

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

سَنووره

قه دهغه کان

مه شکینن!

دهقی چاوپیکه وتن و دهمه ته قییهک، له گهل میری
(کومه لی نیسلامی له کوردستان / عیراق - عه لی باپیر)

حوسین محمهد عه زیز

2704ک / 2004ز

ISBN : 91 – 970560 – 5 – 7

سنوره قەدەغەکان مەشکیتن!

دوکتۆر حوسێن محمد عزیز

چاپی دووهم

چاپخانەى سىما

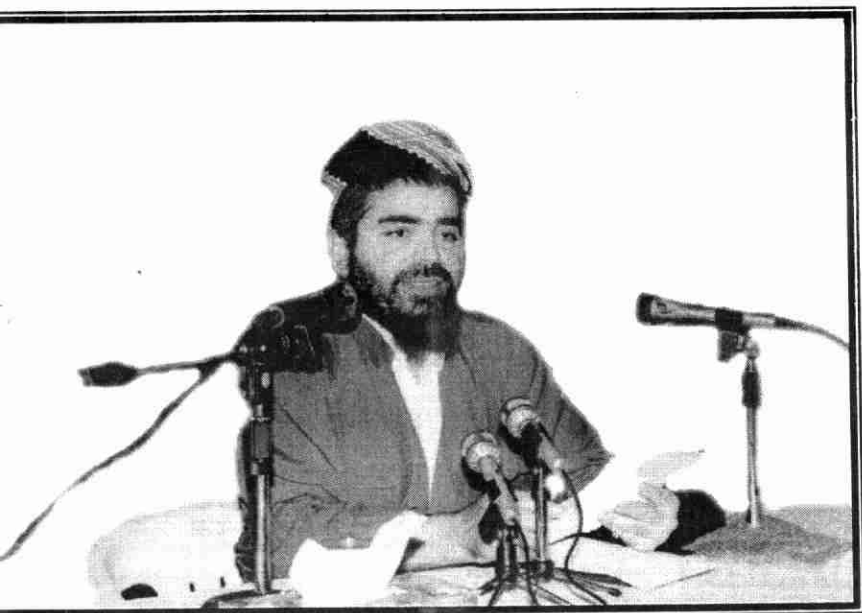
كوردستان – سوله‌یمانى

ساڵى 2004

تەراژ 1000 دانە

ژمارەى سپاردن 158 / 2003

بۆ ھەموو ئەوانەى، باوەريان بەتەبایى و براىھتى
نەتەوھىي ھەيە، ئاستى و ھىمنى گشتى دەپارىزن،
رېز لە ديمۆكراسىي و كۆمەنگەى سىقىل دەگرن.

لههموو بهشه کانی کوردستاندا، سهرهت و سامانیکی زۆرمان ههیه
کهچی، کورد سواتی پی دهشی! گهر بهپی (شهریعت) ای ئیسلامی
بی، دروست نییه، (زهکات) ای ناوچهیهک بو ناوچهیهکی دیکه بچی، تا
ههزاری ئه ناوچهیه، پیوستیان پی بی. گهر، یهک دهولتهتی ئیسلامی
یه کگرتوش هه بی، ده بی، ئه گهله کوردهی، لهو نیشتماندا دهژی، تاخوی
پیوستی بهو سهرهت و سامانه بی، بو شوینیکی دیکه نهچی! گهر لهخوی
زیادبوو، ئینجا بو ههزارانی شوینهکانی دیکه جیهان بچی!

پيشه‌کيی چاپی دووم

دوای نه‌وی، چاوپیکه‌وتته‌کم نامادم‌کرد و له کو‌میپوتتر دهر مه‌تینا، ریژی
» 27. 05. 2003 «، ناوی خوام لی هینا، خۆم کو‌کردوه و بۆ جاری
هه‌شتم، به‌رمو « کوردستان » نازیمکی خۆم به‌ریکه‌وتیم. نهم جاریمان،
ماوه‌ی دوو مانگ ماموه، جگه له چاپی په‌که‌می نهم چاوپیکه‌وتته، سێ
به‌ره‌می نوێی بیکم به‌چاپه‌کیان و گه‌لێ کاری گرنکی بیکشم کرد.

گومانی تیدا نییه، سهردانی نهم جارم، له‌گه‌ل سهردانی چارمکانی
پت‌شودا، له هه‌موو روویه‌که‌وه، گه‌لێ جیاوازی هه‌بوو. چونکه، هه‌موو
باره « نه‌توهی، رامیاری، نابوری و کلتوری بیکه‌ی « عێراق » به
گشتی و « کوردستان » به‌تایه‌تی گۆرابوو. له لایه‌که‌وه، جهمگی نێوان
هێزمکانی هه‌وایه‌مان به‌ سه‌رۆکایه‌تی « نه‌میریکا » و « عێراق » ته‌واویوو
بوو. له لایه‌کی بیکه‌شه‌وه، نه‌ک هه‌ر پێشمی « به‌عس یی شو‌قینی فاشی
روخابوو، به‌لگه‌وه، هه‌موو دهم‌گه‌کانی ده‌ولتی داگیرکری « عێراق »یش،
له گریژنه‌وه هه‌لو‌مشابۆوه، چ له نێوه‌وه و چ له گۆرپانی نێو‌ده‌ولته‌تیشدا،
شتی نه‌ما‌بوو، ناوی میری و ده‌ولتی « عێراق » بێ، « کوردستان » به
ته‌واوی نازاد‌بوویوو، کو‌مه‌لانی خه‌لکی چه‌وساوه، له جیژی خۆشی و
سه‌ره‌ستیدا مه‌ست‌بوویوو، نه‌و ترس و ده‌راوکه‌یه‌ی چه‌ندین سال بوو،
هه‌یان‌بوو، هێزمکانی سوپای داگیرکری « عێراق » بگه‌رتنه‌وه، جاریکی
بیکه له « کوردستان »دا، کوشت‌ویرین ده‌سپیکه‌کاته‌وه، به هه‌چ شیوه‌یه
نه‌ما‌بوو!

له « سوله‌یمانی » هه‌ر زۆر زوو، پت‌وه‌ندیم به‌ چاپخانه‌ی « سیما »وه
کرد، تا، به‌ره‌مه‌که چاپه‌کن، وه‌ک خۆیان به‌لێنا‌ندا‌بوو. نه‌وه‌بوو، کاک
« کاوه پێنج‌وینی » هات و یه‌که‌یمان بینی. پتی گوتم: مام‌وستا « علی
باپیر » له « سوله‌یمانی » یه‌و و نه‌یه‌و، چاوی پیت بکوی. منیش، به
خۆشییه‌وه په‌سانم‌کرد و گوتم: پت‌ویست به‌و ئه‌رکه‌ نا‌کا، نه‌و بیکه‌شتی،
خۆم سه‌ری لی نه‌دم.

ریژی » 05. 06. 2003 «، له‌گه‌ل کاک « کاوه »دا، له « هه‌وارمه‌زه »
سهردانی باره‌که‌ی سه‌رکردایه‌تیم کرد. مام‌وستا چاوه‌رتیده‌کردم.
باوه‌شی دۆستایه‌تیمان بۆ یه‌کدی کرده‌وه و یه‌که‌یمان ماچکرد. یاشان،
مام‌وستا « موه‌مه‌دی رازی » یی ناساندم، ئیدی، چوار قۆلی

دانیشتین. به دهم میوه خواردن و ساردیی خوارندنه ووه، مامۆستا باستیکی گورتی، باری خۆییانی بۆ کردم و کهمێ دهمه ته قیمان، له سه ر رهوشی رامیاریی « کوردستان » و « عیراق » کرد. پاشان، چهن ویتنه یه کمان بۆ یادگار گرت. دواتر، به رهه مه کهم پیشانی مامۆستا دا، چهن لایه ره یه کی لێ هه لدا یه وه و گه لیکى پێ خۆشبوو.

کاک « کاوه » گوتی: مامۆستا! گه ر ده ته وئ، با لات بێ و ته ماشایه کی بکه، پاشان ده یه م بۆ چاپخانه.

منیش گوتم: تا چاپ نه کړئ و بله وه نه کړه ته وه، نابێ، کهس بیینی. چونکه تازه، نه وه ی مامۆستا گوتو یه ته و نه وه ی من نوو سیوومه، هه ر نه وه یه و هه یچی لێ ناگۆرئ. به لام، پاشان ده توانن، پێیدا بچنه وه و باری سه رنجی خۆتان ده برهن، گه ر که م و زیادى هه بوو، هه ر هه له یه کیشی تیدا بوو، یا، هه ر په مخه یه کتان، له پیشه کییه که ی هه بوو، په ونه کړه نه وه یه که بنووسن! خوا هه ل ناگړئ، مامۆستا یه کسه ر گوتی: نا، پتو یست ناکا، ته ماشای ناکه م، به رۆن، چاپیکه ن.

ههستم به وه کرد، مامۆستا کاتی که مه و میوانی هه یه. له ناکاوه، یه کئ هات و گوتی: میوانه کان گه یشتن. نه ویش، په ووی له من کرد و گوتی: من هه یچ له تۆ ناشارمه وه، گه لئ میوانی عه رب، له شاره مکانی « عیراق » وه سه ردانیا نه کردوین، هانا یان بۆ هه ناوین، وه ک موسولمانی « سوونته »، له به رانه ر « شعیه » کاند، پشتیان بگه رین، نه کینا، گه ر موسولمانی « سوونته » یی کوورد و عه رب یه که نه گه رن، « شعیه » کان له په راوێژدا ده یانه ئه لته وه! ئەم میوانانه ی نه وپۆش، له « به غدا » وه هاتوون.

ئیدی، منیش تیگه یشتم، کاتی زۆر که مه، له به ر منیش په ووی نه ده هات، داوام لێ بکا و کۆتایی به دیداره که بیئێ، یا به روا و پاشان بیته وه. بۆیه منیش، له په رۆشه وه بۆ دۆستایه تی مامۆستا، په ووی دهم تیکه رد و گوتم: کاتمان درهنگه کرد، تۆش میوانت هه یه. به لام، پیش نه وه ی، له یه کدی جیابینه وه، حه زده که م، دوو قۆلیی، که مێ پیکه وه دانیشتین و دوو خالی گه رنگ هه یه، باسیکه یه ن.

گوتی: فه رموو.

گوتم: راتان چییه، به رانه ر نه و شتانه ی، له رۆژنامه ی « هه وال » دا، له سه ر به ریزتان بله وکراونه ته وه؟ نایا راسته، پتوه ندیبتان له گه ل « به عس » هه بووه؟ چونکه، ئەم هه واله، زۆر نیگه رانی کردووم و جگه له رۆژنامه که، کوتاره که شیان بۆ هه ناوم.

رهنگ، مامۆستا جاوه پێتی پرسپاریکی لهو جۆرهی، له کهسیکی وهک من نه کردبێ، به تاییه تیی، بهو راشکاووی و زهقییه، بهرههرووبیتتهوه. بۆیه، کهمی پهنگی گۆرا و گوتی: هرگیز، بهو شیوهیه نهبووه و نییه، که له نامهی ئه و برادرهدا باسکراوه، به لکوه، شته کهی زۆر گهوره کردووه. به لām، ئیمهش وهک هه موو پارتيکی دیکهی رامیاریی « کوردستان » مافی ئه وه مان هه بووه و ههیه، پێوهندیی به هه موو که سایه تیی و لایه نهکانی نیو « کوردستان، عێراق و جیهان » هه بکهین.

له راستییدا، من هیچ نه گوت. به لām، نه ئه و نکولی لهو پێوهندییه کرد و نه منیش، به تهواوی تیکه یشتم، جۆری ئه و پێوهندییهی نیوانیان چۆن بووه!

پاشان، ده ربارهی خالی دووهم گوتم: خۆتان باش ده زانن، ئه و پۆ، پزیمی فاشیی « به عس » روخواه، کۆمه لی « ئه نصار ئه لئیسلام »، له نیوچه که دا نه ماون و هه لکه ندراون، چ به را کیتی « ئه میتریکا » و چ له به ره ی جهنگدا بووی، له هه موو لایه، کوردیکی زۆر کوزراوه، نیوچه که شیان به ئیوه چۆل کردووه، ئایا، چ جۆره بریار تیکتاندوه و له ئایینده دا نیازی چیتان هه یه؟ گوتی: غه دریکی زۆریان له ئیمه کرد، هیندی له برایانمان شه هیدبوون، هیندیکی دیکه شمان برینداربوون. به لām، ئیمه به هیچ شیوهیه، وه لآمان نه دانه وه، دانمان به خۆماندا گرتووه و داوا کار تیکانیا مان جیبه جیکردووه. ئه و نیوچه مان بۆ چۆل کردوون، هیزه چه کداره کانمان، بۆ نیوچه ی « هیرۆ » گواستته وه، باره گا کانمان که مکردۆته وه. خۆشم، به ماله وه له « سوله یمانیی » جیکیربووم. به لām، نیازمان نییه، واز له خه بات بێنین. پێوهندی شمان، له گه ل هه موو پارته کانی « کوردستان » دا باشه، ته نانته، دوینی دوکتۆر « به ره م » سه ردانی کردم و ده ده فته ر دۆلاری بۆ هیتام. پاشان گوتی: ئه ی تۆ ده لیتی چی؟

گوتم: من وهک برایه کی باش پیت ده لیم: نهک هه ر « کوردستان »، به لکوه هه موو « عێراق » و تا نه اندازه یه کی زۆریش، هه موو نیوچه که ش، له لایه ن زله یزکی وهک « ئه میتریکا » و هیزه کانی هاو په یمانه وه، به ته واوی کۆنترۆلکراوه. له وانیه، به و زووانه، جهنگیکی گهوره، له نیوان ئه و هیزانه و « قاعیده » دا به رپایتی. من پیم وایه، له و جهنگه دا، ئیسلا می رامیاریی، سه رکه وتوو نابێ. چونکه، جگه له وهی، ته رازووی هیزه کان، وهک یه ک نین، ده وله ته کانی به ره ی خۆراوا، توانایه کی گه وه ی مرۆیی، سامانیکی ئابووری و که ره سه یه کی جهنگی یه کجار زۆریان هه یه، چه کیکی زۆری

کۆکۆز و مرووقرکه‌ری مؤدرینه‌ی جۆراوجۆریشیان هه‌یه. له‌به‌رئوه، هه‌یزه‌ جه‌نگاومه‌کانی ئیسلامی پامیاری، هه‌یج پاشه‌پۆژتکی پوون و گه‌شیان نییه و ناشیانبێ. چونکه، به‌ره‌ی خۆراوا، جه‌نگی مان و نه‌مان ده‌که‌ن، کاره‌ساتی « 11 سیتیتیمه‌ر » یان بیه‌ر نه‌چۆته‌وه، هه‌موو توانای خۆیان به‌گه‌ر په‌مه‌خه‌ن، تا له‌نیویانبه‌رن. خۆش‌تان باش ده‌زانن، جگه‌ له‌وه‌ی، قۆناغی خه‌باتی چه‌کداری له « کوردستان » دا ته‌واوبوه، هه‌یج لایه‌نیکیش دژی ئه‌و هه‌یزه‌ گه‌وره‌یه، هه‌یچی پێ ناکرێ. له‌به‌رئوه، جگه‌ له « پارتیی و یه‌کتییی »، که دوو هاوپه‌یمانی « ئه‌مته‌ریکا و بریتانیا » پوون و به‌ شتیه‌یه‌کی راسته‌وخۆ، له‌ جه‌نگه‌که‌دا به‌شداریبیانه‌کردوه، نایه‌لن، چه‌کداری دیکه‌ له‌ نێوچه‌که‌دا به‌مینه‌ی، گه‌ر ئه‌وانیش چه‌ک نه‌که‌ن!

جا گه‌ر ئیوه، به‌ ویست و ئاره‌زووی خۆتان، چه‌ک دانین، واز له‌ خه‌باتی چه‌کداری بیه‌ن، گه‌لێ باشت‌ر و ئابروومه‌ندانه‌تره، وه‌ک له‌وه‌ی، هه‌یزتکی گه‌وره‌ی وه‌ک « ئه‌مته‌ریکا »، به‌ زۆر چه‌کتان پێ دانێ، که ئیوه به‌ گاووریان داده‌نن! جگه‌ له‌وه‌ی، نه‌ک هه‌ر ئیوه، به‌و هه‌یز و توانا که‌مه‌وه ناتوانن، به‌رانبه‌ر « ئه‌مته‌ریکا » بوه‌ستن و هه‌یجتان پێ ناکرێ، به‌لکوو، گه‌ر هه‌موو کوردیش کۆکه‌یه‌ته‌وه، هه‌یچی پێ ناکرێ! بۆیه، با له‌وه‌ پتر، کورپی کورد به‌ کوشه‌ته‌ نه‌درێ و خۆپن نه‌په‌ژرێ، تا پۆژتیی زووتر، چه‌ک دانین و به‌ شتیه‌یه‌کی فه‌رمیی رایگه‌یه‌نن، گه‌لێ بۆ ئیوه باشت‌ره.

گوتی: زۆر راسته، خۆشمان هه‌ر واما‌ن به‌پارداوه.

پاشان گوتم: وه‌ک ئیوه‌ش ته‌یگه‌یشتوون، دیمۆکراسیی، دژی ئایینی ئیسلام نییه. چونکه، گه‌ر سیستیمکی دیمۆکراسیی، چ له « کوردستان » و چ له « عێراق » دا په‌ساده‌کرێ، ئیوه‌ زیانی لێ نابین، به‌لکوو، به‌ په‌چه‌وانه‌وه ده‌توانن، له‌ سایه‌ی ئه‌و سیستیمه‌ دیمۆکراسیی و پلورالیزمه‌دا، پتر بیری خۆتان بلۆکه‌نه‌وه، کاربکه‌ن و بنکه‌ی جه‌ماوه‌ریی رێکخراوه‌که‌تان فراوانترکه‌ن. هه‌روه‌ها شاته‌به‌شانی رێکخراو و پارته‌کانی دیکه‌ی « کوردستان »یش، خه‌باتی پامیاری بکه‌ن!

چارێکی دیکه‌ش، جه‌ختی له‌ سه‌ر قسه‌که‌ی خۆی کرده‌وه و گوتی: به‌ دلنایاییه‌وه ده‌لێم، هه‌ر وا ده‌که‌ین. به‌لام، یه‌ک تکام له‌ ته‌وه‌یه.

گوتم: فه‌رموو، چیه‌؟ هه‌ر به‌ من بکرێ، به‌ چاوان جیه‌جیه‌که‌م.

گوتی: ئیسته‌ چۆن بیلایه‌نی، خۆت به‌ دۆستی هه‌موو لایه‌ ده‌زانی، هه‌ر وا به‌ بیلایه‌نیی به‌مینه‌ره‌وه، ته‌یکه‌ لاوی هه‌یج پارتی مه‌به‌. چونکه، ریزتکی تابه‌تیبه‌ هه‌یه و پتر گۆیت لێ ده‌گیرێ!

گوتم: تا ئیسته، بیرم له وه نه کردۆته وه، کار له هیچ پارتیکی رامیارسی « کوردستانی » دا بگم. به لآم نازانم، له داهاتوودا، کاردهگم یا نایگم، له بهرئه وه، به ئینت نادهمی!

ئیدی، دیاربوو، ئه و زۆری په له بوو، منیش، هیچ کاریکم نه مابوو. له بهرئه وه ههستام و مالاواییم لئ کرد. ئه ویش، وهک رهوشتیکی به رزی خۆی، به ریزیکی زۆروه، تا سه ر جادهکه به ریتی کردم، شو ئیتره که ی بانگ کرد و گوئی: کاک دوکتۆر، بۆ کوئی ده لئ، بیگه یه نه. جاریکی دیکه ش، باوه شمان به یه کدیدا کرده وه، یه کدیمان ماچکرد و گوئی: خۆم پیوه ندیییت پیوه دهگم.

ئه وه بوو، دوا ی ماوه یه، چاوپیکه وتنه که، له بهرگیکی رازاوه ی جواندا، له لایه ن چاپخانه ی « سیما » وه چاپکرا و بلاوکرایه وه. له ماوه یه کی که مدا، ژماره یه کی زۆری لئ فرۆشرا، خۆنهر به په رۆشه وه دهیانگری و دهیانخۆنده وه.

هر چنده، گه لئ که س، ده سخۆشانه یان لئ کردم، به لآم، هیندئ که سی دیکه ی بی ویزدان و داخ له دل، زۆر به راشکاوی، سه رسوو پمانی خۆیان پیشاندا و گوئیان: تۆ چۆن، چاوپیکه وتن له گه ل مه لا « عه لی باپیر » دا کردوه؟ تۆ یارمه تییندا وه و کوردیش، زیان له و جۆره کارانه دهیینئ! منیش، سه ره رای ئه وه ی، له قوولایی ده وه، به زهیم به و جۆره مروقه نه خۆش و داماوانه دا دهاته وه، له وه لامیشتا، هر هیندم بی گوئن: ئه ز، له میژه پێشتانکه وتووم و له پێشه کیی به ره مه که دا، وه لامی هه موو ئه و جۆره پرسیارانه م داوته وه. فه رموون، بچن، بیخۆننه وه، ئینجا پرسیار ی وا بکن!

هر چنده، هر گیز له و باوه رده ا نیم، کورد هیچ جۆره زیانی، له هیچ جۆره چاوپیکه وتنئ ببینی. ئیسته ش لێرده ا، زۆر به راشکاوی، دووباره ی ده که مه وه و ده لیم: نه له ناسینی مامۆستا، نه له چاوپیکه وتنه که، نه له و پێشه کییه ش په شیمان نیم. چونکه، ئه ز به دوا ی راستیدا ده که ریم و ده مه وئ، هه موو راستییه کانی ش، بۆ رۆله کانی نه ته وه که م روونکه مه وه، تا، چی دیکه له وه پتر، سه رکرده ی پارته کان، به کویره پتیاندا نه بن، تووشی نه خۆشی نه زانیان نه کن! تا ده شتوانم، هه ول بۆ ته بایی و ئاشتی گشتی نیوان کورد و کورد ده دم. جا، با نه یار و دوژمنانی هر دوولا، چۆنی لیکده ده نه وه، لیکبده نه وه. چونکه، هیچ له راستی ناگۆرئ و هینده ی چله پووشتیکیش، باوه ری من له ق ناکا!

لیترەدا، ھەر ھێندە دەلێم: پۆژێ دەبێ، میژوو، گەواھیی ئەو بۆ مامۆستا
 بدا و بلێ: گەر ئەو نەبووا، دەور نەبوو، گەنجیکی زۆری کورد، یا
 زۆربەیی ئەوانە، لە «کۆمەڵی ئیسلامیی» دا کار دەکەن، دواى کۆمەڵە کە
 «ئەنصار ئەلئىسلام» بکەوتنايە. بەو شتوویەش، کاری تیرۆریستی، لە
 «کوردستان» دا پتر دەبوو. واتە: مامۆستا توانی، کۆمەڵی گەنجی
 موسولمانی کورد، لە خوێنڕشتن قوتارکا!

ئەن، وەک دۆستیکی مامۆستا، لە کاتی پێویستی خۆیدا، چ بە
 چاوپێکەوتن لە پۆژنامە و تیلیفیزیۆنی «کۆمەڵ» دا بووی، چ بە
 ھەواڵپرسی و بەتەنگەھاتنەو بووی، ھەلۆیستی خۆم بۆ میژوو دەبرێو،
 ھەرگیز، لێشی پەشیمان نیم، مەگەر لە ئایینە دەدا، بەلگەیکە بێ چەن و
 چوونی ناپاکییە لە کورد دەسکەوتی و پەشیمانمەو!

بەلێ، زۆری نەخایاند، سەرنووسەری پۆژنامە «کۆمەڵ» کاک «توفیق
 کەرم» تیلیفۆنی بۆ کردم، زۆر بە گەرمیی، بەخیرھاتنەو ھەلۆی کردم و
 گوتی: دەمانەوتی، چاوپێکەوتنیکت لەگەڵ بکەین. پاشان، لە سەرکات و
 شوێن پێککەوتن، چاوپێکەوتنە کە، لە لایەن خۆی و بەرێو بەری نووسین
 کاک «ھاوژین عومەر» ھوێنە جامدرا، بە دوو زنجیرەش، لە پۆژنامە
 «کۆمەڵ» دا بلاوکرایو.

ئیدی، دواى ئەو چاوپێکەوتنەش، چەن جارێکی دیکە، چەن براھیکە دیکە،
 لە پۆژنامە و تیلیفیزیۆنی خۆیانەو ھاتن و چاوپێکەوتنێان لەگەڵدا ساز
 کردم. لە لایە کەو، لە بەر بایەخی چاوپێکەوتنەکان و پێموھندی بە
 کارە کەیی خۆمەو، لە لایە کە دیکە شەو، لە بەرئەو ھە، ھەموو
 چاوپێکەوتنە کەیان، لە یەک ژمارەدا بلاو نەکردبوو و پچرپچر بوو، بە
 پێویستی دەزانم، ھێندێکیان لە پاشکۆدا بلاوکەمەو.

چەن پۆژێکی کەم، بە سەر بلاوکردنەو ھە بەرھەمە کەدا تێپەر بوو، کاک
 «کاو» تیلیفۆنی بۆ کردم و گوتی: مامۆستا دەبوو، سەردانیکتانبکا.
 مامۆستا باوکمی بە دڵدا چوو، ھەزى لە قسە خۆشەکانی دەکرد.
 منیش فەرمووم لێ کردن.

پۆژی «07. 07. 2003»، دەمەو ئیوارەیکە زوو بوو، لە دەرگەى ھەوشە
 درا. کاتێ کردمەو، سێ ترومبیل و ھەستابوو. مامۆستا داھەزى و
 ھاوھەلەکانیشی، ھەموو خۆیان کرد بە ژوردا. من و باوکیشم،
 پێشوازییەکی گەرمان لێ کردن. ھێندێ کورسیی و چەن تەپلەکیکمان
 ھەبوو، لە نێو چیمەنە کەدا پیزم کردبوون، تا میوانەکان دانیشن.

به لآم، به راستی، من حسینی ئو هه موو خه لکه م نه کردبوو. باوهریش
ناکه م، هیچ مائی له « سوله یمانی » دا هه بی، هینده کورسی و ته پله کی
هه بی، تا بتوانی، پیشوازی له و ژماره زۆره بکا و وهک پتویست، ئهرکی
میوانداری خۆی به جیبتنی! بۆیه، زۆر به راشکاووی و به پیکه نینه وه
گوتم: هه هینده کورسیمان ههیه، جا، ئو برایانهی دیکه ده بی، خۆیان
چاری خۆیان بکن و جی خۆیان بکه نه وه.

مامۆستا گوتی: گرنگ نییه، هه ره که له لایه که وه بق خۆتان دانیشن.
ئو پۆزه، جگه له مامۆستا، حاجی « ئه وره حمان » ئه ندامی « شورا » و
جیگری سه رنووسه ری پۆژنامه ی « کۆمه ل » کاک « موحه ممه د ئه حممه د
سه عید » یش هاتبوون. ئیدی، دوا ی به خیره اتن و هه وائی به کدی پرسین،
هیندی قسه مان، له سه ر چاوپیکه وتنه که کرد و مامۆستا گوتی: هه موویم
خوینده وه. هه ر چهنده، هیندی تیبیتنیم، له سه ر پیشه ککیبه که ی هه یه و
هیندی زیانی گیاندوه، به لآم، به شتیه وه کی گشتی، زۆر باشه. خوا
هه ل ناگری، زۆر به ده سپاکییه وه، گفتوگۆکه ت گواسته وتوه و
نووسیه وته وه. ئیدی، ده سخۆشانه ی لئ کردم.

منیش گوتم: من چیم دیوه، ئه وه م نووسیوه، هه مووشیان دید و بۆچوونی
تایبه تی خۆم. به پزیزتان، چیتان پئ راست نییه، ده توانن، وه لامبده نه وه.
کاک « موحه ممه د » گوتی: خوینده وه یه کی بابه تانه مان، له سه ر
چاوپیکه وتنه که نووسیوه، به و زوانه بلاییده که یه نه وه.*

به لآم، له گه ل ئه وه شدا، ته نیا ره خنه یه کیان هه بووی، هه ر ئه وه بوو، ووشه ی
« عه ربیی »، له نووسینه که دا به کار نه هینابوو، به لکوو، ئه و ووشانه ی له
زمانی « کوردیی » دا نه بوون، به « لاتینی » نووسیبووم. جگه له وه ی،
هیندی ووشه ی « ئیسلامی » یشم، هه ر به « کوردیی » نووسیبوو.

منیش گوتم: ئه وه شیوازی نووسینی تایبه تی خۆمه و ده مه وئ، هه موو
ئو ووشه « لاتینی » یانه ی هه ن، له زمانه که ماندا بجه سپئ، هه ر وهک له
به ره می « سه لیه ی زمانیه وانیی » شدا، به درژی پیوونم کردۆته وه.

مامۆستا گوتی: کاک دوکتۆر، ئاره زووی خۆیه تی، چۆن ده نووسی! پاشان،
پووی ده می تیکردم و گوتی: ده مانه وئ، چاوپیکه وتنه که بق سه ر زمانی
عه ربیی وهرگترین، تو ده لئی چی؟

منیش گوتم: کاریک زۆر باش ده کن. به لآم به مه رچی، نووسینه که ی
منیشی له گه ل بی. پیش ئه وه ی بلاییشه که نه وه، ده بی، خۆم بیبینم و
پیشه ککیبه کیشی به زمانی عه ربیی بق بنووسری.

ماوهیهکی باش دانیشتن. مامۆستا، له گه‌ل باوکمدا نیوانیان خۆشبوو،
 هەر دهیدواند و نه‌ویش، قسه‌ی خۆشی بۆ ده‌کرد. نزیکه‌ی رۆشتن بوویۆوه،
 گوتی: ده‌بێ، رۆژی بفره‌سوون، دایه‌ و باباه‌ش بێن، نانێکی کورده‌واری
 بیکه‌وه‌ بخۆین. خۆم تیلیفۆنتان بۆ ده‌که‌م و وه‌لامتان لێ ده‌گێرمه‌وه‌.
 ئیدی، مالاواییانکرد و رۆشتن. ئاخ‌ر، کێ ده‌یزانی، له‌و سه‌ردانه‌مدا، نه‌وه‌،
 دوا جار ده‌بێ، مامۆستای تیدا ببینم؟! چونکه‌، هەر سه‌ی رۆژ دوا‌ی نه‌وه‌،
 واته‌: رۆژی پینجشه‌مه‌ی ریککه‌وتی « 10. 07. 2003 »، مامۆستا و چه‌ن
 هاوه‌لێکی دیکه‌ی، له‌ پێی « دوکان »، له‌ لایه‌ن هێزمه‌کانی « نه‌میریکا »وه‌
 گیران، به‌ چه‌ن فرۆکه‌یه‌کی هێلیکۆپتره‌ فراندیان و تا ئێسته‌ش، که‌س
 نازتی، له‌ سه‌ر چی گیراون؟ له‌ کوێن؟ که‌ی به‌رده‌مین؟
 به‌ راستیی، له‌و باوه‌رده‌ بووم، کاتێ ئه‌م به‌ره‌مه‌ بلاوده‌بێته‌وه‌، هیندی
 که‌س و لایه‌نی رامیاری، به‌ده‌نگبێن، باری سه‌رنجی تایه‌تی خۆیان
 ده‌برن، په‌خه‌ له‌ دید و بۆچوونه‌کانی مامۆستا بگرن، یا په‌تیکه‌نه‌وه‌.
 چونکه‌، ناوی گه‌لێ که‌سی هیناوه‌، باسی هه‌موو لایه‌نه‌کانی کردووه‌،
 په‌نجه‌ی بۆ زۆر لایه‌نی « میژوویی، رامیاری، ئایدۆلۆژیایی، کۆمه‌لایه‌تی،
 ئایینی، ئایینزایی و که‌لتووری » پاکێشاوه‌.
 به‌لام، بۆم ده‌رکه‌وت، له‌ لایه‌که‌وه‌، کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واری به‌ گه‌ستی،
 خۆتنده‌وار و رووناکبیرانی کورد به‌ تایه‌تی، هیشتا، له‌و ئاسته‌ به‌رز و
 پێویسته‌دا نین، نه‌هێلن، هه‌یج شتی، به‌ سه‌ریاندا تێپه‌رێت! خالی
 راستیی، له‌ سه‌ر هه‌له‌ی پێته‌کان دانین! له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌، بێ ده‌نگی
 له‌ ئاستی دید و بۆچوونه‌کانی مامۆستادا، گه‌واهی نه‌وه‌ ده‌دا، هەر چی
 له‌ دوو توێی نه‌و چاوپێکه‌وتنه‌دا هاتووه‌، هەر هه‌مووی راستبێ.
 په‌نگه‌، نه‌یار و دوژمه‌نه‌کانی مامۆستا نه‌یانوێرایی، به‌ ئاشکرا وه‌لامی
 به‌نه‌وه‌، یا نه‌یانویستبێ، مامۆستا هینده‌ی دیکه‌، چیلکه‌ له‌ دید و
 بۆچوون، نه‌ینی و رابردوو، کردار و په‌فتاره‌کانیان وه‌ردا. به‌لکوو، به
 شیوه‌یه‌کی دیکه‌، په‌فتاریانکردووه‌ و تۆله‌ی خۆیان لێ سه‌ندۆته‌وه‌، وه‌ک
 خۆی و هاوپێکانیان، تووشی نه‌و چاره‌نووسه‌ نادیاره‌ کرد!
 به‌لام، نه‌وه‌ی تا ئێسته‌، من بیزانم و به‌ ته‌واویی ئاگاداریم، ته‌نیا هەر کاک
 « ئیسماعیل سه‌هید ئیبراهیم » ناوی، گوتاریکی کورتی نووسیوه‌،
 به‌ره‌مه‌که‌ی هه‌لسه‌نگاندووه‌ و له‌ رۆژنامه‌ی « کۆمه‌ل »دا بلاویکردۆته‌وه‌.
 منیش، هینده‌ی پێوه‌ندی به‌ خۆمه‌وه‌ هه‌بێ، وه‌لامی ده‌مه‌وه‌ و له‌ پاشکۆی
 چاوپێکه‌وتنه‌که‌دا، هەر دووکیان بلاوده‌که‌مه‌وه‌!

هه‌لێته، کاتی خۆی و سالی « 2003 »، په‌له‌یه‌کی زۆرم بوو، سه‌ردانی « کوردستان » بکه‌مه‌وه. ئه‌و په‌له‌کردنه، وای لێ کردم، له کاتی نووسینه‌وه و پێداچوونه‌وه‌ی چاوپێکه‌وتنه‌که‌دا، باز به‌ سه‌ر گه‌لێ هه‌له‌دا بده‌م و له پووی پێنووسه‌وه، هه‌له‌یه‌کی زۆری تیکه‌وێ. یا به‌ باشیی، گوێم له هیندێ ووشه‌ نه‌بووی، بۆیه، هیندێ هه‌له‌ی زه‌قی تیکه‌وتبوو، که خۆتێری وریا، هه‌ر زوو هه‌ستی پێ کردبوو.

به‌لام، له‌م چایه‌ نوێه‌دا، جگه‌ له‌ پێشه‌کیی و چهن پاشکۆیه‌کی دیکه، هه‌موو ئه‌و هه‌له‌ زۆزانه‌ی تێیدا بوو، راستم کردوونه‌ته‌وه. هه‌روه‌ها، هه‌موو ووشه‌ و زاراوه‌ « ئیسلامیی » یه‌کانیش، وه‌ک خۆیان چۆن بوون، نووسیمونه‌ته‌وه. یا، هه‌م بڕایانی « کۆمه‌ل »، ئه‌و په‌خنه‌یه‌یان نه‌مێنی، هه‌م جه‌ماوهری خۆتێهریش، باشتەر لێی تێ بگه‌ن! به‌لام، له‌ پرسیار و وه‌لامه‌کاندا، هه‌چی نوێی تێدا نیه‌ و هه‌ر ئه‌وانه‌ن، کاتی خۆی، له‌ چاپی یه‌که‌مدا بلاوکراونه‌ته‌وه، چونکه، هه‌چمان لێ نه‌په‌راندبوو!

له‌ کۆتاییشدا، هه‌ر ئه‌وه‌ ماوه، بلیتم: هیوادارم، چاپی دووه‌می ئه‌م چاوپێکه‌وتنه، به‌ شیوه‌یه‌کی باشتەر، جێی خۆی، له‌ دل و ده‌روونی، جه‌ماوهری خۆتێهری کورددا بکاته‌وه و پاژه‌یه‌کی زمانی شیرینی کوردیشم کردبێ. هه‌روه‌ها، مامۆستا و هاوه‌له‌کانیشی، تا ئه‌و کاته، چاره‌نووسیان دیاریبیدا، به‌ تایبه‌تی مامۆستا، جارێکی دیکه، چاوی به‌ چاپی دووه‌می چاوپێکه‌وتنه‌که‌ی خۆی پێشنیته‌وه!
پاشان، له‌ پاداستی ئه‌و هه‌موو قسه‌ خرابانه‌ی کراون، ته‌نیا ده‌لیم: سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازیی راسته‌قینه، هه‌ر بۆ مرۆی راستگۆ و ماندوونه‌ناسه، خوای گه‌وره‌ش، بالی سوۆز و به‌زه‌یی، به‌ سه‌ر هه‌موو لایه‌کاندا بکێشێ!

دوکتۆر حوسین موحهمهد عه‌زیز

ستۆکه‌هۆلم

2004. 04. 04

* له‌ پاشکۆدا، گوتاره‌که‌ و وه‌لامه‌که‌ی خۆم بلازده‌که‌مه‌وه.

له بری پیښه کی، سه رنج و تیښی!

هاوینی رڼی « 2002. 08. 24 »، بق جاری حوتهم، سهر دانتکی دیکه کی کوردستانه شیرینه کهم کرده وه. هر چنده، زوزوو، سر له خاکی نیشتمان و زنده کهم ددهم، به لام، ثم جارمیان، له هه موو جارمکانی دیکه خوشتر بوو. چونکه، له لایه که وه: له مانگی « فبروری 2001 » وه، وولاته نازیزه کهم به جیهیشتبوو، پتر له سالتی بوو، لیتی دوربووم! له لایه کی دیکه شه وه: له و سال و چن مانگدا، نو به ره می دیکه م، بق چاپ ناماده کردبوو، شه شیان نوپبوون و سیانه که کی دیکه شیان بلاوکر ابوونه وه. له و به ره مانه کی چاپکرا بوون، هر دوو چاویتکه وتنه که کی ماموستایان « برایم نه حمده و جرجیس قه تحوللا » بوون.

ماوهیه کی زوربوو، به لیتنم به خاوهنی چاپخانه کی « سیما »، کاک « کاوه پینجوتینی » دابوو، « پینج کاترمیر له گال برایم نه حمده دا » کی بده می و له سر نرکی خوی، چاپ و بلاویکاته وه. هر چونی بوو، ریککه وتین، هر دوو چاویتکه وتنه کهم لی وهرگرئی و له سر گیرفانی خوی، چاپ و بلاویانکاته وه، به مرچی، له « 10% » بهرتوکه کانم بداتی. مالی ناوابی، به لیتنه که کی خوی، به زیاده وه جیبه جیکرد و هر دوو به ره مه که، له بهرگیکی جوان و رازاوه دا، چاپکران و بلاوکرانه وه.

ئىدى، پۇژانە، سەرم لە چاپخانەكەى دەدا، تا هەوالى چاپکردنى بەرھەمەکان بزنام و سەرپەرشتىيانبکەم. پۇژى پىتى گوتم: ئايا، پەرتووکى «سۆزى نەتەوايەتتى» مامۆستا «ئەلى باپىر» ت خۆپىندۆتەوه؟ گوتم: نەخىر. ھەر نەشمىبىستووھ.

گوتى: من بە مامۆستا دەلتم، بە ديارى بۆت بنىرىڭ. پاشان، داوھتى كۆرپكى مامۆستاي كردم، كە لە سەر «سىكولارىزم» بوو. ھەر چەندە، زۆرم پى خۆشبوو، گوپم لە سەرکردەى پارتىكى ئىسلامىي كوردستانىي بى، تا بزنام، چۆن باسى ئو بابەتە دەكا. بەلام، لەگەل ئەوھشدا، بەلتم نەدايە، بچم. دوایىش، بە داخوھ ھەر نەمتوانى، ئامادەبم. پاشان ديمەوھ، لى پرسیم و گوتى: نەھاتى بۆ كۆرەكە؟ گوتم: كاتم نەبوو.

گوتى: ئىوھى نووسەر و پووناكبىرى كورد، تەنيا ھەر، لەگەل ئەو كەسايەتتى و سەرکردە راميارانەدا تىكەلدەبن و چاوپىكەوتندەكەن. بەلام، لەگەل پارت و سەرکردە ئىسلامىيەكاندا، تىكەل نابن و لە نزىكەوھ، لە دىد و بۆچوونەكانيان شارەزا نابن.

منىش گوتم: ئەز، جياوازىي لە نىوان ھىچ لايەن و كەسايەتتىيەكدا ناكەم. بەلام، ھەر كەس و لايەننى، بە چاوى پزەوھ، لە خۆم و بەرھەمەكانم بروتاننى، پىتى خۆشبنى، لى نىكەومەوھ و دۆستايەتتىيەكەم، ئەوا، زۆر بە خۆشى و شانازىيەوھ، پىشوازىي لە بانگەپىشتن و دۆستايەتتىيەكەى دەكەم. بى ھىچ جۆرە مەرج و لەخۆبايىبووننى، بە دەم داواكارىيەكەيەوھ دەچم و لەگەلى تىكەلدەبم.

پۇژى دوایى، لە چاپخانەكەى يەكدىمان بىنيىوھ. گوتى: باسى تۆم بۆ مامۆستا كرد. لە دوورەوھ دەتناسى. چونكە، ھىندى لە بەرھەمەكانتى خۆپىندۆتەوھ. لەبەرئەوھ گوتى: ھەزەكەم، چاوم پىتى بكوچ و لە مالى خۆمدا، پىشوازىي لى دەكەم. منىش زۆر سوپاسمكرد، قايلبوون و خۆشى خۆم پىشاندا.

دواى چەن پۇژىكى دىكە، كاك «كاوھ» گوتى: بۆچى چاوپىكەوتنى لەگەل مامۆستادا ساز ناكەى، من ئركى چاپكردن و بلاوكردنەوھى، لە ئەستۆى خۆم دەكەم؟

لە راستىيدا، ئەم داواكارىيە، لای من، شتىكى كتوپرىي و چاوپروان نەكراو بوو. چونكە، بىرم لەوھ نەكردبووھ، ئەو كارە بكەم. بەلام گوتم: بىرى لى دەكەمەوھ و پاشان، وھلامت لى دەكترىمەوھ.

دوای نهووی، به ته‌واویی، بیرم له هه‌موو لایه‌نه‌کانی ئه‌و پێش‌نیازه کرده‌وه، بریارمدا، بانگه‌تشتن و میواندارییه‌که‌ی مامۆستا په‌سه‌ندکه‌م، چاوپێکه‌وتنیکی درێژی‌شی له‌گه‌لدا سازکه‌م، تا، له‌ نزیکه‌وه، ئاگام له‌ هێندێ دێد و بۆچونی، سه‌رکرده‌ی یه‌کێ له‌ پاره‌ته ئیسلامییه‌کانی کوردستان بێ، به‌ تایبه‌تی، له‌و باروودۆخه‌ی، « باشووری کوردستان » و بزوتنه‌وه‌ی کوردایه‌تی پێدا تیکه‌په‌رده‌بێ، گرفتێکی زۆر و گه‌وره، له‌ نێوان هێزه کوردستانی و ئیسلامییه‌کاندا هه‌یه. ده‌مویست، له‌ زمانی خۆیا‌نه‌وه، گرتیکۆتیه‌ی هێندێ له‌و گرفتانه، چ بق خۆم و چ بق پۆله‌کانی که‌له‌که‌م بکه‌مه‌وه و لێیان تیبگه‌م، بزانه‌م، بۆچی نه‌وته‌ی، پاره‌په‌ین به‌ریا بووه، ئه‌و ده‌سه‌لاته کوردییه‌، له‌و به‌شه‌ی « باشووری کوردستان » دا دامه‌زراوه، ئه‌و هێزه کوردستانی و ئیسلامییه‌کانه‌ پێک ناکه‌ون، چهن جارێکیش، دژی یه‌کدی وه‌ستاونه‌ته‌وه، جه‌نگی خۆپه‌ناویی و مالتۆزانکارانه، له‌ نێوانیاندا روویداوه! له‌به‌رئه‌وه، به‌و براده‌رم گوت: کارێکی زۆر باشه و من ئاماده‌م. به‌لام، هێندێ مه‌رجه هه‌یه.

گوتی: هه‌رچی تۆ بێتی، ده‌یکه‌ین.

گوتم: ته‌نیا هێنده هه‌یه، من به‌ ئاره‌زووی خۆم و زۆر به‌ ئازادیی پرسیا‌ری لێ ده‌که‌م. با نه‌ویش، له‌ وه‌لامدانه‌وه‌دا ئازادبێ. چاوپێکه‌وتنه‌که‌ش، له‌ سه‌ر کاسیتی پیکۆردهر تو‌مارده‌که‌ین، به‌لام، ئیکه‌ نابێ، بلایکه‌نه‌وه، تا، خۆم به‌ره‌مه‌که‌ ته‌واوده‌که‌م و به‌ نووسین بلاییده‌که‌مه‌وه. له‌به‌رئه‌وه‌ ده‌بێ، خۆتان پیکۆردهر و کامیره‌ی وێنه‌گرتن ئاماده‌که‌ن، چونکه، من لێره هه‌چم نییه.

گوتی: نه‌که هه‌ر ئه‌و شتانه، به‌لکوو، کامیره‌ی فیدیه‌ش دا‌په‌نده‌که‌ین. چاوه‌ڕێبه، تا وه‌لامت لێ ده‌گه‌رمه‌وه.

چهن پۆژی تێپه‌ری، پاشان پێی گوتم: به‌م زووانه ده‌پۆین و ترو‌مبیلێش ئاماده‌کراوه، کێش له‌گه‌ل خۆت دێتی، با بفه‌رموون.

منیش گوتم: « شیخ عه‌زیز »ی ئامۆزام بانگه‌ده‌که‌م. چونکه، پێشتر مامۆستای ده‌ناسی. ماوه‌یه‌که، له‌گه‌ل « بزوتنه‌وه‌ی ئیسلامی » دا، کاری کردبوو، پاشان دانێشتبوو! باوکیشم، زۆر چه‌زیده‌کرد، ئه‌و ناوه‌ بپه‌ینی و له‌ نزیکه‌وه، مامۆستا بناسی، له‌به‌رئه‌وه، بریارمدا، سێ قۆلی بچین.

ئه‌وه‌بوو، پۆژی یه‌کشه‌مه‌ی پێکه‌وتی « 2002. 10. 06 » مان دیاریکرد. به‌یانی، له‌ کاتی دیاریکراوی خۆیدا، کاک « کاوه » و ترو‌مبیله‌که، له‌ به‌ر ده‌رگه‌ی ماله‌وه ئاماده‌بوون. کاژێری نو، له‌ « سوله‌یمانیه‌ی » ده‌رچووین و

به‌رو « ئەحماوا » بەرپێکەوتین. هێندێ لە بەرەمه‌کانی خۆشم، بە دیاریی
 بۆ مامۆستا بردبوو، خۆشم تا ئەندازەیه‌ک، بۆ دیدارەکه‌کە ناماده‌کردبوو.
 به‌لێ، سواربووین و له‌ شار دەرچووین. شوقێره‌که‌مان ناوی « موسڵیخی
 هه‌مزه‌ ناغا » بوو. کورپێکی شاره‌زا و خۆپنده‌واربوو. له‌ پێ، دهریاره‌ی
 میژووی کورد و ئیسلاام، هێندێ ده‌مه‌ته‌قیمانکرد. به‌لام، هه‌ر زوو بۆم
 دهرکه‌وت، به‌و ئاسانییه‌، له‌ یه‌کدی ناگه‌ین. چونکه‌، ئەو له‌ دیدی ئیسلاام
 و من له‌ دیدی ناسیۆنالیزمه‌وه، شه‌ن و که‌وی میژووی کوردمان ده‌کرد.
 ئەو دوو دیده‌ش، زۆر جیاوازییان هه‌یه‌. له‌به‌رئه‌وه، باسه‌که‌م گۆڕی!
 ئەوی راستییی، ماوه‌ی « 25 » سال بوو، له‌ شارۆکه‌ی « سه‌یید سادق »
 یه‌ لاره‌، نه‌مدیبوو! هه‌ر چه‌نده‌، کاتێ سالی « 1991 » و دوا‌ی رابه‌رین
 که‌رامه‌وه، بریارمدا، سه‌ردانیکی شارۆچه‌ی « هه‌له‌بجه‌ »ی شه‌هید
 بکه‌م، تا، له‌ نزیکه‌وه، ئەو وێرانکاری و مالدێرانییه‌ی، « به‌عس »ی
 داگیرکه‌ر نه‌نجامیدابوو، به‌ چاوی خۆم ببینم. به‌لام، به‌ داخه‌وه، تا ئەو
 ساته‌، بۆم رێک نه‌که‌وت، ئەو هیوایه‌م به‌دیبینم!
 له‌به‌رئه‌وه، هه‌ر له‌ شارۆکه‌ی « سه‌یید سادق » دەرچووین، زۆر به‌ وردیی،
 سه‌رنجی هه‌ر دوو به‌ری جاده‌که‌م ده‌دا، تا چاو بریده‌کرد، ته‌ماشامده‌کرد.
 ئەوه‌ی ده‌هه‌بینی، گوندیکی زۆر ئاوهدانبوو بۆوه و خه‌لکیکی زۆر، له‌و ناوه‌دا
 بوون، زۆر دلێ خۆشکردم. به‌لام، ئەوه‌ی زۆرم پێ ناخۆشیوو، ئەو هه‌موو
 چه‌کدار و بازگانه‌ بوو، که‌ له‌ سه‌ر جاده‌کان هه‌بوون!
 دوا‌ی ئەوه‌ی، جه‌نگی چه‌په‌لێ نێوخۆ، له‌ نێوان « پارتیی و یه‌کیتی »دا
 هه‌لگیرسا، « باشووری کوردستان » به‌ سه‌ر چه‌ن نێوچه‌یه‌کدا دابه‌شکرا.
 له‌ هه‌ر نێوچه‌یه‌کیش، چه‌ن ده‌سه‌لاتیکی جیاوازی تیدا دامه‌زرا.
 له‌به‌رئه‌وه، هه‌ر له‌ شاری « سوله‌یمانی »یه‌وه، تا شارۆکه‌ی « خورمال »،
 به‌ ده‌س هێزه‌کانی « یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان »ه‌وه‌ بوو. به‌لام، هه‌ر
 له‌ جاده‌ راسته‌که‌ لاماندا، به‌ره‌و شارۆکه‌ی « خورمال » پێچمانکرده‌وه و
 پوه‌و « ئەحماوا » پۆشتین، ئیدی، هه‌موو ئەو نێوچانه‌ و تا سه‌ر سنووری
 نێو ده‌وله‌تیی نێوان « عێراق – ئێران »، له‌ لایه‌ن هێزی پارتیه‌
 ئیسلامیییه‌کانه‌وه‌ کۆنترۆلکرا بوو و له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی ئەواندا بوو. بۆیه‌،
 یه‌که‌مین بازگه‌، له‌ دهروازه‌ی شارۆکه‌که‌دا، هێ ئیسلامیییه‌کان بوو. واته‌:
 له‌و بستۆکه‌ پزگاکراوه‌دا، ده‌سه‌لاتیکی دیکه‌ی نوێ ده‌سه‌پێتکرد!
 ئێمه‌، له‌ نێو « خورمال » نه‌هه‌ستاین. به‌لام، هه‌ر له‌ ترومبێله‌که‌وه‌
 دهم‌روانی، هه‌موو شت به‌ ئاشکرا دیاربوو، گۆرا بوو. چونکه‌، « خورمال »

نهوه نه‌بوو، که جاران دی‌بووم، جیاوازییبه‌کی زږی ه‌بوو. وامده‌زانی، ته‌ماشای تیتلی‌فیزینون ده‌کم و یه‌کتی له شاروکه‌کانی «نه‌فغانستان» ده‌بینم! نیو شاروکه‌که و سر جاده‌مکان، وهک پوره‌ی ه‌نگ و ابوون، خه‌لک‌یکي زوریان تی ژباوو، جمه‌یان ده‌هات. به‌شیکي زوری خه‌لکه‌که، چه‌کداربوون، زږبه‌ی زږیشیان، ریشیکي پان و دریزیان هیشته‌بږوه، به‌رگیکي چلکن و خاکیییان له‌به‌ردابوو. شاروکه‌که، به‌شپوه‌یه بوو، زږد به‌ناشکرا، ر‌نگ و پووی ه‌ژاری و دواکه‌وتووی پږوه دیاربوو!

هر چه‌نده، هم نیوچه‌یه، له لاین «کوهم‌لی نی‌سلامی» یه‌وه کوئترول کرابوو. به‌لام، هیندی چه‌کداری «نه‌نصار نه‌نی‌سلام» هیشی تیدا بوو. چونکه، کاک «کاوه»، له په‌نجره‌ی ترؤمبیله‌که‌وه، دوو چه‌کداری نه‌وانی پیشاندام و گوتی: نه‌و دووانه له نه‌وانن.

گوتم: چون‌ده‌زانی و به‌چیدا له چه‌کدارمکانی خوتانی جیاده‌که‌یته‌وه؟ گوتی: نه‌وان، په‌رږبه‌کی ره‌شی دریز، به‌نیوچه‌وانیان‌ه‌وه ده‌بستن و کلکه‌که‌شی، له پشته‌وه شو‌رده‌که‌نه‌وه.

به‌لام، لای من، ه‌یچ جوړه جیاوازییبه‌کیان نه‌بوو. چونکه، ه‌موویان، هر یه‌که جوړه جلیان له‌به‌ردابوو، ه‌موویان هر چه‌کداربوون، ه‌موویان هر چلکن و ریشداربوون. ه‌که‌ر، وهک گای قوربانیی، به‌په‌رږکانیاندا بناسرینه‌وه، نه‌گینا، هر په‌رږکانیان فریدن، نه‌وا، له یه‌کدی ده‌چن!

لیم پرسى: لیره چی ده‌کهن؟

گوتی: خه‌لکی هم ناوون و بږ سهردانی که‌سوکاریان هاتوون. ه‌لبته، دواى نه‌و چن پیکداده‌انانه‌ی نیوان ه‌یزمه‌کانی «یه‌کیتیی و چونده نه‌نی‌سلام»، ه‌یزمه‌کانی «کوهم‌لی نی‌سلامی»، ناوېزیان‌کرده‌بوون و له نیوانیاندا ما‌بوونه‌وه، تا، په‌لاماری یه‌کدی نه‌ده‌ن!

پاشان، له «خورمال» ره‌تبووین و نریک بازگه‌یه‌کی دیکه‌ی «کوهم‌ل» بووینه‌وه. هر له دووره‌وه گوتیان: میوانه‌کانی مام‌قستان! نی‌دی، خو‌شهاننیان لی‌کردین و ه‌یچ رایان نه‌گرتین.

ماوه‌ی نیوان «خورمال و نه‌حماوا»، ه‌مووی چن خوله‌کتی بوو. به‌لام، رتگه‌که‌ی زږد خرابوو، ه‌موو قیره‌که‌ی رږشته‌بوو، نیو سکی جاده‌که به‌ته‌واوی، به‌ده‌ره‌وه‌بوو. براده‌زانی «کوهم‌لی نی‌سلامی»، ره‌خنه‌یان گرت و گوتیان: هم رتیه زږد خراپه، چن جارې، داوامان له کاربه‌ده‌سانی میری کرده‌وه، چاکیکن، به‌لام، هر به‌لینیانداوه و ه‌یچیشیان نه‌کرده‌وه!

منیش گوتم: ئه جوړه کارانه، پتر پتوهندی به باری رامیاری و دهسکه وتی پارتایه تیپیوه هیه. ئیوه ده تانه وی، «یه کیتی» جاده که تان بق قیرتاوکا، پاشان، به دانیشتونانی نیوچه که بلین: ئیمه، ئه وه مان بق کردوون! هر کاتی، خویمان لیره بالاده سبون، ئه وا، هموو شتیکیان بق دهکن، بق ئه وی، به لای خویناندا رایانکیشن!

کاژیری «10.15» سی سر له بهیانی بوو، له گوندی «ئهماوا» و له بهردم مه لبهندی سر کردایه تی «کۆمه ل» دا دابه زین. له دووره وه، کۆمه لئی پیای پیای چه کدار و بتی چه کم بینی، به پیرمانه وه ده هاتن. هیتشتا، به ته وایی نزیک نه بوو بوونه وه، کاک «کاوه»، ماموستای پیشاندام. ئه وه، یه که مین جار بوو، بیینم، پتشت، ته نانه ت به وینه ش نه مدپیوو!

هر نزیک بوینه وه، له پیش هموویانه وه، ماموستا «علی باپیر»، به ره و پرومان هات، به پرویه کی خوش و به زهرده مخه نه یه کی شیرینه وه، زور به گرمی، پیشوازی لی کردین. ئه وی، له یه که مین دیداردا سر نجمدا، پیایوکی تیکسمرای نه که له گت و نه کوورته بالا بوو. ده مووچاوکی گوشتنی سپیکه له ی پروه و گنم رهنگی هه بوو، به ریشتیکی رشی پری دریزی خاوین داپوشرا بوو. ده سی جلی کوردی پیشمه رگانه ی له بهردا بوو، پروی زور خوش بوو، هه همیشه، دم به پتکه نین بوو. هینده ی له پرسیکه ی چاوکه کتکا، پاکسی وراسکۆیم به دیکرد، هینده له چاوی هیچ به پرسیتی دیکه ی پارته کانی «کوردستان» دا به دیم نه کردووه!

پاشان، برایان «توفیق که ریم» ئه ندای سر کردایه تی و به پرسی دهزگه ی راگیانندی کۆمه ل، «محمد حکیم جبار» ئه ندای سر کردایه تی و به پرسی بیرۆی میر، «بیلال قه لادزیی» به پرسی راگیانندن و ئه ندای بیرۆی میر، «نه ژاد ئهمه د» ئه ندای بیرۆی میر، پیشوازییان لی کردین، به پرویه کی خوش و رتزیکی زوره وه، خوشه اتن و فهرموویان لی کردین و به ره و مه لبه ندمه که رۆشتین.

هر چوینه ژوره وه، خیرا، چاوێکم به جیورتیاندا گیرا. به شتیکی مه لبه ندمه که، له حه وشیتی گوره پتکه اتبوو. نیوه ی حه وشه که باخی بوو، له نیه وراستدا به چیمه ن و چوارده وره که شی، به گول و گولزار رازابووه. به شتیکی دیکه ی حه وشه که، کۆنکریت کرابوو، به ده ستوری مزگه وت، حه وز و ناوکی خاوینی لی دروستکرا بوو. هه م لی داده نیشتن، هه م نوێزیشیان لی ده کرد. له به رته وه، هر که سی به اتایه، هر له رتوه ده بووایه، پتلاومکانی داکه ندایه. له به شی خواره وه ی حه وشه که شدا،

کۆمەڵی ئاودەسی خاویزی لێ بوو. بەشەکی دیکە مەلەبەندەکە، لە چەن ژووریکی گچکە و گەورە پێکھاتبوو. ژوورێکیان، هێ «میری کۆمەڵ» خۆی بوو. ژوورە گەورەکە شیان، پێ فەرش کرابوو، جیتی دانیشتن، کۆبوونەوه و نوێژکردنی زستانیش بوو.

لە سەر داوای من، لە ژوورە گەورەکە دانیشتین و چامان بۆ هات. بە دەم چاخیاردنەوهوه، مامۆستا پووی تێ کردم و گوتی: هێندێ لە بەرھەمەکانتم خۆیندۆتەوه، بە راستیی، زۆر راستگۆیانە نووسیوتن، بێ لایەنبییهکی تەواویی پتووە دیارە. چونکە، هەلەکانی هەر سێ پارتهکەت: «یەکییتی، پارتیی و P.K.K.»، وەک یەک باسکردووه. بە کوردیییەکی زۆر باش نووسیوتن و تەنانەت، نیشانەکانی خالەبندیشت، زۆر بە وردیی بەکارھێناوه. بەلام، ھەژدەکەم، لە زمانی خۆتەوه، پتر بتناسم و شتی دەربارەیی خۆت بزائم.

منیش، کورتەییەکی ژبانی خۆم و بنەمالەکەم بۆ باسکرد. ئیدی، هەر وا بە قسەیی ئاسایی، دەنگویاسی «کوردستان» باسی ئایین، وێژە و جیھانەوه، کاتمان بەسەربرد. دواپیش، ئەم بەرھەمانەیی خۆم «پۆلی سیستیمی بنەمالە لە بزاقی پزگاریخواری نیشتمانی کوردستاندا، گرتە سەرھێکییەکانی کورد، مەسعوود مەھمەد و دوو دیداری دۆستانە، پێنج کاتژمێر لەگەڵ برایم ئەحمەددا و خولانەوه لە بازنەییەکی بۆشدا» پێشکەشکرد.

وردەوردە، لە نوێژی نیوهرۆ نزیکبووینەوه. مەلا بانگیدا. مامۆستا هەستا، داوای یارمەتی لە من کرد و پۆی. ئیدی، ئەوان ھەموویان، بەرھو نوێژ کردن پۆشتن و منیش، لەو ژوورە گەورەیدا، بە تەنیا مامەوه. هەر وا بۆ خۆم، لەو دروشم و ئایەتە قورئانیانە وردەببومەوه، کە بە دیواری ژوورەکەدا ھەلواسرابوون. ئەوهی لە ھەموو شتەکان پتر، سەرنجی پاکیشام، سیمبۆلی «کۆمەڵ» بوو، بازنەییەکی کیشرابوو، لە نیوھراستی بەشی خوارەوهیدا، پەرتووکیک و چەکیکی «کلشینکۆف»ی تێدابوو. لایەکی پەرتووکیک، نیشانەیی قورئانی پیرۆز و لایەکی دیکەشی، نیشانەیی گوتەکانی پەيامبەر بوو. مەبەست لە چەکەکش، بۆ پارێزگاریکردنی ئایینی ئیسلام و چەسپاندنی پرینسیپەکانی بوو. واتە: پیاوھریان بە بەکارھێنانی ھێز ھەیە. چونکە، چەک وەک نیشانەیی ھێز وایە. لە دلی خۆمدا گوتم: تۆ بلیتی: ئەو دووانە، شانبەشانی یەکدی بپۆن!!! لە نیو بازنەییەکی دیکە و بە چواردەورییدا، هێندێ شت نووسرا

بوو. له لای سهرهوه، ټایه تی « و جاهدوا فی الله حق جهاده » و له به شه کانی دیکه ی باز نه که شدا، ناوی « کومه ل » به زمانه کانی « کوردیی، عره بیی و ټینگلیزیی » تو مار کرابوو.

ماموستا، به گوتاره کانیدا دیار بوو، زور له گه ل « جهاد » دای. مه به سستی له « جهاد » یش نه وهیبه، دژی « گاوور » بکری، هر وهک له گوتاره که ی « چیچینستان » دا، به ئاشکرا، په نجه ی له سر داناهه!

کاتی، له نوژی نیوهرق بوونه وه، هه موویان گه رانه وه. که میکی دیکه دانیش تین. ټینجا، هه ناری « نه حماوا » بیان بق هینانین. به دم هه نار

خواردنه وه، ماموستا لپی پرسیم: له رووی باوه ری ټایینییه وه چونی؟
منیش گوتم: باوه ریکی ته واوم، به یه زدانی مه زن هه یه. ته نانه ت، له مانگی « په مه زان » یشدا، به رقرژوودهم، نوژده که م و قورنانش دمخوینم.

ټینجا، به روویه کی خو شه وه گوتی: « ماشه لالا ».

دیار بوو، چاوه رپی نه وه لامه ی نه ده کرد. بویه، هه م لای سه ریبوو، هه م زوریشی پی خورشبوو. دیسانه وه، لپی پرسیمه وه و گوتی: نه دی بچی، کاته کانی دیکه به رده وام نابی؟

گوتم: هه موو شتی به ده س خواجه. هه لبه ته، هیشتا خوا، به ته واوی، له په لم نه نه ویوه و له سر نه ویه دای نه مه زان دووم!

له و قسانه دا بووین، برایه ک هات و گوتی: نانی نیوهرق ټاماده یه.

ماموستا ش گوتی: نه مان میوانی من و دمچینه ماله وه! ټیمه ش له گه ل چن دؤستیکی خویدا هه ستاین و رۆشتین.

ماله که یان، زور نریکبوو، هر به ته نیشت مه لبه نده که وه بوو. وهک له دوا یشدا زانیم، ماموستا خانووی نه بوو، به لکوو، نه وهش هر له سر مه لبه نده که بوو، خو ی و مناله کانی ټییدا ده زیان. خانووه که یان، له سی ژور و هه یوانی پتکه هاتبوو. به شیوه ی رقرژه لاتی دی دروست کرابوو.

حه وشه یه کی خنجیلانه ی هه یوو، هیندی دار و گولیان ټیدا رواندبوو. له دوو لاشه وه، دوو دهرگی بق دهره وه هه یوو. ژوره کانش، زور ئاسایی بوون و به فرش پر کرابوونه وه. له ژوره گه وره که یاندا دانیش تین و خوان

داخرا، خواردنیکی کوردانه و موسولمانانه ی زوریان هینا. مرق، هر به بقن و به رامه که ی تیرده بوو. به دم نانخورا دنیش شه وه، هر قسه ی خو شمان ده کرد.

ماموستا، هر خه می میوانه کانی خو ی بوو، زوزوو، شله و گوشتی ده گوژیایه وه، قاپه چوله کانی پرده کرده وه و له به رده می ټیمه دا دایده نا.

باوكمى له سه روو خوځيه وه دانا بوو، زۆر خه مى دهخوارد و په يتا په يتا، پاژمه ده كرد. پاشان، چامان خوارده وه، كه ميكي ديكه دانيشتين و به قسه كردنه وه خه ريكبووين. پاشتريش، هستاين و به ره و مه لېند گه راينه وه، هر له نيوحه وشه كه و له ژورمه كه ي خوځيدا، هم بق يادگار و هم بق كارمه كس، هيندې وښه مان گرت. ئيدى، باوكم و « شېخ عزيز » رږشتن، تا له مالى « لهيلا » ي ناموزام، كه مى بحه وښه وه و بنون. من و ماموستاش، له ژورمه كه ي خوځيدا گيرساينه وه.

ژوره تايبه تيبه كه ي ماموستا، كه ناوى « بېرۆى مير » بوو، ژورمى لاکيشى رووناكبوو. پر فهرشكراوو. به دريژاى ديوارمه كه ي ناوه وه، په رتوو كخانه يه كه ي گوره دانراوو، به په رتوو كه ي هه مه جوړه ش، سيخناخ كرابوو. به لام، زۆر به ي زۆريان، په رتوو كه ي تايينى بوون. له تهنيشت په نجرمه كه شه وه، ميزيكي نووسين و كوورسييه كه ي گوره ش دانراوو. نه وه ش، جتي كار كردنى ماموستا و پيشوازيي كردنى خه لك بوو. چن كوورسييه كه ي ديكه ش، بق ميوان ريزكراووون. له پشت سه ريشيه وه، دروشمى « كوهمال » و له تهنيشت شيشيه وه، نه خشه يه كه ي « باشوورى كوردستان » به ديوارمه كه وه هه لواسراووون.

ئيدى، كاتى نه وه هاتبوو، دس به كاره كانمان بكين. هر چوئى بوو، جتي خومان و كاميره ي قيديو كه مان دياربيكرد و دامه زرين. ده وروبه رى كاژيرى دووى پاش نيوه رږ بوو، من و ماموستا دانيشتين و به يه كم پرسيار، سه ره تاي چاوپيكيه و تنه كه م ده سپيكرد. ئيدى، به و شيوه يه، ماوه ي سن كاژير پيكيه بووين، به پرسيار و وه لامدانه وه خه ريكبووين. تهنيا كاميره مانه كه نه بى، له گه لماندا بوو، كه سى ديكه ي لى نه بوو، مه گه جار و بار، يه كى بهاتيه و كارتيكي هه بووايه.

به لام، له پنجره كه وه، چاوم له باوكم بوو، له سه سه كق چيمه ننتو كه ي حه وشه، له نيوچه كداره كاندا دانيشتبوو، دياربوو، قسه ي خوځى بق دمكردن. له وه ده چوو، له گه ليان ريكه و تېى و پيكيه وه گونجا بن. به لام، دوايى نارامى لى هه لگيرا و هر خيراخيتر، ته ماشايه كه ي لاي ئيمه ي ده كرد. يا، هه لده سا و پياسه يه كيده كرد، خوئى پيشانى ئيمه دها، ده سيكي راده وه شان و سه يرتيكى منى ده كرد، وهك بلئ: ئه رى مال به قوو نه گيرى، نه وه ئيوه، خه ريكى چين؟ باسى چى ده كهن؟ هر ته واو نه بوون؟ منيش، چاكم ده زانى، باوكم هى نه وه نيه، به و ته مه نه وه، هينده له شوئنيكدا دانيشى و نارامبگري، رهنگه، برسيشيبووى!

به لام، چار نه بوو، هر ده بووایه، نهو چاره پتی بگردایه و نیمه ش، کاتی
 کوتایمان به و کاته بیتایه، که بق خومان دیاری بگردبوو! بقیه، نیمه له
 سر گفتوگویی خومان بهره و امبووین و نهویش، هر هاتو چویده کرد. تا،
 خوی باو کم کردی، له ناکاو، مه لا بانگی نیواره ی دا، دهسی پی له کار
 هالگرتین و باو کیشمی، لهو هاتو چوینه بزگار کرد!

به لئی، نهوان له سر سه کۆکه، نوژی نیواره میان دابه ست. مامقستا
 پیشنوژی بق کردن. منیش، به ته ماشا کردنی په تووکه کانی مامقستاوه،
 خوم خه ریک کرد. دوا ی نهو هی، له نوژ بوونه وه، دیسانه وه، مامقستا بق
 نانخوردنی نیواره، پیش خوی داین و داوه تیکردینه وه.

نانی نیواره، جگه له هتندج گوشت و خواردنی نیوهرق گهرمکرا بوونه وه،
 چوره خواردنیکی دیکه شیان دروست کردبوو، زور به تامبوو. خواردنه که،
 له نیوان گفته و کوبه دا بوو، شله یه کی زهردی زور خوشیشیان بق کرد
 بوو. جگه له سه زه و نانی کوردی، ماستاو و ساردییه کی زوریشیان
 دانابوو. رور روری باو کم بوو! چونکه، زور حزی له خوانی پازوه هیه و
 خواردنیکی باشیش دهخوا! مامقستاش، هر خه ریکیبوو، له راژم کردنی
 که مته رخه می نه ده کرد.

نانی نیواره مان خوارد و ته و او بوو. پاشان، له ژوریکدی دیکه دانیشتنین و
 چامان بق هات. به ده م چا خواردنه وه وه، گوتمان بق دنگوباسه کانی،
 که نالی عه ره بیی « نه لجه زیره » شل کردبوو. ماویه ماینه وه و به
 سه کردنه وه خومان خه ریکردبوو. پاشان، نیمه هه ستاین و رۆشتین. نهو
 دوو چاره، له مالی مامقستا بووم، گویم له دنگی ژن بوو، به لام، که سیانم
 نه دی. ته نیا، دوا چار نه بی، کاتی، له هیوانه که ده سم دهشت، مامقستا
 گوتی: نهو ماله وه مانه و دهیه وی، به خیر هاتنتان بکا. هاوسه ره که شی، زور
 به گه رمییه وه، خوشه اتنی لی کردین. به لام، به پیی دابونه ریتی خویان،
 لهو دیو پرده یه کی ته نکی، دهرگی نیوان هیوانه که و چیتخانه که دا
 وه ستابوو، تا نه بینین!

دوا یی، نیمه سه ریکمان له مالی « لهیلا » ی ناموزام دا. ماله که یان، هر به
 تنیشت مالی مامقستاوه بوو. مته رده که شی، شو قیری تایبه تیی مامقستا
 خوی بوو. دوو ناوی هه بوو، « سه روهت »، باوک و دایکی به مندالیی
 ناویانابوو. « زووبیر » ییش، پاره که ی به گه وره یی بویان دانابوو! کوریکدی
 قوربوو، رتشیکی هتشتبووه، ماندو بوونیکدی زور، به رووخساریه وه دیار
 بوو، به هره ی لاویتی، به ته و اوی ژاکاندبوو!

یەزدانی گەورە، بە گوناح لێم نەگرتی! تا چاوی برکا، هەموو ئەو ناوە،
هەموو ئەم بەر و ئەو بەری پێگە، بە دار و درمختی بەردار و بێ بەر، بە
دارستانی چر و پیری سەوز دایۆشرا بوو. بە شێوەیەکی زۆر جوان، ئەو
ناوەی پازاندبۆوه، چاوی مرق، لە تەماشاکردنی هەر تێر نەدەبوو. لە
هەموو لایەگەرە، دەنگی خۆرەخۆر و هاژەهاژی ئاوە دەهات. هەر هەنگاوێ
دەرۆشتن، گۆمێکی پچووکی مەنگمان دەبینی. دەنگی مەلەکانیش، بە
تەواویی کزیوویوون. چونکە، لە هیلانەکانی خۆیاندا، ئارامیانگرتبوو،
ماندووویوونی پۆژیان، لە جەستەیی شەکتیان دەردەکرد.

هەر ناویە ناویکیش، لە دوورەوه و بە قەدبالی چیاکانەوه، خانوویەک یا
دووانمان دەبینی، تیشکی دووری گۆپەکانی دەبریسکانەوه، لە نیو پەلی
درمخت و گەلاکانەوه، لە گەل ئەستێرە بەرزەکانی ئاسماندا سەرەتاکتیان
دەکرد. ئەو ناوە، بە تەواویی، بەو ناوە پوونە خاویتە، بەو هەوا سازگارە
بێ گەردە، بەو گۆل و گۆلزارە جوان و ناسکانه پازابۆوه، بە هەوا فێنک و
سووگەگەیی، شانەکانی نیو سێبەکانی مرقی پاکدەکردەوه. ئیدی،
بەهەشتی بوو، پەرۆردگاری جیهان، لە سەر زەویی، بۆ کوردی درووست
کردبوو. سروشتی خواکردی ئەفسووناویی « ئەحماوا »، بە شێوەیە بوو،
لە هەرچی دیمەنی دەسکردی ئەم جیهان هەیه، جوانتر و پازاوتر بوو.
چونکە، زۆر لە مێژبوو، ئەو ناوهم نەدیوو، وام دەزانی، یەکەمین جارە و
پێشتر نەمدیوه. لە بەر خۆمەوه، بیرم لەوه دەکردەوه و دەمگوت: ئەی
خوای گەورە! تۆی میهرەبان، ئەم بەهەشتە جوانەت پێ بەخشیوین،
کەچی، ئازادیی و سەر بەخۆییەت لێ شار دووینەتەوه! تۆ بلیتی، پۆژی لە
پۆژان، کوردیش، وەک هەموو نەتەوهکانی دیکە ئەم جیهانە، لە ماله
وێرانەگەیی خۆیدا، بە ئازادیی و خۆشیی بژی، چی دیکە لەوه پتر، دەسی
« چەوساندنەوه، ترساندن، تۆقاندن، گرتن، لێدان، راوانان، ئاوارەکردن،
کوشتنی بە کۆمەل و ئەنفالکردن » لێ بە دووری و وەک مرق بژی!!!

هەر بە دەم ئەو بیرکردنەوه دەڕۆشتم، ناویەتاو، منال، ژن و پیاومان
تووشدەبوون، لە کارکردن دەگەرانیوه و بە تەنیشتماندا رەندەبوون، زۆر
بە پێزەوه، سلاویان لێ دەکردین. ئیدی، بەو شێوەیە توانیمان، بە پازدە
خولەک، ئەو پێ پێ لە هەوراز و بەردەلانییە بێرین، لە شوێنێکی بەرز و
بەراڤەر بە تاڤگەکان، بە سەرسامیی قووتبێنەوه.
بەلێ، گەشتینە لای ئەو بەهەشتەیی، یەزدانی مەزن، لە سەر بستێکی
خاکی « کوردستان » کە مان درووستیکردووه. ئینجا، تەماشای چی

بگه؟ تافگه؟ تافگه؟ تافگه، له دهمی ئەشکهوتی تاقی ئاسمانهوه، زۆر به خێراییی هازمیدهکرد. له دوورهوه، وهک دوو پروویاری شیریی سپی، له مه مکی دایکی چیا سه رکه شه که وه، سه ربه ره و خوار ده پزان. وهک چهن تاله کلافه یه کی زیوین، به قه دپالی چیا که وه شو پده بوونه وه. کاتیکیش، به رده بوونه وه و بهر تاشه به رده که وره کان ده که وتن، جارێکی دیکه، به رز ده بوونه وه و وهک چهن دهنکه مروارییه که، به چوارده وری ئه و به هه شته دا پرشویلا و ده بوونه وه. نه چاو، له جوانیی ئه و دیمه نه شیرینه تیرده بوو، نه دل و دهروونیش، لیتیان پرده بوو. ئاخیر، چۆن چاوم، له و دیمه نه جوانه دلفریتانه ی پارچه یه له نیشتمان که م تیر بخوا؟ ئاخیر، چۆن دل و دهروونم، لیتیان تیربێ، گهر، هه موو بیره وه ریی، چه ندین سه یرانی مندالیی، بیستوینج سالی دووری، وهک فیلمێکی سینهما، به بهر چاومدا تێبه ی پین؟! ئاخیر، چه ندین جار، له گه ل که سوکار، هاورێ، خویندکارانی زانکۆی «سوله یمانیی»، سه ردانی ئه و نیوچه یه مان کردبوو، زۆر به خۆشیی و کامه رانیی راما نبواردبوو، چه ندین یادگاری شیرین و پیرۆز، له شانها کانی مۆخدا تو مارکرا بوون. بۆیه، جارێکی دیکه ش، چاوم، به کلی تافگه زیوینه که ی «زه لم» رسته وه. جارێکی دیکه ش، دل، به لووتکه ی چیا سه رکه شه کانی کرایه وه. جارێکی دیکه ش، جه سته ی ماندوو و شه که تم، به رهنگی سه وزی گه لای دره ختی باخه کانی حه وایه وه. جارێکی دیکه ش، برینی ده ردی دووریم، به هاره ی تافگه که ی سا رتۆژیه وه. تووله پێی باریک و پێچا و پێچی، نیتوان گونده خنجیلانه که ی «زه لم» و تافگه کانیشی، گه شته رازا وه که ی به هه شتی «هه ورامان» ی «گۆران» ی هۆنر و بلیمه تی بیرده هیتامه وه!

ئه وه ی زۆر دلخۆشه ریشه بوو، ئه وه بوو، رێکخه راوه بیانیی و خێرخوازه کان، له دامینی تافگه که دا، نیتسه گیه کی کاره بایان دامه زراند بوو، ئه و ناوه ی، هیتده ی دیکه جوان کردبوو، کاره بای بۆ هه ر دوو گوندی «زه لم و ئه حماوا» ش دایین کردبوو. هه ر چه نده، هیتشتا به ته وایی، له و دیمه نه جوانانه، تیر نه بوو یووم، سییه کانم، به هه وای سازگار و خاوتنی، پاک نه بوو یووه. به لام، چار نه بوو، هه ر ده بووایه، بگه پاینایه ته وه. چونکه ورده ورده، تاریکی کردبوو.

له دووره و به رانه ر تافگه کان وه ستا بووین، به هه ر چوارده وری خۆماندا ده مانروانی و ته ماشای جوانیی، ئه و سه رووشته نازداره مان ده کرد. له پێ، چهن مانگایه ک له سه ره وه ده رکه وتن، به ره و روومان ده هاتن و ده یانویست،

بۆ ئاوايى بگە پىنەوھە. كاتى، چاويان بە ئىمە كەوت، پىتمان لى كرتوون، لە جىي خۆيان چەقەن. چونكە، توولە پىگەكە تەسك و بەردە لانىي بوو. وەك ئەوھى، بىريان لەوھە كوردبىتەوھە و لە دلى خۆياندا كووتبىتتايان: ئىمە، بۆيە وەستايان، چونكە، جىي ھەر دوو لامان نابىتەوھە. لە بەرئەوھە، يا ئەوھتە بېرۇن، يا ئەوھتە، پىگەكە مان بۆ چۆلكەن، پىتمان بەن و بېرۇن! ئىدى، ھىچ چار نەبوو، دەبووايە، پىتمان بۆ چۆلكەردنايە، تا تىپە پىن. ئەوان، لە چا و نىوون و ئىمەش وردەوردە، بە ھەمان پىدا گە پىنەوھە.

لە نىزىك گوندى « زەلم ەيشەوھە، تووشى كۆمەلى ژن و پىاو بووين. بى ئەوھى بىانناسىن، زۆر بە گەرمىيەوھە، فەرموويان لى كوردىن. ئەوھە تەنيا ھەر، مەگەر خوورەوشتى جوان و شىرىنى كوردەوارىي بە گشتىي و نەرىتى خەلكى گونەمەكانى « كوردستان » بە تايبەتتىي بى، ھىندە بەرز و پىرۆزە، پىز لە پىتوار و نامۆ دەگەرن، ئەگىنا، باوەر ناكەم، لە نىو ھىچ نەتەوھىكە دىكە و لە نىو شارنشىنەكاندا، بەو شىتوھىي بى!

سوپاس بۆ يەزدانى گەورە، ئەو ناوھە، بە تەواويى ئاوەدانبۆتەوھە، خەلكى ئەو دوو گونە، ھەر لە كۆنەوھە، ژيانيان بەو جۆرە بەسەربردووھە، بە ميوھە و باخدارىي بە پىتوھچوون. وەك دوايىش بۆيان باسكردم، زۆرىيە دانىشتووانى ئەو دوو گونە، لە گەل « كۆمەلى ئىسلامىي » دا كاردەكەن. پىاوھەكانيان، پىشيان ھىشتبۆوھە، ژنەكانىشيان، لە چىكان بەستبوو.

ئەوھى زۆر نىگەرانىشىكردم، ئەوھىو، ماوھىكە لەوھەوېر، كۆمپانىيايەكى بىانيي ھاتبوو، وىستبووي، پىرۆزەيەكى مەزنى بەستى ئا، لە نىزىك تافگەكەوھە درووستكا و ئەو ناوھە بىوژىننىتەوھە. بۆ ئەو مەبەستە، بەرپىسەكانيان، لە گەل خەلكى ئەو نىتوچەيدا قەسەيانكردبوو. كەچىي، خەلكى ئاوايى دژبوون و نەيانھىشتبوو! وەك مامۆستاش بۆي باسكردم، پارەيەكى يەكجار زۆريان، بۆ ئەو پىرۆزەيە تەرخانكردبوو. بەلام بە داخوھە، سەرى نەگرت و دوايىش، خەلكەكە ھەر خۆيان پەشىمانبووېوھە. گەر ئەو پىرۆزەيە سەرىبىگرتايە، دانىشتووانى ھەر دوو شارۆكەي « خورمال » و شارۆچكەي « ھەلەبجە »، لە گەرتى بى ئاويى پىزگارىاندەبوو!

لە بەرئەوھە، ھەموو جار، لە ھەموو كات و شوپىنكىشدا، تەنيا ھەر دىمۆكراسىي پووت باش نىيە. بە تايبەتتىي، لە نىو كۆمەلى خەلكى نەزان و دواكەوتوودا، كە بەرژوھەندىي خۆيان نەزانن. چونكە، ھەم زيان بە خۆيان و ھەم زيان بە خەلكى دىكەش دەكەيەنن. خۆ گەر بەھاتايە، ئەو پىرۆزەيەيان، بە زۆر بەگەرىختايە، خەلكى گونەمەكە، بە چاوي خۆيان،

قازانجه که یان بدیایه، ئەو کاته تێدهگه‌یشتن و ئەو پاره زۆره‌ش، به خۆپای نەده‌رۆی! بۆیه ده‌بی، خه‌لکه خۆپنده‌وار و رووناکبیره‌که، چی به چاک ده‌زانن، ئەوه بریاربده‌ن و جێبه‌جێکن.

به‌لێ، به‌ رووناکیی رۆیشتین و به‌ تاریکیی گه‌راینه‌وه. باووکم له‌ گه‌ل « شیخ عزیز » دا، سه‌ردانێکی مالی باوکی مامۆستا « مام باپیر » یان کرد. من و مامۆستا، له‌ ژووره‌که‌ی خۆیدا تێه‌لچووینه‌وه. له‌ کارێری سه‌وتی ئیواره‌وه ده‌سمانه‌پێک‌ده‌وه، نزیکه‌ی یازده و چاره‌کی شه‌و بوو، به‌ سه‌رکه‌وتوویی، له‌ کاره‌که‌مان بووینه‌وه. پاشان، مامۆستا سازده نامیلکه و په‌رتووی خۆی پێشکه‌شکردم.

دوای ئەوه‌ی، گه‌فتوگۆکه‌ ته‌واو بوو، شه‌و یاشمان له‌ یه‌کدی کرد و منیش، له‌ گه‌ل « سه‌روهت » دا، بۆ مالی « له‌یلا » ی ئامۆزام گه‌رامه‌وه. به‌و دره‌نگانه، چاوه‌رێتیده‌کردین. هه‌ر زوو خێرا، میوه‌ی بۆ هێتاین و که‌مێ، له‌ هه‌وشه‌که‌ دانیشتن. پاشان، کاتی خه‌وتن هات.

باووکم و « شیخ عزیز »، له‌ ژووره‌وه نووستبوون. جێی منیشیان، هه‌ر له‌ ژووره‌وه داخستبوو. به‌لام، له‌ به‌ر باووکم نه‌موێرا، له‌ ژووره‌وه بنووم. چونکه، زۆر ماندوو بووم، ده‌مویست، باش بنووم و که‌مێ به‌هه‌تیه‌وه. ئەه‌ویش، جگه‌ له‌وه‌ی، که‌مێ ده‌پرخینێ، له‌ نیوه‌شه‌ویشدا هه‌لده‌سێ و خه‌وی لێ ناکه‌وێته‌وه. له‌به‌رئه‌وه، من و « سه‌روهت »، له‌ هه‌وشه‌که‌ نووستین.

هه‌ر چه‌نده، تا بێتی، شه‌وێکی خۆش و فێنکبوو. به‌لام، هه‌وشه‌که‌یان داره‌نار و گژوگیایه‌کی زۆری تێدا بوو، له‌به‌رئه‌وه، مێشوه‌له‌یه‌کی زۆریان هه‌بوو، تا خه‌و له‌ چاوم که‌وت، به‌ ده‌وربه‌رمدا هه‌ر گیزه‌یان ده‌هات، بۆ پارچه‌ گۆشتی ده‌گه‌ران، چزویی سه‌زێکی ناره‌وای تی چه‌قین و به‌ خورووی بیتن. بۆیه، کارێکیان پێ کردم، به‌ هیچ شتیه‌یه‌ نه‌مه‌وه‌تر، قاچ و ده‌سم، له‌ ژێر لێفه‌که‌وه ده‌رخم. تا دره‌نگانی، وه‌ک ئێشکچی، له‌ سه‌ر گازی پشت پالکه‌تبووم، ته‌ماشای ئەو ئاسمانه‌ روون و بێ گه‌ردم ده‌کرد، که‌ یه‌زدانی مه‌زن، به‌ پرۆژێکتیه‌ری مانگی سروشتیی و گه‌لۆپی ئەستیره‌کان رازاندبوویه‌وه. بیرم له‌وه ده‌کرده‌وه و له‌ دلی خۆمدا ده‌مگوت: تۆ بێتی، جارێکی دیکه، په‌له‌هه‌وری چلکنی دووکه‌لی بۆمبێ کیمیاویی و گازی ژاراویی، به‌ری ئاسمانه‌ شین و بێ گه‌رده‌که‌مان، تاریک و ره‌شکه‌نه‌وه؟ تۆ بێتی، ئەم ئازادیی و سه‌ربه‌خۆیییه، تا سه‌ره‌بی، ئەم خه‌لکه هه‌زاره‌ بێ دهره‌تانه، تا سه‌ر به‌ خۆشیی و کامه‌رانیی بژین، جارێکی

دیکه، دهسی « به عس » نه یانگاتی، دوو چاری « پاکردن، دهر به دهریی، گرتن، کوشتنو پیرین، مالو ترانیی و کاولگردن » ببنه وه؟! تق بلتی، ئەم هه موو پارت و هیزه چه کدارانهی « کوردستان »، وهک برا پتکه وه بژین، جارتکی دیکه، جهنگی چه پهلئی نیوخوق، دوو باره بیته وه؟! تق بلتی، ژیان و نارامیی، لهو خه لکه ساکار، دلسۆز و به ئەمه که تیکبده نه وه؟!

به دەم ئەم ئەندیشه و تیروانینانه وه بوو، له ناکاو خهوم لئ کەوت. به لام، زۆر کهم نووستم و زوو خه به رمبۆوه. چونکه، مه لا له مزگهوت، بانگی به یانیی دا، نانه و خانه کهی دراوستییان، پهره میتزه کهی داگیرساند و له پتکه کهی تهنیشتیشیان وه، بهو به یانییه زووه، دهنگی ترۆمبیل دههات. به لئ، دهنگی مه لا، گرمی پهره میتز و وره ی ترۆمبیل، وهک سیمفونیا یهکی ناوخت و ناساز، تیکه ل به یه کدی بوون و له شیرین خه ودا، خه بهریان کردمه وه. باوکم و ئەوانیش، دهسنوژیانگرت و به رهو مه لبه ند پرۆشتن. چونکه، براییانی « کۆمه ل »، هه ر له وئ نوژیانده کرد!

ئیدی، چارم نه بوو، به یانیی زوو هه ستام. بهرچاییمان خوارد و خۆمان کۆ کرده وه. ئینجا، هه لمان قوازته وه و پیاسه یه کی باشمان، به نیو گونده که دا کرد. سه رتکی مزگه و ته که مان دا، له سه ر شتیه وه یه کی زۆر جوان و خاوین درووستکرا بۆوه. گونده که، خهسته خانه و خویندنه یه کی سه رمتایی تیدا کرا بۆوه. چهن دووکانیکی پچووک و نانه و خانه یه کیشی تیدا هه بوو. « ئەحماد »، گوندیکی خنجیلانه یه، له ته ختاییدا درووستکرا وه و له پشته وه، چیا ی « گرده »، له باوه شیگرتوه.

دواتریش، به رهو هه واری مامۆستا رۆشتین. له میوانخانه که دانیشته بووین، له ده ور به ری کاژیری ده دا بوو، ئەویش په یدا بوو. ئیدی، هیندئ قسه ی دیکه مان کرد. پاشان کوتی: به یانیی، له « سوله یمانیی » و له هۆلی « رۆشنبیری جه ماوهر »، له سه ر « مافی مرۆف » کۆرتکم هه یه، کهر کاتت هه بوو، حه زده که م، به شداریی.

منیش، به لئتم دایه، بچم. ئیدی، هه ر زوو، ترۆمبیلی بۆ دا بینکرد بووین، به پزۆرتکی زۆره وه، به دلکی پاکه وه، به روویه کی خۆشه وه، تا بهر ده رکه ی ترۆمبیله که، خۆی و براده ره کانی له که لمان هاتن. ده سی یه کدیمان کوشی، باوه شی براییانه و دۆستانه مان، بۆ یه کدی کرده وه و یه کدیمان ماچکرد. پیش ئەوه ی، مالاوایی لئ بکه م، پیم کوت: ئەم « کوردستان »، مولکی هه موومانه. پاراستنی ئەم ئەزموونه، له ئەستۆی هه موو لایه کمان دایه. تکام وایه، له چاره سه رکردنی گرفته کانی نیوان خۆتاندا، په نا بۆ چه ک

مه‌بن، هر بهو شیوهیه، له سهر پټبازی خۆتان بمیننه‌وه، با چی دیکه، خوټنی کورد به دهسی کورد نه‌پژئی، ئەم ئازادیی و سهر به‌خوټیییه‌شمان، له‌کیس نه‌چئی.

به زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی شیرین و به دلټکی خاوټنه‌وه گوتی: هر وا ده‌که‌ین! ئیدی، به‌پټیان‌کردین.

کاتی گه‌راپنه‌وه، زۆرم حازه‌کرد، سهردانټکی مزگه‌وته‌که‌ی «خورمال» بکه‌م. چونکه، یه‌کئی له‌و مزگه‌وته‌کۆنانه‌یه، که له‌ سهرده‌می ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی ئیسلامیدا درووستکراوه. مناره‌یه‌کی زۆر کۆنی هیه، هر چنده، ده‌سی پۆژگار و هۆکاره‌کانی سروشت، کارټکی زۆریان تیکردوه و پوو‌خساریان شیواندوه، پیربووه و له‌ که‌شوفشی جوانیی سهرده‌می لاوټیی که‌وتوه، له‌ هیندئ لاوه، پوو‌خواوه و زۆری پتوه نه‌ماوه. به‌لام، هرچی چۆنیتئی، به‌و پیری و که‌نه‌فته‌کاریییه‌ش، هر گه‌واهیی، بۆ سهرده‌میکی می‌زووئی، ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی ئیسلام له‌و نټوجه‌یدا دهدا!

له‌ گه‌رانه‌وه‌ماندا، سهردانټکی شارۆچکه‌ی «هه‌له‌بجه» ی شه‌هیدیشمان کرد. له‌ دوا‌ی راپه‌رینه‌وه، نه‌وه یه‌که‌مین جاربوو، ببینم. زۆر دل‌م خۆش بوو، به‌و شیوه‌یه‌ بینیم. چونکه، دیاربوو، له‌ ئاوه‌دانبوونه‌وه و که‌شه‌ کردنتکی به‌رده‌وامدا بوو. نه‌وه‌ی پتر، دل‌یشی خۆشکردم، ئه‌و په‌رتوو‌کخانه‌ گشتیییه‌ بوو، که‌ هه‌مووی پټش چهن پۆژئ ته‌واوبووو و کرابۆوه. له‌ ته‌لارټکی زۆر جوان و نوټی رازاوه‌دا، دهرگه‌ی بۆ خوټنده‌وارانی شارۆچکه‌که‌ ئاواله‌کردبوو. سهردانټکی کورتم کردن و که‌مئ به‌ نټو به‌شه‌کانیدا گه‌رام. پاشان، چاوم به‌ به‌رتوه‌به‌ر و کارمه‌ندانی په‌رتوو‌کخانه‌که‌ که‌وت و هیندئ به‌ره‌می خۆشم، به‌ دیاریی بۆ ناردن!

به‌و شیوه‌یه، به‌ به‌ردئ چهن چۆله‌که‌یه‌کم کوشت. له‌ لایه‌که‌وه، سهردانی مامۆستام کرد و کارټکی باشمان نه‌جامدا. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه، سهردانی گونده‌کانی «نه‌حماوا و زه‌لم»، شارۆکه‌ی «خورمال» و شارۆچکه‌ی «هه‌له‌بجه» شمان کرد. گه‌ر بلټیم، یه‌کئ له‌ پۆژه‌ خۆشه‌کانی ژبانی تایبه‌تیی خۆم بوو، به‌ هیج شیوه‌یه، له‌ راستیی لام نه‌داوه!

به‌لام، سه‌یر نه‌وه‌بوو، هر له‌ «هه‌له‌بجه» دهرچووین، تا گه‌یشتینه‌وه شاری «سوله‌یمانیی»، نزیکه‌ی، شه‌ش بازگه‌مان تووشبوو. له‌ هه‌مووشیان ده‌بووایه، رابوه‌ستاینايه، ته‌ماشایان‌بک‌ردینایه، لټیان بپرسینایه، بۆ کوئ ده‌چین؟ ئینجا، داوای ناسنامه‌مان لئ بکه‌ن. به‌ کوټره‌ی ئاره‌زووی کاکی چه‌ک له‌ شان، به‌ گیروگازمان بټن و بیانوو‌مان

پئی بگرن. له هه موو خاله کان، کاتئ، ته ماشای نئو ترؤمیتله که یان ده کرد، داوای ناسنامه یان، له « شیخ عزیز » ده کرد. چونکه، ریشی هه بوو، به هر جئ، له هیچیشدا نییه! بؤ نمونه: کاتئ له « سه یید صادق » دهرچووین، له بازگه که، چه کداریتکی « ئاساییش » هات و یه کسر « شیخ عزیز »ی دابه زاند، به بیانووی نه وه وه، گوايه، ناسنامه که ی کؤپیکراوه و کؤنه. ویستیان، گلیدنه وه و رهوانه ی به رتوبه ریتتی « ئاساییش »ی بکن. به لام، خوا هه ل ناگرئ، کاتئ، خؤم پئناساندن و که مئ قسم له گه ل کردن، به ریاندا.

بهو شیومیه، گه راینه وه. گه شته که مان بؤ « نه حماوا »، پتر له بیستو جوار کاژیری خایاند. له م گه شته کورته دا، دهرباره ی برادرهانی « کؤمه ل »، نه وه ی پتر، سه رنجی راکتیشام، نه وه بوو:

1. زؤربه ی زؤری نه ندامانی « کؤمه ل »، ناوه کوردیییه کانی خویان گؤریوه، ناوئکی « عه ره بیی یا ئیسلامی » یان بؤ خویان هه لئبژاردووه. به راستیی، هؤکه ی هر چییییه که بئ، کارتکی زؤر خراپه. چونکه، به ره به ره وای لیدئ، ناوی کوردیی، له نئو نه و پارتیه ئیسلامی بیانه دا نامیتئ. جا، مه به ست له و ناوگؤرینه، هه رچییه که بئ، من به جؤرئ له جؤرمکانی « ته عرب »ی دادهنیم!

2. به زمانی کوردیی، « شه و یاش و پؤزیاش » له یه کدی ناکه ن. به لکؤر، هه ره به « سه لاموعه له یک » دمدوین. ته نانه ت، جارئ شه و یاشم، له برایه کی پاسه وانی به ره ره که یان کرد، به « عه له یکومه سه لام » وه لامیدامه وه!

3. نوئژ له مه لبه نده که یان ده کهن و هاتوچؤی مزگه وت ناکه ن. له وه ده جئ، باوه ریان به مه لای مزگه وته کانی « کوردستان » نه بئ!

4. جگه له نه ندامه کانی سه هر کردایه تیی « کؤمه ل »، هه موو نه ندامه کانی دیکه ی خواره وه یان، هه ره وه که نه ندامانی پارتیه « ئیسلامی » یه کانی دیکه ی « کوردستان » بیره ده که نه وه. واته: ناکؤکی و دوو به ره کییه که، پتر له نئوان، نه ندامانی سه هر کردایه تیی پارتیه کاندا هه ستیپتیده کرئ. بؤ نمونه: چه ن نه ندامانی « نه نصار نه ئیسلام »، بؤ کرتنی « مه لا کرتکار » نیکه رانن، نه ندامانی هه موو لایه نه کانی دیکه ش، هه ره هینده نیکه رانن و پتیان ناخؤشه!

5. هه موو نه ندامه کانیان، ریشیان هتشتو ته وه. جا هه یانه، ریشتکی کورتی هه یه. هه شیانه، ریشتکی پان و درتؤی به رداوته وه. به راستیی، من له وه تئ ناگه م، بؤچی ئیسلامییه کان، بایه ختکی زؤر، به ریش

هیتستنه وه ددهن؟! تق بلئی، ئایینی ئیسلام، ئه وهی پتویستبئی؟ تق بلئی، ئایینی ئیسلام، وا له مرۆ بکا؟! باوه ناکم، چونکه، ئایینی ئیسلام، ئایینی جوانیی و خاوتینییه! به لام، ئه وه پتر، هر کارتیکردنی ئایدۆلۆژیا و پهروه دهی پارتایه تییه، خه لکی وا به و شیوهیه دهگۆژی. ئه کینا، ریش هیتستنه وه، نیشانهی ئیسلامه تییه. چونکه، وهک کورد له میژه کوتوو یه تی: « به ریش نییه، به ئیشه! » جا، گهر که سئ بیه وئ، کاری خراپه بکا، ئه رکه کانی ئیسلام به جئ نه هیئ و بئ گویئ خوا بکا، ئه وا ده توانی، له بهر خه لک، ریشکی پان و پۆریش بهیلتیه وه، به لام، هرچی کاری خراپه ش هیه، بیکا!

به لئ، ئیسلامییه کان ده لئین: ریشهیتستنه وه « سووننه ت ». باشه، وا زانیمان، په یامبه ر و هاوه له کانی، ریشهیانهیتستنه وه. ئه دی نابئ، بزانی، له وه سه رده مه دا، بۆچی ئه و کاره یانکردوه؟ یا، ئایا دوا ی پتر له « 1400 » سال، ئه و مۆدیله، لای مسو لمانه کان کۆن نه بووه؟ نابئ، شیوازی ژیا نی خۆیان بگۆرن و باری سه رده مه که ره چا وکه ن؟ خۆ مرۆ به رد نییه، بیر نه کاته وه و تا ما وه، هر له شو ئینی خۆی نه جو ئئ! چونکه، ژیا ن به شیوه یه کی به رده و ام، له گۆزان دایه. ژیا ن و مردن، هر دووکیان هر خوا و ایوان. خوا ی په روه ردگاریش، ئه م گه ردوونه ی بۆیه بۆ رازاندووینه ته وه، ئا چیژئ لئ ببینین، ژیا نیکی خۆش به سه ره برین. وهک په یامبه ری ئیسلامییش فه رموو یه تی: « اعمال لدنیاک، کانک تعیش ایدا و اعمال لاخرک کانک تموت غدا. » یا فه رموو یه تی: « خیر الامور اوسطها » کوردیش له میژه کوتوو یه تی: « نه شیش بسووتئ و نه که باب. »

هر به راستیی، کاتئ، به ئیو « خورمال » دا تیه ریم، کاتئ، ته ماشای ئه ندامانی پارته ئیسلامییه کانی « کوردستان » م ده کرد، هه موو ریشیا ن به ردا بووه، وهک ئه وهی، یه کئ له مه رجه کانی ئه ندامبوون له و پارتانه دا، ریشهیتستنه وه بئ! بیرم له وه ده کرده وه و له دلی خۆمدا ده مگوت: ئه مانه، ئیسته ئه وه ده سه لاته که مه یان هیه، ژماره یان زۆر نییه، ئه ندامه کانی خۆیا ن، به و شیوه یه گۆشکردوه، خۆ گه ر له پاشه روژدا، ده سه لاتیک ی ته و او و ره هایان هه بئ، ژماره یان زۆر بئ، ده وه لته یکی ئیسلامی، له « کوردستان » دامه زرتین، ئیدی، زۆربه ی زۆری خه لک، چ به خوا بیشتی خۆیا ن و چ له ترسان بئ، ریش به رده ده نه وه، وای لیدئ، « کوردستان » به ریش بنا سرت، گویزانیش له هه یچ دووکانیک ی « کوردستان » نه فرۆشرئ و کارکه ی درووستکردنه کانی شی له گه ل « کوردستان » پتوه ندیبیا ن نه میتئ!

هیندی باری سهرنجی تایبه تیی خۆم هه بوو، به لام، به شیوهیه کی گشتیی،
بابه تئکی باشی پیشکه شکرد. پاشان، ده مه ته قییه کی که می له سهر کرا و
کۆره که ته وا بوو.

له وئیش، جارێکی دیکه یه کدیمان بینیه وه و کوتی: کاک «توفیق که ریم»
دهیه وئ، بتبینی و چاوپنکه و تنیکت له که لدا سازکا. له به ره وه، با پیکه وه،
سه ری له مه له ندی «په لیتبیرۆ» بدهین و له وئ، له که ل ئه و برایانه شدا،
یه کدی بناسن. ئیدی، پیکه وه سواربووین و به ره و «هه وار به رزه»، به ری
که وتین. له مه له ندی، چاوم به ئەندامی دهسته ی کارگێری په لیتبیرۆ
مامۆستا «ناظم عه بدوللا» و کاک «موحه مه مه ده سه نگاوی» که وت.
ماوه یه دانیشترین و هیندی ده مه ته قییه مانکرد. به لئینمانی، هیندی له
به ره مه کانی خۆمیان بۆ بنیرم. به لام، به داخه وه نه متوانی، به لئنه که م
جیبه جیکه م. چونکه، زۆر سهرم قالبوو و ماوه م نه بوو، سهردانیا نیکه مه وه
و هر دوو رۆژ دوا ی ئه وه ش که رامه وه. ئینجا، بانگی ئیواره ی دا، ئه وان
چوون بۆ نوێژ و منیش له که ل برادرێکی دیکه دا مامه وه.

پاشان، مامۆستا هاته وه و کوتی: وا دیاره، کاک «توفیق» نه هاتۆته وه.
به لام، چه زده که م، ئه م ئیواره یه ش ههر پیکه وه بین. ئیدی، هه موو پیکه وه
رۆشتین و له مالی «حاجی عوسمان» ناوی دابه زین.

ئه و ئیواره یه، ده تگوت، ئه و ماله «مه ولودی په یامبه ر» یان کردوه، به
مه نجه لی که وه، برنج و شله و گوشتیکی زۆریان لئنا بوو. براده رانیش،
هینده زۆربوون، له سی ژوور جیسیان بۆوه و نانیا نخواستارد. دوا ی
ناخواستاردن، مامۆستا، منی پیشکه ش به ئاماده بووانی داوه ته که کرد، زۆر
به شانوبازوودا هه لدام، به راستیی، شهرم دایگرتم و هیچم بۆ نه گوترا!
ئینجا، ده رباره ی ئه م چاوپنیکه وتنه ش، لیره دا ده مه وئ، هیندی شت، بۆ
خوینه واران ی هێژا روونکه مه وه.

1. وهک دابونه ریتیکی تایبه تیی خۆم، له چاوپنیکه وتندا پیره ومکردوه،
پریارمدا، کۆمیتار له سهر دید و بۆچوونه کانی مامۆستا نه ده م. به لکۆ،
ئه و کاره بۆ کاتیکی دیکه هه لگرم، ههر وهک چۆن، له و دوو چاوپنیکه وتنه ی
سه لانی «1995 و 1997»، له که ل مامۆستایان «برایم ئه حمه د و
جه رجیس فه تحوللا» دا کردم.

2. چه زم نه کرد، هیندی له زاروه ئیسلامیییه کان، بۆ کوردیی وهرگێرم.
چونکه، له وانیه وهرگێرانه که یان، پر به پیستی خو یان نه بن و واتای ته واو
به ده سه وه نه دن. جگه له وه ی، کۆمه لانی خه لکیش با شتر لئیان تیده که ن!

3. هیچ پرسیار و بابهتی نییه، پیوهندییان به یهکدییهوه نهبی. واته: هیچ پرسیار، هر وا به خۆزایی و به هه ره مهکیی نهکراوه. به لگۆ، هیندی پرسیار مکردوه، له لایه کهوه، پتر مه بهستم نهوه بیوه، وهک رووداویکی میژووی تۆمار کرئ و بیر نه چیته وه! له لایهکی دیکه شه وه، وهک ده سپیشخهریی و روونکردنه وه یهک و ابووه، تا پرسیار دیکه ی به دوا دا بی، بابه ته کهش، پتر تام و چیژ وهر کرئ!

4. ویستم، هه موو ده قه که، به یهک ریئووسی یه کگرتووی کوردیی بنووسمه وه، وهک له نووسینه کانی پیشوومدا پیژه ومکردوه. به لام، لێرهدا نه متوانی، نه وه بگم. چونکه، « نایهت » و فهرمووده یهکی زۆری په یامبهر و هاوه له کانی تیدابوو، نه ده کرا، هر هه موویان، به ریئووسی « کوردیی » بنووسمه وه. له بهر نه وه، نه وانهم به ریئووسی « عه ره بیی » تۆمار کرد!

5. چاوپیکه وتنه که، ماوهی « 5. 48 » پینج کاژیر و چلوه هشت خوله کی خایاندوه. هه م به کامیرای فیدیۆ گیراوه و هه م به ریکۆرده ریش، له سه ر شه س کاسیتی شه ست خوله کیی تۆمار کراوه.

6. له راستییدا، ماوهی چاوپیکه وتنه که، هینده درژیوو، وتۆژه که هینده زۆریوو، هیندی شتم بیرچوووو، له کاتی خۆیدا، له مامۆستای بپرسم. له بهر نه وه، ناچار بووم، له « سوله یمانی » یه وه، نامه ی بۆ بنووسم و لئی بپرسم، تا له هه موو روویه که وه، وهک کاریکی ژۆرنالیستی مه زن، چاوپیکه وتنه که ته واوی و که موکوویی تیدا نه بی. مامۆستاش، زۆر به دلکی فراوانه وه، وه لامی دامه وه. نه و پرسیار و وه لامانه شم، به پیتی زنجیره ی باسه کان، له گه ل پرسیار و وه لامه کانی دیکه دا، تیهه لکیش کردوه و ئاماژه شم پتی کردوون.

7. هه موو نه و وه لامانه ی مامۆستا، دید و بۆچوونی تاییه تی خۆین. مه رج نییه، دید و بۆچوونی منیش، به رانبهر زۆریه ی کیش و باسه کان، له گه ل دید و بۆچوونه کانی نه ودا یه کبگر نه وه. چونکه، هینده ی له نزیکه وه لئی تیگه ی شتم و بۆچوونه کانیم هه لسه نگانده، بۆم ده رکوت، له دوو سه رچاوه ی جیاوازه وه، بیروباوه ری رامیاری خۆمان هه لده هینجین!

8. ده مه ته قیکه ی نتوانمان، زۆر به راشکاوی و ئازادانه به ریئوه چوو.

9. له کۆتایی چاوپیکه وتنه که شدا، له سه ر نه م خالانه ی خواره وه، له گه ل مامۆستادا ریکه وتین:

— تا من چاوپیکه وتنه که، پاکنوس نه که م، به نووسین بلآوی نه که مه وه، نه وان، به هیچ شیوه یه، بلآوی نه که نه وه.

— هموو ئو ووشه عه ره بيبیانهی، من و مامۆستا، له کاتی پرسیارکردن و وهلامدانه و هدا به کارمانهیتان، هموو یان بگم به کوردیی.

— ئو ووشه و رستانهی دووباره بوونه تهوه، هموو یان بقرتینم.

— سه رجه می چاوپیکه و تنه که، به کوردیی به تیی و پهوان دابرتزه مه.

— نهوان هموو کاسیته کانم بق بنووسنه وه، «نایهت» مه کانم بق دیاریکهن

و ژماره کانیان تو مارکهن. هه ر چهنده، کاک «بیلال قه لادرتیی»، به لینی

دابوو، ئو کاره له نهستی خۆی بگری. به لام، دواي نو رۆژ، نزیکه ی دوو

کاسیتی بق تهواو کردم، همووشی، له چل لاپه ر هدا، به شیوهیه کی زۆر

جوان و پوون نووسیبوه. هه رچی چۆنیتی، زۆر سوپاسی ئو کاره ی

ده که م. له بهر نه وه، ناچار بووم، خۆم ئو کاره جیبه جیکه م. به لام، بقم

نه کرا، ژماره ی «نایهت» مه کان تو مارکه م.

— گه ر مامۆستا، دواي بلاو کردنه وه ی بابه ته که، هه ر تیبینییه کی، له سه ر

ناوه رۆکی چاوپیکه و تنه که هه بوو، ئه و، دهقی چاوپیکه و تنه که ی، هه م به

کاسیتی ریکۆرده ر و هه م به فیدیق لایه، دهواتی، نا په زای خۆی ده بری و

له سه ری به دهنگی!

ئه م شتانه شمان، له کۆتایی کاسیتی شه شه هدا، هموو تو مارکردوه.

تا، هیندی که سی بی ویزدان، دواي نه لێن: مامۆستا ئه و قسانه ی

نه کردوه. یا، ئه و زمانه هی ئه و نییه. وهک دوکتۆر «عیرزه دین مسته ه

ره سوول»، بق چاوپیکه و تنه که ی مامۆستا «برایم نه حمه د» گوته بو ی!

لیره دا ده بی، نه وه ش بلیم: له وانه یه، هیندی که س ئه و پرسیاره م لێ بگن

و بلین: تق چۆن، چاوپیکه و تنه له گه ل که سێکی وهک مامۆستا «عه لی

باپیر» دا ده که ی، وهک براده رتیکی زۆر نزیک و خۆشه و یستم، هه مان

تیبینی به گوته دا م؟

منیش، له وهلامدا گوتم: بق؟

گوته ی: تق نووسه رتیکی ناسراو و کادرتیکی نه کادیمییت، خۆشت به

نه ته وه یی ده زانی، بیر و باوه ره که شت، له گه ل بیروباوه ره که ی ئه ودا یه ک

ناگرنه وه. جگه له وه ی، کاتی خۆی، چاوپیکه و تنه له گه ل یه کێکی وهک

مامۆستا «برایم نه حمه د» دا کردوه، رامیارتیکی ناسراو و به ناویانگ

بووه. هه ره ها، چاوپیکه و تنه له گه ل «جه رجیس قه تحو ل لا» دا ساز کردوه،

ئه ویش، هه ر وهک نووسه رتیکی گه وره ناسراوه. دواي ئه و دوو

چاوپیکه و تنه سه رکه و ته وه، چۆن ده چی، چاوپیکه و تنه له گه ل مه لایه کی

موسولمان و سه رکرده ی پارتیکی ئیسلامییدا ده که ی!!

کوتم: لای من، ئەو شتانه هیچ گرنگ نین. هیندهی دەمووی، راستیی بۆ
رۆڵەکانی گەلەگەم پرونگەمەوه، هینده، بە تەنگ ئەو جوۆره دید و
بۆچوونانەوه نیم.

راسته، خۆم بە کوردیکی ناسیۆنالیستی دیمۆکراسیخواز دەزانم و
شانازیشی پتوه دەگەم. باوەڕتکی تەواویشم، بە «سیکولاریزم» هەیه. لە
هەمان کاتیشدا، شانازی بە موسوڵمانیتی خۆمەوه دەگەم. بەلام، ئەز
پێم وایه، لە نیوان خۆم و خوادا، پتووستم بە هیچ کەس و لایەتیک
رامیاری نییه. هەروەها، لە نیوان خۆم و خەلکیشدا، نە کەس لە خۆم بە
گەرەتر دەزانم، نە خۆشم لە کەس بە پچووکتەر دادەنێم. چونکە، خەلک بە
«دەلقراوانیی، سەرراستیی، پاکیی، پەوشتەرزیی، خەسلەتی چاک،
زیرەکیی، پروناکبیریی و هەلوێست»، لە یەگدی جیا دەکرێتەوه و بەو
شتانەیی دیکە، لە یەگدی جیا ناکرێتەوه!

پێش ئەوهی، چاوپێکەوتنیش لەگەڵ مامۆستادا بگەم، خۆم وەک کوردیکی
نیشتمانپەرور، نووسەرێکی نەترس و راستگۆ هەر هەبووم، بەو
چاوپێکەوتنەش، نە بەرز دەبمەوه و نە پلە و پایەیی کۆمەلایەتییی و وێژەبیشم،
لای رۆڵەکانی گەلەگەم نزم دەبێتەوه!

جگە لە ئەمانەش، هەموو دیاردەیهکی سروشتیی، هەموو دەرکەوتەیهکی
«مێژوویی، نەتەوهیی، رامیاریی، کۆمەلایەتییی ...» لە کۆمەلگەیی
کوردەواریدا، پتووستیان بەوه هەیه، بایەخی تایبەتیییان پێ بدرێ و
لێیان بکۆلێتەوه. ئەپرۆش، «ئیسلامیی رامیاریی»، لە کۆمەلەیی
کوردەواریدا هەیه و بە یەکتێ لەو دیاردە گرنگ و هاوچەرخانە دادەنرێ،
دەبێ، بایەختکی تایبەتییی پێ بدرێ و ژۆد بە وردیی لێی بکۆلێتەوه!

هەروەها، لەوانەیه، ئەم چاوپێکەوتنە، یەگەمین هەوڵدانیکی مەردانە و
دڵسۆزانەش بێ، لە لایەگەوه، ئەو دیواره بەرزە ئەستوورەیی، لە نیوان
هێژە ئیسلامیی و «سیکولار» مەکاندا هەلچنراوه، بپروختنێ. لە لایەکی
دیکەشەوه، هەم بۆ ئەوهی، لە نزیکەوه، لە هەموو گەرفتە سەرەکیی و
راسته‌قینه‌کانی «ئیسلامی رامیاریی» و پتوهندیبییه‌کانیان بە لایەنەکانی
دیکەیی، هێژە «سیکولار» مەکانی «کوردستان» هەهه بگەین. هەم هیندێ
سەرەداری پتوهندیی «نەتەوهیی، رامیاریی، کۆمەلایەتییی، ئابووریی،
ئایینیی، کەلتووریی، هونەریی، وێژەیی، ئەکادیمیایی و دیپلۆماسیی»
پێکەوه بپەستینەوه، لە روانگەیی «ئیسلامی رامیاریی» و جولانەوهی
پارتایەتیییەوه، بە کۆمەلگەیی کوردەواریبیانەوهی گرتەهین.

ئەز لەو باوەرەشدام، مامۆستا، وەك مەلایەکی موسولمان، وەك پێتەری پارتیکی ئیسلامیی « کوردستانی »، ئاستیکی رووناکبیری باشی هەیە. شارەزایییەکی زۆریشی، لە زۆریی بابەتەکانی « میژوو، کۆمەلایەتی، رامیاری، فەلسەفە و زانست »دا هەیە و خۆی ماندووکردوو. بەلام، بیرەوهریی کەمێ لاوازه!

دووڕ نییە، گەر بمرۆی، مامۆستا، لەگەڵ سەرکردە پارتە رامیارییە ئیسلامییەکانی دیکە « کوردستان »دا بەراوردکەم، زۆر بە راشکاوێی بلێم: لە پرووی « نەتەوهریی »یەو بەپەرۆشتر، لە پرووی « رامیاری »یەو شارەزاتر، لە پرووی « کەلتوویری »یەو رووناکبیرتر، لە پرووی « پێوهندی کۆمەلایەتی »یشەو، کراوەترین.

لەبەرئەو، هێوایهکی زۆر گەرەیی لێ دەکرێ، لە نیوگرووی ئیسلامییەکانی « کوردستان »دا، بە تەواویی، جێ پێی خۆی بکاتەو. لە نیو ئیسلامییەکانی نیوچەکە و جیهانیشدا، پتر بناسرێ و دەرکەوێ. هەر لەو پێتەشەو بتوانی، کێشەیی کورد، بە موسولمانەکانی جیهان بناسینی، دۆست و برای پتر، بۆ نەتەو چەوساوە بندهسەکی خۆی پەیداکا. وا بزانی، ئەم بۆچوونەشم، لە جێی خۆی دایە، چونکە:

1. تەمەنی زۆر نییە و بۆ ئەو کارە، هێشتا زۆری بە بەرەو ماوە.
2. بە شێوەیهکی بەرەوام، خۆی بە خۆتندنەو و نووسینەو خەریکردوو.
3. پێوهندییەکی باشی، لەگەڵ هەموو لایەنە رامیاری و ئیسلامییەکانی « کوردستان » و « عێراق »دا هەیە.

بۆیە، هیوادارم، لە جێی ئەو هیوا بەرزدا بێ، لە پێی ئایینی پیرۆزی ئیسلامەو، پاژەیی نەتەو هەژارەکی خۆی بکا، لە پێی کوردیشەو، کەلک بە ئایینی ئیسلام بگەیهنی!

پێشم وایە، گەر « کۆمەلای ئیسلامیی »، ئەم جۆرە تیروانینە پێرەوکا، خۆی بە مافەکانی نەتەوهری کوردەو بەستیتەو و لە سەر پێبازی خۆی بەرەوامبێ، خواپەرستی راستەقینە و کوردایەتی تیکەلاوکا، ئومێد دەکرێ، لە لایەکەو، لەنیو لایەنە ئیسلامییەکانی دیکە « کوردستان »دا پتر گەشەبکەن. لە لایەکی دیکەشەو، پێوهندییان لەگەڵ لایەنە نیشتمانپەرەمەکانی « کوردستان »دا باشتربێ.

لە کۆتاییشدا، هەر ئەو ماوە بلێم: ئەم پێشەکییەم نەنووسی، تا بە تەواویی، گوێم لە هەموو کاسیتەکان گرت و شازدە بەرەمەکی مامۆستاخم خۆتندنەو. بۆ ئەوهری، لە هەموو بۆچوونەکانی شارەزانی.

هيوادارم، بهم چاوپيکه وتنهش توانيبيتم، نهو ديواره نهستوردهي، له
 نيوان هيزه ئيسلامي و «سيکولار» مکاندا ههيه، گهر به تهواويي،
 نه مرووخاندي، کەلينيکم تي کردبي! نه مهش، يه که مين ههنگاوي بي،
 ده رگه ي ده مه ته قيه که دي مۆکراسيي و په و ابترانه، له بهردهم هه موو هيزه
 «کوردستاني» يه کاندای بکاته وه، بق نه وهی، هه موو لایه کمان، ههنگاوي له
 راستيي و پياليزم نزيکه وینه وه و هه رگيز ايي لانه دين، ته نيا هه، له
 ناستي راستيي و په واشدا، به چۆکدا بيين!
 دوا جاريش ده ليم: گهر توانيبيتم، رازه يه که پچکولانه ي زمانه ي کوردي و
 نه ته وه که م کردبي، له راسته شه قامي راستيي و شاريتي په و لام نه داي،
 خۆم زۆر به به ختيار ده زمانم، له منيش نووسين و له ئيه وه ي هيزاش
 هه لسه نگاندن!

دوکتور حوسين محمهد عه زيز

ستۆکھۆلم

2003. 01. 11

پ 1 : پيشه‌کي دمه‌وي، بزانه، « علي باپير » کتبه؟

و 1 : بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله و الصلاه و السلام على رسول الله محمد و اله و صحبه و من اهتدى بهداه.

به‌ريز کاک دوکتور « حوسين محمده عزيز » ! سرهتا، به‌خترهاتنتيکي زور گهرمت ده‌کم. به هاتن و ديداريشت خوش‌حالم. دياره، من له نزيکه‌وه، به ورديي به‌ريزت ناناسم. به‌لام، چن په‌رتووک و به‌ره‌ميکي توهم خويندونه‌توه، سرراستسي، خاوهني قسه‌ي خويون و باوه‌ريم تيدا خويندونه‌توه. بويه، به ديداري به‌ريزت خوش‌حالم‌بووم.

به‌نده « علي باپير وهتمان »، ناوي خوم، باوکم و باپيرمه. له هاويني مانگي « يول » سالي « 1961 ز. »، له گونديکي سر به شاره‌وکي « سئنگه‌سر » و شاره‌چکي « قه‌لادزي » له‌دايک‌بووم. له بنه‌رمتدا، خه‌لکي نيوجه‌ي « پشدر »ين. باوکم « ميراو‌دهليي »يه. به‌لام، دايکم « مئنگورپي »يه. دياره، له پوي هوزه‌وه « ميراو‌دهليي »م. نم هوزه، له نوتيره پتکها‌توه. نيمه، له تيره‌ي « نه‌حمده ناغا »ين. نه‌وه کورته‌يه‌کي ره‌چاله‌کم يوو، گهر ورده‌کاريي و به‌درزيي، شتي دیکه‌شت ويست، ده‌توانم، بوت باسکم.

— نه‌دي خويندن، چيتان ته‌واو‌کردوه؟

وا پيده‌چي، له سالي « 1966 - 1967 »دا، پولي يه‌کي سره‌تاييم، له قوتابخانه‌ي « سئنگه‌سر » خويندي. پاشان، مالمان گواستوتوه، له نيوجه‌ي « بيتوين » نيسته‌جيتبووين. نينجا، له پولي دووه‌وه، تا شهي سره‌تاييم، له « راني » ته‌واو‌کردوه. پولي يه‌کي نيومنديشم، هر له شاره‌چکي « راني » ته‌واو‌کردوه و له په‌يمانگي نيسلامي بووم.

— نه‌وه سالي چن بوو؟

سالي « 1974 - 1975 » بوو.

دواي نه‌وي، پولي يه‌کم ته‌واو‌کرد، له دوي نيومنديي بووم، نه‌وکاته، سالي « 1975 - 1976 »، شورشي « 11 / سپتيمبر / 1961 » تيکچوو بوو، نه‌وه سالي، بوم نه‌خوترا. واته: دواي نه‌وي، شورش هر سه‌يه‌ينا، خويندني پولي دوي نيومنديم، له شاري « سوله‌يمانبي » ده‌سپتکرده‌وه، تا پولي شهي ناماده‌يي، هر له وي و له په‌يمانگي « نيسلامي » بووم. سالي « 1979 - 1980 »، له شاري « نه‌جاف »، له کولتري « شريعه »

زانسته ئیسلامیی «یهکان، یهکه مین سالی خویندتم ته واوکرد. بق سالی دووم ویستم، درژه به خویندنه کهم بدم، به لام، له بهر نه وهی، نه بووم به « به عسیی » و له مه شقی « له شگری میلیی » دا، به شدارییم نه کرد، نه متوانی، بهرده وامبم.

هه لپه ته، یهکه مین سالی، چن جارێ، هه ویستیان بمگرن. چونکه، گه لێ نیشانهی پرسسیارم، له سهه پهیدا بوویوو. له چن رتیه که وه، هه والیان پتی گه یاندم، که دهیانه وئ، بمگرن. سالی نایینده ویستم، بچمه وه، له قوئاغی دوومی خویندنی کۆلیژ بهرده وامبم، پتیان راگه یاندم، که به زووترین کات نه رۆی، گیراوی. نه وه بوو، له و کاته وه تا ئیسته، له رژی « به عس » قاچاغ!

پاشان، هاتمه وه بق « رانی ». « موختار » ی شارۆچکه ی « رانی »، دوستمانبوو، پیاوکی باشبوو. هه زوو، هه والیدامی و گوتی: فلان که س! « به رتیه به رایه تی ناساییش » رایانسیپاردووم، مالی ئیوه یان پیشاندهم، بق نه وهی بتگرن. هه رچی چۆنیی، خۆت ده ریا زکه. ئیدی، له و کاته وه، چووم بق « کوردستان » ی نه و دیو « رۆژه لاتی کوردستان - ح ». واته: وازم له خویندنه کهم هینا. ته نانه ت، پۆلی دووی کۆلیژی شم ته واو نه کرد.

دوایی، سالی له « ئیران » مامه وه. شهس مانگ له « کوردستان » و شهس مانگیش له « تاران » بووم. زمانی « فارسیی » فیریووم ویستم، له نه وئ زانکۆ ته واو کهم. نه وه بوو، وه نه گیرام و گه رامه وه. نه و کاته، یاسایه که له « عیراق » ده رچوو بوو، ده یگوت: هه ر که سی، به « ئینتیداب » دامه زری، به روانامه یا مۆله تی « زانستی مه لایه تی » هه بی، ده توانی، له جیاتی راژه کردنی سه ریا زی، به « مه لا » دامه زری. نه وه بوو، سالی « 1983 »، له « هه ولیر », تاقیکردنه وه یه کی « مه لایه تی » م دا. نه وهی له یادم ماب، به یه کهم ده رچووم و مۆله تی « مه لایه تی » یان دامی، له بری راژه ی سه ریا زی، به « ئینتیداب » دامه زرام. دیاره، من سه ریا زییم نه کردوه. — به لێ، نه دی دوایی؟

دوایی، له شارۆچکه ی « رانی » و له مزگه وتی « نه وره سیی », یه که دوو سالی مامه وه و به « مه لا » دامه زرام. پاشان، دووباره میریی، لپی هه لپه چامه وه. منیش، ماله کهم له « رانی » وه بق گوندی « سه رسیان » گواسته وه. گوندیکه له به ری « مه رگه » هه لکه وتوه.

واته: خویندنی فەرمیم، تا ئەو ئەندازەیه خویندوو، که باسکرد. بەلام، کاتێ لە کوردستانی « ئێران » بووم، لە ئەوتیش، هەر درێژەم بە خویندن داوه. خویندنی « شرعی، زانسته شرعیی » یەکان و زمانی « فارسیی » فێربووم. ئەمەش، هەر خۆم هەولمداوه و خۆم فێرکردوو، ئەگینا، تەنیا هەر هیندەم خویندوو.

2 : له که یهوه، دهست به خویندنهوه کردوو؟
 2 : دهتوانم، بلتیم: له پۆلی یهکی سه رههتاییهوه ده سمیتر کردوو. له یادمه، مامۆستایه کمان هه بوو، لام وابێ، ناوی « جه مال » بوو، گه ناوه کهیم له بیر نه کردبێ! له قوتابخانهی « سهنگه سه ر » ی سه رههتایی بووم، نامیلکه یهکی بۆ هیناین، تازه ده رچوو بوو، ناوی « شیر ی ساخته » بوو. ئێسته ش، چه ن دێره هۆنراوه یه کهیم هه ر له بیر ماوه:
 منالینه! وه رن را که ن ئەم دیمه نه، ته ماشا که ن
 گوێدرێژکی رقه له ساوه له تا و نازار و رووژاوه

باسی به سه رههاتی ئەوه ی ده کرد، پێم وایه، پلاره هاویشتن بوو، له سه ر کێشه ی ئەو کاته ی، که پێیان ده گوت « جه لایی و مه لایی ». چونکه، سالی « 1966 - 1967 » و ئەو ده ورویه ره بوو. توانجی له « مام جه لال » و ئەوان ده گرت. گوايه: رۆژێ، گوێدرێژێ، که وله شیرێ ده دۆزێته وه. که وله که، به خۆیدا ده دا و خۆی لێ ده بێ به شیر. پاشان ده لێ: بۆ نه چه نێو شار و خه لک به تر سه ینم! چه ن جار، ئەوان منیان نازار داوه و منالان شوینم که وتوون؟! ده چێته نێو شار و دوا یی ده لێ: بۆ تۆزێکیش نه نه ینم، تا پتر بیان تۆ قینم؟ هه له به ته، کاتێ ده یه وێ، به نه ینێ، ده نگه که ی، ده نگ ی گوێدرێژ ده بێ، فێله که ی ناسکراده بێ، مناله ورد که دوا ی ده که ون و که وله که شی لێ ده که نه وه. ئەوه کورته ی ئەو نامیلکه یه بوو. واته: له و نامیلکه یه وه، ده سم به خویندنه وه کردوو و ئێسته ش، ئەو چه ن دێره هۆنراوه یه و بوخته ی به سه رههاته که شیم هه ر له بیر ماوه.

من پێش خویندنی ش، وه ک دا یکی خوالێ خۆ ش بووم، هه موو جارێ ده یگێراییه وه، با وکی شم " ئێسته ش هه ر له ژبان دایه " ده یگوت: که ده چوو مه با زار، ده گوت: چیت بۆ بێنم؟
 ده گوت: پێنووسێک و په راوێک.

دیاره، ئه و کاته پچووکبووم، مالیشمان له لادئ بوو. وهک بلئی، بهر له وهی بشخوئتم، ههز وا، خوولیایهکی تایبه تییم، له گهال « پینووس، پهراو، نووسین، خوئندنه وه » و ئه و شتانه ههبوو.

له بیرمه، پچووکبووم، باوکم پینووس و پهراوئکی بق هینابووم، شتم دهنووسی. دیاره، دایکم لای « فهقی » کان، ئه لف و بئی و شتی بینیبوو، دهیگوت: ئه وهیان له « ئه لف » دهجئ، ئه وه شیان وهک پیتی « بئی » وایه. ههلبهته، ئه و کاتهش، ئه وهی ئه وان بینیبووین، له یادیان ما بوو. واته: خوئندنه وم، له و کاته وه و له قوئاغی سه رمنا ییه وه ده سیپتکردوه.

— له یهکی سه ره تاییه وه؟!

به لئ. له خوئندنی قوتابخانه شدا، هه موو سالتی به یه کم دهرده چووم.

3: گهر بق دواوه و بق ته مه نی پیش قوتابخانه بگه رتینه وه، واته: گهر بلئیم: « علی » پچکولانه، « عالی » منال، له گونده خنجیلانه که ی خوئیدا، ههزی له چی کردوه، تق چیم بق باسده که ی؟

3: به لئ. به راستیی، شتیکی تایبه تییم له بیر نه ماوه. شتیکی وا تایبه تبئ، شایانی باسکردن بئ. به لام، ئه وهی له یادم بئ، له گهال منالانی گوتده که مدا، یاریمه کرد. واته: گیانئکی کۆمه لایه تییم هه بوو، گیانی تیکه لیبوون له گهال خه لک و ئه وان هه بوو. به لام، ئه وهی زۆر له یادم بئ، دایکیشم، خوالئی خوئش بئ، چونکه، دایک پتر چاودیری منال دهکا، تا بزانی، خسووی چۆنه، دهیگوت: رۆله! هه موو جارئ، له لادئ، گهر بتویستایه، بلئین، ئاوا ئیشی سه رئاو و ئاوده سخانه جئبه جئکه ی، زۆر دوورده که وتینه وه، تا له چاو دیار نه ده ما ی. ئاخه، له لادئ، ئاوده سخانه نه بووه. واته: لایه نی شه زم به سه ردا زال بووه. له و لایه نانه وه، هیندئ شتی منالانه ی سووکه له و ئه وان هه بووه، دئته وه یادم.

له بیرم دئ، له گه ره مکی « قووله » له « رائئ »، له ته مه نی منالیدا بووم. منال شتی سووکه له یان ده کرد، له درمخت و باخی خه لک، شتیان دهنزی. یا، هیندئ یاری وایان ده کرد، خه لکیان ئازارده دا. یا، شوین ئازه لی به ره لآ ده که وتن. من، ئه و شتانه مه ده کرد. دئته وه بیرم، کاتئ گه وره بووم، هه موو جارئ، ئامۆزگاری براکانی خۆم ده کرد. دایکم خوا لئی خوئش بئ، هه موو جارئ دهیگوت: رۆله! پئویست ناکا، خوئتیان پئوه ماندووکه ی!

دهمگوت: بۆچی؟

دهمگوت: وهلائی، تق به منالیی، له پۆلی سێ و چواری سهرهتایی بووی، پۆژی هاتیتهوه، گوتت: دایه! بریارمداوه، له مهودوا، «کهلاتین، بندهسته، لگاو» و نهوانه ناکهم.

گوتم: بۆ پۆله؟

گوتت: بۆیه. بریارمداوه، نهو شتانه ناکهم.

دهمگوت: بێ نهوی، خۆمان نامۆزگار بیتبکهین.

واته: به راستیی، کاک دوکتۆر «حوسین»! ئیسته که من، کلافهی تهمانی خۆم ههلمهکه مهوه و به چاوی نهندیشه، تهماشایدهکه، دهسی میهرهبانیی و چاودیریی خوای پهروهردگار، زۆر به سهر خۆمهوه دهبینم. چونکه وهنهبی، بلێی، من نهو کاته، به هسۆی نهوهوه شارمهزابوویم. یا، «قورئان» م زانیبی. یا، فرماییشه کانی پهيامبهرم «د.خ.» بیستی. یا، کهسێ ئاراستهیکردیم. بهلکوو، ههر وهک چۆن، خوای پهروهردگار، وهک ههستیکی خۆرسک، به مروفی دهبهخشی، خۆم له هیندی شتی سووک و خراب و نهوانه به دووردهگرت. وهکوو دیکهش، لهگهڵ منالاندا یاریمهکرد. نهوی پتریش دیتهوهبیرم، له ههر شوینی دهبووم، منال لهگهڵ من دهبوون، نهک من لهگهڵ نهوان بوویم! بۆ نمونه: گهر تیبیکی تۆبی پی و نهمانه مان ههبووی، زیاتر، منیان به براگهوره داناه و پتر من سهرههرشتیم کردوون. لاشهپیش بووم. مروفتیکی ئاوا دیتهوه یادم، که خۆشیم به ههرا، گنجال، شهڕ و شت نههاتوه. نهوه چهن بیرمهوهریبیهکی نهو کاتانه، که بهریتزت فرمووت.

4: دواي نهوی، له قوتابخانه وهرگیرای، پتومندیی کۆمه لایهتی، لهگهڵ هاورێ قوتابییه کانتدا چۆن بوو؟

4: به پیتی نهوی، له وانهکانمدا زیرهکبووم، ههموو سالتی، به یهکهم دهردهچووم. ههمیشه، قوتابییهکان لیم نزیکمهبوونهوه، تا، وانهیان بۆ لیکدهمهوه، فیریاکه و پرسیارهکانیان بۆ باسکه. مامۆستاکانیش، نهوی له یادمبی، زۆر جار، دیاریی و بهخشیشیان دهدامی، خهلاتیان دهکردم، له بهر نهوهی، یهکهم دهبووم و وانهکانم یاش له بهردهکرد. واته: ههستهکه، هم لهگهڵ مامۆستاکان و هم لهگهڵ هاورێ قوتابییهکانم.

پتوهندییه کی زۆر باشم هه بووی. کاتی خۆی، هیندی له مامۆستا کانم، له شارۆچکە « پانی »، یا له « سوله یمانی »، له قۆناغی نێوهندیی و دوانیوهندیی، وانهیان پێ گوتووم، ئیستەش، کاتی تووشیان دەبم، دەسیان ماچەمەکم. زۆر جار، دەلێم: نێو مامۆستای من بوون، وەک « عەرەب » گوتووویەتی: « الحر من راعی و دادة لحظه، و لم ينسى من تعلمه منه لفظه »

ئەو مامۆستایانە وانهیان پێ گوتووم، زۆر لەو قوتابییانە پێکەو دەمانخوێند، ئیستەش وەک بلێی، ئەو « دۆستایەتیی، هۆگری و هاوئایەتیی » یە ئەو کاتە پێکەو بوومانه، هەر ماومانە. هیندیکیان، هەر لە کەل خۆمان، لە کەل ئەم پەوت و کاری ئیسلامییە، ئیشمان لە کەل دەکن. هیندیکی دیکەیان، خەریکی کەسابەتی خۆیان، بە لām، ئەو یاد و بیروهرییانە، ئەو کاتانە پێکەو بوومانە، هەر ماومانە. واتە: وەک بلێی، بناغەپەکی براهەتیی و دۆستایەتیی، بۆ دروو سترکردووی و فرامۆشمان نەکردوو.

دەبارە هەستی « دینداری و ئیسلامگەرای » شم، ئەو هە شایانی باس بێ، دیارە، مەبەستم له « نوێژکردن و خواپەرستی » یە، هەر له پۆلی چوار و پینجی سەرەتاییەو دەسمپێکردوو. بە لām، هەستی « کاری ئیسلامیی »، له قۆناغی یەکی نێوهندیی و دووی نێوهندیدا پەیدا بوو. بە تاییەتیی، کاتی له « سوله یمانی » دەمخوێند. چونکە، « سوله یمانی » کەشکی ئاشوویی هەبوو، تازە شۆرش هەر سیهینابوو، شۆرش نوێ و کوردایەتیی خەریکبوو، تازە دەسپێدەکردوو. هەم هەستی ئیسلامەتیی و هەم هەستی نەتەواپەتیی، وەک بلێی، خەمخواردن له کەل و له خاک ... — حەزەمەکم، ئەو بۆ پرساریکی دیکە بە جیبتێلین. بەلێ.

پ 5: ئینجا، با بلێن: لەو قۆناغی قوتابییووی، ئایا، حەزەمەکرد، تەنیا هەر هاوڕیتی قوتابییەکان بی، یا هاوڕیتی کەسان بی، له تەمەنی خۆت گەرەترین؟

و 5: راستییەکی، من پتر ئەوانە برادەرم بوون، که له خۆم به تەمەنتر بوون. ئیستەش، زۆر باش له یادمه، له پۆلی دووی نێوهندیی بووم، هیندی

لهو هاوه لانهی لهگه لمان دهیانه خویند، بیرى «مارکسیی» یان هه بوو. یه کى لهوانه، کاک «ناصیح کهریم» بوو. ئیسته، لهگه ل ماموستا «به هادین نوودیی» و نهوان ئیشته کا.

— به لى. دهیناسم.

کورپکی دیکه ش هه بوو، ناوی «موجه مهده رهنجاو» بوو، خه لکی شاروچکى «قه لادزی» بوو. لام وایى، ئیسته، لهگه ل براده رانهی «یه کیتیى» کارده کا.

— به لى.

لهوانه هه بوون، نهو کاته، بیرى «مارکسیی، چهپ، کۆمۆنیستیى» و شتیان هه بوو. لهگه ل من و لهگه ل هیندی براده رى دیکه شدا، که لهگه ل ئیمه دا هاو بیروون، دژایه تیى، ناکۆکیى، شه ره قسه و شه ره مهن دوو کمان ده بوو. له بیرم دى، هیندی براده رم هه بوو، له پۆلى شه شى دوانیوه ندیى بوون. منیش، له پۆلى دوو و سیتی نیوه ندیى بووم، زۆر جار، من نهوانم هانده دا، بخویننه وه، تا لهگه ل نهواندا بتوانین، وتووێژ و قسه بکهین. جا، هه لیه ته، نهوه به گوێره ی نهوه بوو، نهو کاته ی مالمان له «سهنگه سه ر» هوه به رهو «بیوتین» هات، من سالی له خویندن دواکه وتم.

— به لى.

پاشانیش، له کاتی هه ره سی شوێشى «11/سپتیمبه ر» دا، سالیکی دیکه ش دواکه وتم. ئاوابوو، رهنکه، به پیتی نهو پۆله ی تییدا بووم، له قوتابییه کانی دیکه هه راشتر بوویم. یا، له پووی بیروه وه، یا، له پووی خویندنه وه وه، یا، له پووی بایه خدانى زانستیى و نهوانه وه، له پیشتر بوویم.

دیاره، هاوپۆله کانی خویم دوستمبوون، به لام، زیاتر نهوانه ی له پیش ئیمه وه بوون، به دوو سال، به سى سال و بگره به چوار سالیش، لهگه ل نهوانیشدا، هه ر دوستانه تیى و ئالوگۆزى بیر و گفترگۆمان هه بوو، چ به بارى باشه، که ر لهگه لماندا هاو بیروونایه، چ به بارى خراپه، وهک نهو کاک «ناصیح کهریم و محمه د رهنجاو» و نهوانه، که ئاماژه م بۆ کردن.

پ: 6 : چه زده کهم، بزانه، که ی ژنت هیناوه؟

و: 6 : من له مانگی یه کی سالی «1984» دا، یه کهمین هاوسه رم هینا.

— چەن ژنت ھیتاوه؟
له سالی « 1993 » شدا، دووھمین ھاوسەرم ھیتاوه.
— ھەر دووکیان له ژیان دان؟

نەخیر. یەكەمین ھاوسەرم، كە ناوی « رووخسار » خان بوو، خوا لێی
خۆشبێ و پلەیی بەرزكاتەو، له سالی « 1996 » دا مرد. شەش منال « سێ
كوپ و سێ كچ »ی له پاش بەجیما. خیزانی ئیستەشم، ئەو دیارە، له
ژیان دایە، له ئەویش سێ كوپ و كچێكم ھەیە.
— خوا تەمانیان درێژكا.
سوپاستەكەم.

پ 7: ئەدی، چەن برا و خوشكت ھەیە؟

و 7: ئەوانەیی ئیستە له ژیاندا ماين، سێ برام ھەن: « عەبدولواھید، ئەبو
بەكر و برايم ». دیارە، برای دیکەشم ھەبوون، بەلام مردوون. یەكێ لەوانە،
ناوی « عومەر » بوو. سالی « 1989 - 1990 »، برایەکی پێكخستنی
خۆمان، نارد بۆ نێو شار، تا كاریکی تایبەتیییمان بۆ ئەنجامدا. بەلام،
« عومەر » بە گرتیدا. دوايی، ئیمە ناچاربووین، پۆلی چەكداري بۆ بئیرین
و بیگرین. ئەو برایەمیان كوشت. *

— بەلێ.

خوشكیش، ئیستە سێ خوشكم ھەیە. ھەرسێکیان شوویانكردووه.

— براكانت، چەن له كاری پامیاریی و له ئێووه نزیكن؟

و ۷: لا، براكانم ھەر له گەل خۆمانن. كاك « عەبدولواھید » كە له ئەوانی
دیکە گەورەترە، له گەل « ئەبو بەكر » دا ھەر لێرەن. بەلام، « برايم » یان،
چار سال له « ئەلمانیا » بوو، ھەر له ئەویش ژنیھیتاوه، ئیستە له
شارۆچكەیی « رانی » یە و ھەر له گەل خۆمانە.

* دواتر، مامۆستام بینیھووه. لەو بارەھووه، پرسیارم لێ كرد. گوتی: ئەو برایە، نسای
« عدلی رەسوول » بوو. بە كاری پێشمەرگایەتی چوو بۆ نێو شار. لەوێ « عومەر » ی برام
تووشیكرد. منیش ناردم، ھیتایان. پاشان، باوك و دایكم ھاتن، وستیان، لێی خۆشبەین.
پێم گوتن: قسەیی ئێو له سەر سەرم، ئێووم زۆر خوشدەوێ و براكەشم ھەر خوشدەوێ. بەلام،
ئیسلام له ھەمووتان خوشتردەوێ. لەبەرئەو، تۆلەمان لێ كردووه و كوشتمان!

8: دهرباره‌ی به‌ره‌م و نووسینه‌کانت، چیم بق باسده‌که‌ی و چیت هه‌یه؟
گه‌هر ته‌نیا، به‌ شتیه‌یه‌کی گشتیی بلتی، نه‌ونده‌گوتار، نه‌ونده‌نامیلکه
و په‌رتووکم نووسیوه، باشتره.

8: نزیکه‌ی، پتر له‌ چل‌نامیلکه و په‌رتووکی چاپکراوم هه‌یه.
— هه‌مووی به‌ ناوی خۆته‌وه‌ن؟
به‌لی.

— به‌ ناوی خواستراو و نه‌یتی، هیجت نه‌نووسیوه؟

نه‌خیر. من هه‌ر به‌ ناوی خۆمه‌وه، شتم نووسیوه. له‌ ژباندا، به‌ ناوی
خوستراوه‌وه نه‌منووسیوه. دمتوام، ئاماژه‌ به‌ په‌رتووکانه‌شم بکه‌م.
یه‌که‌مین به‌ره‌م « پوخته‌یه‌که‌ دهرباره‌ی ئیسلام » بو. سالی « 1984 »
چاپکراوه. « ده‌به‌ریک‌ راجوونی ئیسلام و پتچکان » له‌ سالی « 1985 » دا
چاپکراوه، کاتی خۆی، براده‌رانی « یه‌کیتی »، زۆر پتی تیکچوون!
ئینجا « گرنگیی یادی خوا له‌ ژبانی ئینساندا »، سالی « 1987 » چاپ
کراوه. نه‌و سۆ په‌رتووکه، به‌ر له‌وه‌ی ده‌س به‌ خه‌باتی شاخ بکه‌ین و بچه
ده‌روه‌ چاپکراون. نه‌وانی دیکه « پتشمه‌رگه‌ی ئیسلام، کۆمه‌لی خوا،
سۆزی نه‌ته‌واپه‌تی، کوردستان بق وێران بوو و چۆن ئاوه‌دانه‌کره‌ته‌وه،
حوکمی گه‌رانه‌وه‌ ژۆر نیری تاغووت له‌ روانگه‌ی ئیسلامه‌وه — نه‌و کاته
خه‌لک ده‌گه‌راییه‌وه، وه‌ک بلتی، خه‌لکی به‌ره‌وه‌ هه‌ره‌س چوو بوون — ریگی
سالحبوون و به‌ره‌وه‌ خوا چوون، ریبازی پتغه‌مبه‌ر « د. خ. »، مه‌سه‌له‌ی
کورد و پیناسه‌ی حیزبی به‌عس، چاره‌سه‌ری کیشه‌ی کورد له‌ نێوان
ئیمان و په‌رله‌ماندا، پرۆژه‌ی به‌رنامه‌ی فیکری کاری ئیسلامی،
موسولمانی کامل، ئیسلام و کیشه‌هه‌نووکه‌بییه‌کان ... » واته‌: تا ئیسته،
پتر له‌ چل به‌ره‌مه‌ی چاپکراو ده‌بن. ژماره‌یه‌کی دیکه‌ش، چاوه‌ری چاپ
ده‌کن. به‌ کاسیت و کۆریش، ژماره‌یه‌کی زۆر به‌ره‌م هه‌یه.
— ده‌س خۆشبه‌ی.

9: ئیسته، هه‌زده‌که‌م، بزانه‌م، له‌ که‌یه‌وه‌ ده‌س به‌ کاری پامیاری
کردوه؟ جگه‌ له‌ ریکخراوی ئیسلامی، ئایا، رۆژی له‌ رۆژان، له‌ « یه‌کیتی
قوتابیانی کوردستان »، یا له‌ « پارتی دیموکراتی کوردستان » دا، کارت
کردوه و نه‌ندام بووی؟

9 : دهر یاره‌ی کاری رامیاری ئیسلامیی، هر له سه‌ره‌تای هوشیار بوونمه‌وه، بۆ ئیسلام جوولآوم. هه‌لبه‌ته، بۆ زاراوه‌ی رامیاری، من پیناسه‌ی خۆم هه‌یه.

— مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه، پیش ئه‌وه‌ی، ده‌س به کاری ئیسلامیی بکه‌ی، ئایا، له ریکخراوه‌کانی « قوتابیان و پارتیی » دا کار تکر دووه؟
نه‌خیر. له هیچ ریکخراوێکدا کارم نه‌کردووه. نه له « ئیسلامیی » و نه له « نه‌ته‌وه‌یی » دا نه‌بووم.
— به‌ئێ.

به‌لام، هر له سه‌ره‌تاوه، ئه‌وه‌ته‌ی هوشیار بوومه‌ته‌وه و چاوم کردۆته‌وه، زانیومه، من مروّقیکم، له نیو گه‌لیکدا ده‌ژیم، ئه‌و گه‌له ژێرده‌سه، وولاته‌کشی زه‌وتکراوه. پاشان، بایی هینده‌ی، له ئایینه‌که‌م تیگه‌یشتوم، هه‌ستم کردووه، ئه‌و ئایینه‌قه‌بوول ناکا، تاکه مروّقی کۆیله و ژێرده‌سبێ، جا چ جای گه‌لی بنده‌سبێ! چونکه، ته‌ماشام کردووه، خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: (فلا اقتحم العقبه، و ما ادريک ما العقبه، فک رقبه، او اطعام فی یوم ذی مسغبه، یتیمان ذامقربه، او مسکینا ذامتربه.) واته: ئه‌و مروّقه، ده‌رووی سه‌ختی نه‌بریه. ده‌رووی سه‌خت چیه؟ بریتیه له یزگار کردنی کۆیله‌یه‌ک، یا تیرکردنی برسپیه‌ک ...

ته‌ماشام ده‌کرد، گه‌ر خوای په‌روه‌ردگار، یزگار کردنی مروّقیک و تیرکردنی برسپیه‌ک، به هۆی یزگاری و سه‌رفرازیی مروّ دانێ، ئه‌دی یزگار کردنی گه‌لی، چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌ی ئابووری و رامیاری گه‌لی، یزگار کردنی نیشتمانی ده‌بێ، چ خیر و پاداشتیکی هه‌بێ؟ به پیچه‌وانه‌شه‌وه، تیه‌ورامانی گه‌لیکی زۆر لیکراو، به ژێرده‌سیی بمینیته‌وه، ده‌بێ، چ تاوانتیکی گه‌وره‌بێ؟

ئیدی، من هر له‌و کاته‌وه، ئه‌وه‌ی خه‌لک پێی ده‌لێن، کاری ئیسلامیی و کاری نه‌ته‌وه‌یی و له یه‌کدیان جیا ده‌که‌نه‌وه، هیچ له میشک و به‌رنامه‌مدا نه‌بووه، ئه‌و دوو خه‌باته له یه‌کدی بترازینم. واته: خه‌باتی ئیسلامیی و خه‌باتی نه‌ته‌وایه‌تی، خه‌مخواردنم له گه‌له‌که‌م و خه‌مخواردنم له ئایینه‌که‌م، هر به دوو رووی یه‌ک راستیی زانیوه. واته: پیم و نه‌بووه، کاتێ مروّ، خه‌م له گه‌لی خۆی ده‌خوا، ده‌بێ، ئایین له لاوه دابنێ. کاتیکیش، خه‌م له ئایینه‌که‌ی خۆی ده‌خوا، ده‌بێ، ئاگای له گه‌ل، خاک و

نیشتمانه‌که‌ی خۆی نه‌میتنی. به پیچه‌وانه‌وه، مرۆ ده‌بێ، له نێو گه‌له‌که‌ی خۆیدا، خه‌م له ئایینی خوا بخوا، بۆ ئه‌وه‌ی، گه‌له‌که‌ی پێ به‌خته‌وه‌رکا، گه‌ر خا‌که‌که‌ ئازاد نه‌بێ، گه‌ر گه‌له‌که‌ سه‌ره‌سه‌ت نه‌بێ، کاری ئایینی و پاژه‌کردنی ئایینیشی بۆ نا‌کرێ. چون‌که، گه‌لێکی ژێرده‌س و خا‌کیکی زه‌وت‌کراو، هیچی تێدا نا‌کرێ. ئایا، گه‌ر گه‌له‌که‌، خاوه‌نی خۆی نه‌بێ، ویستی خۆی، به‌ ده‌س خۆی نه‌بێ، چی له‌ ده‌سدێ؟

جا، بۆ زانیاری به‌پێت، من هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه، ده‌سم به‌ کار کردوه، خه‌باتی نه‌ته‌وه‌یی و خه‌باتی ئیسلامیی، خه‌مخواردن له‌ خه‌لک، له‌ گه‌ل و نیشتمان، خه‌مخواردن له‌ ئایینی خاوی په‌روه‌ر‌دگار، هه‌موویانم، هه‌ر به‌ یه‌ک شت زانیوه. به‌ چه‌ن په‌روه‌ه‌کی یه‌ک پاستییم زانیون. ئه‌وه‌ش، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای هوشیاربوونه‌وه‌ و ابوو.

له‌ بیرمه، ئه‌و کاتانه‌ی له‌ «سوله‌یمانیی» ده‌مخوێند، سه‌ردانی «پانتی» م ده‌کرد، له‌ گونده‌مکانی ده‌ورووبه‌ری «پانتی»، خه‌لکی دۆست و ئاشنامان هه‌بوون. له‌ به‌ری «سه‌رگه‌» و له‌ دۆلی «ئا‌کۆیه‌تی»، خو‌شناوه‌تی، جاسا‌فایه‌تی» و ئه‌و نیوچانه، هه‌ر له‌و کاتانه‌وه‌ و له‌ سه‌ره‌تای هه‌شتا‌کانه‌وه، دژی پژیمی «به‌عس» و دژی هه‌ر بیرێکی دیکه‌ی پیم و ابوو، به‌ گه‌له‌که‌م نامۆیه، و تارمه‌ده‌دا. به‌لام، ئه‌و کاته، پتر دژی پژیمی «به‌عس» قسه‌ده‌کرد.

له‌ بیرمه، ئه‌و کاته، براده‌رانی «یه‌کیتی»، گومانیان لێ ده‌کردم، گوايه: پێوه‌ندییه‌کم به‌ «به‌عس» هه‌یه. چون‌که، به‌ راشکاویی و بێ سه‌له‌مینه‌وه، قسه‌م به‌ میریی ده‌گوت، گوتارمه‌ده‌دا و خه‌لکم هوشیار ده‌کرده‌وه. تا دوا‌یی، ئه‌وه‌بوو، کاتێ به‌ یه‌کجاری، له‌ میریی و پژیم قا‌چاغ بووم، نه‌یان ده‌زانی.

له‌ پاستییدا، هه‌تندێ براده‌ر هه‌بوون، سه‌ر به‌ رێکخسته‌مکانی «یه‌کیتی»، پارتیی «ولایه‌نه‌کانی دیکه‌ش بوون، له‌ «زانکو» له‌ گه‌لم بوون، ئه‌وان، به‌ راستیی ئاماده‌بوون، به‌رگی «له‌شکری میلییی» له‌ به‌رکه‌ن، مه‌شقه‌که‌ن، له‌ نێو ریزه‌مکانی «یه‌کیتی قوتابیان»ی ئه‌و کاته‌دا کاربکه‌ن، به‌لام، راستییه‌که‌ی، من ئاماده‌ نه‌بووم، ئه‌و کاره‌ بکه‌م. جا، زۆر جار پیم ده‌گوتن: کاکه‌! من خوێندم له‌ ده‌سداوه، له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی ئاماده‌ نه‌بووم، له‌ گه‌ل پژیمیکی داگیرکه‌ری گه‌له‌که‌مه‌دا بم، له‌ به‌ر هۆی ئایینی و

نیشتمانپه روهریش، دزایه تییکراوم، ئیسته، بۆچی دهبی، ئیوه
 نیشتمانپه روهرین، به لام، ئیمه هو نه بین؟! هر له بهرئه وهی ده لیم: دهبی،
 له ږی ئیسلامه وه، له سه ر بنامه ی ئیسلام، دا کوکی له گه له که ی خو مان
 بکه ی، هه و لبدمین، مافه ره واکانی بۆ دابینکه ی؟! هر له بهرئه وهی، کار
 و خه باته که ی من، بۆنی ئیسلام و موسولمانیتی لیدئ، له کوردایه تی
 ده شو ږینه وه؟!

به لام، وهک کاری ږیکه خراوی، گه ر مه به ست ئه وه بی، دیاره، ئه وه دوای
 ئه وهی، « بزوتنه وهی په یوه ندی ئیسلامی » دروست بوو، له سه ره تای
 هه شتاگان،

— دوای، باسی ئه وه ش ده که ی. به لام، ئیسته هه زده که م، بزانه م، به ږیزت
 چۆن توانیوته، له نیوان هه سته کوردانه ی خو ت وهک کوردیک و
 نه رکه کانی سه رشانت وهک موسولمانئ، ئه و هاوسه نگیه یه
 دروسته کی؟! چۆن له تای ته رازووه کدا، ئه و دوو شته ت راگرتووه؟ چۆن
 ږاژه کردنی گه له که ت، له گه ل نه رکه ئایینییه کانی سه رشانتدا به رانه ر
 کردووه؟ چۆن ره واییت به و دوو تیکو شانه داوه، ږیکه وه ږو ږن؟

به لئ. کاک دوکتور « حوسین »! من کارکردن بۆ گه له که م، له گه ل
 ئایینداریی کردنه که ی خو م، به شتیکی تیکه له لگیش ده بینم. واته: به
 شتیکی له یه کدی جیا یان نابینم. به دوو تای ته رازووه کیان نابینم.
 به لکوو، به دوو رووی راستیییه کیان ده بینم. چۆن؟ من، ږینج فره زه، به و
 خوایه ده لیم: (ایاک نعبد و ایاک نستعین، اهدنا الصراط المستقیم) واته:
 هر تۆ ده ږه رستین و هر پشت به تۆ ده به ستین، ږی راستمان پیشانده.
 خوا ی په روهر دگار، ئه و خوا یه ی من ږینج فره زه، په یمانی له گه ل نو ږ
 ده که مه وه، که هر بنده ی ئه و بم و هر پشت به و به ستم، هر ږی
 راستی ئه و بگرم، ئه و خوا په روهر دگاره، ږی راگه یاندووم و فره موویه تی:
 (یا ایها الناس انا خلقناکم من نکر و انثی و جعلناکم شعوبا و قبائل
 لتعارفوا ان اکرکم عند الله اتقاکم انه علیم خبیر.)

ئه و خوا یه ی، من ږو ږانه، په یمانی له گه ل نو ږده که مه وه و ده لیم: ږی راستم
 پیشانده، ږی راسته که م پیشانده دا. له کیشه ی نه ته وایه تی و
 مرؤ فایه تی، له هه لو ږستم سه باره ت به گه له که م، له هه لو ږستم سه باره ت
 به مرؤ فایه تی، فره موویه تی: « ئه ی خه لکینه، ئیوه مان له نیر و میته ک

درووستکردووه، پاشان، کردوومانن به چمن گهل و تیرههک، تا یهکدی بناسن، بهریزهکەتان لای خوا، پاریزکارترتانه. بئی گومان، خوا زانا و شارەزایه.

کهواته: ئەمه ئەوه دەگهیهنئ: چ له سەر ئاستی تاک، چ له سەر ئاستی گهل، کئی پتر، به بهرنامهی خواوه پابه‌ندبئ، ئەوه له لای خوا به‌ریزترة. چونکه، خوا نه‌یفه‌رمووه: « اعریکم » کئی عه‌ره‌بتره. یا نه‌یفه‌رمووه: « اغناکم » کئی ده‌وله‌مه‌ندتره. یا نه‌یفه‌رمووه: « ابیضکم » کئی سپیتره. یا نه‌یفه‌رمووه: « اعلمکم » کئی زاناتره. یا نه‌یفه‌رمووه: « اشجعکم », کئی نازاتره. به‌لکووه‌فه‌رموویه‌تی: « اتقاکم » واته: کئی پاریزکارتره.

جا، هه‌موو کهس ده‌توانئ، پتر به بهرنامهی خواوه پابه‌ندبئ. له سەر ئاستی گهل، هه‌م کورد ده‌توانئ، هه‌م عه‌ره‌ب ده‌توانئ. له سەر ئاستی تیره و هۆز، هه‌موو تیره و هۆزئ ده‌توانئ. له سەر ئاستی تاکیش، هه‌م هه‌زار و هه‌م ده‌وله‌مه‌ند، هه‌م سپی پیست و هه‌م ره‌شپ‌پیست، هه‌م خوینده‌وار و هه‌م نه‌خوینده‌وار، هه‌موویان ده‌توانن، پیتشبرک‌یتبکه‌ن، بۆ ئەوه‌ی پاریزکارترین، به بهرنامهی خواوه پابه‌ندترین.

له‌به‌رئ‌ه‌وه، له نێوان کوردایه‌تی و موسولمانیتیتیدا، هیچ دژایه‌تی و ناکوکییه‌کم نه‌بینیوه و ناشیبینم. من له په‌رتووکێ « سۆزی نه‌ته‌وايه‌تی و بی‌ری ناسیۆنالیزم له ترازووی ئیسلامدا », ئەو راستیییه‌م، جوان پوونکردۆته‌وه. له چاپی سییه‌میشیدا، به‌ناوی « کوردایه‌تی و موسولمانه‌تی له نێوان ئیسلامی و عه‌لمانییه‌کاندا », به‌شیکم بۆ زیاد کردووه و پوونیشمکردۆته‌وه، که کوردایه‌تییه‌که‌م، به‌به‌شی له موسولمانیتیییه‌که‌م ده‌زانم. واته: کاتئ خووم به موسولمانیکی باش ده‌زانم، به‌رانبه‌ر به‌گه‌له‌که‌م به‌ئ‌مه‌که‌م. به‌رانبه‌ر به‌نیشتمان‌ه‌که‌م به‌ئ‌مه‌که‌م. له سەر مافه‌ ره‌واکانی، پشتی بگرم، داکوکیی لئ بکه‌م. گهل و نیشتمان‌ه‌که‌م بیاریزم، هه‌ول‌بده‌م، ئاوه‌دانیکه‌مه‌وه. چونکه، موسولمانیتییکه‌م پیم ده‌لئ: ده‌بئ، له‌گه‌ل گه‌له‌که‌م باشیم.

له راستییدا، گه‌ر پرینسیپه‌کانی ئیسلام جییه‌جییه‌کریئ، چ له سەر ئاستی تاک، چ له سەر ئاستی کوومال، به‌شیره‌یه‌کی ئۆتۆماتیکی، به‌لگه‌ی ئەوه به‌دهسه‌وه‌ده‌دن، که مرۆفی موسولمان بتوانئ، پاژه‌ی گه‌له‌که‌ی خوئ بکا. چونکه خوا فه‌رموویه‌تی: ده‌بئ، دادگه‌ریی هه‌بئ. نابئ، زۆرداری و

ستم هه بئ. نابئ، جینایه تیی هه بئ. نابئ، قری و پری هه بئ. نابئ، داوتنپرسی و خراپه هه بئ. ده بئ، خه لک پیکه وه ته بان، برابن، ریکن. کاتئ، ئه و بهرنامه یه پیاده کړئ، گه ل قازانجه دهکا، نیشتمان ناوه داند هه پسته وه، خیر و فه ر به سه ر خه لکدا ده پڑئ. که واته: ناینداری بکردن له گه ل جیهاندار بیکردن، بهرنامه ی خوا بهر ته و بردن له گه ل پاژم کردنی گه ل، دوو شتی تیکه له کیشن، ناکړئ، له یه کدی جیا کړتنه وه. من ده لیم: « تهحه » دا ده که م، یه کئ بتوانئ، ناینداری بیکا، بئ ئه وه ی، گه ل و نیشتمانی هه بئ. ناخر چۆن ده یکا؟ خو له ناسمان نایکا؟ نیمه، خوا له سه ر زهوی دایناوین، گه ر ئه و زهوی به نازاد نه بئ، گه ر ئه و گه له سه ر به ست نه بئ، چۆن نایینی له نئودا پیاده ده کړئ؟ که لیکئ ژیرده س و کۆله ناتوانئ، نایینی که سه ر چاره ی سه ر فرازی بئ، نایینی بۆیه هاتبئ، سه ر فرازی و سه ر به رزی بئ ببه خشی، که لیکئ ژیرده س و کۆله، که ولاته که ی زه و تکرابئ، ناتوانئ، ئه و نایینه پر شکوه منده، ئه و نایینه سه ر به رزه، له نئو خۆیدا پیاده بکا.

بۆیه، هاوسه نگی راگرتنه که، هر له خودی « شریعت » خۆیدا هه یه. به لام، زۆر جار، هتندئ له روشن بیرانی کورد، رهنکه، له وه وه به هه لدا بچن، هه لته، مه به ستم له بهر پرتز نییه، رهنکه، له وه وه تووشی هه ل بن، نایا ده بئ، موسولمان تیتی رپیدا، مرؤف کوردا یه تیی بکا و خم له گه لی خۆی بخوا، چونکه، موسولمان تیتی، بۆ هه موو مرؤفایه تیی هاتوه؟! ئه مه ش، پتر له وه وه هاتوه، کاتئ، ئه و جوړه که سانه دین، هر دوو نایینی « فه له و ئیسلام » به راورد ده که ن، ده بین: نایینی « فه له »، له بنه رمتدا، نه که ته نیا هر، له پووی « نه ته وایه تیی یه وه، به لکوو، له پووی « رامیاری، کۆمه لایه تیی و ئابووری یه وه، له ناوه ریکه که ی خۆی پووج کراوته وه. چونکه، نایینی « فه له »، به ده س « قه شه و پاپا » کانه وه، وه که بازجه یه که و ابووه، بهر ژه وه مندی تایبه تیی خویان، بهر ژه وه مندی « تسار و ئیمپراتۆر » هکانیان، بئ دابین کړدوه.

— مامۆستا! له دوا پیدا، دتینه سه ر ئه و باسانه و زۆر به درژی لیتیان ده ویتین. لیره دا، به شی یه که ممان ته و او کورد، ده رپاره ی کورته یه کی میژووی ژیا نی خۆت بوو. چه زده که ی، ماوه یه پشووده دین، پاشان، به شی دوو هم ده سپیده که ین؟

سەر هه‌وای
کۆرته‌یه‌کی
مێژووی
کوردستان

10: ئێسته، دێینه سه‌ر پرسیارێکی دیکه. چه‌زده‌که‌م، به‌گۆڕه‌ی ئه‌و زانیارییه‌یه‌ی به‌پێرت هه‌ته، ده‌رباره‌ی سه‌ره‌له‌دانێ ئیسلامی پامیاری له‌ کوردستان دا، کۆرته‌یه‌کی مێژوویییم بۆ باسکه‌ی. له‌ سه‌ره‌تاوه‌ چۆن، یه‌که‌مین گه‌رای پێکخستن دروستبووه؟ هه‌رموو.

10: باشه. پێشه‌کی، به‌ دانیاییه‌وه‌ ده‌لێم: پێش ئه‌وه‌ی، کاری پامیاری ئیسلامی پێکویک و به‌ به‌رنامه، له‌ « کوردستان » دا له‌ دایکبێ، هێندێ که‌ سایه‌تی ئیسلامی کوردی هه‌بوون، کارێکی گه‌لێ مەزنیان نه‌نجام داوه. بۆ نمونه: پیاویکی وه‌ک « مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه » هه‌بووه، له‌و سه‌رده‌مانه‌دا، هه‌م یه‌که‌مه‌لا و زاتایه‌کی نایینی زۆر گه‌وره‌بووه، هه‌م به‌ راستی، له‌ رۆشنبیری، له‌ بیرکراوه‌ی، له‌ هه‌رسکردنی که‌لتوری سه‌رده‌مه‌که‌ی خۆی، له‌و په‌وته‌ بیری، پامیاری و ته‌وژمانه‌ی، له‌ سه‌رده‌می خۆیدا هه‌بوون، زۆر پێش پۆزگاری خۆی که‌وتبوو.

هه‌روه‌ها، له‌ شاری « هه‌ولێر »، له‌ نێوچه‌کانی « شاره‌زور، پشده‌ر، بیتوین » و له‌ نێو « سوله‌یمانی ش، گه‌لێ زانی نایینی پایه‌به‌رز و مه‌زن هه‌بوون.

به‌لام، وه‌ک کاری پێکخراوه‌ی، چالاکی پامیاری ئیسلامی، بۆ سه‌ره‌تای په‌نجاگان ده‌گه‌ڕێته‌وه‌. یه‌که‌مین کاری، له‌ نێو « کوردستان » و په‌رنگه، له‌ « عێراق » یه‌شدا کرابێ، ته‌نیا هه‌ر ئه‌وه‌بووه، « برایانی موسوڵمان » کردوویانه. دیاره، من باسی ته‌مه‌نی خۆم ناکه‌م، چونکه، پێش ته‌مه‌نی ئێمه‌ بووه.

ئه‌وه‌ی بیستومه و ده‌یزانم، ئه‌وه‌یه: دوا‌ی ئه‌وه‌ی، قوتابخانه‌ی « برایانی موسوڵمان »، له‌ « میسر » سه‌ریه‌له‌داوه، هێندێکی بۆ « شام » په‌ریوته‌وه. له‌ سه‌ره‌تاوه، « شیخ مسته‌فا نه‌تسبیاغی » و ئه‌وان هێنایان. پاشان، له‌ پێی « شیخ مه‌حمود نه‌لصه‌واف » هه‌وه، بۆ « عێراق و به‌غدا » هاتووه. هه‌ر له‌ پێی ئه‌ویشه‌وه، له‌ « مووسل، هه‌ولێر و سوله‌یمانی » بڵاویۆته‌وه. کاتی خۆشی، له‌ سه‌ره‌تای شه‌سته‌کاندا، « سه‌واف » سه‌ردانی « هه‌له‌بجه » شی کردووه. واته: کاری پێکخراوه‌ی ئیسلامی، کاری پامیاری ئیسلامی، له‌و کاتانه‌دا، ته‌نیا هه‌ر، له‌و جموجۆل و چالاکییه‌یه‌ پێکهاتبوو، که‌ « برایانی موسوڵمان » نه‌نجامیانداوه. ئه‌وان له‌و کاته‌وه، کاریانکردووه، تا پارته‌ی « به‌عس » هاتووه.

دیاره، دوائی نوهی، پارتنی « به عس »یش هاتووه، ساوهیهک هر وهک
بلیتی، کهمی به ره آستیییانگردووه، به لام، له سالی « 1970 »دا، وهک
خویان باسیده مکن، به شیوهیهکی فرمی، کاری ریکخراوهیی و کاری
رامیارییان راگرتووه. ئیدی، له و کاتوه و مستاندوویانه.

من، یدم وا نییه، هیچ جوړه کارکی دیکه ریکخراوهیی هه بووی. تا له
نیوان سالانی « 1978 - 1979 »دا، جموجوړتی هه بوو، وهک کاکلهیهک
« بزووتنه وهی په یوهندی ئیسلامی » په یدابوو. له و کات، من له پوئی
ششی نامادهیی بووم، له شاری « سوله یمانی » ده مخووتند. کادیره کانی
له و سرده مه، پتر له نیو شارد، له هیندی ماموستا پیکهاتبوون.
له وانهی من بیاناسم، ماموستا « عبدالرحمانی نوره سی » بوو
ئیسته ماوه. کاک « حسنی حه مه خالد » بوو، ئیسته رۆلکی نهوتی
نهماوه. به لام، له راستیدا، نهویش پیاوکی چالاکیوو. ماموستا « مهلا
مه مادی مهلا به هه »، باوکی ماموستا « سلاحدین » بوو، له و کات، له
شاروچکی « هه له بجه » بوو. هه روه ها، چن که سکی دیکش بوون،
جارجار یه کدیان دهینی.

له قنغای دواتردا، ماموستا « شیخ مه مادی بهرنجی » بوو.
هه روه ها، ماموستا « شیخ عبداله تیفی واژهی » بوو، که له سرده مه
« به عس »دا، ماوهیه گیرا. ماوهیه کیش، له زانکوئی « هه ولتر »، وانهی
دهگوتوه. دوائی، له مزگهوتی « عالی که مال » له « سوله یمانی »،
گوتار بیژبوو. به و شیوهیه، له وانه، کاکلهی « بزووتنه وهی په یوهندی
ئیسلامی » یان دامه زانند. هه لبه ته، منیش له گه لیان بووم. هیندی که سی
دیکش هه بوون، ئیسته، ناوه کانیانم له یاد نییه. له و پوه، کاری
ئیسلامی چه کداری ده سی پیکرد.

له سره تادا، کاتی له کاکله ریکخراوهییی دروستبوو، پاشان، ناوی
« بزووتنه وهی په یوهندی ئیسلامی » لئ نرا، باوه رمان به چهک هه بوو.
پیمان وایوو، هه موو کار و چالاکییه کی ئیسلامی، پیوستی به چهک
هیه. پیوستی به هیز هیه. بو؟ چونکه، له و کات، رژی می « به عس »،
هیچی بو خه لکی ئیمه نه هیشبووه.

راستیییهک هیه، لیره دا پیوسته، بیلیم: به راستی، جموجوړتی
ئیسلامی چه کدار، واته: رهوتی « جیهادی »، که له « کوردستان »دا

درووستبوو، نهجامیگی سرووشتیی، کاردانه‌وهی سته‌م و زۆرداری
 رژیمی « به‌عس » بوو، بۆ داکۆکیکردن له زۆرلیکراوی و سته‌مدیدهیی
 گه‌لی کورد درووستبوو، که دوايي، هیندی شتی لابه‌لا، هیندی کیتشی
 لابه‌لا درووستبوو. ئایا، چهن خه‌تای « بزووتنه‌وهی ئیسلامی » تیدا بوو؟
 چهن خه‌تای لایه‌نی به‌رانبه‌ر بوو؟ به‌ راستیی، نه‌وه ئامانجی نه‌بوو، که
 « بزووتنه‌وه » له پیناویدا دامه‌زرا‌بوو. ئامانجی نه‌بوو، که ئیسلامییه‌کان،
 ده‌سیان بۆ چه‌ک بردبوو. به‌لکوو، نه‌وه ئامانجه‌ی چه‌کی بۆ هه‌نگیزا، له
 راستییدا، پامالینی رژیمی « به‌عس » بوو، لیدانی ده‌زگه‌کانی رژیم بوو،
 به‌شداریکردنی خه‌باتی رزگاریخو‌ازانه‌ی گه‌لی کورد بوو.

واته: ئیمه وه‌ک خه‌لکیکی ئیسلامی، به‌ راستیی، زۆر هه‌ستمان به
 که‌موکوریی ده‌کرد، لی‌کمانده‌دایه‌وه و ده‌مان گوت: بۆ ده‌بی، له ژیر سایه
 و درووشمی « مارکسیه‌ت، لیبرالیه‌ت، دیمۆکراسیی، کۆمۆنیستی » و
 چی و چی دیکه‌دا، داکۆکیی له زۆرلیکراوی کورد و مافه‌ ره‌واکانی
 بکری، که‌چی، که‌له‌که‌ خۆی له خۆیدا موسولمان بێ، بۆچی ده‌بی، له ژیر
 ئالای ئیسلام و له ژیر سایه‌ی کاروانیکی ئیسلامییدا، نه‌وه کاره‌ نه‌کری؟!
 واته: هانده‌ری بنه‌ره‌تیی نه‌وه‌بوو. له راستییدا، پتر نه‌وه‌بوو، یه‌که‌م:
 که‌له‌که‌مان که‌لیکی موسولمانه. پاشان، زۆرداریشی به‌رانبه‌ر ده‌کری،
 لابرندی زۆرداری و سته‌میش، له ئیسلامدا فره‌زه. که‌لیکی موسولمانیش
 پتویسته، به‌پیتی بیروبا‌وه‌ره‌که‌ی خۆی، له ژیر ئالای ئایینه‌که‌ی خۆیدا،
 داکۆکیی له زۆرلیکراوی خۆی بکا.

لی‌ره‌دا پتویسته، ئاماژه‌ش به‌وه بکه‌م، نه‌وه جموجۆله ئیسلامییه
 پامیارییه‌ی، به‌ ناوی « بزووتنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی ئیسلامی » یه‌وه درووست
 بوو، وه‌ک گوتم: پتیشتر، به‌ شتیه‌یه‌کی زۆر سه‌ره‌تایی بوو. به‌ راستیی، وا
 نه‌بوو، وه‌ک نه‌وه‌ی، یه‌ک رتکخستنی نیوه‌ندی هه‌بووی. واته: که‌سه‌ی
 هه‌بووی، هه‌موو خه‌لکه‌که‌ی، له سه‌ر یه‌ک شتیه، یه‌ک کاری رتکخرا‌وه‌یی
 رتکخستنی و کۆکردبیته‌وه. من له نێوجه‌ی خۆمان بووم، مامۆستایه‌کی
 دیکه، له « سوله‌یمانیی »، یه‌کیکی دیکه له « شاره‌زور » و یه‌کیکی
 دیکه‌ش له « هه‌له‌بجه » بوون. به‌لام، هه‌موومان یه‌ک هانده‌ر کۆی
 کردبوینه‌وه، نه‌ویش نه‌وه‌بوو، نه‌وه‌گه‌له‌ی ئیمه موسولمانه، له‌وه لاره
 شو‌رشی هه‌ره‌سه‌یه‌یناوه، رژیمی « به‌عس »، زۆرداری خۆی، له نه‌ندازه

تکیه براندوه. گله که مان زۆر لیکراو، که ساس و بی که سه. ئیمهش، خۆمان به موسولمان دهرانی، ئیسلامیش دژی سرکوتانهوه و چهوساندنهویه. شتیکیش له نایین تیگه یشتبووین. بۆیه، پتووستبوو، ئه و گله ی خۆشمان تیگه یه نین و هوشیاریکه ی نه وه. پاشان، خۆمان به هیزکه یین، ئه و زۆرداری، ستم و چهوساندنهویه، له سر گله ی خۆمان لابه رین.

ئا له و باره ناله باره دا، به و هاندان و پالنه رانه، بزوتنه وه که درووستبوو، پاشخانیکه ی بیریشی هه بوو. بی گومان، وه ک گوتم: چه ن مامۆستایه کی هوشیار و بی دار هه بوون و پیتش ئیمه که تبوون، وه ک مامۆستای گه روه ی « کۆیه ». هه روه ها، مامۆستا هۆنه ر و نووسه ره کانه ی دیکه ی کورده، کاتێ به ره ماکانیا نمان ده خوێنده وه، پاشخانی ئیسلامیه ی نایینی یان پتوه دیار بوو. جگه له وهش، هیندی که سه ی دیکه درووستبوون، به راستیه ی، بی ویزدانی و بی نه مه کیسه ده که م، گه ر ناماژه یان بۆ نه که م، به کێ له وانه، مامۆستا مه لا « عه بدوله زیز پاره زانی » بوو.

— به لێ، ناویم بیستوه.

ئهم مامۆستایه، ژیا نه ی په یامبه ری « د.خ. » مه زنی نووسی. به راستیه ی، ده توانم، بلێم: ئه وه له کاتێ خویدا، ریتشکینتی بوو. هه روه ها، مامۆستای نووسه ر « شیخ موحه مه دی خا ل »، لیکدانه وه ی « قورئان » ی به کوردیه ی نووسی، به شی « عه ما » و به شی « ته به ره ک », له لای « ئه لبه قه ره » شه وه، لام وابه ی، نووسی بووی.

هه روه ها، مامۆستا « مه لا عه بدوله کریمی موده ریس », له راستیه دا، ئه و به گشتیه ی، پتر بۆ خه لکی ره شه خوێنده وار بوو، به لام، ئه وه ی مامۆستا مه لا « عه بدوله زیز پاره زانی » و مامۆستا « شیخ موحه مه دی خا ل » خوا پادا شتی هه موویان بداته وه، خوا پله یان به رزکاته وه، ئاستی نووسینه کانیان به رزتر بوو.

هه روه ها، مامۆستا مه لا « موحه مه دی مه لا سالحی شاره زووری » خوا لێ خۆشبه ی، خوا پله ی به رزکاته وه، که به راستیه ی هی ئه و — شه هیدبوو؟

له رووداوێکدا، له نیوجه ی « بیتواته », له تراکتۆر به ربۆوه، دوا ی ئه وه ی، له رژی می « به عس » قاچاغبوو، له ئه وێ، خۆی ماتدابه وو و هه وابۆوه، کۆچید واییکرد. خوا ی گه روه به شه هیدی وه رگرتبی.

به تاييه تیی، مامۆستا مه‌لا « موحه‌مه‌دی شاره‌زووری »، زه‌وتیکی نۆتی، له‌ نێو په‌رتووکخانه‌ی کوردیییدا داهینا. به‌ زمانی پۆژ، به‌ زمانیکی هاوچه‌رخ، به‌ شتیوازیکی مۆدرین، داکوکیی له‌ ئیسلام ده‌کرد. ئه‌وه‌بوو، چه‌ن په‌رتووکیکی وه‌ک « گه‌شته‌که‌م له‌ گومانه‌وه‌ بق‌ باوه‌ر، پیککه‌وت له‌ ته‌رازووی ژیرییدا، سرووشت له‌ ته‌رازووی ژیرییدا، داروین له‌ ته‌رازووی ژیرییدا، فرۆید له‌ ته‌رازووی ژیرییدا، « هه‌روه‌ها، « مارکس له‌ ته‌رازووی ژیرییدا » به‌لام، چاپ نه‌کرا، ئه‌وانه‌ی هه‌موو نووسی.

لیته‌دا، گه‌ر بیره‌وه‌رییه‌کی مامۆستا مه‌لا « موحه‌مه‌دی شاره‌زووری » بگێرمه‌وه، خراب نییه. له‌ « سوله‌یمانیه‌ » له‌ پۆلی سێ و چواری نێوه‌ندی و دوانێوه‌ندی بووم. زۆر هاتووچۆی په‌رتووکخانه‌کانم ده‌کرد و په‌رتووکم ده‌کسری. پۆژێ، چوومه‌ په‌رتووکخانه‌یه‌ک، مه‌لایه‌کم بینی، ته‌ریبووشی له‌ سه‌ردا بوو. مه‌لا « موحه‌مه‌د » ته‌ریبووشی له‌ سه‌ر ده‌نا. مامۆستایه‌کی زیت و وریابوو. نه‌زمانی، ئه‌وه‌ کتییه؟ زۆرم پێ خۆشبوو، مامۆستای زیره‌ک و له‌و جۆرانه‌ ببینم. هه‌ر چه‌نده، من تازه‌ پیده‌گه‌یشتم، به‌لام، دلم‌ پێیان خۆشده‌بوو، کاتێ، مه‌لایه‌ک، به‌ شتیویه‌کی هاوچه‌رخ و له‌ ئاستی خه‌لکی پۆژدا، باسی ئیسلامی ده‌کرد. من به‌ دوا‌ی لیکدانه‌ویه‌کی « قورئان » دا ده‌گه‌رام، لام وایی، لیکدانه‌وه‌ی « روح‌ ئه‌له‌عانی » بوو. مامۆستا مه‌لا « موحه‌مه‌د » منی نه‌ده‌ناسی. دیاره، منیش ئه‌وم نه‌ده‌ناسی. یه‌که‌مین چاریوو، ببینم. گوتی: هیچ په‌رتووکێ هاوچه‌رخت بق‌ هاتووه؟ به‌ منیشی گوته‌: کاکه‌! په‌رتووکێ هاوچه‌رخ بخۆینه‌ره‌وه.

منیش قسه‌یه‌کم کرد و گوتم: مامۆستا! من به‌ خزمه‌ت به‌ پێژت نه‌گه‌یشتووم. به‌لام، مرق‌ ده‌بی، له‌ پێشدا، له‌ ئیسلامی ره‌سه‌ن تیبگا، ئینجا، که‌لک له‌ ئیسلامی هاوچه‌رخ وه‌رده‌گرێ!

ئه‌ویش، ته‌ماشایه‌کی کردم و گوتی: ئه‌م قسه‌یه، به‌ قه‌ده‌ر تۆ نییه‌! ئه‌م قسه‌یه، قسه‌یه‌کی گه‌وره‌یه، وایه؟ گوتی: تۆ کیتی؟ گوتم: وه‌للا، من قوتابیم، له‌ په‌یمانگه‌ی ئیسلامی ده‌خوینم. ئه‌دی به‌ پێژت کیتی؟

گوتی: من مه‌لا « موحه‌مه‌دی مه‌لا صالح ».

گوتم: تۆ مامۆستای « شاره‌زووری » ت؟

گوتی: به‌لێ.

ئىدى، گوتىم: كاكە! من زۆر بە ئاواتەمبەيۇم، بە خىزمەت بەرپىزىت بىگەم. تۆ
خاھىنى قىلان پەرتووك و قىلان پەرتووكى؟
گوتى: بەلى.

ئىدى لەو كاتە، يەكدىمان ناسى.

جا، ھەر بە راستى، ئەم مامۇستايانە، پۇلىكى كەورەيان بىنىو. بە
بەرھەمەكانيان، كۆمەلانى خەلكيان ھوشيار كىردۈتە.

ئا لىرە، رەوتى ئىسلامى راميارى و «جىھادىي» دروستبۇ. ھەك
گوتىم: يەكەمىن رىشسپىمان، كە ئىمە لە «ھەلبەجە»، كۆپۈنەنەمان
دەكرد، مامۇستا مەلا «موھەمەدى مەلا بەھاء» بى باوكى «سەلاھەدىن»
بۇ. دواى ئەوئى مرد، ئەوى پىتر پۇلى رىشسپىتىي دەبىنى، مامۇستا
مەلا «موھەمەدى شانەدرىي» بۇ، كە بە مامۇستا «شىخ موھەمەدى
بەرزنجىي» ناسراو و ئىستەش، پىشەواى «كۆمەلى ئىسلامىي» يە. ھەر
ئەوئىش، يەكەمىن رابەرى ئاشكراى «بىزۈتتەھەي پەيوھندى ئىسلامىي»
بۇ. لە نىسوان سالانى «1984 - 1985» بىشىدا، دەسى بە خەباتى
چەكدارىي كىرد. پۇلە پىشمەرگەكانمان، بۇ نىچەي «قەرەداغ» و
شۈپتەكانى دىكە دابەزىن. پاشان، ئەوئىبۇ، مامۇستا مەلا «شىخ عەبدول
لەتىف واژەيى»، خوا لىي خۇشبى، چوۋە دەرى. مامۇستا «شىخ
موھەمەد»، شۈپتەكەي خۇي بۇ چۆلكىرد.

ھەلبەتە، ئىمە ئەو تىبىبىيەشمان ھەيە: تا ئىستە رەوتى ئىسلامىي، چەن
جارى، رابەر و كەسى يەكەمى خۇي كۆرپۈ. بە پىچەوانەي بىرادەرانى
«سىكولار» ھە، ھەر كەسى، لە شۈپتى خۇي دايكوتا، تا نەمىرى، واز
ناھىنى! دواى خۇشى، نۆزەي كۆرەكانى دى! بەلام، ئىمە وا نىن. مامۇستا
مەلا «موھەمەدى مەلا بەھاء»، دواى ئەوئى مرد، ئەو بلىين: منەتى
تىدا نەبو، مامۇستا «شىخ موھەمەدى بەرزنجىي» ھات، ئىستەش لە
ژياندا ماو. ئەوئىش، دواى ئەوئى، مامۇستا «شىخ عەبدول لەتىف»
چوۋە دەرى، يەكسەر، شۈپتەكەي خۇي بۇ چۆلكىرد. گوتى: ھەر، خەلك
پىيان خۇشە، تۆ رابەريان بى. مامۇستا «شىخ لەتىف» بىش، ھىشتا، ھەر
لە ژياندا بو، كاتى، مامۇستا مەلا «عوسمان»، لە «ھەلبەجە» بو چوۋ،
براىان گوتيان: مامۇستا تۆ رىشسپىتىرى، مەلاكان و خەلكەكەش، پىتر
دواى تۆ دەكەون، تۆ ھەر، شۈپتى ئىمە بگرەو، شۈپتى خۇيان بۇ ئەو

چۆلکرد. دیاره، دواى ئه‌ویش، ئه‌وه‌بوو، مامۆستا مه‌لا «‌عه‌لى» برائى بوو؟
 واته‌: ئه‌و بزوتنه‌وه «‌جيهادىيى» يه‌ راميارىييه ئىسلامىييه، تا
 ئىسته، چوار پىنج جار، كه‌سى يه‌كه‌مى خۆى گۆرپوه. له‌و سه‌ره‌تايه‌وه
 ده‌سپيێكردوه. جا، به‌رێزت چى ديكه‌ت ده‌وێ، پرسىاربه‌گه‌ى؟
 - به‌ئێ. بۆم پوونبووه، له‌ كوێوه ده‌سپيێكردوه. به‌لام له «‌كوردستان» دا،
 كه‌ى يه‌كه‌مىن گه‌راى رێكخستنى ئىسلامىيى، وه‌ك رێكخستن درووستبوو؟
 وه‌ك رێكخستن؟ وه‌ك گوتم:

- مه‌به‌ستم ئه‌وه‌يه، كۆنگره‌يه‌كيان گرتبێ، ناوێكيان له‌ رێكخراوه‌كه‌ نابێ،
 سه‌ركرده‌يه‌تبييه‌كيان هه‌لبێاردبێ.

به‌ئێ. بێ گومان، هه‌ر له‌ كوێتايى حه‌فتاكانه‌وه «‌1978 - 1979» ، ئيمه
 هه‌موو جارى، له «‌سوله‌يمانىيى و هه‌له‌بجه» كۆپوونه‌وه‌مانده‌كرد. واته‌:
 كاكه‌له‌يه‌ك درووستبوو. بى‌رمان له‌وه‌ ده‌كردوه، شتێ درووسكه‌ين. ئه‌و
 كاته، من مالم له‌ گوندى «‌سه‌رسىان» بوو، پيوه‌ندىيم هه‌ر له‌گه‌لياندا
 هه‌بوو. دواى كاته‌ى له‌ رێژمى «‌به‌عس» يش قاچاغبووم، مالم له «‌گه‌لووى
 ماخۆپزنان» بوو. برايان هه‌ر ده‌هاتن و سه‌ردانىانده‌كردم. ئه‌و كاته‌ى، له
 شارىش بووم، ئه‌وان هێندىكيان چووپوونه‌ ده‌روه. ده‌توانم، بلێم: له
 سالى «‌1984 - 1985» دا، دواى ئه‌وه‌ى، مامۆستا «‌شېخ موحه‌مه‌دى
 به‌رزنجىيى» چوه‌ ده‌روه، «‌له‌شكرى قورئان» يان پێكه‌يتنا. واته‌: ئه‌و
 له‌شكره، بائى سه‌ربازىيى «‌بزوتنه‌وه‌ى پيه‌وه‌ندى ئىسلامىيى» بوو.

هه‌لبه‌ته، هێندى كەس، له‌گه‌ل «‌له‌شكرى ئىسلامىيى» دا، لىيان تىكه‌نده‌بێ.
 به‌لام، «‌له‌شكرى ئىسلامىيى» ئه‌وه‌بوو، كه «‌عه‌بباس شه‌به‌ك» درووستى
 كرد و سالى «‌1981-1982» ، «‌يه‌كيتىيى» چه‌كێردن، ئه‌وه‌ جيايه.
 - به‌ئێ، به‌ئێ.

ئه‌وه‌بوو، دواى، مامۆستا مه‌لا «‌عوسمان» خوا لىي خۆشبه‌ى، له‌ نێوچه‌ى
 «‌شاره‌زور» ، ئيمه‌ له‌ نێوچه‌ى «‌پشه‌هر و بىتوێن» ، خه‌لكى ديكه‌ش، له
 شارى «‌سوله‌يمانىيى» يه‌وه، هه‌موو كوچمانكرد. ناوى «‌بزوتنه‌وه‌ى
 پيه‌وه‌ندى ئىسلامىيى» مان گۆرپى و بوو به «‌بزوتنه‌وه‌ى ئىسلامىيى» .

دياره، تا ئه‌و كاته، يه‌ك دوو كۆنگره‌ش به‌سه‌رابوو. مامۆستا «‌شېخ
 عه‌بدول له‌تيف» يش رابه‌ربوو. دواى، كه‌ مامۆستا مه‌لا «‌عوسمان»
 چوو، ئه‌و كرا به‌ رابه‌ر. دواتریش، هه‌لبه‌ته كۆنگره‌ و شت ده‌به‌سه‌را.

به لآم، به راستی، ریکخستنه کان، ریکخستنکی زور پۆلایین و توندوتۆل نه بوون. واته: وهک بلیین: پتر پۆله پیشمه رگی چه کدار بوون و هیندی شانهی ریکخستنیشمان هه بوو. به لآم، ئهو ریکخستنه توندوتۆل و پۆلایینه نه بوو. چونکه، وهک گوتم: بنچینهی درووستبوونی، ئهو په وته ئیسلامییه پامیارییه « جیهادیی »یه، به شیوهی ریکخستنکی پۆلایینی نیوهندی، له یهک قالددا دهر نه هاتبوو. کۆمه لئی خه لک، ههست و نهستی ئیسلامی، دژایه تییکردنی رژی می « به عس »، دا کۆکیکردن له گه لی زۆر لیکراو، پالیپتوهنا بوون و یه کیانگرتبوو. ده توانم، بلییم: ریکخستنی « بزوتنهوی ئیسلامی »، پتر له و کاته وه ده سیپیکرد، کاتی بهنده، سالی « 1992 »، به رپرسی « بیرووی ریکخستن »م له ئهستی خۆم گرت. له و کاته وه، به شیوهیهکی وا ریکخرا، که پتر له سه ر بنچینهی درووستکردنی شانه، پۆل، ریکخرا و نیوچه دامه زرا. ئهو کاته، له بری مه لبه ند، « هه ریم »مان به کار ده هینا. دیاره، وهک گوتم: پیشتر خه لکی هه بوو، به لآم، له بهر رۆشنایی بیر، به یه کدییه وه به خند نه کرابوون. له و کاته وه، پتر ریکخستنه کانمان درووستبوون و ده ستیانپیکرد.

— که واته ده توانین، بلیین: سه ره تای سالی « 1992 » به سه ره تای ده سیپیکردنی ریکخستنی چالاک و پته و داده نری!

وهک ریکخستنکی به هیز، له سه ر بناغه ی بیر دامه زرابی، یهک پرۆگرام و بهرنامه یهکی پهروه ده کراوی هه بی. ئینجا، به سه ر « شانه، پۆل، ریکخراو، نیوچه و هه ریم »دا دابه شکرا بی، به لئی، له و کاته وه، ده سیپیکردوه. چونکه، پیش نه وه، هه ر ده مان گوت: له « سوله یمانی »، ریکخستنه مان هیه. به لآم، کئی و کئی بوون؟ ئینجا، یه که ی ریکخستنه کان چی و چی بوون؟ نه مانده زانی. چونکه، به و شیوهیه ریک نه خرابوو، ریکو پیک نه کرابوو، تا بزانی.

پ11: ئایا ده توانی، له دامه زراندن و گه شه کردنی « بزوتنه وهی ئیسلامی له کوردستان/عیراق »دا، پۆلی خۆت، به کورتیی باسکه ی؟
 و11: بهنده، له کۆتایی ههفتا کاندای، له ته مه نی « 18 - 19 » سالی دا بووم. هه ر له و کاته وه، له گه ل ئهو مامۆستا و برایانه ی، له « سوله یمانی و هه له بجه »، پۆلی کاریگه ریان هه بوو، پتوهندییمان به یه کدییه وه هه بوو.

هه‌لبه‌ته، له ئێمه‌ش به‌ ته‌مه‌ن‌تریبوون. وا پێکده‌که‌وت، من له‌ هه‌ر شوێنی بوومایه، گه‌نج و جووره‌ خه‌لکانێکم، له‌ خوێمان ده‌نالاوند و کارم تێ ده‌کردن. وتارمه‌ده‌دا، وانهم پێ ده‌گوتن. ئیدی، ئه‌وه‌ش کارتی‌کردنی خۆی هه‌بوو. ده‌توانم، ب‌لێم: هه‌ر له‌و کاته‌شه‌وه، ورده‌ورده‌، ته‌وژم و په‌وتی، که‌ پتر به‌ کارتی‌کردنی نووسراو، به‌رهم، وتار و شتی به‌نده‌دا بوون، په‌یدا بوون. — به‌لێ.

مامۆستایانی دیکه‌ی به‌رێزمان، خوا پله‌ی ئه‌وانه‌یان به‌رزکاته‌وه، که‌ کۆچید و ایانکردوه، ئه‌وانه‌شی ماون، خوا پادا‌شتیان‌بدا‌ته‌وه، پتر باوه‌ریان وابوو، ته‌نیا چه‌کمان که‌مه. واته‌: جیاوازی بیرکردنه‌وه‌ی من له‌گه‌ڵ ئه‌واندا، لێره‌دا بوو! چونکه‌، ئه‌وان ده‌یانگوت: ئه‌و خه‌لکه‌ موسولمانه، ته‌نیا چه‌کی پێ بێ، هه‌چی دیکه‌ی ناوی.

منیش ده‌مگوت: نه‌خیر ده‌بێ، ئه‌و خه‌لکه‌ په‌روه‌رده‌کرین، تیبه‌گه‌یه‌نرین، سه‌ره‌له‌نوێ که‌سایه‌تیان دارێژرته‌وه. ده‌مگوت: گه‌ر خه‌لک، باوه‌ری به‌ چه‌ک هه‌لگرتن نه‌بوو، ده‌بێ، ده‌سکاری ده‌روونیان بکری، ده‌سکاری چه‌مکه‌کانیان بکری، ده‌سکاری ژیری و تیگه‌یشتنیان بکری، نه‌ک هه‌ر هاته‌ن‌ده‌ر، چه‌کتیکان بدریتی. یا، گرفت هه‌ر ئه‌وه‌ نییه، چه‌کیان پێ نییه، به‌لکوو، گرفته‌که‌ له‌ شتی دیکه‌دا خۆی ده‌بینیته‌وه. چونکه‌ ده‌بێ، هانده‌ری هه‌بێ، وا له‌ مرقۆ بکا، چه‌ک هه‌لگری، به‌ مه‌رجی بزانی، ئه‌و چه‌که‌ بۆ هه‌لده‌کری؟ له‌ که‌یدا هه‌لیده‌کری؟ بۆ هه‌تانه‌دی چ ئامانجی به‌کاریدیتی؟

جا، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه، که‌م و زۆر، به‌نده‌، کارتی‌کردنی تایبه‌تی خۆم، له‌ سه‌ر په‌وتی کاری ئیسلامی هه‌بووه. ئه‌و کاته‌ی، له‌ شاریش بووم، برایان ده‌یانویست، ب‌په‌نوه بۆ ناوه‌وه و پۆلی خۆیان ببینن، هه‌ر به‌ مالی ئێمه‌دا ده‌هاتن. ئه‌وانه‌شی، له‌ ناوه‌وه ده‌یانویست، بۆ دهره‌وه‌ برۆن، هه‌ر له‌ پتی ئێمه‌وه ده‌پوشتن. دیاره، ئه‌و کاته‌، من له‌ گوندی بووم، لای «گه‌لویی ماخۆبزنان» حه‌وابوووه.

دوایی، ورده‌ورده‌، ئه‌و کارتی‌کردنه‌ زیادیکرد. به‌ تایبه‌تی، ئه‌و کاته‌ی چوومه‌ دهره‌وه‌ و سالی «1987»، له‌ بناری «قه‌لاتووکان»ی زنجیره‌ چپای «قه‌ندیل»، فرمانده‌یی هیزی «هه‌مه‌»م پێ سپێرا.

ئێمه‌، هه‌ر چه‌نده‌ وه‌ک ب‌لێی، ته‌نیا یه‌ک هه‌یز بووین، به‌لام، له‌ هه‌مان کاتیشدا، وه‌ک قوتا‌بخانه‌یه‌ک وابووین، هه‌ر له‌و کاته‌وه، ئه‌و نامیلکانه‌ی

ئىستەش چابده كرتتەو، بۇ نموونە: « پىشمەرگەى ئىسلام - 1988، كۆمەلى خوا - 1988، سۆزى نەتەوايەتى 1988 و كوردستان بۇ ويرانىبوو و چۆن ئاوەدان دەبىتتەو؟ - 1989 » ھەر لە « قەلاتووكان » چاپكراون.

واتە: لەو كاتەو، مەن پىم وابوو، دەبى، كاری بكرى، كۆمەلانى خەلك تىگەيەنرى، بەر چاويان پۆشنگرتتەو، پەرورەدە كرتن، بۇ ئەو، ئەو خەلكى تا ئىستە، ئاين و ژىرى پىداو، چەك بۇ پۆيم ھەلگرى، يا سىخورى بكا، يا بۇ وئە: پو لە لايەئىكى « سىكولار » بكا، دەمكوت: ئەو خەلكە دەبى، ئەو تىگەيشتن و بىروباو ھەرى دەسكارى بكرى، واى لى بكرى، بە باو ھەو، كار بۇ ئىسلام بكا، نەك، تەنيا ھەر، پارچە چەكى بە شانيدا بكا، چونكە، تەنيا بە ھەندە، كىشەكە كۆتايى نايەت!

پ12: دواى ئەو، « بزووتنەو ئىسلامىي لە كوردستان » دامەزرا، سالى چەن توانى، ھەك رىكخستنى، خۆى بە جەماوەر بناستىنى؟ بە شپۆھىكى ئاشكرا كارىكا و بە ھەرمىي دانىپىدا بنرى؟

و12: ديارە، پيش راپەرىن، واتە: پيش سالى « 1991 »، زۆرىەى خەلكى « كوردستان »، ئىمەى ناسىبوو. چونكە، لە چەن نەبەردىكى دژ بە پۆتەدا، بە شدارىيمان كوردبوو، ھىندى شەھىدىشمان دابوو. بۇ وئە: لە نىوچەى « قەلاتووكان » لە سەر گردى « رەمکان »، كە ئەو كاتە خۆم، فرماندەى ھىزى « ھەمزە » بووم. ھەر ھە، لە نىوچەكانى « مەلەكان، خۆشناو ھىتى، بۆسكان، شارباژىر، ھەلەجە و ھەورامان »، ش، كۆمەلى شەھىدەمان دابوو. لە بەرئەو، خەلك دەيناسىن و دەيانزانى « بزووتنەو ئىسلامىي » ھەيە.

سەرھتا، لەگەل برادەرانى « يەكپىتى » دانىشتىن. ئەو كاتە، ئەوان، كاك دوكتۆر « فوواد » و كۆمەللىكى دىكە بوون، ئىمەش، مامۆستا مەلا « عەلى، شىخ موحەممەد و بەندە » بووين. لام واىە، مەلا « شىخ لەتيف » شىمان لەگەل بوو. پاشان، لەگەل برادەرانى « پارتىي » دانىشتىن. ئەوان، كاك « مەسعوود بارزانىي » و كۆمەللىكى دىكە بوون، رىككە و تننامەيە كمان لەگەل ئىمزا كردن. ھەر ھە، لەگەل برادەرانى « سۆسىيالىست »، لە گوندى « كاوان » دانىشتنمان ھەبوو. كاك « رەسوول مەھەند و سەيىد كاكە و ... » بوون. رىككە و تننامەيە كمان، لەگەل ئەوانىش ئىمزا كرد.

واته: هر ئه و کاته، ئيمه، هم له نيو لايه نه رامياريبه کان، هم له لايه ن
خه لک و جه ماوه ری « کوردستان » هوه ناسرا بوون.

به لام « بزوتنه وهی ئيسلامی » پتر له گهرمه ی راپه رينه جه ماوه ريبه کدا
ناسرا. خوتان ئاگادارن، راپه رين له شاروچکي « رانی » هوه ده سيپتکرد،
بوئه، به « ده روزه ی راپه رين » ناوه بری. ئه و ليژنه یه ی سه ره رشتی
راپه رينه که ی ده کرد و خه لکیان هانده دا، پینج که س بوون. سیانیان، سه ر
به ریکه ستنی « بزوتنه وهی ئيسلامی » بوون.

— ده توانم، ناوه کانیا ن بزائم؟

ئيسته، به ته واوی بیرمکه وته وه. له هه موو لايه نه رامياريبه کان،
ليژنه یه کی « 11 » یازده که سی پیکه ات. ته نیا « 5 » پینج که س له وانه،
سه ر به « بزوتنه وهی ئيسلامی » بوون. له و پینج که سه، ناوی سیانیانم
له یاد ماوه. یه که میان، کاک مه لا « سه یید چه سه نی که ناوی » بوو. ماوه یه
له مه ویه ر، له سه ر لیستی « بزوتنه وه »، به رپوه به ری شاره وانسی « رانی »
بوو. دووه میان، کاک « حوسین چه مه د گۆزان » بوو. ستيه میان، کاک مه لا
« نیعه ته وللا » بوو. دووانی دیکه ش بوون، به داخه وه، ئيسته ناوه کانیا ن
له بیر نه ماوه! هه رچی چۆن بێ، ره نگه، له کاتيکی ئاساییدا، بینه وه یادم.
ئیدی، له گهرمه ی رزگارکردنی نيوچه کاندای بوون، کۆمه لتيکی دیکه
شه هیدمان دا. دوايش، له نيوچه ی « که رکوک، پردی، کۆرئ » و له چه ن
شوئتيکی دیکه ش، دژی هيرشه کانی رژیم، « 15-20 » شه هیدمان دا، تا
ئيسته ش، ته رمی هیندیکیا نمان هه ر نه دۆزیوه ته وه.

واته: چ له کاتی رزگارکردنی نيوچه کانی ژێرده سی رژیم و چ به رانه ر
هیرشه کانی رژیم، پيشمه رگه ی « بزوتنه وهی ئيسلامی »، پۆلی
چالاکانه یان بینیه وه، قوربانسی باشیان داوه و شه هیدی زۆریان هه بووه.
ئه و کاته ش، پتر براده رانی « یه کيتی » پۆلیانده بینی. بوئه، براده رانی
« یه کيتی »، ئه وانه ی ئيمه یان ده ناسی و ويژدانیا ن هه بوو، زۆر جار،
که واهیی ئه و راستییه یان بۆ داوین. جا، هه ر به راستی، دوا ی ئه وه ی،
شۆرشيش ده سيپتکرده وه، هینده ی براده رانی « یه کيتی » قوربانیا ن
داوه، هيج کام له لايه نه رامياريبه کان، هینده قوربانیا ن نه داوه!
به راستی، له کاتی راپه ریندا، ئيمه هه موومان: براده رانی « یه کيتی،
پارتیی، بزوتنه وه، سۆسیالیست و ... »، قسه ی خۆمان بێ،

جیاوازییهکی زۆرمان نهبوو. واته: لهو کاته دا، ئیمه ههستمانه کرد، له پوو هیزی چه کردارهوه، وهک بلیتی، خۆمان زۆر له ئەوان به که متر نه ده زانی. ههروهها، براده رانی « سۆسیالیست »، له براده رانی « پارتهی و یه کیتی »، خۆیان لا که متر نه بوو. به لام دواي نهوه، وا هاته پیتش، ئەوان زۆر تر بن. هه رچی چۆن بێ، ئایا، ئەوان زیره کتربوون، ریکخستنه کانیان به هیز تر بوو، ئەزموونی پامیارییان پتر بوو. یا، ئەوان وهک سه رکردایه تی ناسراوتر بوون. یا، سه رکرده کانیان لیزانتر بوون؟! ئەوان پتر ده رکه و تن و که شه یان کرد. ئەگینا، به راستی، ئەو جیاوازییهی دواي بینرا و ئیسته ده بینرێ، پیتش پاره پین، ههستی پێ نه ده کرا. ئیمه نالین: له ئاستی ئەواندا بووین، به لام، ئەو به رزی و نزمیی، ئەو هه لدا و پیتدایه ی، دواي په یدا بوو، بهو شتویه ههستی پێ نه ده کرا!

13: زۆر چاکه. ئیسته ده مه وێ، ده رباره ی ریکخراوه پامیارییه جیاوازه ئیسلامییه کانی « کوردستان »، شتی کم بۆ باسکه ی. ئایا، چه ن ریکخراوه هیه؟ به پیتی زانیاری خۆت و به گه رته ی میژووی دامه زان دنیان، که ی درووست بوون؟ بۆ نموونه: « بزووتنه وه، یه کگرتوو، ئەنصار ئە ئیسلام و کۆمه لێ ئیسلامی » و هه موو ئەو ریکخراوانه ی دیکه ی هه ن.

13: پیتشه کیی، ده رباره ی کاری ریکخستنی « بزووتنه وه ی ئیسلامی »، شتی کم بۆ باسکردی، که له سالی « 1992 » هوه، به شتویه که توند و تۆل و تۆکمه ده سه ی پیکرد. ئیدی، دیاره به ریتت، وای لێ تێ نه که یشتووی، که مه بهستم له کاری ریکخستنی ئیسلامی له هه موو « کوردستان » دا بووه؟ — نه خیر. ئەوه دیاره.

چونکه له سه ره تادا، کاری ریکخستنی ئیسلامی، « برایانی موسولمان » ده سیان پیکرد. پیتشر، کاری ریکخستنی « بزووتنه وه ی ئیسلامی »، وهک کاری « بیرۆی ریکخستن » نه بوو. ئەگینا، کاری ریکخستنی هه ر هه بوو. به لام، وهک « بیرۆیه کی ریکخستن » و به سه ر چوار « هه ریم » دا دابه سه کړی، هه ر هه ریم تیکیش، چه ن نیوچه و چه ن ریکخراوی بگه رته وه، ئەوه لهو کاته وه بووه، که به نده « بیرۆی ریکخستن » ی له ئەستوگرت. لهو کاته وه، ئەو کارانه ی ریکخستن کرا. ئەگینا پیتشر، ریکخستنیکی پرشوبلاومان هه بوو. به لام، بهو تۆکمه ی و توند و تۆلییه نه بوو.

سه بارهت به ریکخراوه ئیسلامیییهکانی دیکهی درووستیبوون، ئەوه،
 یهکه میان دیاره، « بزووتنهوهی پهیوهندی ئیسلامییی » بوو، که دواتر سالی
 « 1987 »، ناوهکهی گۆرا و ئیسته به « بزووتنهوهی ئیسلامییی » ناسراوه.
 پاشان، ئەوهبوو، له مانگی « 8/1999 »دا، له نیوان « بزووتنهوهی
 ئیسلامییی » و « بزووتنهوهی راپهرینی ئیسلامییی »دا، « یهکبوون »یک
 درووستیبوو، ناوی « بزووتنهوهی یهکبوونی ئیسلامییی » بهسهرداپرا.
 بهریتزت ئاکاداری؟
 — بهئی.

دوای ئەوه، مانگی « 8/2000 »، یهکهمین کۆنگرهی « بزووتنهوهی
 یهکبوونی ئیسلامییی » بهسرا. ئەوهبوو، له سهه ئهجامی کۆنگره، ئیمه
 لهگهڵ رابهری ئەوسای « بزووتنهوهی یهکبوونی ئیسلامییی »دا، به ئهجام
 نهگهیشتین. ههر چهنده، ههسوومان بهلێنماندا بوو، به بریارهکانی
 کۆنگرهوه پابه ندبین. بهلام، مامۆستا مهلا « عهلی عهبدو لهعزیز »، به
 ئهجامهکانی کۆنگرهوه پابه ند نهبوو. بۆ؟ له بهر ئەوهی، جگه له مامۆستا
 مهلا « صدیق »ی برای، کاک « ئیکرام »ی زاوای مامۆستا « صدیق »،
 هیچ کهسی لهوانهی سهه به مامۆستا مهلا « عهلی » بوون، له کۆنگرهدا
 دهر نهچوون. ئیدی، له و کاتهوه، ئیمه کیشهمان بۆ درووستیبوو.
 دوایی، رۆژی « 31. 05. 2001 »، ئیمهش « کۆمهلی ئیسلامییی »مان
 راگهیاند. ئیمه ناڵین: « کۆمهلهی ئیسلامییی »، چـونکه، پیمان وایه،
 « کۆمهله »، له زمانی عهره بییدا، « مهجموعه » دهگهیهئی. « کۆمهل »یش،
 له « جه ماعه »وه ههرگیراوه. ئەوه ئەو زنجیرهیه بوو.
 — بهئی.

دیاره، کاتێ ئیمه، « کۆمهلی ئیسلامییی »مان راگهیاند، ئەو خه لکهی
 لهگهڵ مامۆستا مهلا « عهلی » مابوونهوه، ههر به ناوی « بزووتنهوهی
 یهکبوونی ئیسلامییی »یهوه کاریانده کرد. دوایی، ئەوانیش ناوی خۆیان
 گۆری و کردیان به « بزووتنهوهی ئیسلامییی ».
 — بهئی.

کۆمهلیکی دیکهش، به ناوی « هیزی دوهی سهقران » و به بیلایه نیی
 مابوونهوه. پاشان ئەوانیش، ناوی « جوند ئه لئیسلام »یان، بۆ خۆیان
 هه لئازرد.

نهم زایار به که ده لئهم به لکۆمه له او مانده
 66
 هیزی دوهی سهقران

ئەو ھەش پېش ئەو ھەبوو، لەگەڵ كۆمەڵەكەى مامۆستا « كرىكار » دا يەك بگرن. ئەو كۆمەڵەى لەگەڵ مامۆستا « كرىكار » يەشدا بوون، دواتر، لەگەڵ كۆمەڵەكەى « جوند ئەلئىسلام » دا يەكيانگرت و « ئەنصار ئەلئىسلام » يان دروستكرد. ئەو ئەوان لەوئى.

براىانى « يەكگرتوو »، سالى « 1994 » دروستبوون. ديارە، پېشتر ھەك « ئىخوان »، لە سالى « 1991 » ھوھ و دواى راپەرپنە جەماوھرىيەكە، دەسيان بە كار كرىبوو. بەلام، بە ناوى « براىانى موسولمان » كارىان دەكرد. ئەو كاتەش، دوو ھىل بوون: ھىلى مامۆستا « سەلاح » بە ھىلى يەك و ھىلى مامۆستا « صدیق » بە ھىلى دوو ناسرابوون. ئەو ھەبوو، دواى ھىلى يەك، بە ناوى « يەكگرتوو » ھە خوڤيان راپەياند. ھىلى دووش، بە ناوى « بزوتنەوھى راپەرپنى ئىسلامىيە » ھە، بە راپەرپنەى مامۆستا « صدیق »ى براى مامۆستا مەلا « عوسمان » و ئەوان مانەوھ. پاشان، لەگەڵ « بزوتنەوھى ئىسلامىيە » يەكيانگرت و « بزوتنەوھى يەكبوونى ئىسلامىيە » يان پىكھىنا. ئىستەش، پاشماوھى زۆربەى ئەو رىكخستە، واتە: زۆربەى ھەرە زۆرى « بزوتنەوھى ئىسلامىيە » پىشووتر و « بزوتنەوھى راپەرپنى ئىسلامىيە »، كە دواى « بزوتنەوھى يەكبوونى ئىسلامىيە » يان پىكھىنا، ھەموويان لای ئىمەن!!!

— بەلى.

جگە لە مامۆستا مەلا « عەلى »، كورپەكانى و ھىندى لە دەورپەرەكەيان، پتر ھەك خزمایەتى و دۆستایەتى خوڤيان، لەگەڵيان ماونەتەوھ، ئەگىنا كادىرەكانى « بزوتنەوھى يەكبوونى ئىسلامىيە »، بە ھەر دوو بەلەكەى « بزوتنەوھى » و « راپەرپنەى » ھە، ئىستە لە « كۆمەڵەى ئىسلامىيە » دا خوڤيان بىنيوھتەوھ.

پ14: زۆر چاكە. ئايا دەتوانى، جىاوازى نىوان ئەو لایەنانەى، ئەورۆ لە « كوردستان » دا ھەن، ھەك: « بزوتنەوھى، يەكگرتوو، كۆمەڵ و ئەنصار ئەلئىسلام »، بە كورتى، بۆم باسكەى؟ جىاوازىيان چىيە؟ بۆچى جىاوازن و لە چىدا جىاوازن؟

و14: بەلى. كاك دوكتۆر! ديارە، بە شىوھىكى گشتىيى، لە كارى ئىسلامىيدا، سى جۆر بۆچوون و تىروانەن ھەيە:

بەسەن گەردوو حەزىيان راپەرپنەى

یه که م - ده لئی: ئیمه پئویستمان به چهک و به کارهتانی هیز نییه. به لکوو، هر له ریتی «بانگه وان، ریکخستن، تیگه یاندن و هوشیارکردنه وه» خه لکه وه، کاری خو مان ده که یین.

— ئه مه له کام لایه ندا خوئی ده نویتئی؟

ئوه له برایانی «یه کگرتوو» دا خوئی ده نویتئی.

— به لئی.

دووه م - بۆچوونیکئی دیکه ههیه، ده لئی: ئیمه پئویستمان به «ریکخستن، کاری جه ماوهریی، راگه یاندن، تیگه یاندن و بهرچا و پروونکردنه وهی خه لک» نییه. به لکوو، ئه وهی ئیمه، په کمان له ساری که وتوو، هه بوونی هیز و چه که، ده سه لاتئی پی به ده سه بئینین و قه وار هیه کی ئیسلامیی دامه زینین. ئه وهش بۆچوونی «ئهنصار ئه لئیسلام». *هه ههرا له*

سییه م - بۆچوونیکئی دیکه ش ههیه، وهک من له بهرتووکی «چه ند پئوونیییه که بۆ ئیسلامیییه کانی کوردستان» دا، کۆمه لئی بنچینه م داناوه، یه کئی له وانه ئه وهیه، ده لئی: «کاری ئیسلامیی، پئویستی به بنکه یه کی جه ماوهریی له باوه شگر و هیزتیکئی چه کداری پارێزهر ههیه». ئه وهش بۆچوونی «کۆمه لئی ئیسلامیی» یه.

بۆچوونی ئیمه ئه وهیه: بنچینه ی کاری ئیسلامیی، له که ل خه لکه، بۆ خه لکه و هر له نیو خه لکیش دایه! به لام، له هه لومه رجی ئیسته ی جیهاندا، له هه لومه رجی ئیسته ی «کوردستان» دا، بۆ خو ت ده زانی، ره وشه که چۆنه! که سی هیزتیکئی نه بی، به راستیی، دهنگیکئی زو لال، نیرانه و سه ره زرانه ی نابیی، تا گوئی لی راگیرئ! هه لومه رجی ئیسته ی «کوردستان، نیوچه که و جیهان» ییش وا ده خوازئ.

ئیسته، ئیمه ته ماشاده که یین، «ئهمیریکا» له بهر ئه وه نییه، کویتخایه تیی به سه ر جیهاندا دهکا، چونکه، زۆر دیمۆکراسیییه! یا، زۆر به تهنگ مافی مرۆقه وهیه! یا، زۆر به های بهرز به رزی پتیه! به لکوو، له بهر ئه وهیه، نینۆکی له نینۆکی، هه موو که س درژتیره، که لبه ی له که لبه ی، هه موو که س تیزتره و ده سه لاتیشی له ده سه لاتئی هه موو که س زیاتره. به راستیی، ئه وهیه وای لی کردوو، بانگه شه ی کویتخایه تیی بکا و وهک کویتخایه ک خوئی بنویتئی! جا، له که شو هه وایه کی ئا وای جیهانیدا، تۆ ناچارئ، هیزت هه بی، چه کت به ده سه وه بی، زیپکیتک هه بی و زیرهک بی، تا لیت بسله منه وه!

ئىمە، ھەك « كۆمەلى ئىسلامىيە » مەبەستى سەرھەكىي كارەكەمان، خۆي لە ھەدا دەبىن: بىكەيەكى جەماوهرىي، لە نىو خەلكدا دروستكەين، تىيانگەين، پەرورەدە و ھوشياريانكەينەو. بۆ زانىارىي بەرپىزىشت، ئىمە نامانەو، ھەموو گەل لە پارتەكەي ئىمە كۆپىتەو. چونكە مەحالە، گەل لە پارتدا جىيىپىتەو، گەل لە ئايندا جىيىپىتەو. بەلام، لە نىو چوارچىوھى بازىنەي تەسكى پارتىكدا، چ پارتىكى « سىكولار » بى، چ پارتىكى « ئىسلامىيە » بى، ھىچ گەلى جىي ناپىتەو. بەلكو، پارت دەبى، ھۆيەكبى، دەبى، پىشپەو، دەبى، بۆ كۆمەلانى خەلك، قەلغانىي.

كاكلى كارەكەي ئىمە ئەرھى: خەلكى خۆمان، لە ئاينى ئىسلام تىگەين، ناشلەين: خەلكەكەمان موسولمان نىيە. بەلكو دەلەين: لە ئىسلام دوركەوتوونەتەو. بۆيە دەبى، سەرلەنو، لە سەر بەرنامەكانى ئىسلام پەرورەدەكرتەو، تىگەينزىتەو و بەر چاويان پۆشكرتەو.

بەلام، لە ھەمان كاتىشدا، چەكمان پىيە، لەبەرئەرھى ئىستەش، لە لايەكەو، دوزمەكانى گەلەكەمان، بۆمان لە بۆسەدان. لە لايەكى دىكەشەو، بە راستىي، ھىندى جار، برادەرانى « سىكولار » ھىش، ناتەبايىمان لەگەل دەكەن، بە وىژدانەو، لەگەلمان رەفتار ناكەن، مافەكانمان پىشپەلەكەن. دەيانەو، لە پەراويزدابين. ھەر دور نەروين، ئىمە چەن سالە، گلەيى لە برادەرانى « پارتىي و يەكىتىيە » دەكەين، كە ئەر بەرپۆبەرەيەتەيە كوردىيەتان بۆ دوولەتكردوو؟ بۆچى واتانكرد؟ ئىمە گلەيىمان لە رۆتى « بەس » دەكرد، گلەيىمان لە « ئوروكيا » و كوئى و كوئى دىكە دەكرد، دەلەين: « كوردستان » ئىمەيان، ھەك گۆشتى خىر، بە سەر خۆياندا بەشپوھتەو. ئەدى باشە، گەر پارچە « كوردستان » ىكى خۆمان، بە دەسى خۆمان لەتەكەين، دەبى، گلەيى لە كى بکەين؟! كەچىي، ئەر ھەبوو، دواي ھەشت سال، رۆژى ھەينى رابردوو، ئەندامانى پەرلەمانى « كوردستان » دانىشتەو. بە راستىي، ئىمە دەسخۆشانەيان لى دەكەين و زۆرمان پى خۆشبوو.

— باشە. دوايى دىنە سەر ئەرھەش.

دىنە سەرى، باشە. بەلام، مەبەستم ئەرھەبوو، تەماشادەكەين، برادەرانى « پارتىي و يەكىتىيە » دەيانەو، ھەموو لايەنەكان بخەنە پەراويزەو! — بەلى.

مەرج نىيە، برادەرانى «پارتىيى و يەكئىتىي» ، لە بەرئەوھى، لە خەلكى دىكە بىريان باشتەرە، پتر كەلكيان بۆ خەلك ھەيە و بەھاي باشتريان پىيە، ئەو پايە و دەسلەتەيان دەسكەوتبى. بەلكوو، كۆمەلى ھۆكارى دىكە ھەن.

كەواتە: ھىچ پەوا نىيە، كاتى، بەرنامەي ھەر دوو پارتەكە، «پارتىي و يەكئىتىي» ، ھەر دووكيان باسى «دېمۆكراسىي و سۆسىيال دېمۆكرات» دەكەن، دېمۆكراسىيش «فرمانرەوايى گەل» بى و بەو شىوھەش پەفتار بکەن! گەل چى دەوتى؟ ئاخىر ئىمەش، خۆمان بە نوپنەرى تووژىكى زۆر، لەو خەلكە دەزانين، گەر بىيەنە سەر بارى پەواش، خەلكەكە موسولمانە. كەواتە: دەبى، حىسبىكى زۆر، بۆ رېباز و پەوتسى ئىسلامىيەكانى «كوردستان» بكرى، بەندىش، لە وولاتە دەروداوستى و لە خەلكانى دىكەش وەرگىرى، ھەلسوكەوتىكى بە ویزدانانە و رىالبىنانە، لە گەل پەوتى ئىسلامىيدا بكرى. لە بەرئەوھ ئىمە، لە ناچارىيدا چەكمان پىيە.

بەلى، جا ئەو سى رېباز و بۆچوونە، لە كارى ئىسلامىي «كوردستان» دا ھەيە. واتە: كارى ئىسلامىي بى چەك، كارى ئىسلامىي تەنيا بە چەك، كارى ئىسلامىي جەماوهرىي و بە چەك.

— وا، ھەر سىكىانمان زانى، نمونەشمان لە ھەر سى رېبازەكە وەرگرت. خۆشيان لە «يەكگرتوو، ئەنصار ئەلئىسلام و كۆمەلى ئىسلامىي» دا دەبىننەوھ. ئەدى، «بزووتنەوھ» باوهرى بە كام رېباز ھەيە؟

«بزووتنەوھ» كاتى خۆى، كە ئىمە ھەموو لە «بزووتنەوھ» دا بووين. — من ئىستە دەلىم، ئەورۆ؟

دىارە، ئىستە «بزووتنەوھ» ش، بە شىوھى تىوژىي، وەك ئىمە بىر دەكەنەوھ. بەلام، مەرج نىيە، بە كەدەوھ، بەو شىوھە بن. ئەكىنا، ئەوانىش، بە حىسب، ھەم بىروايان بە كارى راگەياندن، خەباتى نىو خەلك و جەماوهر ھەيە، ھەم باوهرىشيان بەوھ ھەيە، چەكيان پىبى و ھىزىتكيان ھەبى.

پ15 : كەواتە: دەتوانم، لەوھو پەرسىيارىكى دىكە ھەلھىنجم: ئەوئىش ئەوھە، پىوھندىي «كۆمەلى ئىسلامىي» لە گەل «بزووتنەوھ» دا چۆنە؟ بە تايبەتتى ئەورۆ، پىوھندىي پامىيارىي، سەربازىي و ھەموو جۆرە پىوھندىيەكانى دىكەتان، لە چ ئاست و شىوھەكدا خۆى دەبىن؟

15: ئيمه، هر كەس و لايەنسى، بۆ رازەكردى ئەم كەلە، لە گۆرەپانى « كوردستان »دا كاربكا، بە هاوسەنگەرى خۆمانى دەزانين. بە مەرجى بزائين، دلسۆزە و كارىكى باش دەكا. چاوپۆشىي لە بيروباوە، ئايدۆلۆژيا و ئەو جۆرە شتانهش بكة، بە تايبەتیی، لايەنتىكى ئىسلامىيش بى، ئەو بە دلتايبييهو دەلیم: لە خۆمانيان بە نزيكتر دەزانين.

بلىين، ئەو وەك شتىكى تيۆرىي وابوو. بەلام، گەر لە رووى هەلسوكەوتى پۆزانەو تەماشاكەين، هر چەندە، ئيمه ويستوومانە، هەنگاوى باش بندين و هەنگاويشمان ناو. كاتى « كۆمەلى ئىسلامىي »شمان راگەياند، بەلگى « شەرىيى، لۆژىكىي، ژيرىي و بەرنامەيى » خۆمان هەبوو. بەلام، وا ديارە، لايەنى بەرانبەر، كە خۆي لە مامۆستا مەلا « عەلى »، كۆرەكانى و دەوروبەرەكەيدا دەنووتى، بە راستىي، زۆر نابرايى و ناتەبايبيان لەگەلدا كردين. چونكە، تا ئىستە، چەن جار، پەلامار يانداوين، بۆسەيان بۆ داناوين، لە ريتى « پىنجوين » چى و چييان كردوو. بەلام ئيمه، هر چاوپۆشيمان لى كردوون، يەككىشيان لى كوشتين، لەگەليان رىككەوتين، لەگەل ئەو هەشدا، ئيمه بالادەسبووين. چونكە، لە هەموو شووتەكان، هر لە « زاخو »و بەيگرە تا بە « كفرىي » دەكا، هەموو بارەگاكان، بە شتوهمەكى ئۆتۆماتىكىي، لە دەس ئيمەدا بوون. ئەو كاتەش، هيتشتا ئيمه، بە پياووتى خۆمان، « هەلبەتە » و نىو « سىروان »مان بۆ بەجىهتشتن. هەلبەتە، ئىستە ئيمه، لە هەموو ئەو جىيانە هەين. دوايش، ئيمه دەسپىشخەريمانكرد، سەردانمانكردن، لە راگەياندى خۆشماندا، من قەدەغەمكرد و گوتم: نابى، بە يەك ووشە باسيانكەن، بە خراپە، باسى هيج مەكەن، بە تايبەتیی، هر نابى، باسى مامۆستا مەلا « عەلى » و ئەوان بكن. هەلبەتە، ئەوان زۆر جار، بە دەس دەسدرىژيى و بە زمانيش زماندرىژيى زۆريان كردوو، ئيمەش، هر چاوپۆشيمان لى كردوون. دوايى، سەردانئىشمانكردن، ئەوانيش دەبووايە، وەك دەسپىشخەريبيەك، سەردانيانبكردينايەتەو. ئەو هيوو، ئەوان هر لە سەر رەوشى خۆيان بەردەوامبوون. ئىستەش، جارجار، لە پۆزانە و بلاوكراوەكانياندا، شتمان لە سەر دەنووسن و قسەمان پى دەلین. ئيمەش، مەگەر چۆن، لە نىوان دە جاردا، تەنيا يەك جار، گەر شتىكيان وەلامبەدينەو. لەبەرئەو، ئەوان وا هەستەكەن، ئيمه ناتوانين، وەلاميانبەدينەو!

له کاتی خویدا، زۆر له مامۆستا مهلا « عهلی » و دهووبه ره که ی پاراینه وه و گوتمان: مامۆستا! ئیمه به یه که وه جوانین. ئیمه، هه موو داواکارییه کمان له تق ئه وهیه، به راویژکردن کاربکه ی. به بهرنامه و پرۆگرامه وه پابه ندبی. ریزی خه لک بگری. « بهیتولال » هی هه موو لایه بی. با، به دادپهروه ری دابه شکرئ و که لکی لی ببینین. ئیدی، نه و گوئی بق نه کرتین.

دهمانگوت: مامۆستا! فلان کورپ، له « لهندهن » وا دهکا، نه وی دیکه یان، له فلان شوین وایه و نه وی دیکه شیان هه ر وایه، دهسیان بگره. به قسه ی نه کردین.

به راستیی، ئیمه، بق ئه وه ی، ئابروومان نه چی، بق ئه وه ی، نه و باره ئیسلامیییه نه بوو کیته وه و پووچه ل نه بی، بق ئه وه ی، قسه ی خه لک، به سهرماندا سوار نه بی، ناچار بووین، « کهمه لی ئیسلامییی » راگه یه نین. بویه، مالاواییمان له مامۆستا و نه وان کرد!

کاتی، مالاواییشمان لی کردن، مامۆستا و نه وان، کاتی خسو ی و پیش « بزوتنه وه »، چۆن بوون، قه باره ئاساییه که ی خو یان وه رگرته وه! چونکه، مامۆستا مهلا « عهلی »، خه لکی شارئ بوو، به خوا په نگه، ئیسته، له وه ش که متربوو پیته وه. ئیسته نه وان، زۆر خو یان بی مه غدووره و هۆکه شی به هی ئیمه ده زانن. به لام، له راستییدا، خه تای خو یان بوو. ئیمه ش، وا دیاره و دهشتوانم، بلیم: « بزوتنه وه ئیسلامییی » یه که ی کاتی خو ی، هه ر له شوینی خو ی ماوه، به راستیی، به پوویه کی گه شتر، به که شه کردنیکی زیاتر و به ناویکی دیکه شه وه، له گۆر په پانه کدا خه باته دهکا.

— ئیسته، پتوه ندییان چۆنه؟

ئیسته، هه یج پتوه ندیییه کمان نییه. به و شتوه یه، وه ک گوتم: ئیمه چه ندین جار، ده سپێشخه رییمان کردووه، نه وان وه لامی باشیان نه بووه. به لکوو، له سه ر قسه کردن و شتیش هه ر به رده وامن. ئیمه ش، بی دهنگییمان لی کردووه. جار چاره ش، نا راسته وخۆ، به خه لکی خیرخوادا، قسه یان بق ده نترین و ده لئین: با باسمان نه کهن. ئیمه پیمان خو شه، برایه تیمان هه بی و هاوکارییه بکه یین. به لانی که مه وه، گه ر نه وه شمان نه بی، با باسی یه کدی نه که یین.

— نه دی پتوه ندییان له گه ل « یه کگرتوو » دا چۆنه؟

له گهڙ « په گگرتوو » دا، کوميتيه کي هاوکارني هاوبه شمان هيه و پتکوه رتککه و تننامه په کمان نيمزاکردوه. نوپش نهويه: له پووي راگه ياندنوه، هاوکار ييکين، له پووي پاميار يييه وه، هلوستمان په کخهين. سهبارت به کيشه چاره نووس سازمکانيش، پرس به په کدي بکين. هاتوچوشمان هيه، سرداني په کدي دهکين، له سر ناستي « په لیبيرق »، له سر ناستي مه لهنه و نيوچه کان، پتوهنديمان باشه.

— پتوهنديستان له گهڙ « نهصار نه لئيسلام » دا، هر له سره تاوه تا ئسته، چون بووه؟

ئيمه، هر له سره تاوه، تيبينيمان له سر « جوند نه لئيسلام » هبووه، که دوايي، ناوي خوځيان بق « نهصار نه لئيسلام » گوري. تيبينيمان نهوه بوو، ده مانگوت: ئيوه، به لگه ي بوونتان نييه، پيوست ناکا، هبن. نهوا ئيمه، له بهر نه وه ي، ماموستا مه لا « علي »، به پر وگرام، شوورا، به نه جامي کونگره وه پابند نه بوو، باري ناله باري « بزوتنه وه ي په کبووني ئيسلامي ش، پالي پتوهناين و ناچار يکردين، نهوه بکين! به لام، ئيوه بق به تنيا کار دهکين؟ وهرن، له گهڙ ئيمه دانيشن، تا بز انين، چي چاکتان پتويه؟ فرموون، به به لگه هه موويمان پي بسه لئين. چونکه، ئيمه هه موومان موسولمانين، گهر له گهڙ ئيمه نابن، فرموون، نهوه ماموستا مه لا « علي » و نهوان هن، گهر نه و انتان پي چاکه، هر له گهڙ نهوان بن، کاتي خوځشي، هر له گه ليان بوون. ئيوه، له و نيوانه دا، خوځتان قووت مهکانه وه، پاساوي بوونتان نييه. به لام، به قسه يان نه کردين.

به راستي، ئيمه، تيبينيمان له سر نه و برايانه زوره. له پووي بيره وه نهويه، خه لکيکي ساکارن. واته: ئيمه، به نادلسوزيان نازانين، به تاييه تبي، پيشمه رگه کانين، به رواله ت خه لکيکي دلسوزن. به لام، له پووي تيگه يشتنيان بق ئايين، به راستي ساکارن. واته: شاره زايييه کي نه و توځيان نييه.

— حازه دهکم، ليره دا، باسيکي پتوهندي خوتان، له گهڙ نه و اندا بکي. چونکه، شتي دیکه مان هيه، باسيکين، دوايي ديتنه سهر ي. به سرچاو. ئيمه، ماويه ک له مه و پيش، ماويه کي زور، خه ريکبووين، قسه مان له گهڙ کردن، تا، له نيو « کومه لي ئيسلامي » دا کار بکن. دواي نه وه ي، چن جاري هه ولماندا، هر نه هاتن. ئيدي، به فرمي ي

رامانگه‌یاند، که هیچ وتووِیژ و قسه‌یه‌کمان، له‌گه‌ل ئه‌و براییانه‌دا نه‌ماوه، تا وه‌ک « ئه‌نصار ئه‌لئیسلاَم »، بی‌نه‌ نَبو « کۆمه‌لی ئیسلا‌می »یه‌وه. به‌لام. هه‌ر که‌سه‌تکیان به‌ تاکتاک بی‌، وه‌ریاند‌ه‌گرین. به‌ شی‌وه‌یه‌کی به‌رده‌وامیش، خه‌لکیان لی‌ هاتووه. تا ئیسته، پتر له « 110 » سه‌دوده که‌سیان، بۆ لای ئی‌مه هاتوون. هه‌ر که‌سه‌تکیان، واز له بۆ‌چوونه‌کانی خۆی بی‌نی، که ئی‌مه پیمان هه‌ل‌ن و ده‌سه‌بردارییی، ئی‌مه وه‌ریده‌گرین. له‌به‌رئه‌وه، پتوه‌ندیی ئی‌مه له‌گه‌ل ئه‌واندا، دیاره، وه‌ک موسولمان و برای ئاینیی، ریزی یه‌کدی ده‌گرین. به‌لام، هیچ پتوه‌ندییه‌کی رامیاری و سه‌ربازی، هیچ جوژه شتیکی دیکه‌مان له‌ نیتواندا نییه. هه‌لبه‌ته، ئه‌و نیتوانه‌ش، پتر ئی‌مه لیتیان به‌رپرسیارین.

— چونکه، کاتی هاتین، هیندی له‌ چه‌کداره‌کانیانم بینی. برایان پیشانیاندام و گوتیان: ئه‌وانه « ئه‌نصار ئه‌لئیسلاَم »ن، که له‌ نیتوچی ژیر ده‌سه‌لاتی ئی‌وه دان!

به‌لی. ئاساییه. ئه‌وان هه‌ر کاتی خۆشی، ماله‌کانیان لیره‌ بوو. ئیسته‌ش، ماله‌کانیان هه‌ر لیره‌یه. دیاره ئی‌مه، له‌گه‌ل « یه‌کتی نیشتمانی »، ریککه‌تننامه‌یه‌کمان له‌ نیتواندا هه‌یه، که ئه‌وان داوایانکرد و گوتیان: ده‌بی، « 150 » که‌سمان، بۆ « خورمال » بگه‌ریته‌وه. گوتمان: فرموون. ئی‌مه لارییمان نییه، وه‌رنه‌وه.

گوتیان: ئاخر، په‌نگه‌ گرفت دروستبی!

گوتمان: ئه‌وه پتوه‌ندیی به‌ ئی‌مه‌وه نییه. دینه‌وه، فرموون. ئی‌مه له‌ خزمه‌ت داین. گرفت دروستده‌بی، فرموون، خۆتان مه‌هیلن، به‌ شی‌وه‌یه‌کی وا بی‌نه‌وه، دروست نه‌بی. یا گرفت دروست مه‌کن.

جا له‌به‌رئه‌وه، ئیسته خه‌لکی « ئه‌نصار ئه‌لئیسلاَم »یش له « خورمال » هه‌ن. ریکخستنی « پارتیی و یه‌کتیی » و خه‌لکی دیکه‌ش هه‌ر هه‌ن. — به‌لام، پتکدادانیا له‌ نیتواندا نییه؟ نه‌خیر. ئی‌مه نایه‌لین. ئه‌و شتانه‌ بی.

پ16: پرسسیاری هه‌یه، لیره‌دا ده‌مه‌وی، وه‌لامه‌که‌ی بزانه‌م. ئی‌وه‌ی ئیسلا‌می، واته: « بزوتنه‌وه، یه‌کگرتو، ئه‌نصار ئه‌لئیسلاَم و کۆمه‌ل », له‌ رووی بیر و فه‌لسه‌فه‌وه، هه‌مووتان یه‌ک سه‌رچاوه‌تان هه‌یه. ئه‌ویش

چییه؟ قورئانی پیرۆزه، فهرمووده کانی په یامبهره، ئەم جوۆره شتانهیه. ئایا، ئەم شتانه، ئەم سەرچاوه گرنگ و پیرۆزانهی ئیسلام، ئیوه هان نادا، له یه کدی نزیککه ونهوه، ناکۆکییه کانی نیتوان خۆتان، چاره سهرکهن، دید و بۆچوونه کانتان یه کخهن، ئەو خالانهی له سهری ناکۆکن، دووری خه نهوه، له باریبهرن؟! گهر به لانی که مه وه نه شتوانن، یه که ریتکخرایی یه کگرتووی ئیسلامیی له « کوردستان » دا دامه زرتین، بیه ره له وه بکه نهوه، به ره یه کی یه کگرتووی ئیسلامیی کوردستانی دامه زرتین؟

و 16 : کاک دوکتۆر! ئیمه، زۆر بیرمان له وه کردۆته وه. سالی « 1997 »، په رتووی « چاند رپروونییه که بۆ ئیسلامیییه کانی کوردستان » م نووسیوه. پیم خۆشه، دوايي به ریزت ته ماشایکی. چهن پیشنیازتیم کردووه، بۆ ئه وهی، ئیسلامیییه کانی « کوردستان »، له یه کدی نزیکبته وه. تا، به یه که وه براین، پیکه وه ته باین و هاوکاریییکهن، ئیمه، به راستیی، بۆ ئه وه ههنگاوێکی زۆرمان ناوه. ده سپیشخه رییمان کردووه. به لām، چه پله به ده سی لێ نادرێ. کاتی خۆی، ئیمه به یه که وه بووین، له گه ل مامۆستا مه لا « علی » و ئەوان باسمان کردووه. لێ ره دا ناتوانم، له کازێرێک و دوو کازێرێدا، هه موویت بۆ باسکه م. ئەو هه زکارانهی ئیمه یان ناچار کرد، واز له وه ره وشه ی ئه وێ بیتن و « کۆمه لی ئیسلامیی » راگه یه نین. ئەوه سه باره ت به ئه وه.

سه باره ت به بریانی « ئەنصار ئەلئیسلام »، هه ندێ بیه و بۆچوونیان هه یه، ئیمه پیمان وایه، له رووی « شه رعیی » یه وه هه لهن و له رووی ریا لیبینیشه وه، به که لک نایهن. له راستییدا، ئیمه لیبان نزیکبووینه وه، به لām، پیمان گوتن: به و هه رجه ی، واز له وه بیه و بۆچوونانه ی خۆتان بیتن و ئەوانه ی ئیمه، په سه ندکه ن. ئەویش، له سه ه بنچینه ی وتووێژ، به لگه هه تانه وه و گه فتوگۆکردن ده بی. فهرموون، با پیکه وه دانیشین و قسه بکه ین. بۆ نمورنه: ده مه ته قیمان له گه لیاندا هه بووه. ئەو رۆ، هه ندێ شتمان پێ گوتوون، زۆر له سه ه قسه کانی خۆیان سووربوون. که چیی، دوا ی مانگی، دوا ی دوو مانگ، باوه ریان به قسه کانی ئیمه هه تاوه. بۆ وینه:

ده یانگوت: له گه ل « یه کی تیی » درووست نییه، دانیشن و ئاشتی بکه ن. ره مخه یان له ئیمه ئه وه بوو، ده یانگوت: بۆچی له گه ل « یه کی تیی » داده نیشن؟ « یه کی تیی » پارتیکی « سیکولار » ی گومرایی له ئاین

هه‌لگه‌پاوه‌یه، بۆچی پاره له «یه‌کی‌تیی» وهرده‌گرن و ئه‌وان ده‌تاندنه‌ن؟
 چۆن ده‌بێ، له‌گه‌ڵ «یه‌کی‌تیی» ڕێککه‌ و تن‌نامه‌تان هه‌بێ؟ ئه‌و سێ
 ڕه‌خنه‌یه‌یان له ئێمه هه‌بوو.
 — به‌ئێ.

ئێمه هاتین، کۆمیته‌یه‌کی هاو‌به‌شمان بێکه‌هنا. ده‌سته‌ی به‌رێوه‌به‌ری
 «شه‌رعیی» ئه‌وان و ده‌سته‌ی «شه‌رعیی» ئێمه، بێکه‌وه دانیشتن. هه‌موو
 قسه‌کان تۆمار‌کراوه. دوو سێ کارژێر، ده‌مه‌ته‌قی و وتووێژ کرا. باریانی
 ئێمه، به‌لگه‌یان بۆ هه‌ینانه‌وه، تا بڕوانن، په‌یام‌به‌ر «د.خ.» له‌گه‌ڵ هه‌موو
 می‌لله‌ته‌کاندا هودنه‌ی کردووه، په‌یمانی ئاشتییی ئی‌مزا‌کردووه و
 هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ڵدا کردوون. ئێمه نالێن: «یه‌کی‌تیی» یا «پارتیی»، یا
 ئه‌و پارتانه‌ی دیکه، هه‌موویان هه‌لگه‌پاوه‌ن و یه‌ک بڕیاریان له‌ سه‌ر
 ده‌دری. بێ گومان، چه‌ندین جو‌ر خه‌لکیان تیدا هه‌یه. هه‌لگه‌پاوه‌شیان
 تیدا هه‌یه، گاوری ره‌سه‌نیشیان تیدا هه‌یه، ده‌غه‌ل‌یشیان تیدا هه‌یه،
 موسوڵمانی هه‌لخه‌له‌تاویشیان تیدا هه‌یه، هه‌موو جو‌رێکیان تیدا هه‌یه.
 کریمان ئه‌وه‌ی ئێوه راسته، «یه‌کی‌تیی» پارتیکه، هه‌یج به‌ش‌یکێ به
 ئیسلامه‌وه نه‌ماوه. به‌لام، په‌یام‌به‌ر «د.خ.» له‌گه‌ڵ «جوو، فه‌له» دا، له‌گه‌ڵ
 گاوری و هاو‌به‌شپه‌یدا‌کاراندا، له‌گه‌ڵ هه‌موو که‌س و لایه‌نێکدا دانیشتووه،
 گفتوگۆ‌یکردووه، ڕێککه‌ و تن‌نامه و په‌یمانی مۆر‌کردووه. ئه‌وه‌ی ئێوه ده‌یلێن،
 له‌ کوێتان هه‌یناوه؟! پاشان، په‌یام‌به‌ر له‌گه‌ڵ «قور‌ه‌یش» ڕێککه‌ و تووه،
 له‌گه‌ڵ «جوو»، له‌گه‌ڵ «ڕۆم» له‌گه‌ڵ کێ و کێی دیکه‌دا ڕێککه‌ و تووه، ئه‌وه
 له‌ ڕووی ڕێککه‌ و تن‌ه‌وه بوو. له‌ ڕووی دانیشتنیشه‌وه، په‌یام‌به‌ر له‌گه‌ڵ خه‌لک
 دانیشتووه. سه‌باره‌ت به‌ پاره و تواناش، ئێمه ئه‌و پاره و توانایه، به‌ هی
 «یه‌کی‌تیی» و پارتیی «نازانین». به‌ هی گه‌لی کوردی ده‌زانین. ئێمه‌ش،
 به‌شی له‌و گه‌له‌ بێکدێن. چونکه، داها‌تی «کوردستان»، خوا بۆ خه‌لکی
 «کوردستان» ی ئه‌فراندووه، نه‌ک ته‌نیا هه‌ر، بۆ «پارتیی» و «یه‌کی‌تیی»
 ناردبێ! ئێمه پیمان و نییه، «یه‌کی‌تیی» خه‌یرمان پێ ده‌کا. هه‌ر وه‌ک
 چۆن، پێشمان و نییه، که‌ر ئه‌و پاره‌یه‌ی لای «پارتیی» یه، ئیسته
 ناماندا‌ته‌وه و مافی خۆشمانه، ڕۆژی له‌ ڕۆژان بماندا‌ته‌وه، خه‌یری پێ
 کردووین! به‌لکوو، به‌ مافی خۆمانی ده‌زانین. پێشمان گوتوون: ئه‌و
 تێروانینه‌ی ئێوه راست نییه و به‌لگه‌شمان به‌ ده‌سه‌وه نه‌هه‌یتوون.

دوایی، کاتڼی له گهڼ « یه کیتی » دا نډوانیان تیکچوو، له سره چی بوو؟ له سره ئو پارویه بوو، که پیشتر به ئیمه یان دهگوت: حرامه وهریگرن! له سره ئو ریټکه و تننامه یه بوو، که پیشتر به ئیمه یان دهگوت: حرامه ئیمزایکه ن! چونکه، « یه کیتی » ناماده نه بوو، ریټکه و تننامه یان له گهڼدا ئیمزایکا. « نه نصار » مانگانه، داوای « 800. 000 » هه شتسه ده هزار دیناریان دهگرد، « یه کیتی » ناماده نه بوو، بیاندا تی. به لکوو دهیانگوت: که مترتان دده یینی. نه وانیش دهیانگوت: با ریټکه و تننامه که راگه یه نین، به لام، « یه کیتی » ناماده نه بوو، رایگه یه تی. واته: نه و پمخانه ی له ئیمه یان دهگرت و دهیانگوت: نا « شرعیی » یه، دوایی هر خوځیان، له سره نه و شتانه، له گهڼ « یه کیتی » به نه انجام نه گه یشتن و تیکچوون. له بهر نه وه، له گهڼ کومه لیکي وادا، به ره ی چی دروستکه یین؟!

— من مه به ستم، ته نیا هر له « نه نصار نه لئیسلام » نییه. به لکوو، له گهڼ ریټکه راوه کانی دیکه ی وهک: « یه کگرتوو، بزوتنه وه » و هه موو نه و کومه ل و گروویه ئیسلامی یانه ی دیکه ی، له « کوردستان » ی خو ماندا هه ن؟ وه لای، کاک دوکتور! هه لبه ته، هر شته، شتی خو ی هه یه. ئیمه، له گهڼ برایانی « یه کگرتوو » گرفتکی و امان نییه. نه و برایانه، وهک بلتی، هیندی شتیان له ئیمه جیا یه. له بهر نه وه ناتوانن، له گهڼ ئیمه یه کگرن. بق نمونه: ئیسته نه وان، بروایان به چه که لگرتن نییه. ئیمه، چه کمان پتییه. سبه یینی، گهر ئیمه شه ریټکه مانکرد، نه وان چه کیان پی نییه، پتیان خو شه، به شدار نه بن. جا، لیکدانه وه کانه مان، که می له یه کدی جیا یه. به لام، ئیمه خالی هاویه شی زورمان، له نیتواندا هه یه. من با وهرم و نییه، خه لک هه مووی، له یهک پارتدا کو پتیته وه. جا، نه و کاته پیکه وه برابن. نه و کاته پیکه وه ته بابن و پیکه وه هاوکار بیبکه ن.

— که واته: گهر ناتوانن، له یهک پارتدا کو پنه وه، خو ده توانن، به ره یه کی ئیسلامی کوردستانی دامه زرتین!

به لئی. ئیمه داواشمان کردوو. هه لبه ته، نهک ئیسته، به لکوو، پیشتر داواشمان کردوو و گوتوو مانه: با ئیمه هه موومان، به ره یه کی ئیسلامی پیکه یینن. به لام، برایانی « یه کگرتوو » رهنگه کاتی خو ی، ناماده نه بووین. دیاره، نه و کاته ره و شتیکی دیکه یان هه بوو، نه و ناماده یییه یان نه بوو. ئیسته ش، ئیسلامی یه کان به تایبه تی، نه و ئیسلامی یانه ی

چەکیان پتیە، زۆر ھەرەشەیان لێ دەکرێ، بە تاییبەتی، « ئەمێریکا » زۆر ھەرەشەیان لێ دەکا. لەبەرئەو، خەلک ناوێرێ، لە ئێمە نزیککەوێتەو. بە راستیی، ئێمەش پۆزشیان بۆ دێنێنەو. بەلام، گرنگ ئەوێ، لە یەكدی تێگەشتن، بڕایەتی و تەبایی، لە نێوانماندا ھەیە. پەنگ، ھەلومەرجێکی دیکە بڕمخسێ، بۆمان بگونجێ، ھەموو ئیسلامییەکان، لە بەرھەکی یەكگرتووی کوردستانیدا کۆبێنەو.

— بەلێ وایە.

بە راستیی، ئێمە لە بەرنامەماندا ھەیە. ئەو شیوہ تێگەشتنەیی ئێمەش، بۆ ئیسلام و بۆ کاری ئیسلامیی ھەمانە، پیمان وایە، دەکرێ، وەك بناغە یەك، بۆ کۆکردنەوێ ئیسلامییەکان دانرێ. نەك، خەلک بێتە لای ئێمە. واتە: دەگونجێ، ئیسلامییەکان ھەموویان، لە سەر بناغە یەك کۆبێنەو، وەك بەرپزێت ھەرمووت. گەر پێکھراویش نەبێ، بەرھەك بێ.

— بەرھەکی ئیسلامیی کوردستانی.

بەلێ. ئەو کاتە، بەو شیوہیە، لەگەڵ لایەنە پامیاریییەکانی دیکە، ھەلسوکەوتدەکەین، بە دنیاییشەو دەلێم: بۆ ئەوانیش سەر سووکترە.

— ئێوہش، سەنگ و کیشتیکی دیکەتان دەبێ.

بەلێ. بۆ ئەوانیش، سەرسووکتردەبێ، گەر لەگەڵ ئیسلامییەکاندا، یەك قسەبکری. تازە « کۆمەڵی ئیسلامیی » مان پراگەیاندبوو. ھەستمدەکرد، برادەران « یەکتیی » پێیان خۆشبوو، خەلکی دیکەش خۆیان پراگەیانن. بە « مام جەلال » م گوت: مەرج نییە، بەرژەوھندی ئێوہ لەوہ دابێ، لایەنی ئیسلامیی زۆربن.

کوئی: چۆن؟

گوتم: بۆ ئێوہ، وا سەرسووکتر و باشترە، یەك لایەنی ئیسلامیی ھەبێ و یەك قسەبکا. ئەو کاتە دەزانن، ھەلسوکەوت لەگەڵ کێ دەکەن؟ بەلام، گەر چەن لایەنێ ھەبێ، دوایی، گەر یەکتیکیان گورزێکی لێدان و شتیکی کرد، نازانن، کێ بوو؟ ناستوانن، خەتایان بگرن. بۆ ئێوہش ئالۆزیی پەیدا دەکا، بۆ پەوشی « کوردستان » یش باش نییە و پشێویی دروستدەبێ. بۆ ئێمەش، ھەر شتیکی باش نییە. بە راستیی، ئیسلام یەك ئیسلامە. لەبەرئەو، چوار پێنج دەنگ، چوار پێنج پەنگ و چوار پێنج ھەلویتست، شتیکی خراپە.

— ههلبته، نهوش لیکدانهوهی تایبتهی خۆی ههیه. دهتوانم، بلتیم: گهر له پووی رامیاریبیهوه، مههستی «پارتیی» یا «یهکتیی» نهوهی، بیانوهی، له لایهکهوه، پیتباز و تهوژمی ئیسلامیی لهتوبهتکهن، بۆ نهوهی، به شتیهیهکی گشتیی، لاوازین و یهکگرتوو نهبن. له لایهکی دیکهشهوه، نهوهیه، وهک بهریتزت قهرمووت!

پ17: ئیسته، بههوه بهشتیکی زۆر گرنگ دهوین. نهویش، پیتوهندیی به فهلسهفهیی ئیسلامهوه ههیه. ههزدهکههه، بهریتزت، وهک «میری کۆمهالی ئیسلامیی»، له چهن پوویهکهوه، دید و بۆچوونی خۆتم بۆ پوونکهیهتهوه. دیاره، بهریتزت ئاگاداری، «موخهیهه و موسهیهه»، به یهکتی لهو کیتشه و باسه گرنگانه دهژمیریی، که له نیتو کۆمهلالنی خه لکدا، زۆر باسهدهکری. تو له پوانگهی ئیسلامهوه، چۆن لهو دوو چهکه تیکگیشتهووی؟

و17: کاک دوکتۆر! نهوه چۆن دهتهووی، له نیتو نهوهریا قوولهی «قهزا و قهدهر»! مهلهبهکی!!

— منیش دهزانم، نهوه باستیکی زۆر قوول و دووهریژه. بهلام، بهگویهری تیکگیشتهی خۆت، به کورتیی و بهپیتی کات، توژتکم بۆ باسهک. بهلی. کیتشهی نهوهی، ئایا مرۆ ئازاده «موخهیهه»، یا خاوهنی ویستیکی ئازاد نییه «موسهیهه» یا «موختار» یا «موجبر»؟ به یهکتی له هههه کیتشه ئالۆز و پر وردهکارییترین، کیتشهکانی نیتو بیروباوهری ئیسلامیی دادهنری.

به کورتیی: بۆچوونی بهنده لهو بارهیهوه، بۆچوونی چهن زانایهکه، که به زانایانی «سووننه و جهماعهت» ناسراون. زۆربهی جهماوهری نهتهوهی پهیامبهههش «د.خ.» به خه لکی «سووننه و جهماعهت» دهژمیریین. واته: نهوانهی، شوین پیتبازی پهیامبههه «د.خ.» کهوتوون، لهگه ل کۆمه لبوونی نهتهوهی موسولماناندا بووین، نهک لهگه ل دایر دایر بوونی بووین.

بۆچوونی خه لکی «سووننه و جهماعهت»، بۆ کیتشهی «قهزا و قهدهر»، یا کیتشهی «جههر و ئیختیار»، به کورتیی نهوهیه: مرۆ، بایی هیتنده ئازاده، له سهه چاکهکانی پاداشتهکری. ههروهها، بایی هیتنده ئازاده، له سهه خراپهکانی سزابدری. بهلام، مرۆ ئازادی پهها نییه. دیاره، له پووی «شهر» هوه، مرۆ به شتیهیهکی پهها ئازاده.

واته: له ړووی «شهرعیی» یوه، خوای په روهردگار، نازادیی به مرق داوه و فرموویه تی: (ز قل الحق من ربکم فمن شاء فالیؤمن و من شاء فالیکفر) واته: بلئی، پهوا له په روهردگار تانه ویه، هر که سئی حزه دکا، با باوهر بیتئی، هر که سئیکش حزه دکا، با گاوور بیتئی.

واته: هیچ کۆت و پتوهندئی، له سهر مرق نییه. به هر لایه کدا بجولئی، له ړووی «شهرع» هوه، به و واتایه ی «شهریعت» یئ ئیسلامیی، مافی ئه وهی به مرق داوه، باوهر بیتئی یا نه هینئی، چاک بکا، یا خراپ بکا. به لام، کاتئ مافی ئه وهی پئی داوه، به و واتایه نا، هر چاکه، یا خراپه بکا، هر بلئی: دهس خو شیبئی. نه خیر، شتی وا نییه! به لام، له «شهریعت» یئ ئیسلامییدا، خوای په روهردگار فرموویه تی: خو شم «جهر» م له سهر مرق به کار نه هیناوه. له بهر نه وه، نه هیچ په یامبه ری بۆی هیه، نه هیچ پیشه وا و سهر کرده یه کیش بۆی هیه، خوای په روهردگار زۆر به راشکاووی، به په یامبه ری «د.خ.» فرمووه: (ولو شاء ربک لامن من فی الارض کلهم جمیعا افانت تکره الناس حتی یکنوا مؤمنین.)

واته: هر په روهردگار ت بیویستایه، هه موو خه لکی سهر زه ویی، باوهر بیان ده هینا. ئایا، تز زۆر له خه لک ده کی، تا باوهر بیتئ؟ واته: خوا به خوا یه تی خوی، به په وای نه زانیوه، زۆر له بنده کانی خوی بکا، تا، به توژیی باوهر بیتئ. که واته: که هر په یامبه ر «د.خ.» بۆی نییه، به لکوو، هیچ که سئیک دیکه ش، بۆی نییه، ئه و کاره بکا.

له ړووی «شهرع» هوه، مرق نازادیی ته ووی پئی دراوه. به لام، پیشی گوتراوه: هر باوهر بیتئی، ئه وه پاداشتی باوهره. هر بی باوهریش بی، ئه وه سزای بی باوهرییه. به لام، بۆت هیه، هر دوو لا هه لبرئری، هیچ به ربه ستئ، له به رده م ویستی نازادانه ی مرودا نییه.

ئو قسه یه ی ئیمامی «عومر» خوا لئی رازیبئی، قسه یه که، له میژوودا بۆته په ندئ. به یه کئی له کوپه کانی «عمری کوپی عاص» ی گوتووه. ئیسته نازانم، ناوی چی بووه. فرموویه تی: (متی استعبدتم الناس وقد ولدتهم امهاتهم احرارا.) واته: له که یه وه، خه لکتان کردووه به کوپله؟ خو دایکیان به نازادیی دایناون! ئه وه ش، له باسی کابرای «قیبئی» یه وه هاتووه. کوپه که ی «عمری کوپی عاص»، پیشبر کئی غار غار تئی ئه سپی له گه ل کردووه. ئه و کاته، «عمری کوپی عاص»، والی «میسر» بووه.

وهك سرزوك كۆماری ئیسته وابووه. ئهسپهكهی كابرای « قیبتییی » پیش
ئهسپهكهی كورهكهی « عمر » كهوتووه. جا، كورهكهی « عمر »، كابرای
بهر قامچی داوه و گوتوویهتی: (خذا وانا ابن الاكرمین.) واته: بگه،
من كوری ئن و پیاوه بهریزهكم. كوری والی « میسر م.

كابرش، لای « عوماری كوری خهتاب »، سكا لایكردووه. ئهوش
قامچییهكهی داوهته دهس كوره « قیبتییی »یهكه. « قیبتییی » واته: « قهله »
پتی گوتووه: لئیده، له كوی داوی، لهوتی بده، چۆنی لئداوی، وای لئده.
ئویش، بهر قامچی داوه. داوی گوتوویهتی: « ادرها علی صلعه عمر »
واته: « بق ساری باوکی عمری وهرسووپته. »

كورهكهش گوتوویهتی: هر كورهكهی لئی داوم.

ئویش فهرموویهتی: ئاخ، به هیزی باوکی لئی داوی!

جا، جگه له رسته ناودارهی « عومار » فهرموویهتی، له و بارهیهوه، دهقی
« قورئان و سووننهت میس زۆرن، كه مرق ئازاده، بایی هئندهی پاداشت و
سزای بدرتتهوه.

بهلام، له پووی پتکهاته و دروستبوونهوه، به راستییی، مرق ئازادیی
رههای نییه. وهك ئهوهی ههناسه نهذا، بژی، مرق به دهس خۆی نییه، دلی
بوهستینی. مرق گهلی شتی دیکهی به دهس نییه. به دهس خۆی نییه،
بتوانی، نهوئی. یا نهخوا. لهوانه، مرق زۆریلئکراوه، واته: « موجبر ه.
گهلی یاسای « گهردوونیی، فیزیایی، کیمیایی و بیؤلژیی »، به سر
مرقدا دهسه لاتدارن و سه پئناون. مرق ناتوانی، خۆیان لئ دهر بازکا.
بهلام، له به شتیکی دیکهی کارهکاندا، مرق بق چاکه کردن و خراپه کردن،
وهك خوای پهروهردگار فهرموویهتی: (و هدیناه النجدین) واته: ئیمه دوو
ریمان پیشانداون. یا فهرموویهتی: (إما شاکرا و إما کفورا.) واته: چ
دهتوانی، سوپاسگوزاری، چ دهتوانی، سپلهبی.

کهواته: کهسی بلئ: مرق ئازاده، به شیوهیهکی رهها نه بیپتکاوه. چونکه،
مرق به دهس خۆی نییه، که له دایکدهبی. مرق، کاتی له دایکبوونی، شوونی
له دایکبوونی، به دهس خۆی نییه. ههروهها، پهنگی، پهگزی، پهچه لهکی،
گهلی شتی دیکهشی، به دهس خۆی نییه. کهواته: مرق ئازادی رهها نییه.
بهلام دیسان، مرق ئهوهش نییه، وهك « جه بریی »یهکان ده لئین: وهك
په ره میریشکی وایی، له بهردهم رهسه بایه کدا، هیچ توانا و ویستیکی نهبی.

ههلبهته لیتره‌دا، سێ جۆره دید و بۆچوونی جیاواز ههیه: بۆچوونی تێپه‌په‌راندووه، بۆچوونی کورته‌په‌ناوه، بۆچوونیکیش، هێڵی نێوه‌په‌راستی کرتووه.

«جه‌بری» یه‌کان ده‌لێن: مرۆ هه‌چی به‌ ده‌س نیه‌. «قه‌ده‌ری» یه‌کان ده‌لێن: مرۆ بۆ خۆی، کرده‌وه‌کانی خۆی درووستده‌کا و خوا حه‌قی به‌ سه‌ر کرده‌وه‌کانی مرۆوه‌ نیه‌. زانایانی سه‌ر به‌ «سووننه‌ و جه‌ماعه‌ت» یش ده‌لێن: نه‌خێر، مرۆ نه‌ ئه‌وه‌یه، هه‌چی به‌ ده‌س نه‌بێ، نه‌ ئه‌وه‌شه، هه‌موو شتیکی به‌ ده‌سه‌بێ. به‌لێ، مرۆ شتی به‌ ده‌سه، چونکه، کرده‌وه‌ی هه‌یه و شت وه‌رده‌گرێ. به‌لام، درووستکردنی نیه‌. (الله خالق کل شی.) واته‌: خوا هه‌موو شتی به‌دیدینێ. به‌لام، مرۆ بکه‌ره و کرده‌وه‌کانی خۆی نه‌نجام ده‌دا. له‌ سه‌ر ئه‌نجامدانیشیان، سزاده‌درێ، یا پاداشته‌درێ، (جزاء بما کانوا یعملون.) یا، (جزاء بما کانوا یکسبون.) خۆی کاریکردووه و به‌ ده‌سه‌په‌ناوه. بۆیه، سزا یا پاداشتی هه‌یه.

که‌واته‌: له‌ راستییدا، ئه‌وه‌ بۆچوونیکێ راسته، که‌ له‌گه‌ڵ په‌یالیزمدا بگونجێ، په‌یاره، منیش هه‌ر ئه‌وه‌ بۆچوونه‌م هه‌یه. — به‌لام، له‌ نێو خه‌لکدا، شتی زۆر باوه، هه‌میشه‌ ده‌لێن: له‌و پۆزه‌وه، مرۆ له‌دایکه‌بێ، تا ده‌مرێ، چ شتیکی به‌سه‌ردێ، له‌ خۆشیی و ناخۆشیی، له‌ چاکه‌ و خراپه‌، هه‌مووی له‌ نێوچه‌وانی نووسراوه. گه‌ر به‌گوێزێ، ئه‌م قسه‌ باوه‌ی نێو که‌مه‌لانی خه‌لک بێ، واته‌: مرۆ، هه‌ر شتیکی خراپه‌ و تاوانیکیش بکا، گوناحی نیه‌!

کاک دوکتۆر! لێره‌دا ده‌بێ، ته‌ماشاکه‌ین، نووسینه‌که‌ واتای چیه‌؟

— فه‌رموو.

ئه‌وه‌ی خه‌لک گوتوووه‌تی، په‌یاره، «شه‌رع» نافه‌رموئ، له‌ نێوچه‌وانی نووسراوه. به‌لام له‌ «شه‌رع» دا ده‌فه‌رموئ: هه‌موو شتی تو‌مارکراوه. خوای په‌روه‌ردگار فه‌رموووه‌تی: (وکل شیء احصیناه فی امام مبین) په‌یامبه‌ر «د.خ.» له‌ فه‌رموووه‌ی «صحیح» دا فه‌رموووه‌تی: هه‌رچی کرده‌وه‌یه‌ک ئێوه‌ ده‌یکه‌ن، تو‌مارکراوه. نووسراویشه، ده‌چنه‌ به‌هه‌شت یا دۆزه‌خ.

له‌ فه‌رموووه‌یه‌کی «صحیحی بوخاریی» دا هاتووه: پۆژێ، هه‌تندێ له‌ هاوه‌لان، له‌ په‌یامبه‌ریان «د.خ.» په‌رسیوه: ئه‌ی په‌یامبه‌ری خوا، ئایا ئه‌و

کرده وانهی ئیتمه دهیکهین، له لایهن خوای پهروهردگاروه نووسراوه، یا نه نووسراوه؟ ئایا ئیتمه له بههشت، یا له دۆزهخ شویتیمان بۆ دیارییکراوه یا نه کراوه؟ په یامبهر « د.خ. » فرموویهتی: به ئی، کرده وهکانیش نووسراون و شویتنهکانیشتان بۆ دیارییکراوه.

گویتان: (ففیما العمل إذا؟) که واته: بۆ کاربکهین!! بۆچی بچولین!!؟ په یامبهر « د.خ. » رسته یهکی فرمووه، زۆر جیتی سهرنجه. فرموویهتی: (اعملوا فکل میسر لما هو خلق له.) واته: کاربکهن، چونکه، ههر کامیتکتان کاری ئه و شویتنه دهکا، که بۆی دانراوه!

واته: کرده وهکهی خۆت، چاره نووسی ئاویتنه ی خۆت دهبی، سهرهنجامی تۆ دهسنیساندهکا، به کرده وهکهی خۆتدا دهزانی، کویت بۆ نووسراوه. خوا فرموویهتی: ههر که سئ، بروای هه بی و کرده وهی چاک بکا، بهه شتم بۆ نووسیوه. ههر که سئ گومراییبکا و خراپه ی هه بی، دۆزهخ بۆ نووسیوه. من نووسینه کهی خوام لئ دیار نییه، به لام، کرده وهکهی خۆم لئ دیاره. په یامبهر « د.خ. » فرموویهتی: ههر که سئ، بۆ کوئ نووسرابئ، کوئی بۆ دیارییکرابئ، کرده وهی ئه و شویتنه دهکا. که واته: به کرده وه و هه لسوکه و ته کانی خۆمدا دهزانم، خوای پهروهردگار، له هه گبه که یدا، چی بۆ من داناوه.

— که واته: من گوناحم نییه؟

با. چونکه، خوای پهروهردگار نووسیویتی، تۆ به ویستی ئازادانه ی خۆت، ئه و کاره ئه انجامدهدی و به هۆیه وه، به بههشت یا به دۆزهخ دهگه ی.

— به لام، پیش ئه وهی، من له دایکیم، ئه وانه م هه موو بۆ نووسراوه!

به ئی. جا مامۆستا یه کیش پیشبینییدهکا، له سهرهتای ساله وه، به فلان قوتابی ده ئی: تۆ دهر ناچی و دهکه وی. یا، پیشبینییدهکا، فلان قوتابی یه که م ده بی. ههروه ها، پیشبینییدهکا، فلان قوتابی ههر وا دهرده چی. مامۆستا خهتای چیه، که دوا یی یه کیکیان دهکه وی، یه کیک ی دیکه یان یه که م ده بی و ئه وی دیکه شیان دووم ده بی؟ ژیری مامۆستا، به هۆی کرده وهکانیا نه وه، ته نیا راستیی ئاشکرادهکا. چونکه، کرده وهکانیان دهبینی. ته ماشادهکا، ئه وه یان خا و خلیچکه، باش گوئ له وانه کانی ناگرئ، باش نایان نووسیته وه و هه ول ئادا، فی ربی. ده ئی: گهر ئاوا برۆی، تۆ دهکه وی. به ئه وی دیکه شیان ده ئی: تۆ گهر ئاوا بهرده وامبی، یه که م

دهبی، خوای پهروهردگاریش هر وایه. جا خوق، نهوهی ماموقستایهک،
دهربارهی قوتابییهکانی دهیزانی، درووسکاریکیش دهبی، دهربارهی
درووسکراوهکانی خوقی، زور لهوه پتر بزانی!

پ18 : بهلئی وایه. باشه، به لای بهریتزهوه، ئیسلامی راستهقینه کییه؟
چون پیناسهی ئیسلامی راستهقینه دهکهی؟

و18 : دیاره، مهبهست له موسولمانی راستهقینهیه؟

— بهلئی. موسولمانی راستهقینه.

چونکه، ئیسلام بهرنامهکویه و موسولمانیش، نهو کهسهیه به بهرنامهکهوه
پابه نندهبی.

— بهلئی، راست دهفهرمووی.

نهوه وهلامی کورت و وهلامی تیروتهسهلیشی هیه. وهلامه کورتهکهی
نهوهیه: موسولمانی راستهقینه، نهو کهسهیه، به راستیی له ئیسلام
تیگه یشتبی و به راستییش، له خودی خوقیدا، له چوارچیوهی مال و
خیزانیدا، له پیوهندییه کوئه لایه تییهکانیدا، له چوارچیوهی نهو
کوئه لگهیهی تیدا دهژی، پیادهیکردبی. نهوه به کورتیی. به لام، کهر
وهلامی دریتزریشت بوئی، بی گومان، کاتی پتری دهوی.

— نهوهی من بیستوووه و له بهرهمیکی خوقشمدان نووسیومه، دهلین:
له په یامبهریان پرسیهوه، موسولمانی راستهقینه کییه؟ فهرموویهتی: نهو
کهسهیه، که دهلئی: « امننت بالله و ملائکته و کتبه و رسله و بالیوم الاخر
و بقدره و خیره و شره من الله تعالی ».

کاک دوکتور گیان! با نهوه یانت بۆ باسکه م. نهوه فهرموودهیهکی « صحیح
»ه. ئیمامی « عومر » خوا لئی رازیبی، گتیراویتییه وه. ئیمامی « موسلیم
»، له فهرموودهی « صحیح »ی خوقیدا هیناویتییه وه، زور له خاوهن
په رتووکه کانیش، که فهرموودهی په یامبهریان « د.خ. » کوکوردوته وه،
هیناویانه ته وه. کورتهکهی نهوهیه: پوژی، په یامبهر « د.خ. »، له نیو
هاوه له کانیدا دانیشتوووه. له جهنگی « تهبوک »، له گال « روم » کاندا
بووه. به لام، جهنگه که رووی نه داوه و به ریککه وتن کوتاییپیتها تووه.
کوتوویتی: پیاوی هات، (شدید بیاض الثیاب، شدید سواد الشعر.)
واته: بهرکهکهی زور سپیوو، مووه کانیشی زور رهشبوون. (لا یری علیه

اثر السفر.) نیشانهی کوچکردنی پتوه دیار نه‌بوو. واته: توژ و خوئی
 ریوبانی لی نه‌نیشنبوو، ناره‌قی نه‌کردبووه. هات و له نزیك په‌یامبه‌روه
 « د.خ. » دانیشت. گوتی: ئه‌ی « موحه‌مه‌د! » پیم بلتی، ئیسلام چییه؟
 په‌یامبه‌ریش « د.خ. » فرمووی: ئیسلام له شایه‌تمان به‌خوا و په‌یامبه‌ر
 یتکهاتووه. (اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله)
 ه‌روه‌ها، له پوژژتکدا، پینج جار نوژژبکی. زه‌کات بده‌ی. پوژوو بگری.
 حه‌جی مالی خوا بکھی. فرمووی: ئه‌وه ئیسلامه.
 کابرا گوتی: ئه‌دی « ئیمان » چییه؟

فرمووی: « ئیمان » یش ئه‌ویه: بروا به‌خوا، به‌فریشته‌کانی، به
 په‌رتووکه‌کانی، به‌په‌یامبه‌رکه‌کانی، به‌پوژژی دوايي، به‌قه‌زا و قه‌در بیټی.
 — ئه‌وه‌ی من باس‌م‌کرد.

ئه‌وه‌ی به‌ریزت باس‌ت‌کرد، ئه‌وه پیناسه‌ی « ئیمان » بوو.

دواي ئه‌وه، پرسیاریکرد: ئه‌دی « ئیحسان » چییه؟

فرمووی: « ئیحسان » یش ئه‌ویه: به‌ش‌تووه‌یه خوا به‌پرستی، یت و بی،
 خوا ده‌بیټی، یا، خوا تق‌ده‌بیټی. لیره‌دا، له‌کوټایی فرمووده‌که‌دا هاتووه
 و ده‌لتی: په‌یامبه‌ر « د.خ. » فرمووی: (ان هذا جبریل اتاکم یعلمکم امر
 دینکم.) واته: ئه‌وه « جویریل » بوو، هاتبوو، کاروباری ئایینه‌که‌تانی پټ
 راگه‌یاندن. زانایان لیره‌وه، ئه‌وه نه‌نجامه‌یان ده‌سکه‌وتووه، کاک دوکتور!
 — به‌لتی.

ده‌لټن: که‌واته، ئایین یا به‌رنامه‌ی خوا، له‌سټی به‌ش یتکهاتووه. به‌ش‌تیکی
 ناشکرایه: ئیسلامه‌تییه، « شایه‌تمان، نوژژ، پوژوو، زه‌کات و حه‌ج »،
 ئه‌ماته هموویان ناشکران. درووشمن، پابه‌ندی، نوژژ هیتا و درووشمی
 پتوه‌ندی نیوان خه‌لک و خواجه. « زه‌کات » هیتایه و درووشمی نیوان
 خه‌لک و خه‌لکه و ده‌بیټی، قازانجی له‌خه‌لکه‌وه بق‌خه‌لک بیټی و ده‌سگیرویی
 هیتی. « حه‌ج » کوټیونه‌ویه، له‌رووی رامیاریییه‌وه، پتوه‌ندی نیوان
 خه‌لک و کوټه‌لکه دیاریدمه‌کا. پوژوو له‌رووی گیانه‌وه، ه‌روه‌ها،
 شایه‌تمانیش دیاره، دهربرین و راگه‌یاندنه.

به‌شی دووه‌می ئایین، پتوه‌ندی به‌دهروونی خه‌لکه‌وه هیه، ئه‌ویش بروایه.
 بروا به‌خوا، به‌فریشته‌کانی، به‌په‌رتووکه‌کانی، به‌په‌یامبه‌رکه‌کانی، به
 پوژژی دوايي، به‌قه‌زا و قه‌دری. ئه‌وانه‌ش، که‌س نایان‌بیټی.

به‌شی سټیه‌می نایینداری: « ئیحسان ». له « ئیسلام و ئیمان » شتیکی زیاده نییه. « ئیحسان » واته: ئیسلامیته‌که‌ت چاک‌که‌ی، گهر نوژتکرد، نوژته‌که‌ت چاکبټ. پروات به خوا باشبټ. پروات به فریشته‌کان باشبټ. هه‌روه‌ها، « زه‌کات » دانه‌که‌ت باشبټ. به‌لام، لیره‌دا نه‌وه‌ی په‌یامبه‌ر « د.خ. » له‌و فرموده‌یه‌دا باسیکردوه، هه‌مووی له نایینداری تاکه‌که‌سی پتکه‌توه، کاک دوکتۆر!

— به‌تټ.

نه‌وه نایینداری تاکه‌که‌سییه، خۆی له « شایه‌تمان، پټنج فره‌زی نوژت، زه‌کات، حه‌ج، پۆژوو و ئیحسان » دا ده‌بینټ.

ئه‌دی فرمان به چاکه و پټگرتن له خراپه؟ ئه‌دی جیه‌ادکردن؟ ئه‌دی دا‌کو‌کیکردن له نیشتمان و وولات؟ ئه‌دی چه‌سپاندنی دادپه‌روه‌ری؟ ئه‌دی پاوه‌ستان به‌رانبه‌ر زۆرداری و خراپه؟ ئه‌دی له‌سه‌رکردنه‌وه‌ی لټقه‌وماوان؟ ئه‌دی یارمه‌تیدانی هه‌ژاران؟ ئه‌دی پټوه‌ندی له‌گه‌ل ده‌وله‌تان؟ ئه‌وانه چییان لټه‌ات؟ ئه‌وانه به نایینداری کۆمه‌لایه‌تی ناوده‌برټن. چونکه، کاک دوکتۆر! نایینداری و موسولمانیتی دوو به‌شه، نه‌وه راستییه‌که‌ پټویسته، روونکرته‌وه. زۆر له موسولمانانی جیهان، له نیویاندا گه‌له‌که‌ی خۆشمان، به باشی له‌وه‌نگه‌یشتوون.

هه‌لبه‌ته، وه‌ک گوتم: نایینداری و موسولمانیتی، دوو به‌شه: به‌شیکی وه‌ک تاک، پټوه‌ندی به‌ ده‌روونی مرۆف خۆیه‌وه‌ هه‌یه. به‌شیکی وه‌ک تاک له نیو کۆمه‌لدا، پټوه‌ندی به‌ مرۆقه‌وه‌ هه‌یه. زۆریه‌ی موسولمانان، به‌شی یه‌که‌م نابین، که ده‌لټن: موسولمانیتی و نایینداری جیهه؟ ده‌لټن: وه‌للا، خۆی له « شایه‌تمان‌ه‌یتان، نوژتکردن، پۆژووگرتن، زه‌کاتدان، حه‌جکردن و پرواه‌یتان » دا ده‌بینټ. که‌سانی « سۆفی » و خواهن پټبازه‌کانیش ده‌لټن: پاککردنه‌وه‌ی ده‌روون و ناوه‌یتانی خواجه. ئه‌وانه هه‌موویان راستن، ئه‌وانه هه‌موویان نایینداری تاکه‌که‌سین. بټی ئه‌وانه، مرۆ ناتوانټ، موسولمان بټی. به‌لام، ئایا موسولمانیتی، لیره‌دا کۆتاییدټ؟! گهر موسولمانیتی لیره‌دا کۆتاییدټ، ئه‌دی نه‌وه‌ی خواجه‌ی په‌روه‌ردگار فره‌موویه‌تی: (الیوم اکملت لکم دینکم) واته: نه‌ورۆ نایینه‌که‌م بۆ ته‌واو کردن. باشه، نایینی ته‌واو، نه‌وه‌یه چاره‌سه‌ری کټشه‌ی نه‌ته‌وایه‌تیم بۆ بکا، چاره‌سه‌ری کټشه‌ی ئابوورییم بۆ بکا، چاره‌سه‌ری کټشه‌ی رامیارییم

بق بکا، چارہسہری کیشہ کۆمہ لایہ تییبہ کان بکا، چارہسہری کیشہ
 فرہہنگییہ کان و کیشہی پھوشت بکا. واتہ: دہبی، چارہسہری ھەموو
 کیشہ کان بکا. بە لّام، ئەوہی پێشتر، بە تەنیا باسکرا، چارہسہری ئەو
 بوارانہی تیدا نییە. کەواتە: ئیسلامەتیی ھەر ئەوہ نییە. بە لکۆو، ئەوہ
 ئایینداری تاکەکەسییە.

بەشی دووہمی ئایین: ئایینداری کۆمە لایە تییبہ، یا، ئەو یاسا و
 دەستوورانہی، وەک تاکێ لە نێو کۆمە لدا، روو لە مرۆ دەکەن. من چەن
 وێنە یەکت بق دینمەوہ: یەکی لەوانە، خۆای پەرورەدگار فرەموویەتی: « یا
 ایھا الذین امنوا، کتب علیکم القتال) واتە: ئەی خاوەن باوەرەکان!
 جەنگتان لە سەر پێویستکراوہ. کاتێ، دوژمنی ھێرش بق سەر وولاتی تق
 دەکا، دہبی، خۆت بە دەسەو بەدەی، یا دہبی، بەرھەستییبکە؟
 — وا وردەوردە، ھاتینە سەر ئەو باسە گرنگ!

ئایا، بە تەنیا، جەنگ دەکری؟ نەخیر. « جیھاد » و جەنگ فرەزیکە،
 موسوڵمانان دہبی، ھەموو پیکەوہ ئەنجامیبدەن. یا، خۆای پەرورەدگار
 فرەموویەتی: (و السارق و السارقه فاقطعوا ایدیھما). واتە: دەسی ژن و
 پیای دز بپرن. ئایا، ئەو بریارە، بە تاکەکەسی جیبەجیدەکری؟ نەخیر.
 — نەخیر. دەسەلاتی دہبی.

یا فرەموویەتی: ئەوانہی رێگری دەکەن، ئەوہ سزاکە یانە. یا ئەو سزایە،
 بە تەنیا و بێ بوونی دەسەلات جیبەجیدەکری؟ نەخیر.
 یا فرەموویەتی: (امرت لاعدل بینکم). واتە: دادپەروری بچەسپین.
 دادپەروری، بە تەنیا چۆن دەچەسپن؟ دہبی، دادگە یەک ھەبێ.

یا فرەموویەتی: « کی لا یكون دولہ بین الاغنیاء منکم.) واتە: یا مال و
 دارایی، لە دەسی دەولە مەندەکاندا کۆ نەبیتەوہ و چینایەتیی درووست
 نەبێ. باشە، چۆن کاریکی وا بکەین، لە رووی ئابورییەوہ، چینایەتیی
 درووست نەبێ؟ بە تاکەکەسی دەکری؟ ئایا، گەر ھەر کەسی، بە ئارەزووی
 خۆی ئازادبێ، وەک لە رژیمی « کەپیتالیزم »دا ھەیە، ھەر کەسی بە
 ئارەزووی خۆی، چ جۆرە کاری دەکا، با بیکا، بێ ئەوہی، گوئی بە « حەلال
 و حەرام » بدا، بێ ئەوہی، گوئی بە زیانگە یاندن بە کۆمەل و گەل بدا،
 دەکری؟ نەخیر. لەبەرئەوہ دہبی، سیستیمی ھەبێ. پاشان، ئەو ھەموو
 یاسا و دەستوورانہی ئیسلام، کە پێوھندی بە دابینکردنی رێویان،

دابینگردنی پتوئیستییه‌کانی ژیان و باری خه‌لکه‌وه هه‌یه، خه‌لک
په‌روه‌ده‌کردن له سه‌ر تاین، بروا و ئیسلام؛ بلاو‌کردنه‌وه‌ی په‌وشتی
چاک، به‌رز و په‌سه‌ند، ریتگرتن له زۆرداری، ستم و خراپه، ئه‌وانه‌ چۆن
جیبه‌جیده‌کرین، گه‌ر سیستیمیکی فرمانه‌وه‌ی و گه‌ر کۆمه‌لگه‌یه‌ک
نه‌بی؟! »

که‌واته: کورته‌ی قسم نه‌وه‌یه: کاتێ، زۆربه‌ی خه‌لک ده‌لێن: ئایینداری و
موسولمانیتی، واته: بروا، یا شه‌په‌تمان، یا نوێژ و پۆژوو، نه‌وه به
زاسستی، به‌شیکێ پچووکێ ئایینداری پیکدیسی. هه‌لبه‌ته، له پووی
قه‌باره‌ی ئیسلامیتییه‌وه، به‌به‌شیکێ پچووکێ دادهنری. ئه‌گینا، له‌و
پووه‌وه، به‌شی هه‌ره‌ گرنگییه‌تی و هه‌ر که‌سێ نه‌وه‌ی نه‌بی، به‌ موسولمان
ناژمیری.

به‌لام، پانتایی برپاره ئیسلامییه‌کان، پانتایی « شه‌ریعت سی ئیسلامی،
به‌ راستی، پتر به‌ کۆمه‌ل جیبه‌جیده‌کری، به‌ ده‌ولت هه‌لده‌سووری، به
گه‌ل به‌ نه‌جامده‌گه‌یه‌نری، به‌ هه‌ره‌وه‌زی سه‌رده‌کری.

پ19: ناخر، من بۆیه، پرسیاری پتیشووم کرد، خاوه‌ن بروا کتیبه؟ ئیسلام
چییه؟ تا، جیاوازی له‌ نێوان ئیسلام و ئیسلامی پامیارییدا بزانی.
هه‌موومان ده‌زانی، گه‌ر یه‌کێ له‌ ریتکخراوێکی ئیسلامییدا نه‌ندام نه‌بی،
هه‌ر به‌ موسولمان دادهنری. ئه‌و که‌سه‌ی له‌ ریتکخراوێکی ئیسلامییدا
نه‌ندام بی، چه‌کی له‌ شان کردبی، له‌ ریتی خوا و په‌یامبه‌ردا « جیهاد »
بکا و خۆی به‌ کوشتیدا، هه‌ر موسولمانه. به‌لام په‌نگه، - لای خۆی و لای
ریتکخراوه‌که‌ی وای - خۆی به‌ په‌یه‌ک به‌رزتر بزانی، له‌و موسولمانه‌ی له
ریتکخراوێکی ئیسلامییدا نه‌ندام نه‌بی. چونکه، به‌ کرده‌وه، کار بۆ ئیسلام
ده‌کا. تۆ ئه‌و جیاوازی و بۆچوونه، چۆن ده‌بینی؟

و19: کاک دوکتۆر! لێرده‌ پتووسته، دوو شت روونکرتیه‌وه:
په‌که‌م: زاراوه‌یه‌ک هه‌یه، من تیبینیم له‌ سه‌ری هه‌یه. به‌ دنیاییشه‌وه
ده‌لیم: به‌ هه‌له‌ی ده‌زانم. ئه‌وه‌ش زاراوه‌ی « ئیسلامی پامیاری »یه.

- چۆن؟
به‌ریتز ناگاداری و ده‌زانی، هه‌ر کاتێ، شتی به‌ ئاوه‌لناوی باسکرا، وه‌ک
« ئیسلامی پامیاری »، ئامازه‌ بۆ چه‌ندیتی ئه‌و باسکراوه‌ ده‌کا.

« ئىسلامى رامىيارى »، ئىسلامى نارامىيارى، ئىسلامى بىرى، ئىسلامىي « جيهادىي »، ئىسلامى تا « جيهادىي ». له بهرئوه، ئهو زاراويه هه له به. چونكه، يهك ئىسلام هه به، وهك خواى پهروهردگار فرموويته: (ورضيت لكم الاسلام ديناً.)

زاراوهى « ئىسلامى رامىيارى »، نهيارانى رهوت و تهوژمى ئىسلامىي، به سهر ئىسلامىييه كاندا دايانبريوه. ئيمه ده بى، بلىين: رامىيارى ئىسلامىي. ئىسلامى جولاو و نه جولاو مان هه به. ئىسلامى خه بات ده كا و ئىسلامى خه بات ناكا. ئىسلامى هه لساو و ئىسلامى دانىشتوو مان هه به. ئىسلامى هه لخراو و ئىسلامى پاره ريو مان هه به. به لام، « ئىسلامى رامىيارى » و « ئىسلامى نارامىيارى » مان نيبه. چونكه، يهك ئىسلام هه به. به لام، رامىيارى ئىسلامىي و رامىيارى نائىسلامىيمان هه به. چونكه، رامىيارى به شىكه له ئىسلام. هر لايهنى ئابوورى، لايهنى كۆمه لايهتى، لايهنى بىر، به شى له ئىسلام پىكدىين. به شىكه له وهى، ئىسلام بايه خى پىداوه و نه خشهى بۆ داناوه. ئه وه كيشه به كه، ئيمه، چهن ئىسلامىيمان نيبه، يه كىكيان رامىيارى و ئه وهى دىكيان نارامىيارى بى! ئيمه، ته نيا يهك ئىسلامان هه به. به شى له و ئىسلامه، « رامىيارى به ». « رامىيارى » واته: سهر بهر شتىكر دنى كارو پارى خه لك، به رىتوهر دنى كارو پارى وولات، مشوور خوار دن.

سه بارهت به راستىي دووه م: مرۆڤى ئىسلامىي و نائىسلامىي، موسولمانى ئىسلامىي و نائىسلامىي، پىويسته، پوونىكه مه وه، ئه وه به: زۆر جار، له گوتاره كاندا گوتوومه: ووشه ئىسلامىي، دوو چه مك و واتهى هه به: چه مكىكى گشتىي، هه موو موسولمانى « ئىسلامىي » به. هه موو موسولمانى، باوه رى به ئىسلام هه بى، به بهرنامه ئى زىانى خۆى بزانتى، برواى به خوا هه بى، پهروهردگار و په رستراوى بى، برواى به « موحه مه د - د.خ. » هه بى، په يام به رى خوا به، هه موو موسولمانى، به و چه كه ئىسلامىي به. واته: برواى به ئىسلام هه بى، بهرنامه ئى زىانى بى، ئه و موسولمانانه هه موو، به پىر و گهنج، ورد و درشت، ئه وهى له رىكخراو تكى ئىسلامىيشدا كار بىكا، ئه وهى له رىكخراو يشدا كار ناكا، تىيدا به شدارن. ئه وه واته يهكى ووشه ئىسلامىي « بوو. به لى.

موسو
موسو

واتای دوومی: به واتای ریکخراوهیی و پارتی « ئیسلامیی » دئی. واته: که سئی له ریکخراویکدا، له پارتیکی ئیسلامییدا، خۆی بیینیتهوه. ئه مهش، به کارکردنی پارتیایه تیی و ئه وی دیکه شیان، سه ره به ئایین و باوه ری دئی. هه موو موسولمانئی، پیوه ندیییه کی ئایینی خۆی هه یه. به پیوه ندییی ئایینی و باوه ری، هه موو موسولمانه کان، به « ئیسلامیی » داده نرین. وهک چۆن، هه موو کۆمۆنیسته کان، کۆمۆنیسته و « مارکسیی » ن. واته: هه موو « مارکسیی » یه کان، دوا ی « مارکسیزم » که وتوون. هه روه ها، هه موو دیمۆکراسیییه کان، دوا ی « دیمۆکراسییی » که وتوون. به هه مان شیوه ش، هه موو موسولمانه کانیش، دوا ی « ئیسلام » که وتوون. هه موو موسولمانه کانیش، « ئیسلامیی » ن.

به لام، واتای پیوه ندیی ریکخراوهیی و پارتیایه تیی، پیوه ندییی رامیاریی، دیاره، ته نیا به ئه وانه ده لێن، که له لایه نیککی ئیسلامییدا کار ده که ن. لیره دا، هه ر ئیسلامیییه ک، به واتای دووم. واته: به واتای لایه نیککی ئیسلامییی، پئی و ابئی، له به ره ئه وه ی، له ریکخراویکی ئیسلامییی دایه، له خه لکیکی دیکه چاکتره، نا ئه و خۆ پئی چاکبوونه ی، به لگه یه له سه ر ئه وه ی، که خراپه! چونکه، به پێچه وانه ی ئایه تی خوا وه ره فته ر ده کا. خوا ی په ره ره دگار فه رموویه تی: (فلا تزکوا انفسکم هو اعلم بمن اتقی.) واته: خۆتان به چاک مه زانن، خوا ده زانی، کئی خاوه ن « ته قوا » یه. خۆ پئی چاکبوون، به لگه ی خراپبوونه.

زۆر جار، له سه ر پێپیلکه ی مزگه وتی « جهاد » له شاری « سوله یمانیی »، به راشکاو یی گو توومه: ئامۆژگاری خۆم و هه موو خوشک و برایه ک ده که م، له به ره ئه وه ی، له لایه نیککی ئیسلامییی دایه. خۆی له و خه لک و گه له موسولمانه، به چاکتر نه زانی. به لکوو ده بی، به کرده وه، به هه لۆیسته، به راژه کردن بیسه لینی، له وان راژه کارتره و ئه وانیش گه واهیی چاکیت بۆ بدهن. نهک، خۆت بانگه شه ی چاکیی خۆت بکه ی. خۆ پئی چاکبوون، خراپه. چاکه کردن باشه. به لام، خۆ چاککردن، به قسه شتیکی خراپه. که واته: ئیسلامی رامیاریی یا مرۆفی ئیسلامیی و نائیسلامییی، لام و ابئی، له روانگه ی ئیمه وه، چه مک و واتا که ی، بۆ به رپێزت روونبووه!!

— به ئی، بۆم روونبووه. به لام، ئه وه ی ئه ورۆ، پتر له نیو خه لکدا باوه و لئی تیکه یشتوون، ئه وه یه: دوو جوۆر تیکه یشتن، بۆ ئه و کیشه یه هه یه:

یه کیکیان نهوویه: نهو موسولمانانهی، له مالی خوئیان و له مزگهوت، خواپه رستی دهکن، خوئیان به بنچینه سه ره کییه کانی نیسلاموه به ستوتهوه، به نیسلامی رامیاری، ناو نابرتن.

به لام، نهو موسولمانانهی، له یتکخراوتکی رامیاریدا کاردهکن، پتیمان دهگوتری: نیسلامی رامیاری. جا، جیاوازییه کیان، له چیدا خوئی دهبینی؟ له وهدا خوئی دهبینی، نه مان، پهنا بق بهر کاری یتکخستن دهبن. پروپاگندهی چاک بق خوئیان و خراب بق دوژمنه کانیان دهکن. کومه لانی خه لک، بق «جیهاد» هاندهدن. جهنگی نیخو خه دهکن، هر وهک پارته کانی دیکهش هه ولدهدن، دهس به سهر دهسه لاتدا بگرن. نه مه خوئی له خویدا، واتای «نیسلامی رامیاری» یه و نهوړق، بهو شیویه، باس دهگری.

به لام، نهو موسولمانانهی، وهک به ریزت پروونکردهوه، نهوانی له مالی خوئیاندا، یا له مزگهوته کاندانویژدهکن، موسولمانتکی خواپه رستن و هیچ جوړه پتوهندییه کیان، به کاری رامیاری و پارتایه تییه وه نییه. به لای منهوه، زوړبهی خه لک، بهو شیویه، لهو چه مکه یتگیشتوون.

کاک دوکتوړ! هر موسولمانی، له نایین یتگیشتبی، له نیسلام گهلهکی خوئی نهخوا. خوئی، رامیاری واتای چییه؟ واته: مشورخوړی، خه مخواردن، هه ولدان بق نهوهی، باری ژیانی خه لک، کومه لکه وگهل باشتربن، به شیویه، بق خوئی به راستی بزانی. جا، هر موسولمانی، با له مالی خوئی بی، نیمه به مرجی ناگرین، موسولمانی، کاتی کاری رامیاری نیسلامی دهکا، دهبی، هر له لایه نیک نیسلامیدا بی!

من بوم باسکردی، له دریزه ی باسی سهرگوزشتهی ژیانی خوئدا، هر لهو کاتهوه، من به نیسلام ناشنابوم، له نایینه کم و یتگیشتبوم و نیستهش، هر باوهرم وایه، بی نهوهی، له هیچ لایه نیک نیسلامیدا بوویم، پیم و ابووه، وهک چوئن، له سهرم پتویسته، پینج فره نوژبکه، له سهریشم پتویسته، باسی زوړداری و ستهمی پزیمی «به عس» یش، بق یوله کانی گهله کم بکه. باسی نهوهش، بق نهو خه لکه بکه، وهک چوئن خوی پهره دگار، نوژ و یژووتان لی داوادهکا، نهوهشتان لی داوادهکا، لژی نهو پزیمه بن، داکوکی له گلی خوئان بکن، داکوکی له وولاتی

خۆتان بکن، دژی ستهم و خراپه بن. واته: مهرج نیبه، تو کار و چالاکیی رامیاری، تهنیا له چوارچێوهی پارتیکی ئیسلامییدا بکهی. ئیسته، ئیمه زۆر خه لکمان، له « سوله یمانیی و ههولتر » ههیه، که سایه تیپییهکی ئیسلامین، پیاوی رامیاریشن، ئیمه، وهک لایه نێکی ئیسلامی، پرس و راوژیان پێ دهکهن. ئهوانیش، ئامۆژگارییماندهکن، وهک چۆن، کوردایه تیپی به ڕیکخراوه نهتهوهیییهکانهوه نه به سراوتهوه، کاری ئیسلامییش، به پارته ئیسلامییهکانهوه گری نه دراوه. بۆ نمونه: به پێزت، کاتی خۆی، له گهڵ براده رانی « پاسۆک » بووی. رهنگه ئیسته، له هیچ ڕیکخراویکی رامیاری کوردییدا نه بی. به لام، رهنگه، زۆر راژهش بکهی، ڕیکخراوه رامیارییهکان نه یکهن! له پهرتووکه کانتدا هه ستهمکه، هه موو ڕیکخراوهکان هه لده سه نگینی، په مخه یان لی دهگری، چاکه کانیان ده لێی، خراپه کانیان ناشاریتهوه و خه وشه کانیشیان پیشاندهدی، بۆ ئهوهی راستیکه نهوه! ئهوه له کاتیکدا، تو له هیچ ڕیکخراویکی رامیاری کوردییشدا نیت و ڕۆلی خۆشت دهبینی. کاری ئیسلامییش، هه ر به هه مان شیویه. مه لایهک، کاتی له سه ر پلیکانه کهی گوتارده دا، راستیی ده رده بری، راستیییهکانی ئیسلام ده خاته روو و گه له کهی ئاگادار ده کاته، ئیمه ده لێن: ئه و مامۆستایه، کاری ئیسلامی خۆی دهکا. ئینجا، یاسی هه موو کیشه و گرفته کانی گه له کهی دهکا، خا ل له سه ر پینه کان داده نێ و دهس بۆ ده رده کان راده کتیشی. ئه وه هاوکاری له گه ل ئیمه دهکا. ئه وه هاوکارییه که، بۆ ئه و کاره رامیارییه ئیسلامییهی، ڕیکخراوه ئیسلامییهکان ده یکهن.

20: ئه دی، ئازایه تی له ئیسلامدا چی ده گه یه نێ؟ به باوه ری تو، موسو لمان تیکی ئازا و نا ئازا، چۆن له یه کدی جیا ده مکرینه وه؟
 و 20: ئازایه تی له ئیسلامدا، ئه وه یه: ئه وه ی خوا فه رموویه تی، مرۆ بتوانی، له هیچ شتی نه سه له میته وه، بیلێ. مرۆ، به پێی توانای خۆی هه ول بدا، بێ پرینگانه وه و سه له مینه وه نه نجامییدا. واته: هه م به قسه، هه م به کرده وه، ئه وه بلێ و بکا، که خوا پێی خۆشه. به دلنیا یییه وه، ئه وه ی خواش پێی خۆشه و فرمانی پێ کردووه، له راژه کردنی خه لک و گه لیش دایه. ئه وه ئازایه تییه.

په یامبر « د.خ. »، چه مکی زور له ووشه کانی فراوانتر کردوه، دهسکاریی کردوون و به جوریکي دیکه دایرپشتوونه ته وه. بق وینه: په یامبر « د.خ. » پرسسیاری کردوه و فرموویه تی: (اتدرون من الصرع؟) واته: دزمانن، پالهلوان کئییه؟ زورانباز کئییه؟

هلوانیش گوتوویاته: (من یصرع الناس.) له و کهسه ی خهلکی له زهوی دهدا.

فرموویه تی: (الصرع لیس شدید بصرعه و انما شدید من یملک نفسه عند الغضب.) پالهلوان له و کهسه نییه، خهلکی له زهوی دهدا، به لکوو، له و کهسه یه، له کاتی توورهبووندا، خوی دهگریته وه.

واته: کاتی توورهدمبی، جلوی دهرونی خوی تونددهکا، نایه لی، له رهوا دهرچی. هر وهک چون، کاتیکیش، ترس رووبه رووی دهیته وه، دیسان نایه لی، له رهوا دهرچی، له بهرته وهی، ترسی رووبه رووی بوته وه، نارپهوا بلتی، یا له بهرته وهی رقیه لساوه، نارپهوا بلتی.

به کورتیی: نازایه تیی له پیناسه ی نیسلامدا، له وهیه: چ به قسه و چ به کرده وه، مرق سنوره کانی « شرع » نه به زنتی. نه له بهر گوشاری دهرکیی و خهلک، شتیکی رهوا به ژیر لپوه وه بکا، که پتویسته بگوتی. نه له بهرته وهی، رقیشی له خهلک هه ستاوه، شتی بلتی، که له « شرع » به دهربی و له « شرع » دا نه بی!

پ21: « جیهاد » چییه؟

و21: واتای « جیهاد »، له جهنگ فراوانتره. چه مک و واتای « جیهاد »، واته: « بذل اقصی ما فی الوسع » له و پری توانا به کاربیتری. جا، له و پری توانای دهریرین بی، له و پری توانای مالیی بی، له و پری توانای جهسته یی بی، هه مووی دهگریته وه.

په یامبر « د.خ. » فرموویه تی: (جاهدوا المشرکین باموالکم و السننکم و قلوبکم.) له که ل بی باوهرهکاندا، به مال و سامان، به زمان، به دل « جیهاد » بکن. که واته: به دل و زمانیش « جیهاد » دهگری. به لام، جهنگ له وهیه، مرق به چهک و به رووبه رووبونه وه بیکا.

— که واته: نایا دهنانین، « جیهادکردن » بق موسولمانان، به جوریکي له نازایه تیی داننن؟

به دنيايييه وه. گومانی تیدا نییه، به واتا فراوانه که ی « جیهاد »، گهر
 یه کئی نازا نه بی، نه « جیهاد » ی بق ده کرئی، به واتا تهسکه که شی، نه
 جه نگیشی بق ده کرئی. چونکه، واتای باو و « شرعی » « جیهاد » له
 کیشه « شرعی » یه کاند، واتای جهنگ ده گه یه نی. به لام، له « قورئان » و
 « سووننهت » دا، ووشه ی « جیهاد » له جهنگ فراوانتره.
 — مه بهست له « جیهاد »، له گال کئی دایه؟

خوای گه وره، به په یامبه ری « د.خ. » فرمووه: (و جاهد هم به جهادا
 کبیرا). له گال بی باوهره کاند، به قورئان « جیهاد » بکه، « جیهاد » یکی
 گه وره، « جیهاد » یی به « قورئان » بکرئی، دیاره، « جیهاد » ی بانگه واز و
 تیگه یاندنه، « جیهاد » ی دیا لۆگ و وتووێژه. دیسان، خوای په روهردگار، له
 سوورته ی « حج » دا فرموویه تی: (و جاهدوا فی الله حق جهاده).
 — خه ریکبوو، ئیسته، نه و پرسیارهت لی بکه م. فرموو.

نه وه، نه و درووشمه ی ئیمه یه. له سوورته ی « حج » دایه و سووره تیکی
 « مه کی » یه. نه و ئایه ته بق خوئی، ئایه تیکی « مه کی » یه. واته: له پیناوی
 خوادا خه باتبکه. چونکه، « جیهاد » به واتای تیکویشان، فیداکاریی و
 قوربانییدان دئی.
 — به جهنگ نایه ت؟

مه رج نییه، هه ره به جهنگ بی. ووشه ی « جیهاد »، جهنگیش ده گرتیه وه،
 بانگه واز، گفتوگۆ و جهنگی « حوجه » تیش ده گرتیه وه. (الحرب حربان،
 حرب لسان و البرهان، و حرب السیف و السنان). « جیهاد » هه ره دووکی
 ده گرتیه وه. به لام، جهنگ ته نیا کوشتار ده گه یه نی.

— به لام، وا دیاره، کاتئ له هه موو وولاته ئیسلامیییه کاند، شتی رووده دا،
 بق نمونه: جهنگه کانی نیوان « عه ره ب و ئیسرایل، نه فگانستان و پووس،
 کۆسۆفۆ و یۆگۆسلافیا ... تاد » نه وانهی، له ئیسلامدا بریاریان به ده سه،
 ده لئین: « جیهاد » مان راگه یاند. ئایا، خه لک چی له راگه یاندنی ئه و
 « جیهاد » ته تیده گا؟ نه وانهی رایانگه یاندووه، مه به ستیان نه وه یه: هه موو
 ده ولته ئیسلامیییه کان، هه موو خه لکی موسولمان بئین، به هه موو
 توانایه کیانه وه، به شداریی له و « جیهاد » دا بکه ن، نه وه ی پاره ده دا، پاره
 بدا. نه وه ی به شداریی له جهنگدا ده کا، چهک هه لگرئی و بچی بق نه و
 وولاتانه به جگئی.

کاک دوکتۆر! من بۆم باسکردی. له زاراوهی « قورئان »دا، له زاراوهی « سووننهت »دا، ووشهی « جیهاد »، واته: خهرجکردنی هه موو توانایه ک دهگرتتهوه. توانای دهروونی، توانای زمان، مالبه خشین، فیداکاری، داکوکیکردن به زمان و بانگهواز، هه موویان دهگرتتهوه. له و ئایهتهی هینامهوه، ده لێ: ته نانهت به گیانیش دهگرێ. به لام، ووشهی جهنگیشمان هیه. جهنگ له « قورئان »دا، ته نیا کاتی روویه روویوونهوه دهگهیه نێ و به کارهینانی چهک دهگرتتهوه. له په رتووک « شرعیی »یه کانی شدا، ووشهی « جیهاد »، واتا باومهکی، که زاناکان له سه ری پتکه وتوون، « جیهاد » بووه به جهنگ. واته: له جهنگدا چریانکردۆتهوه و واتا که بیان ته سکر دۆتهوه. نه گینا، نه و واتایه « قورئان » بۆی دیاری کردووین، ته نیا هه ر جهنگ ناگرتتهوه، به لکوو، بانگهواز، په رومرده، زانین، مالبه خشین و هه مووی دهگرتتهوه.

— به باوه ری تق، ئایا، له م سه رده مه دا، « جیهاد » دهگرێ؟ ئایا دهگرێ، گرووپیکی ئیسلامیی له « کوردستان »دا، به رانبه ر گرووپیکی دیکه ی کوردستانی « ناسیۆنالیست » یا هه ر گرووپیکی دیکه ی « سیکولار » بێ، بوه ستی و « جیهاد » بکا؟

ئامانجی « جیهاد »، کاک دوکتۆر! بۆ وه لامی په رسیاره که ی به پزیزت. — به لێ. فه رموو.

« جیهاد » له ئیسلامدا، دوو ئامانجی هیه:

1. داکوکیکردن له خۆ، داکوکیکردن له دهوله تی ئیسلامیی و له گه لی موسولمان.

2. پتته ختکردن و پتکردنه وه بۆ گه یاندنی په یامی خوا به خه لک.

به واتای په که میان، که پتی دهگوترێ: « جیهادی دیفاعیی » یا « جیهادی دهفع »، نه وه، له کاتیکدا دهگرێ، هیرش بۆ سه ر موسولمانان بگرێ و په لاماریدین. جا، چ به کو مه ل بێ، چ به دهوله ت بێ، له لایه ن که سانیکی دیکه وه دژایه تیانبگرێ. بێ گومان، له سه ر ئایین، له سه ر موسولمانیتی پتیان پتی بگیرێ. په خه یان پتی بگیرێ. به لێ، داکوکی له « خۆ، ئالا، په یام و پتیازه » که یان، به « جیهاد » داده نرێ. چونکه، خوای په رومردگار فه رزیکردوه. (فمن اعتدی علیکم فاعتدوا علیه بمثل ما اعتدی علیکم.) هه روه ها فه رموو به تی: (و قاتلوا فی سبیل الله الذین یقاتلونکم و لا

تعدوا.) له ږتی خودا بجهنگن، له گهل ټو کهسانهی جهنگتان له گهل دهکن، به لام، دهسدریژی مهکن. گهر ټوانه جهنگیان نه کرد، ټیوهش له خوتانه وه، له جهنگیان هه لمه پیچن! ټوه به که مین ټامانجی « جیهاد » بوو.

دوه مین ټامانجی « جیهاد » یش ټوه یه: گهر دهوله ټیکي ټیسلامی هه بوو، دهسه لاتیکی هه بوو، ټوه وه واره و دهسه لاته ټیسلامی یه، له سهری پیوسته، بانگه وازی ټیسلامی، به دوورترین شوینی سهر پرووی ټم زهوی به گیه نی. به لام، بانگه وازی ټیسلامی، بو ټوه ناگه یه نی، خه لک به زور موسولمانکا، به لکوو، تنیا به ربه ست و په رچه کان لادها، تا خه لک، دهنگی زولالی ټیسلام بیستی. ټوه کاته، باوه ردین یا نایهین، ټاره زوی خوتانه. گهر باوه ریانهینا، زور چاکه و ټوا موسولمان دهین. گهر باوه ریشیان نه هینا، ټوا ټازادن و له سهر ټایینی خوتان ده میننه وه. به لام ده بی، سهرانه به دهوله تی ټیسلام بدهن.

که واته: ټیمه، وهک لایه ټیکي ټیسلامی، له باری ریالیزی ټسوه وړی « کوردستان »، به پی پی بوچوونی خومان، زور خومان پاراستوه و خوشمان زور ده پاریزین، خومان زور دوورگرتوه. به راستی، تنانه ت، هیندی له لایه نه ټیسلامی یه کان، جاری و هه یه، هیندی خه لکی ټیسلامی ساکار، تی نه گه یشتوی کرچوکال و سه رکیل، که رهنگ زور جار، لاسایی موسولمانانی شوتنانی دیکه بکه نه وه، دهیانه وئی، ټزمونی وولاتانی دیکه، له « کوردستان » دووباره که نه وه! په مخنه مان لی ده گرن، مزایه ده مان به سه روه ده کن و ده لین: « کومه لی ټیسلامی »، جهنگ ناکه، « جیهاد » ناکه، نهرمکیشییده کن، چاوپوشییده کن!

ټیمه ده لین: به لی. چونکه، خوینرشتنی خه لک، چ خه لکی خومان بی، چ خه لکی لایه نه کانی دیکه ی به رانبر بی، کاتی « شرع » ریپییده ده، هینانه دی ټامانجیکی ټیسلامی، په کی له سهر ټوه که وتبی. ټه گینا، کوشتنی خه لک، هر و اشتیکی ټاسان نییه و که ی ره وایه؟ (و لا تقتلوا النفس التي حرم الله الا بالحق.)

کاتی خه لک، ریمان لی بگری، ټایینداری بکه ین و دهسدریژییمان بکه نه سهر، مافی خومان، دا کوکی له خومان بکه ین. بی گومان، ټیسته نا، به لکوو، کاتی دهوله ټیکي ټیسلامی هه بوو. « فتوحات » ټیسلامی

بۆچی کراوه؟ موسولمانان، هاوه لانی په یامبر « د.خ. »، خو هر وا به خوږایی، شیت نه بوون، وولاتانیان گرتووه! به لکوو، له سهریان پتویست بووه، په یامی خوا، بهو که لانه بگه یهن، له پیزی نهو که لانه شدا، به نه ته وهی کوردی بگه یهن. جا، چ که لانی ژیر چه پۆکی وهک نیمه ی کورد بووی و هیچ قه وار میه کی نه ته وهی نه بووی. چ که لانی خاوهن دهسه لات و دهولت بووی، پۆله کانی که له که ی خو یانیان چه وساند بیته وه، تا په یامی خویان پی بگه یهن. جا، کام کهل په سه ندی کوردوه، باشه، کام که له ش په سه ندی نه کوردوه، نهوا نیسلام نه یگوتووه، هر ده بی، موسولمان بی. به لام، گوتویان ده بی، ریمانیدن.

— باشه، من نمونه یه کی زیندووت بق دینمه وه. نهو « جیهاد » هی به پرتزت دهر مسوی، له سرده می په یامبردا، له سرده می هر چوار جینشینه که دا، له سرده می هر دوو دهولته نیسلامییه که ی « نه مه ویی و عیباسی دا، ته نانه ت له سرده می نیمپراتوری « عوسمانی شدا، که به « جیهاد » یان داناوه، له شکر تکی زوریان، له که لانی موسولمان کو کردو ته وه، جهنگی کی زوریان کردوه، له کیشوهری « ناسیا » وه، تا دیوار هکانی « چین » و له کیشوهری « نه وروپا » شه وه، تا شاری « قییه ن » پویشتون. چوون، په یامی نیسلامیان پی راگه یهن. گوتویان: نایینی هیه، ناوی نیسلامه. وهرن، موسولمان بن. نهوانه ی موسولمان نه بوون، جهنگیان له کهل کردوون و کووشتوویانن. یا هیندی وولات هه بووه، سهرانه یانداوه و جهنگه که دروست نه بووه. ئایا، نه وړو دهنوانین، نهو تا قیکردنه وهی نیسلام، له جیهاندا دوپار که ینه وه؟ دهوله تیکی نیسلامی که وره، له « رۆژه لاتی نیوه راست » دا دامه زرتنری، به چن دهوله تیکی زلهیزی وهک: « چین، نه میتریکا، رووسیا، فرهنسه، بریتانیا » و هه موو نهو دهوله تانه ی موسولمان نین، بلین: نهوه نایینی نیسلامه، کهر وهرید هگرن، باشه. کهر وهری ناگرن، ده بی، سهرانه بدهن. ئایا، شتی وا ده کری؟ نهو نه زمونه، سرده مه که ی به سر نه چووه؟ چونکه، کهر و ابی ... لیره دا، کاسیته که ته و ابو، له بهر نه وه، پرسیاره کم به شتو میه کی دیکه دوپار مکردو ته وه، تا، ماموستا به باشی لئی تیگا:

من ویستم، نمونه یه که له سر « جیهاد » بق دینمه وه. نهوه ی له نیسلامدا ناوی « جیهاد » و به پرتزت روونکرده وه، لهو سرده مانه دا، دهوله تی

ئىسلامىي ھەبىوۋە. يەكەمىن دەۋلەتى ئىسلامىي، لە شارى « مەدىنە » دامەزراۋە. تا سەردەمى « عوسمانىي » يەكەنىش، ھەر بەردەۋامبىوۋە. گوتم: ئىمپىراتۆرىي « عوسمانىي »، تا دىۋارەكەنى « چىن » چوون. لەم لاشەۋە، تا نىۋەراستى « ئەۋروپا » رۆشتوون، بۆ ئەۋى پەيامى ئىسلامىيان پى رابگەيەنن. ئەۋان قەبۇلىيان نەبىوۋە. لە بەرئەۋە. جەنگ لە نىۋانىاندا دەسىپىتكر دوۋە. ھەلبەتە، جەنگىكى زۆر و درىژخايەن روويداۋە. لە چ لايەك زۆر كوژراۋە و كەى گەراۋنەتەۋە، ئەۋە مەبەستى باسەكەى ئىمە نىيە. لە ھىندى شۆپىندا تۋانىۋىانە، پەيامى ئىسلام، بە سەر ئەۋگەلانەدا بسەپىنن. بەلام، موسولمان نەبوون، بەلكو، سەرانىاناداۋە. ئايا، ئەۋرۆ دەتۋانرى، گەر دەۋلەتتىكى ئىسلامىي گەرەى يەكگرتۋوش دامەزرى، ھەمو دەۋلەتە ئىسلامىيەكەن يەكگرن، نىزىكەى يەك مىليار و دوۋسەد مىليۋن موسولمان لە جىھاندا ھەيە، ھەمويان يەكگرن و دەۋلەتتىكى ئىسلامىي سەرەخۆ دامەزارىنن، يەك جىنشىن ھەبى، ۋەك لە سەردەمى ئىمپىراتۆرىي « عوسمانىي » دا ھەبو، ئەۋ دەۋلەتە دەتۋانرى، ئەم پەيامە بە ھەمو گەلانى « ئەۋروپا، ئەمىرىكا، ئۋستراليا و ئاسيا » بگەيەنرى؟ چۈنكە، ئەۋ دەۋلەتەنە، چەككىكى زۆرى مۇدرىنى « ئەتۋمىي، بىۋلۆژىي، بەكتىرىۋلۆژىي، كىمىۋىي، ئەلكترۆنىي » و ھەرچى چەكى كۆكۆژىي دىكە ھەيە، ھەيانە. باشە، ئىۋە پىتيان دەلەتن: ئىمە موسولمانىن، يا دەبى، موسولمانىن، يا دەبى، سەرەنە بەن. ئەۋانىش دەلەتن: ئىمە موسولمان نابىن، رىز لە ئايىنەكەتان دەگرىن، بەلام، سەرەنەش نادەين. لە ۋكاتەدا، تۆ چۆن ئەۋ داۋاكارىيەى خۆتەيان، بە سەردا دەسەپىنرى؟ چۈنكە، گەر جەنگى لە نىۋان ئىسلام و ئەۋاندا بەرپابى، گومانى تىدا نىيە، بەلەنسى ھىزەكان لە ھەمو پوۋيەكەۋە، ۋەك يەك نابىن و نىن! مەبەستم ئەۋەيە، ئايا، سەردەمى ئەۋە بەسەر نەچۋە، گەر لەگەل ئەۋرۆدا بەراۋردىكەين!! بەلى. ئىستە بۆت روۋندەكە مەۋە. كاك دوكتۆر! جارى پىۋىستە، ئەۋە تۆزى رۆشكرىتەۋە، ئەۋ كاتە، ۋەلامى پرسىارەكە ئاساندىبى. زۆر كەس ۋا دەزانرى، لەگەل دەۋلەتتىكى ئىسلامىي دامەزرا، بە شىۋەيەكى ئۆتۆماتىكى دەبى، دەس بە « فتوحات » بگا، ۋەك بەررىزت دەفەر موۋى، يا موسولمانبە، يا سەرەنەبەدە! ئەۋە خۆى، بەۋ شىۋەيە نىيە، بەلكو، بە جۆرىكى دىكە لىككەدرىتەۋە.

گەر تەماشای « تەئریخی تەبەری » بکەین، هەروەها، تەماشای « بیدایە و نیهایە » و « ئەلکامیل فی ئەلتەئریخ » ی « ئین ئەلئەسیر » و پەرتووکه‌کانی دیکەش بکەین، که لەم رۆژانه‌دا، بۆ بابەتێ گەرام، چەن بەسەر هاتیکیان هیناوه‌تەوه، دواى ئەوهی، لە جەنگی « قادسییە » دا، بە تاییەتی، سوپای ئیسلام بە فرماندهی « سەعدی کوری ئەبی وه‌قاص »، لەگەڵ سوپای « فارس » مەکاندا بە سەرکردایەتی « رۆستم » لە سەردەمی — « ساسانییەکان ».

بە‌ئێ. لە سەردەمی « ساسانییەکان » و « کیسرا » دا بوو. نازانم، ناوه‌کەیم لە بیرچۆتەوه، ناویکی هەیه! هەرچی چۆن‌بێ، کاتێ پووبه‌پووبوونەتەوه، سوپای ئیسلام، لە پێشدا، چوار پێنج جار، نوێنەری بۆ لای « کیسرا » ناردوو. پاشان، نوێنەری بۆ لای « رۆستم » یش ناردوو. لێیان پرسبوون و گوتویانە: ئێوه بۆچی هاتوون؟ « عەمری کوری عامر » و دوو سێهەکی دیکە لە هاوه‌لان، لە وه‌لامی ئەو پرسیارەدا گوتویانە: ئێمه، کۆمه‌لێکین، خۆای پەروردگار، لە نێوماندا، په‌یامبەرێکی ناردوو. ئێمه خە‌لکیکی بێ سەروبه‌ربوون. مرداره‌وه‌بوومان ده‌خوارد. کچمان زینده‌به‌چالده‌کرد. زۆرداریمان لەگەڵ یه‌کدیدا ده‌کرد. ده‌وله‌مه‌نده‌کان، هه‌زارمەکانیان ده‌چه‌وسانده‌وه. دواکه‌وتوو بوون. بتمان ده‌پەرس. ئاوامان ده‌کرد و ئاوامان ده‌کرد. په‌یامبەرێ، لە نێو خۆماندا په‌یدا بوو، ئەوانه‌ی هه‌موو لێ قه‌ده‌غه‌کردین و پێی گوتین: به‌ندایه‌تی بۆ خوا بکن، پێکه‌وه‌ برابن، پێکه‌وه‌ رێک و ته‌بابن. چاوتان لە پاکیی بێ، ئاگاتان لە چاکیی بێ. ئێسته‌ش، ئەو په‌یامه‌ی خۆای پەروردگار، بۆ په‌یامبەری ئیمه‌ی ناردوو، ئیمه‌ی راسپاردوو، لە نێو خە‌لکی سەر زه‌وییدا بلایکه‌ینه‌وه. ئیمه‌ش هاتووین، لە ئێوه‌ی بگه‌ینن. تا ئێوه‌ش، دواى ئەو ئایین و په‌یامه‌ نوێیه‌ بکه‌ون.

ئەوانیش گوتویانە: باشه، گەر وه‌رمانگرت، ده‌لێن: چی؟ ده‌گه‌رتنه‌وه؟ گوتویانە: بە‌ئێ. خۆتان وولاتی خۆتان به‌رێوه‌برن، گەر ئەو ئایینه‌تان وه‌رگرت و ئەو په‌یامه‌تان په‌سه‌ندکرد، ئیمه‌ ده‌گه‌رتینه‌وه. (نده‌کن و بلا‌دکم و شانکم.)

ئەمه‌ش، دوو سێ گه‌یرانه‌وه‌ی هەیه. « فارس » مەکان گوتویانە: گەر ئایینه‌که‌مان وه‌ر نه‌گرت، چی ده‌کەن؟

ئەوانىش گوتتويانە: پىمان خۆشە، ۋەرىگرن، بۆ ئەۋەى، ئەۋ پووناكىيى و
فەرەى، ئىمە لىي بەھزەمەندبووين، ئىۋەش، ھەر لىي بەھرەمەندبن. لىتان
دەگەر پىين، خۆتان ۋولاتى خۆتان بەرپۆمبەرن. بەلام، گەر ۋەرتان نەگرت،
گەر موسولمان نەبوون، دەبىي، سەرانبەدن.

بى گومان، ئەۋ سەرانبەى لە ئىسلامىشدا دەدرى، نىشانەىەكە بۆ ئەۋەى:
ئەۋ ۋولاتە، دزايەتتىي ئەۋ قەۋارە ئىسلامىيە ناكا. لىي دەگەرپى، ئەۋ ئاۋە
زولالەى لە كانىاۋى ئىسلامەۋە ھەلقوۋلاۋە، ئەۋ جۆگەىە، ئەۋ پوۋبارە، بە
ھەمو ئەۋ گەلانەى دىكەش بگا، كۆسپ و پەرچى نەخاتە پى. واتە: ئەۋ
سەرانبەى بۆ ئەۋە نەبوۋە، كەساسبن. چونكە، بۆ نمونە: « عىراق »، لە
سەردەمى « عومەرى كورپى خەتاب »دا، دۋاى ئەۋەى گىراۋە، خەلكەكەى
موسولمان بوون. ئەۋانەى، لە دۋاى جەنگ خۆيان بەدەسەۋەداۋە، ھەر لە
شۋىنى خۆيان ھىشتتوياننەتەۋە. بەلام، « خەراج »يان لە سەر
زەۋىيەكانىيان داناۋە. ئەۋانەى موسولمانىش نەبوون، لە سەر ئايىنى
خۆيان ماۋنەتەۋە، لە سەر جى و پىي خۆشيان بوون.

بۆ زانىارىي بەرپىزىشت، شاي « بەحرەين »، ناۋى « مونزىر بىن ساۋا
ئەلئەبدىي » بوۋە. پەيامبەر « د.خ. »، نامەى بۆ ناردوۋە و بۆى نووسىۋە:
(اسلم، تسلم.) واتە: موسولمانبە، سەلامەتدەبى. (و نجعل ما بىن
اىدىك لك.) واتە: ئەۋەى لە زىر دەسدایە، بۆ خۆت دەبىي. گەر موسولمان
دەبى و شايستەى ئەۋەبى، بۆ فرمانرەۋاىسى ۋولتەكەى خۆت ئامادەبى،
« شەرئەت » پىادەكەى، لە شۋىنى خۆت بىنەرەۋە. ئىنجا، بە كەدەۋە
موسولمان دەبى و پەيامبەر « د.خ. »، لە شۋىنى خۆى دەپھىلتەۋە.

جا، مىژۋوى ئىسلام ۋا ھاتوۋە. گەر گەلى موسولمان نەبوۋىي،
سەرانبەشى نەدايى، مەبەستىيان ئەۋەبوۋە، بە ھىچ شىۋەىە، ئەۋ پەيامەيان
قەبوۋل نىيە و ئەۋ بەرنامەىەى خواشيان ناۋى. بەلام، رىشيان نەداۋە،
بلاۋپىتەۋە. لەبەرئەۋە، موسولمانەكان، پەنايان بۆ چەك بردوۋە. واتە: لە
بەر رىگرتنەكە بوۋە، نەك لەبەرئەۋە بوۋىي، موسولمان نەبوۋىن.

بەلگەمان بۆ ئەم قەسەىە چىيە؟ بەلگەمان ئەۋەىە: ھەمو زانىيانى ئىسلام،
لە سەر ئەۋە يەكدەنگن و دەلىن: ھەر كاتى، لە گەرەمى جەنگىشدا بى،
لەبەرئەۋەى، كۆمەلى موسولمان نەبوون، بە ھىچ جۆرى، ئامادەش
نەبوون، سەرانبەدن، بۆىە، جەنگيان لەگەلدا كراۋە. گەر لە گەرەمى

جەنگە کە شدا کوتیان: جەنگ راگرن، سەرانه تان دەدەینتی، دەبی، جەنگە کە بوەستینرێ یا درێژە ی پێ بدری، تا موسولمان دەبن؟ دەلین: دەبی، یە کسەر جەنگە کە راگیرێ. چونکە، جەنگە کە لە بەرئەوه ناکرێ، کە موسولمان نابن، بە لکوو، جەنگە کە لە بەرئەوه دەرکێ، کە سەرانه نادن. سەرانه دان چی دەگە یەنتی؟ واتە: ئەو کۆمەڵ و گە لانهی، موسولمان نابن، بە لام، سەرانه دەدن و مل بۆ سیستمی فرمانرەوایی ئیسلامیی کە چ دەکەن، کە دەیهوێ، ئایینە کە بە هەموو جیهاندا بلوکاتەوه، لە خە لکیش دەگەرێن، دا خوا بروای پێ دیتن، یا ناهیتن؟! بنچینە ی راستە قینە ی هەموو « فتوحات » ی ئیسلامییش، هەر بەو شیوێه بوو. من یە ک شتی دیکە، بۆ بەرێزت باس دەکەم.

— فرموو.

بێ گومان، لە سەر دەمی « ئەمە ویی، عەبباسیی و عوسمانیی » یە کاندای هە ل هە بوو. لە بەرئەوه، ئیستە، ئیتمە وەک ئیسلامیی، کاتێ تە ماشای میژووی ئیسلام دەکەین، دەلین: میژووی موسولمانان و نالین: میژووی ئیسلام. چونکە، جارێ لە سەر دەمی « معاویە ی کوری ئەبو سوقیان » دا، « یەزید » ی کوری، لە سەر دەمی خۆیدا، بە تۆپزیی، پەیمانێ باوەر پێتەتانی لە خە لک وەرگرتوو. بۆیە، زۆر لە زانایانی ئیسلام دەلین: « یەزید » جێنشین نەبوو و رەوایەتی نەبوو. چونکە، بە زۆر ئەو پلە یی وەرگرتوو. لە بەرئەوه دەبی، موسولمانان بە ویست و ئارەزووی ئازادانە ی خۆیان، فرمانرەوا و کار بە دەسانی خۆیان هە لبرێرن.

خۆ، زۆر بە ی زانایانی ئیسلام، هەر ئەشکە نچە دروان، دەریە دەر کران و ئارامیان لێ هە لگرتوون. ئیدی، لەو کاتەوه، کیشە ی فرمانرەوایی و پامیاری ئیسلامیی، لە گە ل کیشە ی « شریعت » و بەرنامە ی ئیسلامییدا، لە یە کدی ترازاون. بە لام، بێ گومان، بەو ئەندازێه نەبوو، کە لە « ئەوروپا »، لە سەر دەسی پیاوانی « کەنیسە » دا روویداوه. چونکە، زانایانی ئیسلام، خۆیان بە دەسە وه نەداوه، هەر لە « ئەبو حەنیفە » وه بیگرە، تا بە « ئیمام مالک، ئەحمە دی کوری حەنبە لیلی و ئیمام شافعیی » دەگا، ئامادە بوون، بە ندبکرێن، لێ بدرێن، دەریە دەر بکرێن، بە لام، هەر گیز خۆیان بە دەسە وه نەداوه، وەک پیاوانی « کەنیسە »، لە ئاستی « تسار » و دەسە لاتدارە کاندای، بێ دەنگ بوون.

ئىستى، بەرپىزىز گىرڧىتە كەت لەو ە دايە، بۆ نىمۇنە: گەر قەوارە و دەولەتتىكى ئىسلامىي ەبىي، چۆن ئەو كارە دەكا؟ باشە، كاك دوكتۇر! كام دەولەتى ئىسلامىي؟! خىواي پەرەردىگار، بىچىنە يەكى گىشتىي داناو و فەرموويەتى: (لا يكلف الله نفسا الا وسعها) خىوا داوا لە ەيچ كەسى ناك، ئەو ەبىي، لە توانايدا ەيە. ئىستى قەوارە و دەولەتتىكى ئىسلامىي درووستىي، لە سەداسەد شەرىي « شەرىي » بىي، چۆنكە، ئەو قەوارانەي ئىستى ەن، ئىمە تىببىنىمان لە سەريان ەيە، « كۆمارى ئىسلامىي ئىران، سۇدان » بۆ نىمۇنە.

— « ەرهىستانى سعوودىيە ».

بەلئى. « سعوودىيە، ئەفغانىستان » كۆي و كۆيى دىكەش، ئىمە تىببىنىمان لە سەريان ەيە. بەلام، بلىين، قەوارە و دەولەتتىكى ئىسلامىيىش دامەزرا، لە سەداسەد « شەرىي » و پىكۆپىكىش بوو، « شەرى » داواي چى لئى دەكا؟ داواي ئەو ەي لئى دەكا و دەلئى: تۆ دەبىي، بەپىي تواناي خۆت ەول بەدى، جارى پىش ئەو ەي، ئەو موسولمانانەي ژىر چەپۆكن، پىزگارىانكەي، « شەرى »، چ مافىكى دانئى، با پىيان بەدا. « شەرى »، چ مافىكى بە كەلى كورد دا، با بىدا. نەتە ەيەكە، لە چل مىليۆن پىكەتو ە، با، چى دىكە نەچە وسىنرئە ە، با، چى دىكە كىمىاباران نەكرى، بە ناو « ئەنفال » نەكرى، جىنئۆسايىد نەكرى. بابە! چ خىوا بەردارە... جا، ئەو قەوارە ئىسلامىيە، لە « ئىران » بىي، لە « عىراق » بىي، لە ەر شوئىي بىي، گىرنگ نىيە! چۆنكە، ئىسلام دەلئى: پىش ئەو ەي، مافى تاكى بەدى، دەبىي، مافى كەلئى بەدى. جا، داواي ئەو ەي، كەلى كورد، يا ەر كەلئى دىكەي زۆرلىكراو، گەر ەبوو، موسولمانىش و دەچە وسىنرئە ە، داواي ئەو ەي، ئەو دەولەتە ئىسلامىيە، ەموو گىرڧىتە كانىان چارە سەردەكا. ئىنجا، گەر لە دەسلات و توانايدا ەبوو. پىي دەلئى: دەي باشە، روو لەو خەلكە بكە. پەيامى خىوايان پىي راگەنە.

چ كاتئى، ئەو دەولەتە ئىسلامىيە درووستەبىي؟ كاتئى، كە چەكى لە چەكى ئەوان بە ەزترىبوو، توانايەكى واى ەبوو، بەرانبەريان بوستى. ئەو كاتە، خەلكى پىپۆر و شارەزا كۆدەكاتە ە، لىيان دەپرسى: ئەرى خەلكىنە! ئىمە ئەو جەنگە بكەين، سەركە و تودەبىن، يا ژىركە و تودەبىن؟! ئاخىر ئىستى، جەنگە كە بكەين يا نەكەين، خۆ زلەپىزتىكى ەك « ئەمىركا »، بىي

جهنگ، له پټی هوکاني راگه ياندنه وه، له پټی به کاره پټناني چه کی نابور يييه وه، « جيهانگيريی » خوئی، به سر هه موواندا سه پاندووه. به لام، هه رج نييه، دهوله تيکی ئيسلامي، ئه و نامرازانه به کار پټنی. به لکوو، به پټی سه ردهم، به پټی پوژگار، ئه و نامرازانه به کار ديتري، بۆ نه وهی، ئه و په يامه خوابييه، به گوئی ئه و خه لکه بگا.

خوئی کيشه که ئاوايه. (و قاتلوهم حتى لا تكون فتنه و يكون الدين كله لله.) واته: له گه ليان بجهنگه، تا، « فيتنه » نامټنی، تا، بۆ وهر گرتنی ئاين، گوشار و زور له سر خه لک نامټنی. جا، چ بۆ وهر گرتنی ئاينی ئيسلام بټی، چ ئا ئيسلامي بټی. گرنه نه وهيه، مرؤکان زوردار ييان لئ نه کرئ، نه ئاينی ئيسلام و نه ئاينی تيکی ديکه شيان، به سه ردا سه پټتري.

دواي نه وهی، ئيسلام ده سه لات په يدا دهکا، هه موو جيهان و لئ دهکا، هه چ که سئ ناتوانئ، له سر بير، گوشار بۆ که سټکی ديکه به رټی. چونکه، گوشار کردن له خه لک، بۆ نه وهی، بيرټ قه بو لکا، ئا نه وه، خوئی له خویدا، کاکلهی تيروره. واته: گوشار له خه لک بکهی، بۆ نه وهی بير تيکی ديار يکرا و په سه ندبکن، نه وه قه ده غه يه، نه وه به پټچه وانهی سرووشتی مرؤقه وهيه. به پټچه وانهی سرووشتی ئاينيشه وهيه، خواي په روه رديگار يش، نه وهی به ئامانجی کوټايی « جيهاد » داناوه. (و قاتلوهم حتى لا تكون فتنه و يكون الدين كله لله.) « فيتنه » واته: ئازار و نه شه کنجه، له سر بير ويا وهريان نامټنی و هه موو ملکه چي ييه ک، هه ر بۆ خوا ده بټی، واته: جگه له خوا، کهس له کهسی ديکه ناترسئ. جا، ئه و کاته (فمن شاء فاليؤمن فمن شاء فاليكفر).

— ئاخه، به رټزت باسی « شه ريعه ت » ده کهی!
به لئ.

— به لام، بۆ باسی کرده وهی رټک خراوه ئيسلامي ييه کان له هه موو جيهاندا ناکهی؟ چونکه، نه وه دوو شتی جياوازه.
به لئ.

— واته: نه و ئايه تانهی به رټزت هينانته وه، (و قاتلوهم حتى لا تكون فتنه.) به زور شت ليکده رټنه وه. له وانه يه، لايه نئ هه و ليش نه دا، « فيتنه » درووستکا. به لام، لايه نه ئيسلامي ييه که ده سپيشه ريبکا و بلئ: با، « فيتنه » درووست نه بټی! بۆ نه وهی، به و بيانوانه وه، خوئی به سه ري دا

بسه پینتی و دهسه لات و هرگری. له بهرئه وه، جهنگیشی له گه ل دهکا. من وای
تیده گهم، بۆچوون و لیکدانه وهی جیاواز، بۆ لیکدانه وهی نایه ته کان ههیه.
واته: به گویزه ی تیکه یشتنی گرووپه پامیارییه کان، به گویزه ی
ئامانجه کانیان، به گویزه ی ستراتیژیان، لیکدانه وهی نایه ته کان ده گۆرئ.
لیردها، له باسی سه رانه دا، من شتی کم بۆ ده رکه وت، ئه ویش ئه وهیه:
لایهنکی گه وهی ئه و سه رانه وهرگرتنه، له فاکته ری ئابوورییدا خۆی
ده بینئ. وایه نییه؟
به لئ.

— چونکه، هه ر له کۆنه وه، تا ئه و پۆژه ی، سه رانه باو بووه، ئه وانه، بۆچی
سه رانه یان به ده ولته ی ئیسلامی داوه؟ له پاشه پۆژیشدا، گه ر ئه و ده ولته
ئیسلامییه دروست بئته وه، بۆچی دروست ده بئته وه؟ که واته: فاکته ری
ئابووری، پۆلکی زۆر گه وه و کرنگی، له تیروانین و دیدی ئیسلامی، له
ده سه لاتئ ئیسلامییدا هه بووه و ههیه.
کاک دوکتۆرا!
قه رموو.

بۆ ئه وه ده گونجئ، لیکدانه وهی جیاواز هه بئ. هیندئ شت لیکدانه وهی
جیاواز هه لده گری. به لام، هیندئ شتی دیکه هه ن، پوونن و هه یج جۆره
لیکدانه وهیه کی جیاوازی دیکه یان نییه. ئامانجی کۆتایی «جهاد»
ئه وهیه: هه موو مرۆفایه تی، له ژێر سایه ی فرمانه ره وایی «شهریعت» دا
کۆکاته وه. جا، ئه وهی براهی هه یه و باوه ر دینئ، خۆی به «شهریعت» وه
ده به ستینته وه. ئه وهی براهی نییه و باوه ریش ناهینئ، له سه ر ئایینی
خۆی ده مینینته وه. به لام ده بئ، ملکه چکا و پیزی ئه و ده سه لاته پامیارییه
ئیسلامییه بگری، که هه موو جیهانی له ژێر ده سی خۆیدا کۆکردۆته وه.
ئه وه ئامانجی کۆتایی «جهاد» ئیسلامییه و زانایانی ئیسلام، له
سه ری یه کده ننگن.

ئه وهی به پزیشته ده لئئ، لیردها گرووپه ئیسلامییه کان و قه واره
ئیسلامییه کان، به پیتی ئه و قۆناغه ی تیده که ون، به پیتی توانایان ره فتار
بۆ نموونه: ئیسته ئیمه، لای براده رانی نایسلامی خۆمان، که له

«کوردستان» دا هه ن، ده لئین: ره نگه ئیمه له و قۆناغه دا بین، که پیکه وه

دلنه وایی یه کدی بکهین. له بهرتهوهی، نامانجیکی هاو بهشی گشتییمان هیه. ئسو نامانجهش، پتر خۆی له وهدا دهبینی: هیمنی و ئاساییشی « کوردستان » بپارتزین. ئو رهوشه تیکه نهدهین، که وهک کهشتیییهک وایه، هه موومانی تیداین. گهر تیکچوو، له هه موومان تیکدهچی. با، ئو سئبهره تیک نهچی، چونکه، که تیکچوو، خۆرمتاو له هه موومان دهدا. ئیمه، له م قوناغه دا ئاواين. له قوناغیکی دیکه دا، بق نمونه: کاتی ههستمانکرد، نهخیر، ئو خه لک و گه له هه مووی له گه ل ئیمه دایه، جه ماوهر هه مووی باوهری به ئیمه هیه، رهنگه، ئو کاته، به شتو مهیه کی دیکه، به برادرانی « پارتیی و یه کیتی » بلین: ئه ری براینه! ئوه مافی ئه و هتان نییه، به ناوی گه له وه، له « په رله مان » دانیشن، که ده جار، بق خۆتان پاتانگه یاندوو، ره وایه تیی نه ماوه!

— به ئی.

به ناوی « په رله مان » هوه دابنیشن، پتیشتر بریاره کان بدن، وهک پارت، کاکه و براینه ی له سه ر بکه ن و دوا ییش، وهک شتیکی چاوبه ست، له ژووری « په رله مان » دانیشن و بق نمونه: دهنگدانیکی رووکه شی له سه ر بکه ن. پتیشتریش، (ما وراثه نه لکه والیس) له پشت په رده وه، له و لاوه، بریارتان له سه ر هه موو خاله کان دابی. رهنگه، ئوه قه بوول نه کهین. به لام، بق نمونه ده لیم: گهر رهوشه که تیکچی، له هه موومان تیکدهچی.

دوا ییش، ئیمه خو شمان، قه باره ی خو مان ده بینن، ده لین: ئیمه با جار ی، شتی نه لین، له قه باره ی خو مان که و ره تر بی! کاتی خۆی، هه لیزاردن کرا، خه لکیکی زۆر، دهنگیان به « پارتیی و یه کیتی » دا. ئیمه ده بوو، ریزی ویستی ئو خه لکه ش بگرین، با، بقوونه کانیشمان وهک یه ک نه بن.

که واته: گرووپ و لایه نه ئیسلامیییه کان ده بی، به پی ئو قوناغه ی تیدان، له اچوارچیوه ی « شه ر » دا قسه بکه ن و هه لو پست وهرگرن. مه رچ نییه، ئو شته، شتی بی، تا ئو ره ژه ی جیهان کو تایی دی، به رده و ام بی.

واته: با و بلین، ئیسته ئیمه، نوینه ری « 5/ » یا « 10/ » بی خه لکی « کوردستان » بن. ده بی، به قه در ئو ره ژه یه، ره فستار بکهین. چونکه، قه واره ی ئیسلامیی، به بنکه یه کی جه ماوهریی دروست ده بی، قه واره ی ئیسلامییش، هه ر ئوه نییه، ده سه لات هه بی، به لکوو، پیش هه موو شتی، پیوستی به بنکه ی جه ماوهریی هیه، خه لکیکی له گه ل بی و پشگیریییکا.

بۆ نموونە: پەيامبەر « د.خ. »، تا بئەنكەى جەماوەرىى بۆ درووست نەبوو، فرمانرەواىى ئىسلامىى لە « مەدینە » را نەگەیاند. بۆچى لە « مەككە »، دەولەتى دا نەمەزراند و لە « مەدینە » دايمەزراند؟ بەئى، لە « مەككە » خەلك، موسولمان بوويون، بەلام، بئەنكەى جەماوەرىى پىك نەهيتنا بوو. كەچى، لە « مەدینە »، ئەو بئەنكەى دەرووستبوو.

— ديارە، هيز، توانا و دەسەلاتى دەوى!

جگە لەوانەش، دەسەلاتى جەماوەرىى دەوى.

— بەئى. راستە هەمووى پىكەو دەبى.

بۆ ئەوى فەرمووت، پرسىيارەكەت، بى گومان، پىش ئەو بەسى ئەوت كرد، لىكدانەوى جياواز هەيه. ئەو روونكرد نەو هەيم لە سەر ئەو بوو، بەلام، شتىكى دىكەت فەرموو، ببورە، من باشم لە ياد نەماو.

— با واز لەوە بىتەن و شتىكى دىكە باسكەين.

فەرموو.

پ 22 : ئەم بۆچوونانەى دەلتى: ئىسلام، تىروانىنىكى بۆ جىهان هەيه، ئەو پىش ئەو هەيه: بىروباوەرى ئىسلام، لە هەموو جىهاندا بۆلوكاتەو. مەرجىش نىيە، هەموو كەسى بكا بە موسولمان. لىرەدا، شتىكم بىر دىتتەو. لە « يەكىتى سۆفیت »، نىكەى « 300 - 350 » مىليۆن كەسى تىدا دەژيا. دەولەتەكە، لە چەندىن « كەمىنەى نەتەو هەيه، گەل و نەتەو »، جياواز پىكەت بوو. چەندىن ئايىنى جياوازی وەك: « فەلە، جوو، ئىسلام » و هەموو جۆرە ئايىنەكانى دىكەشى تىدا بوو. بەلام، كى فرمانرەواىى و پىشەرەوايه تىى ئەو خەلكەى دەكرد؟ تەنيا هەر، « پارتى كۆمۆنىستى سۆفیت » بوو، هىچ جۆرە پارتىكى دىكە نەبوو. ژمارەى ئەندامانى ئەو كۆمۆنىستانەى، لە « پارتى كۆمۆنىست » شىدا كارىاندەكرد، لە هەموو « يەكىتى سۆفیت »، لە « 20 - 25 » مىليۆن كەس تىپەرى نەدەكرد. لە گەل ئەو شىدا، كەسىان بە زۆر نە دەكرد بە كۆمۆنىست، كەسىكىش كۆمۆنىست بووايه، بۆى نەبوو، وازىنى. بەلكوو دەبووايه، خۆيان دەريان كرايه. واتە: گوشارىكى زۆريان، لە سەر كۆمەلەكە دا نەنا بوو، تا بىنبە كۆمۆنىست. كەچى، ئەنجامەكەشى ئەو بوو، كە هەموومان دىمان!

بەئى. بخوا سۆفیت ئە زان ئىمار جووان زۆر بان
 بەئە نە هەمىرا بۆ خەلك، كۆمۆنىست كى دروا ئەى لە سەر دەگى
 106

دوای « 70 - 80 » سال هره سیهیتنا. من پیم وایه: ئەو نمونەیهی به ریزت هیتاتوه. هر همان شته، گەر تۆ بتهوئ، بیروباوهری ئیسلام، له هه موو جیهاندا بلۆکه یتهوه. خۆ ئەوانیش، هر دهانیوست، بیرى کۆمۆنیستی، له هه موو جیهاندا بلۆکه نهوه. نمونە که شمان کوئ بوو؟ « یه کیتی سۆقیت » بوو. وهک گوتم: که سیشیان، به زۆر نه ده کرد به کۆمۆنیست، ژماره یهکی زۆر که میشوون، که چیی، سه ریشی نه گرت. بۆ؟ چونکه، خوای پهروه رگار، ئەو خه لکه ی به « سهرووش، خه سه لهت، بیروباوهر، دید و بۆچوون » ی جیاوازه وه دروست کردوه. هه موویان ناتوانن، یهک شت وه رگرن. تۆ گەر بتهوئ، هه موو ئەو بیروباوهره بچه سپینی، بلێن، ته نیا هر، له نپو کۆمه لگهی « کوردستان » یشدا بئ، چونکه، له یهک گه ل پتکه اتوو و زۆر به ی زۆریشیان هر موسولمانن، واز له جیهان بینه، که له چه ن دین گه ل و نه ته وه ی جیاواز پتکه اتوو، هر گه ل و نه ته وه یه کیش، له سه ر ئاینیکی جیاواز ده پۆن. ئایا پیت وایه، ده توانی، کۆمه لگه یه کی موسولمانی راسته قینه، له « کوردستان » دا دامه زرتی؟! 22: کاک دوکتۆر « حوسین » ! جارئ، ئەو به راورد کردنه، له نیتوان قه واره یه کی ئیسلامی، له گه ل قه واره یه کی به ناوی « سۆسیالیزی زانستی » یه، به ناوی قه واره یه کی « کۆمۆنیستی سۆسیالیستی »، له « یه کیتی سۆقیت » ی پتشیو دامه زرا، ئەو به راورد کاری و پتوانه یه، بئ گومان، وهک زانایانی لۆژیک پتی ده لێن « قیاس مع ئەلفارق ». ئەو قه واره ئیسلامییه ی، په یامبه ر « د.خ. »، له سالی یه کی کۆچی دایمه زراند، تا سالی « 1300 » کۆچی، سێسه د و شتیکی کۆچی ده وامیکرد. واته: سیازده سه ده، ئەو ده ولته ئیسلامییه ژیا و به رده وامبوو.

— مه به ست تا سه رده می « عوسمانی » یه کان بوو؟ به لئ. تا سالی « 1924 ز. » کاتئ « که مال ئەتاتوورک » به فره می، خه لاقه تی ئیسلامی هه لوه شانده وه و په تیکرده وه. ته ماشاده که ین، په نگه، به دریزایی میژوو، ده ولته ئی بوبوئ، سیازده سه ده دریزه ی کیشابی! ئەو ده ولته، بۆچی هینه مایه وه و ژیا؟ له گه ل ئەوه شدا ده گونجا، ئیسته ش، هر به رده وامبئ، گەر ئەو هۆکارانه ی وایان لئ کرد، ده ولته که نه خووش که وئ، که به ده ولته ئی « عوسمانی » یان ده گوت: « پیاوه نه خووشه که ». پاشان، پوخوا. گەر خۆی له و هۆکارانه بپاراستایه.

به لآم، « يه کيٽي سوڦيٽ »، له سالي « 1917 »، کاتي شوږش له سر دهسي « لينين » دا بهرپاڼو، تا سالي « 1991 » ښو، وا نښه؟
— به لآي.

واته: نزيکه ي هفتا سالي يا که مترش ژيا.
— من مه به ستم له ماوه که نښه، نه و دوو دهوله ته چن ژياون. به لکوو، جگه له جياوازي نايډولوزيا، مه به ستم به لآم، من مه به ستمه.
— به لآي.

من ده لآيم: ښوچي نه ويان سيازده سده بهر ده و اميوو، به لآم، نه وي ديکه يان، تهنيا « 60 - 70 » سال ژيا. ليره دا ده لآيم: چ « مارکسيزم » و چ هر بيرتيکي ديکه ش، که زاده ي بير و هوشي مرځ ښو، هر هينده ي مرځ ده تواني، ته من بکا و بهر ده و امي. به لآي. کومونيس ته کان ده يانگوت: نيمه خوځمان به سر که سدا ناسه پيښن. به لآم، له راستيدا، به کرده وه، راستيان نه ده کرد. چونکه، نه وانه ي کومونيس ته نه ښوون و نه دامي پارت نه ښوون، له هه موو ده سکه و تيکي باشي ژيان بي به ش ښوون. نه وانه ي کومونيس ته ش ښوون، به راستي، زور له خوځشيدا ښوون، به ريزت له وي ښووي، به چاوي خوټ ديوته، به تايه تي، نه وانه ي له پارتايه تيدا پله و پايه يه کيان هه ښوو. واته: باري ژيانيان، زور له سرمايه داره کان باشتو ښوو. به لآم، ئيسلام کاتي ده لآي: زور له خه لک ناکه م، راسته دکا و زور له خه لک ناکا. به دريژاي ميژوي ئيسلام، « زهرده شتي، جوو، فه له و يه زديي » هه ښوون. زور به ي پياوani سر به و نايينانه، هر پياوي ده وله مند و پارهدار ښوون. هيندي له و نائيسلامي يانه، له ده وله ته ئيسلامي يه کاندا، تا پله ي شاليار ش پوشتون. به لآم، له « يه کيٽي سوڦيٽ »، که سيکت ده بيني، نه که تا پله ي شاليار، به لکوو، تا پله ي چي بلآيم، بروا، کهر کومونيس ته نه ښووايه؟! چن زانايه کي وهک « نه ندرتي زه خاروڦ » و کي و کي ديکه ش، که زور خه لکي پسيور و شاره زابوون، له بهر نه وه ي، نه دامي « پارت ي کومونيس ته » نه ښوون، يا له بهر نه وه ي، راستي زانسته که يان، له گه ل نه نديشه کاني « مارکس - لينين » و نه واني ديکه دا، يه کيان نه ده گرت ه وه، دهر کران، « يه کيٽي سوڦيٽ » يان به جي هتشت.

بئى گومان، جارى، جياوازىيەكى كاكلەيى، لە نيوان ئەو دوو فەلسەفەيدا ھەيە. ئىسلام ئايىنى خاويە. بەلام، «كۆمۇنىزم» بەرھەمى بىرى مرقۇفە. پاشان، لە پراكتىك و جىبەجىتکردنیشدا، ئىسلام راستىکردووه. چونكە، زۆرى لە خەلك نەکردووه. بە بەلگەى ئەوھى، زۆر لە «فەلە و جوو» مەكان، تا پلەى شاليار، پرايژكار و زۆر پلەى دىكەى دەسەلاتيش، لە دەولەتى ئىسلامييدا رۆشتوون. ھەرۋەھا، نەك ھەر ريتشيان پى دراوھ، كار و بازركانىي خۇيان بكن، ئايىنى خۇيان پيادەكەن، بەلكوو، ماومشيان پى دراوھ، راژەى دەولەتى ئىسلامييش بكن و پۆلى خۇيانى تىدا بىين. بەلام، بئى گومان، لە «يەكيتى سۆڤىت»، جۆرىكى دىكە بووه. ئەمە لە لايەك، لە لايەكى دىكەوھ، «ماركسىزم» جگە لە گوشارى دىكتاتورانە، كە ھەر بۆ خۇيان «دىكتاتورىاي پرىوليتاريا» يان پيادەدەكرد، بەرپرتز بۆ خوت زۆر چاك دەزانى.

— بەلتى.

ئىسلام، ھەرگىز دىكتاتورىيە نەبووه. ھەرگىز برواي بە دىكتاتورىيەت نەبووه. بەلكوو، سەركووتانەوھ، چەوساندنەوھ و دىكتاتورىيەت، لەگەل بەندايەتتىي بۆ خوا دژايەتتىي ھەيە. واتە: خەلك، بۆيە بەندايەتتىي بۆ خوا دەكا، تا كەسى دىكە پەرستراو و پەروردگار نەبى. پاشان، لە «يەكيتى سۆڤىت» پيشوو، بە راستىي، بىردۆزەى «ماركسىزم — لىتېنىزم»، كە بانگەشەى «نىونەتەوھىي — ئىنتەرناسىيۆنالىستىي» دەكرد، دانى بە خاومندارتى تاكدا نەدەنا. دانى بە ھەست و نەستى نەتەوايەتتىدا نەدەنا، دانى بە چارەنووسى گەلاندا نەدەنا. ئەوانە، وايان كىرد، پىچەوانەى سرووشتى خەلك، پىچەوانەى ھەست و نەستەكانى مرقۇف، پىچەوانەى پەوتى ژيان بچولپنەوھ. ئىنجا، لە راستييدا، بىرى «ماركسىزم — لىتېنىزم» و سۆسياليزم، پتر لە كاردانەوھى سەرمایەدارييدا پەيدانبووھ.

— مامۆستا! دوايى، دىينە سەر ئەوانە.

بۆيە، ھەرچى سەرمایەدارىي دەيگوت، «ماركسىزم» دەويست، بە پىچەوانەوھ بىكا. لە ئەوئى تاك نازادە و لىبرالىيەت لە ئارادايە. لە ئەوئى دەبى، سۆسياليزم لە ئارادابى و كۆمەل تاك بپليشتىنيتەوھ. بەلام، ئىسلام كاردانەوھ نىيە. بەلكوو، لە جىي خۇيدا، مافى خۇي بە تاك و بە كۆمەلش دەدا. لە پووى «پامپارىي، ئابوورىي و كۆمەلایەتتىي» شەوھ،

هاوسه‌نگییه‌کی زۆر وردی راگرتوووه. له‌به‌رئه‌وه، ئه‌و دوو شته‌ ناگرێ، به‌یکه‌وه به‌راورد‌کرین، چونکه، ئه‌و هه‌مووی « 60 - 70 » سالی‌ توانیویتی، به‌رده‌وام‌بێ و هه‌ر سه‌یه‌تی‌ناوه. به‌لام، ده‌وله‌تی ئیسلامی، سی‌زده‌ سه‌ده‌ به‌رده‌وام‌بووه.

— راسته، ده‌وله‌ته ئیسلامییه‌که، پتر به‌رده‌وام‌بوو، ماوه‌که‌ی زۆر درێژتر بوو. به‌لام، ئه‌نجامی هه‌ر دوو ده‌وله‌ته‌که « ئیسلامی و مارکسی » هه‌ر وه‌ک یه‌که‌بوو. چونکه، هه‌ر دووکیان، وه‌ک ده‌وله‌ت نه‌مان. نه‌ک وه‌ک بیر، سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون، چونکه، هی‌چیان تا ئیسته، وه‌ک بیر، مایه‌ پو‌وچ نه‌بوون. له‌به‌رئه‌وه، فه‌لسه‌فه‌ نامرێ، چ « مارکسیزم » بێ، چ « ئیسلام » بێ، چ هه‌ر فه‌لسه‌فه‌یه‌کی دیکه‌ش بێ. لاوازه‌بێ، نه‌خۆشده‌که‌وێ، به‌لام، له‌ سه‌رده‌می‌کی دیکه‌دا هه‌لده‌داته‌وه. بۆ نمونه: ئایینی ئیسلام، به‌چه‌ن قوناغێکی جیاوازا تیتیه‌ربووه. خۆت ده‌فه‌رمووی و ده‌لێی: ئه‌م قوناغی را‌په‌رین و را‌بوونه ئیسلامییه، پێشتر وا نه‌بووه. وا نییه؟ به‌لێ.

— دووریش نییه، بیری « مارکسیزم » پۆژێ له‌ پۆژان، جارێکی دیکه، سه‌ره‌له‌داته‌وه. ئیمه‌ نازانین، ئه‌وه گۆرانکارییه‌کانی کۆمه‌ل‌بریاری له‌ سه‌ر ده‌دا.

— راسته. به‌لام، من پێم وایه: بیره‌دۆزه‌ی زاده‌ی بیر و هۆشی مرۆ، وه‌ک چۆن مرۆ ده‌مرێ، ئه‌ویش ده‌مرێ. به‌لام، شتی له‌ خواوه سه‌رچاوه‌بگرێ، چۆن خوای گه‌وره ده‌مینیته‌وه، ئه‌وه‌ش ده‌مینێ، مادام خوای په‌روه‌ردگار ویستبیتی، بمینێ. لێرهدا، که‌سی بۆی هه‌یه، بیره‌ستی و بلێ: باشه، بۆچی ئایینی « فه‌له و جوو », هه‌روه‌ها، « زه‌رده‌شتی » که‌ر ئه‌ویش ئایین بووبێ و « زه‌رده‌شت » یش په‌یام‌به‌ر بووبێ، بۆچی نه‌مان؟ چونکه، خوای په‌روه‌ردگار، وای نه‌ناردوون، بمین!

— « زه‌رده‌شتی » ماوه، چۆن نه‌ماوه؟ به‌لام، کزبووه، زۆر کزبووه. ده‌زانم. هه‌موویان ماون، به‌لام، به‌و رووه پره‌شنگدار و راستیییه‌ی خۆیان نه‌ماون. به‌لێ.

— خوا « ئینجیل » ی بۆ « عیسا » ناردوووه، به‌لام، ئیسته چوار « ئینجیل » هه‌یه. چونکه، هه‌موو ئه‌و په‌رتوو‌کانه، « ته‌ورات، ئینجیل »

دهسكارييكراون. « ئافىستا » « زهردهشت »، كهس نازانى، ناخو چهندي
ماوه و چهندي نهماوه. بهلام، « قورئان » دهسكاريي نهكراوه. چونكه،
« قورئان » خوا ويستوييهتى، بمينى.
— بهلى. هر وهك خوا له بارهيهوه فهرموويهتى: (انا انزلنا هذا القران و
انا له لحافظون.)

(انا نحن نزلنا الذكر و انا له لحافظون.) چونكه، خـواى پهروهردگار،
« قورئان » بى مرقاياهتیی ناردوه، تا، له سهر زهویی كوئاييپيدى.
نهوهشى له باردا ههيه، گرفتهكانی چارهسركا. بهلام، ئايینی « فله »، له
باريدا نييه، گرفته « رامیاری، نهتهوهی و ئابووری » يهكانی چارهسهر
كا. بویه، خهلك ناچاربوون، پهنا بى « سيكولاريزم، ليبراليزم و
سؤسياليزم » بهرن. چونكه، ئايینی « فله » تيدا نهبووه.
— زور چاكه. مامؤستا! با ليرهدا بوهستين. دهس خوئشبي.

كاك دوكتور! خالى مابوو، سهبارت نهو بهراوردهی بهرئزت، له نيوان نهو
دوو دهولهتدا كردت. نهو دهولهتهی، ئيسلام دهيهوي، له سهر ئاستی
مرقاياهتیی و به پانتايی زهویی دايمهزئينى، لهگهلهوهی، بيريکی وهك
« كومونيزم و سؤسياليزم » يش ويستى، بهلام، دوايی شكستهيهئا.
بهرئزت، باسى نهوهت كرد، نهوهته ئيسلاميش، هر شكستهيهئا. بهلام،
له ماوهيهکی دريژتردا، گهر نهوهی نهو « 60 - 70 » سالی پيچووبى، هي
ئيسلاميش سيازده سهدهی پيچووه. واته: هزاروستيسهه سال.

نهوهی شايانی باسبى و مابوو، ليرهدا بيليم، نهويه: كاتى، نهو قهواره
ئيسلامييه، له بهر يهك ههلهوشا و نهما، كه موسولمانان، پابهندييان به
« شريعت » هوه نهما. جا، چ له رووی ههلسوكهوتيان، لهگهلهلاندا
بووبى، چونكه، « عوسمانی » يهكان، دوور له كيانی براييهتیی و كيانی
موسولمانيتیی، ههلسوكهوتيان لهگهلهلاندا كردوه. بى وئنه: كهلانى
« كورد و عرب »، له نهجامدا ناچاربوون، بوونی خويان بسهلمين. واته:
« عرب » جهخت له سهر عربياهتیی خوئى و « كورد » يش جهخت له
سهر كوردياهتیی خوئى بكا. ههروهها، كهلانى ديكهش، هر وابوون. جگه
لهوهی، بايهخيان به كيشههى دادى كومهلايهتیی نههدا. لهگهله كيشهكانی
پهوتى رۆژگاردا نهدهرۆى. له بواری تيكنۆلۆژيا، كهلكومرگرتن و
بههرمهتدبوون له بهرهمى بیری مرقاياهتيدا، كهمترخه مبوون.

Handwritten notes in the left margin, including the name "Seyyed" and other illegible text.

کتابخانه
موسولمان

واته: دهوله تی «عوسمانی» له و دوا دوا یانه دا، له هه موو پرووه کانه وه، به ره و دوا وه که رابووه. له کارا و نی راپه رینی زانستی، به ره و پیشکه و تنی تیکتولوزیا و ئەمانه، زۆر دوا که وتبوو. ئەوهش، خۆی له خۆیدا، به پیچه وانەئە «شەریعت» هه میه. چونکه، «شەریعت» ده فەرموئ:

(الحکمە الە المؤمن.) ﴿٢٣﴾

موسولمان دەبێ، هه میشه، به دوا ی زانستی نوێ، شتی تازه و به که لکدا بگه رێ. له هه ر شوئێ دۆزیه وه، له هه موو که س پتر، خۆی به خاوه نی بزانی. به لām، به پیچه وانە وه، بیبری «کۆمۆنیزم و سۆسیالیزم»، کاتێ، له باشتترین شیوه ی جێبه جێکردنیشدا بوو، هه ره سه یه ئنا.

که واته: ئیسلام، کاتێ پیا ده ناکرێ، ئەو قه واره یه ی له سه ری درووست کرا وه، هه لده وه شه یته وه. به لām، «کۆمۆنیزم» کاتێ پیا ده مگرا، هه لوه شایه وه. واته: ئەوه بۆ ئیسلام، شه تیکی چا وه ر وانگرا وه، که به دیه یته ر و په ره ر ده گاری مرۆ داینا وه. چونکه، سه رووشت و پیوستییه کانی ژیا نی مرۆ دها سی و به بوونی ئاشنا یه. به لām، به رنامه ی «کۆمۆنیزم»، بیرو دۆزه ی مرۆ فیکه، که له هه لومه ر جیکه تایبه تییدا، په نگه، له کار دانه وه ی بارو دۆخیکه نا ئاساییدا داینا بێ. پاشان، سه یه ر نییه، که ره له گه ل سه رووشت و ژیا نی مرۆ، له گه ل په وتی ژیا ندا نه گونجێ. دوا ی به سه رچوونی ئەو هه لومه ر جیه ی که پیوستی کرد وه، په ی دا بکرێ. مرۆ پیوستی بێ نه مینێ و وه لای بێ. ویستم، ئەو روونکردنه وه یه ش بلیم.

پ 23: «ئەسکه نده ر» گوتوویه تی: (ئایین بۆ خوا و نیشتمان بۆ هه موو). چون له و قسه یه ده رواتی؟ با وه رت به ران به ری چییه، به تایبه تی، له م رۆژه ی بارو دۆخه «کورده ستان» ی پێدا تیه په ده بی، گروو پیکه زۆدی پامیا ری «چ ئیسلامی و چ نا ئیسلامی»، له «کورده ستان» دا هیه؟

و 23: له روانگه ی ئیسلامه وه، هه موو شتی هه ر ه ی خوا یه. (و لله ملک السماوات و الارض.) به لām، گرنگ ئەوه یه: تیبگه ی، به پیتی تیروانی نی ئایین، بۆ خوا بوون، چ واتیه که ده گه یه ئێ؟

گرفته که له وه دا یه، ئایا، هه موو شتی ه ی خوا یه؟ واته: «پاپا» یه، که له شوئێ بلی: من له سه ر زه وی، ده مراستی خوا م، وه که له سه ده کانی

ناوهر استدا دهیانگوت. یا، که سئی به ناوی ئیسلاموه، خۆی به سئیهری خوا بزانی، به پئی بهرژوهندی و بۆچوونی تایبه تیی خۆی، به پئی ئارمزوی دیاریکراوی خۆی، حالال بۆ خه لک حه رامکا، حه رامیان بۆ حالالکا و دهسکاری « شریعت » بکا! گهر ئه وه، هه موو شتی بۆ خوابوون بی، ئه وا، به دلنیا ییبه وه هه له یه. گهر هه موو شتی بۆ خوابی، واته: چ سه ر زه وی، چ ناین، چ ژین، هه موو شتی ده بی، بۆ ژیر سایه ی فرمانه وه ای خوا بگه ریته وه. واته: ئه و بهرنامه خواییه ی، دهسکاری نه کراوه، بۆ مرۆ ناردوویه تی، نه ک ئه وه ی، به شتی هه چو پووج و ئه فسانه، به بیر و بۆچوونی مرۆ پرکراوه، وه ک له په رتووکه ئاسمانییه کانی دیکه دا ده بیترنه وه. « تهورات، ئینجیل » و سه رجه می په رتووکه کانی دیکه ش، زۆر بیر و شتی دیکه ی تیدا ئاخراوه. دوایش، له گه ل ژیان، له گه ل مرۆ و پتووستییه کانی ژیاندا ناگونجین. ئه وه ش، خه تای سه رچاوه ی ناینه که نییه، به لکوو، خه تای خودی ئه و که سانه یه، که دهسکاری سه رچاوه ی ناینه که یان کردوه، ده قه ره سه نه کانیان شیواندوه، چه ن شتیکیان بۆ زیاد کردوه و ده سیان تپوهرداوه. بۆیه ئه وه ی ده گوتری: نیشتمان بۆ هه موو لایه ک، ناینیش بۆ خوای په ره رداگه ر، له راستییدا، به هه چ شیویه، له گه ل ئیسلامدا ناگونجی. به لکوو، گهر مه به ست له ناین، ملکه چی خه لک بی، ده بی، ته نیا هه ر بۆ خوا بی! چونکه، مرۆ هه چ ئه لته رناتیف نییه، ده بی، په رستراویکی هه بی. جا، گهر په رستراویکی راسته قینه ی نه بو، که خوایه، هیندیکیان، هیندیکی دیکه یان ده که نه په رستراو.

— مامقستا! لته ردا مه به ست ئه وه یه، ناین وه ک هۆیه ک به کار نه هینری، بۆ ئه وه ی، ناکۆکی له نیوان ریزه کانی گه لدا دروست بی. هه ر که سئی، خوا په رستی خۆی ده کا، با بیکا. به لام، ئه و بستۆکه زه وییه ی، ئیمه ی زیندو، له سه ری ده ژین، نیشتمانه که یه و هی هه موومانه، ده بی، بیپارترین.

کاک دوکتۆر! ناین هۆیه ک نییه، ناکۆکی له نیوان ریزه کانی گه لدا په یدا کا. به لکوو، بی ناینی هۆیه که، ناکۆکی و دووه ره کی په یدا ده کا. بی ناینی، خوین، سه ر، مال و ئابرووی په کدی بۆ خۆ حالاله کا. گهر ناین، فرمانه وه بی، بی گومان، ناین به شیوه راسته که ی، ته نیا ئه وه یه، دوا په یامبه ر « موحه ممه د — د.خ. » هیناویتی، ئه و کاته، ئه و شتانه روو ناده ن.

چونکه، ئەو ئایینانەى دیکە، ھەموویان دەسکارییکراون و گۆڤراون. خۆى پەرۆردگار، کاتى فرمویەتى: (يحر فون الكلمه.) نه «تەورات»، ئەو «تەورات» ھىه، خوا بۆ «موسسا» ى ناردوو، نه «ئىنجیل»، ئەو «ئىنجیل» ھىه، خوا بۆ «عیسا» ى ناردوو. وه نه ھىچ پەرتووکى دیکەش ئەوانەن، خوا بۆ پەيامبەرانى دیکەى ناردوو. بەلگۆ، ھەموویان دەسکارییکراون و گۆڤراون. ئاشکراشە، خوا یەك «ئىنجیل» ى ناردوو، کەچى، «فەلە» کان چوار «ئىنجیل» یان ھەیه، وەك ئىنجیلی «مەتى، یۆحەنا، مەرقس و لوقا» ئەو چوارەش، لە کۆبوونەوى «نیقییە»، لە نێو حەفتا پەرتووکى دیکەدا ھەلبۆتێراون.

باشان، لە «تەورات» دا، ئەو ھى دياره، کۆمەلتى قسەى ھىچو پوچ و ئەفسانەى تێدا یە. یەكئى لەوانە: گوا یە «جوو» «کان»، گەلى ھەلبۆاردەى گوان! خۆى پەرۆردگار، ھەموو گەلەکانى خۆى، بە یەك چاوتە ماشا دەکا، ھەموویان خۆى دروستیکردوون و گەلتى شتى دیکەش، کە مال، سەرۆت و دەروون، جگە لە «جوو»، بۆ کەسى دیکە پەوا نییە.

بەئى گومان، لە «تەورات و تەلموود» دا، گەلتى شتى لەو چەشنە ھەن، بە ھىچ پێودانگى، لە گەل دادپەرۆرى خوا، لە گەل سەرۆشى پاک و بێگەردى پەرۆردگاردان گونجێن. جا، بى ئایینى، گەر مەبەستى لە ئایینى ئىسلام بى، دەبیتە ھۆى ناکۆکى

— مەبەست لە فرە ئایینییه، نەك بى ئایینى!

لە ئىسلامدا، ھىچ بەر یەستى بۆ فرە ئایینى نییە. بۆ زانیارى بەر تیزىشت، ئەو رایەى زانیانى ئىسلام راستەر، بە ھیزتر و بەلگە دارترە، کە دەلتى: لە ئىسلامدا، ھەموو خاوەن بیری بۆى ھەیه، نەك ھەر «جوو و فەلە»، بەلگۆ، بى باوەر و بپەرستەکانیش، لە ژێر سایەى دەولەتى ئىسلامدا بۆین، بە مەرچى، ریز لە دەولەت و سیستى فرمانرەوا ییە بگرن. چونکە، بى گومان، گەر بمانەوى، ئەو بەسەلینى، دەتوانم، بەلگە بێنمەو، نەك تەنیا ھەر، خاوەن پەرتووکەکان، واتە: «فەلە و جوو» سەرانیان لى ژۆر گیری و بە کەمایەتیی ئایینى دا بۆین، بەلگۆ، ھەموو خاوەن بیری، بۆى ھەیه، لە ژێر سایەى دەسەلاتى ئىسلامدا بۆى، بۆى ھەیه، پارێزگارى ئاین، باوەر و بۆچوونى خۆى بکا، بە خواپەرستى خۆى، بە شپۆھى خۆى، ئەو شتانەى خۆى جیبە جیبکا. بەلام، مل بۆ سیستىم و

دهسه لاتى ئەو فرمانرەوايىيە كەچكا. بە دنيايى، لە ھەموو شوپىنكيش، ھەر واىە. كاتى، كۆمە لە موسولمانكيش، ھەك كە مینە ھەك، لە ژىر ساىھى دەولەتلكى ناموسولماندا دەژىن، ھەر دەولەتتى بى، ديارە دەبى، بە سىستىم و دابونەرىتى ئەو شوپنەو ھە پابەندبن.

— ئەمە زۆر راستە.

جا، كاك دوكتۆر! ئەو ھى جى سەرنجە، ئەو ھى: لە نىو كۆمە لگە يەكى ئىسلامى و لە جىھانى ئىسلامدا، خۆ موسولمانان زۆر بە پىكدىتن، زۆر بە ھەرە زۆرن. باشە، ئەو كىشە يە بۆجى دەورۆژنرئ، گوايە: ئايىن، دەبىتە ھۆى دووبەرھىكى و پەرتەوازەيى!!! ئەدى باشە، بۆجى نەلئىن: بى ئايىنى، دەبىتە ھۆى پەرتەوازەيى!؟

باشە، گەر دىمۆكراسىيش بگىرن، بىرارى فرمانرەوايى بۆ كەل بدا و دەسەلات بۆ كەل بى. چونكە، كە لە كە زۆر بە موسولمانە، پىويستە، سىستىمى فرمانرەوايىيە كەشى، لە باوەر و ئايىنى زۆر بەو ھەرگىرئ. كە مینەش پىويستە، رىز لە باوەرئى زۆر بە بگىرئ، نەك لە بەر خاترى كە مینە، زۆر بە، واز لە ئايىنى خۆى بىنئ. كە مینە دەبى، لە بەر رىز لئ گرتنى زۆر بە، پارىزگارى شتە تايبە تىبە كانى خۆى بكا. بە لام دەبى، مل بۆ پەوشتى گشتى و سىستىمى فرمانرەوايى كەچكا، كە زۆر بە، لە وولاتدا دەسە بەرىكردو ھە. كەچى، ئىستە لە وولاتى موسولماناندا، موسولمانەكان، نەك ھەر زۆر بە نىن، بەلكو، جارى واش ھەيە، ھەر ھەموو كۆمە لگەكە، لە ئىسلامى پىكھاتوو، ھەموو موسولمانە، ھەموو شوپن ئايىنى ئىسلام كەوتوو! لە كەل ئەو شدا دەويسترئ، بە بىانووى ئەو ھى، چوار «فەلە» ھەبى، يا نەبى، يا چوار «جوو» ھەبى، يا نەبى، يا چوار «زەردەشتى» ھەبى، يا نەبى، يا چوار «يەزدى» ھەبى، يا نەبى، كۆمە لگەكە بشىوئىن. بۆ نمونە: وولاتلكى ھەك «كوردستان» ئىمە، بى گومان، كەلى كورد، زۆر بە ھەرە زۆرى موسولمانن. ئى باشە، لە بەر خاترى، ھىندئ لە برادەرانى «فەلە، جوو، يەزدى» نازانم، چى و چى دىكە، كە ھىچ كەسى رىيان لئ ناگرئ، خۆ بە درىزايى مىزووى ئىسلام، رىزان لئ گىراو ھە، نەك ئىستە، موسولمانان دەولەتبان نىيە، لە كاتكيشدا، موسولمانان، لەو پەرى دەسە لاتياندا بوون، «جوو، فەلە، زەردەشتى» و ھەموو خاوەن ئايىنەكانى دىكە، ھەموو كە مینە

نایینه‌کانیش هر هه‌بوون، زۆر به‌پێزیشه‌وه ته‌ماشاکراون، هیچ‌کەسی،
 دەسی بۆ پەرسگە‌کانیان نە‌بردووه. بۆ؟ چونکە، ئیسلام وای گوتووه.
 ئیمامی «عەلی» قەسە‌یەکی جوانی هە‌یه، وەک «صحیحی بوخاریی»
 گێڕاوتییە‌وه، فەرموویەتی: (انما قبل عقد الجزیه حتی تکون اموالهم
 کاموالنا و دمانهم کدماننا.) دە‌لێ: ئە‌وانه، بۆ‌یه پەیماننامە‌ی سەرانه‌یان
 قە‌بوولکردووه، تا، له ژێر سایە‌ی ئیسلامدا، هاوولاتی‌بین و مال‌یان وەک
 ئێ‌مه بێ، خۆ‌نیشیان هر وەک خۆ‌نی ئێ‌مه بێ. دیاره، شتە‌کانی
 دیکە‌شیان، وەک: ئازادیی پادە‌برین، ئاییندارییکردن، پە‌رستن،
 کێ‌شه‌کانی باری ژبانی تایبەتی به هه‌موو شتیکیانه‌وه، راژه‌کردنیشیان
 به‌وه‌ولت و قه‌واره ئیسلامییە، هەر به هه‌مان شتیه، له‌و چوارچێ‌وه
 «شە‌ریی»‌یه‌دا، جێ‌دە‌بێت‌ه‌وه و ماوه‌ی هه‌موو جۆ‌ره راژه‌کردنێ‌کیش
 دە‌درێن. ته‌نانهت، له ئە‌نجومە‌نی نیشتمانیی وولاتیکی ئیسلامدا، «جوو،
 فە‌له، زەرە‌شتیی ...» بۆ‌یان هە‌یه، نوێ‌نه‌ریان هە‌بێ. هه‌روه‌ها، گەر
 کۆ‌مە‌لێ بێ باوه‌ریش هە‌بن، وەک کە‌مینە‌یەکی ئایینی، بۆ‌یان هە‌یه، له
 ئە‌ندامی شوورای ئە‌و میرییە ئیسلامییە‌دا، نوێ‌نه‌رێکیان هە‌بێ و
 نوێ‌نه‌رایەتی گە‌له‌کی خۆی بکا، نوێ‌نه‌ری میلله‌ته‌کی خۆی بێ، تا،
 دە‌نگیان به‌و شوێ‌نه بگە‌یه‌نێ و دا‌کوکی، له کێ‌شه‌کانیان بکا، باری
 سەر‌نجە‌کانیان روونکاته‌وه. ئە‌وه، زانایانی ئیسلام، له پە‌رتووکه‌کانی
 رامیاریی «شە‌ریعت»‌دا، به‌درێژی باسیانکردووه.

پ24: ئینجا، شتیکی دیکە‌ی گ‌رنگ هە‌یه. ئە‌ویش ئە‌وه‌یه: به‌باوه‌ری من،
 ئاین، پێ‌وه‌ندیی له‌نیوان خە‌لک و خوادا و کاری رامیارییش، پێ‌وه‌ندیی له
 نیوان خە‌لک و خە‌لکدا دیاریده‌کا. واتە: ئە‌و پێ‌وه‌ندییە‌ی، له‌نیوان
 ئە‌ندامانی کۆ‌مە‌لگە‌یەکی دیاریکراودا هە‌یه، ئە‌و پێ‌وه‌ندییە‌ی له‌نیوان
 خە‌لک و خوادا هە‌یه، پێ‌وه‌ندییە‌کی زۆر تایبەتی و پێ‌رۆ‌زه. له‌سەر‌وه
 هه‌موو پێ‌وه‌ندییە‌کانی دیکه‌وه‌ دێ. چونکە، تۆ‌به‌ران‌بەر درووسکاری خۆت
 ده‌وه‌ستی، پۆ‌زی پێنج جار، قە‌سە‌ی له‌گە‌ڵ ده‌که‌ی، نزاده‌که‌ی، هەرچی
 نه‌تینی دلی خۆشت هە‌یه، ده‌یدرکێتی. به‌لام له‌وانه‌یه، ته‌نانهت له‌کاری
 رامیارییشدا، له‌نزی‌کترین کە‌س بسله‌میت‌ه‌وه. بۆ‌چوونێ هە‌یه، دە‌لێ:
 تێکه‌لاو‌کرنی ئاین، له‌گە‌ڵ کاری رامیارییدا، زیان به‌ئاین ده‌گە‌یه‌نێ.

بچی؟ لبرئوہی، کاری پامیاری، له ناستی بهرزی و پیروزی ناین
کہمدہکاتوہ. لهو بارہیوہ، توچی دہفرمووی؟

24: لهو بارہیوہ، من دہلیم: گہر ناین، مہبست له ناینی شیوینراوی
« فله » بی، نووا شتیکی زور راسته. چونکہ ناینی شیوینراوی « فله »
نہک ہر بہ کہلکی کومل، پامیاری و دہولت نایہ، بہ لکوو، ہر بہ
کہلکی تاکیش نایہ. لبرئوہی، بہ شتی ہیچوویوچ سیخناخکراوہ. له
ناینی « فله » دا، « پایا » دہپرستن.

— نم بقچونہ، ہممو ناینہکان دہگرتتوہ.

بہ لای منوہ، لهو چاخوہ « موحممد د. خ. » ہاتوہ، تا جیہان کوتایی
دئ، ناینی راست ہبی، تنیا ہر ناینی نیسلامہ. چونکہ، نوہی
دہسکاری نہکرا بی و نہگورابی، خوی پرورہدگار بق مرقی نارہبی، ہر
نیسلامی نارہوہ. (ورضیت لکم الاسلام دینا.) نیسلام بہ ناین بق
ہلبژاردوون. نووانی دیکہ، بق کاتیکی تاییستی و بق کومہ لگیہکی
دیاریکراو نیرراون. تنیا « موحممد موستہفا »، بہ ہممو درتزیایی
بوون و زیان، بق ہممو پانتایی زہویی نیرراوہ. ہر نیسلامیش، نوہی
لہباردا ہبیہ و شایستہی نوہیہ، گرفتہکانی مرقفایستی چارہسہرکا.
ناینیکی لهو چہشنہ، ہم پیوہندی نیوان خوا و مرق دیاریدہکا، ہم
پیوہندی نیوان مرق و مرقش دہسنیشاندہکا.

— واتہ: باوہر بہوہ نییہ، ناین له کاری پامیاری جیاکہیتوہ؟

ہر نایی. من نایہتیک بق دینمہوہ. خوی پرورہدگار فرموویستی: (ان
الحکم الا لله امر ان لا تعبدوا الا اياه ذلك الدين القيم و لكن اکثر الناس
لا يعلمون.) لیرہدا، سئ ووشمان ہبیہ: بہرنامہدانان، پرستن و ناین.
خوی پرورہدگار ہم نایہتہدا فرموویستی: (ان الحکم الا لله.) نوہ نو
« ان »، نینی « نافییہ بیہ. » « حوکم » واتہ: بہرنامہدانان، نہک واتای
فرمانرہوایی بگیہنتی. تنیا خوا، مافی نوہی ہبیہ، بہرنامہ دانئ.
بہرنامہدانان بچی؟ دیاریکردنی سیستیمی فرمانرہوایی، تنیا مافی
خوایہ. چونکہ، (امر ان لا تعبدوا الا اياه.) فرمانیکردوہ، تنیا ہر
خوی بیہرستری. کاتی، تنیا ہر خوا دہپرستری، کہ زانیاری و
بہرنامہدانانیش، تنیا ہر لهو و مردہگیری، وک چون پاز و نیاز، تنیا
ہر لہگل نو دہکین، « حلال و حرام »یش، تنیا ہر لهو و مردہگرین،

(ذلک الدین القیم.) ٺوه ٺایینی راسته، ٺایینی راست ٺوهیه: په رستځ
هر بق خوابی. بهرنامه دانانیش، هر بق خوا بی. خوی په روردرگار، هر
دوکیانی به خویوه تایبه تکر دووه. بویه فرموویه تی: (و لا یشرک فی
حکمه احدا.) خوا له بهرنامه دانانی خویدا، کهس به هاویهش دانانی.

دهرباره ی په رستنیش فرموویه تی: (و لا یشرک بعباد ربه احدا.) وهک
چون بنده مکان نابی، له په رستنیا نندا، هیچ هاویه شی بق خوا په یداکه ن،
ته نیا دهبی، خویان به بهرنامه ی خواوه بیستنه وه. چونکه، هر له
بنه رندا، واتای به ندایه تی، کاتی به راستی دینه دی، که مرق ه موو
شته کان، بق خوا بگریته وه. چ دیاری بکردنی «حلال و حرام» بی، چ
دیاری بکردنی دروشمه کانی خوا په رستی بی، چ تپروانین دهرباره ی زیان
و بوونه ور بی، چ ه لسوکه وتی مرق کان، له نیوان خویاندا بی، چ
ه لسوکه وتی مرق کان، له گال گال خوی په روردرگارا بی، چ ه لسوکه وتی
دهسه لاتداره مکان، له گال گال خویاندا بی، چ گال گال
دهسه لاتداره کاند بی، ه مووی دهبی، خوی په روردرگار دیاری بکا.

خو کاتی، ته ماشای «قورئان» یش دهکین، ته ماشای «سووننه ت» ی
په یامبه «د.خ.»، به سه رها ت و چیروکی کرداری په یامبه «د.خ.» و
ه لسوکه وتی چوار جینشینه کهش دهکین، له ه موویاندا، هر ٺوه
به رجه سته دهبی. که په یامبه «د.خ.» ٺیما می موسولمانان بووه. چونکه،
له «میحراب» دا، پیشنوژی بی بق کردوون. دوی نوژ، کومه لی گرفتیان
هیناوه، دادوهریشی له نیواندا کردوون. کاتی جهنگیش ه لگیرساوه،
سه رکرده ی جهنگه کانی شی بق کردوون. رژی «هینی» ش هاتووه،
ٺاموژگاری گیانی و پامیاری بی داون. «ٺبو به کر» هر وای کردووه،
«عوسمان، عومر، علی» و ٺوانی دیکه ش، که م و زور، هر به و شیویه
بوون. هم ٺیما مه تی موسولمانان یان کردبوو به خوا په رستی بیان، هم
مشور خوار دنیان کردبوو به کاری پامیاری بیان. وه له ٺرکه کانی
ٺیما دا، کاک دوکتور حوسین!

— به لی. فرموو.

«ٺلاوهردی» ، له په رتوکی «ٺه حکام ٺه سلطانیه» دا کوتوویه تی: په کی
له ٺرکه کانی ٺیما می موسولمانان، برا که وره ی موسولمانان ٺوهیه:
(احفظ الدین علی اصوله المستقره و سیاسته الدنیا به.)

نه‌وی نایین، له سەر بنچینه چه‌سپاو‌هکانی خۆی به‌هێلتیه‌وه و نه‌یه‌لی،
 داهێنراوی تیکه‌لی، کاروباری ژیانیشی پێ هه‌لسووړتی، « و سیاسه
 نه‌ل‌دنیا به » یه‌کی له ئه‌رکه‌کانی چێنشین و ئیمام نه‌وه‌یه، نایین له شوێنی
 خۆی به‌هێلتیه‌وه. نه‌یه‌لی، وه‌ک نایینی « جوو و فه‌له »، به‌پێی ئاره‌زووی
 ده‌سه‌لاتداران، ده‌سکاریبکری و بگۆرری.

ناخر، « قه‌شه و پاپا »کان، نایینیان بۆ گۆری؟ بۆ نه‌وه‌ی، له‌گه‌ڵ ویست و
 ئاره‌زووی ده‌سه‌لاتداراندا بیگونجین، تا هه‌موو کرده‌وه ناشیرینه‌کانیان بۆ
 به‌شارنه‌وه، کرده‌وه نا « شرعی »یه‌کانیان بۆ « شرعی »که‌ن. تا
 خۆتێمژینی خه‌لک و چه‌ماوه‌ریان، بۆ « شرع »که‌ن. تا چه‌ماوه‌ر پشگوێ
 خه‌ن، چونکه نابێ، هیچ مافێکیان هه‌بێ. کێشه و باسی « سیۆکراسیی »
 به‌رنامه‌دانانی خوا له‌ کوێه هاتوه؟ بێ گومان، له سه‌ده‌کانی ئێه‌راست
 و تا سه‌ده‌ی « شازده - حه‌فده » له ئارادا بوو، « تسار و پاشا »کان، له
 کوێه‌لگه‌ی یۆژاوادا، به‌ ناوی خواوه فرمانه‌هواپییانکردوه و گوتویه‌انه:
 ئێمه له سەر زه‌ویی، نوێنه‌ری خواین! « قه‌شه و پاپا »کان، چاوی
 خه‌لکیان به‌ستبوو. « مارکس » که گوتویه‌تی: نایین تلیاکی که‌لانه، بۆ
 ئه‌و نایینه‌ی گوتوه و راستیشیکردوه. چونکه، فرمانه‌هواپیی دیکتاتۆری
 « تسار »یک، به‌ سەر که‌لیکی ره‌شوړوته‌وه، به‌ فرمانه‌هواپیی خوا داناهه.
 هه‌موویانی به‌ بێگار گرتوه و گوتویه‌تی: ده‌بێ، وه‌ک په‌رستنیشتی لێ
 تیبگه‌ن، نه‌وه تلیاکه! جا نایینه‌ی به‌و شتیه‌یه، له ژیان دوورکه‌وتیه‌وه، به
 دنیایاییه‌وه ده‌لێم: نه‌ک هه‌ر ده‌بێ، له فرمانه‌هواپیی و له ده‌وله‌ت
 دوورکه‌وتیه‌وه، به‌لکوو ده‌بێ، هه‌ر له تاکیش دوورکه‌وتیه‌وه.

به‌لام، ئێمه‌ی ئیسلام، ئه‌و به‌سه‌رهاتانه‌مان نییه. ئه‌و گرفتانه‌مان، له
 ئیسلامدا نییه. به‌ داخه‌وه، زۆر جار، به‌ چاویلکه‌ی خه‌لکی دیکه،
 ته‌ماشای شته‌کانی خۆمان ده‌که‌ین. ئێمه، قسه‌ی خه‌لکی دیکه دووباره
 ده‌که‌ینه‌وه. خه‌لکیکی دیکه، له تاو نایینیکی هیچ‌پوچ و پر نه‌فسانه، ئه‌و
 نایینه‌ی، به‌ ده‌س ده‌سه‌لاتدارانه‌وه، به‌ ده‌س « قه‌شه و پاپا »که‌نه‌وه، وه‌ک
 بازیه‌یه‌ک وابوو، له پاژه‌کردنی ده‌سه‌لاتداره‌کاندا بوو، جگه له‌وه‌ی،
 « قه‌شه و پاپا »کانیش، له‌گه‌ڵیاندا هاویه‌شه‌دزیبون، له تاو ئه‌و نایینه، ئه‌و
 خه‌لکه، به‌ره‌و « سیکولاریزم » و بێ نایینی رایانکرد. ئێمه‌ش وا ده‌زانین،
 ده‌بێ، هه‌ر وا بکه‌ین. نا، کابرا سه‌ری دیشی، هه‌بێکی ئه‌سپهرینی

خواردووه، تۆش که سکت دیتشی، مهرج نییه، ئه و حبه بۆ تق باشبی! تق پهنکه، دهرمانیکی دیکهت پتویستی.

ئیمه گرفتمان له گه ل ئاین نییه. به لکوو، گرفتمان له گه ل بی ئاینی ههیه. ئیمه، گرفته که مان ئه وهیه، به شتویه کی باش، به ئاینه که مانه وه پابه ند نین. لپی تی نه گه یشتووین. واته: کابرایه کی « ئه وروپای »، له سه ده کانی نیه و راستدا، ئه م گرفتانه ی هه بووه.

له راستییدا، میژوونوو سه کانی پۆژاوا، ئه وانه ی ویزدانیان هه یه. هه موویان، له سه ر ئه وه یه کده نگن و ده لێن: سه ده ی « پرنیسانس »، واته: پاپه رین و وشیار بوونه وه ی زانستی له « ئه وروپا »، کاتی سه ره به لداوه، په رتووکی موسولمانه کان و هرگیتیراوان، پۆژاوا ییسه کان، له ژانی موسولمانه کان ناشنابوون، په وشت و نه ریته کانیان کاریتیتیکردوون، له خوێندنه و زانکۆکان، تیکه ل به خوێندنیان بوون، شارستانیتی ئیسلامی کاریتیکردوون. به و شتویه، ئه وان، له تاریکایی سه ده کانی نیه و راست، خو یان پزگار کردووه.

پ25: باشه. که واته: له به ر پۆشنایی قسه کانی خوێندا، رات به رانه ر ئاینه « کوردی » یه کانی وه ک « زه رده شتی، کاکه یی، یه زدی ... چیه؟ و25: له « شه ریه ت » ی ئیسلامییدا، هه ر ئاینی، به ره تیکی ئاسمانی هه بی، ئه وه دیاره، ئیمه ریز بۆ بنچینه ی ئاینه که داده نین. با، دوا یی کۆراییت و تیکیشدرابی. به لام، وه ک باسکرد، گریمان، گه ر « کاکه یی و زه رده شتی » ئاینیش نه بن، واته: ئاینی بن، هه ر له بنچینه دا، یه زدان دای نه نابن، هه ر ده بی، پزیزان لی بگرین.

« زه رده شت » مرۆفیکی فه یله سووفی چاکه کار بووه. وه ک « بووزا » هیندی ده لێن: په یامبه ر بووه، هیندیکی دیکه ش ده لێن: په یامبه ر نه بووه. به لام، مرۆفیکی فه یله سووف و ژیر بووه، پیاوکی خیرخواز بووه، قسه زان بووه، هیندی قسه ی باشی گوتوو و شتی باشیشی کردوو. بۆیه، خه لک دوا ی که وتوون و کاریتیتیکردوون. ئه وانه، چ په یامبه ر بووین، پاشان، ئامۆزگاری و پزیزه کانیان تیکدرابی، چونکه، ئیسته « بووزایی » یه کان، « بووزا » ده په رستن. « زه رده شتی » یه کان ئاگرده په رستن. به دلنیا ییبه وه، هیچ په یامبه ریکی خوا نه هاتوو، جگه له خوا په رستی، خه لک بۆ شتیکی

ديکه بانگا، تا بيه رستى. كه واته: نه وهى بنه رته تىكى ناسمانى بووه و تىك دراوه، يا هر له بنه رته تا، ده قىكى ناسمانى نه بووه، هر كام تىكيان بى، له بهر نه وهى، كۆمه لى مرق، شوين نهو بيره كه وتوون، ئيمه، نه واته، وهك كۆمه لى مرق، كه بروايان به وه هيه، چ نايينه كه يان، بنچينه يه كى ناسمانى و خوايى هه بى، چ هيچ بنچينه يه كى خوايى نه بى، رتزيان لى ده گرين.

بق نمونه: له كۆرتكدا، باسى « سىكولاريزم » م كرد. هه لته، كه سائىكى « سىكولاريسىست »، باوهريان به نايين نيه، دهسكارىي ژين بكا. چونكه، واتاي راسته قينهى خوى، نهويه: نايين له ژين دابري، نهك نايين له دهولت جياكاتاره، واته: نايين، پيوه ندى به سهر ژينه وه نه ميني، حسيب بق خوا نه كرئ، چى فهرمووه. به لكوو، خه لك چۆنى پىخوشه و چۆنى پى چاكه، وا بكا، ته ماشاي نهوه نه كرئ، خوا چى فهرمووه؟ په يامبه ر « د.خ. » چى فهرمووه؟ ئيمه، گهر خه لك تىكى « سىكولاريسىست » يش بى، به پى نهو لىكدا نهويه بى، خو هر به هيچ جۆرئ، فرى به سهر نايين شه وه نيه، چونكه « سىكولاريزم » واته: بى نايينى، « جيهانگه رايى » و گوئ به نايين نه دان. له « شه ريعت » ي ئيسلامىيدا، هر جىتيد هيتته وه. له كۆمه لگه يه كى ئيسلامىيدا، گهر دهسه لاتيشى بى، نهوه كۆمه لى مرق و باوهريان بهو بيره هيه. جا، بيره كه ي، چ بنچينه يه كى خوايى هه بى، چ نه بى، رتزمان بق مرق هيه. واته: بق هه موو مرقئ كه وا ده بينن، خواي په روه رديگار، نهو رتزه ي به هه موو مرقئ داوه، به ئاره زوى خوى، بيروباوه رى خوى ديارىكا. (فمن شاء فالىؤمن و من شاء فالىكفر)، (لا اكراه فى الدين).

— نهو نايينانه، « كاكه يى، زهرده شتى و يه زدىسى » نايينى كوردىين و له نيو كۆمه لى كورده وارويدا هه ن.

من پيم وايه، « يه زدى و كاكه يى » و نه واته، پهنگه، له بنه رته تا، هر پىيازى « سؤفيگه رى » بووپن، وهك له هيندى سهرچاوه دا، به رچاوم كه وتووه. دوايى شىو پترابن، شوئنه كه وتووه كانيان شىواند بىتتيان.

— ئىسته، ئيوه وهك گروه پىكى ئيسلامى، تىروانينتان بق نه واته چيه؟ ئيمه، وهك كه مايه تىبيه كى نايينى ته ماشايانده كه ين.

— ما فيان دهدهنى، نهركه نايينىيه كانى خويان جىبه جىكه ن؟

من ده لیم: نهک هر نه وه، به پیتی بیروپای به هیزترین زانایان، گهر خه لکی هبن، کومه لئی بی باوهر هبن، هر له بنه رهندا، با، باوهریشیان به یزدان نه بی، نهک باوهریان به په یامبه « د.خ. » نه بی، بروایان به هیچ یه کی له په یامبه ران نه بی، بروایان به خوای په روهردگاریش نه بی، له ده ولتهی ئیسلامییدا، له ژیر سایه ی ئیسلامدا ده توانن، بزین. ده بی، بزین، ده بی، هه موو نه و مافانه ی، ژیانی مرؤقیکی به ریز، پتووستییان پتی هیه، بویان دابینگری. چونکه، خوای په روهردگار، نه م گه ردوونه ی، بق تاقیکردنه وهی مرؤ داناوه، واته: خزی شته که قووله.

— به لئی. وایه.

خوا ژیانی داناوه، بق نه وهی، مرؤقی تیدا تاقیکاته وه. بق نه وهی، نه و مرؤفه تاقیکریتنه وه، ده بی، دهرفته ی بدریتتی، له و تاقیکردنه وهی دا دهرچی، یا دهر نه چی. تاقیکردنه وه، واتای چیه؟ واته: ماوه به مرؤ بدری، وه لایم راست، یا وه لایم هه له بداته وه. کی نه و دهرفته به مرؤ دهری؟ نه و کاته ی، لئی گه رپی و له سهر نه م زهوییه بزی. ههروه ها، له و ناز و خو شیه ی خوا، له سهر نه م زهوییه دایناوه، هرچی ژیانی مرؤقیکی به ریز و ریزلیگیرا و شایه نییی، بیده یتی. (لقد کرمنای بنی ادم) خوای مه زن جارئ پتیش نه وهی، باسی ئاین بکا، باسی مرؤقی کردووه، که مرؤ ریز لی گیراوه، (لقد خلقنا الانسان من احسن تقویم.) نه و تاقیکردنه وهی خوا، مرؤی بق نه فراندووه، ده ولته تی، له و فلسفه ئاینیه وه هه لقوولتی و سه رچاوه بگری، که ده ولته تی ئیسلامیه ی، له بهر رؤشنایی نه و بچوونه دا، مسرؤ بوی هیه، پتی چهوت یا رپی راست بگری. بوی هیه، وه لایم راست یا هه له بداته وه. له بهر نه وه ده بی، ماوه ی بدریتتی، تا نه و ژیا نه بزی، ژیانکی وای بزی، شایسته ی مرؤ بی. بویه، له ژیر سایه ی ده ولته تیکی ئیسلامییدا، هه مو خه لک، هه مو بیرتی، به خوانه ناس و گاوریسه وه ده بی، دهرفته یان بدریتتی و پتووستیه کانی ژیانیشیان بق دابینگری.

پ 26: که واته: نازادی و دیموکراسی له ئیسلامدا هیه؟

و 26: نازادی له ئیسلامدا هیه. نازادی بیروپاده ربرین، به شتوهیه کی ره ها و بی هیچ سنورئ هیه. بی گومان، نازادی جنیودان نییه. نازادی خوا به رستی هیه. نازادی کارکردن و نانپیدا کردن هیه.

به لآم، وهك چۆن پياوئىكى موسولمان دهچى، له « برىتانىا، ئه مپرىكا، فرهنسه ... » دهزى، دياره دهبى، به و رهوشت و رپوشوتنه گشتىبىه وه پابه ندى، كه ئه و دهوله ته ديارى بكر دووه، رپزى بۆ دابنى، وا نىبه؟ خۆ نابى، هر له بهر ئه وهى، ديمۆكراسى ههيه، بچى، جنپو به خه لك بدا، شق له خه لك هه لدا، خه لك بكوژى، شتى خراپه، به رانبه ر به خه لك بكاو ئاژاوه بنىته وه! به هه مان شپوهش، له ژىر سايهى دهوله تىكى ئىسلامىدا، ئه و هاوولاتىبىيانهى هه ن، گه ر هاوولايىن نه بن، هاوولايىن. هاوولايىنه كه، ئه وه به پى ئايىن به رپوه دمچن. به لآم، هاوولايىنه كه ده بى، رپزى ئه و ئايىنه بگرى، رپزى ئه و سىستىمى فرمانه روايىبه بگرى. له گه ل ئه وه شدا، پارىزگارى بىروباوه رى خۆشى بكا، له سه ر بۆچوونى خۆى، له سه ر بى ئايىنى خۆى، يا له سه ر ئايىنى خۆى بىننىته وه.

پ 27: ئايىنى « جوو و فه له »، وهك ئايىنه كانى دىكه نىن، ئايىنىكى نه ته وه بى و ته سك بن. به لكوو، ئه و دوو ئايىنه، وهك ئايىنى ئىسلام، دوو ئايىنى جيهانين، له سه ر ئاستى جيهان دانراون و بۆ هه موو كوومه لگهى مرۆ هاتوون. به لآم، له قوئاغىكى ديارى كراودا هاتوون. چۆن له و دوو ئايىنه ده روانى؟ تق به گوپرهى ده قى « قورئان » ره تيانده كه يته وه، يا ره تيان ناكه يته وه؟

و 27: نا نا.

— ئاخىر، ئايه تى « قورئان » هه يه، ره تيانده كه اته وه.

به لى. ئىسته باسىده كه م. جارى ئايىنى « جوو »، ئايىنىكى داخراوه.

— به لى وايه.

ئىسته، « جوو » هه كان، جگه له خۆيان، كه سى دىكه وه ر ناگرن. به لآم، ئايىنى « فه له »، ئايىنىكى كراويه و خه لكى دىكه وه رده گرن. ئه و لىبوره دنه، له ئايىنى « فه له » شدا هه يه، له ئايىنى « جوو » نىبه. چونكه، ئه وان تووندتر و گىرتن. خواى په ر وه ردىگارىش فرموويه تى: (لتجدن اشد الناس عداوه للذين امنوا يهود والذين اشركوا و لتجدن اقربهم موده للذين امنوا الذين قالوا انا نصرى.) واته: سه رسه ختترىن دوژمناى ئپوه، « جوو » هه كان و هاويه شپه يداكاره كانن. به لآم، نزيكترىنان دوستانه تىبىيان له گه لتان هه بى، ئه وانهن، كه ده لىن: ئيمه « فه له » ين.

پاشان فرمویه تی: (ذلک بان منهم قسیسین و رهبان هم لا یستکبرون.)
بئی گومان، نایینی «فهله»، له گهل لیبوردن دایه، له گهل کیانداریی و
په وشت دایه.

— وهک ده لئین: په یامبر «مسیح» فرمویه تی: گهر یه کئی شه پاز له یه کی
له لای راستت دا، لای چه پی بۆ بکه ره وه.

ئا. جا، له و باوه ره وه فرمویه تی: هیندی «قه شه و رهبان» یان هن،
وازیان له ژبانی سر زه ویی هیناوه، خو یان به زل ناگرن و فیزیان نییه.

«عیسا د.خ.» نموننه ی بئی فیزی و خو به که مگرتن بوو. هه موو
په یامبران هر و بوون. به لام، هه موو نه و زانیاری و نامۆزگارییانه ی
«مسیح»، تا نه ندازه یه ک، هر ماونه ته وه. که چیی، نه وه ی «موسا د.خ.»
«جوو» هکان شتواندوو یانه.

سه باره ت به وه ی، نایا، نایه ت هیه، نه وه مان بۆ دهرخا، نه و نایین و

«شهریعت» انه ره تگاته وه؟ چونکه، ئیمه ده لئین: سه رچاوه ی نایینه کان
یه کن. به لام، به رنامه کان یان جیاوازی هیه. نه گینا، ته نیا پینچ په یامبر،

پتیا ن ده گوتری: «ئولو نه لعزم» واته: نه و په یامبران هی، خاوه نی ویستی
پته و تربوون، وهک: «نوح، ابراهیم، موسا، عیسا و موحه مده - د.خ.» نه و

پینچ په یامبره، له هه موو په یامبرانی دیکه، پایه به رزتریوون. خوی
که وره فرمویه تی: (شرع لکم من الدین ما وصی به نوحا و الذی اوحینا

الیک ما وصینا به ابراهیم و موسی و عیسی ان اقیم الدین و لا تتفرقوا
فیه.) فرمویه تی: نه و نایینه ی بۆمان دیاری کردوو ی، هی هر پینچ

په یامبره کانه. نایین واته: نه و به رنامه گشتیییه ی، خوا به په یامبران دا،
بۆ مرؤفایه تی ناردوه. به لام، به رنامه ی نایینی واته: «شهریعت» ی هر

په یامبره ی، به پتی هه لومه رچی که له که ی بووه. واته: «شهریعت» هکان
جیان. نه گینا، بنچینه ی هه موو نایینه کان نه وه یه، گوتوو یانه: ده بی،

به ندایه تی بۆ خوا بکری، به پتی نه و ریتبازه ی خوا ده سنیشانی کردوه.
— سه رچاوه کان هه موو یه کن.

ئا، سه رچاوه کان یه کن، به لام، جو که له کان جیان.

— به لئی.

بۆچی، جو که له کان جیان؟ چونکه، به پتی هه لومه رچی، نه و کو مه لگه و
که لانه، که په یامبرانی تیدا ژیاون، پتویستی کردوه، به رنامه کانیش جو را

و جۆزین، گونجاوین، پر به پتویستی ئه و باره ریا لیزمانه ی ئه و سهرده مانه بن. جا له و روانگه ی وه، خوای پهروهردگار، که « موحه ممد د.خ. » ی ناردوه، پوونیکردۆته وه و رایگه یاندوه، فرموویه تی: (ما کان محمد ابا احد من رجالکم و لکن رسول الله و خاتم النبیین و کان الله بکل شیء علیما.) « موحه ممد - د.خ. » کۆتایی په یامبه راته ...
- به لئی.

که واته: « شریعت هه که شی، کۆتایی « شریعت هه کان و هه موو بهرنامه کانه. خوای پهروهردگار رایگه یاندوه و فرموویه تی: (و ما ارسلناک الا کافه للناس بشیرا و نذیرا.) تو مان، بق تیکرای خه لکی ناردوه.

یا فرموویه تی: (و ما ارسلناک الا رحمة للعالمین.)

ههروه ها، په یامبه ریش « د.خ. » له چه ن فرمووده یه کی « صحیح دا فرموویه تی: (لو کان موسی بین اظهرکم ما وسعوه الا تباعی.) من هاتووم، گهر « موسا » بمایه، له ئیو ئیوه دا بوویه، ده بوو، شوین من بکه و تایه.

ههروه ها، له فرمووده ی « صحیح دا هاتووه: « عیسا »، له کۆتایی جیهاندا دئ، « جه جال » ده کوژئ. ئه ویش، هه ره به « شریعت هه ی « موحه ممد د.خ. » فرمانه وه ییده کا. واته: کۆمه لئ ئایه ت و گوته ی په یامبه ر، له سه ر ئه وه هه ن، ئه و « شریعت هه ی بق « موحه ممد موسته فا - د.خ. » هاتووه، هه ر ئه و « شریعت هه یه، پر به پتستی ژیا نی کۆمه لگه ی مرۆیه.

- به لئی. به لام

هه ر بۆیه، به لگه ی هه موو په یامبه ران، جگه له به لگه ی « موحه ممد د.خ. »، به لگه یه کی مه تیریا لیبی بووه. واته: به ره سه سته بووه. بق نمونه: به لگه ی په یامبه ریبی « صالح »، حوشتری بووه، له به لگه ی هاتۆته دهر. به لگه ی « موسا »، گۆچانه که ی بووه، ده سی پیروزی بووه، که وه ک گۆپ داگیرساوه و چه ن شتی دیکه شی هه بووه. به لگه ی په یامبه ریبی « عیسا » ئه وه بووه، مردووی زیندووکردۆته وه، نه خۆشه جۆرا و جۆره کانی چاک کردۆته وه. چونکه، به لگه ی هه ر کام له په یامبه ران، به پیتی ئه وه ل و مه رجه ی، له ئیو کۆمه لگه ی مرۆدا تیبدا ژیاون، پوو یاندوا ه. ده توانم، بلیم:

ئەو كاتە، لە قوناغىكى نابوختەيى و ناكاملېيدا بوو. بۆيە، بەلگەكەش، بەلگەيەكى بەرھەست و بېنراو بوو.

بەلام، كاتى مرق، پىي لە قوناغى پىگەيشتن و گورەبوون ناو، ئەو كاتە، واى پىويستکردوو، بە ژيرىي خۆي، ھەست بە بەلگەكان بكا، پىي بە بەلگەكان بەرئ، بەلگەيەكى ژيرىي بۆ نىرراو، كە ئەويش «قورئان» بوو. پەيامبەر «د.خ.» فرمويەتى: خوا ھىچ پەيامبەرئىكى نەئاردوو، گەر بەلگەيەكى نەدايىستئ، كە خەلك لە بەر رۆشنايى ئەو بەلگەيەدا، باوھرى پىي بكن. ئەو بەلگەيەي بە منيش دراو، «سرووش» واتە: پەرتووكى خوايە. ئومىدەكەم، لە ھەموويان پتر، شوئىنكەوتوى ھەبئ.

لە كاتىكىشدا ھاتوو، مرقفايەتتى بەو گەيشتوو، چى دىكە، چاوھرى شتى سەر سوپھىنەر «خارىق ئەلعادە» نەبئ. چاوھرى نەبئ، مردوو زىندوو پىتەو، ئىنجا، باوھرى پىيئ. بەلكوو، چاوھرى بەرنامەي ژيان بئ. چونكە، ئەوھى كۆمەلگەي مرق، ئىستە پىويستى پىي ھەيە، دواي ئەوھى، ژمارەي مرق لە سەر زەويى زۆربوو، زۆر گرئگۆلى تىكەوتوو، سەر زەويى جمەيدئ، پىويستى بە بەرنامەيەكى رىكخەر و بەختەوھر كەرى خەلك ھەيە، ئەوھش، لە «قورئان و سووننەت» دا خۆي دەبىيئ.

— بەلام، من بىستومە، پەيامبەرى خۆشمان، ھىندئ بەلگەي ھەر ھەبوو. وەك كاتى خۆي، لىيان پرسىو، بەلگەي پەيامبەرىيى چىيە؟ ئەويش، پەنجەي بۆ مانگ راکىشاو، دوولەتبوو.

بەئى. پەيامبەر نەك ھەر ئەو بەلگەيەي ھەبوو، بەلكوو، بەلگەي دىكەشى ھەبوو. بۆ نمونە: سى ھەزار لە ھاوھلانى، لە جەنگى «تەبووك» دا، ئاويان لى براو. پەيامبەر «د.خ.»، دەسى پىرۆزى راکرتوو، وەك كوندەي سەر بەرھوژئ، ئاو لە نىوان پەنجە پىرۆزەكانىيەو دەرھاتوو، ھاوھلەكانى تىر ئاو بوون. خواردنى كەم، بەشى سى چوار كەسى بوو، نزاى بە سەردا خوئندوو، بەشى چەن سەد كەسىكى كردوو. ئەمانەش، چەن جارئ دووبارەبوونەتەو. جگە لەوھى، بەرد و دىنكە چەو لە دەسيدا، «سويحانەللا» ي كردوو. واتە: گەلئ بەلگەي دىكەشى بوو.

بەلام، ئەو بەلگانە، بۆ موسولمانان بوون. ئەوانە ھەموويان، بۆ خەلكى باوھردار بوون، بۆ ئەوھى، باوھريان پىي زياتر بئ. وەك چۆن ئىستەش، «كەراماتى ئەوليا» ھەيە، كەسانئ گەر چاكبن، دەگونجئ، ھىندئ لەو

شخانه، له سهر دهسی نهوانیشدا پرویدا. به لّام، نهو به لگه یه پی پامبر هه بیووه، به بره کانی و مهیدانداری خه لکی « گاورد » ی پی کردووه، دژی نه یارمکانی پی دواوه، ته نیا « قورئان » بووه. به لّی، له گوتی « صهحیحی موسلیم » دا هاتووه، هر وهک نایه تیکیش ناماژه ی پی کردووه، (اذا اقتربت الساعه و انشقت القمر).

له فرموده یه کی « صحیح » دا فرموده یه تی: پی پامبر « د.خ. » له شاری « مهککه »، ناماژه ی بق مانگ کردووه و مانگ دووله تبووه. به لّام، نهو به لگه یه ش، هر وهک هی پی پامبرانی دیکه و ابووه، نهوانه ی نهو کاته بینویانه، بق نهوان به لگه بوون. به لّام، بق نهوانه ی دیکه ی نه یان بینویه، مهکر باوهر به پی پامبریتی « موحه ممد - د.خ. » بکن، نه کینا به به لگه نازمیرین. به لّام، « قورئان » به لگه یه، له نارادایه و برانبر ده وهستی!

به 28: به لّی وایه. به ریزت، رات دهر یاره ی نایینزای « شیعه » چیه؟
 و 28: « شیعه » کۆمه لکن، له نه ته وه ی پی پامبر « د.خ. » به لّام، له و ریتازه گشتی و راست و فراوانه ی، چوار جینشینه سهر راسته کی پی پامبر، له ساری پۆشتوون، له هیندی شتدا لایانداوه. له سهره تاوه، لادانه که کم بووه. دوا یی، تا رۆزگار در ژبۆته وه، کۆشه ی لادانه که فراوانتر بووه. له سهره تاوه، « شیعه » و دروست بووه. له سهرده می ئیمام « علی » دا، کۆمه لّی پشتگیرییان، له بیر و بۆچوونه کانی کردووه. بی گومان، نهوانه، له سهرده می خۆیاندا راست بوون و راستییان پیکاوه. ئیمام « علی » جینشینی موسولمانان بووه. له گه ل هه مو نه یارمه کانیان، « ئیمام » له سهر ره و ابووه. له برانبر « معاویه » دا، له برانبر « خه وارج » دا، له برانبر « ته لّحه، زووبیر و عائشه » دا، ئیمامی « علی » له بۆچوونه کانیان، راستی پیکاوه.

به لّام، دوا ی خۆی و له نه نجامی نه وه دا، ئیمام « حسن » به شیوه یه کی تراژیدی یانه سهرینا وه ته وه. ههروه ها، بیستووته، ئیمام « حوسین » یش، چۆن شهید کراوه؟ له دوا ی خۆشی، « برایم و موحه ممد نه لزه کیه » پاشان، « زمین نه لعابده می، زهیدی کسوری علی » و ژماره یه کی دیکه، له « نه هل و بهیت »، زۆر به شیوه یه کی تراژیدی یانه شهید کراون. له برانبر زۆرداری و سته می « نه موی و عه بباسی » پا په ریوون، بق

ئەوھى، ئەو پىيازەى دەيانەوئى، بەرەو دىكتاتۆرىي و سەرکووتانەوھى بەرن، راستىكەنەوھ و بۆ « شوورا » ى بگىرنەوھ. لە ئەجامدا كوژراون. شوپنكەوتووانى ئەو پىيازە، كە لە سەرەتاوھ پىيان گوتراوھ، « شىعەت عەلى »، چونكە « شىعە » واتە: كۆمەل. — بەلئى، واتە: كۆمەلى « عەلى ».

دوايى، دەسى پىسى خەلكىش، لە كىشەكە وەردراوھ. ھەلبەتە، دەسى پىسى « فارس » ەكان، لە دژايەتییكردنى « عەرەب »، يا، دەسى پىسى « جوو » ەكان، لە دژى موسولمانەكان، يا، دەسى پىسى « عەبدوللای كورپى سەبە » لە سەرتكەوھ و « مەجووسىي » ەكانىش لە سەرتكى دىكەوھ، « باطنىي » ەكان لە لایەكى دىكەوھ، ھەموو ئەوانە، لە ژىر پەردەى « شىعەگەرىي »، بە پشتگىرىي كردن و خۆشويستنى « ئەھل و بەيت »، كۆمەلئى شتىيان داھىتاوھ، بە داخوھ ئىستە، بەو شىئوھىي لىھاتووھ. بئى گومان، كاتى خۆى كۆمەلەكانى خەلك، زۆر زۆر دىبون، واتە: بە « 60 - 70 » دەژمىرران.

— بەلئى. من مەبەستم ئەوھى، ئىستە پاتان چىيە؟ ئاخر، ئىستە « شىعە » سئى بەشن، ھەر يەكئى لەو سئى بەشە، ھەلوئىستى تايبەتییى خۆيان ھىيە. « شىعە » ى « زەيدىي » ەن، لە « يەمەن » دەژىن. ئەوانە، لە « ئەھلى سووننە و جەماعەت » ەوھ، بە نزىكتىن كۆمەل دەژمىررىن. لەگەل ئىمام « عەلى » دا، باوھرىيان بە جىنشىنئىتىي « ئەبو بەكر، عومەر و عوسمان » ىش ھىيە. من سەردانى « يەمەن » م كردووھ. گوئىم لە گوتارىبىژەكە شىيان بووھ، باسى ئەو سئى جىنشىنئىتىي كردووھ و گوتوويەتى: خوايان لئى پارىبئى! ھەروھەا، باوھرىشيان بە فرمايشتەكان ھىيە، كە ھاوھلان دەيانگىرنەوھ. واتە: لە زۆر شتدا، لە ئىمەوھ نزىكن يەكئى لەوانە، « شەوكانىي » بوو، كە لە سەرەتاوھ، « شىعە » ى « زەيدىي » بووھ. دوايى، بە يەكجارىي، رىبازى « ئەھلى سووننە و جەماعەت » ى پەسەندكردووھ.

« شىعە » ى « جەعفەرىي » ھىيە، يا « شىعە » ى « دوازە ئىمامىي »، ئەوانەى « ئىران، پاكستان، لوبنان ... » و گەلئى شوئىنى دىكەش، باوھرىيان بەم جۆرە ھىيە. بئى گومان، « شىعە » بە زۆرىي، دواى ئەم رىبازە كەوتوون. ئەوانە، ھىندەى « شىعە » ى « زەيدىي »، لە « ئەھلى

سئوننه و جهماعهت «هوه نزيك نين. به لام، نه وانيش هر له بازنه ي نهته وهى ئيسلامدا داده نرين. واته: هر « نه هلى قبيله » ن.

به لام، هيندئ جياوازي هيه. له بنه رهندا، پتر جياوازي « راميارى » بووه. كه چيى، ئيسته شتوازيكى « فيقهى » و هيندئ شتى ديكه شى و هرگرتوو، وهك گوزان له درووشمه كانى خواپه رستى، (اشهد ان على ولى الله « له بانگدا زياديانكردوو. ههروه ها، كيشه « تورويه » دانان، نه و شتانه خويان زياديانكردوو. من وتووئزم له كه لياندا بووه. نه وانه ش به جى خوى، نه وانه ش هر له بازنه ي موسولمانيتى دان. برى باوهرمانن. به لام، تيبينيمان له سهريان هيه، به تايبه تى، نه وهى دان به سئ جينشينه كه « نه بو به كر، عومر و عوسمان » ا نانين، وهك جينشيني چوارهم، جينشيني رهواى موسولمانان بوون! نه وش، خوى له خويدا، به شتويه كي ناراسته وخو، دادپه سه روه رى و نازايه تى ئيمام « على » له كه دارده كا. چونكه، كه « على » شيرى خوا بووي، چون هيشتويه تى، نه و سئ كه سه، جينشيني په يامبه ر « د.خ. » بن؟! چون رييداوه، نه وانه، له جى په يامبه ر « د.خ. » دانيشن، كه ر شايسته ي نه وه نه بووين؟ پاشان، به رانبه ر دادپه روه رى هه موو هاوه لان، به جوئ له بى رهوشتى داده نرين. نه و هاوه لانه، چون هيشتويوانه، نه و سئ پياوه، جينشيني په يامبه ر « د.خ. » بكن و كه وهى موسولمانان بن، كه شايسته ي نه وه نه بوون؟ هه رچى چوئبى، نه وه به ريژه ي نه وانه وه وايه.

« شيعه » « عه لوى » هه ن. « نو سه يرى » شيان پى ده لىن. نه مبينيوه، هيج كام له زانايانى ئيسلام، نه وانه به « نه هلى قبيله » و ئيسلام دانين. چونكه، نه وانه كۆمه لئ شتيان هيه، باوهرىان به پينج نوژه فه رزه كان نييه، وهك خوا، له ئيمام « على » ده روانن. باوهرىان به « هج » كردن نييه.

— عه لى ئيلاهيين!

به لئ. « عه لى ئيلاهيى » شيان پى ده لىن.

— كۆمه لئكى زۆر له وانسه، له « باكوورى كوردستان » يش هه ن و به « عه لوى » ناسراون.

به لئ. ده لىن: كورديشيان تيدا هه ن. جا، به راستى نازانم، رهنگه، هه ر « عه لوى » يه كانيش، دوو سئ جوئ بن.

— به لئی.

به لام، جا نه وانهی « شیعه » بن، یا « سو فیی » بن، یا « ده رویش » بن، یا هر موسولمانیکی دیکه بن، خویان به « سوونیی »ش بزائن، هر کامی، له و شتانهی به ئاشکرا دیاره، که « کوفره »، تییاندا بوو، دواى نه وهی، بویان پرونده کریتته وه، هر ده سبه رداری نابن، بی گومان، به موسولمان دانانرین. هیندهی من زانیارییم، له سر « شیعه »ی « نووسه ریی » هه بی و « عه له ویی » یا « عه لی ئیلاهیی » شیان پی ده لئین، نه وانن، که « عه لی » به خوا ده زانن!

— به لئی وایه. واتسه: ئیوه هر سی گروویه « شیعه » که، به موسولمان ده زانن؟

نه خیر. ئیمه « عه له ویی » یه کان، به موسولمان نازانین.

— به موسولمانیان نازانن!!

وهک گوتم: نه مبینیوه، هیچ زانایه کی ئیسلام، کاتی، باسی پۆله کانی موسولمانانیان کردوه، نه کۆمه له « شیعه » یه یان، به « نووسه ریی، عه له ویی و عه لی ئیلاهیی » ناسراون، له ریزی موسولماناندا دایان نابن. — باشه، گهر هر بۆ نمونه، « طالیبان » مکانی « نه فگانستان » بگرین، کاتی، ده سیان به سر ده سه لاتى ده وه لتدا گرت، « شیعه » یه کی زۆریان، هر سه ربیری و له نیتو برد، نه وه یان چی بوو؟

گاک دوکتۆر! ئیمه، نهک هر نه و رهفتار و هه لوێسته ی « طالیبان »، به لکوو، که لئ شتی دیکه شیان بووه، به هه له مان زانیوه. ئیمه، هر شتیوه ی ده سه سه راگرتنی ده سه لات، له لایه ن « طالیبان » هوه، به شتیوه یه کی راستمان نه زانیوه.

— نا، نا، دوا یی له و باسه ده دویتین. به لام، هر لیره دا ده لئیم: بۆ چی نه و کردار هیان نواند، هه لبه ته، به موسولمانیان نه زانیون!!

وه لئایی، من به کسردار تکی هه له م زانیوه. چونکه، گریمان به موسولمانی شیان نه زانین، چون ده بی، نه و کاره بکه ن؟ جا خۆ ماف تکیان هر هه یه! واته: خوا وهک مروفتی دروستیکردوون، هر هیچ نه بی، پیش نه وه ی بیانگۆژن، ده بوو، بانگیانکن و بلین: فه رموون وهرن، موسولمانین! — ناخر، یه کی له ناکۆکییه کانی، نیوان هر دوو ده وه لتی « طالیبان » و « ئیران » ییش، نه وه بوو.

دەزانم. وەللا، ئىمە ئەو بە ھەلە دەزانين. بە تايبەتتى، بۆ « طاليبان » تازە دەولەت بۆ، ھەر لە رۆيە، دەس بە خەلک کوشتن بکەن، ئىنجا، بە تايبەتتىش « شيعە ». ئاخر، « شيعە » خۆ کەم نين.

— بە ئى وایە.

« شيعە »، لە نيو موسولماناندا، بە ھەموويان سەد ميلیۆن دەبن. ئاخر، تۆ بە نووکە پیتنووسى بلتتى: وەللا کاکە، ھیچیان موسولمان نين، ئەو شتىكى خراپە!

پ 29 : ئەدى، ئەو دوو رۆيازە سەرھکىيەى لە نيو ئىسلامدا ھەن، بە تايبەتتى، لە « کوردستان »دا زۆر بلاون و بە « قادرىى و نەقشىى » ناسراون، لە روانگەى ئىسلامەو، چۆن ھەليان دەسەنگىنى؟

و 29 : بە ئى. ديارە، ھەموو قوتابخانەکانى « سۆفيگەرىى »، ھەموو رۆيازەکانى « سۆفيگەرىى »، قوتابخانەى پاککردنەو ھى دل و دەروونى مرۆفن، قوتابخانەى پەرور دەکردنى مرۆفن. وەک چۆن، قوتابخانەکانى « فيقە »، وەک: « ھەنەفىى، شافىعىى، مالىکىى، ھەنبەلىى، جەعفەرىى، زەيدىى، ئەبو جەعفەرى طەبەرىى، ئەوزاعىى، لەيسىى و ظاهىرىى » ئەوانە ھەموويان، قوتابخانەى « فيقەى ».

— ئەوانە ئايىنزابوون، لەگەل رۆيازەدا جياوازىيان ھەيە.

بە ئى. دەمەو، بۆت روونکەمەو. ئەوانە ھەموويان ئىشيان چى بوو؟ ئەو قوتابخانە « فيقەى »يانە، ئىشيان ئەو ھەبوو، ھەموو ئەو ئايەت و فەرمودانەى پەيامبەر « د.خ. »، باسى بریارە « شەرىعىى »، يەکان دەکا، بۆ موسولمانانى شىکەنەو.

قوتابخانەکانى « سۆفیزم »، ئىشيان چى بوو؟ ئىشيان ئەو ھەبوو، ئەو ئايەت و فەرمودانەى پەيامبەر « د.خ. » کە باسى پاککردنەو ھى دەروون و پەوشتى کردوو، چۆن مرۆ پەوشتى خۆى جواندەکا؟ چۆن خوروى خراپ، لە خۆى لادەبا؟ چۆن لە خوا نزیکە بىتەو؟ چۆن خواپەرستىيەکەى، چاکتر دەکا؟ چۆن دەروونى خۆى خاوتندەکا تەو؟ رۆيازەکانى « سۆفیزم »، باسى ئەوانە دەکەن. ئىمە، بەو شۆمەيە، لە بنچىنەى رۆيازى « قادرىى و نەقشىى » دەروانين. من پەر تووکیكى تايبەتتىم، لەو بارەيەو ھەيە، « رۆگەى صالحبوون و بەرەو خواچوون، تەزکىەى نەفس، لە بەر رۆشنايى

قورئان و سووننه تدا « گهر دهستکه وئی، زؤر باشه. باسمرکردووه، ریتبازی
« قادریی » له بنه ره تدا، « عهبدولقادری گهیلانیی » دایمه زرانندووه و به
یه کئی له زانا بهرجهسته کانی ئیسلام دهژمیرئی.

« عهبدولقادری گهیلانیی »، به « شیخ » ناسراوه. به لام، له ئایینزای
ئیمه دا « شافعیی »، ههروهها، له ئایینزای ئیمامی « ئهحمه دی بین
حهنبه ل، ییشدا، فهتواید اووه. واته: خویمان دووکار یکی ئایینزایی بووه، له
دوو ئایینزادا، کووششیکردووه. به لام، پتر خهسله تی « شیخیتیی » و
ماموستایتیی به سهردا زالبووه. خه لک، له سهه دهسی ئه ودا،
چاکبوونه ته وه، توپه یانکردووه و گهراونه ته وه.

ریتبازی « نه قشیی »، « به هانه دین نه قشبه ند » دایناوه، که لای « بوخارا »
و ئه و ناوانه ژیاوه. ئه ویش، پیاویکی چاک و یه کئی له ماموستاکانی
لاخه لکی زانسته پره ره بووه. یه کیکیش له شوینکه وتووایی ریتبازگه ی
« نه قشیی »

— « مه ولانا خالید » بووه.

« مه ولانا خالیدی جاف »، جافی « میکالییی » بووه.

— له « کوردستان » ئه و دایمه زرانندووه؟

به لئی. له « کوردستان » دا، ئه و دایمه زرانندووه. له « شام » و زؤر به ی
وولاتانی ئیسلامییش، شوینکه وتووی هه بووه و هه یه. ریتبازگه ی، له دوی
خوی پتی دهگوترئی: « ریتبازگه ی خالیدی ». یه کئی له شوینکه وتووه
ناسراوه کانیسی، « سهه یید ئهحمه دی سه ره نه ندیی » بووه و به ئیمامی
« ره بانیی » ناوید هر کردووه. ئیمه، به چاوی ریزه وه، له بنچینه ی
ریتبازگه کان و بنه چه ی ئه و پیاوچاکانه ده روانین. بق نمونه: پیاویکی
ناوداری وهک « کاک ئهحمه دی شیخ » له « سهوله یمانیی » هه لگه وتووه، یا،
چه ن پیاویکی وهک « شیخ عوبیدوللای نه هریی، شیخ عهبدولقادری
شه مزینیی و شیخ سه عیدی پیران » دهرکه وتوون، ئاخر، ئه وانه به زؤدی
« نه قشیی » بوون.

— به لئی. جگه له « حاجی کاک ئهحمه دی شیخ »، ئه و سه ره به ریتبازگه ی

« قادریی » بووه.

به لئی. دیاره « کاک ئهحمه د »، له سه ره ریتبازی « قادریی » بووه. کاتی،
ته ماشای ژیا نی ئه وانه ده که یین، له په ریزی پاکیان ده روانین، پتیان

سه‌ربه‌ر زده‌بین. نه‌ک هر له نئو‌گه‌له‌که‌ماندا، به‌ل‌کوو، له‌ده‌ره‌وه‌ی‌گه‌لی
 کوردیش، هر وایه. به‌لام، بن‌چینه‌ی‌ئو‌ر پ‌بازانه‌شتیکه و «سۆفیی و
 ده‌رویش» یکی‌تینه‌گه‌یشتوو، نه‌زان و بی‌ئاگا له‌جیهان، شتیکی‌دیکه‌یه.
 هه‌لبه‌ته، هیندی‌له‌و شیخانه‌ش هه‌بوون و ئیسته‌ش هر هه‌ن، به‌ناوی
 پ‌بازگه‌یه‌که‌وه، دوو‌کانیکیان‌داناوه، له‌بری‌ئوه‌ی، خه‌لک‌بۆ‌لای‌خوا
 بانگ‌کن، بۆ‌لای‌خۆیان‌بانگیان‌کردوون! له‌جیاتی‌ئوه‌ی‌دلیان‌پاک‌که‌نه‌وه،
 دلیان‌پۆخ‌کردوون. دیاره، ئه‌وه‌ش‌لی‌ک‌دانه‌وه‌یه‌کی‌دیکه‌ی‌هه‌یه.

30 : ئیسته، باسی‌هیندی‌زاراوه‌ده‌که‌ین، چه‌زده‌که‌م، به‌کورتیی، باری
 سه‌رنجی‌خۆتم‌بۆ‌ده‌ربری، نه‌ک‌وه‌ک‌ئوه‌ی، له‌په‌رتوو‌که‌کاندا
 نووسراون.

— دیمۆکراسیی:

30 : دیمۆکراسیی، ئه‌وه‌وه‌ک‌له‌په‌رتوو‌ک‌دا‌هه‌یه، خۆت‌ده‌زانی، چی
 ده‌گه‌یه‌نی؟

— به‌لێ. به‌کورتیی: فرمانه‌وایی‌گه‌ل.

من، له‌میژ‌سه‌له‌گوتوو‌مه: دیمۆکراسیی، له‌نئو‌سیستیمه‌کانی
 فرمانه‌رواییدا، له‌هه‌موویان‌چاک‌تره، چاکی‌نئو‌خراپانه، که‌مرۆ‌دایناون.
 یا، به‌کوردیی‌خۆمان‌ده‌لێن: «له‌چاوشلان، په‌یت!»
 به‌لام، دیمۆکراسیی، کاتی‌وه‌ک‌فله‌سه‌فه، وه‌ک‌میکانیزم، له‌گه‌ل‌ئیسلامدا
 به‌راورد‌ده‌کری، جیا‌وازی‌نیوان‌ئاسمان‌و‌پ‌تسمانیان‌هه‌یه. چونکه،
 ناوه‌رۆکی‌دیمۆکراسیی، سه‌ر‌بۆ‌ئوه‌ده‌کیشی، مرۆ، جگه‌له‌خوا،
 شتیکی‌دیکه‌بپه‌رستی. واته: به‌خود‌کردنی‌مرۆ، مرۆ‌له‌شی‌وه‌ی
 په‌رله‌ماندا، وه‌ک‌خوایه‌ک‌ته‌ماشاکه‌ی. په‌رله‌مانیش، هر‌چه‌نده
 دیمۆکراسییش‌بی، یه‌کێ‌له‌میکانیزمه‌کانی، یه‌کێ‌له‌تا‌که‌کانی‌ئوه‌یه،
 که‌دیمۆکراسییان‌لی‌پتکدی، له‌فرمانه‌روایی‌زۆربه‌پتکهاتوو. به‌لام،
 کاتی‌وردیده‌که‌یه‌وه، دیمۆکراسیی، له‌فرمانه‌روایی‌که‌مینه‌یه‌ک‌دا‌خۆی
 ده‌بینیته‌وه. که‌مینه‌یه‌کیش، که‌پاره، توانا‌و‌ده‌سه‌لاتیان‌زیاتر‌ه‌بی، پتر
 توانای‌ئوه‌یان‌ه‌یه، کار‌له‌بیری‌خه‌لک، له‌ژی‌ری‌خه‌لک‌و‌له‌باوه‌ری
 خه‌لک‌بکه‌ن. له‌به‌رئوه، ئیمه‌ده‌لێن: گه‌ر‌ئه‌ته‌رناتیفی‌دیمۆکراسیی
 دیکتاتۆری‌بی، ئه‌وا‌دیمۆکراسیی‌به‌حه‌وت‌ئاو‌شۆراوه‌ته‌وه!

به لام، کاتئ ديمۆکراسیي، له گه ل ئيسلامدا به راوردده کهين، که له ئيسلامدا، مرق ته نيا بهندهی خوايه، له ئيسلامدا « شريعةت » ئی ههيه، چوارچێوهیهکی بۆ دیاریبکراوه، ماوهی بۆ سهلیقه و ئارهزوی خه لک نه هیشته تۆته وه، ئه و به راوردده ناکرئ.

جا کاکه! حاشا له رووی پله و پایه ی دانیشته و وان بئ، وه لال، خه لکی وولاتانی « سوید یا نه روژ »، یا خه لکی هه ر وولاتیکی دیکه بئ، بیان ه وئ و داوا بکه ن، پیاو له پیاو ماره بکری! بۆ؟ چونکه، خه لک داوا دهکا، په رله مانیش دهنگی بۆ داوه، ده بئ، وابئ! ئاخه ر، ئه وه چۆن ده بئ؟ به راستی، له ئيسلامدا، جیتی ئه و گالته جار ه بییه نابیته وه.

چونکه، « شريعةت » چوارچێوهیهکی دیاریبکردوه، کۆمه لئ « حه لال و حه رام » ی ده سنیشانه کردوه. هه یچ په رله مانئ ناتوانئ، هه یچ گه لئ بۆی نییه، ده سکار ی بیانه کا. چونکه، خوا ی خه لک داینا ون. ئه وانه ش، له کۆمه لئ راستی « رامیاری، ئابووری، کۆمه لایه تی، سۆسیۆلۆژی و په وشت » پێکهاتوون، تا جیهان هیه و کۆتای پێدئ، راستی و ناگۆرئ. بۆ نمونه: « داوینپسی، ئیربازی، دزی، یتگری، درۆکردن، ناپاکیی کوشتن، زۆرداری، چه وساندنه وه ی گه لان ... » هه رگیز، باش نین و باشیش نابن. ئيسلام، ئه و شته خراپانه ی قه دهغه کردوه. له هه مان کاتیشدا، کۆمه لئ نه گۆری دانا وه و به سه ر خه لکدا سه پاندوویه تی، وهک: « پاسگۆی، ده سپاکیی، دادگه ری، خۆشو یستنی خه لک، دلسۆزی بۆ خه لک ... » ئه وانه شی، له سه ر مرق پتو یستکردوه! له نێو ئه و پرنسیپ و شته نه گۆرانه شدا، ئینجا، خه لک له ئيسلامدا ئاوايه، ده سه لات به ده س خه لکه، به لام، به رنامه دانان ه ی خوايه.

— دیکتاتۆری:

دیکتاتۆری! دیاره، له ده سه لاتیکی خۆسه پێنه ر پێکهاتوه. جا تاک بیکا، چین بیکا، وهک « مارکسیی » یه کان ده یانگوت: چینی پرۆلیتاریا ده بئ، دیکتاتۆریای پرۆلیتاریای هه بئ. سه رمایه داریی بیکا، جیهانگیریی بیکا، چونکه، جیهانگیریی دیکتاتۆرییه ته، ئه وه ی « جۆرج بوش » گوتوویه تی: یان ده بئ، له گه لم بن، یا، ئه وه ی له گه لم نه بئ، دژمه. ئه وه دیکتاتۆرییه ته. ئه وه، هه ر هه مان ئه و « فیرعه و نایه تی » یه نییه، که خوا ی په روهر دگار، له سه ر زمانی « فیرعه ون » فه رموویه تی: (و قال فرعون ما اریکم الا ما اری

و ما اهدیکم الا سبیل الرشاد: « فیرعون » گوتویه تی: هر ئه وه تان پی ده لیم، که من پیم چاکه، ئه وه ی منیش پیم چاکه، هه مووی هر راسته! گهر تو بلتی: راستیی و پهوا، هه مووی هر له سهر من تا پۆکراوه. راستیی هه مووی هر لای منه. هر که سی له گه ل منیش نه بی، دژمه. ئه وه دیکتاتورییه ته!

— ئه دی، له نیوان ئه و دوو چه مکه دا « دیمۆکراسیی و دیکتاتوری » چی دیکه هه یه؟
ئیسلام.

— کۆمۆنیزم:

کۆمۆنیزم، ئه وه ی جیبه جیکراوه، شتیکه،
— ئیمه له تیورییه که ده روانین.

وه لالا، وای لی ده روانم: ئه وه ی جیبه جیکراوه، شتیکه و بنچینه ی تیوری « کۆمۆنیزم و سۆسیالیزم » یه شتیکی دیکه یه. به راستیی، له تیورییه که دا، له سهر کردنه وه ی مافی چینی چه ساوه و نه دارانی تیدا یه. چونکه، تیوری « کۆمۆنیزم و سۆسیالیزم »، خۆی له خۆیدا، کاردانه وه یه ک بوو، بۆ ئه و هه موو زۆرداری و ستهم، قهری و پری، مملانی تی جینایه تییه ی، بلۆکی رۆژاوا و سیستیمی سه رمایه داری پیاده یه کرد. ئه و جۆره له سهر کردنه وه یه ی، چینی هه ژارانی تیدا هه یه.

به لام، چونکه کاردانه وه یه، له سهر بنچینه یه کی رتکوپیک، راست و به هاوسهنگی دا نه مزرینراوه، گهر له رۆژاوا و « ئه وروپا »، له ژیر سایه ی سیستیمی « که پیتالیزم » دا، کۆمه لێ بۆ تاک بچه وسینرته وه، له ویش، له ژیر سایه ی سیستیمی « کۆمۆنیزم و سۆسیالیزم » دا، تاک بۆ کۆمه ل دمه چه وسینرته وه. جا، خۆی تاک و کۆمه له تاک، گه ل پیکدیتن. گه لیکیش، هر له چه ن تاک پیکدی. که واته: له هر دوو سیستیمی « که پیتالیزم و کۆمۆنیزم » دا، یا تاک یا کۆمه ل دمه چه وسینرته وه. هر کامیکیشیان بچه وسینرته وه، به قوربانیی و به لالا گیریی ئه وی دیکه یان بکری، هر دوکیان هر زیانده کن. ئه و به له نسرا کرتنه، له نیوان تاک و کۆمه لدا، که هیجیان به شی ئه وی دیکه یان نه خۆن و نه چه وسینرته وه، ته نیا له ئایینی ئیسلامدا هه یه!

— تیۆریدی داروین:

به‌لئی. وه‌للا، من پیم وایه، « داروینیزم »، به بئی نرخترین شیوه، ته‌ماشای مرقی کردوه و پیشانیداوه.

— هیگلیزم: له « هیگل » هوه هاتوه.

ده‌زانم. بئی گومان، « هیگل » نه‌ویه، که دوایی « مارکس » گوتویه‌تی: من، یه‌کسه‌ر نه‌وهی « هیگل » گوتویه‌تی، نه‌و به سه‌ر و بنی دایناوه، من راستمکردۆته‌وه. من پیم وایه، چۆن « مارکس » به مه‌تیریا، له رووی ئابوورییه‌وه، مرقی له خوار مه‌تیریا و که‌ده‌وه داناوه، « هیگل » یش، به ئایدیال و نه‌وه‌دا بردویه‌تییه خواره‌وه. واته: « مارکسیی » یش به پئی قسه‌ی خویان، راستیانکردۆته‌وه، وه‌ک بلیتین: چۆن نه‌ویان به‌و لادا تکیپه‌راندوه، نه‌ویش به‌و لای دیکه‌دا بردویه‌تی.

— « مارکس » گوتویه‌تی: تیۆری « هیگل »، قاچی له ئاسمان و سه‌ری له سه‌ر زه‌ویی بوو، ئیمه هه‌لمانگتیرایه‌وه. به‌لئی.

— فرۆیدیزم:

وه‌للائی، من نه‌وهی ده‌رباره‌ی « فرۆید » خوتندوه‌ته‌وه، خۆی، هه‌م « فرۆید »، هه‌م « مارکس »، دیاره « جوو » بوون. « داروین » یش « فه‌له » بوو. به‌لام، له ژێر کارتیکردنی « جوو » هکاندا بوو. به‌راستی، کاتێ « فرۆید »، هه‌موو مرق له « سیکس » دا پوخته‌ده‌کاته‌وه، هه‌موو جۆره چالاکییه‌کانی مرق، بۆ نه‌و سه‌رچاوه‌یه ده‌گتیریته‌وه، بۆ پالپتوه‌نه‌ری « سیکس » ده‌باته‌وه، وه‌ک چۆن، « مارکس » هه‌مووی بۆ که‌ده و بۆ گیرفانی ده‌گتیریته‌وه، « داروین » هه‌مووی بۆ لایه‌نی ئاژه‌لێتی ده‌باته‌وه، « نیتشه و دورکایم »، هه‌موویان بۆ نه‌وه گتیراوه‌ته‌وه، که تاک هیچ نییه، وه‌ک سابونێ له قالب ده‌رچێ، وایه. هیچ رۆلێکیان، بۆ تاک نه‌هتیشتۆته‌وه، هه‌موویان به‌ کۆمه‌ل داوه.

من له په‌رتووکی « ئیسلام و ریچکاندا »، نه‌و وینه‌یه‌م له سه‌ر هیناونه‌ته‌وه، که کاتی خۆی ئیمام « موحه‌مه‌دی غه‌زالی » هیناوتییه‌وه. ده‌لئی: کاتی خۆی، کۆمه‌لێ کوێر ده‌بیستن، « فیل » یکه بۆ وولاته‌که‌یان هاتوه. نه‌وانیش، کوێرن و « فیل » نابین و پشتریش هه‌ر نه‌یانبینیوه، تا، سه‌رنجێکی گشتیی هه‌مه‌لایه‌نه‌ی لێ وەرگرن. ده‌چن و هه‌ستی ده‌س

لئى كوتاندن بهكار ديتن. يه كه ميان دهس له لاقى دهدا. دووهميان دهس له پشتمى دهدا. ستيه ميان دهس له گوتمى دهدا. چواره ميشيان دهس بق لموزى دهبا. هر يه كه يان له دلى خويدا، پتي وايه، دمزانى، « فيل » چونه!! هر چى چوئيبى، دوايى دهگه رينه وه. لتيان ده پرسن: « فيل » چونه؟ يه كه ميان، نه وهى دهسى له لاقى داوه، ده لئى: « فيل » شتيكه، وهك كوله كه وايه. دووهميان، نه وهى دهسى له گوتمى داوه، ده لئى: تو هر لئى تى نهگه يشتووى، « فيل » وهك كه لاي دار وايه و زور پانه. نه وهى دهسى له پشتمى داوه، ده لئى: نه خير، « فيل » شتيكه، وهك تهخته دارى وايه. نه وهى دهسشى له لموزى داوه، ده لئى: ئيوه هيچتان لئى نازانن. « فيل » شتيكه، وهك گوچان وايه. جا، له راستييدا، هه مويان راستيانكردووه و هيچيشيان راستيان نهكردووه.

نه و خاوهن بيردووزانهش، وهك « فرويد » كاتى گوتويه تى: « سيكس » نه ونده و نه ونده كارتىكردنى ههيه. راسته، « سيكس » كار له مرق دهكا. به لام، مرق له « سيكس » پووخته ناكري.

يا كاتى « ماركس » گوتويه تى: كه ده كارتىكردنى خوئ ههيه. راسته، به لام، هه موو شتى نييه. (كاد الفقر ان يكون كفرا.) په يامبهر « د.خ. » دانى به وهدا ناوه و فرموويه تى: (اللهم انى اعوذ بك من الجوع فانه اثم رجيع.) يا، ئيمامى « على » فرموويه تى: (لو كان الفقر رجلا لقتلته.) ناخر، « داروين » كه هه موو شته كانى بق لايه نى ناژه لايه تى مرق كير اوته وه، راسته، نه وهسته ناژه لانه يه له مرودا ههيه، ههروه ها، كو مه لگه رولى خوئى له سهر مرق ههيه. به لام، وا نييه، كه نه وان ههچ كامتيكان نه و روله يان هه بى.

ماموستا « مه سعود موحه ممد » يادى به خير، په رتوو كيكى ههيه، بى گومان، به ريزت ديوته، « ئه لته فسير نه لبه شرى ليلته ئريخ. » — به لئى.

جا، نه وه كاتى خوئى، بوى باسكردم و گوتى: من په رتوو كيكى وام به دهسه وهيه.

گوتم: ماموستا! نه وهى تو باسیده كهى، نه و ليكدانه وه و شيكردنه وهيه، هى ئيسلامه. به لام، يهك شتى ديكه، بق ميژوو زيادكه. گوتى: نه وهش چيهه؟

تفسير السرى
بنايخ - مستور عليه

گوتم: ئەوەش، « سووننەت »ی خۆی پەرۆردگارە! یەزدانی مەزن، کۆمەلتی یاسای داناو، ئەو یاسایانە نەگۆرین. ئەوانەشی کار لە سەر میژوو دەکەن، بە زیادکردنی ئەو هۆکارانەی تۆ دەلتی، ئینجا، تەواو دەردمچی! جا، ئەویش پەخنی لەو هەبوو، چۆن دەبێ، هەموو شتەکان بۆ فاکتەری ئابووری، یا بۆ « سیکس »، یا بۆ چی دیکە بگەڕیتنرێتەو؟؟
 لە راستیدا، ئەو فاکتەرە هەموویان، کارتیکردنی خۆیان، لە سەر مرق، لە سەر ژیانی مرق، لە سەر پەوتی میژوو هەیه.

ئەو بە کورتیی، من ئاوی لێ تیکەپشتووم، بەو شتیو، تەماشای ئەو بێردۆزانە دەکەم. بەلام، هەر کامتیکیان، لایەکی لە راستیی بینو، هەر ئەو لایەنەشی بینو و زۆر زایشیکردوو، هەموو پانتایی مرقی پێ گرتۆتەو و لایەنەکانی دیکە پێ دایۆشیو!
 — ناسیۆنالیزم، وەک بێر و فەلسەفە:

ناسیۆنالیزم، وەک بێر و فەلسەفە، پەنگ، بەرێزت پیت ناخۆشبێ. بەلام، من بە جۆری لە بێپەرستی دادەنیم. چونکە، ئەو کەسە، چ ئارەزووی خۆی بێپرستی، چ دارووبەدبپرستی، چ مرقی بپرستی، چ دیکتاتور بپرستی، چ شیخی بپرستی، جگە لە خوا، هەمووی هەر پەرستە.
 مرق، کاتی تەنیا پەرستراوی شایستە و راستەقینە خۆی پەرستوو، کە خۆی پەرستبێ. چونکە، هەر خوا، مرقی دروستکردوو. ئەوێ دیکە، گەر خاک و نیشتمان، گەر گەل و نەتەویە، گەر پارە و سامان، گەر هەر شتیکی دیکە، ئەستیرە، مانگ، خۆرە ... هەموویان چەن شتیکی جوان و باشن، خوا بۆ تۆ ئەفراندوون. هیچیان شایستە ئەو نین، بیانپەرستی. بەلێ دەبێ، بیانپارێزی، داکوکییان لێ بکە، خۆشتبوین، بەلام نابێ، بیانپەرستی. پەرستە دەبێ، تەنیا هەر بۆ خوا بێ.

ناسیۆنالیزم، بەو شتیو فەلسەفیی و بێرە، مرق، وولات و نیشتمانی خۆی، بە شتیکی زۆر پێرۆز بزانی و لە سەر و هەموو شتیکیوەی دانی، هەموو شتیکی لە پێناویدا بەختکا و بە قوربانکا، بەو تیکەپشتە، ئەو من بە بێپرستی دادەنیم.

بەلام، من لە پەرتووکی « سۆزی نەتەواپەتی و بیری ناسیۆنالیزم »دا نووسیوم و پیم وایە، هەستی نەتەواپەتی سۆزە، شتیکی خۆرەسکیبە. مافی نەتەواپەتیش مافیکە، هەموو گەلتیکیش، مافی خۆی هەیه، لە سەر

خاکی خۆی بژی، نیشتمانه که ی نازادبێ، گه له که ی سه ره سه سته بێ، گه مرۆ، خاکی خۆی خۆشبوو، گه له خۆی خۆشبوو، مافێکی سرووشتی خۆیه تی، نه وهش هه ر سوۆزیکه و له « شرع » دا چێده مه یته وه. به لام، کاتێ ده مه یته فه لسه فه و جێی ئایین ده گه رتته وه، وهک ده لێن: « دینه مانه ئایینه مان، هه ر نیشتمان », ئا نه وه، له ئیسلامدا ره ته ده گه رتته وه.

— ئایا، پیت و انیه، بیری « مارکسیزم » یش، هه ر هه مان تێروانینه بۆ « ناسیۆنالیزم » هه بێ؟ چونکه، نه وانیش هه ر به هه سته ده زانن. به لام، مافی گه لیش به ره وا ده زانن.

گه ر نه وانیش و ابن، نه وا دیاره، له گه ل ئیسلامدا تیکده که نه وه. به لام، نه وان له ره وانگه یه کی دیکه وه لێی ده ره وانن.

— به لێ وایه — نه وان پێیان وایه، هه سته که، که فه کو لێکی کاتییه، له قوناغێکی مێژوویی دیاریکراوی تاییه تیه دا سه ره له ده دا و هه له ده جێ، داوی نامێنێ. نه مانه ش، به چی ده بێ؟ به وه به دیدێ، کاتێ، زۆرداریی و توندوتیژیی، له سه ر نه ته وه کانه نامێنێ، یا، مافی نه ته وه کانه ده درێ و گه رته کانه یان چاره سه ره ده که رێ. ئیدی، نه و بیره نامێنێ.

به لام، ئیحه نالێن: نامێنێ، چونکه، په یامبه ر « د.خ. », کاتێ « مه که که یی جیه هێشتوو، په یامبه ری خواش بووه، ئاوری له « مه که که » دا وه ته وه فه ره موویه تی: (و الله انک لأحب بلاد الله الی، لو لا ان قومک اخرجونک ما خرجت منک ابدًا).

پاشان، چووه بۆ « مه دینه » و فه ره موویه تی: (اللهم حبب الینا المدینه کحبنا لکه و اعده).

یا، چووه بۆ سه ر کێوی « ئو حود » و فه ره موویه تی: (ان احد جبل یحبنا نحبه).

ئا نه و خۆشه و یسه تییه ی په یامبه ر و نه بێ، هێچ چۆره گوشارێکی له سه ر بووێ، به لکو، هه سته کی مرۆفایه تی په سه نه بووه.

ئاخر، هه له ی « مارکسیزم » لێره دایه، شته کانه پتر بۆ بارودوخ، گوشاری ئابووری و پامیاری ده گه رتته وه. که متر، دان به هه سته بیریه کانه ده نه ی. پێیان وایه، گه ر ده ولت هه بوو، کێشه ی نه ته وایه تی چاره سه ر ده که رێ. کێشه ی خاوه ندارێتی تاک نامێنێ. خه لک پتی خۆش نابێ، ئاره زوو و خۆشه و یسه تی خاوه ندارێتی هه بێ. که چیی ده رکه وت، و انیه!

— که واته: په یامبه، ههستی نه ته وهی، به رانبه ر نیشتمان و خاکه که هی هه بووه؟

به دلنیا بییه وه.

— باشه، چوّن ته ماشای ئه م فرمووده هی په یامبه ده که هی؟ فرموو هی تی:

(احب العرب لثلاث: انا عربی و القرآن عربی و لغه اهل جنه عربی.)

کاک دوکتور! بی گومان، ئه وه په کیکه له و شتانه هی، به ناوی په یامبه ره وه هه لبه سراوه. له سه رچاوه هی فرمووده کانی په یامبه ردا « د.خ. »، ئاماژه هی

پی کراوه. وه که له په رتووکی « کشف الخف و موزیب الباس عما اشتهر

من احادیث علی السنه النبی.) نو سه ره که هی ناوی « عه جیلو نیی » یه. ئه و

په رتووکم لایه. هه روه ها، له په رتووکی « تذکره الموضوعات » و گه لی

په رتووکی دیکه شدا هه یه. ئه وه فرمایشتی په یامبه ر نییه. چونکه، نه له و

دوه و شپته وه، شتی وا بفرموئی، نه له ئیسلامی شدا جتید ه بیته وه.

بو زانیاری به ریزت، جارئ، له گه ل نو پنه ری « بزوتنه وهی هه ماس »، له

« سووریا » دانیشتم. ئه و فرمووده هی هتیا یه وه، له سه ر ئه وه،

وتووژیژکمان بوو. گو تی: ئیوه نه وهی « سه لاح ئه لدینی ئه یوبیی » ن. ئیمه

خو مان به قه رزارباری ئیوه ده زانین.

گو تم: سو یا ستانده که یین. خوا یاریئ، قه رزه که مان ده ده نه وه. توژی قسه و

باسی دیکه مان کرد.

دوایی، قسه قسه هی هتیا و گو تی: ئاخر، « عه رب » چا که یان له سه ر

هه موو گه لانی دیکه هه یه. چونکه، په یامبه ر « د.خ. » خو ی وای فرمووه.

منیش گو تم: وه لالا، ئیسته باسی ئه وه ت بو ده که م، که فرمووده هی

په یامبه ر « د.خ. » نییه، به لام. به ریزت گو تم: قه رزارباری با پیره تانین.

که چیی، جگه له وهی، قه رزه که هی ئه وت نه دایه وه، ئه وهی منیشت، له سه ر

خو ت بار کرد.

گو تی: بو؟

گو تم: ئه دی باشه، ئه وه ئاخر که هی وایه، به راستیی ئه وهی به ریزت

ده لیئی، تیروانینیکی شو فتنیا نه یه، واتای چییه؟ ئیوه، چ چا که یه کتان به

سه ر خه لکه وه هه یه؟ له چیدا، له خه لکی دیکه با شترن؟ گو تم: خو گه ر

باسی ئه وه بکه ی، خوای په روه ر دگار فرموو هی تی: (انا انزلنا قرانا عربیا لعلکم تعقلون.)

گوتم: ناخر، خه لک بۆی ههیه، بلی: ئیوه، له خه لکی دیکه تینه گه یشتوو تر و نه زانتریبوون، بۆیه، « قورئان » له نیو ئیوه دا هاتوو. گوتم: وا باشته، ئه و شتانه نه لاین. نه ئیمه وا ده لاین، نه ئیوهش وا بلین!

به لام، ده رباره ی گه لان، خوای گه و ره فه رموویه تی: (و جعلناکم شعوبیا و قبائل لتعارفوا ان اکرکم عند الله اتقاکم.) ئا ئه م قسه یه، قسه ی خوایه. گوتم: به لام، ئه م گوته یهش، (احب العرب لثلاث: انا عربی و القران عربی و لغه اهل جنه عربی.) هه یچ بنچینه یه کی راستی نییه. چونکه، په یامبه ر شتی وای نه فه رموو. به لکوو، ئه م قسه یه دانراوه، هه لبه سراوه، له سه رچاو مهکاندا، له گه ل ناوه یۆکی « قورئان و سووننه ت » یشدا ناگوئجی.

په یامبه ر « د.خ. » له هه یچ جیه یه کی دیکه ش نه یگو توه: به شیوه یه کی گشتیی، فلان گه ل خو شبو ی. یا، فلان گه ل ببوغزته. عه ره بی موسو لمانت خو شبو ی، به لام، عه ره بی گا وورت خو ش نه و ی. چونکه، په یامبه ر « د.خ. »، تا له گه ل عه ره به گا ووره مهکاندا نه جه نگا، تا له گه ل ئه واندا، هه موو حساب یکی پاکتا و نه کرد، په لاماری « پۆم و فارس » ی گا ووری نه دا. که واته: ئه وه راست نییه.

ئینجا، زمانی خه لکی به هه شت، له هه یچ ده قیکدا نه هاتوو، بلی: چ زمانی ده بی! عه ره بی چی؟ خوا ده زانی، چ زمانیکه، چونکه، جیهانی هه ستانه وه و ژیا نه وه، به ربیار و به رنامه یه کی دیکه ی هه یه و جیا یه.

— وهک چه مکتبی سه رده م، چۆن له جیهانگیری ده روانی؟ وه للا کاک دوکتۆر! من وا ته ماشای جیهانگیری ده که م. بی گومان، ئه وان ده لاین: « عه وله مه ».

— عه ره ده لی « عه وله مه ». به لام، له زمانی « کوردیی و فارسیی » دا، به « جیهانگیری » نا وده ربی.

ده زانم. جا گه ر وایه، « ئه مره که » شم بۆ بکه به کوردیی. چونکه، به ریزت له کوردیی دا زۆر شاره زای! من پیم وایه، به « ئه متری کایی کردن »، به جیهانگیری نییه. چونکه، گه ر مه به ست له جیهانگیری ئه وه بی، هه موو جیهان داگیرکه ی، راسته. داگیرکردنی جیهان، زه ووتکردنی ویستی گه لان و وولاتان، ده سه به سه راگرتنی خیر و بیری گه لان، ئه وه راسته. من وای ته ماشا ده که م.

— واته: ره تیده که یته وه.

به ته واوی ره تیده که مه وه. چونکه، بئ گومان، جیهانگیری به تیگه یشتنه ی ئیسته هیه، نه وه یه: « ئه میتریکا » دهیه وی، خه لک له بابؤله خواردنیشدا، « ئه میتریکایی » یانه بابؤله بخؤن!

ئاخر، نه وه ی ئیسلام دهیه وی، نه وه یه: کومه لگه ی مرو فایه تیی، له ژیر سایه ی « شریعت » ی خوادا دانئ. به لام، نه وه ی ئیسلام دهیه وی، زؤر جیایه، له وه ی « ئه میتریکا » دهیه وی.

ئیسلام ده لئ: کابرای « جوو! »، کابرای « فه له! »، گوشتی به رازت بئ حه لاله، فرموو بیخؤ. خواردنه وه ت بئ حه لاله، فرموو بیخؤره وه. به لام، موسولمانئ دئ و به رازه که ت لئ ده کوژئ، ده بی، پاره که ت بداته وه. یا، کوپه که ت لئ ده شکینئ، ده بی، پاره که شت بؤ ببژیرئ.

که چیی، « ئه میتریکا » ده لئ: ده بی، وانه ی قوتابخانه کانیشتان بگؤرن، پؤشاکیشتان بگؤرن، ژیری و بیرکردنه وه شتان بگؤرن. نه وه زؤر جیایه، له وه ی ئیسلام دهیه وی، جیهان کؤنترؤلکا و ده سه لاتی خؤی دامه زینئ.

به لام، به و سؤز، دادپه روه ری و لیبوردنه ی ئیسلام دهیه وی، جیهانی بئ بگؤرئ، پتیش موسولمانان، ناموسولمانان دانیان پیدا ناوه. چونکه، ئیسلام ده سکاری تایبه تمه ندیی گه لان ناکا. ده س بؤ تایبه تمه ندیتی که مینه ئایینییه کان ناپا. واته: گه ر ئیسلام، به ته واوی و راستیی پیاده کرئ، هه رگیز نایه، بلئ: نه ی نه ته وه ی کورد، زمانه که ی خؤت لابه ره، توورک زمانه که ی خؤت به کار مه هینه. به پتچه وانه وه، خؤای په روه ردار، زمانی گه لان و په نگی گه لانی، به یه کئ له نیشانه کانی خؤی داناوه. بؤیه فرموویه تی: (و اختلاف السننکم و الوانکم ان فی ذلک لایات للعالمین). که واته: که سئ بیه وی، زمانه کان له نیتویه ری، یه کئ له نیشانه کانی به لگه ی بوونی خوا له نیتوده با.

— منیش، کاتی خؤی، نه و ئایه تانه م، هه موویان له په رتووکئ « سه لیفه ی زمانه وانئی » دا، بؤ هه مان مه به ست به کاره ی ناوه. زؤر چاکت کردوه.

— دیاره، « سیکولاریزم — عیلمانییه ت » یش هه ر به و چاوه ته ماشاده که ی؟ من پیم هه له یه، ووشه ی « عیلمانییه ت » به کار بئیرئ. چونکه، بئ گومان، بنچینه ی « سیکولاریزم »، خؤی به واتای « دونیاگه رایئ »، یا « بئ ئایینیئ »، یا « باوه رنه کردن به نادیار، خوا و زیندوو بوونه وه » دئ.

ټو هوش، هيچ پټو هندی يه کی به « ساینټیزم » هوه نییه. چونکه، ټو زانستگه رایي و پټیازه زانستانه یه نییه. له بهر ټو هوه، نووسره عه زه به کان، یا به هله و هریانگه پراوه، یا به هله دهیلټنه وه. بڼه وهی، وانا و کرؤکی راسته قینهی « سیکولاریزم » به ته وایي تی بگه یڼ، ده بی، ته ماشای فرهنگه جیا وازه کان بگه یڼ. له و فرهنگه گانه دا، به و اتای « بی ټایینی » یا « دونیا گه رایي » هاتووه. وهک له فرهنگی « دائیره ی مه عاریفی بریتانیی » دا دهرده که وئ.

به لآم، « سیکولاریزم » خوی، واته، جیا کردنه وهی ټایڼ له ژین؟
 — نه خیر، له دهسه لات، ده ولت و کاری رامیاریی.
 به لآی.

— ټو ه « سیکولاریزم » ه.

به لآی. من کؤرټکم له سر ټو بابه ته هه بوو. بی گومان، سره تا به وردی، باسی هه موو فرهنگه کانم کرد. له و فرهنگه گانه ی زماندا هی تاومه ته وه، که « سیکولاریزم » واته: « بی ټایینی »، ته نیا پروا به جیهان بگه ی و حسیب بڼه و ژیا نه ی دیکه نه که ی، حسیب بڼه خوا نه که ی، ژین ړیکه ی، بی ټو هوه ی، ټایڼ پټو هندی پټو هه بی.

بی گومان، ټیمه به ی پټیه ده لټین: خه لکی « ټورپا » رهنکه، ناچار بوو ڼ، پرو له « سیکولاریزم » بگه ڼ. هه لبه ته، بیانوی خویان هه بووه، چونکه، کاتئ به دهس ټایینی کی شټوټنراوه وه، گیریا خواردووه، به دهس پیاوانی « کلټسا » هه تووشبوون، له دهس چینی « ټه کلیرؤس » په ریشانبوون، ړی زانستیان لئ کرتوون. ړی بیرکردنه وه و چالاکیی رامیاریییان لئ کرتوون، مافه کانیاڼ لئ زه و تکر دوون، هه موو ټو مافانه، له قوولی مشتی « تسار و پاشا » کاند ا کؤکراونه ته وه، مافی خویان بووه، له و ټایینه را که ڼ.

به لآم، موسولمان مافی ټو هوه ی نییه، له ټایڼ را کا، که هه موو ټو شتانه ی له سر پټو یوستکر دووه. چونکه، ټایڼ له سر ی داناوه، ده بی، چالاکیی رامیاریی هه بی. ده بی، ړؤلی کؤمه لایه تی بی بیڼی. ده بی، زانست فټیری. ده بی، خه م له که له که ی بخوا. ده بی، له بهر انبه ر زؤردار ییدا، هه لوټست و هر گړئ. ده بی، مافی چه وساره کان بدا. ده بی، چی و چی دیکه بکا. واته: بڼه و شتانه ی « کلټسا »، ړی له « ټورپایی » یه کان کرتبوو، تا، مافه

رہواکانی خۆیان داواکەن. ئیسلام، نەک ھەر پتی لە موسولمانان نەگرتوو، بەلکوو، لە سەریشی فەرزکردوون. کەواتە: گەر ئەوان مافی خۆیان بوو، لەو ئایینە هیچوچووچە ئەفسانایییە لادەن و پاکەن، ئەوا، ئەو موسولمانانە، زۆر نارەوااییدەکەن، لە ئایینی پاکەن، کە بە سەرچاوەی زانست، دادپەرۆمیری و پیتۆلی دادەنری.

31: چۆن لە ھونەر دەروانی؟ بۆ نموونە: «موزیک، گۆزانی، ھەلپەپکی، نواندن، سینەما، وینەکیشان، پەیکەرسازی، شتوہکاری» و ھەموو بەشەکانی دیکە ھونەر.

31: بێ گومان، ھونەر، ھەلویتستی مرق، ھەست و نەستی مرق، بەرانبەر بە سرووشت، بەرانبەر بە دەورووبەر دەردەبەری. دەرخست و پیشاندانی ئەو ھەست و نەستە، ئەو جوانییە، ھونەرماندەکە دەیبینی. ھەموو ئەوانە، لە چوارچێوەی «شەرع» دا رێپێدراو. بنچینەی «شەرع» یش باوہرە. لە ئیسلامدا، هیچ شتێ پتی نادری، گەر سەر بۆ ئەو بکیشی، مرق لەبری خوا بیپەرستی. واتە: گەر ھونەر، وا لە مرق بکا، جوانیی سرووشت وەک خوا سەیرکا و بیپەرستی، پەیکەری درووستکا، چونکە، پەیکەرتاشین لە ئیسلامدا قەدەغە، ئەو دەرھەتی تیدا نییە. — وا بزانی، پەیکەرتاشین، بە مەبەستی پەرستن قەدەغە. بەلام، بە مەبەستی جوانیی، قەدەغە نییە!

حەرامە. بێ گومان، ھیندی لەو شتانە لە ئیسلامدا قەدەغەکراون، وەک پێگرتن وایە، وەک پێشگرتن وایە، تا تووشی ئەو قەدەغە نەبن. گەر میژووی ئیسلام تەماشاکەین، ھونەری «بیناسازی» ھەبوو. واتە: ھونەری ئیسلامیی، رووی ھونەری خۆی، لەو شتانە کردوو، کە مرق لە کیشە و باسی «سێکس» و پەرستنی سرووشت دوور دەخاتووە. کەواتە: لە ئیسلامدا ھونەر ھەبە، بەلام، لەو چوارچێوەدا جێدەبێتووە، بۆ ئەو مەبەست و نیازە «شەرعیی» یانە، مرق بەرز دەکەنەو.

— واتە: گۆزانی، ھەر لەو قالبە دایە؟

ھەرچی بێ.

— واتە: گۆزانی و موزیک، ھەر دەبێ، بۆ سروودی ئایینی تەرخانکری؟

نا. مەرج نییە، ئایینی بێ. بۆ نموونە: مرق ھەست و نەستی خۆی،

بهرانبەر به سرووشت، بهرانبەر به بوونه‌وهر، بهرانبەر به نه‌ستیره،
ناسمان، بهرانبەر به وولاتی خوئی، بهرانبەر به بارانی که به خوړ ده‌باری،
ده‌ده‌برې، نه‌وانه هم‌وویمان، شتیکی ره‌وا و «ش‌رعیی بن».

— نه‌دی، بۆ جوانیی ژنان نابی، گۆرانیی بگوتړی؟
نافرته! بۆ نافره‌تیکي، که کابرا به خیزانی خویدا هه‌ل‌ده‌دا، با، تیرتیر
پتیدا هه‌ل‌دا.

— نه‌خیر. ناخر، نه‌وهی تو ده‌لئی، له ماله‌وه ده‌بی. به‌لام، من ده‌لیم: هونه‌ر
گشتیی بی و بۆ گه‌ل بی!

نا نا. بی گومان ده‌گونجی، به گشتیی باسی نافرته بکړی. به‌لام، باسی
لاینه مرویییه‌کانی نافرته بکړی. نه‌ک، باسی لاینه نه‌ینیییه‌کانی بکړی.
چونکه، ئیسلام نایه‌وئی، مئیایه‌تی نافرته به‌رجه‌سته‌کړی. بۆ نه‌وهی، نه‌و
پۆشاکه‌ی ئیسلام، بۆ نافرته‌ی داناوه، نافرته‌ی وا لیبکا، لاینه مئیایه‌تی،
که لاینه‌ی سه‌رنج‌راکیشانیتی، دایپۆشی، لاینه مرو‌فایه‌تییه‌که‌ی تیدا
ده‌رخا.

— واته: ده‌توانم، بلیم: قالیکی دیاریکراو، بۆ نواندن و سینه‌ماش هه‌یه،
وه‌ک له «ئیران» پیره‌وه‌مکړی. خو‌م دیومه، فیلمی ئیسلامیی لیده‌ده‌ن،
واته: نه‌و فیلمانه‌ی له «سیتکس» و له دژایه‌تیکردنی ئایینه‌وه دوورن!
دژ به به‌های به‌رز بی، واته: وه‌ک هۆکارئ، ره‌وشت ده‌رووخینئ، په‌رده‌ی
ش‌رم و شووره‌یی ده‌درینئ. یه‌ک شتی دیکه‌ش هه‌یه. کاک دوکتور!
— به‌لئ ف‌رموو.

کیشی موزیک، مشتومرکی له سه‌ره. هیندی ده‌لین: هه‌موو جوړه‌کانی
موزیک قه‌ده‌غیه. هیندیکی دیکه ده‌لین: هه‌موو جوړه‌کانی ره‌وايه.
هیندیکی دیکه‌ش ده‌لین: نه‌و جوړانه‌ی، ده‌ماری شه‌ی، له مرۆدا ده‌جولین،
مرۆ به‌ره‌و خراپه په‌لکیشده‌که‌ن، ته‌نیا نه‌وانه‌یان قه‌ده‌غهن. به‌لام، نه‌و
جوړانه‌ی، نازایی، ده‌ماری پیاویتی، به‌زه‌یی و هه‌ستی خاوین، له مرۆدا
ده‌بزوین، نه‌و جوړانه قه‌ده‌غه‌نین.

من خو‌م، نه‌و رایه‌ی سیتیهم، پتر به‌لاوه په‌سه‌نده. به‌لام، ئیمه ئیسته،
وه‌ک «کۆمه‌لی ئیسلامی»، پتر کار به‌و رایه‌ی ده‌که‌ین. له‌به‌ره‌وه، هیندی
لیکدانه‌وه هه‌یه، ئیمه هه‌چ کام، له شتیه‌کانی موزیک به‌کار ناهینن.
— نه‌دی، چۆن له فۆلکلۆری هه‌له‌پ‌رکیتی کوردیی ده‌روانی؟

هه لپه پکښې، گهر پياوون بڼه خوږيان هه لپه پڼ، ژنان بڼه خوږيان هه لپه پڼ،
کارښکي ناسايييه. به لآم، « ره شبه له ک » و تڼکه لپوونى پياوون و ژنان
نابڼ.

— ناخر، نه وه ته ځي کور د هه يه، « ره شبه له ک » ځي هر هه بووه!
ماموستا پڼکه نڼي و هيچ وه لآمي نه دايه وه.

— ڼنجا، منښ گوتم: ناخر، پڼش ڼيسلامښ هر هه بووه!
نه وښ گوتى: وه لآيى، جا، گهر هه موو خه لکى سر زه وښى، له سر شتى
کوڼه وه، که خوا قه دهغه يگرديڼى، هر قه دهغه يه!

پ 32: ڼايا، چوڼ له وڼزه به گشتيى و هوڼراوه به تايه تڼي ده پوانى؟
چونکه، هوڼراوه له « چيروک و په خشان » گاريگرتو و به کار تره. هڼندڼ
له بيريارمکانى کوڼ، له و سرده مه دا، د ژايه تڼي په يامبهريان کردوه و
گوتو ويانه: « قورڼان » ره وان پڼڼييه. هڼندڼ هوڼر هه بوون، له و
سره ده مانه دا توانيو ويانه، شتى بنووسن، له ڼاستى « قورڼان » دا بڼى، يا
به رزتر، يا نزم تر بڼى. بڼيه، زور به ځي که سايه تڼييه ڼيسلام ييه کان، د ژى
هوڼراوه وه ستاون.

ته نانه ده لڼن: پڼش نه وه ځي په يامبهر، ده سه لات په يدا کا، له « مه ککه » وه
پڼ « مه دڼه » کوچبکا، نه زان و گا ووره کان، هوڼر ځي خوږيان هه بووه،
موسو لمانه کان قه دهغه يان کردوه. به لآم، دواى نه وه ځي زانيويانه، هوڼر، له
گهر مگردنى خه لکدا بڼ جهنگ، بڼ ستايي شکردن و سرکه وتنى په يامبهر،
چ پڼ لکى گوره ده بڼيڼى، ڼنجا، رڼيانداوه، هوڼر دروست بڼى و هوڼراوه
بلڼى. تو له و باره يه وه پات چييه؟

و 32: دهر پاره ځي هوڼراوه، زانايانى ڼيسلام نه وه يان گوتوه: (الشعر کلام،
قبيحه قبيح و حسنها حسن.) واته: هوڼراوه خڼى له خوږدا، وهک
قسه کانى ديکه وايه. ناوه پوک و نه و ڼامانجه ځي بڼى گوتراوه، گهر شتىکى
باشبڼى، نه و باسه. گهر ناشيرينښبڼى، نه و خراپه!

په يامبهر « د.خ. »، چن هوڼر لکى وهک: « حه سانى کوږى ثابت، که عبى
کوږى مالک و عه بدو لآيى کوږى په واحة » ځي هه بووه. هر به فرمى،
وه لآمي هوڼره بڼى باوه په کان يان دا وه ته وه، کاتى، هوڼره گا ووره کان
هاتوون، ڼيسلاميان داشوږيوه.

بئی گومان، ئەو نازادیی بیرورایەیی ئەو کاتە هەبوو، رەنگە، ئیستە، گەر دەولەتتیککی ئیسلامیی دامەزۆی، زۆر بە گران بتوانی، بەو ئاستە بگاتەو، کە کۆمەڵتی هۆنەری گاوور بیتی، لە مزگەوتتیکدا کۆیانکەیتەو و پێیان بلیتی: فەرموو، دژی ئیسلام، قسەیی خۆتان بکەن. ئینجا، هۆنەرەکش بە ئارەزووی خۆی، قسەیی خۆی بکا. تۆش، هۆنەری خۆت بیتی، بلیتی: فەرموو، وەلامیانبەدەرەو. لە مزگەوتدا، کابرا قسە بە ئیسلام بلتی و ستاییشی « کوفر » بکا! بە خراپە باسی ئیسلام بکا! مەبەستم ئەوێ، تا ئەو ئەندازە، نازادیی بیرورا هەبوو.

— ئەو، لە سەرەتای بلۆبوونەوێ ئیسلامدا بوو. بەلام، دواي ئەو، ئیسلام بلۆبووتەو و دەسەلاتی پەیدا کردوو، ئەو شتە نەماو. چونکە، گاوور نەماو. ئەوانەشی مابوون، رێیان پێ نەداون، ئەو شتە بلین. نا، ناکەر لە سەرەتادا بوو، بەلکو، هەر ئەو کاتە بوو، پەيامبەر لە شاری « مەدینە »، لەو پەڕی دەسەلاتیدا بوو. لە سەرەتادا نەبوو، لە کۆتایی سەردەمی پەيامبەردا « د.خ. » بوو.

جا، کاتێ « حەسان کورپی ثابت » وەلامیداونەتەو، پەيامبەر « د.خ. » فەرمووێتی: (اهجوهم و روح القدس معاک). وەلامیانبەدەرەو، گیانی پاکیشت « جویریل » لەکەل دایە.

خوای پەروردگار، دەرپارەیی هۆنەران فەرمووێتی: (و الشعراء يتبعهون الغاوان الم تر انهم في كل واد يهيمون و انهم يقولون ما لا يفعلون الا الذين امنوا و عملوا الصالحات) کەواتە: ئەوانەیان کە ئاییندارن و کردەوێ باشدەکن، لەو برپارە خراپانەیی خوای پەروردگار بە سەریدا داون، بە دوورن. وەک دەلێن: هەر تیرەییە لە کەندالێکی، زۆر قسەدەکەن، باسی هەموو شت دەکەن، (و انهم يقولون ما لا يفعلون). واتە: پتر قسەدەکەن، لەوێ کردەوێیان هەبێ. بەلام، جگە لەوانەیی خەلکی باوەردارن و کردەوێ باشدەکن.

چونکە، ئەو دەلێ: دواي ئەو، ئەو نایەتە هاتوو، « حەسان، کەعب و عەبدوللا » چوون بۆ لای پەيامبەر « د.خ. » گوتووینانە: خوای پەروردگار، دەرپارەیی هۆنەرەکان شتیککی وای ناردوو، وا باشترە، ئیدی لە مەودوا، ئیمەش هۆنراو نەلێن. پەيامبەر « د.خ. » راوہستا. دواي خوای پەروردگار، ئەو رێستەیی دواي ناردە خواری (الا الذين امنوا و عملوا

الصالحات و ذکرُوا الله كثيرا انتصروا من بعد ما ضلّموا.) جگہ لہ وانہی، کاتے ہیرشیان دہکریتہ سہر، ئەوانیش وہ لامی خویمان دہدمنہوہ. گہر ہونراوہ، بق نامانجیکی دیاریکراوی پتویست بہ کاربیتنری، گہر بق نامانجیکی ریتیدراو « حالال » بہ کاربئی، پتویستہ. گہر بق نامانجیکی قہدغہکراویش « حرام » بہ کاربیتنری، قہدغہیہ. بی گومان، ناوہرۆکەکەشی تەماشادەکری، بہ پیتی ئەوہ، برپاری لہ سہر دہدری.

پ33 : چون لہ مافی ژنان دہروانی؟

33 : من زنجیرہ گو تاریکم ھەبە، لہ ھفتەنامەئە خویماندا « کۆمەل »، تا ئیستە، لام وایە، « 21 » ئەلقەئە لئە دەرچووہ. « ئافرەت و خیزان لہ سایەئە شەریعەتدا »، نیازم وایە، دوایی، لہ شیوہئە پەرتووکیکدا چاپیکەم. زۆر بە درێژی، باسی مافی ژنانم کردووہ.

لێژەدا، ھەر بە کورتیی: ئاوا دەلیم: ھەموو ئەو مافانەئە بە پیاو دراو، بە ئافرەتیش دروان. بە لام دەبئی، سرووشتی پیکھاتەئە جەستەئە و باری دەرروونی ئافرەت رەچا وکری. ئەگینا، لہ ئیسلامدا، ھیچ جیاوازییەک، لہ نیوان ژنان و پیاواندا نییە. تەنیا، جیاوازی لہ ھیندئە لہ ئەرکەکاندا ھەبە، ئەویش، خاتری ئافرەتی تیدا گیراوە.

لەبەر ئەوہ، چ پیکھاتەئە سرووشتی، چ باری دەرروونی، چ بیری ئافرەت، بەو شیوہیە دروستبووہ، دەتوانئە، ھیندئە ئیش باشتربکا. پیاویش، ھیندئە ئیشی، زیاتر و چاکتر بق دەکری. واتە: گەر ھەموو پیاوی جیھان خڕپنەوہ، ناتوانن، منالیکیان ببئی! ناتوانن، شیر بە منالەکانیان بدەن!

ھەلبەتە، ئافرەت ھەر ھیندئە شتی تاییە تەندیی خۆئە ھەبە. ئەگینا، لہ رووی ئەوہی، ھەر دووکیان مەوۆفن، دیارە، ھەر دووکیان خواپەرستییان لئە قەبوولە، ھەر دووکیان ریزلێگیراون، ھەر دووکیان بق چالاکیی بیری، پامیاری، کۆمەلەپەتیی و تەنانەت « جیھاد » یش، رێیان لہ بەردەمدا کراوہیە. چونکە ئیسلام، جەنگی لہ سەر ئافرەتان پتویست نەکردووہ. ھەر وھا، نوێژی رۆژی « ھینیئە » شی، لہ سەر پتویست نەکردوون. ھەر چەندە، ریتی لئە نەگرتوون، بیکەن، لەبەر ئەوہی، بۆیان ناکری، بیکەن، خاتری گرتوون. بە لام، گەر ئافرەتئە توانی، بیکا، خیریشی دەگا، پاداشتیئە ھەبە و ھیچ خراپیشی نەکردووہ.

پ 34 : چۆن له دهولهتی یاسا دهروانی؟

و 34 : بهریتز، یاسا پیتناسه بکه، تا منیش ...

— مه بهستم له دهولهتی یاسا، دهولهتی ئیسلامیی نییه! به لکوو، مه بهستم له دهولهتیکه، کۆمهلتی پسیپۆر کۆپنهوه، جا، ئهو کۆمهله خه لکه، به شیوهی تاکتاک بن، یا کۆمهلتی پارت بن، له بهر رۆشنایی بهرنامهیهکی دیاریکراودا، دهستووری بۆ دهولهتهکه دانین و دايمه زیتین. واته: چوارچێوهیهکی هه بێ، په رله مان دهسه لاتی یاسا دانانی هه بێ، دهسه لاتی جێبه جێکردن واته: میریی، دهسه لاتی هه بێ، دهسه لاتی دادگه ریی هه بێ، رۆژنامه گه ریی ئازاد بێ. واته: کۆمهلتی بێ، باوه ریی به « پلورالیزم » فره پار تايه تیی هه بێ، میلیشیای تیدا نه بێ. ئه وه دهولهتی یاسایه!

مه بهستم له و پوونکردنه وهیه ئه وه بوو، ووشه ی یاسا له کوریدیادا، له چیه وه هاتوو، ئیمه دوا ی ناکه وین. ئیسته، یاسا له بری « قانون » به کار دێ، له بری « نظام » به کار دێ. وا نییه؟

— « قانون » یش، له بنه رهندا ووشه یهکی « گرتیکی » یه.

دهزانم. واته: شتی هه بێ، ژیا نی خه لک رێکخا. ئیمه پیمان وایه: تاکه یاسایهک، ژیا نی مرۆقه کان له نێو خۆیاندا، گه ل له گه ل دهزگه کانی دهسه لاتندا، گه ل و دهولت له گه ل خوای په رووردگاردا رێکخا، به شیوهیهک، مرۆقه جیهان و له دوا رۆژدا، پێی به خته وه ریی، ته نیا ئایینی ئیسلامه. ته نیا ئه وه بهرنامه یهیه، ئه وه سیستیمه یه، که ئیسلام دايناوه.

له بهر ئه وه، گه ر بگوتری: دهولهتی یاسا، گه ر مه بهست یاسای ئیسلام بێ، ئه وا دیاره، له سه ر موسو لمانان پتویسته، هه ولبدهن، کۆمه لگه که یان، کۆمه لگه یهکی یاسایی بێ. دهولهته که یان، دهولهتیکه یاسایی بێ. گه ر مه بهستیش، له دهولهتیکه یاسایی نایسلامیی بێ، ئیمه ته ماشاده که یان و ده لیتین: باری سرووشتیی ئاسایی و چاوه روانکراوی گه لیکه موسو لمان ئه وه یه: ژیا نی خۆی، ژیا نی « رامیاریی، ئابووریی، کۆمه لایه تیی، بیریی و فره ههنگیی » خۆی، له سه ر بنچینه ی ئیسلام رێکخا. گه لیکه موسو لمان ده بێ، بهرنامه کانی ژیا نی خۆی، سیستیمی فرمانه وایی خۆی، له ئایینه که یه وه، له باوه ره که یه وه هه لقولی. گه ر ئه وه ی بۆ کرا، ئه وا دیاره، ده بێ و له سه ریشی پتویسته، بۆ ئه وه هه ولبدا. به لام، گه ر له قۆناغێکدا بوو، هه لومه رجه که، ریتی ئه وه ی نه دا، بۆی نه ره خسا، ئه وه بکا، زانا کانی

ئىسلام دەلەين: (ملک غشوم خیر من فتنه تدوم) کەسى ھەبى، ياسايە دانى، ژيانى خەلکى پى رىکخا، ئازاوه و گىرەشىوتىنى نەھىلنى، با ئىسلامىيش نەبى، با، جارجار، ھەلەوپەلەشى تىدابى. بى گومان، جگە لە ئىسلام، ھەموو ياسايەک، ھەلەوپەلەى ھەر تىدا دەبى. ئەو، لە ئازاوهيەک باشتەرە، کە ھەبى و بەردەوامبى. کەواتە: لە بارتىکدا، دەسمانپروا و بۆمان بکرى، لە سەرمان پتويستە، ئىسلام فرمانرەوا و بالادەسکەين. کەر دەسمان بەو نەگەيى، شتىكى دیکە ھەبى، ژيانى خەلک رىکخا، چاکترە، لەوھى ئازاوه ھەبى، وەک « اھون الشرين ».

ب35 : باوھرتان بە « پلوراليزم – فرەپارتايەتیی » ھەيە؟
 و35 : بەلنى.

— کەواتە: باوھر بە ديمۆکراسىيش ھەيە!!
 نەخىر.

— ئاخىر، « پلوراليزم »، بە يەكئى لە پرىنسىپە گرنەگەکانى ديمۆکراسىي دەژمىررى!

دەزانم. من باوھرم، بە زۆرەي پرىنسىپەکانى ديمۆکراسىي ھەيە. ئىستە، من بۆت لە تەتەلەدەدەم، باوھرم بە کوپى ديمۆکراسىي ھەيە و پروام بە کوپى نىيە. کەر باسى ديمۆکراسىي بکەين، تا تۆزى بۆت لە تەتەلە و بىژنگ بەدەم.

— باسى ديمۆکراسىيمان کرد.

نا. من باسم نەکرد.

— يەكەمىن زاراوه، ديمۆکراسىي بوو.

دەزانم. بەلام، بە درىزى باسم نەکرد، باوھرم بە کوپى ھەيە و بە کوپى نىيە.

— باشە. با، تەنيا ھىندەي لى باسکەين، تا بزائىن، باوھرت بە کوپى نىيە! بى گومان، ديمۆکراسىي، چەن شىوھيەكى ھەيە، بە تايبەتیی، شىوھيە ياستەوخۆ و ناراستەوخۆى ھەيە. راستەوخۆ ئەوھيە، گەل ھەمووى بەشداربى. ناراستەوخۆکەشى ئەوھيە، لە لايەن نوپنەرانەوھ بى.

پروام بەو شوپنەي ديمۆکراسىي نىيە، ئەوھيم، لەگەل باوھرى ئىسلامىي و لەگەل ئايىندا لا ناگونجى، کە گەل، چ راستەوخۆ و چ ناراستەوخۆ، واتە:

نوینرهکان و پەرلهمان سهریشکری، به ئارەزووی خوێان، یاسادانێن. ئەو، به هیچ شیوهیه، له گەڵ باوەر و « شەریعت » ی ئیسلامیییدا ناگونجی. بۆچی؟ چونکه، له ئیسلامدا، مۆرکان بەندهی خوان. بەندهکانی خواش، خوا پێشان پێشاندەدا. (ان الحكم الا لله). خۆی پەرورەدگار دەبێ، بەرنامەیان بۆ دانێ. بەلام، خوێان دەسەلات دیارییکەن. دەسەلات، گەل دیارییدەکا، به دەس کێوه دەبێ. بەلام، ئەو دەسەلاتە دەبێ، له بەر پۆشنایی « شەریعت » ی خوادا بێ.

جا، له ئیسلامدا پێدراوه، کاتێ بپارده دەن، « شەریعت » فەرمانێهوابێ، له ژێر سایه ی ئەو « شەریعت » دا، با لایه نی پامیاری ههبن، یا، با دەساو دەسپێکردنی دەسەلاتیش هه بێ، به شیوهیه، هەر پارتی ئازابێ، بەرنامەکانی خۆی، هه مووی له « شەریعت » هه لێنجی، له زهریای فراوانی « شەریعت » هه، له هه موو پووێهکانی « پامیاری، ئابووری، کۆمه لایه تیی ... » بپروانی. وهک چۆن، ئێسته، له وولاتانی پۆژاوا، پێشبرکێ ههیه و له سەر بەرنامەکانیان دەمه ته قێده کهن، با، ئەو لایه تانهش، هه موویان ئازابن، هەر کامێکیان، کۆمه لانی خه لک، به بەرنامەکانی خۆی قایلکا، که ئەو چاکتر ده توانی، خه لک به خه ته وهرکا، ژیان به رهو پێشه وه به ری، گەل ئاسوده کا و وولاتیش ئاوه دانکاته وه.

پ36 : دێینه سەر بابه تیکی دیکه، ئه ویش « تیرۆر ». ه. میژووی « تیرۆر » له « کوردستان » دا چۆن باس ده که ی؟

و36 : پێناسه ی « تیرۆر »؟

— گەر پێناسه یه کی جیاوازه هه یه، له و پێناسانه ی هه ن، فەرموو.

به ریژه ت، چۆن له پێناسه ی « تیرۆر » تیکه یشتووی؟

— پێناسه ی « تیرۆر », وهک ره شه کوژی، وهک جوژه کانی « تیرۆر » ی تاک و « تیرۆر » ی ده ولت، هه موو ئەو شتانه ده گرته وه، که پێوه ندیی به « تیرۆر » ی بیره وه هه یه، وهک له په رتووه کانه دا هه یه و نووسراوه، شته کی گشتیییه. زۆر جاریش، تیکه لاوه کرىن، لایه نی له سەر په وایه، به لام، به « تیرۆریست » تاوانبار ده کری. ئەمانهش، باری تیبینی و سهرنجی تابه تیی خوێان هه یه. ئێوه، وهک لایه نیکی ئیسلامیی، چۆن سهیری « تیرۆر » ده که ن؟

من هرچيم گوتووه، وهك خۆم گوتوومه. به لام رهنگه، ئه و پارتەي من بهرپرسياريم، له زۆربهي يا له هه موو شته كاندا، له و رايه دا له گه ل من بن. سه باره ت به « تيرۆر »، من هه ر هينده ده ليم: به راستيي، من پيم سهيره، كاتي ده ليم: تا ئيسته، به شتوهيه كي روون، پيناسهي « تيرۆر » نه كراوه! له ماوهي پيشوودا، كۆرئكم، ده ربارهي « تيرۆر » هه بوو. بۆ ئه و مه به سه ت، دياره، له ووشه ي « تيرۆر » م كۆلييه وه. هيندي له فه ره هنگه كاني زمان و په رتووكه كاني ميژوو، به تاييه تيي، په رتووكه كاني ميژووي « ئه وروپا » م خوينده وه. بۆم ده ركه وت: بۆ يه كه مين جار له ميژوودا، سالي « 1793 »، ووشه ي « تيرۆر »، له « فه رهنسه » به كار هينراوه. واتاي « زمانه وانيي » ووشه كه، به كار هيناني « توندوتيزيي، زه بروزه نگ، ترساندن و تۆقاندن » ده گرته وه. واتا « رامياريي » يه كه شي: هه م « مجمع اللغه العربيه »، هه م « المعجم الوسيط » هه م فه ره هنگي « دي خودا » كه به كه وهره ترين فه ره هنگي زماني « فارسيي » ده ژمي ررئ، له وان هيه، سي هه زار لايه ره بيئ. هه م فه ره هنگي « ئوكسفوردي بريتانيايي » و كۆمه له فه ره هنگيي دي كه ش، ده ليم: « تيرۆر »، له به كار هيناني توندوتيزيي بي كه اتووه، له لايه ن كه سي يا چه ن كه سي كه وه ده كرئ، بۆ كه يشتن به نامانجي رامياريي پي په و ده كرئ. ئه و توندوتيزيي هه ش، جاري وا هيه، سه ر بۆ كووشتنى خه لكيش ده كيشئ. كه واته: « تيرۆر » ئه و هيه، هه ول به ده ي، بي رو با وه رئ، يا به رنامه يه كي رامياريي، يا بۆ چووني كه سي، يا كۆمه لئ، يا ده ول ه تئ، به سه ر كه سي كدا، يا كۆمه لئ كدا، يا لايه ني كدا، به زۆر سه سه پيني. ئا ئه وه، واتاي « تيرۆر »، هه ر هۆيه ك به كار بي نرئ، تا به ئه ندازه ي خه لك كوشتنيش ده كا.

كه واته: مه به ستي « ئيغتيا ل » ه كه به كورديي پئي ده گوترئ: په شه كوژيي. من پيم وايه: پئي بگوترئ: « په نهان كوژيي » راسته ره. چونكه، ووشه ي « ئيغتيا ل »، له « غيله » وه هاتووه. واته: « په نهان » خواي په روهر دگار، كاتي باسي « خه مر » ي كردووه، فه رموو هه تي: (لا فيها غول و لا عنها ينزفون). ده ليم: « غول »، به « يختال العقل » دئ. وهك ده ليمي، ژيري ده دزئ. « غيله و غه يب »، هه مووي به شتي په نهان و شاراو ده گوترئ. كه واته، « ئيغتيا ل » واتاي « په نهان كوژيي » ده كه يه ني.

— به نه يني. به ئاشكرا نا.

ئا. به نھتيني. جا، ٺوھ لھ گھل « تيرور » دا جيايھ. ڪابرا، جاري وا ھيھ، لھ سھر ڪيتشھيھ ڪي رھوا، دوڙمنھ ڪھي به نھتيني دھڪوڙي. وھڪ ٺيھمھ، لھ خبباتي رزگار يخوزانھ ماندا، لھ بازار ھڪاني « سولھ يمانئي، به غدا و ... » زور لھ سھرائي پڙيمي « بهس » مان، به نھتيني دھڪوشت، خوڄسھمان به رھوا دھزاني. به لام، « تيرور » واتھ: بيري، يا بھرنامھيھ ڪي راميارئي، يا ھلوتستئي، به زور به سھر خھ لڪدا بسھ پئيرئ. بي گومان، ٺوھش شتيڪي نارھوايھ. جا من لھ و ڪور ھدا، جوان پئناسھ مڪردوھ. ٺيسته، لھ شتوھي ناميلڪھيھ ڪدا چاڪراوھ، خوا ياري، ڪھ بلاويوھ، ٻوت دھنيرم. بي گومان، « تيرور » به ھيچ شتوھيھ، لھ « شھريعت » دا جتي نابيتھوھ. به لام، لھ « ڪوردستان » دا لھ ڪوتوھ سھريھ لداوھ؟

— به ٺي. ٺوھ مھ بهستي سھرھ ڪي پرسيارھ ڪھ مھ.

به راستيي، ڪاڪ دوڪٽور! لھ لايھن برادرھرائي « پارتي و يھ ڪيتي » يھوھ سھريھ لداوھ. ٺوھي به زھقي لھ يادمبي، ھندي تدينيشم لاي خوم نووسيوھ. ٻو ويٺھ: ڪاتي خوي، بنھ مالھي « فآخير ميترگھ سووري » خھ لڪيڪيان ٺي ڪوڙا. واتھ: ٺوھ بهو پھنھانڪوڙي و رھشھ ڪوڙيھيھ بوو. چونڪھ، ٺيسته « تيرور »، ٺوھ واتايھ وھر دھگري. ٺيگينا « تيرور »، به واتاي سھ پاندني بيروياوھر به سھر خھ لڪيدا دي، گھر قھ بوولي نھ ڪرد، بيڪوڙي. من پيم وايھ، ٺوھي ٺيسته « ٺي ميترگا » دھيڪا، گھ وھر ھترين جوڙي « تيرور ». ٺوھش، « موسولمان، گاوير، ٺاڪ، پارت يا دھولھت » بيڪا، ھر دھبي، رھتڪريتهوھ. بي گومان، خھ لڪي دھڪھش زور ڪوڙاوھ، ٻو نمونھ: « مھ لا ٺھمھدي سينھ مويڪي، مھ لا عومھري تيمار ... » ڪوڙاون. ٺينجا، ديلھ ڪاني « پارتي ڪومونيسٽ » و « بھري جوڊ »، لھ « قرياقا و پشتااشان » ڪوڙاون. گھر ٺوھانھ « تيرور » بن! چونڪھ، ٺيسته وھڪ ٻليين: به پتي نھريتي باوي خھ لڪ، ديل ڪوشتن به نھتيني، به ھر جوڙي بڪوڙي، به « تيرور » دادھنري. به لام، لھ راستييدا، وا نبيھ.

به راستيي، برادرھرائي « پارتي و يھ ڪيتي »، ٺوھ رتيھيان شڪاند. چونڪھ، ديلھ ڪاني يھ ڪديان دھڪوشت. به شتوھيھ ڪي ناشيرين و خراب، يھ ڪديان لھ ٺيودھبرد. به « 60 - 70 » ڪس لھ يھ ڪديان دھڪوشت. پاشان، به خوڙي يھ ڪدي، ديوارھ ڪانيان دھنووسي. نازانم، ٻلييم: به چي يھ ڪدي دھيانڪوڙاندھوھ. « موھمھد حھلاق »، لھ ري ٻوسھيان ٻو دانا، نازانم، لھ

کوی کوشتيان؟ به راستی، به داخله، نه برادرانه، له «کورستان»
 نه میان داهینا. به لام، بق نمونه ده لیم: نه وه همووی ره شه کوژی، یا
 په نهانکوژی، یا کوشتنی نار هوا بوون. به لام، به راستی، به پیتی نه
 پیناسه یی من باوهرم پیتی هیه، نه وه «تیرور» نییه.

پ 37: راتان به رانبر جهنگی دژه تیرور چییه، نه وهی «نه میتریکا»
 رایگه یاندووه؟

و 37: گهر به راستی، که سئ هبئ، بیه وئ، خه لک تیرورکا، پتویسته،
 همو کو م لگهی مرؤ، له به رانبریدا، یه کدهس و یه کدهنگ بی. به لام
 ده بی، بزانی، «تیرور» واتای چی ده گه یه نی؟

وهک گوتم: «تیرور» نه وهیه: بیروا و رامیاری خوت، به سر خه لکدا
 به پیتی. نیسته، نه وهی «نه میتریکا» دهیکا، به گوره ترین جوری
 «تیرور» داده نری. من پیم وایه، ده بی، همو خه لک به رانبر «نه میتریکا»
 بوهستی. دژی نه وهی «جورج بوش» بوهستی، که گوتویسته: «نه
 وهی له گه لمان نه بی، نیمه، له ستهنگری به رانبردا ده یان بنینه وه.
 نه وهی له به ره ی نیمه دا نه بی، له گه ل نیمه دا چه که ه ل نه گری، له گه ل نه
 که سانه دا بی، که نه پتیا ن ده لئ «تیرورست» و نه وه به دوژمنی خوی
 داده نی، نا نه وه خوی له خویدا، به گوره ترین جوری «تیرور»
 دمژیری و گوره ترین زلهیزی نه م جیهانهش دهیکا.

به راستی، نه م پیاوه، هه مان رامیاری «فیرعون» دوپاره ده کاته وه،
 چونکه دهیگوت: «ما اریکم الا ما اری و ما اهدیکم الا سبیل الرشاد».

که واته: تو هه که سئ، له گه لندا نه بوو، به دوژمنی خوتی بزانی، هه
 خوشت به راست و رهوا بزانی، بلتی: رهوا هه نه وهیه، من ده یلیم و
 به رانبره که شم به ته وایی نار هوا یه. رهوا، ته نیا هه له سر من تا پق
 کراوه، «تیرور» نا لیره وه سر چاوه ده گری. توندوتیژی لیره وه
 ده سپیده کا. جا، هه که سئ و بکا، پتویسته، هه موومان دژی بوهستی.
 چونکه، به راستی، نه وه کاره بق کو م لگهی مرؤ، شتیکی پر زیانه. جا،
 گهر «موسولمان، گاوور، تاک، پارت یا ده ولت» بیکا، شتیکیه زیانی
 هیه. هه که ستیکیش و بکا، سهری له وه وه ده رده چی: خه لک یا ده بی،
 دیل بی و خوی به ده سه وه بدا، یا ده بی، له نیویچی. واته: رتی سییه میان بق

خه لک نه هیتستۆته وه. یا ده بێ، له نێوچوون، دیلبوون، خۆبه دهسه وه دان و بوونه پاسکۆ هه لێژترین. ئه وهش، گه وره ترین سووکا به تیبی و هه چوو و چوویی نه بێ، به سه ر کۆمه لگه ی مرۆیدا دیتنی، هه چ ی دیکه نییه! به سه ر هه ر مرۆفی بێ، به سه ر هه ر کۆمه لیکیش بێ، هه چ له باسه که ناگۆڕی!

پ38: که واته: رووداوه کانی « 2001. 09. 11 » له « ئه مێریکا » و ئه و هه یزشه ی « رێکخراوی ئه لقاعیده » کردی، چۆنی هه لده سه نگینتی؟
 و38: ئیمه، ئاوا ی ته ماشاده که یه ن و ده لێتین: له نێو پیناسه ی « تیرۆر » دا، جیبی نابیته وه. چونکه، « تیرۆر » ئه وه یه: خه لک بکوژی. له به ره ئه وه ی، بیره که ی تۆ په سه ند ناکا. ئه وه، ئیمه له قالمبی جه نگدا دایده نیتین.

گه ر وه ک خۆی ته ماشایکه ی، بێ ئه وه ی، ته ماشای رابوردووی بکه ی. واته: وه ک ئه لقه یه ک، به ته نیا ته ماشایکه ی، نه ک، وه ک ئه لقه یه ک له زنجیره یه ک، که کۆمه لتی هۆکار بوونه هۆی ئه وه ی، ئه و رووداوه په یدا بێ. ئه و ئیمه، به شتیکی هه له ی ده زانین. به شتیکی ناره وای ده زانین. هه م رفا نده ی فرۆکه که و هه م ته قانده وه ی فرۆکه که، پاشان خۆکیشان به و دوو بینایه دا، که سه ی هه زار که سیان تیدا کوژرا، له « شه ریه ت » دا جیبی نابیته وه. چونکه، خه لکیکی بێ تاوان کوژراون، ناگایان له هه چ نه بووه. جا، چ ئه وانه ی له نێو فرۆکه که دا بوون، چ ئه وانه ی له نێو بیناکاندا کاریان کردووه، ناگایان له هه چ نه بووه.

به لام، گه ر هه ر ئه و کیشه یه، وه ک ئه لقه یه ک له زنجیره یه ک ته ماشاکه یه ن، رێکخراوی « قاعیده » ده لتی چی؟ دیاره، من لێرهدا نامه وئ، پاساو بۆ ئه و کاره ی ئه وان بێنمه وه. به لام، من ده لیم: شته کان ده بێ، وه ک خۆیان ته ماشاکه یه ن. کوورده واری ده لێتین: « ئه وه ی دپک بچیتنی، دپکیش ده ودریته وه. » رێکخراوی « قاعیده » ده لێتین: « ئه مێریکا »، دوورگه ی عه ره بیه ی داگیرکردووه، پشتی « جوو » ی گرتووه و « فله ستینی » یه کان ده کوژی. خه ی و بیری وولاتانی « که نداو » تالانده کا، ده یه وئ، ده س به سه ر جیهاندا بگری. له زۆریه ی وولاتانی جیهاندا، بنکه ی سه ربازی دا ناوه. « ئه مێریکا »، وولاتی ئیمه ی داگیرکردووه، ده بێ، وولاته که مان به جیبیلتی. له به ره ئه وه ده لێتین: ئه وه ی ئیمه کردار نییه، — ئه دی چیه؟ کاردانه وه یه!

به‌لئی. گاردانه‌ویه! با «نمیریکا»، واز له «زۆرداری، ستم، خۆسه‌پانندن، کوپخایه‌تیی و پاوه‌نخوازی» بیتی، تا ئیمه‌ش، کاری واکه‌ین. گهر به‌و شتویه، ته‌ماشای گرفته‌که‌بکه‌ین، ئه‌وا له «شهرع» دا جێده‌بیته‌وه.

بۆ زانیاریت، گهر که‌سێ، گه‌لی تۆی جینۆساید و قهرکرد، ئایا، تۆش بۆت هه‌یه، خه‌لکی خه‌تابار و بیتی خه‌تا، چه‌کدار و بیتی چه‌کی ئه‌و بکوژی؟ بۆ گومان، زانایان لێرده‌دا، دوو بۆچوونیان هه‌یه: هیندیکیان ده‌لێن: نه‌خێر، بۆت نییه. چونکه، ئه‌وه له «شهرع» دا قه‌ده‌غه‌کراوه.

بۆ گومان، به‌ دلنایاییه‌وه ده‌لێم: له باری ئاساییدا، خه‌لکی بۆ ده‌سه‌وسان بکوژی، له «شهرع» دا قه‌ده‌غه‌کراوه. واته: په‌یامبه‌ر «د.خ.» فرمانی به‌ سه‌رکرده‌ی له‌شکره‌کانی خۆی کردووه و گوته‌وییه‌تی: نابێ، «ژن، مندال، پیر، په‌که‌ه‌وته، ره‌به‌ن، کرێکار، جووتیار، خه‌لکی دیکه‌ی شه‌ره‌نه‌که‌ر» بکوژن. ئه‌وه‌ش هه‌مووی، فه‌رمووده‌ی خۆی له‌ سه‌ره‌ و به‌ کرده‌وه‌ش پیاده‌کراوه.

به‌لام، زانایان ده‌لێن: گهر دوژمنه‌که‌ت و ابوو، ته‌ر و وشکی پێکه‌وه سه‌وتاند، شه‌رپه‌که‌ر و ناشه‌رپه‌که‌ری پێکه‌وه‌ کوشت، ژن و مندالی پێکه‌وه قه‌لاجۆکرد، ئایا، تۆش بۆت هه‌یه، به‌ هه‌مان شتویه‌ی ئه‌و، خه‌لکی لێ بکوژی، بۆ ئه‌وه‌ی، ده‌س له‌ ستم و زۆرداری هه‌لگرێ؟ هیندی له‌ زانایان هه‌ر ده‌لێن: نه‌خێر. بۆت نییه. چونکه، ئامانجه‌که‌ت «شهرعی» یه، ده‌بێ، ئامرازه‌که‌شت هه‌ر «شهرعی» بێ.

هیندیکی دیکه له‌ زانایان ده‌لێن: به‌لێ. چونکه، خۆای په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: (قمن اعتدی علیکم فاعتدوا علیه‌ بمثل ما اعتدی علیکم.) که‌سێ ده‌سدرێژبیکردنه‌ سه‌ر، چۆن ده‌سدرێژبیده‌کا، ئیبه‌وه‌ش، هه‌ر به‌و شتویه‌یه، ده‌سدرێژی بکه‌نه‌ سه‌ر. گهر ئه‌و مالی پوخاندی، تۆش مالی پڕوختنه. گهر ئه‌و منالی کوشتی، تۆش منالی بکوژه. له‌به‌رئه‌وه‌ی، ده‌س به‌ گه‌وره‌که‌ی ناگا. من ئه‌و پایه‌ی دووهم بۆ راستتیه. په‌نگه‌ زۆربه‌شبن.

— واته: «العین بالعین و السن بالسن»

ئا. جا، به‌و شتویه‌یه ده‌بێ، ته‌ماشابکرێ. گهر هه‌ر وه‌ک خۆدی خۆی، پڕوداوه‌که‌ ته‌ماشاکه‌ی، له «شهریعت» ی ئیسلامدا جێی نابیته‌وه. به‌لام، کاتێ ته‌ماشای پابردووی ده‌که‌ین، بۆچی، ئه‌و کاره‌ساته‌ پڕویداوه،

رابردووهکهی دهخوئینهوه، کابرا دهلی: کاکه! من گه له کهم زه بوونکراوه، ژێردهسکراوه، ئه وهته، من موسولمانی « فلهستینی » م دهکوژری، خێر و بیترم دهبری، « ئەمیریکا » دهیهوی، هیچم بۆ نه هیلایتهوه، گهر وای لی نه کهم، به هوش خوئی نایه تهوه، که زۆرداره، دیکتاتۆزه و ژیانی هه موو گهلانی جیهانی، خستۆته مهترسییهوه.

— باشه، تو پیت واییه، ئه وهی « ئەمیریکا »، له نیوچهی « خوړه لاتی نیوه راست » و وولاته ئیسلامییهکاندا دهیکا، به ته نیا هه، ئه و تاوانبار نییه. به لکوو، دهسه لاتدارانی وولاته کان خویشیان تاوانبارن. چونکه، گه له کانی خوئیانیان وا که ساسکردووه، گهر ئه و دهسه لاتدارانه بگۆرین، به وانهی ئیسلامییهکان دهیانهوی، به وانهی ناسیۆنالیستهکان دهیانهوی، به وانهی کۆمونیستهکان دهیانهوی، له دهسه لاتی « ئەمیریکا » وه دوورین و ئه ویش دهسه لاتی له نیوچه که دا نامینتی؟

کاک دوکتۆر! په ندیکی کوردیی هه یه، دهلی: « دز و خاوهن مالّ یه کگرن، گا به کلۆروژنه دا سه رده خه ن. » من پیم وایه، هم دهسدريژیی دهره کیی، هم دیکتاتۆری نیوه کیی، واته: دوزمنی دهره وه و سه رکووتکه رانی نیوه وه، هه ر دووکیان گه له کانیان که ساسکردووه. به لام، راست دهفه رمووی، ئه وهی زه مینه ی بۆ دهسدريژیی دهره کیی، بۆ دهستیوه ردانی دهره وه خویش کردووه، به راستیی، ئه و سه رکووتکردن و دیکتاتۆرییه ی ناوه وه یه. کاتی، گه له که، هیچیان له گه ل ئه و سیستیمه فرمانه رها یانه دا نین، له گه ل ئه و دیکتاتۆرانه دا نین، که فرمانه رها یی ئه و گه لانه ده که ن، کاتی گه لیان له گه ل نییه، ده بی، پالپشتیکی دیکه یان هه بی. پالپشته که ش ده بی، « ئەمیریکا » بی. کاتی خوئی « یه کیتی سوڤیت » بوو، یا ده بی، « چین » بی. واته: ده بی، به شوئینیکه وه وابه سته بی. چونکه، فرمانه روا دیکتاتۆره کانی ئه و وولاتانه، « بنکه یه کی میلیی » یان نییه، گه له که ی خوئیان به دوزمن ده زانن. له گه له که ی خوئیان دلنیا نین. ده بی، پال به شوئینیکی دیکه وه بده ن. جا هه ر کاتی، پالیان به شوئینیکی دیکه شه وه دا، وستیان نامینتی! — که واته: بۆ له وێوه دهس پێ ناکه ن؟ ئه و فرۆکه یه ی هه لیده سیتن، دوو بینای گه وه، له « ئەمیریکا » ده رووخین، بۆ مالی دهسه لاتداره کانی پێ وێزان ناکه ن!!

ئه وهش بۆچوونیکه. واته: هیندی له ئیسلامییه کان،

— من نموونهشت بۆ دینمهوه: شوڤشی ئیسلامی گه لانی « ئیران »،
چۆن کرا؟ کئی کردی؟ بئی گومان، له نیتووخۆدا کرا. خو شوڤشگێرهکان،
پهلاماری « ئه مێریکا » یان نه دا؟!!

به لئی، راسته. هیندی له ئیسلامییهکان، رایان وایه و ده لێن: ده بئی، له
نیوهوه بکری. هیندیکی دیکهش رایان وایه و ده لێن: ئاخسر، ئه
فرمانه وایانه، ههچیان به دهس نییه، دهسه پاچهن. ئیمه، با کارێکی وا
بکهین، « ئه مێریکا » چی دیکه، گوشار له سه ره ئه وفرمانه وایانه دا
نه ئی، تا نه وانیش، گوشار له سه ره گه له کانیان دا نه ئین.

ئیدی ده توانی، له و بواره دا، ده مه ته قه یه کی زۆر بکری. ئایا، ئه وه بکری،
یا ئه وهی دیکه یان بکری، با شتره؟ چونکه، گه له که خو ی گیرخوار دووه،
هیندیکی له و با وه ره دان و ده لێن: گه « ئه مێریکا » وا لئی بکهین، به
ده ردی خو یه وه خه ریکبئی و بنا لێنی، یا ئیشی پئی بگا، هۆشی به بهر
خۆیدا بئینته وه، چی دیکه، گوشار له و فرمانه وه و دیکتا تۆره کار تۆنانه ی
دایان، نه کا، که له سه ره سنگی گه له کانیان، وه ک « کابووس »، چۆکیان
دا داوه!

39: ئه دی، ئه و رو دا وه ی، نیوان « جوند ئه لئیسلام و یه کیتی »، له
گوندی « خێلی حه مه » چۆن بوو؟ له چ قالی بکدا جێ ده بیته وه؟
39: من، هه ره وا ته ماشای ده که م. شه رپو وه، « جوند ئه لئیسلام »، هه لیان
بۆ هه لکه وتو وه، ژماره یه کی زیاتریان، له « یه کیتی » کو شتو وه. له
شه رێکی دیکه و له چیا ی « شه رو ی »، « یه کیتی » ده رفه تی له وان بینو وه،
ژماره یه کی پتری، له « جوند ئه لئیسلام » کو شتو وه. به لام، ئه وه ی جیی
تیبینی بی، ئه وه یه: « یه کیتی » ده لئی: کو ژرا وه کانی ئیمه، ده سیان
به سرا وه و به دیلی کو ژرا ون.

هه ره ها، ئه وه ی جیی تیبینی بی، ئه وه یه: « جوند ئه لئیسلام » نه ده بوو،
دو ژمنایه تی بیه که یان، له گه ل « یه کیتی » دا، به و ئه ندازه یه بگه یان دایه و
دیله کانیان بکو ژن. ناشلیم، له « شه رعه ت » ی ئیسلام دا، هه چ ده رفه تی
تیدا نییه، دیل بکو ژری. به لام، کاتێ تی دایه، لایه نی به رانه ریش، دیلی
تۆ بکو ژری. چونکه، له « قورئان » دا، ته نیا با سی ئازا کردنی دیلی تیدا یه
وده فه رمو ی: (فاما من بعد و اما فیدا.)

دوای ئه‌وهی، شه‌ر کۆتاییدۆ، دیله‌کان یا به‌ منه‌ت، واته‌: منه‌تیا‌ن به‌ سه‌ردا بکه‌ن و چاکه‌یا‌ن له‌گه‌لدا بکه‌ن، به‌ خۆپای ئازادیا‌نکه‌ن. یا، به‌رانبه‌ر به‌ شتۆ ئازادیا‌نکه‌ن. ته‌نیا ئه‌و دوو شه‌یره‌یه‌ هه‌یه‌. واته‌: مه‌گه‌ر دوژمن، دیله‌کانی تۆ بکۆژۆ، تۆش وه‌ک چاوشکاندنی ئه‌و، دیله‌کانی ئه‌و بکۆژیته‌وه‌. جا، که «یه‌کیتی» شته‌که‌ی به‌و شه‌یره‌یه‌ قوول نه‌کردبۆوه‌، براهانی «جونده‌ ئه‌لئیسلام» نه‌ده‌بوو، وایان قوولکردایه‌ته‌وه‌ و دیله‌کانیا‌ن بکۆژن.

کاتی خۆی، له‌ به‌ره‌ی «پشه‌ده‌ر» بووین. ئی‌مه‌، هه‌یزه‌کانی «یه‌کیتی» مان شکاند. «قه‌لادزی» مان گرت. «یه‌کیتی» ژماره‌یه‌کیان لێ کۆژرا. ئی‌مه‌ش دوو برینه‌دارمان هه‌بوو. دوایی، به‌ دژه‌هه‌ترش، ئی‌مه‌ش خه‌لکه‌مان لێ شه‌هیدکرا. له‌و شه‌ره‌شدا، ئی‌مه‌ «15 - 20» دیلمان، له‌ چه‌که‌داره‌کانی «یه‌کیتی» گرت. چه‌ن پۆژی، لای خۆمان هه‌شتماننه‌وه‌.

با شتی‌کت بۆ بگه‌رمه‌وه‌: ئی‌سته‌ش، وه‌ک بیره‌وه‌رییه‌که‌، هه‌ر له‌ یادمه‌ و زۆر راپه‌چله‌کاندووم. یه‌کێ له‌ دیله‌کان هات، ده‌شله‌ی، خه‌لکی شه‌اری «سه‌وله‌یما‌نی» بوو. به‌رگی سه‌ره‌بازیی‌شی له‌به‌ردابوو. گوتم: چیه‌ته‌؟ ده‌سی برد، پینچ سه‌د دیناری، له‌ گه‌رفانی ده‌ره‌ینا. پاره‌که‌شی خۆتیاووی بوو، کونکونیش بوو بووین. گوتم: ئه‌وه‌ چیه‌؟

گوته‌ی: وه‌للا‌یی مامۆستا! بۆ ئه‌و پینچ سه‌د دیناره‌، بووم به‌ «یه‌کیتی». وه‌للا‌یی، ئه‌و پاره‌یه‌شم بۆ ئه‌وه‌بوو، گوینیه‌ ئاردی پێ بکه‌رم. ئه‌ویش، خوا ئاگاداره‌، یه‌ک کیلق ئارده‌مان له‌ مالدان نه‌بوو! کاتێ، ئه‌و پاره‌یه‌شیا‌ن دامێ، گوتم: کاکه‌! با بچم، ئارده‌که‌ بۆ ماله‌وه‌ بکه‌رم، پاشان، دیم بۆ شه‌ر. چونکه‌، له‌ ماله‌وه‌ ئارده‌مان نییه‌. به‌لام، نه‌یا نه‌هه‌شت، بچم، ئارده‌که‌ بکه‌رم، یا پینچ سه‌د دینارمه‌که‌ بۆ ماله‌وه‌ به‌رم و یه‌کسه‌ر هه‌یناویانم. گوتم: پینچ سه‌د دیناری بده‌نێ.

بێ گومان، ئه‌و «15 - 20» دیله‌، ماوه‌ی «15 - 20» پۆژی، یا که‌مه‌تر، یا زیاتر، باشم له‌ بیره‌ نه‌ماوه‌، لامان مانه‌وه‌. مامۆستام بۆ دیا‌ریکردن، بۆ خۆشم، چه‌ن جارێ، ئامۆژگاریی‌مکردن. کاک دوکتۆر!
— به‌لێ.

دوایی براده‌رانی «INC» هاتن، به‌رماندان. ئی‌مه‌ش، دوو سه‌ی که‌سه‌مان لای «یه‌کیتی» بوو، ئه‌وانیش به‌ریاندان. ئه‌وانه‌ی ئی‌مه‌ به‌رماندان، کاتێ

گه رابوونه وه، له کۆمیتەى « رانى » نوێزى شىوان بووبوو، يەكسەر، نوێزى بەكۆمەليان دابەستبوو. كۆمەلەكەى « يەكيتىيى » گوتبوويان: ئەوه چييه؟

ئەوانيش گوتبوويان: نوێز دەكهين.

گوتبوويان: چۆن؟ وه لالا كاكه! تازه كه لكى ئەويان پتوه نه ماوه، ئەمانه، بوون به « ئىسلامىيى ».

بروات بىي، جار و بار، له مزگهوتى « جيهاد » نوێز دەكهيم، هينديكيان له وى دەبينمه وه، دين، دەلێن: مامۆستا نامانناسيته وه؟ دەلێم: نه وه لالا.

يەكيتيان گوتى: وه لالا، مامۆستا! من يەكێ له ديله كانى « سالاره » بووم، كه بەرتانداين.

لیم پرسين: ئىسته چۆن؟

گوتيان: وه لالا، ئىسته ئەوا له گەل ئێوهين. يا بۆ نموونه: موسولمانين.

جا، من پيم وابى، ئەوه هەلۆتستىكى راست و « شەرىعىيى » يە، چونكه، خەلكى كه له گەل « پارتىيى و يەكيتىيى » دايه، تۆ نابى، وا بزانى، ئەوانه دژى ئىسلامن و دژى تۆن. بەلكوو، ناچاركراون. كابرا، ژيانى پتوهى بەسراوته وه. هاوولتییيه كه، هاو زمانیتكه، ئینجا، ئیمه له و رووه وه، تیبينیمان هیه. ئەگینا، شەریوه، كه شەرىش بوو، ئیدی، تۆ دەكوژى و ئەویش دەكوژى.

— راسته. هەر چەنده، من زۆر ئاگادار نیم. ئایا، بە دیلیی كوژراون، یا له شەردا پێكراون. بەلام، هینده دەزانم، له سەر شووشەى تیلیفیزیۆن دیومه و له ئینتەرنێتیشدا تیدا بوو، سەربرابوو.

وه لالیی، بۆ سەربیرینه كه، پتر پروياگە ندهبوو. پیم وایه، نازانم، گەر يەكێ سەربرابى. چونكه، بە راستی، ئیمه نه مانبینى. تا ئىستهش، من لیم كۆلیوه ته وه، ئەوان هەر يەكيتيان پيشاندا و گوتيان: ملی براوه. بەلام، خۆی كوشتن، هەر كوشتنه. بەلێ، سووكايه تیبكردن بە جەستهی خەلك، ئەتكردن و ناشیرینكردنى له « شەرىع » دا قەدەغهیه. (و لا تغدروا و لا تمثلوا.) ئەوه دەقى فەرموودهی پەيامبەرە «د.خ.» واتە: پەیمان مەشكێن، ئەتكی تەرمى خەلكیش مەكەن! تەنانەت، « شەرىع » یش قەدەغه یكردوه، هەر كەسى هەبى، بە پارە و ئەو شتانه، تەرمەكانیان بدریتە وه.

کریمان، گەر واشبئی، سهریانبهرین، بئی گومان، وهک نهتتکردن، نهوه شتیکی خراپه. به لام، شتی زۆر لهوه خراپتر کراوه. سهری خه لک، به بلۆک پانکراوتهوه. به خوا، سهری پێشمهرگهی ئیمه یان، به بلۆک پان و پلیس کردۆتهوه. بۆ نموونه: براده رانی « پارتیی ویه کیتی »، چییان به یه کدی نه کرد؟ به « 50 - 60 » دیل به یه کیانه وه به ستوون و کوشتوو یانن. نازانم، به خوێنه کیان، درووشمی یه کدیان پئی کوزاندوونه ته وه. زۆر به زموره زمی دیکهی سهریان، به یه کدی کردووه. جارئ له گه ل « مام جه لال »، « مام جه لال »! باش نییه، ئیوه ئه وه گرفته ی « خیلی حه مه و جوند نه لئیسلام »، هینده زه مه ده که نه وه.

گوئی: بۆ؟

گوتم: چونکه یه که م - شتی زۆر لهوه خراپتر کراوه. دووه م - ئیوه ره نگه، وهک پارت قازنجیکی لئ بکن. به لام ده زانی، وهک گه ل، زیانی لئ ده که یین. به تایبه تی، ئیوه که نالی ئاسمانیشتان هه یه. خه لک له ده ره وه ده لئین: نه ها، نه وه گه له یه کدی سه رده بپرن! نه ها، نه وه گه له یه کدی قه لاجۆ ده کن! نه وه، به که لکی هه چ شتی نایه. گوتم: گه له که مان ناوی ده زپئ. بره وابکه، خه لک له ده ره وه، « جوند نه لئیسلام و یه کیتی » و نه وه خه لکه، له یه کدی جیا ناکه نه وه، هه ر ده لئین: گه لی کورده و له گیانی یه کدی به ربوون. بۆیه، گه لئ زیانی لئ ده بینین. گوتم: نه وه مه که ن.

— له وه رۆژانه دا، له وه قالبه ده رچوو بوو. کاتئ « پارتیی ویه کیتی » جه نگه نئوخۆیان ده کرد. « نه وروپایی » یه کان ده یانگوت: کورد، کورد ده کوژئ. به لام، له راستییدا، نه وه ی من له « نه وروپا » خوێندوومه ته وه و بیستومه، « جوند نه لئیسلام » به « تیررۆیست » ناسرا بوون و به ده سکرده ی ریکخراوی « قاعیده » ناوده بران. له زۆربه ی رۆژنامه کانیشدا، باسی نه وه کراوه، چلوسی که س بوو، یا، نازانم، چه ن که سی دیکه شیان سه ربهریوه. له « ئینتەرنیت » دا، گه ر نه وه لاپه ره یه بکه یته وه، ئیسته ش، نه وه سه ربه رپاوانه لا نه براون. وا بزانی، وینه ی سیونۆ که سیان بوو. جا، له وه قالبه ده رچوو بوو. بۆ؟ چونکه، هه له که له باربوو.

برایانی خۆمان، کاتئ ته ره مه کانیا ن بۆ « یه کیتی » برده بۆوه، گوئیان: خوا ئاگای لئ هه یه، که سمان نه دیوه، سه ربه رپایی، ته نیا یه کئ نه بی.

— مه به ستم نه وه نییه، سه ریان له ملیان بویتته وه. به لکوو، سه ربه رپا بوون.

بۆ نمونە، گوتیان: یەکتیان، شتی بە ملیدا هاتبوو. جا نازانین، ریزی «کلشینکۆف» بوو، لتی دراو! ئایا، خەنجر بوو؟ هەر شتیکی دیکە بوو. بەلام، من پیم وایە، مردن هەر مردنە، چ سەربیری و پانیکەیتەو، چ بیستوویتی، هەر مردنە. واتە: ئەتککردنیش هەر ئەتکردنە.

— مەبەستم ئەو بوو، لەو قالبەدا جیتی نەبوو، گوایه: کورد کورد دەکوژی. بەلکوو، لەو قالبەدا جیتی بوو، کە «تیرۆر»، هەر «تیرۆر» و بە بەشی لە «تیرۆر»ی جیهانیی دادەنرێ. «ماسمیدیا» کان وایان باسکردبوو. بەلێ دەزانم. ئەو پراگەیاندن و باسیکردوو.

— ناخر، منیش باسی ئەوەت بۆ دەکەم.

ئەگینا، کاک دوکتۆر! کە شەڕی دەبێ، یەکی دەکوژی، جا بە دیلیی بێ، یا بە هەر شتێهێکی دیکە بێ، گەر ئەو «تیرۆر» بێ، ئەو «P.K.K.» و یەکتیی، «P.K.K.» و پارتیی، یەکتیی و پارتیی «ش دەبێ، هەموویان هەر «تیرۆر» بووین. چونکە، دیلی یەکیان کوشتوو، خەلکی یەکیان، بۆ نمونە ئەو کردوو. گەر ئەوانە «تیرۆر» بن، ئەوانی دیکەش «تیرۆر» بن. گەر ئەوانە پێش ئەو، «تیرۆر» نەبووین، ئەمەش نابێ، ئەو بێ. خو نابێ، گەر ئیسلامیی شەڕتیکرد و یەکتیی کوشت، ئەو بە «تیرۆر» دانرێ. ئەی گەر برادەرتکی «سیکولار، دیمۆکرات، سۆسیال دیمۆکرات یا مارکسیی» کردی، نابێ، ئەو «تیرۆر» بێ، چونکە، ئیسلامیی نییه؟ ئەو شتیکی رەوا نییه.

پ 40: چون لە گۆرەلکەندنی شیخانی «نەقشەندیی» دەروانی؟

و 40: ئەو، لە خودی خۆیدا، شتیکی نا «شەریی» و بێ پاساوه. ئیمە، لە کاتی خۆیدا، هەلوێستمان هەبوو، بلاقۆکمان لە سەر دەرکرد، گوتارمان لە سەر دا و لە رۆژنامەشدا، هەلوێستی خۆمان دەربری. وەک گوتم: هەم لە پرووی «شەریی» یەو هەلەیه. چونکە، وەک چۆن دەبێ، مرۆ بە زیندوویی، ریزی لێ بگیرێ، بە مردوویش دەبێ، ریز لە خۆی و گۆرەکەشی بگیرێ. لە «صحیحی موسلیم» دا هاتوو، رۆژی پەيامبەر لە شوینی وەستا بوو. تەرمیکیان هینا، لە بەری هەستا. هاو لەکانی گوتیان: ئەی پەيامبەری خوا! (ئە یهودی). واتە: ئەو تەرمی «جوو» بوو. فەرمووی: (او لیست نفسا؟) واتە: ئایا، مرۆف نییه؟

مرۆف به پێژه، (لقد کرمننا بنی ادم.) به زیندووویی و به مردوویش، هەر به پێژه. دهبی، پێزه له مالهکهی و له گۆرهکهشی بگیرێ. له فهرموودهدا هاتوو و دهلی: له سههر گۆر دامه نیشن، له سههر گۆر رامه وهستن. نابێ، ئیسکی مردوو بشکینن. چونکه، ئهوه وهک ئهوه وایه، به زیندووویی ئیسکه کهیت شکاندبێ! له بهر ئهوه، ئهوه گۆره لهگهندنه، بێ گومان، شتیکی نا «شهرعیی» و ههله بوو، ئهوه برایانهش، به راستیی، پتی ناشیرین بوون.

پ 41: ده باره ی جهنگی نیتوخی نیوان «بزوتنه وهی ئیسلامیی و یه کیتی» ، وهک میژوو یهک، چیمان بۆ دهگێرته وه؟ کێ دهسپێشخه ربوو؟ خهتای کێ بوو؟

و 41: وه لای، من هینده ی به چاکی دهزانم، ئهوه ده لیم. چونکه، مرۆ دهبی، قسه یه بکا، قازانجی تیدابێ. واته: زۆر رهوا ههیه، به لام، رهنگه گوتنه که ی زانی هه بی، هینده ی قازانجی هه بی. ده لیم: «یه کیتی» دهیتوانی، ئهوه شه ره له گه ل «بزوتنه وهی ئیسلامیی» نه کا. ئیمهش دهمانتوانی، خۆمانی لێ لادهین. به لام، نه زانی، یا رکوکینه به رانه ر به یه کدی، یا هه ر هۆکارێکی دیکه ی دهره کیی یا ناوه کیی بووی، له هه ر دوو لاره بوو. ئهوه کاتهش، سالی «1993»، که شه ره که له گه ل «یه کیتی» به رپابوو، گوتم: زۆرم پێ هه له بوو. سه رهتای شه ره که، له «کفریی» دهسپێکرد. بێ گومان، براده رانی «یه کیتی» ش دهسیان پێکرد.

— وهک بیستم، گوتمان: له سههر جووچه قازێ بوو! بروابکه، نازانم، سه رهتاکه ی به وردیی چۆن بووه. به لام، گرنه ئه وهیه، براده رانی «یه کیتی» له بازگه، چوار کهسیان له ئیمه شه هیدکرد. ته ره کهانیان هینایه وه. من قایل نه بووم، ئهوه ته رمانه له «پانی» ، به خۆپیشاندان به نێو بازاردا بگێرن. چونکه گوتم:

1. ناشه رعیییه.
2. لاسایی کردنه وهی پۆزا وایه.
3. وهک بلتی، لاله وه و پارانه وه یه ک پیشانده دا، له گه ل سه ره وه ریی ئیسلام و موسولماناندا ناگونجی.
4. به ده م «فیتنه» وه چوونه. چونکه، ئهوه کاته «یه کیتی و پارتیی» بۆ یه کدی، دهسیان له سههر په له پیتکه ی تفهنگ بوو.

گوتم: کاریکی خرابه. له بهرئوه، من بق خوږپیشاندا نه که نه چووم، پتشم هه له بوو.

به لآم گوټیان: تازه، مامؤستا مه لا « عوسمان »، له سر تیلټیفیزیون رایگه یاندوو و « فتوا » ی داوه، نابئی، قسه ی ئو و بشکینرئ. زؤد به ی برایان رایان نه بوو. به لآم، هرچی چؤنټیبئ، چوون. پتشم و ابوو، هر یه کئ له براده رانی « پارتیی »، یا ده سیکی دیکه ی پیس بووه، ته قه ی له کؤمیته ی « یه کټیتی » کردبوو. ئه وانیش و ایانزانیبوو، براده رانی ئیمه ته قه یانکردوو. له بهرئوه، ته قه یانکردبووه. خه لکه که ی ئیمه ش، کؤمیته یان گرت و ئه نجامه که شی به وه گه یشت.

من پیم وایه، « یه کټیتی » ده ی توانی، خو ی له و شه ره لادا. چونکه، پاشان ئیمه، له « بټتواته »، له مالی « ئه نوهر به گ »، له گه ل « یه کټیتی » دانیشتین و به ئه نجامیش گه یشتین. به لآم، وا پټده چوو، براده رانی « یه کټیتی »، تازه بریاری شه ریان دابئ. به دننایاییه وه ده لټیم: ئه وانیش زیانیان لئ کرد و ئیمه ش زیانمان لئ بینی. واته: وهک ده لټین: چه پله به ده سی لئ نادرئ! به لآم، گه ر هیندئ براده ری ئیمه، به نه زانیی، یا پتشمه رگه یه کی ئیمه شتئ بکا، گه ر بریاری شه ر، له لایه نی به ران به روه له ئارادا نه بئ، ده کرئ، به شیوه یه کی دیکه چاره سه رکرئ. یا گه ر خه لکټیکیش له ئه وان، بؤسه ش بق ئیمه دانټین، گه ر ئه وان بریاری شه ریان نه دابئ، ویست و ئاره زووی شه ریان نه بووی، هرچی چؤنټیبئ، هر ده گونجئ، چاره سه رکرئ. به لآم، ئه و کاته وا پټده چوو، هه له که له هر دوو لاره بووی. واته: به شیوه یه کی زؤر داد به روه رانه قسه ده که م و ده لټیم: له هر دوو لمانه وه، ئاره زووی شه ر هه بوو. جؤرئ له پئ نه زانیی بوو، جؤرئ له گوئ پئ نه دان و ئه وان ه بوو.

— به لآم، کئ ده سی پټکرد؟

وه لآ، « یه کټیتی » ده سی پټکرد. چونکه، ئه وان بؤسه که یان بق براده رانی ئیمه دانا. به لآم، دوا ی ئه وه ی، ته رمه کان یان هینایه وه، بریاردرا، خوږپیشاندا نه له « رانئ » بکرئ، وهک گوتم: ته قه له کؤمیته کرا، کؤمیته ش ته قه یانکردوه. خه لکټیکی زؤری ئیمه له سر جاده بوو. کاتئ، شه ره که ش دامه زرا، براده رانی ئیمه، په لاماری کؤمیته یان دا و چه ن که سیکیان لئ کوشتن.

پ42 : ئايا، ئايىنى ئىسلام، چۆن له مافى چاره نووسى گهلانى بندهس به گشتى و نه تهوى كورد به تايبه تى دهروانى و چى پتیه؟

و42 : ئىسلام، ئه وهى پتیه، هيج گهلئ نابئ، هيج چۆره « ئىمتيازات » يكي به سهر گهلئكى ديكه وه هه بئ. دياره، بارى ئايدىال، بارى خوازوا، له ئىسلامدا ئه وهيه، هه موو موسولمانان، يهك دهولتيان هه بئ، يهك ئالا، له سهر ئه وهولته بشه كئته وه. يهك گه وره يان هه بئ. جا، ناوى « جئئشئن » بئ، يا ناوى « فرماندهى پرواداران » بئ، يا ناوى « سولتآن » بئ، يا ناوى « سهرۆك كۆمار » بئ، هيج له باسه كه ناگۆرئ، گرنگ ئه وهيه، يهك برا گه وره يان هه بئ،

– بليئن: ومك ئىمپراتۆرياي كۆنى « عوسمانى » وابئ!

به لئ. هه لبه ته ئه وكاته، پتئ ناگۆرئ، « ئىمپراتۆر »، به لكوو « جئئشئن » يا « سولتآن » بئ پئ دهگۆرئ. چونكه، هئندئ نمونه ئى فرمانه وايى ئىسلامى ههيه، به راستى، پتر دابونه ريتى ئه وكه لهى پهيدا كرده وه. ئه كئنا، له ئىسلامدا وا نئيه. واته: هئندئ شت ههيه، رهنگه، به ريزت بزانى، كاتئ دهگۆرئ، دهسه لاتى « عهله وئى، عهباسى يا عوسمانى »، هئندئ شت به مئشكى مرؤدا بئ و پتئ وابئ، ئىسلام واى گوتوه. به لام، له راستىدا، جگه له جئئشئن « عومهرى كورى عهبدولعه زئز »، له سهرده مى « ئه مه وئى » يه كاندا، به شئوه يهكى « شئرعى » هه لئبژراوه، هه موو « جئئشئن و سولتآن » هكانى ديكه « ئه مه وئى، عهباسى يا عوسمانى » دانراون. من پئم شك نايه، به « شوورا » بووئ و خه لگ هه لئبژاردبن! دياره، كه وا ده لئتم: مه به ستم ئه وه نئيه، هه موويان هر پياوى خرابووئ. چونكه، هئ وايان هه بووه، زۆر راژه ئىسلامى كرده وه. به لام، گرنگ ئه وهيه، هيجيان به شئوه يهكى « شئرعى » و ره وا، دهسه لاتيان وهر نه گرتوه.

سه بارهت به ئه وهى، ئىسلام چى پتیه؟ ئىسلام ده لئ: ده بئ، يهك دهولت هه بئ، هه موو گه له كان تئيدا يه كسانبن. واته: گهر « عه ره ب » بوئ هه بئ، له نئوياندا « جئئشئن » هه لئبژرئ، « كورد » يئش بوئ ههيه، « تهورك » يئش بوئ ههيه. يا، گهر « عه ره ب » بوئ هه بئ، له نئو خوئياندا، وهك سئستئمئ، به يهك « وئلايهت » يا چهن « وئلايهت » بئ، وولائى خوئيان رئكخن، بارى جوگرافيا و دئموگرافيا ره چاوكهن، ئه وا، « كورد، فارس،

توورک ... «یش بۆیان ههیه. چونکه، خۆای پهروهردگار کاتێ فرموویهتی: (و جعلناکم شعوباً و قبائل لتعارفوا.) ئەو «جەغله»، بۆ ههموو گهلهکانه. «عەرهب، کورد، توورک، فارس، بهلووژ و ئەفگان ...»، ههموویان هەر وهک یهک گهلن. خۆای گهره، ههموویانی «جەغلاندوون»، ههموویانی وهک یهک و وهک گهل دروستکردوون. گهلێش ئەوهیه: نیشتمانێکی تابهتیی ههبێ، زمانێکی دیاریکراوی ههبێ، مێژوویهکی هاوبهشی ههبێ، کهلتوواریکیان ههبێ. واته: دهبێ، وهک یهک مافیان ههبێ. بۆ نموونه: ئیسته، «عەرهب» بیستوودوو دهولهتیان ههیه، چۆن ئەوان بۆیان ههیه، ئەو ههموو دهولهته دامهزێتن، نهتهوهی «کورد» ییش بۆی ههیه، گهر بۆی بگونجێ، هیندهی بۆی بکری، دهولهتی ههبێ، دهولهتی سهربهخۆی خۆی دامهزێنێ. جا، ئەو دهولهتانه، یا «فیدرالیی» بن، یا هەر چی جوړیکی دیکه بن، لهو شیوانهی باون. بهو شیویه، مافی چارهنوسی گهلان، له ئیسلامدا دیاریدهکری. مافهکه ئەوهیه، ههموو گهلێ، مافی خۆی، به دهسی خۆی بێ، له سههر وولاتی خۆی، به ئازایی بژی. واته: له «شهریعت» ی ئیسلامیدا، کیشهیهک ههیه، کاک دوکتۆر! — بهلێ فرموو.

درووست نییه، «زهکات» ی نێوچهیهک، بۆ نێوچهیهکی دیکه بچێ، تا ههژاری ئەو نێوچهیه، پتویستیان پتی ههبێ. له کاتیکدا، له ههموو بهشهکانی «کوردستان»، چهن خێر و بێر، چهن بیره نهوت، چهن کانزای میتالیی ههن. ئاخ، خێر و بێری زۆر تێدایه، ئەوهی دهرهینراوه و ئەوهی دهریش نههینراوه. کهچی، تهماشادهکهین، کورد سوالی پێ دهشی! بهپێی «شهریعت» ی ئیسلام بێ، گهر یهک دهولهتی ئیسلامییش ههبێ، دهبێ، ئەو گهله کوردهی، لهو نیشتماندا دهژی، تا خۆی، پتویستی بهو سهروهت و سامانه بێ، بۆ شوینێکی دیکه نهچێ! گهر «زهکات»، خێر و بێر، دهسکهوتی له خۆی زیادبوو، ئەو کاته، ئینجسا، بۆ نهدار و ههژارهکانی، شویننهکانی دیکه ی جیهان بچێ. «شهریعت» ی ئیسلامی، بهو شیویه، له مافی گهلان دهروانێ. واته: له باری ئیستهدا، ئەوهی بۆ کورد دهگونجێ و چهندی بۆ دهکری، له بهشه «کوردستان» ی سههر به «عیراق» دا، «شهر» پتیدواوه، داوای مافهکانی خۆی بکا، له «ئێران»، چهندی بۆ دهگونجێ، چهن ههلی بۆ ههلهکهوێ، داوای ماف بکا.

— من، وا تینگه یستم، گسەر دهوله تیکی ئیسلامی ههبن، « جینشین » یا « سولتان » یکی ههبن، هه موو گه له موسولمانه کان، له ژێر بالی خۆیدا کۆکاته وه، به دادپهروهریی و یهکسانیی بزین، « کوردستان » وهک وولات، « میر » یا « والی » یهکی کوردی خۆی ههبن، وهک سهردهمی زوو هه بووه، له و کاته دا، ئایینی ئیسلام، دژی دهوله تی ناسیۆنال دهوهستی، دان به مافی سهربه خۆیی ته واودا ناتن. ئایا، ئه مه راسته؟ واته: نایه وئ، گه لیکه موسولمان، له دهوله ته ئیسلامیییه فراوانه نیوهندییه که جیا بێته وه و دهوله تیکی سهربه خۆ دامه زینن!

له و کاته دا، بوونی دهوله تی سهربه خۆ، پاساوی نامینن. — به لئ.

ئیسسته، با بلین: « وولاته یه کگرتوو هکانی ئه میریکا »، دهوله تیکی نیوهندییان ههیه، وهک خۆیان ده لێن، دادگهریی، یهکسانیی، خیر و خوشیی، بق هه موویان رهچا و کراوه. له بهر ئه وه، ههچ وولاتی له و وولاتانه، به پتیوستی نازانی، داوای جیا بوونه وه بکا! — « ئه میریکا »، باریکی تایبه تی ههیه و جیاوازه! مه به ستم.

— چونکه، وولاتی کۆچبارانه، نه ته وهی تیدا نییه! به لئ. مه به ستم ئه وهیه، له سایه ی دهوله تیکی ئیسلامییدا، بئ گومان، پتیوسته، زۆرداری له ههچ گه لئ نه کرئ. کاتئ، زۆرداری لئ کرا، ده بن، به هۆیه کی « شرعی »، ئه و ستمه لابرئ، که لا نه چوو، بئ گومان، وهک ده لئ: (للضرورات احکامها). — وایه.

گه لئ بزانی، له سایه ی ئه و دهوله ته نیوهندی و یه کگرتوو هدا، تووشی زۆر لیکردن و ستم ده بن، ئه و کاته، باری سرووشتیی، برپاری سرووشتیی به سه ردا ده چه سپئ. چونکه، باری نائاسیی خۆی ههیه. بق ئه وهی، ئه و زۆر لیکردنه لاجئ، گهر به هۆکاری « شرعی » لاجوو، ئه و باشه و هۆی ناسایی به کار دینرئ. خۆ، گهر به هۆکاری « شرعی » ش لا نه چوو، ئه و، « شرع » رتی به و گه له داوه، په نا بق به ر پئ و هۆکاری نائاسایی به رئ. چونکه، له ئیسلامدا، زۆرداری نابئ، ببئ. له میروویهک، له مرۆیه که وه بیگره، تا به گه لئ دهکا، نابئ، زۆرداری هه بن.

واته: گەر هەر گەلێ زانی، له سایه‌ی ئه‌و ده‌وله‌ته‌دا، هەر دوو چاری چه‌وساندنه‌وه، زۆرداری و سته‌م ده‌بن، ده‌بن، په‌تیکاته‌وه. بۆ نمونه: کاتی خۆی، میرنشینه‌کان، له سایه‌ی ده‌وله‌تی «عوسمانی» دا، هیچ شتیکی نا په‌ویان نه‌کردبوو، به‌لکوه‌و وسته‌ویانه، ده‌سه‌لاتی خۆیان، به‌ ده‌س خۆیان‌وه‌ بۆ، سه‌ربه‌خۆین، سه‌به‌ری خۆیان هه‌بن و سه‌به‌ریان لێ بکا. بۆ؟ چونکه، ده‌وله‌ته‌که‌ تام و بۆیه‌کی «تورکی» لێهاتوه. ئینجا، له ئه‌وه‌ گه‌رێ، «تورک» گه‌لانی دیکه‌ی چه‌وساندۆته‌وه، به‌ که‌م ته‌ماشای کردوون و بایه‌خی پێ نه‌داون. له‌ باریکی وادا، بۆ نمونه: وه‌ک «مه‌مه‌د ئەمین زه‌کیی به‌گ»، له‌ سه‌ره‌تای په‌رتووکی «کوورد و کووردستان» دا نووسیویتی: (تا تورکه‌ عوسمانییه‌کان، باسی ئه‌ویان نه‌کردبوو، عه‌ربه‌کان باسی ئه‌ویان نه‌کردبوو، هه‌ستمه‌کرد، یه‌کتیم له‌ و حه‌لکه‌ی، له‌ ده‌وله‌تی عوسمانیییدا ده‌ژین. به‌لام، کاتی ئه‌وان، باسی ئه‌ویان کرد، منیش ئه‌و هه‌ستمه‌ جولای) چونکه، که‌ زۆرداری هه‌بوو، خه‌لک، بیر له‌ په‌وشی ژبانی خۆی ده‌کاته‌وه. به‌لام، کاتی براهیه‌تی هه‌بوو، ده‌لێن: ئیمه‌ پیکه‌وه‌ یه‌ک مالم!

— هه‌نده‌ی سه‌رنجداوه، له‌ هه‌موو سه‌رانسه‌ری جیهانی ئیسلامدا، یه‌ک پارتی ئیسلامی نییه‌، دان به‌ مافی کووردا بنێ. چونکه، ئه‌وه‌ به‌ جیاوازیخوازی ده‌زانن، «عیراق» به‌ وولاتیکی ئیسلامی داده‌نێن، گه‌ر به‌شتیکی لێ جیا بێته‌وه، ئه‌وان، وه‌ک «ئیسرایل» ی دووهم لێی ده‌روانن! کاک دوکتۆر!

— به‌لێ. من مه‌به‌ستم پارتی «کووردستانییه‌ ئیسلامی» یه‌کان نییه‌. به‌لێ، ده‌زانم. بێ گومان، جارێ، من له‌ ده‌ره‌وه‌ بووم، سه‌ردانی وولاتانی «سه‌عوودییه‌، پاکستان، یه‌من، سووریا، لوبنان» و هه‌تدێ وولاتانی دیکه‌ی عه‌ره‌بیی و ئیسلامییم کرد و گه‌رام. له‌و باره‌یه‌وه، زۆر وتویژ و ده‌مه‌ته‌قیتم، له‌گه‌ڵ ئه‌و برا ئیسلامییانه‌دا کرد. هه‌یانه، له‌ په‌وشی ئیمه‌ نازانن. هه‌یانه، راگه‌یاندنی رژیمی «به‌عس» چه‌واشه‌یکردوون. هه‌شیانه، ناوی خراپی خۆمان، کاریتیکردوون. به‌ تاییه‌تی، کاتی خۆی، ته‌وژی «ئیسلامی» له‌ نێو کووردا، وه‌ک پتویست دیار نه‌بووه. وایان زانیوه، گه‌لی کوورد، هه‌مووی له‌ «مارکسی، کۆمۆنیست و چه‌پ» دا خۆی ده‌بینێته‌وه. به‌لام، گریمان هیچ کام له‌و هۆکارانه‌ش نه‌بێ، هەر که‌سێ،

نەك ھەر بەرانبەر بە گەلئ، ھەلوئستی وایئ، كە مافی نییە، لە خاك و
 وولاتی خویدا ئازادبئ، ھەر كەسئ وا بیريكاتەو، كەر تاكەكەسئ بۆی
 نەبئ، لە مائی خویدا سەر یەستبئ، ھەلبەتە، وەك دەلئ: مائی قەلب، سەر
 و گوتلاکی خاوەنەكەئ دەگرتتەو! ئەو ە رای تایبەتی خوێتەئ.

من زۆر جار، بەو برا ەره بانەم گوتوو: ئەو ەئ ئیو، بە كوول و بە دل،
 داكوکی لئ دەكەن، ئەو سنوو ە دەسكردانەئ لاتان پیروژە، ئەو، ئیو
 داكوکی لە رێككە و تننامەئ « سايكس - پيکو » دەكەن.

— جا، ھەر واشە!

بەلئ. ھەر ئەو پەیمانە شوومەئ « سايكس - پيکو » بوو، جیھانی
 ئیسلامییئ پارچە پارچە كرد. نیشتمانی ئیمەشی لەتو پەتكرد. وەك
 گۆشتی خیر بە شرایەو. گوتوو: ئیو داكوکی لە نەخشەئ « ئینگلیز »
 و « فرەنسە » دەكەن. ئینجا، ئەو وولاتانەئ ئیستە، فرمانرە واییان تیدا
 دەكرئ، وەنەبئ، « شەرعیەت » ئیسلامی، فرمانرە وای تیدا بكا. ھەر
 بۆ نموونە: پارتی « بەعس »، وەنەبئ، دەولەتێكی ئیسلامی دامەزراندبئ!
 — بەلئ.

« پارتی بەعسی ەره بی سۆسیالیست »، واتە: سیستیمێكی زۆر نەزان و
 « تاغووطی » سەپاندوو. جگە لە سەر كووتكردن و زۆر داریبەكەشی،
 ھەر لە پووی تیوری شەو، فرمانرە وایبەكی ئیسلامی نییە. ئینجا، ھەر
 بنچینەئ نەخشەكێشان و وولات دابەشكردنەكە، لە راستیدا، ھیچ
 پێوەندیبەكی بە سەر ئیسلامەو نەبوو و نییە.

— نەخیر. ھەر چەندە، یەكەمێن دابەشكردنی « كوردستان »، لە نیوان
 ھەر دوو ئیمپراتۆریای « عوسمانی » و « سەفەوی » دا بوو. ئەو دوو
 دەولەتە، دوو دەولەتی ئیسلامی بوون. یەكەمیان لەبەر رۆشنای ئایینزای
 « سووننی » و دووھمیشیان لەبەر رۆشنای ئایینزای « شیعە » دا
 دامەزرابوون. دواي جەنگی « چالدێران » و رێككە و تننامەئ « زەھاو » یش،
 سالی « 1639 »، بۆ یەكەمێن جار لە میژوودا، « كوردستان » دابەشكرا و
 بە پێئ ئەو رێككە و تننامەئ، « كوردستان » یان لە نیوان خوێاندا
 دوولەتكرد. بەلام، دووھمێن دابەشكردنی « كوردستان »، پێوەندی بە
 دەولەتە ئیسلامیەكانەو نییە. ئەو ەش، دواي یەكەمێن جەنگی جیھان
 رویدا و بە پێئ رێككە و تننامەئ « سايكس - پيکو » بوو.

یەكەمین جار، « كوردستان »، دواى جهنگى « چالدیران - 1514ز. » دابه شكرا. ئەو دابه شكردنه، وهك بلیتین، دابه شكردنى بارى سهپاوبوو. ئەوهش، له بهر پۆشنایى ئەوه دابوو، دهولهتى « سهفهویى »، له سەر ئایینزای « شیعهگه رییى » و ئەوى دیکه شیان، له سەر بنچینهى ئایینزای « سووننه » دامه زرابوون. جا وه نه بێ، نه دهولهتى « عوسمانیى » ئەو کاته، نه دهولهتى « سهفهویى »، ئەو رهوايه تیبیهیان هه بووی. هەر چهنده، دهولهتى « عوسمانیى »، له راسته شهقامى ئیسلام لای نه دابوو، خهلكانى بوون، له سەر ریتبازى « سووننه و جهماعهت » بوون. به لام، دهولهتسى « سهفهویى »، به راستیى، وهك كویره ریتیهك پیشاندهی، وا دیته پیتش چاو، وهك لاریتیهك، وهك كۆمه لێ كه جیاده بنه وه. به لام، هیچ كامیكیان، پرسیان به زانیانى ئیسلام نه كردوه و نه یانگوتوه: ئه رێ براینه! ئەو وولاته دابه شكهین، یا دابه شى نه كهین. به لام، ریتكه و تننامهى « سايكس - پيکۆ »، وهك شتیه هیهكى فرمییى وابوو. چونكه تا ئەو کاته، خهلك هەر تیکه لاوبوون، تیره و هۆزهكانى « تووركیا، ئیران، عیراق و سووریا » پتوهندیی و ژن و ژنخوازییان له نیاواندا هەر هه بووه.

— به لێ، ئەو پتوهندیی و تیکه لاویى ژن و ژنخوازییه، هەر له كۆنه وه هه بووه و ئیستهش هەر ههیه.

پ43 : سالی « 1988 »، کارهساتى کیمیا بارانى شارۆچكهى « هه له بجه » روویدا. ئایا، ئەو کاته، چ پارتیكى ئیسلامیى، له گۆرپانه كه دا بوو، جا، ته نیا وهك هیزى بووی، هیشتا، خۆی ریتكه نه خستبێ، یا، وهك ئەوهى ریتكخستنیشى هه بووی!!!

و43 : ئەو کاته، ته نیا « بزوتنه وهى ئیسلامیى » هه بوو.

— رۆلیان له کارهساته كه دا چی بوو؟

« برایانى موسولمان »یش هه بوون. به لام، هیشتا خۆیان را نه گه یاندبوو. به هەر دوو باله كه یانه وه، هیلێ یهك و دوو، ریتكخستنێكى نه ئینییان هه بوو. به لام، ئەوى ورد هورده، له گۆرپانه كه دا دهنگى هه بوو، ته نیا هەر، « بزوتنه وهى ئیسلامیى » بوو.

— له « هه له بجه » رۆلیان چی بوو؟

وه لالا، خۆت دهیزانى، رۆلیان چی بووی! کیمیا باران ریتی لێ ناگیرێ.

— مه به ستم ئه وهيه، پيش ئه وهى كيميا باران بكرى، ئايا، له پزگار كردنى « هه له بجه » دا رۆليان چى بوو؟ ده لئين: ئه وانيش، وهك هيزه كانى ديكه ي « پارتىي، يه كيتىي و سۆسياليسىت »، به شدارىيانكر دووه، ئايا وايه؟ وه لئلا، « بزوو تنه وهى ئيسلامىي » شى تيدا به شدار بوو. به راستىي، به وردىي نازانم. به لام، ئه وىش به شدار بووه. واته: له پزگار بوون، پاشان، به دهنگه وه چوونى خه لكه كه و تهرم شار دنه وه شدا، به شدارىيكر دووه. دياره، خۆتان ئاگادارن، كو ماري ئيسلامىي « ئيران » يش، رۆلئكى كاريگه ريان هه بووه. به تايبه تىي، له رووى راگه يان دنه وه، كار هه ساته كه يان به گه لانى جيهان ناساند.

پ 44: له « 1994. 05. 01 » دا، فتيله ي جهنگى نيتوخۆ، له نيوان « پارتىي و يه كيتىي » دا هه لگيرسا. ئيوه، وهك هيز ئىكى چه كدار، وهك پارتىيى ئيسلامىي راميارىي، ئه و كاته له كوئى بوون؟ رۆلتان چى بوو؟
 و 44: ئيمه، ئه و كاته، له گه ل « يه كيتىي » دا، له جهنگدا بووين. يا، خۆمان بۆ جهنگ ئاماده ده كرد، له به رانه ر يه كديدا وه ستايووين.
 — سالى « 1994 »؟

ئه و كاته، ئيمه، له به ره ي « پشده ر » بووين. ئا، ئه وا بىرمكه وته وه. كاك دوكتو ر! من له « سالاره »، له كوئى ستانى « كىلئى » بووم. به زارا وهى خۆمان، ئه و كاته، « هيزۆ » مان ئازاد كر دبوو. « هه لئشۆ » شمان هه ر ئازاد كر دبوو. چه ن كوئى تىكمان، له دهس « يه كيتىي » ده ره يتابوو. واته: به ره ي « پشده ر » مان، له وئى كر دبووه. ليره، به ره ي « شاره زوور » مان هه بوو. من له « سالاره » بووم. « عه لى حه سۆ ميرخان »، له « قه لادزئى » بوو، وه لامى بۆ ناردم و كوئى بووى: ئيمه ليره وه، له گه ل « يه كيتىي » دا خه رىكين، تووشى شه ر ده بين. ته گبىر تىكمان بۆ بكن.

ئيمه ش گوتمان: ته گبىرى چىتان بۆ بكه ين؟ ئيمه، وا ليره دانىشتووين. له ئه و ئيه دوور بووين. ئىدى، ئيمه فرىاي ئه وه نه كه وتين، وه لامى بۆ بنىرينه وه، دواى ئه وه، يه كسه ر جهنگه كه دامه زرا. « عه لى حه سۆ » و كو مه له كه ي كوژران. خه لكى كيش له « يه كيتىي » كوژران. ئىدى، شه ره كه له ئه وه وه دامه زرا و گه رمبوو. ئيمه ش، ئه و كاته، له گه ل « يه كيتىي » دا، له جهنگدا بووين.

— له جهنگدا بوون. واته: وهک من تیگه یستم، له گهال « پارتیی » دا بوون و دژی « یه کیتی »، سووکه یارمه تییه کی یه کدیتان داوه. وایه؟

هه لبته، له یه که مین جهنگی نیو خۆدا، به پیتی هیندی هه وال و زانیاری، له هیندی شویندا، برادرانی « پارتیی »، دژی خه لکی ئیمه، له گهال برادرانی « یه کیتی » دا، هاوکاری بیانکردبوو. به لام، بی گومان، برادرانی « پارتیی » ش، بق پزگار کردن و دهر یازکردنی، هیندی خه لکی ئیمه، هاوکاری بیانکردبوو. وهک چۆن، دوایی نه وانیش لیتیانقه وما، ئیمه ش، زۆر هاوکاری بیانکردن. ههروه ها، وهک « یه کیتی »، چۆن لیتیانقه وما، له ږتی بنده و براینمانه وه، هاوکاری بیانکردن. چونکه، به راستیی، ئیمه پیمان خووش نه بوو، کابرا، لتی دهقه ومی، په نات بق دینتی، دهره تی لی بیینی، هه میسه، نه وه مان به پیچه وانهی جوامیر بیمانه وه زانیوه.

دوای نه وهی، « پارتیی » ش شه ږی ده سپی کرد، به راستیی، نه و کاته، ئیمه پیمان خووش بوو، « پارتیی » له گهال « یه کیتی »، له جهنگه که وه تپوه گلا! بق؟ چونکه، دیاره، ئیمه به ته نیا، دهره قه تی « یه کیتی » مان نه دما. واته: پیمان خووش بوو، « پارتیی » شه ږیکا و وهک بلتی، پارسه نگی کمان بق راگری!

به لام، له به ره ی « پشدر و شاره زوور »، ئیمه یارمه تی « پارتیی » مان داوه. برادرانی « پارتیی » لاواز بوون. دیاره، له شوینی دیکه، « پارتیی » دهسه لاتیان هه بووه. نه گینا، له و شوینانه ی ئیمه، هاوکاری بیانکردوون، نه وان وهک بلتی، میوانی ئیمه بوون.

پ45 : دیاره، نه و ږی « پارتیی و یه کیتی »، په ره مانیکه هاو به شیان هه یه. ده سال له مه و بهر، واته: سالی « 1992 » دامه زراوه. هه ر دوای نه وه ش، سیستیمی « فیدرالیی » یان، بق گلی « باشووری کوردستان » راگه یاند. ئیوه، راتان به ران بهر به و « فیدرالیی » یه چییه؟

و45 : ئیمه، سه باره ت به و ئاشتبوونه وه و دانیشته، — به ران بهر به مافه که وهک « فیدرالیی »، نه ک دانیشته که!

وه للا، ئیمه پیمان وایه، له هه لومه رچی ئیسته ی « کوردستانی عیراق » دا، نه وه لانی که می، مافی ره وای نه و گه له ی ئیمه یه، که له وه ریمه ی خویدا، فرمان ره وایی خوئی، به ده سی خوئی بی.

دیاره، گەر برادره رانی « پارتیی و یه کیتیسی »، باوه ریان و ابی، باسی سه ره خوئی بکهین، بۆمان سه ر ناگرئ، هر هیچ نه بی، ده بی، کاتی باسی « کوردستان » مان کرد، باسی میریی نیوه ندییسی له گه ل بکهین. بۆ نه وهی، پیمان نه لئین، نه وانه جیا وازیخوا ییدنه کهن و چی و چی دیکه! هر چی چۆنیتی، من پیم وایه، نه وه لایه نیکی که می نه و مافه یه، که ده مانکه وئ.

پ46 : کاتی هه لبژاردن، « بزووتنه وهی ئیسه لامیی »، به شداریی له هه لبژاردنه که دا کرد. له دوا ی دهنگه کانی « پارتیی و یه کیتیسی »، دهنگیکی زۆری هیتا. وا بزانه، له گه ل « یه کگرتوو » دا بوون. ئیوه ده تانته وانی، له په رله ماندا به شدارین؟

و46 : مه رجیکیان دانا بوو، هر لایه نی له « 7/ » که متر بیتنی، ناتوانی، به شداریی. ئیمه له « 5/ » مان هیتا.

— نه تانده توانی، له ده سه لاتی میرییدا به شداریی بکه ن؟
به شداریی مان کرد.

— به چی؟

به دوو شالیار.

— به لام، له په رله ماندا نه بوون.

خویان نه یانه هتشت، له په رله ماندا بین. له میرییه که شدا، کاتی ماوه میان داین، له کابینه ی میرییه که ی نه و کاته پیکه وه بوون، به دوو شالیار به شدار بووین.

— واته: یه که مین کابینه ی میریی.

به لئ. دوا ییش، له ده سه لاته که ی « یه کیتیسی » شدا، هر به دوو شالیار به شدار بووین.

— باشه، نه و کاته ی ئیوه، دوو شالیارتان هه بوو، دواتر، جهنگی نیوخۆ دروست بوو، ده سه لاته که ش، به سه ر دوو به رتیه به رتیییه که ی « هه ولتر » و « سوله یمانیی » دا دابه شبوو. ئایا، له هر دوو لا شالیارتان هه بوو؟

ئیمه، له گه ل « پارتیی »، له یه که مین قوناغدا، نه و کاته ی پیکه وه بووین، به نه نجام نه که یشتین. چونکه، له سه ر نه ندازه ی چۆنیتی به شداریی کردنمان، ریک نه که وتین. دوا یی، کاتی « پارتیی » توانی، « یه کیتیسی » له « هه ولتر »

دهرکا، تانکی هینا و ئهوانه، خوٲتان دهیزانن، « 08/31 » چسی پروویدا؟ بوون به دوو بهر پٲوه بهرایه تیی. ئه و کاته، ئیمه وهک ته وژمی بووین. له زوژ رهوشی ئهوسای « بزووتنه وه » نارازی بووین. « مام جه لال »، داوای له ئیمه کرد و گوتی: فلان کهس، کهر ئیوه به شداری بیکه ن، پینچ شالیارتان دههینن.

— ئه مه له میریی « سوله یمانیی » دا بوو؟

به ئی. میریی « سوله یمانیی »، هیشتا دا نه مه زابوو. گوتم: وه لالا « مام جه لال »، ئیمه پیمان باش نییه، به راستیی، له وه ته بهر پٲوه بهر تیبیه دا به شداری بن. ئیمه، پیمان خو شبوو، به یه که وه بن. کاتی، پٲکیشه وه بوون، ئه وه بوو، به نه نجام نه گه یشتین. ئیسته ش، پیمان باش نییه، ئیمه به شدار بین. ئه و کاته، من سه ره رشتیی ئه و ته وژمه م ده کرد.

— به ئی.

ئه وه بوو، ئه و جه نکه ملی گرتین. بلٲین: ئه و باره ی « پارتیی و یه کتیی » به و شٲوه یه بوو. « یه کتیی » دهرکا، داوایی گه رایه وه.

پیش ئه وه ی، « یه کتیی » بگه رٲته وه، مامو ستا مه لا « عه لی »، به هه له داوان چوو بۆ « هه ولٲر ». ئه و کاته، ئیمه، به نده و ئه وانه ی، راما ن له سه ری نه بوو. بی گومان، ئیمه نارازی بووین، به شداری بیکه ین. به تایبه تیی، « پارتیی » تازه تانکی رژی می هینابوو، به پالپشتی ئه وان توانی، « یه کتیی » دهرکا. په ره مان دووله تبوو یوو، میریی هه ریم دوو که رتبوو یوو، گوتمان: شتیکی خراپه و ئیمه به شداری نا که ین. چونکه، ئه وه ده گه یه نی، دان به و باره دا بنٲین، ره وای پٲبده ین. له به ره وه، ئیمه نارازی بووین و بلا فو کٲکی شمان دهر کرد. به لام، ئه وه بوو، به شداری کرا. له به ره وه، کاتی پٲکه وه بووین و له پارتی کدا بووین، به دوو شالیار به شداری ممان کرد. کاک « موچه مه د بازانیی »، شالیاری کشتو کال بوو، کاک مه لا « عه بدولغه نیی » یش، بلٲین. شالیاری بی شالیار که بوو.

— شالیاری هه ریم.

داوای ئه وه، له گه ل « یه کتیی » شه پمان بوو. ئه و کاته، سالی « 1997 » بوو. به دلنیا یییه وه ده ئیم: ده سپٲشخه ریی له براده رانی « یه کتیی » یه وه بوو. کاتی، جه نکه که دروو ستبوو، « ئیران » نیوژی کردین و جه نکه که راگیرا.

بئی گومان، مامۆستا مه‌لا «عه‌لی»، سه‌رکردایه‌تی ئه‌و کاته بوو. ئه‌و کاته‌ش، من هه‌ر رام نه‌بوو، به‌شداریبه‌که‌ین. به‌لام، له «تاران» ناویژیان کردبوو، من له‌وێ نه‌بووم. ریککه‌وتبوون، ئیمزایانکردبوو، به‌شیوه‌یه‌کی ئۆتوماتیکی، به‌دوو شالیار به‌شداریی له‌کابینه‌ی

— «سوله‌یمانیی»

«یه‌کیتیی» دا بکه‌ن. ئه‌و چاره‌ش، ئیمه‌ هه‌ر قایل نه‌بووین و گوتمان: باشه، شه‌ر ناکه‌ین و ریکده‌که‌ینه‌وه. به‌لام، بۆ به‌شداریبین؟ چاکتر وایه، به‌شدار نه‌بین. به‌تایبه‌تی، دوا‌ی شه‌ر، یه‌کسه‌ر بچی، له‌میرییدا به‌شدار بی، شنتیکی سه‌یر ده‌کا! به‌لام، گرنگ ئه‌وه‌بوو، ئه‌و کاته، هه‌موومان هه‌ر «بزووته‌وه» بووین.

ئه‌وه‌ی «پارتیی» ش، هه‌ر له‌سه‌رمان که‌وت. چونکه، رامان نه‌بوو، ئه‌وه‌ی «یه‌کیتیی» ش، هه‌ر له‌سه‌رمان که‌وتبوو. بۆیه، له‌هه‌ر دووکیان به‌شدار بووین. به‌لام، ئه‌وه‌بوو، یه‌که‌مین به‌شداریی، پێش «1996»، له‌که‌لیان ریک نه‌که‌وتین. ئیسته‌ش هه‌ر له‌یادمه، کاک «مه‌سه‌عود» و ئه‌وان گوتیان: ده‌بی، یه‌ک شالیارتان هه‌بی. ئیمه‌ گوتمان: سێ شالیارمان ده‌وی. له‌سێ که‌مترمان ناوی. دوا‌یی، به‌دوو شالیاریش قایل‌بووین. به‌لام، ریک نه‌که‌وتین، دوا‌ییش، له‌وه‌لومه‌رجه‌ی دوا‌ی «08/31» دا، مامۆستا مه‌لا «عه‌لی» و ئه‌وان چوون، به‌شداریبیانکرد.

— ئیسته، ئه‌وان شالیاریان ماوه.

لای «پارتیی» نه‌خێر.

— ئه‌دی لای «یه‌کیتیی»؟

ئیمه، دوو شالیاری سه‌ر به «بزووته‌وه» مان هه‌بوو. شالیاری «داد» مامۆستا «عبدولرحمان نه‌وره‌سیی». شالیاری «ئه‌وقاف» کاک مه‌لا «موحه‌مه‌دی مه‌لا عومه‌ر»، برا‌زای مامۆستا مه‌لا «عوسمان» بوو. ئیسته، کاک «عبدولرحمان نه‌وره‌سیی» ده‌سیکی‌شاوه‌ته‌وه، کاتی ته‌واو بوو. کاک مه‌لا «موحه‌مه‌دی مه‌لا عومه‌ر» ییش، وه‌ک ئیمه‌ ناگاداریین، هه‌ر له‌شوێنی خۆی ماوه.

جگه‌ له‌وانه‌ش، جیگرکی شالیار هه‌یه، کاک «جه‌مال ئه‌شرف»، ئه‌ندامی «شورای کۆمه‌ڵی ئیسلامیی» هه‌ و جیگری شالیارگه‌ی «نێوخۆ» یه‌. به‌لام، ئیمه‌ له‌گه‌ل «یه‌کیتیی»، به‌ئه‌نجام نه‌گه‌یشتین، تا، له‌سه‌ر ئاستی

شالیار بەشدارییبکەین. ئیمە گوتمان: دوو شالیارگەمان بەدەنی. یا، بە لانی کەمەو، شالیارگەیه کمان بەدەنی، خۆمان هەمووی بەرپۆه دەبەین، بە شالیار، جیگری شالیار، بەرپۆه بەری گشتیی و هەموو ئەوانی دیکەو، هەر لە خۆمان بن. بۆ ئەوێ ئیمە، بەرپۆه زمان دیاری، یزانین، ناخۆ ئیمەش، چۆن خۆمان تا قیدە کەینەو؟

هەلبەتە، برادەرانی «یەکی تیی» قایل نەبوون. گوتمان: ئەو میریی لە نیو مێریددا دەگریتهو. ئەو مان بۆ ناکرێ.

ئیمەش، لەبەر ئەوێ، ئەزموونی تالمان هەیه، گەر شالیاری، هیچی بە دەس نەبێ، بۆ بەشداریین؟ چونکە، کاتی خۆی، لای «پارتیی»، بە دوو شالیار بەشدارییکرا، شالیارە کانمان، سەرئەنجامیان باش نەبوو. لەوانەیه، وەک خۆیان، کەمێ قازانجیان کردبێ. بەلام، هیچ قازانجییکیان، بە «بزووتنەو» نەگیان و بۆ پارتە کەشمان باش نەبوو.

هەر وەها، دوايي، لای «یەکی تیی» ش بەشدارییکرا، بە هەمان شیوێ پێشوویو، پارت، هیچ کەلکی ئەوتۆی لێ نەبینی. شالیارە کانمان، کاریان باش نەدەرۆی. پەرچیان لە بەردەمدا قوتکرا بۆو. ئاستەنگیان بۆ درووستکرا بۆ. گوتمان: گەر شالیارگە کە، بە ئەواویی، لە دەسی خۆماندا نەبێ، بە چاکێ نازانین، بەشداریی تیدا بکەین. ئیستەش، لەو رێککەوتننامەیهی، لەگەڵ «یەکی تیی» دا هەمانە، کەلکی تیدا نووسراو، دەلی: «کۆمەڵی ئیسلامیی» بۆی هەیه، بە پێی رێککەوتننامە «تاران» لە میریددا بەشداریی، هەر کاتی ویستی، بەو رێزەیهی دیکەو.

پ47: دوايي ئەوێ، چوار سال، هەر دوو لای شەپکەر، لە پەرلەمان دابران، فراکسیۆنی «زەرد و سەوز»، بە پێی رێککەوتننامە «واشنتن» رێککەوتن، پێکەو کاربەن. ئەو بوو، رۆژی «2002. 10. 04»، جارێکی دیکە، پەرلەمانی «کوردستان» یەکیگرتەو، ئەو دوو فراکسیۆنە، پێکەو دانێشتنەو. ئێو، راتان بەرانبەر ئەو دانێشتنە چییە؟

و47: بە راستیی، ئیمە، ئەو بە شتیکی باش و پێویست دەزانین. دەبوو، ئەو کارە، زووتر بکرایە. پێمان وایە، کات زۆر تێپەری، هەلی زۆر لە بەر دەسدا بوو، بە دلنایییەو دەلێم: دەگونجا، ئەو هەنگاوانە ئیستە دەنرێ، پێشتر بنرانایە. ئەو سەبارەت بە دانێشتنە کە.

سه بارهت به وهی ئیمه پیمان چۆنه؟ ئیمه پیمان وایه، ئەو تهبابی و پیکه وه کۆبوونه وهیهی ئەندامانی په‌رله‌مان، ئەو پیکه وه دانیشتنه‌ی « مام جه‌لال » و کاک « مه‌سه‌عود » و ده‌س خسته‌تته‌ نیو ده‌سی یه‌کدییه، گهر له باوه‌ر و ویستی خۆیا نه‌وه هه‌لقوولا‌بێ، به راستیی، شتیکی زۆر باشه. به‌لام، گهر له ده‌روه پیمان راگه‌یه‌نرابێ، یا، گوشاریان له سه‌ر دانرابێ، یا، وه‌ک مه‌رجێ به سه‌ریاندا سه‌پینرابێ، که ده‌بێ، وا بکه‌ن، به راستیی، پیمان باش نییه. چونکه، پیمان وایه، هه‌ر کاتێ، ئەو داواکاری و گوشاره‌ لاجوو، شته‌که، بۆ دۆخی جارانی خۆی ده‌گه‌رێته‌وه. هیواداریشین، ئەو په‌رله‌مان و ئاشتییه، ئەو ده‌سخسته‌تته‌ نیو ده‌سی یه‌کدییه، له سه‌ر حسییی هیچ که‌س و هیچ لایه‌نتیکی دیکه نه‌بێ. ته‌نیا هه‌ر، بۆ راژه‌کردنی گه‌ل بێ. نه‌ک، بۆ به‌دییه‌نانی ئامانجیکی ته‌سکی پارتایه‌تی بێ، خه‌لکی دیکه‌ش، له په‌راوتزدا دانین، درێژخایه‌نبێ، ته‌نیا شتیکی راگه‌یاندن نه‌بێ، به‌لکوو، هه‌ولبدری، شتیبێ، له باوه‌روه هه‌لقوولا‌بێ، کاریکی پامیاری بێ، به‌کاریبێ و که‌لکی لێ وه‌رگیرێ. بۆ ئەوه‌ی، گرفته‌کانی گه‌له‌که‌مان، چاره‌سه‌رکری، گرفتی « پامیاری، ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی و بیر »، ئەو گرفته‌نای هه‌یه، نه‌ک ته‌نیا هه‌ر، شتیکی وایێ، کیشه‌ی په‌رله‌مان، شتیکی رووکه‌شی و پرواله‌تی بێ، له پشت په‌رله‌مانه‌وه، شته‌کان سازکری و دوایی، بۆ په‌واییبێدانتیکی رووکه‌شی، بۆ چه‌واشه‌کردنی خه‌لک، له نیو په‌رله‌ماندا، ده‌نگدانیکی پرواله‌تی له سه‌ر بکه‌ن.

پ48: گهر له ماوه‌ی ئەم شه‌ش مانگدا، وه‌ک ده‌لێن: هه‌لبژاردنی نوێ، بۆ په‌رله‌مان کرا، ئێوه وه‌ک « کۆمه‌ل » به‌شداریی تیدا ده‌که‌ن؟
 و48: ئیمه، ئێسته ناتوانین، ئەو بریاره‌بده‌ین. چونکه، ئەو کاته، ئیمه ته‌ماشاده‌که‌ین، چی به به‌رژه‌وه‌ندی گه‌له‌که‌مان بزانی و له چوارچێوه‌ی « شه‌رع »دا جیببێته‌وه، وا ده‌که‌ین. به‌لام، ئێسته، جارێ بۆ ئەو بریاره، زوو، تا بزانی، ئاخۆ، په‌وتی رووداوه‌کان چۆن ده‌بن، ئاخۆ، په‌رله‌مان تا که‌ی به‌رده‌وامده‌بێ؟ ئەم ئاشتی و سه‌ردانی یه‌کدی کردنه، تا کوێ بر ده‌کا؟ چۆن ده‌بێ؟ چ به‌ره‌میکی ده‌بێ؟ نایا، بۆ راژه‌کردنی گه‌له‌که‌مان ده‌بێ؟ چونکه، جارجار، هیندێ شت ده‌ببێستین! به راستیی، ئیمه له سه‌ر هیندێ شت، تیببێنمان هه‌یه، له زۆر شتیشدا، قسه‌ی خۆمان قووت

دهدینه‌وه، دان به خۆماندا ده‌گرین، به پیتی لیکدانه‌وه‌ی خۆمان بی، له پیناوی به‌رژه‌وه‌ندی گشتییدا ده‌یکه‌ین و ده‌لێن: ره‌وشی که‌له‌که‌مان ناسکه. نه‌گینا، زۆر جار، بایه‌خمان پی نادرئ، مافمان پیتشیلده‌کرئ. به راستیی، ئه‌وانه به شتیکی خراب ده‌زانین. به‌لام، دانمان به خۆماندا گرتوه و به‌گه‌شبینیشه‌وه، ته‌ماشای ئه‌و باره‌ ده‌که‌ین. له راستییدا، من به‌ته‌ماشم، شتی له‌و باره‌یه‌وه بلۆکه‌مه‌وه.

وه‌ک گوتم: ئه‌و دانیشتنانه‌ی ئه‌ندامانی په‌رله‌مان، شتیکی باشه. من به‌هه‌نگاو و هه‌لوێستیکی باشی ده‌زانم. به‌لام، له‌به‌ره‌وه‌ی، هێنده‌مان نه‌گه‌وه‌نی‌تال، له‌هه‌موو ئه‌و براده‌رانه‌ی «پارتیی و یه‌کیتی» دیوه، ئه‌و دوو لایه‌نه، هێنده پیکه‌وه دانیش‌توون، پیکه‌وه ته‌وقه‌یان‌کردوه و ریکه‌وه‌تنامه‌یان ئیمزاکردوه، هێچی لی سه‌وز نه‌بووه، بۆیه، که‌می به‌نیگه‌ران‌یی‌یه‌وه، ته‌ماشاده‌که‌ین. نه‌گینا، هیوادارین، وه‌ک گوتم: درێژ‌خایه‌نبی، قوولبی، پایه‌داربی، له‌راژه‌کردنی خه‌لکدا بی، نه‌ک بۆ پشگۆ‌خستن و له‌روودامانی خه‌لکی دیکه‌ بی، هێندئ کۆنه‌ حسابات پاکتاو‌کرئ. چونکه، جار‌جار، هێندئ شت ده‌بیستین!

— باشه، گه‌ر هاتوو، هه‌لبژاردن‌کرا، ئێوه‌ش به‌شدار‌یی‌تان‌کرد. به‌لام، دهر نه‌چوون. یا، هه‌ر له‌بنه‌ره‌تدا، به‌شدار‌یی‌تان نه‌کرد. ئه‌و دوو لایه‌نه پیکه‌اته‌وه، له‌سه‌ر ئه‌وه ریکه‌که‌وتن، یه‌ک په‌رله‌مانی یه‌ک‌گرتوو پیکه‌یتن، یه‌ک مێری یه‌ک‌گرتوووش دامه‌زرێن، ئێوه، تا چهن، به‌بریاره‌کانی ئه‌و په‌رله‌مان و میرییه «شهرعی» یه‌وه پابه‌ندده‌بن؟

خۆی ئه‌و شتانه، هه‌موویان وه‌ک گریمان وان. له‌و کاتانه‌دا، گه‌ر وابی، به راستیی، هه‌لبژاردنیکی داد‌گه‌رانه و ئازادانه بکرئ، پیمان وابی، راقه‌ له‌ویست و ئاره‌زووی گه‌ل ده‌کا، پیمان وابی، زۆر به‌چاکی، جیی ئیمه‌شی تیدا ده‌بیته‌وه، ره‌نگه، ئیمه‌ش به‌شدار‌یین.

— ده‌لێم: گه‌ر به‌شدار‌بوون و دهر نه‌چوون، چی ده‌که‌ن؟ گه‌ر وابوو، پیمان له‌وه‌لبژاردنه‌ بوو، پیمان وابوو، هه‌لبژاردنیکی راست و چاکه، نه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی کاتی خۆی کرا، دواییش، هه‌ر کام له‌براده‌رانی «پارتیی و یه‌کیتی» بلا‌فۆکیان دهر‌کرد و گوتیان: فرتوفیل و گزی تیدا بووه، ئیمه‌ش، له‌هه‌ر دووکیان پتر پیمان وابوو، فرتوفیلی زۆری تیدا بوو. گه‌ر وابوو، به‌کرده‌وه‌ زانیمان، ئه‌نجامی ئه‌و هه‌لبژاردنه، له‌باوه‌ری

ئەو گەلەو ھەلقوولاًو، بە دانیایی، ئیمە، ریزمان بۆ ئەو باوەرکردنە ھەبە، کە لە ئەجمامی، ویستی گەلەکەئە خۆمانەو ھەلقوولاًبۆ. با، لە رووی «شەرعیی» شەو، تیبینیییمان لە سەری ھەبۆ. بە لام، کاتئ کۆمەلانی خەلک بلین: ئیمە، ئەو ھەمان دەوئ و فلان شتمان ناوئ، ئیمە، ریزمان بۆ ھەوئ ئەو خەلک و گەلە، بۆ باوەری ئەو گەلە، بۆ ویست و ئارەزووی ئەو جەماوەرە ھەبە. جا، گەر تیبینیی «شەرعیی» شتمان، لە سەری ھەبۆ، بە دانیاییو ھەبۆ، بە ھۆ و ئامرازئ «شەرعیی»، باوەر ویستی ئەو خەلکە بگۆرئ، بۆ ئەو لایەنەئ، تۆ بە راست و پەوای دەزانئ.

پ49 : ھەلوئیتست بەرانبەر «1996. 08 31» چیبە؟ ئەو کارەئ «پارتیی» چۆن ھەلەسەنگیتئ؟

و49 : وەللاً، راستییەکەئ، بە یەکئ لەو روداوانەئ تەماشادەکەئ، لە میژووی گەلەکەماندا، پەلەیکە رەشبوو. چونکە، ئەو پڑیمەئ، چەندین سأل بوو، گەلەکەمانئ دمجەوساندەو و جینۆسایدئ دەکرد، «پارتیی» ھاواری بۆ بەرئ، بۆ و پشگیرییکا، بۆ ئەوئ، حساب لەگەل خەلکئ دیکەدا پاکتاوکا، کە پتیکەو بەرھیان ھەبوو، ھاوسەنگەریوون، ھاو میریی بوون. بە راستیی، ئەو مەینەتیەک و شتیکی خراببوو. ئیدی ناشلیین: ھەموو ئۆبالەکەئ، لە ئەستۆئ برادەرانی «پارتیی» باردەکەئ، کە ھاواریان بۆ «بەعس» بردوو. چونکە، گەر برادەرانی «یەکتیی» برادەرانی «پارتیی» یان تەنگەتاو و ناچار نەکردایە، پەنا بۆ بەر کاریکی وا بەرن، ئەو رووی نەدەدا. واتە: ئەوانیش، بەشی خۆیان، ھەر خەتایان بوو. بە لام، پتیم وایە، بۆ ھیچ شتئ نەدەبوو، ئەو کارە بکەن!

— بە رای تۆ، ئەو کارە ھەلە بوو، یا ناپاکیی بوو؟

وەللاً، من بە ھەلەئ دەزانم. بە لام، من پتیم وایە، «پارتیی»، بۆ ھیچ شتئ نەدەبوو، ئەو کارە بکا، ھەر چەندە، زۆر لەو پتیش تەنگەتاوکرانایە. وەک ئیمە، زۆر جار، مافمان پتیشیلکراو، تەنگمان پتئ ھەلچنراو. بە لام، بە راستیی، دانمان بە خۆماندا گرتوو و نەمان ھیشتوو، تووشئ ھەلەئ وا بین و پەنا بۆ ئەو جۆرە کارانە بەرین. چونکە، پتیمان وایە، ھەم میژووی گەلەکەمان لەکەداردەبۆ، ھەم خۆشمان ...

پ50 : دەر باره‌ی کۆنگره‌ی هیزه‌کانی ئۆپۆزسیۆنی « عێراق »، ئه‌وانه‌ی له ده‌وله‌ته‌کانی « ئەمێریکا و بریتانیا » کۆده‌بنه‌وه و قسه‌ده‌که‌ن، هه‌یج پتوه‌ندییه‌کتان له‌گه‌ڵیان هه‌یه؟ ئایا، گهر کۆنگره گیرا، به‌شداریی تێدا ده‌که‌ن؟

و50 : ئیمه، تا ئێسته، بریارمان نه‌داوه، به‌شدارییبه‌که‌ین یا نه‌که‌ین. چونکه، به‌رچاومان رۆشن نییه. ئیمه، وه‌ک شتیکی سه‌ره‌کیی، به‌ هه‌یج شتیه‌یه، باوه‌رمان به‌وه نییه، « ئەمێریکا » رێوشوێنمان بۆ دیارییکا. پێمان بلێ: وا بکه‌ن، به‌ ئه‌ویدا برۆن و به‌ ئه‌ویدا بچن! من، له‌ چاوپێکه‌وتنیکی که‌نالی « سه‌هر »یشدا باسکردووه. کاتی لێیان پرسیم و گوتیان: هه‌لوێستان چییه، گهر « ئەمێریکا » بێ و دژی رێژم بجه‌نگی؟ گوتم: وه‌للا، هه‌لوێستمان چۆن ده‌بی؟ « ئەمێریکا » میوانی ئیمه نییه، تا بلێین: به‌خه‌یربێتی! به‌ دوژمنی خۆشمانی نازانین، تا بلێین: بۆ هاتووی؟ واته: نه‌ به‌خه‌یرهاتنی ده‌که‌ین، نه‌ ده‌شلێین: بۆ هاتووی؟ دیاره، گهر خاوه‌نی « کوردستان » بین، ده‌سه‌لاتمان هه‌بێ، نایه‌لین، که‌س بێ پرسى ئیمه بێ. به‌لام، ئیمه خاوه‌نی « کوردستان » نین. ئه‌و براده‌رانه‌ی، خۆیان به‌ میریی ده‌زانن، ئه‌و پرسیاره ئاراسته‌ی ئه‌وان ده‌بیته‌وه.

سه‌باره‌ت به‌ « کۆنگره‌ی ئۆپۆزسیۆنی عێراق »یش، به‌ راستیی، به‌ر چاومان رۆشن نییه. له‌به‌رئه‌وه، هه‌ر چه‌نده، ئاگادارکراوین و بانگیان کردوین، — بانگراون؟!

به‌لێ. به‌لام، تا ئێسته، به‌وه نه‌گه‌یشتووین، بریارێکی ته‌واو بده‌ین، به‌شداریین یا نه‌بین. چونکه، وه‌ک گوتم: به‌رچاومان رۆشن نییه، نازانین، ئه‌و کۆنگره‌یه بۆ چییه؟ چۆنه؟ کێ سه‌ره‌رشتییده‌کا؟ ده‌یانه‌وێ، چی بکه‌ن؟ گریمان، براهه‌کیشمان نارد، چونکه، شتیکی واش هه‌بوو، پتر وه‌ک چاودێرێ ده‌چێ، تا بزانی، ده‌نگوباس چییه؟ نه‌ک بره‌وا، له‌ ئه‌وێ، هه‌لوێستی « کۆمه‌لی ئسیلامی » ده‌ربێ!

پ51 : باشه، گهر « ئەمێریکا » له « عێراق » بدا، هه‌لوێستی ئێوه چۆن ده‌بی؟ نالیم: به‌شدارییبه‌که‌ن یا نایکه‌ن؟ به‌لام، ئایا بێ ده‌نگده‌بن؟ ئایا دژ ده‌وه‌ستن؟ ئایا پیتان خۆشده‌بی؟

51: ئىمە، لاچوونى « بەعس »، بە ئاواتىكى لە مېژىنەى گە لەكەمان دەزانىن. پىمان وايە، بە شىۋەيەكى گىشتىي، ئاواتىكى لە مېژىنەى گە لەنى « عىراق » يىشە. « كابووس » يىكە، لە سەر سنگى ئۇ خەلكە لادەچى. ئۇ خەلكە، لە رەوشىكى خراپ و مەينەتبار رىزگار ياندەبى.

بە لآم، مەترسىي ئۇەشمان ھەيە، لە كۆلكى پىرەوينەۋە، بە سەر بەرازىدا بگەۋىن! بە راستىي، گەر دىكتاتورى لاچى، يەكىكى دىكەى لە جى دانرى، ئىمە، بە ھىچ شىۋەيە، ئۇ گۆرانكارىيەمان پى باش نىيە. چونكە، دىكتاتورى، ۋەك مارى ژنانكوشتوى لى كراۋە، لە پەلوپۆخراۋە، ماۋەى « 10 - 12 » سالى دەبى، دانى بە ۋ بارە تالەى « كوردستان » ناۋە، بۆ ئۇوان تالە، چونكە، گەر ئۇ ماۋەيەى « 31 ئۆگەستى 1996 » لى دەرگەين، ھاتنەۋە، ئىدى، « كوردستان » يان نەديۋە! گەر ئۇ رەۋشە بەردەۋامبى، لەۋە باشترە، دىكتاتورىكى دىكە دانىن. بە ھەناسەبىركى و چاۋبىرسىتىي، بۆ « كوردستان » بگە پىتەۋە، ئالۆزى بنىتەۋە. لە بەرئەۋە، نازانىن، چى دەبى؟ واتە: لاچوونى پىژىمى « بەعس »، شتىكى زۆر باشە. بە لآم، مەترسىيمان لە ئۇە ھەيە، دۋاى ئۇەۋەى، پىژىمى « بەعس » لادەچى، چى پۋودەدا؟ ئايا، رەۋشى « عىراق » چى لىدى؟ « كوردستان » بەرەۋ كۆى دەروا؟ چونكە، رەۋشى ئىستە، كە دلمان پىي خۆشە، خەلكىش ھەسۋى بە خۆشىي دادەنى و بە دەروۋيەكى خىرى دەزانى، گەر ئۇ بارەمان لى تىكچى، بە راستىي دەلىين: با ئەۋىش ھەر لاندەچى!

52: لەم ماۋەيەى پىشۋودا، « پارتىي »، پىرۆزەيەكى دەربارەى داھاتۋى « كوردستانى فىدرال » و « عىراق » نوۋسىبوۋ. ئىستە، لە سەر ئۇ پىرۆزەيە، لە گەل « يەكىتىي » شدا، رىككەۋتوون. لە ھەر دوۋ رۆژنامەى « خەبات و ئەلئىتىھاد » شدا بلاۋكرايەۋە. ئايا، ئۇ پىرۆزەيەتان دىۋە؟

52: ناردۋويانە.

— واتە: دىوتانە؟

بەلى.

— ھىچ تىبىنىيەكتان لە سەرى ھەيە؟

من دەبوۋ، تەماشامكردايە. بە لآم، بە راستىي، دەر فەتم نەبوۋ، بە وردىي لىي بگۆلمەۋە. لە بەرئەۋە، تىبىنىي لە سەر نادەم.

پ. 53 : بابه تيكي نوڻي ديڪه ماوه، ٺه وٺيش: جوڙي پٽوهندي بييه ڪانه. ٺايا، له گهل ٺه پارتانه ي خواره وهدا، پٽوهندي تان چونه؟ له پيشدا، له پارتنه « ڪوردستاني » به ڪانه وه ده سڀده ڪهين.

— به ڪيتي نيشتماني ڪوردستان:

و 53 : ريڪه و تننامه مان له نيواندا هه به. له به رٺه وه، پٽوهندي مان باشه.

— جوڙي ٺه و ريڪه و تننامه به چيه؟

واته: ريڪه و تننامه ي ٺه وه مان پٽه وه هه به، رٺ له به ڪدي بگرين، ڪاره ڪان بق به ڪدي ٺاسانه ڪهين. ٺيڻجا، گهر رٺيم، په لاماري ٺه به شه ي ميربي هه رٺم بدا، ٺيمه، دواي راوٺ ڪردن و نه خشه دانان، به شداري به ڪهين.

— پارتي ديموڪراتي ڪوردستان:

هر چه نده، ٺيمه، وهڪ « ڪومه لي ٺيسلامي »، وهڪ پارتي ڪي تازه دامه زراو، چهن جاري، له براده راني « پارتي » چوونه پيشه وه و ده سڀ پيشه خريمان ڪرد، تا، ناڪو ڪي له نيوانماندا رو نه دا و پٽوهندي مان باشبي. به لام، به داخه وه، تا ٺيسته، براده راني « پارتي »، هه نگا و ڪي باشي ٺه و ٽويان نه ناوه، ڪه ٺيمه چاوه روا نمانده ڪرد.

بق و ٽنه: تا ٺيسته، رٺيان نه داوه، راديق و ٽيليفيزيؤن مان له نيوجه ڪاني رٺير ده سه لاتي ٺه واندا هه بي. له گهل ٺه وه شهدا، هه موو بنڪه چه ماوه ري بيه ڪاني « بزوتنه وه » و « بزوتنه وه ي به ڪبووني ٺيسلامي »، ڪه ڪاتي خوي هه بوون، ٺيسته، له گهل « ڪومه لي ٺيسلامي » دان. ٺيمه، له « زاخو » و « دهوڪ » وه بيگره، تا « هه ولتر » و هه موو شوٽنه ڪاني رٺير ده سه لاتي براده راني « پارتي »، خه لڪمان هه به. ريڪه سنٽي ڪي پته و به هه يزمان هه به. چه ماوه ري ڪي باشمان هه به. به لام به داخه وه، به راستي، براده راني « پارتي »، تا ٺيسته، ٺه وه لامه باشه يان نييه!

له گهل ٺه وه شهدا، ڪاڪ « مه سهوود »، جاري نامه به ڪي نارديو، جاري بانگي ڪردين و چووين. جاري ڪيش، بي بانگ ڪردن سه رماندا. پاشان، دوو جاري ديڪه، بانگي ڪردين. به لام، ٺيمه گوتمان: له به رٺه وه ي ٺيه، چهن جار به لٽنتانداوه، مو له تي « ڪومه ل » بدن، به ٺاشڪرا ڪار بڪا، راديق و ٽيليفيزيؤن دانين، هيندي خه لڪي ٺيمه شتان گرتوه، هيندي باره گاي ٺيمه تان داگير ڪردوه، به لٽنتاندا بو، ٺه خه لڪه به ردهن، چاره سه ري بق

ئەو گرفتانه بدۆزئەو. بەلام، لەبەرئەو، هیچی چارەسەر نەکراوه، بە پتووستی نازانین، بێین. چونکە، کاتێ براكاتمان، لە گرتووخانه دا، بن، بارهگا کاتمان داگیرکرا بن و دەنگمان خەفەکرا بێ، بۆچی بێین؟! لەبەرئەو، بە پتووستمان نەزانی، بچین. هەلبەتە، ئەو ساردییەش، لە نێوانماندا نییە، وەک بڵێی، خواحافیزیمان لێ کرد بن. چونکە، ئێمە مەلبەندمان لە ئەوێ هەیە. بارهگای نێوچەشمان لە شارۆچکە « سۆران » هەیە. هەر وها، لە نێوچەکانی « دەۆک، زاخۆ » و ئەو نێوانە، خەلکیشمان هەیە. بەلام، بارهگا کەیان پێ داخستوون.

— حیزبی زەحمەتکێشانی کوردستان:

پتوهندییەکی وامان نییە. بۆ نمونە: لەگەڵ کاک « قادر عەزیز » دا، یەکدی دەناسین. چەن جارێ، لە سەر دەمی « بزووتنەو » دا، یەکدیمان دیو. بەلام، دواى ئەو، « کۆمەڵی ئیسلامی » مان راگەیاندا، چاوەرێمان دەکرد، هەموو ئەو لایەنە رامیارییانە بێن، پیرۆزباییمان لێ بکن، دەسەخۆشمان لێ بکن، سەرمانبەن. برادەرانی « زەحمەتکێشان » نەهاتن. لەبەرئەو، لە سەر ئاستی بەندە، سەردانیان نەکراوه. پێم وا نییە، برادەرانی دیکەش، سەردانیان کرد بن.

— بزووتنەو، دیمۆکراسیخوازانی کوردستان:

دیاره، لەگەڵ ئەوانیشدا، پتوهندییان هەیە. لەگەڵ مامۆستا « بەهادین نووری » و ئەواندا، یەکدی دەناسین. بەلام، پتوهندییە کەمان، رەنگە لە سەر ئاستی مەلبەند و ئەوانە بێ. واتە: هێندێ بۆنە هەبێ، بڕایانمان لەگەڵ ئەواندا، یەکدییان بینی بێ. بەلام، لە سەر ئاستی بەندە و مامۆستا « بەهادین »، یەکدیمان نەدیو.

— حیزبی سۆسیال دیمۆکراتی کوردستان:

لەگەڵ ئەواندا، پتوهندییان باشە. کاک « موحەممەدی حاجی مەحمود »، چەن جارێ هاتوو. سەردانی کردوین، راپۆرت و بیرورا گۆرینەو شەمان پێکەو هەیە. چونکە، وەک نێوچەى جوگرافییش بێ، لە یەکدیەو نزیکن. نێوچە کاتمان بە سەر یەکەوین.

— پارتی کارى سەربەخۆی کوردستان:

برادەرانی پارتی « کار » ییش، یەک دوو جار هاتوون. ئێمەش، سەردانمان کردوون. بڵێین: شتیکی ئاساییمان لە نێواندا هەیە.

— پارتی کۆمۆنیستی کوردستان:

له گه‌ل نه‌واندا، به هه‌چ شتویه، پتوه‌ندییمان نییه.

— پارتی پارێزگارانێ کوردستان:

پتوه‌ندییمان باشه. له گه‌ل کاک « عومەر ئاغای سوورچی »، من پتوه‌ندیی

تایبه‌تییم هه‌یه. وه‌ک پارتیش، نه‌وان سه‌ردانمان ده‌کهن.

— پارتی کرێکارانێ کوردستان — P.K.K.:

له گه‌ل براده‌رانێ « P.K.K. »، پتوه‌ندییه‌کی ئاساییمان هه‌یه و چه‌ن

جاری، هه‌م نه‌وان هاتوون و هه‌م ئێمه‌ش له ئاستی به‌رزدا، نوێنه‌رمان

سه‌ردانی کردوون، هه‌چ گرفتێکیشمان نه‌بووه و نییه.*

— پارتی « عێراقیی » یه‌کان:

پارتی کۆمۆنیستی عێراق:

هێنده‌ی من ئاگاداریم، هه‌چ پتوه‌ندییه‌کمان نییه.

— پارتی کۆمۆنیستی کرێکارانێ عێراق:

ئاگام لێ نییه، هه‌چ پتوه‌ندییه‌کمان هه‌بێ.

— مه‌جلیسی نه‌علائی ئیسلامیی عێراق:

پتوه‌ندییمان هه‌یه. له سه‌ر ئاستی « موحه‌ممهد باقر حه‌کیم » و له گه‌ل

بیرۆکانیان له « سوله‌یمانێ »، تا نه‌ندازه‌یه‌ک، پتوه‌ندیی باشمان هه‌یه.

— حیزبی ده‌عـه—وه:

پتوه‌ندیی باشمان هه‌یه. به راستیی، نه‌وان ده‌سپێشخه‌رییان کردووه، پتر

سه‌ردانمان ده‌کهن و له گه‌ل « حیزبی ده‌عوه » و رێکخه‌راوی « عه‌مه‌ل » دین.

— پارتی به‌عسی عه‌ره‌بی سۆسیالیته، نه‌و کۆمه‌له‌ی سه‌ر به « سووریا » ن

و دژی « عێراق » ن.

تا ئێسته، پتوه‌ندییه‌کی به‌و شتویه‌مان نییه.

— جوړتکی دیکه‌ی پتوه‌ندیی، له پتوه‌ندیی نێوان ئێوه و ده‌وله‌ته‌کانی

ده‌وروپه‌ر پیکدی. وه‌ک « ئێران »:

له گه‌ل « کۆماری ئیسلامیی ئێران »، پتوه‌ندییمان باشه. واته: وه‌ک چۆن،

براده‌رانێ پارتیه‌کانی دیکه، هاتوچۆیان هه‌یه، بیرۆی پتوه‌ندییان هه‌یه،

ئێمه‌ش، له « تاران » هه‌مانه.

* نهم پرسیاره، به نامه کراوه و وه‌لامه‌که‌شیم هه‌ر به نامه وه‌رگرتۆته‌وه.

— « توورکيا »:

هیچ پټوه نډییمان نییه.

— « سووریا »:

نه له گه‌ل پارته که یاندا، نه له گه‌ل ده‌وله ته که یاندا، هیچ پټوه نډییبییه کی و امان نییه. چونکه، ئیمه داو امانکرد، بیرۆی پټوه نډییبی بکه ینه وه. به لآم، نه وان گوتیان: له م هه لومهرجه دا ناتوانین. نهو بیرۆی پټوه نډییبییه کی، کاتی خوښی له سهرده می « بزووتنه وه » دا بوومان، ئیسته، وهک « بزووتنه وه »، سر به ماموښتا مه لا « علی » و نه وانه.

— ده‌وله تی « شانشینتی عه ره بستانی سعوریه »، هه م وهک وولات و هه م وهک ده‌وله تټیکی ئیسلامییش:

تا ئیسته، پټوه نډییبییه کی و امان نه بووه. به لآم، له نهو ماوه یه ی پټوودا، داوه تنامه یان نارډبوو. دیاره، تا ئیسته، رټک نه که وتوو، بچین. چونکه، نه وان ویستبوویان، پټویستی سهردانه که، له رټی « سووریا » وه بکری. ئیمه ش، برایانی پټوه نډییمان، پټیان باشبوو، له « ئیران » وه بکری. له بهر نه وه، سهردانه که دواکه وتوو.

له نهو ماوه یه شدا، له « کویت » وه هه ر بانگه ټشتنمان بۆ هات. به هه مان شټوه، هه ر دوو کۆچه که دواخرا. گه ر رټکه و ټی، پټکه وه ده یانکه یین.

— گه ر پټوه نډییبییه کی دیکه تان هه بی و خوټ ناگاداربی، له گه‌ل وولاتټیکی عه ره بیی یا ئیسلامییدا، که من ناوم نه هټنابی!

نیمانه.

— ئه دی، له سهر ئاستی « نه وروپا و نه مټریکا »، هیچ پټوه نډییبییه کی نټو ده‌وله تانتان هه یه؟

نه خټیر. بۆ نمونه: نوټنه رمان له « بریتانیا » هه یه.

— نه وه، نوټنه ری رټکخراوی خوټانه.

به‌لټی.

— دټینه سهر جوړټکی دیکه ی پټوه نډییه به رټکخراوه ئیسلامییه کانه وه له وولاته ئیسلامییه کاندا، بۆ نمونه: « حه ماس » له « فله ستین »:

هیچ پټوه نډییبییه کی و امان نییه. کاتی خوښی، پټوه نډییه ناسیاو ییمان هه بوو، له سهرده می « بزووتنه وه » دا، من سهردانمکردن. به لآم ئیسته، له و رۆژه وه « کۆمه‌لټی ئیسلامی » مان راگه یاندوو، رهنگه، برایانمان له

بیرۆی پتوهندیی له « تاران » سەردانیانکردبن و ئەوانیش، سەردانی
بیرۆکانی « حەماس و حەرەکەیی جیهاد »یان کردبێ. بەلام، له ئاستی
بەنده و بەرپرسیارانێ دیکەدا، سەردانمان نەبوو.

— « حیزبۆللا » له « لوپنان »:

ئەوانیش، بە هەمان شتێوه.

— « ئەخوان ئەلوسلیمین » بە گشتیی و له هەر شوێنی بن:

له گەڵ برایانی « یه کگرتوو », پتوهندیمان ههیه.

— مه بهستم له رێکخراوه عه ره بیهی و ئیسلامیه کانی دیکه یه. بۆ نموونه:

« میسری، سووریایی. ئوردونی ... »

نیمانه. کاتی خۆی هه مانبوو. له سه رده می « بزوتنه وه »دا، کۆچیکم بۆ

« ئوردوون، یه مه ن، سوودان » و ئەو شوێنانه کرد. له پێشدا، چاودێری

گشتیی « ئەخوان »م له « ئوردوون » بینی. پاشان، چاودێری گشتیی

« ئەخوان »ی « سووریا »شم، له « توورکیا » بینی. هه روه ها، ئه وه ی

« یه مه ن »یشمان بینی.

— رێکخراوی « طالیبان »:

هیچ.

— به هیچ جوژی. واته: پێش ئەوهش!

به زه رده هخه نه یه که وه، نه وه لّلا، نه پێش و نه پاشیش.

— رێکخراوی « ئەلقاعیده »:

ئەوانیش به هەمان شتێوه.

— هه رگیز نه تانبوو؟

نه خێر.

پ54: پرسیارێ هه یه، زۆر تابه تیه یه. چۆن له که سیتیی « بارزانی

مسته فا » ده روانی؟

و54: پێم وایه —، « مه لا مسته فا », بۆ هه لومه رجه ی ئەو کاته ی

« کوردستان », وه ک که سایه تیه یه کی کورد، که کوردی له ده ور ئالابوو،

گه لی کورد باوه ری پێ کوردبوو، به راستیی، یه کێ بوو، له ئەو

که سایه تیه یانه ی، له و سه رده م و هه لومه رجه ی خۆیدا، رۆلکی باشی

بینیوه. جا، له چه نده دا هه له یکردوو و له چه نده دا پتکاویتی، ئەوه یان

کاک «مەسعوود»، زۆر جار راژەبیکا. شت زۆر پوونکردنەوێهەکی «مام جەلال»یش رەنگە، هێندێ جار زیانی لێ بدار. ئەوێ له خەلکیشم بیستوو و خۆشم، ئەزموونم له سەری هەیه، ئەوێ که بلی، به گونجایی بزنام، ئەوێهەیه. ئەگینا، «به پیکه‌نینه‌وه» شتی دیکه زۆره، له سەر خەلکی بیلتین!

پ55: هەموو ئەو پرسیارانە گشتیی بوون و تەواو بوون. ئێستە، باسی بابەتیکێ دیکه دەکەین. ئەویش: پێوهندی به باری «کۆمەڵی ئیسلامی له کوردستان/عێراق» هەیه. پێش هەموو شتی، پێناسەیهکی «کۆمەڵی ئیسلامی» م بۆ بکه!

و55: له «08. 08. 1999» دا، «بزووتنەوێ ئیسلامی» پێشو، له گەڵ «راپەرین» دا یه‌کیانگرت و «بزووتنەوێ یه‌کبوونی ئیسلامی» یان پیکه‌تینا. ئێمه، له نیو «بزووتنەوێ ئیسلامی» پێشووتردا و له نیو «بزووتنەوێ یه‌کبوونی ئیسلامی» پێشووشدا، تەوژمی بووین.

به‌نده و خەلکی دیکه‌ی، له گەڵ مندا هاویربوون، تیبینیان، له سەر زۆر شت هەبوو. بۆ نمونه: که‌سانی هەبوون، به پێره‌و و به‌رنامه‌وه پابه‌ند نه‌بوون. کاره‌کانیان، به راوێژکردن به‌رێوه نه‌ده‌برد. دادپه‌روه‌ری، له کێشه‌ی «به‌یتولمال» دا، جێبه‌جێ نه‌ده‌کرا، هاوسه‌نگی یا نه‌ده‌گیرا، هاوسه‌نگی «شەرعی»، له هه‌لسوکه‌وتکردن له گەڵ خەلک، ده‌ورویه‌ر، پارت و ده‌وله‌ته‌کاندا، وه‌ک پێویست نه‌بوو. به کورتیی: کۆمەڵی تیبینیان هەبوو. پاشان یه‌که‌مین کۆنگره‌ی «بزووتنەوێ یه‌کبوونی ئیسلامی»، له مانگی «08. 2000» دا گیرا. پێش ئەوێ کۆنگره‌ بگیری، ئێمه، له گەڵ مامۆستا مه‌لا «عه‌لی» دا، کێشه‌مان هەبوو. له‌به‌رئەوه، له گەڵ ئەو و ئەو خەلکێ له ده‌وری بوون، به سەرپه‌رشتیی نوێنهری «کۆماری ئیسلامی ئێران»، رێککه‌وتننامه‌یه‌که‌مان له نێواندا ئیمزاکرا. ئێمه هەر ئەو کاته، به تەمابووین، کارتیکه‌ین، مامۆستا مه‌لا «عه‌لی»، له کۆنگره‌دا در نه‌چێ.

براده‌رانی «کۆماری ئیسلامی ئێران» داوایانکرد و گوتیان: با، رێککه‌وتنیکتان له نێواندا هەبێ، گەر مامۆستا مه‌لا «عه‌لی»، به‌و رێککه‌وتنەوه پابه‌ند نه‌بوو، ئەو کاته، بۆتان هەیه، هه‌لوێستی لێ وەرگرن و ده‌ریکه‌ن.

رێککهوتنهکه، هەر دوو لامان « مامۆستا و ئێمه » ئیمزایانکرد. یهکێ لهو خالانه ئهوهبوو، ههموو لایهکمان دهبی، به ئهجامهکانی کۆنگرهوه پابه‌ند بین. به‌لێ، کۆنگره ته‌واویوو. ئه‌و خه‌لکه‌ی سه‌ر به مامۆستا مه‌لا « عه‌لی » بوون، جگه له برایه‌کی و زاوایه‌کی خۆی، نزیکه‌ی هه‌یجیان دهر نه‌چوون. له ئه‌جامدا، گرفتمان بۆ درووستبوو. ئێمه‌ش، « کۆمه‌لی ئیسلامی »مان راگه‌یاند. بۆ ئه‌وه‌ی، هه‌موو ئه‌سه‌ و خراپه‌کاریی و که‌موکورییانه‌ی، له « بزووتنه‌وه‌ی یه‌کبوونی ئیسلامی »دا هه‌بوو، له ژێر سه‌رکردایه‌تی مامۆستا مه‌لا « عه‌لی »دا ده‌مانبینی و پێشمان چاره‌سه‌ر نه‌ده‌کرا، خۆمانی لێ دهریازکه‌ین.

ئیدی، به‌و شتیه‌یه، به‌ حسابی خۆمان، کۆمه‌لێکی ئیسلامییمان دامه‌زراند و راگه‌یاند، که به‌ به‌رنامه‌وه پابه‌ندبی. ئیسته، به‌رنامه‌یه‌کی رۆشمنان هه‌یه، کاره‌کان به‌ راویژ و به « شوورا »، له نێوان خۆماندا به‌ریوه‌ده‌به‌ین. « به‌یتولمال »، ئه‌و یارمه‌تی و ماله‌ی ده‌سمانه‌که‌وئ، چ ئه‌وه‌ی، به‌پیتی رێککهوتنه‌نامه له‌گه‌ڵ « یه‌کیتیی »، چ ئه‌وه‌ی، خه‌لک له دهره‌وه، چ ئه‌وه‌ی خێرخوازان له نێوه‌وه بۆمان ده‌نێرن، ده‌زانین، چه‌نده هه‌موو که‌سته‌یکیش ده‌زانێ، چۆن به‌ دادپه‌روه‌ریی خه‌رجده‌کری.

هه‌روه‌ها، هه‌لسوکه‌وتمان له‌گه‌ڵ خه‌لکدا، له‌گه‌ڵ « ئێران »دا، له‌گه‌ڵ لایه‌ته رامیارییه‌کاندا، به‌ شتیه‌یه‌کی نێوه‌ندیی رێکخستوه. چونکه پێشتر، پتر له سه‌ر ئاستی، پێوه‌ندیی تاکه‌که‌سیی بوو.

— ئایا، ئێوه له نێوخۆتاندا، رێک و ته‌بان، یا، ناکۆکن و له چه‌ن گرووپی پێکهاتوون؟

سه‌ویاس بۆ خوا، له نێوخۆماندا، زۆر رێک و ته‌با و تۆکه‌مین، هه‌م له نێوان ئه‌ندامانی سه‌رکردایه‌تی، هه‌م له نێوان سه‌رکردایه‌تی و ئه‌ندام و پێشمه‌رگه‌کانیشماندا، خۆشه‌ویستی و رێژ و متمانه‌ی چاک هه‌یه.*

« کۆمه‌لی ئیسلامی »، به‌ گیانێکی نوێ و به‌ هه‌ناسه‌یه‌کی نوێوه دامه‌زراوه. له لایه‌که‌وه، خۆمان به‌ درێژه‌پێده‌ری سه‌ره‌روه‌رییه‌کانی « بزووتنه‌وه‌ی ئیسلامی »، « بزووتنه‌وه‌ی راپه‌رین » و « بزووتنه‌وه‌ی یه‌کبوونی ئیسلامی » ده‌زانین، که له هه‌ر دووکیان پێکهاتوه. له لایه‌کی

* نهم پرسباره لاره‌کییه و ده‌لامه‌که‌ی مامۆستا، له نامه‌یه‌کی تایبه‌تییه‌وه وه‌رگیراوه.

دیکه شه‌وه، خؤمان به پرکه‌روهی که‌لٔن و بؤسایبیه‌کان دهم‌زانین. چونکه، ئەو که‌موکوورییانه‌ی، ئٔمه، ره‌خنه و گلله‌ییمان لٔیان هه‌بوو، چاره‌سه‌ر کراوه. تا ئٔسته‌ش، ئٔیشی خؤمان، به‌ره‌و گه‌شه‌کردن و به‌ره‌وپٔشچوون ده‌بینین. به‌لام، که‌موکووریشمان هه‌ر هه‌یه، هه‌سته‌شیان پٔ ده‌که‌ین، باوه‌پیشمان به‌هٔزه، خوا یاریٔ، چاره‌سه‌ری ئەو که‌موکوورییانه‌ش ده‌که‌ین.

پ 56 : ئامانجتان چیه‌؟

56 : له‌ راستییدا، که‌له‌که‌مان، که‌لٔکی موسؤلمانه، که‌لٔکی موسؤلمانی‌ش ده‌بٔ، هه‌موو شتیکی، به‌پٔی ئایینه‌که‌ی بٔ. به‌پٔی ئٔسلام بٔ، چ له‌ خه‌باتی رزگاربخوازی خۆیدا بٔ، چ له‌ کاتی چاره‌سه‌رکردنی کٔشه‌ی نه‌ته‌وه‌یی خۆیدا بٔ. واته‌: کاتی بیه‌ؤ، گرفتاری یامیاری خۆی چاره‌سه‌رکا و میری دهم‌زٔنٔ، یا بیه‌ؤ، هه‌سه‌ر ئامانجٔکی دیکه‌ی « شه‌رعیی » ژیان جٔبه‌جٔکا، ده‌بٔ، له‌ روانگه‌ی « شه‌ریعه‌ت » هه‌وه‌ بٔ. ده‌بٔ، له‌ سه‌ر بنچینه‌ی ئەو « شه‌ریعه‌ت » هه‌ بۆی بجٔ. ئامانجی ستراتیژییمان ئەوه‌یه، که‌مه‌لگه‌ی کورده‌واری و لٔ بکه‌ین، بٔخه‌ینه ژٔر سایه‌ی « شه‌ریعه‌ت » هه‌وه، بۆ ئەوه‌ی، له‌ هه‌ر دوو ژایانه‌که‌دا بٔخته‌وه‌رٔ.

— که‌سه‌ر هه‌لتان بۆ بره‌خسٔ، ئایا، ئامانجتان ئەوه‌ نییه، ده‌وله‌تٔکی « کوردستانی ئٔسلامی »، له‌ « باشووری کوردستان » دا دهم‌زٔنٔ؟ وه‌للا، که‌ر هه‌لمان بۆ بره‌خسٔ، چی به‌ قازانجی « دونیا و قیامه‌ت » ی ئەم که‌له‌مان بٔ، وا ده‌که‌ین. ئٔسته، براده‌رانی « پارتیی و یه‌کٔتی »، بۆ هه‌ر ده‌لٔن: « فیدرالیی » مان ده‌ؤ؟ چونکه‌ ده‌لٔن: له‌وه‌ پتر ناشٔ و توانامان نییه. که‌ر داوای ده‌وله‌ت بکه‌ین، ره‌نگه‌، هه‌ر هیچمان بۆ نه‌چٔته‌سه‌ر. با نه‌لٔن: یا هه‌موو یا هیچ! ئٔمه‌ش، که‌ر له‌ باریکی وادا له‌نگه‌برگرین، به‌ دٔنیاپییه‌وه، هه‌ر وا ده‌بین.

به‌لام، هٔندٔ گلله‌ییمان، له‌ براده‌رانی « پارتیی و یه‌کٔتی » هه‌یه، که‌ جارچار ده‌لٔن: بۆ ئەوه‌ی، براده‌رانی « توورک »، گلله‌ییمان لٔ نه‌که‌ن. یا سه‌رنجی « ئەمٔریکایی » یه‌کان پراکتیشن، پٔویست ناکا، باسی ده‌وله‌تی کوردیی بکه‌ین! ئٔمه‌ ده‌لٔن: با، به‌ شتیکی قه‌ده‌غه‌ی نه‌زانین. چونکه‌، وه‌ک بۆ خه‌لکی دیکه‌ ره‌وايه، بۆ کوردیش هه‌ر ره‌وايه. ئەگینا دیاره، که‌ر

ئىمەش، لە ھەلومەرجىكى وادا لەنگەرېگرين، دەبى، تەماشاي دەوروبەرکەمان بکەين. راستە، شتىكى ئايديال و ئامانجىكى بەرزمان ھەيە. بەلام، تەماشاي بارى رىاليزمىش دەکەين، چيمان بۆ دەسەدا؟!؟

پ 57 : شتىكى ئاشکرايە، ھەر گروپى، ھەر رېتخراوى يا ھەر پارتىكى پاميارى، چ « سىکولار » بى، چ « ئىسلامى » بى، گەر سەرچاويەكى ئابوورى سەر بەخۆى نەبى و ئەو سەرچاويە دابىن نەکا، دەبى، بە دەسەلاتىكى دیکەوہ پابەندبى. بۆ نمونە: گەر پارتىكى گەرورەتر، يارمەتى ئابوورى بدا، دەبى، لە زۆر شت چاوبنووقىنى. کامەيە، ئەو سەرچاويە ئابوورىيەى ئىوہ ھەتانە؟

و 57 : بە راستى، ئەو سەرچاويەى ئىمە ھەمانە و خۆمان پىوہ بەستۆتەوہ، لە ھاوکارى خەلک، دۆست و لايەنگرانى خۆمان پىکھاتوہ. جا ئەو سەرچاويە، چ لە نىوہوى وولات بى، چ لە دەرەوى وولات، بە تايبەتى، لە وولاتانى « ئەروپا » وە بى. بەلام، رېتککەوتننامەيەکمان لەگەل « يەکتىتى » دا ھەيە. ئەو برە يارمەتییەى وەرىدەگرين، وەک پىشتىرىش باسکرد، يەکتى لەو سەرچاوانەيە.

بە راستى، ئىمە، بە مافىكى رەواى خۆمانى دەزانين. چونکە، ئىمەش خەلکى ئەم وولاتەين و کورى ئەم گەلەين، ئەم دەسکەوتەش، ھى ئەم خەلکەيە و خواى پەرورەدگار، بۆ ھەموو ئەم خەلکەى ئەفراندوہ، کە لە سەر ئەم خاکە دەژين. لەبەرئەوہ، ھىچ ھەست بە منەتبارى ناکەين، کە خىرمان پى دەکرى. بە ئاشکراش گوتوومانە.

بەلام، لە لايەكى دیکەشەوہ، خۆمان وا راھىناوہ، گەر رۆژى لە رۆژان، ئەو يارمەتییەى، لە سەر بناغەى رېتککەوتننامەيەک وەرىدەگرين، بە ھەر بيانوويەکەوہ بى، رېتککەوتننامەکە نەمىنى، بەو پارە کەمەى، دەس خۆمان دەکەوئى، باوہرى پى بکەين و کارەکانى خۆمانى درىژە پى بدەين.

پ 58 : ئەوہى بە ئاشکرا، لە « کوردستان » دا دەبينرئى، تەنيا ھەر، ئەو چوار رېتخراوہ ئىسلامىيە « بزوتنەوہ، يەگگرتو، ئەنصار ئەلئىسلام و کۆمەلى ئىسلامى » ھەن. ئايا، « کۆمەلى ئىسلامى »، لە پووى قەبارە، توانا و دەسەلاتەوہ، بە پلە چەن دئى؟

58 : ئېمە، وا دېتە بەر چاومان: لە نىو ئىسلامىيەكاندا، لە رووى قەبارە، ژمارە، بنكەى جەماوەرى و لە رووى چۆنئىتى كادىرانىشمانەو، گەر يەكەم نەبىن، يا، لە پىش برايانى « يەكگرتو » ەو نەبىن، يا وەك ئەوانىن، يا لە دواى ئەوانىن. بە راستى، ئېمە، ئىستە وەنەبى، بلىين: برايانمان سەرژمىرىكى وردى لايەنەكانيان كردي، بەلام، هيندە هەيه،

— هيندەى هەستى پى بگەى!

هيندەى هەستى پى بگەم، يا لە پىش ئەوانىن، يا وەك ئەوانىن. بەلام، هيندە هەيه، ئېمە بە راستى، پتر لە سەر چۆنئىتى ئەندامەكانمان كار دەكەين. چونكە، بەرئىزت دەزانى، هەموو گەل، لە يەك پارتدا جىي نايئتەو. بەلام، گرنگ ئەو هەيه، ئەو پارتە پىشەرەوى هەيه، لە ئاستى ئەو ئامانجە « شەرىعى » و درووشمانەدا بى، كە بەرزىكر دۆتەو.

59 : چۆن لە جوولانەوى نەتەو هەيى و مافى چارەنووسى كەلانى جياواز دەروانى؟ مەبەستم كورد نىيە.

59 : من پىم وايە، گەر مافى چارەنووس، بۆ گەل هەبى، دەبى، بۆ هەموو گەلان وەك يەكبى. واتە: هەمان خەباتى رىزكارىخوازى، كە بە گەلەكەى خۆمانى رەوادەبينىن، هەمان ئەو ئامانجە رەوايانەى، گە خۆمان بەدیدیين، بە هەموو گەلئىكى دىكەشى رەوادەبينىن.

— بى جياوازی ئايىنى؟

بى جياوازی ئايىنى. ديارە، خواى پەرورەدگار، مرقى درووستكر دوو، هيندئىكى ئامادەيه، بەندايەتتى بۆ خوا بكا و شوين ئايىنى خوا بگوى، ئەو ئايىنەى، بە كۆتايى هەموو ئايىنەكان دەژمىرى.

هيندئىكى دىكەش هەن، ئامادە نىن، ئەو بەندايەتتییە بگەن. بەلام، هەمووى هەر مرقە. بۆيە دەبى، هەمووى بۆى هەبى، لە سەر خاكى خۆى بڑى، ئازادبى و ژيانئىكى مرويانە بڑى.

— من مەبەستم ئەو هەيه، بزوتنەو هەي نەتەو هەي و ئايىنى، لە يەك كاتدا، لە وولاتانى « فلهستين، بۆسنەو هەرسك، چىچىنستان، كشمير، كۆسۆڤو، داگستان، ... » هەمووى تىكەلكراو. هەموو موسولمانان، بە تايبەتتى، رىكخراو راميارى و دەولەتە ئىسلامىيەكان، پشگىرىيانكر درون. چونكە، كارى نەتەو هەي و باوهرى ئايىنىيان تىكەلاوكر دوو.

بۆ نموونە: بۆچی، ئەو ھەموو پشگیریییە «فلەستینی» یەکان دەکرێ؟ چونکە، گەلی «فلەستین»، لە گەڵ گەل و دەولەتێکی دیکە ناموسولماندا دەجەنگی. بەلام تەماشادەکە، کیشە ی کورد لەو کیشانە، گەلی ئالۆزترە. راستە.

— ئەمە بۆچی وایە؟ چونکە ئیمە، لە ھەر چوار پارچەکە «کوردستان»، لە ژێر دەسی چوار گەل و دەولەت داین، کە ھەر چواریان موسولمانن. واتە: خەلکە کە موسولمانن، دەولەتەکان ئیسلامیین و نیشتمانەکانیش، ھەر نیشتمانی موسولمانانن! لەبەرئەو، کیشە ئیمە، لە کیشە ئێوە گەلانە دیکە، بەرانبەر گەل ناموسولمانەکان دەجەنگن، گەلی ئالۆزترە. ئێوە، چۆن لەو کیشە دەروانن؟

ئێوە راستە. وەللا، بە دنیایییەو دەئیم: کیشە ی کورد، لە ھەموو بەشەکانی «کوردستان» دا، زۆر ئالۆزە. بۆ نموونە: چارێ لە شوپنێکی وەک «کۆماری ئیسلامیی ئێران»، میرییەکەشی، ھەر خۆی بە ئیسلامیی دەزانێ. دیارە، ئەوانی دیکە «تورکیا، عێراق و سووریا»، ئالیم: میریی ئیسلامیین. بەلام، وا دیارە، ھەر خۆیان بە موسولمان دەزانن. ئەو راستە، ئەو ئالۆزییە ھەیە.

بەلام، من پێم وایە، لە ئاییندەدا، گەلانی موسولمان ھەموویان، ناچار دەبن، یا دەبێ، پێز لە یەکدی بگرن، یا دەبێ، چۆک بۆ ویستی بەرە ی خۆراوا و «ئەمیریکا» دا بدەن. چونکە، نە «عەرەب» بێ «کورد»، ھێچی بۆ دەکرێ. نە «کورد» بە تەنیا، لە گەڵ «تورک، عەرەب و فارس» دا، ھێچی پێ دەکرێ. بۆ ئەو، گەلانی موسولمان بتوانن، لە وولاتی خۆیاندا سەرەرز بژین، دەبێ، ھەموویان پێز لە یەکدی بگرن، یا دەبێ، سەر بە خۆی خۆیان لە دەسدەن!

— پیت وانییە، ئەو کاری ئێوە بێ، وەک گرووپیکی ئیسلامیی، لە گەڵ ریکخراوە ئیسلامییەکانی چوار دەولەتە کە دا دانیشتن و تێیان بگە یەنن، تا پشگیری کیشە ی کورد بکەن؟

با، با. کەم و زۆر، ئەو شمان کردوو. کاتێ، لە گەڵ بەرپرسیانی «کۆماری ئیسلامیی ئێران» قسە مکردوو، گوتوو: ئێوە دەبێ، کاریکی وا بکەن. بۆ نموونە: لە یادی کۆچیدیایی ئیمام «خومینیی» دا قسە مکرد و گوتم: کاتێ، بەرپرسیانی «کۆماری ئیسلامیی ئێران»، دژی رژیمی «شا»

کوڊم تايکرد، هه موو گه له كان پيکه وه کرديان. بۆيه دهبي، حسيب بۆ هه موو خه لکی « ئيران » به « شيعه، سووننه، کورد، عه رب، بلوژ، توورکمان ... » وه بکړي. ئيستش، « کوماري ئيسلامي ئيران »، کاتي به هيز دهبي، کاتي دهسي بياني له دهستپور داني نيخوځ دهبري، که ريزي هه موو گه له كان بگري. تا هه موو گه له كان هه ستيکن، ئه وه له ته هي خويانه، بووني خويان و به شي خوياني تيدا بيننه وه.

— ئه وه سالي چه ندبوو؟

ئهم سال بوو. دياره، هيندي له براياني خومان، تيبينييان هه بوو و گوتيان: ئه وه، جوړي له دهستپور داني، کاري نيخوځي ئه وان بوو. به لام، براده راني « کوماري ئيسلامي ئيران »، دواي ئه وه ي بينمنه وه، گوتيان: زورمان پي خوځبوو. چونکه، قسه که راست و رهوا بوو.

جا ئيمه، پيشتر له گه ل براياني « حماس » دانيشتووين و له و باره ي وه قسه مانکردوه. يا بۆ نمونه: به براياني « يه کگرتوي ئيسلامي » مان گوتوه: قسه له گه ل براياني « نه خوان » بکن. ئه وه بوو، کاتي خوي، براياني « يه کگرتو » له « توورکيا »، له گه ل پارتي « ره فاه » پيکه وه دانيشتبوون. پيمان گوتن، پتيان بلين: ئيوه بوجي، کاريکي و دهکن، خه لکه که هه مووي، دواي « P.K.K. » بکه وي، له کاتيکدا! ئه وان خويان دهلتن: ئيمه، پارتيکي « مارکسي – لينين – ين؟ ئيوه کاريکي و بکن، خه لک هه مووي دواي ئيوه بکه وي. داکو کيي، له مافه کاني که لي کورد بکن، بۆ ته نيا هه ر دهبي، له بهر دلراگرتني چوار « توورک » ي ده مارکير، ئه وه هه موو « 15 - 20 » ميليون کورده، بکه نه ناحزي خوتان؟

له بهر نامه شماندا هه يه، پتر کار بۆ ئه و کيشه يه بکه ين. کاک « عه بدوللا ئوجه لان » و براده راني « P.K.K. » زور جار، باسي ئه وه دهکن و دهلتن: دهبي، خه لکی « خوځه لاتي نيوهن » و هه موو گه له کان يه کگرن. به لام، پيم وايه، دهبي، خالي هاويه ش بدوزرته وه. چونکه، له ژير نالاي « مارکسيزم – لينينيزم » دا، که لاني « رۆژه لاتي نيوه راس » کو نابنه وه. به لکوو دهبي، خاليکي هاويه شي به هيز بدوزرته وه. ئه و خاله هاويه شه چيه، که که لاني « کورد، عه رب، توورک و فارس » پيکه وه گريده دا و به هويه وه، ريز له يه کدي دهگرن؟ وهک برا، له يه کدي ده روان، هيچيشيان بويان نه بي، بلين: من به سه ر تووه کوخام؟ پيم وايه، ئه وه ته نيا هه ر ئيسلامه!

پ 60: پيشتر، باسی نازاديمان كرد. خه لك، له سايهی دهوله تی
ئيسلامييدا، بۆی ههيه، گاويريش بۆ، باوهري به خوا نه بۆ. وا نيه؟
و 60: به لۆ.

— كه واته: چۆن له نازادیی، تاكي كورد دهروانی؟ بۆ نموونه: ئيوه، له
نيوچهی هاوینه هه واری « ئه حماوا » دهژين. خه لك، بۆ ئه م ناوه نايه و
وازی له سهیرانی ئيره هیتاوه. ئه وه شتیكه، خه لكی زۆر باسیده كه ن.
له بهرچی نايه ن؟ له بهر ئه وهی، خه لك وا هه سته كه ن، نازادیی نيه. ژنان
ده بۆ، له چك ببه ستن. ئه و پیاوانه ی ده خۆنه وه، لیره نابۆ، بخۆنه وه. پیتان
وا نيه، ئيوه نازادیی خه لك تان زه وتكر دوه؟

له ئيسلامدا، نازادیی چوارچێوهی تايه تیی بۆ دانراوه. له هه موو بیر و
فهلسه فه یه كيشدا، چوارچێوهی خۆی هه یه. له سیستیمه دانراوه مكاندا
ده لۆ: نازادیی تۆ، له و شوینه كۆتايیدۆ، كه مافی خه لك ده سپیده كا.

ئیمه وا نالۆین. به لكوو ده لۆین: ئه و سنوره دیار نییه، سنووری كی
ئه ندیشه یییه. نازانین، نازادیی ئه و له كوۆ ده سپیده كا و هی تۆش، له
كوۆ كۆتايیدۆ. « شرع » بریوتیییه وه. ژن ده بۆ، پۆشاكی وابۆ. خه لك
نابۆ، بخواته وه. بۆ؟ چونكه، ژیری لاده با. مرۆ، به ژیری له نازه ل جیا
ده كرتیه وه. ئه و شته ی، ئه و له نازه ل جیا ده كاته وه، مرۆ نابۆ، به ده سی
خۆی لایه ره ی. ئه وه خوی په روه ردگار بریوتیییه وه. (انما الخمر و الميسر
و الانصاب و الازلام رجس من عمل الشيطان فاجتنبوه.) ئه ها، چۆن
لیره دا، ئيسلام و دیمۆكراسیی، له یه كدی جیا ده بنه وه؟! له ئيسلامدا،
خه لك بۆی نییه، ده سكاریی سنووری بكا، كه خوا كیشاویتتی. چونكه،
خوا چاكر ده زانۆ، چی بۆ بنه ده كانی خۆی باشه. به لآم، جگه له ئيسلام،
خه لك بۆ خۆی نازاده، چی ده كا، گه ر خۆی گیلكرد، گه ر ئابرووی خۆی
برد، « حاشا! » گه ر هه ر خراپه یه كی ديكه ی كرد، ئه وه بۆ خۆی نازاده.
ئيسلام، نه ك هه ر ده لۆ: بۆت نییه، نازادیی له خه لك تیکده ی، مافی خه لك
بخۆی، به لكوو، بۆشت نییه، هی خۆشت تیکده ی. له ئيسلامدا، خۆكوشتن
و خواردنی پیس قه ده غه یه. چونكه، زیان له خۆت ده ده ی. پاره ی خۆت
بسووتینی و به خۆراایی، به هه ده ری بده ی، قه ده غه یه. چونكه ده لۆ: ئه وه
« نیعمهت » یكی خوايه، « ئه مانهت » یكه له ده س تۆ دا یه. نه ك هه ر بۆت
نییه، هی خه لك بفه وتینی، به لكوو، بۆت نییه، هی خۆشت بفه وتینی.

جا، له بهر نه وه، هر که سټی دځ بڼی تره، که به رهوشتی ئیسلامی و سنوره « شهرعیی » به کانه وه پابه ندی، نه وا ئیمه، له خزمهت داین. به لام، هر که سټی بیه وځی، قه دهغه کان بشکینتی، رهوشتی « شهرعیی » و پرینسیپه کانی ئیسلامی ره چا و نه کا، هیندهی نه و که مه دهسه لاتمان هیه، پیمان خوښه، ریزی لی بگری!

له وړیکه و تننامه هی، له گه ل برادرانی « یه کیتی » شدا ئیمز امان کردوه، بڼی ناگاداری به ریزت، خالیکی وای تیدا هیه، ده لی: له و نیوچانهی، له ژیر دهسه لاتی ئیمه دان، ده بی، رهوشتی « شهرعیی » ره چا و کری. به و و اتایه: شتی نه کری، له گه ل رهوشتی ئیسلامییدا نه گونجی. بڼی نمونه: بڼی ده بی، کابرا له بازار بخواته وه و نه و خه لکه ئیسلامییه ش، هه موویان له وځی بن؟ جا باشه، بڼی نه و، نه وه به نازادی دابنی؟ واته: نه وهی نه و، به نازادی داده نی، ئیمه به سوکایه تی داده نین. چونکه، نه و ده توانی، له مالی خویدا بخواته وه. بڼی هر ده بی، له بازار بخواته وه!!

— من، مه به ستم یه که شته. نه ویش نه وهی: نه و نیوچه یه ی، له ژیر دهسه لاتی ئیمه دایه، کونتر و لتان کردوه، پاونتان کردوه، ده بی، نه و خه لکه ی تیدا ده زی، یا، نه و خه لکه ی بوی دځی، به و شیوه یه هه لسوکه تبکا و بزی، که له گه ل دابونه ریتی نیوه دا ده گونجی، نه ویش، دابونه ریتی نایینی ئیسلامه. وا نییه؟

ئیمه، له م نیوچه یه داین. له هر نیوچه یه کی دیکه ش بین، که بزانین، خه لکه که ی له گه لمان ده بن، وه که دهسه لاتیکی « شهرعیی »، دهسه لاتمان ده بی، واته: خه لکه که، که له که وایان ده وځی، جه ماوهر داواده کا، نه و شتانه نه بی، بلین: سبه ینی، له هه موو « کوردستان »، دهسه لات په یداده که ین، به دلناییی نایه لین، خوار دنه وه له بازار بفروشی.

— وه که له ده ولته یی ئیسلامی « ئیران » دا پیره وده کری.

ئیمه نایه لین، شتی بی به ندوباری بکری. نایه لین، شتی نا « شهرعیی » بکری. ژن بی بڼی بازار، ده بی، پوښاکی ئیسلامی له بهر کا. ناشلین: وه که « طالبان » ده که ین. چونکه شار دنه وهی ده موچاوی ژن پتویست نییه. بویه به پیاو گوتراوه، « نه زهری حرام » مه که! نه وه سه ختگیری به کی بی جییه. نه وهی نافرته په چه د ابداته وه، زور به ی جه ماوهری زانایانی ئیسلام پیمان وایه، ده موچاوی نافرته و ده سی « عوره ت » نییه.

پیشمان وایه، ئافرەتی بیەوی، ھەر چالاکییەک ئەجامدا، گەر خۆی داپۆشی، خۆداپۆشین، پتی هیچ کاریکی لێ ناگرێ. پاشان، لە کۆمەلگەی ئیسلامیدا، لە ژێر دەسەلاتیکی ئیسلامیدا، ئیسلام پتی خۆش نییە، ژن بێتە بازار و مێتیاپتیی خۆی بەرجەستەکا و دەرخا. چونکە، ئەو دەماری شەڕ، لە خەلکدا دەجوڵێت. ئیمە، گەر ئەو ئازادییەتی، گەر ئەو بە ئازادییەتی لیکبدا، ئەو، لە پێناوی بەرژوونەندی گشتیدا، ئەو ئەو ئازادییەتی لێ دەگرینەو. چونکە، ھەر ژنی دەتوانی، بۆ مێردی خۆی، خۆی پوووتووتکاتەو. بەلام، بۆچی دەبی، لە بازار، سەرنجی خەلک، بە لای خۆیدا راکێشی؟ پیمان وایه، ئەو ژنە، هیچ پەکی لە سەر ئەو نەکەوتوو، زیانی لە کۆمەلگە و دەورووبەرەکی دەدا.

— جا لێرەدا، دوو شتی گرنگ ھەیە:

1. ھەموو تاکێ، لەم گەردوونەدا، کاتێ، خوای گەرە دروستیکردووە، ئازادە، لەوھی چی دەکا، ھەلە یا چاکە دەکا، کاری خراپە یا باشە دەکا. چونکە، ھەک پتیشتر خۆت فەرمووت: ژبانی سەر زەویی، ھەک تاقیکردنەو وایه. لەو تاقیکردنەو ھەدا، کێ دەر دەجێ و کێ دەر ناچێ، ھەر کەسە خۆی ھەلیدەبژێرێ. هیچ کەسێکی لە سەر زەویی، جێنشینێ خوا نییە، تا لێپرسینەو ھەگەل مەژدا بکا و لە ئازادی کەمکاتەو، بێگرێ و لێیدا، یا بیکوژێ. بۆ؟ چونکە، چاک یا خراپ بکا، پەروردگاری ھەیه، لە پۆژی زیندووونەو ھەدا، نامە ی کرداری چاکە و خراپە ی خۆی، دەداتە دەس و تۆلێ لێ دەکاتەو.

2. لە کۆمەلگە ئیسلامییەکاندا، گوشار لە سەر خەلکی دیکە دادەنرێ، بۆ ئەوھی، کاری خراپە نەکەن. کەچی دەبینن: لە بنەو ھەر دەیکەن. راستە.

— کەواتە، چۆن دەتوانی، چارەسەری ئەم گرفتە بکە؟

بەکەم - ئەو ھیان کە خوای پەروردگار، لە پۆژی زیندووونەو ھەدا، لێپرسینەو، لە گەل بەندەکانی خۆیدا دەکا، سزایان دەدا، ئەو راستە. چونکە، «حساب و کیتاب» ی تەواو، تەنیا ھەر لای خوای پەروردگار و لە دوا پۆژدا ھەیه. بەلام، ھەر ئەو خوا پەروردگاری فەرموویەتی: من، لە دوا پۆژدا، حسابی تەواو، لە گەل بەندەکانم دەکەم. ھەر ئەویش فەرموویەتی: ئەی بەندەکانم! کۆمەلگە یەک بڕمخستین، «دزی، زۆرداری،

دهسدریژی، که ره سهی بی هوشکەر و سه رخوشکەر «ی تیدا نه بی». پۆشاکێ نافرەتان وابی. خەلک بەو شتیوهیه رهفتاریکا. ریزی یه کدی بگرن. سلۆ له یه کدی بکن. هەر ئه و پهروهردگاره فرموویهتی: وا بکن. که واته: ئه وه ناکۆکی نییه، که خوا له رۆژی زیندوو بوونه وه دا، « حساب و کیتاب »، له گه له بندهکانی خۆیدا دهکا و پاداشتیانده داته وه. واته: ئیمه تیرابیین، خەلک چۆنیان پی خۆشه، وا بکن!

ئینجا، گەر سهیری هەر کۆمه لگه یه کی رۆژا و اییش بکهین، که بانگه شهی دیمۆکراسیی و هەر شتیکی دیکه ش دهکهن، که چیی، ته ماشاده کهین، هه موو گه لی، کۆمه له به هایه کی تایبه تی خۆیان هه یه و پتیوه پابهندن. من، نمونه یه کت بۆ دینمه وه: « رۆجیه غارۆدی » له « فرهنسه »، له سه ر په رتووی « الاساطیر المؤمنه للحکومه الاسرائیلیه » میریی سزایدا. ئه و په رتووکم لایه. له بهرته وهی، ئه وهی پتی ده لێن « هۆلۆکۆست »، واته: جینۆسایدی شه ش میلیۆن « جوو »، ئه و نکوولی لی کرد. نووسیویتی: هینده نه بووه. بۆ نمونه: گو توویه تی: دوو بۆ سی میلیۆن بووه و شه ش میلیۆن نه بووه. به لام، « جوو » هکان، بۆیه گه وره یان کردووه، تا، خۆیان زۆر به زۆر لیکرا و پیشاندهن. دوا ییش، زیانه کانیان بۆ قسه ره پوو کریته وه و « فله ستین » داگیرکه ن. له سه ر ئه وه، که هه مووشی به به لگه ی زانستانه هینا وه ته وه، میریی « فرهنسه » سزایاندا. چونکه، یه کتی له و شتانه ی، به به های « فرهنسیی » داده نرێ، ئه وه یه: باوه ریان به « هۆلۆکۆست » هه یه، باوه ریان به وه هه یه، ئه و شته دژی « جوو » هکان کراوه. گو تیان: تو شتیگ گو تووه، پتیچه وانه ی رۆشنییری و به ها کانی ئیمه یه. له بهرته وه، سزایاندا. نازانم، دووسه ده زار دۆلار بوو، چن بوو، لیان سه ند.

یا له و ماوه یه ی پیشوودا، له « بریتانیا »، به ریزت ئاگاداری، خۆ پیشاندا نیتی گه وره، دژی راوکردن کرا. خه لکیکی دیکه ش، خۆ پیشاندا نیتی دیکه یان کرد. ده یانگوت: نه خیر، ده بی، راوکردن هەر هه بی. راوی « ریتی » نازانم، راوی « ئاسک » و ئه و شتانه ده بی، هەر بکری. ئه وانه ی ده یانگوت: راوکردن ده بی، هه بی، ده یانگوت: ئه وه به هایه کی له میژینه ی خۆمانه و ده سه بهرداری نابین. تا، چاوپێکه وتنیان له گه له یه کتیدا کرد، گو تی: گه ر قه دهغه شیکن، من هەر راوده که م. ئه وه به هایه کی گه له که ی خۆمه!

جا، گەر چەن كۆمەلگە يەككى وەك « فرەنسە و برىتانىا » چەن بەھايەكەيان ھەبىي و خۇشيان داينانباي، ھەر كەسى لىيان لادا و سنوورەكەيان بېزىنى، سزايىدەن، ئەدى، ئىمە بۆچى بۆمان نەبى، پارىزگارىي بەھا پىرۆزەكانى خۆمان بەكەين؟!!

ھىچ گەلى، بى بەھا نابى. بەھاي ئىمەش، ئايىنەكەمانە. بەھاكەمان، لە ئايىنەكەمانە، سەرچاۋەي گرتوۋە. لەبەرئەۋە، زۆر بە شتىكى رەۋاي دەزانم، زۆر بە شتىكى « شەرعىي » و لۆژىكى دادەننم، ھەموو كەستىكىش دەبى، لىمان بەسەلنى، وەك چۆن ھەموو گەلى، بەھايەكە مانە، با خۇشى داينانباي، ئىمەش، بۆمان ھەيە، بەھايەكەمان ھەبى، كە خوا بۆي ناردووين، پارىزگارىيەكەين و نەشەيلن، كەس ئەو قەدەغانە بشكىنى. ئەۋە بە رىژەي خالى يەكەمەۋە بوو. ئەۋەي دوۋەم، چىت فەرموۋ؟ — چۆن دەتوانى، ئەۋەي بە نەپتىنى دەكرى، بەرى پى بگرى و چارەسەرى كەي؟ ئىستە لە « سعوودىيە » خرابەكارىيەكە زۆر ھەيە.

بەلى. دەزانم

— لە « ئىران »، كارى خرابە زۆر بلاۋە.

بەلى. دەزانم. كاك دوكتۆر! رى لە دز ناگىرى، گەر دز بى، تارىكەشەو زۆرە. بەلام، بە دلىيايىيەۋە، لە لايەكەۋە، كاتى خواردنەۋەيەك، لە بازاردا دادەنرى، وەك ساردىي و بىبسى دەفرۆشرى، خەلك ئاسانتر دەسى دەكەۋى، وەك لە ئەۋەي، بە قاچاغىي بۆي بگەرى.

لە لايەكە دىكەشەۋە، ئىسلام نەھاتوۋە، ھەر بلى: كاكە نابى، خواردنەۋە بفرۆشى. بەلكوۋ، ھاۋكات لەگەل ئەۋەشدا، ئىسلام، خەلك تىدەگەيەنى، لە پوۋى پزىشكىيەۋە، بۆي روۋندەكەتەۋە، زىانى چىيە؟!!

ھەلبەتە، وەك لە « قورئان » دا ھاتوۋە، خواردنەۋە، ھىندى چاكەشى تىدا ھەيە. بەلام، خۋاي پەرۋەردگار، ھەر وا بە خۆرايى، قەدەغەي نەكردوۋە! ھاۋكات، لەگەل ئەۋەشدا دەبى، بە شىۋەيەكە بەردەۋام، كارىشى لە سەر بكرى. پاشان، لە پىش ئەۋەشدا، خەلك بىروايەكە لە دلدا دەرسكىنرى و پەيدادەكرى. ئەۋ بىروايەش، واى لى دەكا، توخنى ئەۋ قەدەغەيە نەكەۋى. واتە: دەبى، پىشتر بەر بەستى دەروۋنىي درووستكرى. بەلام ديارە، تەنيا ھەر ھاندەرى دەروۋنىي بەس نىيە، بەلكوۋ دەبى، ھاندەرى ياسايش ھەبى. بۆ ئەۋەي، كۆمەلگە خاۋىن راگىرى.

جا، هەر کهسێ، گەر ئاره‌زووی له خراپه‌کاری هه‌یه، با، خراپه‌که‌ی خۆی به‌ دزییه‌وه بکا. به‌لام، به‌ لانی که‌مه‌وه، چینی که‌نج و تازه‌په‌نگه‌شته‌وو، گه‌ر شتی خراپ و نا «شهرعی» نه‌بین، ناچێ، بی‌کا و کاری تێ نا‌کا.

بۆ نموونه: له‌وانه‌یه، کابرایه‌کی ریش سپی، جگه‌ره‌یه‌ک بکێشی، منالێ ده‌یه‌نێ و ده‌لێ: دیاره، ئه‌و مامه‌ ریش سپیه، جگه‌ره‌ده‌کێشی، هه‌لبه‌ته، شتیکی زۆر باشه، با، منیش بیکێشم. گه‌ر به‌ دزییه‌وه، جگه‌ره‌که بکێشی، ئه‌وا من ده‌لیم: به‌ر چاوی مناله‌که‌ نا‌که‌وێ. واته: چاوی‌کردن و بینینی خراپه، خۆی له‌ خۆیدا، په‌واج به‌و کاره‌ ده‌دا.*

یه‌ک شت ماوه، بیلیم. پشتر، له‌ بیرمچوو، باسیکه‌م. بێ گومان، له‌م نێوجه‌یه، «ئه‌حماوا و سه‌رچاوه‌ی زه‌لم» سه‌رکردایه‌تی‌مانی لێ هه‌یه. واته: هێندێ پارێزیده‌کری و ماوه‌ نادری، پش‌تویی لێره‌ رووبدا. ئه‌وه جگه‌ له‌وه‌ی ده‌بی، په‌وشتی ئیسلامی په‌چاوکری، هێندێ شتی دیکه‌ش هه‌یه، بۆ په‌وشی ئاساییشی سه‌رکردایه‌تی‌مان ده‌گه‌رێته‌وه.

هه‌لبه‌ته، به‌پزیشته‌ نا‌گاداری، ئیسته «مام‌جه‌لال» له «قه‌لاچوالان» و کاک «مه‌سه‌عود» له «سه‌ریره‌ش» داده‌نیشن، نێوجه‌ی «بارزان» و زۆر شوێنی دیکه‌شیان هه‌یه، «به‌پێکه‌نینه‌وه» نایه‌ن، چۆله‌که‌شی به‌ سه‌ردا بفری!

— ورده‌ورده، وای لیدی، «کوردستان» هه‌مووی قه‌ده‌غه‌ده‌کری!
«به‌پێکه‌نینه‌وه» جا، به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌ بێ، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه.

— تا ژماره‌ی پارته‌کان زۆری، هه‌ر وای لیدی!
به‌ راستیی، ئیمه‌ تا ئیسته، له‌ رووی ئاساییشه‌وه، رامانگه‌یاندوو و بلأومانکردوته‌وه، چه‌کدار نه‌چێته‌ ئه‌و ناوانه. به‌لام، ئه‌وه‌ی دیکه‌ی هه‌یه، په‌وشی کۆمه‌لایه‌تی ده‌بی، په‌چاوکری، ئه‌و ئافه‌ره‌ته‌ی دێ، پۆشاک‌ی ئیسلامی له‌به‌ردا‌بی، ئه‌و پیاوانه‌ی دین، به‌ شیوه‌یه‌کی ناشیرین نه‌خۆنه‌وه! چونکه، به‌ مافیکی «شهرعی» خۆمانی ده‌زانین، له‌ په‌نای ئیمه‌دا، بۆنی «عه‌ره‌ق» مان بۆ نه‌یه‌ت!

* نهم غوونه‌یه‌ی لێره‌دا، مامۆستا هیتاوتیه‌وه، زۆر راسته. ته‌نانه‌ت، له‌ وولاتیکی وه‌ک «سوید» یشدا، له‌ خوتندنگه‌کاندا، مامۆستا بۆی نییه، به‌ ناشرکرا و له‌ به‌ر چاوی خوتندکاره‌کان، جگه‌ره‌ بکێشی، به‌لکوو، شوتنی تابه‌تی خۆیان هه‌یه!

— واته: نه وهی به دزییه وه بخواته وه، قهیناکه؟! له کوئی؟ له مائی خوئی قهیناکه.
 — وامزانی، له سه رچاوهی « زه لم » ده لئی!
 " به پیکه نینه وه " نا، نا. جا گهر له سه رچاوه که بئی،

پ61 : حه زمکرد، چهن پرسیارکی تایبه تیش بکه م. ریشه تیشته وه، له که لتووری ریکخراوه ئیسلامییه کاند، چی ده گه یه نئی؟
 و61 : پیش یه کئی بووه، له « سووننه ت » هکانی په یامبه ر « د.خ. » واته: له نهو شتانه بووه، په یامبه ری خوا و هاوه لانی به ریزی کردوو یانه. له ریکخراوه ئیسلامییه کاند، به یه کئی له نیشانه و روخساره کانی، که سیتی موسولمان داده نری. وهک چۆن، سه ریوش بق ئافره ت دانراوه و یه کئی له نیشانه کانی، که سیتی ئافره تکی موسولمان دهرده خا.
 به لام وه نه بئی، خه لکی له ئیسلام تیگه یشتبئی، نهوی ریشی نه بئی، وای لیکبدا ته وه، که موکوورییه ک له ئایینه که یدا هه یه. به لکوو، ته نیا یه کئی له « سووننه ت » هکانی جیبه جئی نه کردوه. جا، یه کئی له « سووننه ت » هکان، چ به و واتایه ی پتویسته هه بئی، چ به و واتایه ی خیری دهگا، گهر هه بیی. به لام، گهر نه بیی، گونا هبار نییه. چونکه، « سووننه ت » نهو دوو واتایه ی هه یه.

واته: « سووننه ت »، لای زاناکانی ئیسلام، به واتای نه وه دئی، نهو شته ی په یامبه ر « د.خ. » کردوو یه تی. له وان هه یه، پتویسته. واته: گهر نه یکه ی، گونا هبار ده بی. هه شیانه « مه ندووب » ه. واته: گهر بیکه ی، خیرت دهگا، به لام گهر نه یکه ی، گونا هت ناگا.
 ئیمه، وهک ریکخسته کانی ش، یا بق کاتی نا چاری، جاری و هه یه، پتویسته ده بی، ریش نه بئی. بق نه وه ی، له دووره وه دیار نه بین و ئاشکرا نه بین.

— وهک نه وه ی، نهو ری له ری، به سه ر ئیمه هات!

پ62 : زمانی کوردیی، یه زدان دروستیکر دووه. ئیوه به و شتوه یه، به کوردیی « شه ویاش، روژیاش ... » له یه کدی نا که ن، به لکوو، ته نیا هه ر به « سه لام و عه له یک » دهدوین. بق*؟

62: « مەسەلە » ی « پۆزباش و شەوباش »، بەکارهێنانی نا « شەرعیی » نییه. بەلام، شتیکی بێ تێوەپۆکه. چونکه، « شەو » و « پۆز »، چاک و خراب نابن. ئەو مەروڤهکان و کردەوه و رەفتارەکانیانن، که چاک و خراب دەبن. ئەگینا « کات » توورەکهیهکه، چی تیکه، بریاری ئەوه وەردەگرێ، چ چاک، چ خراب! بەلام، « سەلامکردن » که مەرج نییه، بە عەرهبییش بێ، هەر چەنده، ئەو شتانهی بوونەته درووشمی موسولمانان، وەک: « بانگ و سەلام و ... هتد » ئاساییه، گەر بە عەرهبییش بن. سەلامکردنیش، فەلسەفه و « حیکمەت » ی زۆر گرتۆته خۆ، بە کوردیی: « السلام علیکم و رحمە اللہ »، هەم راگەیانندی مەلۆتستی ناشتیخوازانەیه، هەم پارانەوه و نزایه، که خوا بسەزەیی و پێژ، بە سەر لایەنی بەرانبەردا برێژێ. هەم « مەسەلە » که، روو له مەروڤ دەکا، که بەرهو ئاشتی، سەلامەتی، بەزەیی و پێژ بجێ ...

63: ناوی براکانی خۆتان، له « کوردیی » یهوه بۆ « عەرهبیی » گۆزیوه. بۆ نمونە: « سەرۆت » # بووه به « زوبیر ». ئەوه گەرەکان. جا، منالە ساواکانی له دایکدەبن، ئەوه هەر له سەر بیتشکەوه، به « عەرهبیی » ناویان دەنن. بۆ؟ ئایا به « کوردیی » دوان، یا به « کوردیی » ناوان، هەلهیهکی تێدا ههیه؟ گوناھه؟ ئایا پتویست نییه، زمانهکه مان بپاریزین و گەشەیی پێ بدەین؟*

بە راستیی، گەر به دەس من بووایه، « نوێژ، قورئان و فەرموودهکانی پەيامبەر » یشم دەکرد به کوردیی! جا نازانم، بەرێزت له و بارهیهوه، چی دهئێتی؟ چونکه، گەر وا بروا، له نێوچهی ژێر دەسهلاتی ئێوه و له ریزی پارته ئیسلامییەکاندا، و دەورده، ناوی « کوردیی » و سلۆ له یهکدی کردنیش، به « کوردیی » نامێتی!

* هەر دوو پرسیاری « 62 و 63 »، پۆژی « 08. 10. 2002 »، له « سوله یانیی » به نامه، ئاراسته‌ی مامۆستا کراون. ههروه‌ها، وه‌لامه‌کانیشیان پۆژی « 14. 10. 02 »، هەر به نامه وەرگیراونه‌تەوه. وەک خۆیان بلاومکردونه‌تەوه، به‌لام شتوازه‌که‌یم گۆزیوه. # له راستییدا، ناوی « سەرۆت »، له « ئەرۆت » ی عەرهبیی‌هه‌وه وەرگیراوه. به‌لام، تازه‌ ئهم ناوه‌ کوردیتراوه و بەرانبەرە‌کەشی به کوردیی « سامان » ه.

63: بۆ ناوهکان، ئیمه، هەر دوو لا کوردیی و عه رهیبی به کار دیتین. کوردییبه که، وهک شتوهی نه ته وهییمان و عه رهیبیبه کانیش، وهک دروشمی موسولمانیتیییمان. بۆ وینه: ناوی منانه کانی بهنده به ریز، له رووی ته مه نه وه: « به سۆز، پیرۆز - کچن - موحه ممه د، عه بدولر محمان، فاتیمه، شادیی - کور - یوسرا - کچ - مه لا شه ریف، شوان، شاسوار ». ئینجا، وهک چۆن، جاری وا هیه، ناوی کوردیی گۆراون بۆ عه رهیبی، که کاتی خۆی، زیاتر بۆ لایه نی « ئه منیی » بووه، هی عه رهیبش گۆراون بۆ کوردیی، وهک: « عومه ر: هه لۆ، ئه حممه د: بروا، حه سه ن: شوان ... »

پ64: به باوه ری خۆت، سنووری « باشووری کوردستان »، چۆن دیاریی ده که ی؟ له کوپوه ده سپیده کا؟ له کوپدا کو تایی دی؟*
 64: وه لّایی، دیاره، من زۆر به وردیی، گوند و شاره کان شاره زا نیم. به لام، ئه وهی ئیسته هیه، له بهر ده سی ئیمه دایه و ئازاده، بی گومان، هه موو ئه و « کوردستان » ه نییه، ئه و نه خشه یه ی بلّی، کیشراوه. — باوه رت به و نه خشه یه هیه؟

به لّی. دیاره، ئه و نه خشه یه، له سه ر بنچینه ی ئه وه دانراوه، کاتی سه رژمیرکراوه، هه ر شوینّی، زۆر به ی کورد بووه، به « کوردستان » دانراوه. ئه وه، ئه و کاته، نه ک ئیسته. چونکه، ئیسته رژی می « به عس » دمچّی، خه لک راده گوێزّی، سه به ینّی، « که رکوک » یش وا لّی بکا. بۆ نمونه: کاتی خۆی له سه رژمیری « 1957 » دا، کورد زۆر زیاتر بووه. — ئیوه رۆکی پرسیاره که خۆی ئه وه یه.

گریمان ئیسته، رژی می « به عس » وا بکا، کورد به که مینه داتّی، واتای ئه وه نییه، کورد ئه و مافه له ده سه ددا. چونکه، کاتی خۆی، پش ئه وه ی، رژی م ئه وه بکا، ئه و زۆرداریی و سه مه بنوینّی، « کوردستان » به عه ره ب بکا، وا نه بووه.

— مه به ستی سه ره کی ئه م پرسیاره ئه وه یه: رژی « 2002. 10. 02 », « طاریق عه زیز » ی جیگری سه رۆک شالیارانّی « عیراق », چاوپیکه وتنکی له گه لّ تۆری تیلفیزیۆنی « CNN » ی « توورکیا » دا کردووه. له و چاوپیکه وتنه دا گوتوویه تی: کورد خه لکێکن، لادیتین، شارستانیی نین. ناتوانن، ژیا نی خۆیان ریکخه ن و په ره له مان به رتیه به رن. ئه مانه، وهک

منائیکی پچکۆلانه وان. په‌رله‌مانیش، به‌دهس ئه‌م لادیتییانه‌وه، وه‌ک بووکه شووشه‌یه‌ک وایه و یاریی پئی ده‌که‌ن. ژماره‌ی « کورد، توورکمان و ئاشووریی » له « عیراق » دا له سئی میلیۆن پتر نییه.

پاشان، باسی « که‌رکووک » یی کردووه و گوتوویه‌تی: ئه‌وه خه‌ونیکه، کورد به « که‌رکووک » هوه ده‌ییینی. چونکه، له پرۆژه‌که‌ی « پارتیی و یه‌کیتیی » بۆ « فیدرالیی » تیددا هه‌یه، که بۆم باسکردی، « که‌رکووک » یان به‌ پیتته‌ختی « کوردستان » داناوه. واته: گه‌ر سبه‌یتنی، « که‌رکووک » مان بۆ ساغبیتته‌وه، ده‌بی، پیتته‌ختی هه‌ریمی « کوردستان »، له « هه‌ولیر » هوه بۆ « که‌رکووک » بگۆزینه‌وه.

هه‌روه‌ها گوتووشیتتی: تا دوا هه‌ناسه‌مان، ئاماده‌ین، داکوکیی له پارێزگه‌ی « که‌رکووک » بکه‌ین. چونکه « که‌رکووک »، « کوردستان » نییه. له ئه‌ویوه ئه‌و شته‌م هیناوه. تو ده‌لتی چی؟#
به‌پیکه‌نینه‌وه، وه‌للا، جا دیاره، ئه‌و قسانه هه‌ر بۆ خۆیان
— واته: ئیمه لادیتیین؟

دیارن، که له بییر و بۆچوونیکیی شوڤینییانه‌وه هه‌لقوولاون. ئینجا، هه‌ر ئه‌و گیانی دیکتاتۆریییه بووه، ئه‌و به‌لایه‌ی به‌سه‌ر هیناون و به‌دهسییه‌وه ده‌نالتین، ئه‌و گیانه‌یان بووه، بۆیه، ئه‌و قسانه‌ی پئی کردوون و کاروباریان وایه.

خۆت ئاگاداری، « کوردستان » له میژه‌ کاری له سه‌ر ده‌کری. به‌لام، به‌ ئاشکرا دیاره، نه‌ک هه‌ر پارێزگه‌ی « که‌رکووک »، به‌لکوو ئه‌و لای پارێزگه‌ی « که‌رکووک » ییش، کاتی خۆی، پیش ئه‌وه‌ی رژیمی « به‌عس »، ده‌س به‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتدا بگری، پیش ئه‌وه‌ی ئه‌وان بێن، بئی گومان زۆربه‌ی کوردنشین بوون. هه‌موو ئه‌و شوڤنانه‌ی، پیش ئه‌وه‌ی « به‌عس »، ده‌سکاریی باری جوگرافیا و دیمۆگرافیا ی نپوچه‌کان بکا، زۆربه‌ی کورد بوون.

له راستییدا، له رووی « شه‌رعیی » یه‌وه، مافی خۆمانه، گه‌ر کرا به‌ نپوچه‌یه‌کی « فیدرال »، هه‌ریمی، ئه‌وا، ئه‌و هه‌ریمه، له کوئی زیاتر زۆربه‌ی کورد بوو، سنووره‌که‌ی له‌ویدا دیاریکری!

— مامۆستا! من هیچی دیکه‌م نه‌ماوه. جا گه‌ر به‌رێزت، شتیکی دیکه‌ت هه‌یه، فه‌رموو.

وهللا، من سوپاستدهكهم. پيم وايه، بهريزت پرسيارى زورت كرد. هيوام
 وايه، منيش وام وهلامدايستهوه، نيشانم پيكايي، شتيكهم نهگوتبي،
 پتجهوانهي «شعر» و رهوا بي، له رووي باوهري خومهوه قسهمكردوه.
 من سوپاسى بهريزت دهكهم. دياره، بهريزت له «سويد» هوه گهراويتهوه،
 ئينجا، لهويتوه نركنكتيشاوه و هاتووي، نهو هاتنهى بهريزت لاي ئيمه،
 جىي پيزانين و پيزه. نهو شهونخوونيبهه، لهگهال ئيمهدا دهيكيشى،
 لهوانهيه، ئيمه زياتر له تو راهاتبين. ريزمان بو نهو ههلوستهي بهريزت
 ههيه. هيواداريشم، گهر بهريزت بلاوتكردهوه، به دهسپاكيى بلاويكهيتهوه،
 خوت ئاسا، پيم وايه، «نههلى نهمانهت» جى!

— بهلى. له كووتايدا، منيش زور زور سوپاستدهكهم، كاتيكي خوشبوو،
 يهكديمان ناسى. سوپاسى ميوانداريتان دهكهم. داواي لىبووردن دهكهم،
 ماندوو مكردن. ههروهها، ههر دووكيشمان دهبي، سوپاسى كاك «كاوه
 پينجوين» بي بكهين، كه نهو دانيشتن و يهكدي ناسينهى ريكخست.
 وهللا، من بهشه سوپاسهكهى نهو يش، ههر ناراستهي بهريزت دهكهم.
 — جاريكي ديكهش، زور سوپاس بو هه موو شتى. هيوادارم، برايه تيبيمان
 ههر بهردهوامبي.
 به تهماي خوا!

* نهم پرسيارم بويه كره، تنيا ههر ويستم، له كووتايى نهم چاوپيكهوتنهدا، نهو قسه هيچ
 و بووچانهى دوژمنيكي سهرسخت و گهوهى وهك «طاريق عهزى»، بو ميژوو تومار كهم.
 بو نهوهى، رولهكانى نهتهوهكهم، له ههموو كاتيكدان بزانتن، نهو بهكرتگيراوهى «بعس»،
 كه به يهكئ له رووناكبير و ديبلوماتهكانى عهردب ناسراوه، چ جوژه سركايه تيبههكى، به
 كورد كردوه! دهقهكدهى به زمانى «عهريهه» له كووتايدا تومار كراوه.

كورد له ميژوه گوتويهتى: قسه ههژاره، ههموو كهس پتي دهوتري! نهو پياره
 لهخوتباييهوه و پارت و دهوله تهكهشى، نهك ههر نهيانتوانى، داكوكي له «كهركوك»
 بكهن، بهلكوو، ههموو «عيتراق» يشيان دوزاند، ههموو ناوات و نامانجه
 شوقينيستيهكانيشيان، وهك بلقى سهر ناو تهقين و نهمان! بهلام، به داخيتكى زورهوه، تا
 نهو روتش، كيشهه «كهركوك» و نيوجه بهعهده بكرارهكانى «كوردستان»، هيشتا به
 تهواويى، چاره سهر نكراوه. لهوه دهچم، دهسه لاتدارانى نوتى عهردب، له سهر ريتوشوتنى
 ناغاكانى پيشوويان برون، بويه، دان به «كوردستان» يتي «كهركوك» داناين!

پاشا ————— کۆکان

« 1 »

دهقى چاوپيڭكە وتنەكە، لە پيشدا، لە ويزگەج « ئەلعراق ئەلحور »، كاژىرى
هەوتى ئىسوارەى پوژى چوارشەممەى رىككەوتى « 2002. 10. 02 »
بلاوكراوئەتەو، لە بلاوكراوئەى ژمارە « 2369 »، لاپەرە « 4 - 5 »، پوژى
پىنجشەممەى رىككەوتى « 2002. 10. 03 »، بەشى كوئىگرتنى « يەكئىتى
نىشتمانىي كوردستان » وەرگىراو.
بەلام لىرەدا، هەتندەى قسەكانى « طارىق عەزىز »، پىتوهندىي بە كوردەو
هەبى، هەر هەتندەى لى دەگوئىزمەو.

قال عزيز (... و طالب تركيا بالوقوف الى جانب جارتها العراق و اكد
عدم تسامح العراق مع الذين يحاولون تجزئته و تاسيس الدوله الكرديه
فى شمال البلاد، مؤكدا على انه بوسع الجيش العراقى حمايه وحده
الاراضى العراقيه .

و من ناحيه ثانيه و ردا على سؤال كيف تقيمون العلاقات بين الحكومه
التركيه و بين زعيم الحزب الديمقراطى الكردستانى مسعود بارزانى رد
قائلا: " لنا علاقات جيده مع الحزب الديمقراطى الكردستانى و هى
علاقات سياسيه و تجاريه جيده و قد عبرت الحدود العراقيه — التركيه
من المنطقه الخاضعه لسيطره الحزب الديمقراطى الكردستانى، ان زعيم
الحزب مسعود بارزانى يريد ان يواصل مباحثاته معنا، و لكن الاداره
الامريكيه تعرقل العلاقات الثنائيه بين الاحزاب الكرديه و الحكومه
العراقيه، و انا على ثقہ بان امريكا تخطط لعمل عدوانى يضر مصالح
تركيا و العراق، و ان قيام دوله كرديه ستكون فى صالح اسرائيل و
امريكا و سيؤدى ذلك الى نزعه انفصاليه لاکراد تركيا ايضا ."

من جانب آخر اضاف عزيز: " لقد بدأت ملامح خلافات حاده تظهر بين واشنطن و ادراه الرئيس الامريكى جورج بوش و السلطات التركيه و قيادات الاحزاب الكرديه على نحو يعزز آراء القائلين بصعوبه تحكم الولايات المتحده فيما سار الامور بعد شن الحرب المتوقعه ضد بغداد و باحتمال نشوب صراعات داخلية و دمويه فى العراق اذا ما اطيح بالنظام الحالى بواسطه القوه عسكريه خارجيه " و اكد عزيز على ان الاكرد قرويون و ليسوا متحضرين و انهم لا يستطيعون اداره اى تنظيم فكيف لهم بفتح و اداره برلمان حديث و عصرى و انهم اطفال صغار و البرلمان لعبه صغيره فى يد قرويون مؤكدا على ان عدد التركمان و الاشوريين و الاكرد فى العراق لا يتجاوز « 3 » ملايين نسمة.

و على صعيد آخر على صعيد العلاقات بين تركيا و زعيم الحزب الديمقراطى الكردستانى حول موضوع الفيدراليه قال عزيز ان بارزانى افضل من طالبانى فى تقييمه للامور و لكن لا نعرف اسباب الخلاف بين تركيا و بارزانى و لا يهمنى ذلك لاننا لا نعترف بهم. و ان صيغه الدستور الكردى العراقى الذى يقترحانه للعراق و الذى ينص من زاويه النظر الكرديه على ان مدينه كركوك ستصبح عاصمه الاقليم الكردى ليست سوى مجرد حلم يحلم بها الاكرد و ان الجيش العراقى مستعد للمحافظة على محافظه كركوك و ان تطلب ذلك احتكاكات مسلحه بين الجانبين الى اخر لحظه.)

* * *

دەقی ئەم چاوپێکەوتنە، بە دوو زنجیرە، لە رۆژنامەی « کۆمەڵ » ی ژمارە « 79 - 80 » ی رۆژی « 05 - 12 - 2003 » و لە لایەن کاک « ھاوژین عومەر » ەوە بلاوکراد تەووە. لێرەدا، بەو ریتنوسە نووسیمووە تەووە، کە خۆم باوەڕم پیتی ھەدیە، ھەلەکانم راستکردوونە تەووە و روشە عەرەبیبیەکانیشم، کردووە بە کوردیی. ئەگینا، دەقی چاوپێکەوتنە کە چۆنە، ھەر وەک خۆی بلاوکردۆتەووە، گەر چیی، دارشتنە کەم بە دل نییە!

بەشێک لە سەرکەوتنی ھەر کەس و گەلیک بەناکابوونە لە میژووی خۆی و سوودمەرگرتنە لە ئەزموونی کەسانێک کە خۆنی میژووێکن، چ لە خەباتی رامیاریی یان ڕووناکبیری یان ھەر بوارێکی تر، بە تاییبەت بۆ ئەم نەووە نویبەیی کە سەری لە زۆر کون و کەلەبەری میژووی خەباتی ڕزگاریخوازی گەلەکەمان دەر ناچیت.

بۆ ئەم مەبەستە، بە پێویستمان زانی، دوکتۆر، حوسێن موحەممەد عەزیز، وەکوو کەسیکی ڕووناکبیر و خاوەن ئەزموون و میژووێک لە بزووتنەووی ڕزگاریخوازی گەلی کورددا بدوین:

پ1: کاک دوکتۆر، وەکوو ئەوھێ کە تۆ بێ هیوابووی یان ھەندێ شتت لە ناو لایەنە رامیارییبەکاندا بینی، کە بپارتدا، واز لە کاری رامیاریی بەپینیت و کار لە پارته رامیارییبەکاندا نەکە. ئایا، میژووی بزووتنەووی ڕزگاریخوازی کورد، چۆن ھەلەسەنگینی تا قۆناغی راپەرین و دواي راپەرین؟ ئایا تیبینی و ھەلسەنگاندنت چیبە بۆ مەسەلە ی کورد و بزووتنەووی نەتەوا یە تیبی کورد؟

و1: پۆزانتیکی رەش، بآلی کیشابوو بە سەر بزووتنەووی نەتەوا یە تیبیدا لە کۆتایی « 76 » و سەرھتای « 77 » دا دواي شەری « ھەکاریی »، واتە: ئەتوانین، بپین: ئەوھێ کە لە شۆرشێ « 11 ی سێپتەمبەری 1961 »، تا « 1975 » ڕوویدا، سەرکرەدەکانی کورد بە ھەموو لایەنەکانیانەو، ھیچ سوودیکیان لەو ئەزموونە خۆیناویبە وەر نەگرت. چونکە، لە « 1964 » دا، ناکۆکیی درووستبوو، لە « 1970 » دا، بەیانە کە خۆیندرا یەو، یەکیانگرتەو، شەش سال، ئەمان بە پشتی ھەر دوو دەولەتی « ئێران » و « عێراق » لە یە ککران. ئەو یە کەم. دووھم دەبووا یە، لە شۆرشێ تازەماندا، ئەو ئەزموونە لە بەرچاوبگی رایی، جاریکی تر، شەری چەپەلی نیوخۆ دووبارە نەبووا یە تەو، کورد، کوردی نەکوشتایە لە سەر ئایدۆلۆژیا، یان لە

سەر دەسه‌لآت و پارە، یان کورسیی. شتەکان لە سەر ئەمانە بوو، ئەگینا لایەکیان ناپاک نەبوو، لاکە ی تریان باشبیت. هەر دووکیان، لە شاخ بوون، هەر دووکیان، داوای « ئۆتۆنۆمیی » یان بۆ کورد کردوو، هەر دووکیان، جەماوەر و خەڵکیان لەگەڵدا بوو. بەلام، ئەوان بە داخووە، لە ماوەی « 77 » یه بیگره، تاکوو « بەره‌ی کوردستانی » دروستبوو، که نزیکه‌ی « 10 » سالیک دهکات، هه‌موو ئه‌و هه‌له‌ کۆنانه‌یان دووباره‌کرده‌وه، ئه‌و په‌له‌په‌شانه‌ی که به‌ نیوچه‌وانی بزوتنه‌وه‌ی کوردایه‌تییه‌وه بوو، نه‌یانتوانی، بیسرنه‌وه. به‌لکوو، به‌ پێچه‌وانه‌وه، ناشیرینترینا کرد.

له‌به‌رئه‌وه، هه‌زاران گه‌نجی وه‌کوو ئیمه، ئه‌وانه‌ی که له‌ نیو شاردا بوون، یاخود ئه‌وانه‌ی پێشمه‌رگه‌ش بوون، چ لای « پارتیی »، چ لای « یه‌کیتیی » چ لای « بزوتنه‌وه‌ی ئیسلامیی »، هه‌تا لای پارتی پچه‌وکه‌کان، روویان ده‌کرده‌ دهره‌وه. ئه‌وه‌ یه‌کتیک له‌ زیانه‌کانی بزوتنه‌وه‌ی کوردایه‌تی.

من پیم وایه، هیچ سوودیکیان، له‌و ئەزموونە گەورانه‌ی شۆرشێ کورد وهر نه‌گرتوو، به‌ تاییه‌تی، شۆرشێ « ئه‌یلوول »، وه‌کوو چۆله‌که‌ سه‌ریانبری. ئەزانی، هۆکه‌ی چیه‌؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی، پالێستی ته‌واوی، له‌ سه‌ر گه‌له‌که‌ی نه‌بوو، « قه‌یناكا، هیچ شۆرشێ به‌بێ یارمه‌تی ناژی » به‌لام، ئەمان وا پالیان لێ دابوووه، که تا دنیا دنیا، ئه‌و وولاتانه‌ ده‌سیان لێ به‌ر ناده‌ن. ئه‌وه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌بوو، ئه‌م جاره‌ش، دیسانه‌وه‌ واما ن لێهاته‌وه.

ئیمه، هه‌لیکی زۆر گه‌وره‌مان بۆ هه‌لکه‌وت، هه‌لی جه‌نگی نێوان « عێراق » و « ئێران ». ئیمه، له‌ جیاتی ئه‌وه‌ی، بێ لایه‌ن بین، که‌ دوو ده‌وله‌تی داگیرکه‌ر له‌ یه‌کتریان ده‌دا، به‌لام، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌بوو. ئه‌مه‌ زیانیکی زۆری لێداین. ئه‌مه‌ هه‌مووی، لای میرییه‌کی فاشیی وه‌ک « سه‌ددام »، که‌له‌که‌ بوو، که‌ له‌گه‌ڵ ده‌سی له‌ جه‌نگه‌که‌ به‌تالیوو، ئه‌وه‌ی به‌ کوردی کرد، هه‌موومان ده‌یزانین و پتویست ناکات، باسیبکه‌ین.

من هه‌میشه، بزوتنه‌وه‌ی کوردایه‌تییم، له‌ یه‌ک گۆشه‌وه‌ سه‌یرکردوو، که‌ لای من زۆر گرنگه، ئه‌ئیم: هه‌موو گرفته‌کان چ ناوه‌کیی، چ دهره‌کیی، ئه‌مه‌ شوینی خۆی هه‌یه. به‌لام، گه‌وره‌ترین گرفتێ بزوتنه‌وه‌ی کوردایه‌تی، کێشه‌ی سه‌رکردایه‌تییه. چونکه، هه‌ر پارتیک یان گه‌لیک، سه‌رکرده‌یه‌کی وشیار و دانا و زانای نه‌بیت، له‌خۆبووردوو نه‌بیت، مومکین نییه، ئه‌و که‌ له‌ یان ئه‌و پارتی سه‌رکه‌وێت، ئه‌وه‌ی لێ دهرده‌چیت، که‌ دیمان. به‌لام، ئه‌لێن: « خوا ده‌لیلی دامه‌وانه ». ئیمه‌ تێکشکا‌بووین، تێکشکانێکی وا، که‌ ئه‌بوایه، ناوی هه‌ره‌سی دووه‌مان لێ بنایه. له‌ داوی « 1988 » یه‌وه، هه‌ر

چهنده مه فرزه و دهستهی چه کدار که میک مابوو، وهک ئیسته له رۆژنامه و راگه یاندنه کانیاندا، له بیره وهریبیه کانیاندا دهیخوئینه وه. به لآم، ئه وه شتیک نه بوو، توانای مه تیریالیی و مه رالیی « پارتی به عس » و دهوله تیکی وا گه وره ی له جیهاندا هه بیت. به لآم، جیاوازیبیه که ی له که ل « 1975 » دا ئه وه بوو، که ئه و کاته وتیان: چهک دا ئه نئین. به لآم، له « 1988 » دا وتیان: نا، چهک دانانئین. پاشان، ئه گهر ئه م هه موو تیکشکان و هه له یه، تیکه لاوکهی، ئه و هه موو هه له ی که له کیسدراره، ئه وه ی که ده ئیم: خوا ده لیلی داماوانه، ئه وه بوو، که « سه ددام » ئه و بی ئه قلیتیبه گه وره یه ی کرد، په لاماری « کویت » ی دا، ئه گینه، قوئاغی راپه رین، له م قوئاغهدا، خوا به وه رهحمیکرد، که « به ره ی کوردستانی » هه بوو، ئه گهر « به ره » نه بووایه، شه ری نیوخو ده بوو. به لآم، ئه و کاته، « به ره » هه بوو، هوشیکیان هینابوو بهر خو یان، ره وشه که ش توژیک له باربوو، له به ره ئه وه ی، هیزه کانی هاوپه یمانان، له بنکه ی « ئه نجه رلیک » هاتبوونه نیوه وه و « UN » سه ره رشتی کاره کانی ده کرد، شتیکیان کرد، که به راستی، جیگه ی شانازیبه بو ئه و قوئاغه، ئه ویش ئه وه بوو، بریاریاندا، « فیدرالیی » له « کوردستان » دا رابگه یهنن و هه لپزاردن بو « په رله مان » بکن، میریبیه کی هاویه ش دروستبکن، ئه وه قوئاغیک له بیر و هوشی کوردییدا ده چیته پئشه وه، له که ل قوئاغی دواتردا، جیاوازی هه یه. من قوئاغی راپه رین، به وه هه ل ناسه نگیتم، که ته نیا پارته کان یاخود ته نیا پارتیک به شداریی کردوه. من پیم وایه، قوئاغی راپه رین، دریزهدانه به خه باتی « شیخ مهحمود » له سالی « 1918 » وه، دریزهدانه به خه باتی « شیخ عه بدولسه لامی بارزانیی »، که پئش « شیخ مهحمود » یش بووه. دریزهدانی شوړشی « ئه یلوول » ه. واته: قوئاغی راپه رین په نگخواردوی ئه و سه رده مه میژوو یبیه. به لآم به تایبه تی له « 1968 » وه بو « 1991 » که راپه رینه که ی تیا روویدا. چونکه، له و کاته وه، قوئاغیکی زۆر خراپ ده سپێده کات، که بریتیبه له و سیکوچکه یه ی « به عس: به عه ره بکردن، راگواستن و به به عسیکردن ». ئه م قوئاغه ئه توانین، جیاپکه ینه وه، زۆر شتی باشیان کرد، که ئه و کاره ی « په رله مان » و هه لپزاردنانه یان کرد و ئیمه ش، له بهر چاوی جیهان، به شتیک ی باش بو مان نووسرا.

به لآم، داخی گرانم، کورد به شتیه که گشتی، دوو ئاکاری هه یه، که من هه میشه، له نووسینه کاندما باس مکردوه، ئه وانیش یه که م: هه سستی نه ته وه یی لاوازه. که تو هه سستی نه ته وه ییت لاوازیوو، ئه و ا به رزه وه ندیی

تاكه كه س، يان هۆز، يان خيَل، دهخه يته سه رو بهر ژه وهندي نه ته وه كه ته وه، كاتي كه بهر ژه وهندي پارتايه تبي ته سكه، له پيش بهر ژه وهندي نه ته وه وه هات، هه ميشه مملانتبي ئايدو لۆژيا درووسته بيت. ئايدو لۆژيا، نه گهر هه بوو له « كوردستان » دا، ناكۆكي درووسته بيت. له نه جامي ناكۆكي دا، دوويه رهي درووسته بيت. له نه جامدا، جهنگي نيوخو درووسته بيت. به پيچه وانوه، نه گهر هه ست و هوشي نه ته وه يي بهر زببت، نه و ته و ته و نه و، به سه ر نه و گيرو گرافتانه دا بازبده ي و تووش ي نه و ته نگزانه نه بيت.

خالي دووم نه وه يه: ئيمه بيگانه په رستين. واته: نه گهر سه راپاي ميژوي كورد بگري، له م خاله هه لكيتشراوه. نه مه ش، هوكاره كاني بو زور فاكتر دهگه رپته وه. يه كي له وانه: ئاييني هاوبه شه له نيوان « كورد و عه رب »، يان « كورد و تورك »، يان « كورد و فارس » دا، نه و ئايينه هاوبه شه. نه ته وه كاني تر، ئايينيان خراب به كار هيناوه، بو كوشتن و چه وساندنه وه ي كورد، ئايه تي قورئانيان هيناوه، كردويانه به ئارمي جهنگه كانيان وهكوو « نه فغال ». نه م دوو شته، زور واي له كورد كردوه، كه تيكبشكي له بزوتنه وه كاني دا. چونكه، كه تو بيگانه په رست بووي، واته: هه مو شته كوئه كانه له بير ده چپته وه، هه مو تيكشكانه كانه بير ده چپته وه، كه ليكيش، كه تيكشكاني بير چووه، واتاي نه وه يه، ياده وه ربي نه ته وه يي لاوازه، يان كوئيربوته وه. نه و كاته ش، تو ناتواني، تا سه ر داكوكي بكه يت، تا سه ر له سه ر پتي خو ت بووه ست ي. نه م گيرو گرافته، كه وره يه لاي كورد. من پيم وايه: ئيسته ش هه ر وايه.

راپه رين يه كي كه له و نيشانه كه ورانه ي، كه كورد ده بي، شانازي پتوه بكات. چونكه، گه لي كورد به گه وره و پچووك و پياو و ژن و چاك و خراپيه وه، هه مووي راپه ريوه. نه و قوناغه زور گرنگه، نه بي، زور بايه خي پي بدرت. به راستيي، راپه رين پتويستي به وه هه يه، ليكوئينه وه ي تايبه تبي له سه ر بكرت. من ناتوانم، به شي شير يو پارتيك دياريبكه م، به شه كه ي تريان بلتم: وا نيه. راسته، « يه كي تي نيشتماني »، ده ستي بالاي هه بووه له راپه ريندا، به لام، پاره كاني تريش، به شداريبيان كردوه. هه تا نه وانه ي كه له و قوناغه دا، « جاش » يش بوون و خو يان فروشتوو، نه وانيش، روئكي بالايان بينوه.

دواي قوناغي راپه رين، ديينه سه ر په رله ماني « كوردستان »، نه وه جتي شانازيه، هه ر چه نده، تيبينيه كي زور هه يه، من خو شم تيبينيم له

سەر جوړی هه لېژاردنه که، له سەر نهو گزیی و دزییبهی تیتیدا کرا، ههیه، مافی خه لک خوراوه، نه وانه هه مووی به لایهک، به لام دیسانه وه، دهرده کوته کهی کورد « شهری نیوخو » یه خهی گرتووینه ته وه.

له « 1994. 05. 01 » دا، که شهری نیوخو درووستبوو، تا کوو ریڅکه و تننامهی « واشتنن » چه ندین جار، دایانیشاندوون، له « پاریس » له « نهقه ره »، له « تاران »، له « کوردستان » خویدا و له « ئەمیریکا »، ئەم دوو سهر کرده یی کورد، لیبووردنیکیان نه بووه، دلیان له ئاستی یه کتردا پاک نه بوته وه. یان بلتین: وه کوو سهر کرده یی دوو ریڅخراوی گه وره له « کوردستان » دا نه یان توانیوه، زمانیکی هاویه ش بدوژنه وه، له گوندیکی « کوردستان » دا، له بسته خاکیکی « نه نفال » و کیمیا باران کراودا دانیشن و بلتین: با ئیمه، له سیتبه ری ئەم داره دا دانیشن و ریڅکه وین، یا خود سهری نه و گورستانه بکه یین، که له « کوردستان » دا بلاوه، سهری نه و گوره به کومه لانه بکه یین. واتای نه وه یه، ئیمه گه راینه وه بق « ههسته نه ته وه ییبه که و بیگانه په رستی ییبه که » واته: به سهدان ماموستای ئایینی و ماموستایانی زانکو و نه کادیمییه کان، به هزاران نووسهر و پوونا کبیر و ته نانه ت ژن و مندا ل پروویان کردو ته ههر دوو باره گاکه، شهر بوه ستین، به لام، نه یانوه ستاندووه. به لام، به گوشاری دهره کیی وه ستان دیان. من مه به ستم نه وه یه: له نه زمونی کوردا یه تیتیدا، نه و په له ره شه ی تیدا هه یه، که زور خراپه. جا ئیمه ناگه رتینه وه بق کاتی راپه رین، له دزی و ناودیو کردن و داوینپسیی، که نه و شتیکی نیوخوی بوو، چاره سهره که ی زوو ده کریت. بق نمونه. دوا ی سالتیک، ناودیو کردن نه ما. به لام، شهر ی برا کوژی که هه لگیرسا، دوا ی چوار سال کوژایه وه، پیتشر به ده سال کوژایه وه. نه وه یه گرفته که ی ئیمه.

بزوتنه وه ی کوردا یه تیش، به هه موو یاسایه کی ئاسمانی و زه مینی، بزوتنه وه یه کی پیرۆزه. پتویسته، هه موو گه لیک ی چه وساره و بنده ست، که چه وسایه وه، دا کوکی له خو ی بکات. نه مه ده بیت، هه موومان له گه لیدا بین. جا ئایا، بیروبا وهرمان نه ته وه ییبه، یان نانه ته وه ییبه، یا ئیسلامییه، دیمو کراسییه یا خود کو مو نیستییه. چونکه، نه و دوژمنه که دیت، ته و ووشکی تو ده سووتینی، حساب بق نه وه ناکات، تو ئیسلامی یان کو مو نیستی یا شتیکی تری. گرنگ نه وه یه، تو درژی نه وی، له به ره که ی تر دای، دا کوکی له ئەم خاکه ده که ی، نه وه ناوه روکی بزوتنه وه ی کوردا یه تییبه!

کوردایه‌تی ئامانجی زۆره، بۆ نموونه: رزگارکردنی خاک، ئازادکردنی خه‌لک، دامه‌زراندنی قه‌واره‌یه‌کی نه‌ته‌وه‌یییه. ئهم قه‌واره‌یه‌ش، سه‌رکرده‌ی ئه‌و ریت‌خراوانه‌ بریارده‌ده‌ن، چی و جییه؟ له قو‌ناغه‌سی یه‌که‌مدا، له « 1963 » دا‌وای « نانا‌وه‌ندی‌تی » یان ده‌کرد. له قو‌ناغه‌ی ئی‌سته‌دا، « ئۆ‌تۆ‌نۆ‌می » یان ده‌کرد له سا‌لی « 1970 » دا. له‌م قو‌ناغه‌ی ئی‌سته‌دا، دا‌وای « فیدرا‌لی » ده‌که‌ن. دو‌ور نی‌یه، که ئه‌گه‌ر بارودۆ‌خی نه‌ته‌وه‌یی و نی‌ونه‌ته‌وه‌یی له‌باری‌ت، دا‌وای ده‌وله‌تی سه‌ربه‌خۆ نه‌که‌ن!

من پیم وایه: له بزوتنه‌وه‌ی کوردایه‌تییدا ده‌بی:

1. ده‌سپاکی و پاسگو‌یی هه‌بی‌ت.
 2. خه‌لک نی‌شته‌مانه‌ره‌ره‌ی‌کی باش‌بی‌ت، باش بی‌ر له نی‌شته‌مانی خۆ‌ی بکاته‌وه.
 3. پێ‌وه‌ندی خۆ‌ی، له‌گه‌ڵ نه‌ته‌وه سه‌رده‌سه‌کانی « کوردستان » دا، به‌ باش‌یی دیار‌یی‌بکات، چ له‌ رو‌وی ئایینی، یان دۆ‌ستایه‌تی، یان پێ‌وه‌ندییه‌وه‌ بی‌ت.
 4. به‌رژه‌وه‌ندی تاکه‌که‌سی و پارتایه‌تی ته‌سک وه‌لابنرێ‌ت. واته:
 5. شه‌ری ئایدۆ‌لۆ‌ژیا له « کوردستان » دا نه‌می‌نێ‌ت.
- بۆ نموونه: من موسو‌لمانم، له‌ پارتی‌کی ئی‌سلامی دام، یه‌کی‌کی تر کۆ‌مۆ‌نیسته، هه‌ر که‌س بۆ خۆ‌ی. پێ‌ویستم به‌ چه‌ک نی‌یه، تا دا‌کو‌کی پی له‌ خۆ‌م بکه‌م، پێ‌ویستم به‌ خه‌باتی‌کی دو‌وره‌ری‌زی پامیاری هه‌یه، تا ئه‌و گه‌له‌ تیبگه‌یه‌نم. که‌ من توانیم، را‌ژه‌ی ئه‌و گه‌له‌ بکه‌م، ئه‌و ده‌نگ ده‌دا به‌ من. ئه‌و کاته، من به‌ قسه، به « دیمۆ‌کراسی » چوومه ئه‌و شوینه‌وه، نه‌ک به‌ خۆ‌ینرێ‌شتن. چونکه، ئه‌گه‌ر یه‌کی‌ک شوینی‌کی به‌ خۆ‌ینرێ‌شتن گرت، هه‌ر ده‌بی، به‌ خۆ‌ینرێ‌شتنیش چۆ‌لی‌بکات. ئه‌وه ئه‌زموونی « به‌عس » مان هه‌یه، له « 1968 » دا، دوو جار، هاتوونه‌ته سه‌ر حوکم، هه‌ر دووکیان به‌ کۆ‌ده‌تا و خۆ‌ینرێ‌شتن، ئه‌وه دهره‌نجامه‌که‌ی بوو، چۆ‌ن رۆ‌یشتن؟ هه‌موو جارێ‌کیش، به « پارتی » و « یه‌کی‌تی » یان ده‌وت: « له‌ کاتی گه‌فتو‌گۆ‌کردن و دانێ‌شته‌کاندا، ئیمه‌ به‌ هیچ شتیه‌یه‌ک را‌زی نابین، ئێ‌وه بی‌نه‌ به‌رمیه‌که‌وه، که ئیمه‌ پارتی سه‌رکرده‌ نه‌بین. چونکه، ئهم شوینه‌مان به‌ خۆ‌ین گرتووه » ئیره‌ش وایه، له‌ هه‌موو جیهانی‌شدا هه‌ر وایه، که ئه‌گه‌ر دیکتاتۆ‌ری هه‌بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ خه‌باتی ئایدۆ‌لۆ‌ژیا، خه‌لک بۆ خۆ‌ی بی‌کا، به‌لام، له‌ شتیه‌ی مملانی‌ی خۆ‌ینا‌وییدا نه‌بی‌ت.

من پیم وایه: ئەم جوړه شتانه دەبیت، بزووتنه‌وهی کوردایه‌تی، قالبیکی راست وەرگرئ، دووبیت له جهنگی نپوخۆ و « موناڤه‌سه‌ی ناشه‌ریف » که درووسته‌بیت له نپوان پارتەکاندا، بۆ ئەوه‌ی پاشقول له یه‌کتري بگرن. ئەم پیاوی ئەو دەوله‌ت و ئەوی تریان هی ده‌وله‌تیکی تر. به‌ راستی، ئەوه کوردایه‌تی نییه، که خه‌لک له ژیره‌وه، پیاوی ده‌وله‌ت‌تر بیت. بۆ چیش؟ بۆ ئەوه‌ی که پارتیکی تر، که له خۆت پچووکت‌ره، له خۆت به‌ ده‌سه‌لات‌تره، ملی بشکینی. کوردایه‌تی راسته‌قینه‌ ئەوه‌یه: که ئەگەر من هه‌له‌یه‌کم کرد، تۆ بۆم راسته‌که‌یت‌وه. چونکه، ئەگەر من هه‌له‌یه‌کم، تۆ هه‌له‌یه‌کی، ئەوی تر و یه‌کتیکی تر، ته‌نیا دۆشمن قازانجده‌کات، به‌لام، ئەی ئەگەر هه‌موومان ریکبووین، کێ قازانجده‌کات؟ بێ گومان که‌له‌که‌مان!

پ2: کاک دوکتۆر، ئەگەر موتابه‌عه‌ی بزاشی رووناکبیری کوردبیت کردبیت، ئایا ده‌توانی، پیمان بلتیت: ئەو بزافه، بزافیکی سه‌رکه‌وتوو، یاخود ره‌سه‌ن بووه، یان دواکه‌وتوو و ناره‌سه‌ن بووه؟

و2: له‌و رۆژه‌وه، که شه‌ری نپوخۆ له « کوردستان » دا درووستبووه، من بزاشی رووناکبیری، به‌ بزافیکی سه‌قه‌ت و خوار و خێج و گیل ده‌بینم. چونکه، هۆنەر و نووسەر و چیرۆکنووسی پارت درووستبوون، که ئەو جوړه‌که‌سانه‌ ده‌بی، زۆر بیلایه‌ن، به‌ چاوکی راسته‌قینه، سه‌یری بزافه‌که‌ بکهن و وێژه و نووسینه‌که‌یان ته‌رخانکه‌ن بۆ به‌رژه‌وه‌ندیی بالای بزووتنه‌وه‌ی کوردایه‌تی، نه‌ک بۆ پیداهه‌لدان به‌ سه‌رکرده‌ی ئەم پارت و ئەو پارت، ئەمه‌یه‌که‌م.

دووم: له‌ ئەنجامی ئەو کتێبکی خراپه‌ی، ئه‌و دوو به‌رپوه‌رایه‌تییه‌ی « هه‌ولێر و سوله‌یمانیی » که هه‌بووه، زۆر شت هه‌لتوقیوه‌ له‌ رۆژنامه و گوڤار و ده‌زگه‌ی رۆشنبیری لێره و له‌وێ « ناوه‌کانیان نابه‌ین » ره‌سه‌ن نین. ئەمانه‌ وه‌کوو من له‌ تیلیفیزیۆنی « کۆمه‌ل » یشدا باسکرد، ره‌سه‌ن نین. ئێسته‌ دوور نه‌رۆین، هه‌ر دوو به‌رپوه‌رته‌یییه‌که‌ ببنه‌وه‌ به‌ یه‌ک و خه‌لک بچیت‌وه‌ بارودۆخی جارانی، زۆر له‌ ئەم ده‌زگایانه‌ نامتین، هه‌ر خۆیان پارمیان ناده‌نت، چونکه، پێوستیان پتیا نامتین. ئەمانه، واجیه‌ه‌ بوون بۆ ئەو دوو به‌رپوه‌رایه‌تییه‌ی « هه‌ولێر و سوله‌یمانیی »، ئەم لێره، ده‌سته‌یه‌کی رۆشنبیری داناوه‌ به‌رانبه‌ر ئەو. ئەویش ده‌زگه‌یه‌کی تری کردۆته‌وه. واته: ئەمه‌ بزووتنه‌وه‌ی رۆشنبیری نییه، بزووتنه‌وه‌ی رۆشنبیری ئەبی، بزووتنه‌وه‌یه‌کی ره‌سه‌نی ریکوپیک و سه‌ره‌خۆ بیت، له‌ زاده‌ی بیری خه‌لکه‌وه‌ هه‌لقوڵ.

جگه له وه، شتیکی زۆر گه وه له بزووتنه وهی رۆشنبیرییدا نوqsانه، که ئه ویش بزووتنه وهی رهخنه گریبیه، رهخنه یه کی راست و په وا نییه، په مخنه ته نیا له و لایه نه ده گری، که تۆ له گه لیدا نیت، زۆر شت هیه، پارته که ی خۆی کردووه تی، چاوی لی نووقاندووه، له بهرته وهی ئه و رهخنه گرانه، راسته قینه نه بوون.

پاشان، جگه له وهی زمان، که کۆله که ی بزووتنه وهی رۆشنبیرییه، زۆر لاوازه، وه کوو دهینین له رۆژنامه و گۆفاره کاندایا به تایبه تی، له تیلتیفیزیۆنه کاندایا، زۆر بایه خ به زمانه که نادرخ. له بهرته وه، که زمانه که لاوازیوو، زمانی داریشتنیش لاوازه بیت، زمانی داهیتانیش نامیتیت، واته: له هه موو پروویه که وه بیگره، رینووسی کوردیی نییه، هه ر نووسه ریک به ئاره زووی خۆی دهنووسیت، ئه مانه هه موو پتوهندییان به بزووتنه وهی رۆشنبیرییه وه هیه. من پیم وایه: ئیسته، بزووتنه وه یه کی رۆشنبیرییه ره سه ن له « کوردستان » دا نییه.

3: کاک دوکتۆر، به و پتیه ی که تۆ که سیکێ ئه کادیمییت و دوکتۆرات له کشتوکاڵدا هیه، چۆن بریارت نه داوه بیتی له زانکۆیه کی « کوردستان » دا رازه بکه یته؟

3: من له سالی « 1993 » ئه و کاته که میریی هه ریم یه کبوو، گه پامه وه و چوومه زانکۆی « هه ولیر ». له وئ دوکتۆر « فاضیل قه فتان » له وئ بوو، وتم: ئه گه ریمه وه. براده رانیش « کاوس عه زیز » و مامۆستا « ئه حمه د حه مه ئه مین » له وئ بوون، وتیان: باشه. بره وانامه که مان بۆ بنیره، ئیمه لیره دا ته ده مه زرتین. بئ گومان، ئه م قسانه ی ئیسته بۆتان ده که م، له سالی « 1996 » دا، له سه ر تیلتیفیزیۆنی « گه لی کوردستان » ییش کردوومه. ئه وه بوو، من بره وانامه که م نارد بۆ ئیره. « بئ گومان، من له یه که یتی سوؤفتی کۆن ته واومکردووه، ئه بئ، یه کئ ئه و بره وانامه یه ی من بخووتنته وه که پروسی بزانیت. « من نامه یه که م له لایه ن دوکتۆر « فاضیل » وه پتیه یشت که ده لئ: « تئ نه گه یشتین، تۆ کولتژی کشتوکاڵ ته واوکردووه، یان کولتژی ئاداب! » منیش، زۆر سه یرم لیه ات. قه یناکه، من په رتووک ده مخمه بازاره وه، به لام، من بره وانامه که م کشتوکاڵ نووسراوه، منیش زانیم، شتیکی تیدا هیه. دوا ی ئه وه ی شه ری نیوخۆی به سه رداهات، خه لکی، خۆی وولاته که ی به جیده هیشته، ئیتر من بۆ کوئ بیمه وه!!!

ئه و کاته، سالی « 2000 » هاتمه وه، چوومه لای سه رۆکی « زانکۆی سوله یمانی » و وتم: من بۆ ماوه ی شه ش مانگ به بئ پاره وانده لیمه وه.

وتی: باشه. پیشنیازتی بنووسه، ئیمه وه لامتده دینه وه. به لام، وه لامیان نه دایه وه. پاش پیتنج رۆژ، من چوومه زانکو. وتیان: کاکه له سه ر پیشنیازه که تیان نووسیوه: « پئوسیتمان به و پسیورییه نییه! » منیش، زۆر دلگران بووم. ئەمان خویمان به ئینته ریتت و رۆژنامه ... هتد هاوار دهکه ن و ده لێن: کادیره کانمان بینه وه له « ئەوروپا » وه، ماجستیر و دوکتۆرامان دهوئ بۆ زانکو کانمان، من هاتومه ته وه، وه کوو ئەزموونیکێ کورت شهش مانگ وانه بلیمه وه، ئەگەر توانیم، بگونجیم، ئەوا بهردهوام دهیم. ئەگەر نه شمتوانی، ئەوا نه ئەوان زیانیان کردووه، نه منیش.

له بهر نه وه، هه موو هیوایه کم ئەوهیه، رۆژیکو له رۆژان بێمه وه. یار « مام جهلال » پیتی وتم: چه زده کهین، بێته وه « کوردستان » و ئەوه زانکو ههیه. من په یمانم نه دایه. وتی: زۆر کار ئاسانیشت بۆ ده کهین. ئەم سهال کاک « بهرهم » یشم بینی و وتی: وهره وه. به لام، هیشتا به لێنم پئ نه داوه. هه موو هیوا و ئاواتی من ئەوهیه، رۆژێ له رۆژان بێمه وه نیو که له کهی خۆم، له هه ر بوار یکدا بیت، رازه بکه م. به لام، هه موو هیوایه کیش پئوه ندیی به توانا وه ههیه، که مروف تونای نه بوو، ژیانیکێ مامنا وه ندیی هه بیت، که وه کوو ئەو خه لکه بژی. چونکه، من ههچ شتیکم له م خا که دا نییه، ته نانهت بسته زه و ییه کم نییه. جگه له مه سه له ی ئە کادیمی، من په کم له م خا که دایه، که له که م و پئووسه که م لیرهیه. من چه ند سهاله له « ئەوروپا » م، ئەو هه موو په رتوو که م نووسیوه، تا ئیسته، ههچ شتیکم له سه ر « ئەوروپا » نه نووسیوه. له گه ل ئە وه شدا، که خه لکانیکێ زۆر ده چنه ئەوئ، له سه ر ئازادی و دیمۆکراسیی « ئەوروپا » ده نووسن. به پێچه وانه وه، من دژی ئەوان نووسیومه. چونکه، به راستیی، من له گه ل ئەو به ره ل لاییه ی ئە و ئدا نیم، ئازادی سیکس و تلیاک کتشان هه بی، من ئەوه به ئازادی نازانم.

پ4: سه بارهت به و چاوپێکه و تنهت له گه ل مامۆستا « عه لی باپیر » دا، که به په رتووکی « سنوره قه دهغه کان مه شکێن! » ده رچوو، ئایا، ئەم ناوه له جیه وه هاتووه؟

و4: له راستییدا، پاش ئەوه ی کاره که م ته وا و کرد، من بیرم له ناوی په رتووکه که ده کرده وه. من ناوی بنیم چی؟ ته نانهت، له رتگه دا که ئەگه راینه وه له گه ل « شیخ عه زیز » و کاک « کاوه » دا گوتم: کورینه! من ناوی ده نیتیم: « له بناری ئەحماد و ». وتیان: وه ل لا، ناویکی زۆر جوانه. به لام من وتم: من خوویه کم ههیه، چۆن باوکیک بیست ناو بۆ مندائیکێ بووی ده دۆزیته وه، پاشان، هه ر یه ک ناویشی لئ ده نیت، منیش وام، په له

ناکم. که کاسیتته کانم گوئی لی گرته وه، و خستمه سهر کاغهن، گویم لی بوو، مامؤستا خۆی ده لی: «ئوه سنووری ئیسلامه و قه دهغه یه و مهشکین. «ئو سنوورانهی که ئه و باسیده کات، «خواردنه وه و زینا» ئه و شتانه ن. منیش، ئه و ناوهم زۆر لا جوانبوو. چونکه، هه لبه ت ئه و، ئه و ناوه ی لا جوانبووه، منیش لام جوانه.

له سهر په رتووکه که: من سی کاری رۆژنامه گه ریم کردوه: یه کیکیان له گه ل مامؤستا «برایـــــــــــــــــم ئه حمه د» و دووه میان: له گه ل مامؤستا «جهرجیس قه تحوللا» و سێیه میشیان له گه ل مامؤستا «علی باپیر» دایه. ئه مانه، من به کاری هاو به شیان داده نیم. چونکه، پێشه کیی و پرسیاره کانی هی من و وه لامه کانیشی هی ئه وانن. له بهر ئه وه ناتوانم، بلیتم: ته نیا به ره می خۆم، ئه مه یه که م.

خالی دووه م: من لیره دا، ته نیا باسی «سنووره قه دهغه کان مه شکین!» ده که م. من پیم وایه: له که شتیکی زۆر ئازادا دانیشتووین له گه ل مامؤستا و ئه وه ی من ویستوو مه، به دلی خۆم و توومه. ئه ویش به دلی خۆی و توویه تی و شه رمان له یه کتری نه کردوووه، وه ک دوو هاویری، وه ک دوو برا و دوو خۆشه ویست دانیشتووین، قسه مان کردوووه. ئه ویش، خوا هه ل ناگری، ئه و که شه ی بۆ من دروو ست کردوووه، هه سته ده که م، ئه و وه لامانه ی مامؤستا داویه تیه وه، له باوه رتیکی زۆر پته و، له دلیکی زۆر خاوین و ده روونتیکی زۆر زۆر راسته و داویه تیه وه. له بهر ئه وه، من ئه گه ر سهرنجیکم هه بی، له سهر هه ندی بۆ چوونی مامؤستا، له سهر قسه کانی ئه و نییه، ئه و له دید و روانگی خۆیه وه قسه یکردوووه، من سهرنجه که ئه بی، بلیتم: له دیدیکی دیکه وه بیده م. به لام، هه یچ گومانم له راسگۆیی قسه کانی ئه و نییه. پێشم و ابووه، من خۆم باسی نه که م، که خۆم ئه و کاره مکردوووه. با ئه وه جیه هیلم بۆ جه ماوهر و نووسینی رۆژنامه کان له سهری بنووسن، که هیوادارم، له سهری بنووسن، له سهر پێشه کییه که ی، له سهر پرسیار و وه لامه کان، هه لسه نگین.

مامؤستا ئه و که سه یه، که له ویدا قسه ده کات. «حوسین موحه ممه د عه زیز» یش ئه و که سه یه، که له ویدا ئه و پرسیارانه ده کات و زۆر به ئازادانه و له بنکه ی سهر کردایه تی «کۆمه لی ئیسلامی» دا. هیوادارم، ئه و گوتارانه ی له سهر ئه و بابه ته ده نووسرین، به چاک یان به خراب، رۆشنایی ببین.

* * *

كاتى، مامۆستا «عەلى باپىر» و ھىندى لە ھاوھلەكانى، لە لايەن ھىزەكانى «ئەمىرىكا» و، بە فرتوفىل دەسگىرگران و بە فرۆكە فرىتران، بە و بۆنەيەو، رۆژنامەى «كۆمەل» ، زنجىرە چاوپىكەوتنىكى، لەگەل كۆمەلئى «رېوناكبىر، نووسەر، ھۆنەر، رۆژنامەنووس، راميار و پياوانى ئايىنى» دا سازكرد، تا، دىد و بۆچوونى تايبەتتى خۆيان، دەربارەى ئەو كارە نارەوايەى «ئەمىرىكا» دەرېرن. منىش، يەكئى لە و كەسانە بووم، نارەزايى خۆم دەرېرى.

ئەم چاوپىكەوتنە كورتانە، لە لايەن بەرپىزان «عومەر عەبدووللا» و «ئارام عەلى» يەو ئەمادەكرارون و لە رۆژنامەى «كۆمەل» ى ژمارە «81» ى رۆژى شەممەى رىككەوتى «2003. 07. 19» دا بىلاوكرارونەتەو. ئەز لىرەدا، تەنيا پىشەككى ئەمادەكارانى چاوپىكەوتنەكە و وەلامەكەى خۆم، بۆ مېتروو تۆماردەكەم.

مامۆستا «عەلى باپىر»، وپراى تەمەنىك لە خەبات و نىكۆشان لە دژايەتى كردنى پارتى «بەعس» ى دىكتاتوردا، ھەر لە سەرەتاي سالانى ھەشتاكانەو، وەك نووسەرئىك دەرگەوتوو و تا ئىستە، زياتر لە «40» پەرتووكى نووسراى خۆى ھەيە. ھەندىكى ئەوانە، لە بەر بايەخييان، زياتر لە جارئىك چاپ كراونەتەو. ئەمە، وپراى ئەو سەدان وتارەى، كە مامۆستا وەك وتارىئىك ناسراو، ئەم بواردەى ژيانى مامۆستا وای كردوو، كە مامۆستا لە ناوھندە رۆشنىرىيەكەدا، جىگەى ديار و بەرچاوى ھەبىت و لەگەل زۆرىك لە نووسەر و رۆشنىر و رۆژنامەنووسى «كوردستان» و دەرەوى «كوردستان» دا، پەيوەندى توندوتولى ھەبىت.

ھاوكات لەگەل مامۆستادا، كاك «توفىق كەرىم» بەررىسى مەكتەبى راگەياندن و سەرنووسەرى رۆژنامەى «كۆمەل» و ئەندامى يەكئىتى رۆژنامەنووسان، لە ناو ھاوئى دەسگىرگراوھەكانى مامۆستا دايە. ھەر بۆيە، بە مەبەستى خستەنەرۆوى نارەزايى و ئىستىنكارى ئەو كارە ناشايستەيە، لە لايەن رۆشنىيران و نووسەرانەو، ئەم دىمانەيەمان سازكرد و ئەوانىش، لە بارەى رووداوھەكەو، بەم شۆيە ھەلئوىستيان بۆ رۆژنامەكەمان دەرېرى:

دوکتور « حوسین موحه ممد عه زیز - نووسهر و پروونا کبیر »

به راستیی، وهکوو دوستیکی، من وهکوو کوردیکی نیشتمانپه روه، زۆرم پی ناخۆشه، به رامبهر به و کارهی، « ئەمریکایی » یه کان کردوو یانه. چونکه، هر که سێکیش، ئەگەر هه له شی هه بێت، پتویست ناکات، به و شیوهیه بگیری. له بهرئه وه، شیوهی دیکه هیه.

هر چهنده، من نازانم، تا وهکوو ئیسته، هۆی گرتنه که ی چیه. به لام، زۆر زۆر دلگرانم بۆ مامۆستا « عه لی باپیر » که خهباتیکی دوورودریژی ناوای هه بێت، له ریزی کوردایه تی و له ریزی بزوتنه وهی ئیسلامییدا، پیم ناخۆشه، نهک ئه و، به لکوو هر که سێکی تر بێت که راژهی هه بێت.

ئه مرق « عیراق »، له راستییدا، داگیرکراوه و ئەم داگیرکردنه، ئەگەر خیری تیا بێت، بهس بۆ کورد تیا یه تی. ئەگینا، له رووی یاسای نیو دهوله تی و یاسای مرۆیییه وه، ئەمه داگیرکردنه، تۆ بێت، به تۆپ و فرۆکه، وولاتیک داگیریکه یه ت.

ئینجا، که وولاتیک داگیرکرا، دهستووری تیا نییه، یاسای تیا نییه، میریی تیا نییه. واتای وایه: هه مو مافه کان پیتشیلکران. ئەگەر تۆ بلی، له رووی یاسای نیو دهوله تییه وه، گرتنی « ئۆجه لان » هر تاوانه. ئەم گرتنه ی مامۆستا « عه لی باپیر » یه، هر تاوانه. ئەوانه ی دهرهقی خه لکی تر ده کرتن، ئەگینا پتویسته، ئەوه ی دادگایی ده کرت، پتویسته نامه ی بکریته سه ر و پاریزه ری هه بێت، تا دا کوکی له خۆی بکات، یاخود، له دادگایه کی ناشکرادا دادگایی بکریت.

* * *

هەر وەک له پێشهکیی ئەم چاپە نوێیەدا، ناماژەم بۆ کردووه، لەو رۆژەوه، ئەم چاوپێشکەوتنە بۆلاوکراوەتەوه، تا ئێستە، تەنیا هەر، ئەم گوتارە ی کاک « ئیسماعیل سەید ئیبراھیم » ی لە سەر نووسراوه. گوتارەکە، لە لاپەرە « 7 » ی رۆژنامە ی « کۆمەڵ » ی ژمارە « 83 » ی رۆژی شەممە ی پێشکەوتی « 2003. 08. 02 » دا بۆلاوکراوەتەوه.

لێرەدا، زۆر بە پێڕستی دەزانم، بێ ئەوەی، دەسکاری بیکەم و هەڵەکانی راستکەمەوه، وەک خۆی چۆنە بۆلاویکەمەوه. پاشان، وەلامێکی کورتی بدەمەوه، تا هێندێ شت هەیە، هەر و بە ئاسانی، بە سەر هەموو لایەکماندا تێپەر نەبێ!

پەيامێک بۆ تەبابی

خوێندنەوهی کتیبی « سنوورە قەدەغەکان مەشکین! »

ئیسماعیل سەید ئیبراھیم

کەمن ئەو دەنگە پەسەنانهی لەناو رۆشنبیری کوردیدا دەرکەوتبێ تائەمرۆش کە ئامانجدار بێ و مەبەستیان خزمەتکردنی ئەو رۆشنبیری بێت، کە دەلێم ئامانجدار مەبەستم ئەوهیە: کۆی گوزارشت و گوتارەکانیان لە پێناو بەدیھێنانی تەبابی نەتەوهیی و نەهێشتنی دووبەرەکی و فەرامۆشکردنی خالە جیاوازهکاندا بێت، چونکە ئەمڕۆ گرنگە رۆشنبیرانی کورد هەست بەو دەرڤەتە ناسکە بکەن کە تیایدا لەسەر خالە جەوهەری و هێلە گشتییەکان پێککەوت و تەبابن، گەر ئەوان ئەوه نەکەن ئەوا گلەیی چی لەسەر جەمی خەلک بکەین؟ پێموایە رۆشنبیران خاوەن کاریگەرین و یەکەم بەرپرسیاریش لە هێتانهی ئەو کەشە و یستراوهدا.

بەداخەوه لەچەند سالی رابردوودا پووناکیبیران خزمەتکاری بیری تەسکی حزبی بوون و لەو پرۆژەیهدا کاریانکردووه کە حزبی سیاسی گەڵالە ی

کردووه و له نه ته وه گوره تر بووه لایان، نه مانه ش له دوو حال به دهر نه بوون، یان بۆ بلاووونه وهی ناوو شوږوه دهر که وتن نه و کاره یان کردووه، یاخوډ له بهرام به ریدا پاره ی بیعه زیه ت و بیتا ره قیان و هر گرتووه.

چهند جار یک که دهر یاره ی نه و فه ریکه نووسه رانه شتم نووسیوه جه ختم له سر نه وه کردووه که نه و کارانه ی نه وان دهیکه ن نه ک خزمت به کوردو کیشه که ی ناکا، به لکو نه وه خیانه ته و له بار بردنی نه و که شه شه که نه مرق به دیهاتووه، ده بی نه وه له ناگایی و زهینی هه مسواندا بچه سپی که به ره فز کردنی به کترو نه خویندنه وهی بهرام بهر جگه له نات بهایی و کیشه دروست کردن هیچی دی چاوه ری ناکری، چونکه هیچ که سیک به و کاره ی ناتوانی بهرام بهری بسریته وه.

سه باره ت به و هه وه لی کاک دکتور حوسین موحه مه مه عه زیز که داویه تی ده توانم بلیم به که م کاریکی دیاری له و جوړه یه که تانیستا کرابی و خوئی له قه ره ی زوری که له مه سه له هه نوو که یی و مشتومر هه لگره کان داوه، هه روه ک خوئی پاراستووه له وروژاندنی نه و بابه تانه ی که ته نها وه کو تو مه ت ده درینه پال ئیسلام، خاوه نه کان یان مه به ستیان گه یشتن به حه قیقه ت نیبه به لکو ته نها وه کو جه ده لیک دهی وروژین، هه روه ها نه مه ریگه خو شو کردن و دروست کردنی پردی دیالوگه له نیوان هه ردوو جه مسه ری « ئیسلامی - عه لمانی » له کو مه لگه که ماندا که زوری که له تم و مژمه کان ده ره وینتیته وه.

کتیبه که له قه باره یه کی مامنا وه ندیدا گه لیک بابه تی وروژاندووه له شیوه ی پرسیارو وه لامدا، جگه له پیشه کییه کی دریز، به گشتی ده توانم بلیم کتیبکی فیکرییه و هه ولتکه بۆ خویندنه وهی فیکری ماموستا علی باپیرو بیروپاکانی، هه لوستی بهرام بهر گروپ و ئاراسته و مه زه به جیا جیاکانی ناو فیکری ئیسلامی و خویندنه وهی بۆ فه لسه فه و فیکرو ئایینه جیا جیاکانی تر، نه مه جگه له چهند پرسیاریکی تایبه ت به خودی ماموستا و هه لسه نگاندنی که سایه تی نه و، له ریگای شاره زابوون له باری کو مه لایه تی و نه و دوخه روشن بیرییه ی که ته ییدا که وره بووه، هه روه ها کو مه لیک پرسیار سه باره ت به (کو مه لی ئیسلامی، پیکه اتن و به یوه ندیه کانی).

جاری سه باره ت به ناوی کتیبه که پیموایه شتیکی جوان و گونجاوه له و رووه که نووسه که سیک ناسیونالیسته و بروای ته واویشی به سیکولاریزم هه یه، خوئی بانگه شه ی نه شانندی نه و سنووره قه ده غانه

بکات که خواو پیغه مبهەر « ص » دیاریانکردوون، چونکه زۆربهی نووسهره
 له ماننیه کان بیرمه ندی و تیگه یشتوووی خویان له وهدا ده بیننه وه که چه ند
 ده توانن قسه به خواو پیغه مبهەر « ص » بلین و تانه و ته شهر له ئیسلام
 بدهن.

نامه وئ لیره دا قسه له سهەر ناوه رۆکی کتیبه که بکه م، چونکه
 بیروبو چوونه کان هه مووی هی مامۆستا علی باپیره و من هه رچییه ک بلیم
 به زیادی ده زانم، چونکه حه قی ته وای به وه لامه کان داوه، به لام دوو
 تیبینیم له سهەر پیشه کییه که هی هیه، پێش ئه وهش ده مه وئ بلیم
 پیشه کییه که « سه رنج و تیبینی » ده قیگی ئه ده بیی جوانی چیرۆک ئامیزه،
 به ده ر برینتکی هونه ری و زمانتکی پاراو، چه ند وینه یه کی هونه ری
 ئه فراندوووه و هه سفیککی جوانی گه شته که هی کردوووه، من به ش به حالی خۆم
 چیژتکی تایبه تیم لیبینی و تیبینییه کانیش ئه مانه ن:

1. له هه لسه نگانده که یدا بۆ کۆمه لی ئیسلامییه که به چه ند خالیک
 نووسیویه تی، له خالی سێیه مدا ده لئ (نوێژ له مه له بنده که بیان ده که ن و
 هاتوچۆی مزگه وت ناکه ن، له وه ده چی بروایان به مه لای مزگه وته کانی
 کوردستان نه بی) ده بوایه کاک دکتۆر کاتئ سه رنجتکی وای لاکه لاله
 ده بی، به دوا و وه لامه که شهیدا بگه رئ، نه که ته نیا بیرووژینئ و به س،
 هه قبوو وه کو باقی پرسیاره کانی تر ئه م پرسیاره شی له مامۆستا بگردایه،
 چونکه من دلنیام ئه م هه لۆیسته له و پۆچوونه وه سه رچاوه ناگرئ
 که نووسه ر وتووویه تی، به لکو له وانیه حاله تی ئه منی یا هه ر شتیککی تر
 بیت، چونکه کۆمه لی ئیسلامییه هه ر له سه ره تاوه رایگه یاندوووه
 که هه لۆیستی ئیجابیی به رامبه ر مامۆستایانی ئاینی و هه موو خه لکی
 کوردستان، مامۆستاش له چه ندین وتارو کۆپو کۆبوونه وهدا ئه و
 هه لۆیسته ی به ئاشکرا راگه یاندوووه، ئه مه له لایه ک، له لایه کی تره وه
 هه لۆیستتکی له وچۆره، له شوینتکی دیاریکراودا ته عمیم ناگرئ به سه ر
 هه موو شوین و کاته کانی تر دا، له وانیه تیبینی و پرسیار له سه ر
 مامۆستایه ک یا چه ند مامۆستایه کی ئاینی هه بی به لام ئه مه ئه وه
 ناگه یه نئ که سه رچه م مامۆستا ئاینیه کانی کوردستان وه کو یه کین، من
 پیموایه که مامۆستایانی ئاینی له کوردستاندا ده وری ئیجابییان هه ببوووه
 له گه ل بوونی که م و کوری و چاوپۆشیش له زۆر شت، نمونه ی زۆر
 مامۆستا هیه که له سه ر حه ق بیژئ و هه لۆیستی نیشتمانپه روه رانه یان
 تیاچوون، ئه وه شمان بیرنه چی کۆمه لیک مامۆستای ئاینی کوردستان

بوون سه ره تا کانی بزافی ئیسلامیی چه کدارییان دروست کرد، و ابزانم
 مامۆستا ئه وهشی باش بق کاک دکتۆر روونکردۆته وه له وه لامه کانیدا .
 2. نووسهر له کۆتایی پێشه کییه که یدا ته ئکیدیی له سههر ئه وه کردۆته وه
 که به کوردی په تی ده نووسی و زاراوه عه ره بییه کانیس ده کات به کوردی،
 هه موو نووسه ره ناسیۆنالیسته کان جهخت له سههر به کوردی کردنی زاراوه
 دهر برینه کان ده کهن، به لام پیموایه ئه وان مه به ستیان ته نها زاراوه
 عه ره بییه کانه و حه ساسیه تیان ته نها له گه ل ئه واندا هه یه، چونکه له قسه و
 نووسیه ته کانیاندا زاراوه ی بیانی زۆر به کار ده هێن، به تایبه تی ئینگلیزی،
 ههروهک دکتۆر حوسین - یش هه مانکاری کردووه، بق نمونه
 (پروژیکتهر، کۆمه لگای سیفیل، سیکولاریزم، پلۆرالیزم) ئه مانه خۆ هیچی
 کوردی نین، ههروه ها که ویستوو به تی هه ندێ زاراوه ی تر بکات به کوردی
 ته نها به وهش عه ره بییه که ی به وشه یه کی بیانی گۆریوه، بق نمونه « واقع
 بینی = ریالیینی »، « ماددی = ماتریالی »، به کوردی کردنی زاراوه کارتیکی
 زۆر باش و په سهنده به مه رجیک کوردییه کی په سهن بی و له هه ناوی زمانی
 کوردییه وه بی، ئه مهش کیشه یه ک نییه ته نها زمانی کوردی گرتبیه وه،
 به لکو زۆربه ی زمانه کانی جیهانی سییه می گرتۆته وه،
 که له باشکۆیه تییه کی رۆشن بیریدات، به لام ریگه چاره یه ک که تا ئیستا
 هه بی ئه وهیه که هه ر زاراوه یه ک که ده خریتته ناو زمانتیکی تره وه ئه گه ر
 زمانی وه رگر کۆمه لیک گۆرانی به سههر لایه نی « فۆنه تیگ » و وشه سازیدا
 هیتا وه کو ئالوگۆری فۆنیم و گۆران له ریزه بندی فۆنیمه کانیدا یا خود
 زیاد کردن و که مکردنی فۆنیمیک یا زیاتر ئه وا ئه و زاراوه یه ده بیتته مولکی
 ئه و زمانه، ههروه کو « واقع - عه ره بییه » « بینی - کوردییه » که چه ند
 فۆنیمیکی لێ زیاد کراوه، ده بیتته زاراوه یه کی کوردی، به لام ئه گه ر ته نها
 عه ره بی بکریت به وشه یه کی بیانی ئه وا کامه یه به کوردی کردن؟ هیوادارم
 هه ولی له وجۆره هه ر زۆر بیت و زمانتیکی له یه کگه یشتن بیتته ئاراوه بق
 سه ره جم توێژه کانی کۆمه لگه ی کوردی.

* * *

وهلامى بۇ گوتارنوس

پيشه كىيى دەمەۋى، بلىم: كارىكى زۆر باشە، گەر لە نىو چوارچىۋەي سىنورى، بزوتنەۋەي پووناكبىرىي كوردىيدا، ھەلسەنگاندن و رانانى پەرتووك ھەبى، ۋەك لە نىو بزوتنەۋەي پووناكبىرىي، گەلانى پيشكەۋتوۋى دىكەي جىھانىشدا ھەيە. بەلام، ئەو ھەلسەنگاندن و رانانە، بۇ كۆلىنەۋەيەكى زانستانە، پەخنەيەكى بابەتانەي راست و تەندرووست بى، لە لايەكەۋە، ھەلەۋەلە، كەموكورىي، لايەنە لاواز و بارى سەرنجە ناراستەكان ديارىيكا. لە لايەكى دىكەشەۋە، لايەنى بەھىزى نىۋەپۆك، زمان و شىۋەي داپشتنەكەي دەسنىشانكا، نەك تەنيا ھەر، پەخنە بۇ پەخنە بى، يا، بۇ مەبەستىكى تايبەتتى بى!

با لىرەدا، راستىيەك بىر كىتم. ئەۋەتەي دەسم بە نووسىن كىردوۋە و بەرھەمەكانم بلاۋدەكەمەۋە، چەن نووسەرى، پەخنەيان لى گىرتووم و پەخنەكانىشان بۇ ئەۋە نەبوۋە، پىي راستم پىشاندەن، بەلكو، تەنيا ھەر بۇ سەركوتانەۋە و ھىرشكردن بوۋە. بۆيە منىش، بە شىۋەي «ساتىر» ۋەلاممداۋنەتەۋە! بەلام، ھىندى لە بەرھەمەكانم، بايەخىكى زۆريان پى دراۋە، لەبەرئەۋەي، لە قازانجى لايەنىكى پامىارىي «كوردستانىي» دا بوون و بە زىانى لايەنىكى دىكە شكاونەتەۋە، بى ئەۋەي، مەبەستم لە ھىچيان بوۋى!

لىرەدا، ھەر بۇ نموونە دەلىم: ھىندەي «يەككىتى نىشتمانىي كوردستان»، بايەخىيان بەو دوو چاۋپىكەۋتنە داۋە، كە لەگەل مامۆستايان «بىرايم ئەحمەد» و «جەرجىس فەتھوللا» دا كىردوۋمە، ھىندە بايەخىيان، بە ھىچ بەرھەمىكى من نەداۋە! ھەرۋەھا، ھىندەي «كۆمەلى ئىسلامىي» ش، بايەخ بەم چاۋپىكەۋتنە دەدەن، ھىندە بايەخ، بە ھىچ بەرھەمىكى دىكەي من نادەن. ئەمەش، غەرب گوتەنى، تەنيا ھەر ئەۋە دەگەيەنى و دەسەلىنى: ھەر كەسى، گۆرانىي بۇ «لەيلا» ى خۆي دەجىرى!

له راستییدا، سه رهتا، سه رنجیکی سه پیتیم، له باری سه رنج و ره خنه که ی
 کوتار نووس دا و زور به وردیی نه مخوینده وه. بویه، ته نیا هر ویستم،
 وه لایمی نه دوو خالهی بده مه وه. به لام، کاتی به قوولی لیتی وردبوومه وه،
 بریاره که م گۆری. چونکه، گهر کوتار نووس، په لی بق هیندی بابته تی
 زمانه وانینی نه هاویشتا په، هه لیه ته، ته نیا هر نه و لایه نه م به سه رده کرده وه.
 به لام، له بهر نه وهی هه ولیدا وه، له و زه ریا قووله بی بنه ی زمانه وانیدا په ل
 بکو تی، په شیمان بوومه وه و باری سه رنجه که م گۆری. ئیسته ش، یا
 سه رنجیکی به ویزدانانه، له سه رجه می گوتاره که ی بده مین، تا بزاین، له
 دیوه خانی شتوه و نیوره وژی کوتاره که ی گوتار نووسدا، چ باسه؟!!

پیموایه، له چاو نه وهی گوتار نووس « ناسیونالیست! » نییه و وهک هه موو
 « ئیسلامی » یه کی دیکه، بایه خیکی زور، به زمانی نه ته وهی نادا و زمانه
 ئاینینییه که ی لا گرنگتره، تا نه اندازه یه ک، گوتاره که ی له رووی زمان و
 دارشته نه وه، به شیوازیکی باش نووسیوه. به لام، له گه ل نه وه شدا، له
 هیندی جیدا، لاوازی پیوه دیاره، که موکوپیی و هه له ی تیدا هیه. بویه به
 پیویستم زانی، هه لویتسته یان له سه ر بکه م و روونیا که مه وه. بق نمونه:
 گوتار نووس، له و کورتیله گوتاره دا، گه لی ووشه ی بیانیی « عه ره بیی »
 به کاره ی ناوه، له کاتیکدا، به رانبه ره کانیا ن له میژه، له زمانی کوردیدا
 هه ن. وهک: « خزمه ت، حیزب، سیاسی، حال، حالت، شوژه، خیانه ت،
 زه مین، ره فرکردن، مه سه له، حه قیقه ت، جه دهل، عه لمانی، کتیب، فیکری،
 مه زه بیی، زیاد، حه ق، نه ده بی، وه سف، باقی، نه منی، ئیجابی، ته عمیم،
 ته ئکید و حه ساسییه ت »

سه هر نه وه یه، له خالی دوو دا نووسیوی تی: « نووسه ر له کو تایی
 پیتشه کییه که یدا ته ئکید ی له سه ر ... » که چیی، هر سی دیر دوا ی نه وه،
 به رانبه ره که ی به کوردیی به کاره ی ناوه و نووسیوی تی: « هه موو نووسه ره
 ناسیونالیسته کان جه خت له سه ر ... » که نه مه، به لاوازی و که موکوپیی
 داده نری. چونکه، کاتی ده بی، نووسه ران په نا بق به ر، زمانیکی دیکه ی
 بیانیی به رن و ووشه ی لی بخوازن، که له زمانه زکما که که ی خو یاندا
 نه بی!

گوتار نووس، ئامرازی پیوه ندیی « که » ی پتر له پیویستم دووباره کردو ته وه
 و « 30 » دانه جار، له گوتاره که یدا به کاره ی نه ناوه. له کاتیکدا، له هیندی
 جیدا ده ی توانی، خو ی لی بیاریزی و به کاری نه هیندی! بق نمونه: له
 به شیکی گوتاره که یدا نووسیوی تی: (... به لگو زور به ی زمانه کانی جیهانی

سټیټه می گرتوته وه، که له پاشکوویه تییه کی روښنبیریدات، به لام ریگه چاره یه که که تا ئیستا هه بی ئه وه یه که هر زار او هیه که که ده خرته ناو زمانیکی تره وه ...) وه که ده بینین: له دوو دپیری نووسینه که یدا، چوار جار، ئه و ئامرازه ی دوو باره کردوته وه. ئه م نه خوښییه ه، ته نیا هر توشی گوتاره که ی ئه م نه بووه، به لکوو په تابه که، جه سته ی نووسینه ی، زور به ی زوری نووسه رانی کوردی گرتوته وه و وه که په له یه کی ناشیرین، نووسینه کانی لاواز و بی پیز کردوون. رهنگه، مرق له کاتی ئاخافتندا، ئه و ئامرازه زور به کاریتنی، به لام، له نووسپندا، کاریکی باش نییه و دهقه ویزه ییه که خه و شدار ده کا!

گوتار نووس، نیشانه کانی خالبه ندیی، زور به که می به کاره یتناوه. به تایبه تی، کاتی هیندی ناوی نووسیوه، پتویستبوو، له نیوان دوو که وانه ی پچوو کدا دایاننی. « ویزگول » و « خال » یشی، له جی پتویستی خویدا به کار نه هیتناوه.

له هیندی جی نووسیوه نه که شیدا، له رووی دارشتن و زمانه وه هم لاوازی پتوه دیاره و پیره وی دارشتنی دهقی « عه ره بیی » کردووه، هم هه له شی تیدا هه یه. بۆ نمونه:

پتموایه روښنبیران خاوه ن کاریگرین و یه که م به پرسیاریشن له هینانه دی ئه و که شه ویستراوه دا.

پتموایه روښنبیران، کارتیکردنی خویان هه یه و یه که مین به پرسیاریشن، له وه ی ئه و که شه ویستراوه به دیینن.

... جگه له ناتهبایی و کیشه دروستکردن هیچی دی چاوه ری ناکری، چونکه هیچ که سیک به و کاره ی ناتوانی به رامبه ری بسپرته وه.

... جگه له ناتهبایی و کیشه دروستکردن، هیچی دی لی چاوه ری ناکری، چونکه هیچ که سیک، به و کاره ی ناتوانی به رامبه ره که ی « یا به رامبه ره که ی خوی » بسپرته وه.

هه روه ها، هیندی هه له ی رینوس و زمانه وانیی دیکه شی تیدا هه یه. دیاره هه له ی رینوس، خه تایی گوتار نووس نییه، به لکوو، بۆ ده سته ی نووسه ران ده که رتته وه. له گه ل ئه وه شدا، کاریکی خراب نییه، که ه هیندیکی ده سنیشانکه م. له زور شویندا پتویستبوو، هیندی وشه به دوو « ی » یا به دوو « و » بنووسری، به لام، به یه که پیت نووسراوه. جگه له وه ی، ئامرازه کانی « پتوه ندیی و لیکدر »، راناوی سه ره به خو، به هیچ شتیه یه، له گه ل ناو و وشه کاندایه که وه نالکتیرین.

خۆزەگەم، نووسەرانی کورد، جیاوازییەکان لە نێوان زمانی ئاخافتن و نووسین، قسەیی دەمی و دەقی نووسراودا دەکرد! بۆ نموونه: کاتێ دەبێ، بنووسین: نووسەر « دەلێ یا گوتی » که شتێکی بە دەمی، بۆ نووسەرەکه گێڕا بێتەوه. بەلام، گەر کۆپلەیهکی، له دەقیکی نووسراوهوه وەرگرت، دەبێ، بنووسی: « نووسیویتی ». چونکه، ئێز بەرانبەری دا نەنیشتموم و قسەیی بۆ بکه، تا بنووسی: « دەلێ ». جگە لهوهی، « دەلێ » هەر نابێ، بەلکوو « گوتوویتی » راستتره، چونکه، کارهکه کراوه و تێپه‌ربووه، نهک ئیسته‌بێ!

له‌به‌رئەوهی، پاشخانی خۆتنده‌واری و پروناکبیری، زۆربهی نووسەرانی کورد، کوردیی نییه و له‌سه‌ر بنچینهی زمان و کهلتوری نه‌ته‌وهی عه‌ره‌ب مه‌لچنراوه، هێندێ جار، وشه و زاراوهی کوردیی، له‌بری وشه و زاراوهی عه‌ره‌بی، به‌هه‌له‌ به‌کارده‌ین. له‌به‌رئەوه، له‌جێی خۆیدا نییه و ئەو واتایه‌ نابه‌خشی. بۆ نموونه: ئه‌ز له‌و باوه‌رهدام، جیاوازی له‌ نێوان « کاریگری » و « کارتیکردن » دا هه‌یه. که‌چی نووسه‌ران، هه‌ر دووکیان هه‌ر بۆیه‌ک مه‌به‌ست به‌کارده‌ین، له‌کاتیکدا، واتاکیان جیاوازه. چونکه، « کاریگری » به‌ « فاعال » و « کارتیکردن » یه‌ش به‌ « ته‌ئیر » دێ، وه‌ک ئەوهی ده‌لێن: رۆلێکی کاریگری بینی. یا کاریکی زۆری تیکرد.

هه‌روه‌ها، زۆربهی نووسه‌رانی کورد، پله‌ی ئەکادیمی « دوکتۆر » به‌هه‌له‌ ده‌نووسن. له‌کاتیکدا، باشتر وایه، له‌به‌رئەدا چۆنه « Doctor », هه‌ر واش بینووسین. به‌لام، وا دیاره، ئەمه‌ش وه‌ک زۆر شتی دیکه، له‌ نووسه‌ره‌ عه‌ره‌به‌کانه‌وه‌ فێربوون، بنووسن « دکتۆر »!

پێش ئەوهی، وه‌لامی ئەو دوو خاله‌شی بده‌مه‌وه، به‌ پتویستی ده‌زانم، باری سه‌رنجی تایبه‌تی خۆم، ده‌باره‌ی هه‌ر دوو زاراوه‌ی « سیکولاریزم » و « ناسیۆنالیزم » روونکه‌مه‌وه.

ئێز، له‌ رۆوی بیره‌وه، خۆم به‌ « ناسیۆنالیست » ده‌زانم و باوه‌ریکی ته‌واویشم به‌ « دیمۆکراسیی و سیکولاریزم » هه‌یه. به‌لام له‌هه‌مان کاتدا، ئەو « سیکولاریزم » هێ، ئیسلامی رامیاری تییگه‌یشتووه، هه‌رگیز باوه‌رم پێی نه‌بووه و نییه. چونکه، به‌هه‌موو بوونه‌وه، دژی بێ باوه‌ری بووم، خۆم به‌ موسولمان زانیوه، باوه‌ریکی ته‌واو و له‌بنه‌هاتووشم، به‌ خۆی خۆم هه‌بووه و هه‌یه. « سیکولاریزم » یه‌ش لای من، ته‌نیا هه‌ر ئەوه‌یه: کاری رامیاری و ده‌وله‌ت، له‌ کاری خواپه‌رستی و ئایین جیاکرتته‌وه. ئەگینا، چۆن به‌هه‌موو شتیه‌یه‌ هه‌ولده‌دم، « سیکولاریزم » یکی پر له‌گومرایی،

بئى باوەرپى و دژايە تىيکردنى خوا رەتکە مەو، وەک چەکتىكى كوشنده،
 دژى ئايىن بەكار نەهينرئ، بە هەمان شىووش هەولادە دەم، ئىسلامى
 پارميارى، بە ناوى دژايە تىيکردنى « سىكولارىزم » ەو، هەموو کارتەکان
 تىکە لاو نەکا و دژى هەموو هيزە « کوردستانى » يەکان بوەستتەو!
 ئىستەش، کاتى ئەو هاتوو، سەرنجىكى ورد، لەو دوو خالە بدەم، کە
 مەبەستى سەرەكى، نووسىنەکەى گوتار نووس پىکدینئ!

لە خالى يەکەمدا نووسىوتى: (لە هەلسەنگاندنە کەيدا بۆ کۆمەلى
 ئىسلامى کە بە چەند خالىک نووسىويه تى، لە خالى سىيه مەدا دەلى (نويز)
 لە مەلەبەندە کەيان دەکەن و هاتوچۆى مزگەوت تاکەن، لەو دەهچى بروايان
 بە مەلای مزگەوتەکانى کوردستان نەبئ)

جارى، پيش هەموو شتئ، هەر نووسەرئ، دەقتىكى لە نووسىنى
 نووسەرئىكى دیکەوە خواست، دەبئ، وەک خۆى چۆنە، هەر بەو شىويهەش
 بىگوزرتتەو. مەن نووسىومە: « لەو دەجئ، باوەرپان... » نەک « بروايان »
 وەک ئەو نووسىوتئ!

پاشان نووسىوتئ: (دەبوايە کاک دکتۆر کاتئ سەرنجىكى وای لاگە لالە
 دەبئ، بەدواى وەلامە کە شىدا بگەرئ، نەک تەنيا بىورووژينئ و بەس،
 هەقبوو وەکو باقى پرسىارەکانى تر ئەم پرسىارەشى لە مامۆستا
 بگردايە، ئەمە زۆر راستە. بەلام رەنگە، لە کاتى چاوپىکە و تەنە کەدا، ئەو
 بارى سەرنجەم لا دروست نەبووئ. بەلکوو، کاتئ پيشە کىيىيە کەم
 نووسىو، شەن و کەوى بىرەوهرىيە کەم و کورتهکانى، ئەو چەن کازىرەم
 کردوو، ئەوهم بىرکەوتبیتتەو!

چگە لەوەى، نەک هەر ئەو پرسىارە، بەلکوو، ئىستە هەستدەکەم و دەزانم،
 هیندئ پرسىارى دیکەش هەبوون، ئەو کاتە لە يادەم نەبوون، ئاراستەى
 مامۆستايان بکەم!

پاشان نووسىوتئ: (چونکە مەن دلنيام ئەم هەلوئستە لەو بۆچوونەو
 سەرچاوە ناگرئ کە نووسەر و توويه تى، بەلکوو لەوانە يە حالەتى ئەمنى يا
 هەر شتتىكى تر بپت، چونکە کۆمەلى ئىسلامى هەر لەسەرەتاو
 رايگەياندوو کە هەلوئستى ئىجابىيە بەرامبەر مامۆستايانى ئاينى و
 هەموو خەلکى کوردستان، مامۆستاش لەچەندىن وتارو کۆرۆ کۆبوونەو
 ئەو هەلوئستەى بەناشکرا رايگەياندوو، ئەمە لەلایەک، لەلایەكى ترەو
 هەلوئستىكى لەوجۆرە، لە شوئینىكى ديارىکراودا تەعميم ناگرئ بەسەر
 هەموو شوئین و کاتەکانى تردا، لەوانە يە تىبىنى و پرسىار لەسەر

مامۆستایه‌ک یا چه‌ند مامۆستایه‌کی ئاینی هه‌بێ به‌لام ئه‌مه ئه‌وه‌ناگه‌یه‌نێ که‌سه‌ر چه‌م مامۆستا ئاینیه‌کانی کوردستان وه‌کو یه‌کین، من پێموا یه که‌م مامۆستایانی ئاینی له‌ کوردستاندا ده‌وری ئیجابییان هه‌بووه له‌ گه‌ڵ بوونی که‌م و کوری و چاوپۆشیش له‌ زۆر شت، نموونه‌ی زۆر مامۆستا هه‌یه که‌ له‌ سه‌ر چه‌قبێژی و هه‌لوێستی نیشتمانپه‌روه‌ران ئیجابچوون،

ئه‌ز پێموا یه: ئه‌وه راستییه‌که و دوولت ناگرێ، هه‌موو گروپه‌کانی ئیسلامی پامیاری به‌ گشتیی، ئیسلامییه‌کانی « کوردستان » به‌ تایبه‌تی، باوه‌ریان به‌ مه‌لای مزگه‌وت و مامۆستایانی ئاینیی نییه، گه‌ر له‌ گه‌ڵ خۆیاندا کار نه‌که‌ن، یا له‌ دید و بوچوونه‌کانی خۆیان وه‌ نزیک نه‌بن. خۆ گه‌ر نێوانیان باش نه‌بێ و دژایه‌تییان بکه‌ن، ئه‌وا گه‌لی خراپتره! له‌ هه‌مان کاتیشدا، ئه‌وانیش، باوه‌ریان به‌و رێباز و هه‌لوێستانه‌ی ئه‌وان نییه. چونکه، زۆربه‌ی زۆریان، جیاوازی له‌ نێوان خواپه‌رستی راسته‌قینه و پارته‌ی پامیاری ئیسلامیدا ده‌که‌ن.

دانیاشم له‌ وه‌ی، گه‌ر رۆژی له‌ پۆژان، هه‌ر گروپێکی ئیسلامی پامیاری له‌ « کوردستان »، توانای ئه‌وه‌ی هه‌بێ و ده‌سه‌لات وه‌رگرێ، ئه‌وا مه‌لا و مامۆستا ئاینییه‌کان ده‌بێ، خۆیان لێ نزیکه‌نه‌وه، له‌ دید و بوچوون، کردار و په‌فتاره‌کانیان بێ ده‌نگه‌ن. ئه‌گینا، زۆربه‌یان ده‌گۆڕن و کادیره‌کانی خۆیان، له‌ جێیان داده‌نێن، هه‌ر وه‌ک پارتی « سیکولار »ه‌کان، له‌ جیهانی دواکه‌وتووی نادیمۆکراسیی خۆره‌لاتی نیوه‌نددا، ئه‌و کاره‌یان کردووه. چونکه، لێره‌دا ته‌نیا هه‌ر ئایدۆلۆژیا، رۆلی تایبه‌تی خۆی ده‌بینی، نه‌ک خواپه‌رستی و ئایینداری، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی، ئه‌و گروپانه‌ بێ! هه‌ر کاتیکیش ئایدۆلۆژیا، پێش هه‌مو شته‌کانی دیکه‌ وه‌ خرا، ئه‌وا وه‌ک عه‌ره‌ب گوتویه‌تی: « حابل و نابل » تیکه‌له‌ه‌بن! ئه‌گینا، گه‌ر ته‌نیا هه‌ر خواپه‌رستی و ئایینداری راسته‌قینه، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی ئه‌و گروپه‌ ئیسلامییانه‌ بووا یه، ئه‌وا، ئه‌و هه‌موو گروپ و کۆمه‌له‌ ئیسلامییانه، له‌ وولاته‌ ئیسلامییه‌کاندا بۆ داده‌مه‌زران؟ بۆ ته‌نیا هه‌ر، یه‌ک پارته‌ی ئیسلامی سه‌ره‌کی و به‌هێز درووست نه‌ده‌بوو؟!!

ئاخر، خۆ مزگه‌وتی « جیهاد »یش له‌ « سوله‌یمانیی »، نموونه‌یه‌کی زیندووی له‌ به‌رچاوه، که‌ زۆربه‌ی زۆری ئه‌وانه‌ی ها توچۆیده‌که‌ن، خۆیان له‌ « کۆمه‌لی ئیسلامی » به‌ تایبه‌تی و گروپه‌ ئیسلامییه‌کانی دیکه‌ به‌ گشتیدا ده‌بیننه‌وه. به‌ تایبه‌تی، نوێژی رۆژی « هه‌ینی »، هه‌ر له‌ ئه‌وی ده‌که‌ن و شێوه‌ی کۆبوونه‌وه‌یه‌کی پامیاری به‌ خۆیه‌وه‌ گرتووه!

راسته، منیش پیموایه: هه موو مه لا و مامۆستا ئایینییه کان، نهک هه ره له « کوردستان »، به لکوو، له هه موو جیهانی ئیسلامییشدا، وهک یهک نین. چونکه، کهم مامۆستای ئایینی هه بووه، له ئاستی زۆرداری نه ته وهیی و چه وساندنه وهی کۆمه لایه تیییدا، به دهنگهاتیبی و خوینی خۆی، له پئی خوا، نیشتمان و کۆمه لانی خه لکدا، له کاسه کردبی! به لکوو، زۆربه ی مه لا و مامۆستا ئایینییه کانی « کوردستان »، زۆربه ی کات، وهک دارشقی بن ههنگلی « دهر بهگ، ئاغا، خان و شیخ » هکان وابوون. هه میسه، له دیومخانه کانیاندا ئاماده بوون، دیاری و یارمه تی بیان لی وهرگرتوون. له بهرئه وه، له ئاستی زۆرداری کۆمه لایه تیییدا بی دهنگبوون. چاوپۆشییان، له چه وساندنه وهی چینی رهشوروتی جوتیارانی کورد کردووه. هه ره به چا و سوورکردنه وهیه کی ئه و دهسه لاتداره تهنگه نهستوورانه، یا به ده م چه ورکردنیان، به دهیان به لگهی « شه رعیی » بیان بۆ هیناونه ته وه، ره وایان به ناره وای و ناره واشییان به ره وای بۆ لیکداونه ته وه! هیندی جاریش، رازه یه کی باشی، سه رانی ده و له ته داگیرکه ره کانی « کوردستان »، شیان کردووه. به لام، خۆ نموونه ی چه ن که له پیاویکی گه وره و له بنه ماله یه کی ئایینی ناواری کوردی وهک « شیخ عوبیدوللای شه مزینی، شیخ عه بدولسه لامی بارزانی، شیخ مهحمودی به رزنجیی، شیخ سه عیدی پیران، قازی موحه مه د، شیخ سه عیدی نه وره سیی ... »، تاهه تابه، وهک چه ن ئه ستیره یه کی گه ش و پرشنگدار، له ئاسمانی روون و خاوینی شینی خه باتی خوا په رستی و کوردایه تی راسته قینه دا دهره وشینه وه!

له کۆتایی خالی یه که میشتا نووسیویتی: (ئه وه شمان بیرنه چی کۆمه لیک مامۆستای ئاینی کوردستان بوون سه ره تا کانی بزا فی ئیسلامی چه کدارییان دروست کرد، و ابزانم مامۆستا ئه وه شی باش بۆ کاک دکتۆر روونکردۆته وه له وه لامه کانیاندا.)

راسته، ئه و کۆمه له مه لا و مامۆستا ئایینییه به ریزانه، کورد بوون، ئه و کاره پیرۆزه یان جیبه جیکردووه. به لام، ئه ز دنیام، گه ره ئه و کۆمه له ی گوتار نووس مه به ستیتی و باسی کردوون، ده سیان به کاری رامیاری نه کردایه، له گه ل خوا په رستییدا تیکه لیان نه کردایه، به شدارییان له شوێشی گه لی کورد له « باشووری کوردستان » دا نه کردایه، ئیسته، هه ره هه مان تیبینیان له سه ره ده بوو!

له بهرئه وه، ئه و گروهی ئیسلامییه، ته نیا له و روانگه یه وه، له مه لا، مامۆستا و زانا ئایینییه کانی « کوردستان » دهر وانن، تا چه ن له

خۆيانەو نزيکن! واتە: گەر کار لەگەڵ خۆياندا بکەن، ئەوا زۆر باشن. بەلام، گەر کاريان لەگەڵ نەکەن، دژيان نەبن و مەيلتکيان بۆيان هەبێ، ئەوا هەر باشن. گەر تەنياش خواپەرستين و ئاينداري خۆيان بکەن، بايەخ بە ئەو گرووپە ئيسلامميبانە نەدەن، ئەوا لەکن و چوونيهک نين!

لە خالی دووهمی گوتارەکه شيدا نووسيويتی: (نووسەر لەکوۆتاي پيشهکيه کهيدا تەئکیدی لەسەر ئەو کردوۆتهوه کهبه کوردی پەتی دەنووسی و زاراوه عەرهبییهکانيش دەکات بە کوردی،)

ئەمە راستە. چونکه، لە هه موو به ره مه کانمدا، هه ميشه هه و لمداو، به زمانیکی رهوان و سفتوسۆل، به کوردییهکی پەتی و په سه ن بنووسم. واتە: شپوه له رازه کردنی نيوهرۆکدا بێ. بۆ ئەوهی بتوانم، ئەو بابەتهی دەينووسم و پيشکهش به خوينه رانی کوردی دهکەم، پیزی هه بێ، چيژدار بێ، له بهرگيکی رازاوهی هونه ریی جوان هه لکيشرابی، به شپوهيهکی ويزه یی بهرز رازا بيهتهوه. ئەگينا، نيوهرۆک بێ شپوهيهکی جوان، بێ دارشتنکی ويزه یی به پیز و بهرز، بێ زمانیکی ويزه یی، بێ کوردییهکی پەتی و په سه ن، ئەو تام و چيژه، به خوينه ر نادا و سه رنجيان، به لای بابەته کهدا راناکيشی، گەر باسی گرنگترين شتی ئەم جيهانه شيان بۆ بکری، هەر وهک گوتار نووس خووشی، له گوتاره کهی خویدا، باسی پيشهکيهی نووسينه کهی منی کردوه، کهواهيی ئەوهی بۆ داوم و نووسيويتی: (پيشهکيه که « سه رنج و تيبيني » دهقیکی ئەدهیيی جوانی چيهرۆک ناميزه، به دهه رپرينکی هونه ریی و زمانیکی پارا، چه ند وینه يهکی هونه ریی ئەفراندووه و هسفيکی جوانی گه شته کهی کردوه، من به ش به حالی خۆم چيژتکی تاييه تيم لیبيني ...) چونکه، گەر وا نه بووايه، هه لبه ته، ئەو چه ن وشه يه یی نه ده نووسی!

ئینجا، با ئەوهش دهه رپرم: مامۆستا « عه لی باپير » وهک مه لا و موسولمانی، له قسه کانيدا، وشه یی عه رهبی به کاره يتاوه. منيش، ئەو وشانه یی به رانبه ره کانيانم، له زمانی کورديدا زانيبی، ئەوا به کوردي نووسيومن. ئەوانه یی نه شمزانيبی، يا نه بووبن، ئەوا به زمانیکی ديکه یی بيانی نووسيومن. بۆيه نووسيومه: به کوردييهکی پەتی! ئەگينا، گەر چاوپيکه و تته کهم، وهک خۆی بلاو کردا يه ته وه، له يووی زمان و دارشته وه، لاوازه بوو، ئەو تام و چيژه یی نه ده بوو!

هينده یی من ئاگادار بوم، هه موو ژورناليسته سه رکه وتوو و شاره زاکانی جيهانيش، هەر وا دهکەن! کاتی خووشی، له گەڵ مامۆستادا، له سه ر ئەوه

پیکهاتووین، له کۆتایی دوا کاسیتیشدا تۆمارمانکردوو. جگه له وهی، گهر گۆرانکارییهک له چارپیکه و تنه کهدا هه بووايه، يا له هیندی جیدا، واتاکهی تیکبدايه، هه له به ته، مامۆستا خۆی به دهنگده هات!

من ههر له کۆنه وه پیمو ابوو و نووسیویشمه: (ئهن، له گه له وه دام، تا ووشهی رهسه ن و شیرینی کوردییمان هه بی، نابی، په نا بۆ بهر ووشهی بیانیی بهرین. له بهرئه وه، ههرگیز له گه له بۆچوونی ئه و نووسه رانه دا نیم، ماف به خۆیان و خه لکی دیکه ش ده دن، به ئاره زووی خۆیان، گیره له خهرمانی، زمانی گهلانی دیکه ی جیهاندا بکن.) «1, 441»

له بهرئه وه، له کاتی نووسیندا، تا ووشهی په تیی و رهسه نی کوردییم چنگ که وتبی، هیچ ووشه یه کی دیکه م، له زمانیکی دیکه وه نه خواستوو. ئیدی، له ههر دیالیکت و خواردیالیکتیکی زمانی کوردییه وه بووی، ووشه کانم وهرگرتوو و هه میسه، له ووشه ی بیانیی، پیم باشتر و جوانتر بوون، بۆیه، خۆم لی پاراستوون.

به لام، گهر به رانه بهر ههر ووشه یه، یا زاره وه یه کی بیانیی، ووشه یه، یا زاره وه یه کی کوردی گونجاوم بۆ نه دۆزرایته وه، ئه وا، تا توانیومه و هه ولم داوه، ووشه و زاره وه ی « لاتینی » به کار بیتم. یا، ئه و شته له زمانه رهسه نه کهیدا، چی پی گوتراوه، ههر ئه و ووشه یه به کار بیتم. بۆ؟ چونکه، نه ک ههر من پیموایه، به لکوو، زۆری زۆری، شاره زا و پسپۆره کانی زمانی کوردییش، له و باوه ره دان، ووشه و زاره وه ی « لاتینی » به تابه تیی و زمانه « ئه وروپایی » یه کان به گشتیی، له زمانی کوردییدا به کار بیترین، گه لی باشتره. چونکه، له گه له سروشتی زمانه که ماندا پتر ده گونجین و له ئه لفوییی کوردییشه وه نزیکترن. ههروه ها، پیمو ابوو: (هه موو گهلانی سه ر رووی زه ویی، بی جیاوازیی ده توانن، که لک له زمانی « لاتینی » وهرگرن. ئه و ووشانه ی ههر له بنه رهتدا، له زمانه نه ته وه یییه که ی خۆیاندا چنگ ناکه ون، یا « پشکه وتنی زانست، گۆرانکارییه نوێکانی سه رده م و داهێتانه تیکنۆلۆژیاکان » ده یسه پینن، زۆر به ئاسانیی ده توانرئ، زاره وه ی لی وهرگیرئ، به مه رجئ، له گه له تابه ته نه دیتی ئه و زمانه دا بگونجئ) «1, 442»

ههر له و باره یه وه، دوکتۆر « کهمال ئه حمده مه زه هر » یش نووسیویتی: (چونکه ده توانرئ، به ئاسانی، ووشه ی لی وهرگیرئ و ووشه ی تازه ی لی پیکبیرئ. له رووی دهربرینیسه وه، زاره وه کانی له سه ر زمان سووکترو ره وانترن.) «2, 81»

هر چنده، به هموو توانامه وه هه و لمداوه، خوّم له به کارهیتانی ووشه‌ی « عه‌ره‌بیی، فارسیی و توورکیی » دوورخه‌مه‌وه. به‌لام، له هه‌مان کاتیشدا، گهر هر ووشه و زاراه‌ی تایبه‌تیم، له زمانی « کوردیی، لاتینیی » و زمانه « ئه‌روپایی » یه‌کاندا ده‌س نه‌که‌وتبی، ئه‌وا به ناچاریی، ووشه و زاراه‌ی « عه‌ره‌بیی » باوم به‌کارهیتاوه و له نیوان دوو‌که‌وانده‌ا نووسیومن.

جگه له‌وه‌ی، هه‌میشه، له نیوان زمانی کوردیی و ئه‌و سیّ زمانه‌ی، نه‌ته‌وه داگیرکه‌ره‌کانی « عه‌ره‌ب، فارس و توورک » دا جیا‌وا‌زیم‌کردوه. چونکه، گهر چیی، زمانی « عه‌ره‌بیی » زمانی ئایینی هاویه‌ش و ده‌وله‌تیش بی، به‌لام، له چاو زمانی « فارسیی » دا، زۆر له زمانی « کوردیی » یه‌وه‌ دووره. ئه‌وه له‌گه‌ل زمانی « توورکیی » دا، هر به‌راورد ناکرین!

ئه‌ز پیم وایه، گهر له بنچینه‌دا، زمانی « فارسیی » و زمانی « کوردیی »، یه‌ک زمان نه‌بووین، ئه‌وا گومانی تیدا نییه، سه‌ر به‌یه‌ک گرووپه‌ زمانن. له‌به‌رئه‌وه، زۆر له یه‌ک‌دییه‌وه نزیکن و کورد ده‌توانی، به ئاسانی، ووشه‌ی لی وهرگرئ. هر وه‌ک « هیمن » یه‌ش نووسیوتی: (ئیمه‌ نابی، گوئی بدهینه شو‌فتینیسته‌کانی فارس، که ده‌لین: کوردیی شی‌ویه‌کی فارسییه. بق خو‌مان ده‌زانن، زمانه‌که‌مان: زمانیکی سه‌ر به‌خۆیه و ناترسین و نایشارینه‌وه، که خزمایه‌تی وه ته‌ک فارسیشدا هه‌یه. زۆر باش ده‌توانن، ووشه‌ی فارسیی وهرگرین، وه‌ک ئه‌وان که له وهرگرتنی ووشه‌ی کوردیی و هیچ زمانیکی دیکه سل ناکهن. به‌لام، هه‌ق نییه، له‌باتی ووشه‌ی « مه‌زن، گه‌وره، زه‌لام و زل » ووشه‌ی « بزرگ » ی فارسیی بنووسین. یا له‌جیاتیی « جوان، چه‌له‌نگ، ده‌لال و شه‌نگ » ی خو‌مان، ووشه‌ی « قه‌شه‌نگ » له‌کاربینن، که توورک و فارس، کیشه‌یان له سه‌ر هه‌یه. (3، 28)

پیم‌وايه: ئه‌مه‌ پیتی راست و به‌کارهیتانی ووشه‌ی بیانیی بی، نه‌ک ته‌نیا ووشه‌ی عه‌ره‌بیی به‌کاربینن، چونکه موسولمانین و ووشه‌ی زمانه‌کانی دیکه‌ش پشگویتخه‌ین، چونکه گه‌له‌کانیان، سه‌ر به‌ ئایینیکی دیکه‌ن! پاشان نووسیوتی: (هه‌موو نووسه‌ره ناسی‌وتالیسته‌کان جه‌خت له‌سه‌ر به‌کوردیکردنی زاراه‌و ده‌ربهرینه‌کان ده‌گهن، به‌لام پیم‌وايه ئه‌وان مه‌به‌ستیان ته‌نها زاراه‌ عه‌ره‌بیه‌کانه‌و جه‌ساسیه‌تیان ته‌نها له‌گه‌ل ئه‌واندا هه‌یه، چونکه له‌قسه‌و نووسینه‌کانیاندا زاراه‌ی بیانیی زۆر به‌کارده‌هین، به‌تایه‌تی ئینگلیزی، هه‌روه‌ک دکتۆر حوسین - یه‌ش هه‌مانکاری کردوه، بق نموونه « پرۆژیکته‌ر، کۆمه‌لگای سیفیل،

سیکولاریزم، پلۆرالیزم « ئەمانە خۆ هیچی کوردی نین، هەر وەها کە ویستووێتی هەندێ زاراوەی تر بکات بە کوردی تەنها بە وەش عەرەبییە کە بە وەشە یەکێ بیانی گۆڕیوه، بۆ نمونە « واقع بینی = ریالیستی »، « ماددی = ماتریالی ... »

راسته، من خۆم بە « ناسیۆنالیست » دەزانم و شانازییشی پێوه دەکەم. پێشموایه، هەموو مرۆفیی لەم جیهانەدا، رەگتکی « ناسیۆنالیستی » هەر تێدا هەیه. چونکە، لە نیشتمانیکێ دیارییکراودا لە دایکبووه و بە زمانیکێ تایبەتی دەپەیفی، ئەگینا، خۆ لە ئاسمانەوه نەباریوه؟! بۆیه دەبێ، ئەو نیشتمان و زمانە، لە هەموو نیشتمان و زمانەکانی دیکە جیهان خۆشتر بوێ. ئەمەش، کاریکی سروشتیی و راسته، لەگەڵ هیچ دید و بۆچوونیکێ ئایینی و مرۆپیدا ناکۆکی نییه. خۆ پەيامبەری ئیسلام، چای « ئوحد »ی خۆشویستوو و خۆشی فەرموویەتی: « ئوحد » چیا یە کە، خۆشیدەوێن، خۆشماندەوێ. جا، گەر هەر کوردیکێ نەگەت بیگوتایه: چای « قەندیل »، یا، هەر چیا یە کێ دیکە نیشتمانە کەم خۆش دەوێ، ئەوا موسولمانە کوردهکان، شاخ و کوێیان لێ دەروان، بە کتویەلەیان نێوزەدەهکرد و دەیانگوت: تۆ چۆن، خۆل و بەرد خۆشدهوێ، ناشی، بپەرستی؟!!

بەلام، ئەز ئەو « ناسیۆنالیست » ە نیم، کە گوتارنووس لێی تیگەیشتوووه. چونکە، « ناسیۆنالیستی » لای من تەنیا ئەو یه: مرۆ خاکی نیشتمان و پۆلەکانی نەتەوهکە ی خۆی خۆشبوێ. ناپاکیی لە کورد و « کوردستان » نەکا. بۆ کێشه رەواکە ی دلسۆز و بە ئەمە ک بێ. لەگەڵ نالە ی هەژاران و چەوساوهکانی کوردهدا بێ. دژی ستمی نەتەوهیی و داگیرکردن بێ. دژی چەوساندنەوه و زۆرداری کۆمەلایەتی بوهستی. نەک بیر، فەلسەفە و ئایدۆلۆژیایە ک بێ، لە وێنە ی بتیکدا دایتاشی و بیپەرستی. لەبەرئەوه، ئەز هێندە « ناسیۆنالیست » ەم، تا بیر و رێبازە کەم، لە پارزە ی کۆمەلانی خەلکدا بێ. ئەگینا، لە مێژە گوتوووه و نووسیویشمه: بیر و رێبازێ، فەلسەفە و ئایدۆلۆژیایە ک، ریزەکانی نەتەوه کەم لەتوکوتکا، پۆلەکانی لە سەر ئایدۆلۆژیا و لە پیناوی بەرژەوهندی تەسکی پارتایە تییدا، دەسیان بە خۆینی یە کدی سووری، بە هەموو توانای خۆمەوه، ئەو فەلسەفە و ئایدۆلۆژیایە رەتدەکە مەوه. ئیدی، سەر بە هەر باوهر و فەلسەفە یە کێ ئاسمانیی و زەمینیی بێ! ئاخر، ئایدۆلۆژیایە ک، بۆ ئازادی و خۆشیی مرۆ بە گشتیی و کورد بە تایبەتی، بەگەر نەخری، کە لکی چییە؟!!

نايدۆلۆژيايەك، جگە لە « مائۆترانىي، وئيرانكارىي، ئازاۋەنەنەۋە، راونان و گرتن، كوشتن و برين، خويترشتن و جينۆساييد »، هيچى ديكەي پى نەبى، بۆچى چاكە و بە كەلكى كام گەل و نەتەۋە دى؟! لە بەرئەۋەي، خۆم بە « ناسيۆنالسىت »، يكى ديمۆكراسيخۋازى مرۆپەرۋەر دەزانم، بايەختكى يەكجار زۆر، بە زمانە تەتەۋەيىيەكەي خۆم دەدەم، گەشەيىتدەكەم، پيشيدەخەم و تا دەتوانم، ئەو زمانەي خۋاي گەرە پى بەخشيوم، لە ھەموو زمانەكانى ديكەي جيهانم خۆشتردەۋى و رازەي دەكەم. ئەمەش، نە ھەلەيە و نە « كفرە »، بەلكو بە تەۋاۋىي، لەگەل باۋەرە « ناسيۆنالسىتى » و خۋاپەرستىيەكەمدا دەگونجى و ريكدەكەۋى. چونكە، خۋاي پەرۋەردگار، بە كوردىتىي ئەفراندوۋمى و ھەر بە كوردىيش زمانى پزاندووم!

ھەر بۆيە، لەو نامەيەي رۆژى « 2002. 10. 08 »، لە « سولەيمانىي »، بۆ مامۆستا « ەلى باپير » م ناردوۋە، زۆر بە راشكاۋىي نووسىومە: (بە راستىي، گەر بە دەس من بوۋايە، « نوژ، قورئان و فەرموودەكانى پەيامبەر، » شىم دەكرد بە كوردىي! جا نازانم، بەرئىزت لەو بارەيەۋە، چى دەلتىي؟ چونكە، گەر وا بپروا، لە نىۋچەي ژىر دەسەلاتى ئىۋە و لە ريزى پارتە ئىسلامىيەكاندا، وردەوردە، ناۋى « كوردىي » و سلۆ لە يەكدى كردنىش، بە « كوردىي » نامىتى!

ئەز پىمۋايە: كۆلەكەي سەرەككى نەتەۋە، لە زمان پىكەتۋە. ھەر بە ھۆي زمانەۋە، بە من دەلتىن: كورد و بە يەككى ديكەش دەلتىن: ەرەب. ھەر بە ھۆي زمانىشەۋە، نەتەۋەكان لە يەكدى جيا دەكرىتەۋە و لە يەك گروۋپى ئىتىنى ھاۋەبەشدا كۆدەبنەۋە.

ئەز، گەر ەك « ناسيۆنالسىت »، لە زمانى كوردىي بپروانم، ئەۋا، زۆر بە راشكاۋىي دەلتىم و نايشارمەۋە: لە ھەموو زمانەكانى ديكەي گەل و نەتەۋەكانى جيهانم خۆشتردەۋى. بۆ؟ چونكە، ھەر بەو زمانە، پەردەي گويم كراۋەتەۋە، بانگم بە گويدا ھەلدراۋە، بە مندالىي گروگالمكردوۋە و قىرى، يەكەمىن ووشەي پىرۆزى « دايە و بابە » بووم! كاتى ئازارىكم پى گەشىتبى، ھەر بەو زمانە ئالاندوۋمە. كاتى، توۋشى گرفتى بوويم، ھەر بەو زمانە، ھاوارم لە خۋاي خۆم كردوۋە، تا بەدەنگمەۋەبى و يارمەتيم بدا. كاتىكىش، سەرگەوتنىكم بەدەسەيتابى و بەختەۋەربوويم، ھەر بەو زمانە، خۆشىي خۆم دەربريۋە. ھەر بەو زمانەش دەتوانم، باشتەر، جوانتر، پتر ديد و بۆچوونەكانى خۆم دەربريم، رافە لە ھەست و ھۆشى خۆم بگەم!

لههه مان کاتیشدا، ئه و سێ زمانه ی دیکه ی « عه ره بیی، فارسی و توورکیی، » زمانی زکماکیی من نین و به من نامۆن. به لکوو، زمانی سێ نه ته وه ی سه رده س و زمانی فه رمیی سێ ده وه ته ی داگیرکه ر و نایاسایی « کوردستان » نه بن، هیچی دیکه ئین و به هیج شیوه یه، لام پیروژ نین!

بۆیه، ته نیا هه ر زمانه « ئه وروپایی » یه کان، به چه ن زمانکی بیانیی نازانم، به لکوو، ئه و سێ زمانه ش، وه ک سێ زمانی نامۆ و بیانیی ته ماشا ده که م. یا، تیکه لئی ئایینیشمان له گه ل « عه ره ب » و خزمایه تی زمانیشمان، له گه ل « فارس » دا هه بێ! ئاخه ر، که ر ئه و نه ته وانه، هه ر له میژوه، « کوردستان » یان داگیر نه کردایه، ئیسته رۆله ی کورد، بۆ ئه و سێ زمانه یان ده زانی؟ ئه دی بۆ زمانه کانی « چینی، هیندی، به نگالی، پورتوگالی، مالایئیدۆنسیی، ژاپۆنی، ئۆردۆ، ... » نازانن؟!!

به لام، که ر وه ک خواپه رستیکی راسته قینه، له روانگه ی ئایینه وه، له زمانی کوردیی و هه موو زمانه کانی دیکه ی، گرووپه ئیتنیکه کانی دیکه ی جیهان بروانم، ئه و، هه موو زمانه کانم، لا جوان و پیروژن. چونکه، هه موویان هه ر یه زدانی مه زن درووستیکردوون، هیچیان ده سکردی هیج که س، ریکخراو، پارت و ده وه له تێ نین، هه ر وه ک فه رموویه تی: (ومن آياته خلق السماوات والارض و اختلاف السنتکم و الوانکم ان فی ذلک لآیات للعالمین).

ته نانه ت، زمانی نه ته وه یی، هینده پیروژ و پڕ بایه خه، خوای گه وره، په یامبه ره کانی خوۆشی، له نیو نه ته وه کانی خوۆیاندا هه لبراردووه و هه ر به و زمانه ش ناردوونی، که قسه یان پیکردووه، تا، باشتر له یه کدی بگه ن. وه ک له چه ن جێیه کدا فه رموویه تی: (وما ارسلنا من رسول الا بلسان قومه لیبین لهم فیصل الله من یشاء و یهدی من یشاء و هو العزیز الحکیم.) (ولکل امه رسول فاذا جاء رسولهم قضی بینهم بالقسط و هم لا یظلمون.) (ولقد بعثنا فی کل امه رسولا ان اعبدوا الله و اجتنبوا الطاغوت فممنهم من هدی الله و ممنهم من حقت علیه الضلله فسیروا فی الارض فانظروا کیف کان عاقبه الکذبین.)

جا، که ر خوای گه وره خوۆی، ئاره زووی لێ بووایه، هه لبه ته، ئه م هه موو گرووپه ئیتنیکانه ی درووست نه ده کرد، به لکوو، هه موو گرووپه ئیتنیکه کانی، له یه ک گروویی دیارییکراودا کوۆده کرده وه. هه روه ها، ئه م هه موو زمانه شی درووست نه ده کرد، به لکوو، ته نیا هه ر یه ک زمانی تایبه تی درووسته کرد! هه ر وه ک خوۆشی فه رموویه تی: (ولو شاء ربک لجعل الناس امه واحده و لا یزالون مختلفین.)

له بهر نه وه، هر نه ته وه په ک، پاريزگاريي زمانى نه ته وه يې خوى نه کا، ه و ل
 بؤ « بوژانده وه، پيشکه و تن، گه شه کردن و په ر ه س ن دن » ي زمانه که ي
 خوى نه دا، نه و ا ورده ورده، زمانه که ي لاوازده بى و ده پوکي ته وه. دووريش
 نيه، له پاشه ر وژدا له نيو نه چى و نه ته وه که ش، تووشى گرفتگى که وره ي
 زمانه وانى و سايکولوژي بى!

نه وه ته، ئيسته ده بينن: چ بزووتنه وه په کى مه زن، له جيهاندا هه يه، به چ
 شيويه، هه موو نه ته وه پچوک و ژير ده سه کان، ه و ل بؤ بوژانده وه ي
 زمانه کانيان دده ن. ته نانه ت، نه ته وه سه رده س و خاوه ن ده وه ته کانيش،
 بايه خيکى په کجار زور، به زمانه نه ته وه ييه کانى خويان دده ن و پيشى
 ده خن. چونکه زمان، به چرايه کى رووناک و گه شى، نيو مالى تاريک و
 نووته کى هه موو نه ته وه په ک داده نرى، زوربه ي تايبه تمه ندييه کانى نه ته وه،
 به زمان دهرده بريرين و هر له زمانيشدا کوډه بته وه. خو هر به ه و ي
 زمانيشه وه، گه لى شتى گه وره و گرنگ، له جيهاندا رووده ن.

گه ر ناوريکيش له ميژوو بده ينه وه، ته ماشايه کى سه رده مى « ريئيسانس »
 بکه ين، ئينجا، به ته و اويى تيده گه ين، گه لانى « نه وروپا »، له نيوان
 ساله کانى « 1300-1400 » دا، به چ شيويه، بايه خيان به زمانى
 نه ته وه يې خويان داوه. به ه و ي بوژانده وه ي زمانه که يانه وه، چون
 توانيويانه، پيشکه و تن بده سه بى ن. له کاتيکدا، جه ندين پيشه و اى مه زنى
 ناودارى وهک: « دانتي، په ترارک، پوکاشيق، داينشى، ميخايل نه نجيلق و
 نارازمس ... »، له نيو گه له کانى خوياندا هه لکه و توون، گه لى شانازييان،
 به زمان و که لتوورى نه ته وه يې خوiane وه کردووه، بايه خيکى زوريان پى
 داوه، گه ليکيان پيدا هه لداوه و پاژه يان کردووه. بؤيه به و شيويه، ته لارى
 کوڅسکى پاژاوه ي زمان، هونه ر و ويژه ي نه ته وه يې خويان، له حه وت
 ته به قه ي ناسمانى نيشتمانه کانيان تپه ران دووه. بؤ نمونه: هونه ريکى به
 ناويانگى وهک « دانتي »، له بوارى بزووتنه وه ي « رووناکبيرى، ويژه يى،
 هونه رى، کارى نه کاديميى و پاميارى » دا، شقوره سوارى کى بى ويته ي
 سه رده مه که ي خوى بووه. له برى زمانى « لاتينى »، زمانه نه ته وه ييه که ي
 خوى به کاره يتاوه. نه و که له نووسه ر و زانا گه وره يه، دهرپاره ي زمانى
 نه ته وه يې گوتوويه تى: (زمانى نه ته وه يى، له توانايدا هه يه، پال به گه له وه
 بنى، گورانيکى بنه ر ه تى تيدا پيکي نى.) « 93، 2 »

به لام، زمان لاي نه ته وه ي بالاده س، نه ک هر به هه موو شيويه پاژه کراوه،
 به لکوو، زمانه که ي خوښيان، به سه ر گروپه ئيتنيکه کانى ديکه ي ژير

دهسى خۆياندا سەپاندووه. جا ئەو سەپاندنە، لە ڕێی دەسەلاتى دەولەتەتووه بووی، یا، بە ھۆى زمانى ئایىنى ھاوبەشەوھ بووی، یا لە یەك كاتدا، بە ھۆى ھەر دوو فاکتەرەكەوھ بووی، ئەوا، شتى لە باسەكەمان ناگۆی!

كەچى، لای نائەتەوھىبەكانى «كۆمۆنىست و ئىسلامى» نەتەوھى بئەس، ھەرگىز، ئەو بايەخەى پى نەدراوھ. چونكە، ھەم ھەست و ھۆشى نەتەوھىبىيان لاوازبووھ، ھەم ھەمىشە لە بۆتەى بيانىبەرسىتىدا تئاوونەتەوھ و لە ئاستى زمانەكەى خۆشياندا، كەر و كاسبوون!

كەرچى زمانى «عەرەبى»، بە زمانى دەولەت و «قورئان» یش ناسراوھ، بەلام لای من، ھەر بە زمانىكى بيانى و خۆسەپىنەرى نەتەوھى بالادەس دادەنرئ! ھىندەى لە كۆنىشدا، مەلا و زانا موسولمانەكانى كورد، بايەخىان بە «رېنوووس، رېزمان، وێژە و زمان» ى عەرەبى داوھ، نىو ھىندە، بايەخىان بە زمانە خۆرسكە خواكردە زكماكەكەى خۆيان نەداوھ. بەلگەشم ئەوھى: كەر كەمى بايەخىان پى بدايە، ھەلبەتە ئىستە، زمانى كوردى، بە جۆرێكى دىكە دەبوو، بۆ ھىچ ووشەى دا نەدەماين. ئەوانىش، لە لاپەرەھەكى دىكەى گەشتر و پرشنگدارترى مێژووى وێژەى كوردىدا، ناویان تۆماردەكرا! *

لە راستىدا، نەك ھەر لەشم بە ووشە و زاراوھى عەرەبى لىردەكا، وەك گوتارنووس نووسىوئى، بەلكوو، ھەر ھەمان بارى سەرنج و تىبىنىشم، بەرانبەر بە ھەموو ووشە و زاراوھەكى بيانى ھەبە، كەر ووشە و زاراوھى كوردى ھەبى و بەكار نەھىنرئ. چونكە، ئەز پىموايە: كەر زمانى «لاتىن» و زمانە «ئەوروپاى» ىەكانى دىكە، بە چەن زمانىكى بيانى دانرئ، ئەوا، لە ھەمان كاتدا، ھەر سى زمانى «عەرەبى، فارسى و توركى»، كەلى لەو زمانانە، بە من نامۆ و بيانىترن. لەبەرئەوھى، زمانى نەتەوھ و دەولەتە داگیركەرەكانى «كوردستان» ن و بە زۆر بە سەرماندا سەپنراون!

ھەلبەتە، نەك ھەر گوتارنووس، بەلكوو، ھەموو ئەندامىكى ئەو گرووپە ئىسلامىبىيانەى «كوردستان»، تەنيا ھەر بەو شىوھە، لە واتاى ووشەى بيانى تىگەشوتوون، ھەر بەو شىوھەش، لەو زمانانە دەروانن!

* بۆ زانىارى پتر، تەماشای «زمانى ئابىن و زمانى نەتەوھى، زمانى دەولەت و زمانى نەتەوھى» لاپەرە «74 - 140»، پەرتووکی «سەلىقەى زمانەوانى» بکە، زۆر بە درێژى باسکراوھ.

چونکه، زمانی داگیرکری «عهرب» به زمانیکی بیانیی نازانن، به لکوی، به زمانیکی رهسهنی دهزانن و بگره، له زمانه نهته و هییه که هی خوشیان، پتر خوشیاندوئی و بایه خی پئی ددهن. عهربه داگیرکهرکانیش، به برای دایک و باوکی خویان ددهنن. به لام، سهیر نه و هییه، له ههمان کاتدا، کورده «سیکولار» هکان، به دوژمنی باوه کوشته و سه ره کیی خویان دهزانن!

که چیی، نهام هاوکی شنه یه، لای زۆریه یه هره زۆری، پۆله ی نه ته وه و دهسه لاتدارانی دهوله ته داگیرکهره کانی «کوردستان»، هه رگیز وا نه بووه و واش نییه. چونکه، چهن که سئیکی که م نه بی، پزیزان له مافه کانی کورد گرتووه، نهوانی دیکه، هه میشه به پیچه وانوه رهفتاریانکردووه، به تایبه تیی توورکه کان، چاویان به هیچ جوژه پیشکه وتنیکی کورد و سه ره خوییه کی «کوردستان» هه له نه هاتووه و هه لیش نایه! جا، هه ر له چه وه، تا راست بیگره، هه ر له «سیکولار» وه، تا به ئیسلامیش دهگا، به نیر و میانه وه، دانیان به مافه نه ته وه یی و دیمۆکراسیییه کانی که لی کورددا نه ناوه و ناشینن. عهربه کانییش، کورد به یه که مین پتگر و کۆسپی، سه ر پئی پیشکه وتنی عهرب و سه ره خوی نیشتمانه که بیان ددهنن. به ناپاک و به کرنگیروی بیانیی تاوانباریده که ن، وه که له م دواییانه دا، له که نالی «نه لجه زیره» وه، چهن رووناکییر و ژورنالیستیکی ناواری وه که: دوکتۆر «فه یسه له لقا سم» و «نه حمه ده منصور»، زۆر به پاشکاوایی، نهام چهن که لله شه کره میان شکاندا!

جگه له وهی، چاویان له وه که مه نازادیی و نیمچه سه ره خوییه بریوه، که نه و پۆ، له «باشووری کوردستان» دا هه یه و دهیانه وئی، پۆژی زووتر، دهسیان ناواله بی، خویان بق لیدانی بزوتنه وه ی کوردایه تیی ته رخانگهن و نه و سه ره بستییه ی به خوین سه ندراره، تیکیده نه وه و له نئوبه رن! چونکه، به نیوی برای ئایینییه وه، هیچ مافی به کورد رهوا نابین، ته نیا هه ر نه وه نه بی، له ژیر ئالای یه که دهوله تی یه کگرتووی ئیسلامییدا، تا هه تایه، نهوان برا که وره و ئیمه ش برا پچوک بین، وه که چهن دین سه ده ده بی، به و شیوه یه، کوردیان چه وساندۆته وه، به و قه وانه سوواوه، میشکی پۆله کانیان پرکردووین، به هه زارانیان لئ فووداوین، به نیوی ئایینه وه، وولاتانی که لانی جیهانیان پئی داگیرکردووین و به هه زاران پۆله ی کوردیان، به خۆپایی و له پئناوی هیچدا، له به ره کانی جه نگدا به کوشته داوه. به تایبه تیی، گروپه ئیسلامیییه هاوړپباز و هاوئایینزا

عەرەبە « سووننه » كانى گوتارنوس، گەر ئەوروپ دەسيان ھەبى، ئەوا، لە ئاخووندىھەکانى « ئيران » كەترمان پى ناکەن!

ئىرەدا دەمەوى، كورته باسكى پىوھندىدار، تىكەل بە وەلامەكەم بەكم. ئەز پىموايە: ئايىنى ئىسلام، ھەرگىز نەيتوانىو، چارەسەرى كىشەى نەتەوايەتتى بەك. چونكە، باوهرى پىي نىيە و لەو بوارەشدا، ھىچى پى نەبوو و نىيە. ئەوھى ھىندى گروپى ئىتتىكى ديارىكرائىش، لە ھىندى دەولەتدا، بە ناوى چەن گروپ و رىكخراوتكى ئىسلامى راميارىشەو، خۆيان رىكەمخەن، رادەپەرن، خەباتى چەكدارى دەكەن و داواى مافى چارەنوس دەكەن، تەنيا ھەر ئەوھى: ئايىنەكەيان جىاوازى ھەيە و نايانەوى، لە بىندەسى ئەواندا بن و نەتەوى بالادەس فرمانرەوايىيانبەك.

بۆ نمونە: رۆلەكانى گەلى موسولمانى « فەستىن »، دژى ھەموو دەزگە دەولەتتى و سەربازىيەكانى دەولەتى « ئىسرائىل » دەجەنگن. ھەرەھا، ھەموو گەلانى دىكەى موسولمانى « كشمىر، فىلىپىن، بۆسنە، چىچىنستان، كۆسۆفۇ... » دژى گەل و نەتەو سەردەس و داگىركەرەكانى « فەلە » خەباتدەكەن.

بەلام، گەر ھاتوو، چەن گەلىكى دىكەى موسولمانى ھەك: « عەرەب، توورك و فارس »، ئازادىي و سەربەخۆي، لە گەلىكى دىكەى موسولمانى ھەك « كورد » زەوتكەن، خاكەكەى لى داگىركەن و بىچەوسىننەو، ئەوا دەبى، ھىچ نەلى و ھىچ نەكا، بەو فرمانرەوايى و ژۆر دەسىيە قاىلىبى. چونكە، لە چوارچىوھى سنوورى دەولەتتىكى ئىسلامىيدا دەژى و ئەمەش، لە لاىەن ياسا و دەستوورى ئىسلامەو، برىارى لە سەر دراو!

بۆيە، لە ھىچ بەشكى « كوردستان »، ھىچ گروپىكى ئىسلامى راميارىي نايىن، دان بە مافە رەواكانى نەتەوى كورددا بنى! تەنانەت، گەر يەكلى لە گەلە موسولمانەكان، خاكى گەلىكى دىكەى ناموسولمانى ھەك « جوو » يا « فەلە » داگىركرد، ئەوا، بە ھىچ شىوھە بۆيان نىيە، داواى مافى چارەنوسى خۆيان بەكەن. بەلكوو دەبى، بەزۆرىش بى، ھەر ملەكەچى ياسا و برىارەكانى دەولەتە ئىسلامىيەكە بن. نەك ھەر ئەوھش، بەلكوو دەبى، سەرانەش بە دەولەتە ئىسلامىيەكە بەن! بۆ نمونە: دەسەلاتدارە عەرەبە موسولمانەكانى « سۇدان »، خاكى « فەلە » رەشپىستەكانى « خوارووى سۇدان »يان زەوتكردوو و دان بە مافەكانىشياندا نائىن!

بە راستىي، ئەمە دىد و بۆچوونى راميارىي و نەتەوھىي راستەقىنەى، ھىندى لە ھاوتايىن و ئايىنزاكانى گوتارنوسە، بەرانبەر بە نەتەوى كورد

به گشتی و گهلی کورد له « باشووری کوردستان » به تایبه تیی، هیچ مافیکێ نهتهوهیی پئی رهوا نابینن. ئیدی، بۆچی دهبی، به برای خۆمانیان بزائین، ئەو برایانهی ئامادهبن، له گهڵ « توورک » و « فارس » دا هاوکاریی بکهن، بۆ ئهوهی، گهلیکی موسولمانی دیکه ی وهک، « کورد » له نیتویهرن. یا، به لانی کهمهوه، به هیچ مافیکێ نهتهوهیی و دیمۆکراسیی خۆی نهگا!
 هر چهنده، به ههسوو لیکدانهوهیه کیش بی، کورد چ له کۆن و چ له ئیستهشدا، زۆر له ئەو گهله سهردهسانه موسولمانتربووه و ئایینه کهشی، خاوینتر راگرتووه. به لام، ئەوان هر خۆیان به موسولمانی راسته قینه دهزانن و دان، به هیچ مافیکێ نهتهوهیی کوردا نائین. چونکه، جگه له نهتهوهی ئیسلام، باوهریان به هیچ نهتهوهیهکی دیکه نییه. جگه له مافی ئیسلامی، باوهریشیان، به هیچ جۆره مافیکێ نهتهوهیی و دیمۆکراسیی نییه و هر به « کفر » یشی دهزانن!

له گهڵ ئەوهشدا، ههستی ئایینی و ههستی نهتهوهیی خۆیان، زۆر زیرهکانه و ژیرانه تیکه لاوکردووه، به شیتوهیهکی زۆر جوان، دژی داگیرکه رانی وولاتهکانیان به کاریانه پیناوه و به کاریشیدیتن. له ههمان کاتیشدا، مافی گرووپه ئیستیکهکانی بندهسی خۆشیان، ناسه لیتن و قووتیدههن! کهچی، ئەم دید و بۆچوونه، بۆ گهلیکی موسولمانی وهک کورد، هه رگیز دهس نادا. چونکه، هر دوو نهتهوهی داگیرکراو « کورد » و داگیرکه ر « عه رهب، توورک و فارس »، یهک ئایینی هاوبهش کۆیان دهکاتهوه. له بهرئهوه نابئی، بۆ خالی هاوبهش بگه ریتین، به لکوو دهبی، بۆ خالی ناکوکیی بگه ریتین، تا به هۆیهوه، خۆمان له ئەوان جیاکه ینهوه. له م بوارهشدا، ته نیا هر، چهکی زمان دهتوانی، ئەو کاره گرنگه جیبه جیکه .
 به لام، هیندی جار، گرووپه ئیسلامیییهکانی « کوردستان »، هیندی ئایهت و فهرموودهی په یامبه ر، بۆ مه بهسته تایبه تیییهکانی خۆیان دیتنهوه و لیکدانهوهی تایبه تییی بۆ دهکهن، که له راستیدا، فری به سه ر مافی چاره نووسی نهتهوهکانه وه نییه! به لکوو دهیانه وئی، به هر شیتوهیه بی، له گهڵ بهرنامه و ریتبازی رامیاریی خۆیاندا بیانگونجیتن، تا ئەو که لیتنه گه ورهیه، له ئایینی ئیسلامدا پرکه نهوه و ئەندامه دهرویتش ئاساکانی خۆشیانی پئی بخه له تیتن!*

* له سه ر نووسینهکانی مامۆستا، کۆلینهوهیهکی تایبه تیییم نووسیوه. به لام، دۆستایه تییی و ئەمه کدارییم، رتی پئی نهدام و به راستم نهزانی، تا خۆی له زینداندای بی، بلاویکه مه وه!

به لأم، ئەم ئەركه كه وره و گرانه پيرۆزه، پيش هه موو لايه نى، به ره پرووى گرووپه ئيسلامىييه كانى « كوردستان » ده بىته وه، بۆ ته وهى، داواى دهوله تىكى يه كگرتوى « كوردستانى » بگهن، ده سى ئەو داگير كه ره بازرگانانهى ئاين، بۆ رۆله كانى هه ره دوو نه ته وهى سه ره ده س و بنده س، بۆ هه موو كه لانى ئيسلامىي ئاشكراكهن، تا چى ديكه، به ناوى ئايينه وه، كورد نه كوژن و خاكه كهى داگير نه كهن!

وهك كه مى پيشتر روونمكرده وه، به پى پى پى پى پى پى نووسينه كه، به گوژرهى بوون، يا نه بوونى هيندى ووشه و زاراوه له زمانى كورديدا، په نا بۆ بهر، زمانه جياجياكانى كه لانى جياوازى جيهان ده به م. ئىدى، به و شتوه بهى بگونجى و باوهرم پى هبى، ووشه و زاراوهى گونجاويان، لى ده خوازم و به شتوه بهى شياو، له نووسينه كاندا به كار ياندنم. ئەگينا له راستيدا، رۆژى له رۆژان، بىرم له وه نه كرده ته وه، زاراوه بۆ زمانى كوردى دا تاشم. چونكه، ئەو كاره پسپورى تايبه تى خۆى ده وى، منيش، له و بواره دا، زۆر ده س و پى سپىم! له بهر ئەوه، وهك گوتار نووس نووسى پى پى، من زاراوه م دانه تاشيه. ئەوهى ته وىش به نموونه هينا و پى به وه، ئەوه ناگه يه نى، راستى پى كاپى!

ئىنجا، يا كه مى باسى ئەو نموونه به كم، كه گوتار نووس له نووسينه كهى مندا هه لى بژاردوون. ده ربارهى ووشه و زاراوه كانى « پرۆژى كتەر، سى فى ل، سى كولا رىزم و پلۆز اليزم »، گومانى تىدا نيه، هه ره هه موويان كوردى نين. به لكو له زمانه « ئەوروپاى » به كانه وه وه رگى راون و ته نيا « ئىنگلىزى » ش نين، وهك گوتار نووس تىگه يشتوه!

هه روه ها، ته نيا هه ر كوردى ش، ئەو زاراوه جيهانىيانه به كار ناهى نى، به لكو، زۆر بهى زۆرى كه لانى جيهان و نه ته وهى عه ره بىش به كار ياندن، له كاتى كدا، ئەوان وهك كورد، خاكيان داگير نه كراوه، ده بيان سالىش ده بى، ده وله تى نه ته وهى تايبه تى خۆيان دامه زانده وه، چه ندين ده زگهى « هونه رى، وىژه يى و زانستى » شيان هه به، ئىنجا، هه ره په ناش بۆ ئەو زاراوه جيهانىيانه ده به ن. ئاخىر، چى بگهن، كه ره ئەو ووشه و زاراوه به كار نه هين؟!! خۆ ناتوانن، هه موو ئەو نا و زاراوه نى ته و رۆ هه ن، وهك: « رادىو، تى لى فى زى و ن، فى دىو، سینه ما، تى لى فون، كۆمپيوتر، دىسك، كاسىت، كامىرا، فىلم، پرۆژى كتەر، فرى زه ر، دىمۆكراسى، دىكتاتورى، بۆرژوازى، قانون، دوكتور، پرۆفىسور، گروپ، فونە تىك، فونىم، پرۆزه، دىالوگ، فه لسه فه، ئايدۆلۆژيا ... » بگۆرن و به رانه ركه انيان دا تاشن!

جا، گەر ئەوان وابن و لە نووسینەکانیاندا، ئەو زاراوانە بەکاربێنن، ئیمەى کورد، که له هه‌موو مافێکی نه‌ته‌وه‌یی خۆمان بێ به‌شکراوین، گەر به‌و شی‌وه‌یه‌ نه‌یاننووسین و به‌کاریان نه‌هێنین، ئیدی ده‌بێ، به‌ چ شی‌وه‌یه‌کی دیکه‌ بیاننووسین؟ ئایا، گو‌تارنووس پیم‌ نالێ، له‌بری ووشه‌ی « پرۆژیکتەر » چی دیکه‌ به‌کاربێنم؟ ئەز پیم‌ وایه‌، خۆیان به‌کاربێنن، گه‌لێ له‌وه‌ باشتره‌، زاراوه‌ی ناله‌باریان بۆ داتاشین و واتای راسته‌قینه‌ی خۆشیان به‌ده‌سه‌وه‌ نه‌ده‌ن!

راسته‌، ئەو ووشانه‌ کوردیی نین، که‌چی، نووسه‌ره‌ موسو‌لمانه‌کان خۆشیان به‌کاریان‌دێن. گەر ته‌ماشای نووسینەکانی مام‌ۆستا « عه‌لی باپیر » بکه‌ین، له‌ زۆر شوێندا، هێندێ له‌ ووشه‌ و زاراوانه‌ ده‌بینن. سه‌هر ئه‌وه‌یه‌، گو‌تارنووس په‌خنه‌ی ئه‌وه‌ی لێ گرتووم، که‌ ووشه‌ی بیانیم به‌کاره‌یناوه‌. که‌چی، گەر من له‌ « 200 » لاپه‌رده‌دا، « 4 - 5 » ووشه‌ی بیانیم به‌کاره‌ینابێ، ئەوا خۆشی، له‌و کورتله‌گو‌تاره‌دا، « 25 » ووشه‌ی عه‌ره‌بیی و « 9 » ووشه‌ی دیکه‌شی، له‌ زمانه‌ « ئه‌وروپایی »یه‌کانه‌وه‌ خواستوه‌ و له‌ نووسینەکه‌یدا به‌کاره‌یناون. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا، هێشتا ئەو گلله‌یی له‌ من کردوه‌، تۆ بلێی، ئەمه‌ گه‌ری باره‌ترێ نه‌بێ؟!!

پیشم‌ وایه‌، زاراوه‌ به‌و شی‌وه‌ دارێژرێ، وه‌ک گو‌تارنووس بۆچوه‌. چونکه‌، هه‌ر وه‌ک چۆن، « ریالین » زاراوه‌یه‌کی کوردیی نییه‌، به‌ هه‌مان شی‌وه‌ش، « واقیعین » هه‌ر زاراوه‌یه‌کی کوردیی نییه‌! له‌به‌رئه‌وه‌ی، هه‌ر یه‌که‌یان، له‌ دوو ووشه‌ی جیای، سه‌ر به‌ دوو زمانی جیاواز پتکه‌هاتوون. دیاره‌، هه‌ر دوو ووشه‌که‌ش کوردیی نین. به‌لام، له‌بری « واقع »ی عه‌ره‌بیی، « ریال »م به‌کاره‌یناوه‌، چونکه‌، گه‌لێکم پێ جوانتر و له‌بارتره‌. ئەمه‌، هه‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌، کورده‌کانی « باکوور و خۆراوی کوردستان »، له‌بری هه‌ر دوو ووشه‌ی په‌سه‌نی کوردیی « ئەزموون و تاقیکردنه‌وه‌ »، ووشه‌ی « ته‌جره‌به‌ »ی عه‌ره‌بیی به‌کار‌دێن و ده‌لێن: « چه‌رپاندن! » ئاخ‌ر، ئەمه‌ کو‌تێ کوردیییه‌؟!!

بۆ نمونه‌: کاتێ، له‌بری زاراوه‌ی « حیزب »ی عه‌ره‌بیی، زاراوه‌ی « پارت » به‌کار‌دێنن، باشتر واتا‌که‌ی خۆی ده‌گه‌یه‌نێ و هه‌مو که‌سه‌یکیش لێی تێده‌گا. ته‌نانه‌ت، هه‌موو گه‌لانی جیهانی‌ش به‌کار‌دێن. به‌لام، ئەمه‌ ئه‌وه‌ ناگه‌یه‌نێ، له‌ زمانی کوردییدا، به‌رانبه‌ر به‌ زاراوه‌ی « پارت »، هه‌چی دیکه‌مان نه‌بێ! به‌لکوو هه‌مانه‌، وه‌ک: « کو‌مه‌ڵ ». به‌لام، من پیم‌ وایه‌، به‌ ته‌واویی، واتای « پارت » ناگه‌یه‌نێ! ئەمه‌ش هه‌ر وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌،

عەرەبەكان لەبری ناوی « تیلِ فۆن »، زاراوهی « هاتف »یان داناوه، که چیی، تا ئیسته، جێی خۆی نهگرتوووه و له زمانهکهشیاندا نهچهسپيووه. به پاستیی، ئهم جوژه ووشه و زاراوه ناسراو و گرنگانه، به هیچ شتیهیه پتوسیست ناکا، زاراوهی دیکهیان بۆ داتاشرئ. چونکه، پۆلهی گهل و نهتهوهکانی جیهان، زۆر به ئاسانی لێیان تیدهگه، تا ئه و ووشه و زاراوانهی زمانه زیندوووهکانی گهلانی جیهان فیرین، گهلێ چاکتره و باشریش، له یهکدی تیدهگه!

ووشه و زاراوهکانی « لاتین »، مولکی هیچ گروویکی ئیتنیک نین. به لکوه، مولکی هه موو کۆمه لگهی مرون. بۆیه، هه موو گهل و نهتهوهیهک بۆی ههیه، به کاریانینتی. به لام، زمانهکانی « عەرهبیی، فارسیی و توورکیی »، مولکی ئه و سێ نهتهوه داگیرکهرن، نهک ههر کورد بۆی ههیه، به کاریانینتی، به لکوه، به زۆریش به سهریاندا سهپاندوووه و دهشیسه پین، له هه مان کاتیشدا، زمانه خواکردهکهی خۆشیان لێ قهدهغه کردوووه!*

له راستییدا، عەرهبهكان، نهک ههر خاکه کهیان داگیرکردووین، به لکوه، زمانه کهشیان تیکداوین! چۆن؟ ههر چهنده، کورد ئه لفویتی عەرهبیی به کار دینتی، به لام، له هه مان کاتیشدا، له گهل سروشت و خهسلهتی زمانی کوردییدا ناگونجین. چونکه، جگه له وهی، دوو زمانی جیاوازن، ههروهها، چۆن هیندئ پیتی وهک: « ث ، ذ ، ص ، ض ، ط ، ظ » له زمانی کوردییدا نین، ههر به و شتیهیهش، هیندئ پیتی رهسهنی کوردیی وهک: « پ ، چ ، ژ ، ف ، گ ، ل ، و ، ئ » له زمانی عەرهبییدا نین. به لام، ئه و پیتانه، له زمانه « ئه وروپایی »یه کاندا هه ن. له بهرئه وه، گهلێ ووشه و زاراوهی جیا جیای زمانهکانی گهلانی جیهان، له رتی زمانی عەرهبیییه وه، له زمانه کهماندا، به هه له بلأبوونه ته وه. له بهرئه وهی ئه وان، ئه و پیتانه یان نییه.

بۆیه، گهر ههر ووشه یهک، ناوی، زاراوه یه کمان، له ههر زمانیکی بیانی دیکه وه وهرگرت، ده بی. ووشه که له زمانه نهتهوهیییه رهسه نه کهی خۆیدا، دهنگه کهی چۆن بوو، ههر به و شتیهیهش بیلایینه وه. یا، خۆیان چۆنی ده نووسن، ئیمهش، ههر به و شتیهیه بینووسن. به لام، پیتی کوردیی به کاریانین. له بهرئه وه نابێ، بۆ ناوی « ئامیر، زاراوه جوړبه جوړه کان، ناوی مانگه کان، گوند، شارۆچکه، شار و وولات »، وهک « عەرهب، توورک

* ده ربارهی ئهم باسه، ته ماشای « سه لقهی زمانه واتیی »، لاپه ره « 433 - 449 » بکه، به درژیی باسکردوووه و لێره دا نامه وئ، له وه پتر لیتی بدویم!

و فارس «هکان بیاننوسین، به لکوو پیویسته، نهو گه لانه خوځیان، چۆنی ده لئین و دهنوسن، ئیمهش هر بهو شیوهیه بیاننوسین. نهک، له زمانی عه ره بیهوه وهریانگرین و به کاریانیتین. به لکوو، له زمانه سه ره کییه که ی خوځیانه وه وهریانگرین. چونکه، ئیمه نهو پیتانه مان هه ن. بۆ نموونه: ناوی دهوله تسی «Portugal»، ته نیا ده بی، به پیتی کوردیی به «پورتوگال» بنووسری، نهک گوتن و نووسینه که ی، له زمانی دووه مه وه وهرگرین. چونکه، عه ره ب پیتی «پ - گ» یان نییه و به «برتغال» دهینوسن. یا، له به ره وه ی فارسه کان، به دهوله تسی «پورتوگال» ده لئین «پرتقال»، ئیدی کورده کانی رۆژه لاتیش ده بی، له بهر خاتری نه وان، هر نه و ناوه به کاریین. نه دی، نه و کاته، چۆن جیاوازی له نیوان «پرتقال» ی میوه و «پورتوگال» ی وولاتدا ده که ن!!!

یا، «روس» هکان خوځیان، به پیتته خته که یان ده لئین: «Moskva» . که چیی، عه ره ب له به ره وه ی پیتی «ف - V» یان نییه، به «موسکو» ی دهنوسن و ده خوځینه وه، له کاتی کدا، راستیییه که ی «مۆسکفه» یه . یا «Chile»، له به ره وه ی له زمانی عه ره بیهیدا، پیتی «چ - CH» نییه، عه ره به کان به «شیلی» دهینوسن. ههروهه، «چیچین» به «شیشان» ده خوځینه وه. بۆیه نا بی، ئیمه ی کوردیش، له عه ره به کانه وه وهریانگرین. چونکه، عه ره بیی و کوردیی، دوو زمانی جیاوازن و ده بی، له زمانه ره سه نه که وه وهریانگرین و به «چیلی» و «چیچین» بیاننوسین. یا، با ته ماشای ناوی وولاتی «مصر» بکه ین. له رۆژه ی زمانه کانی جیهاندا، به «Egypt» دهنوسری. به لام، چونکه «مصر» وولاتیکی عه ره بییه، له زمانه ره سه نه که ی خوځیاندایه «مصر» دهنوسری و ده خوځندریتته وه، ئیمه ی کوردیش ده بی، له عه ره به کانه وه بیخوازی، به پیتی کوردیی و به «میسر» بینوسین.

ههروهه «Ghana, Gambia, Gabon, Polen, America, Japan, Vietnam, Vatikan» ، «Venezuela» ، عه ره به کان به «یابان، امریکا، بولونیا، کابون، کامبیا، کانا، فاتیکان، فیتنام و فنزویلا» دهیاننوسن. به لام، راستروایه، به «ژاپۆن، ئەمیریکا، پۆلۆن، گابۆن، کانا، کامبیا، فاتیکان، فیتنام و فینزه ویتلا» بنووسری. له کۆتاییشدا، ته نیا هر نه وه ماوه، به هیتندی بۆچوونی تایبه تیی خۆم، کۆتایی بهم گوتاره بیتم، که له نیوان سهاله کانی «1996 - 1999» دا نووسیومن و ئیستهش دووباره یانده که مه وه:

(هەر چه‌نده، ووشه‌ی بیانیی ناتوانی، کار له تایبه‌تمه‌ندی هیج جوره زمانى بکا، زمانه‌که بگۆرئ، یا ریزمان و ووشه‌کانی زمان تیکدا. به‌لام، هەر چۆنیی، زمان، تا له ووشه‌ی بیانیی خاوتنکریته‌وه، تا پاک راگیرئ، تا رازه‌کرئ، هینده‌ی دیکه، زمانه‌که ده‌بوژیته‌وه، شیرینتر، گه‌شاومتر، جوانتر ده‌بئ و پیشتر ده‌که‌وئ.

له‌گه‌ل ئه‌م راستییانه‌شدا ده‌بئ، به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام هه‌ولده‌ین، زمانه‌که‌مان، له ووشه‌ی بیانیی بزارکه‌ین. چونکه، گه‌ر ئه‌م کاره نه‌که‌ین، هەر بلێین: تازه‌وه ووشانه کوردینراون، وه‌ک ئه‌وه وایه، بلێین: له‌ میژه کورد له‌گه‌ل «فارس، عه‌ره‌ب و توورک» دا تیکه‌لا‌وبوون، له‌ سنووری ئه‌و ده‌وله‌تانه‌دا، پیکه‌وه ده‌ژین، تازه‌ پیکه‌وه راهاتوون، ئیدی، سه‌ری خۆمان بق‌بیه‌شێنین، دا‌وا‌ی ماف و ده‌وله‌ت بکه‌ین؟» (1، 449)

سه‌رچاوه‌کان:

1. حوسین محمهد عه‌زیز، سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانی و گرفته‌کانی زمانى کوردی، چاپی 1، چاپخانه‌ی هه‌وال، کوردستان - سوله‌یمانی، 1999.
2. د. که‌مال مه‌زه‌ر نه‌حمه‌د، ریتیسانس، فوناد میسری کردوویه به‌ کوردی، چاپی 1، چاپخانه‌ی الحوادث، به‌غدا، 1984.
3. هێمن، پاشه‌روک، چاپی 2، چاپخانه‌ی پیروژ، مه‌هاباد، خاکه‌لیتوه‌ی 1362 هه‌تاوی.

* * *

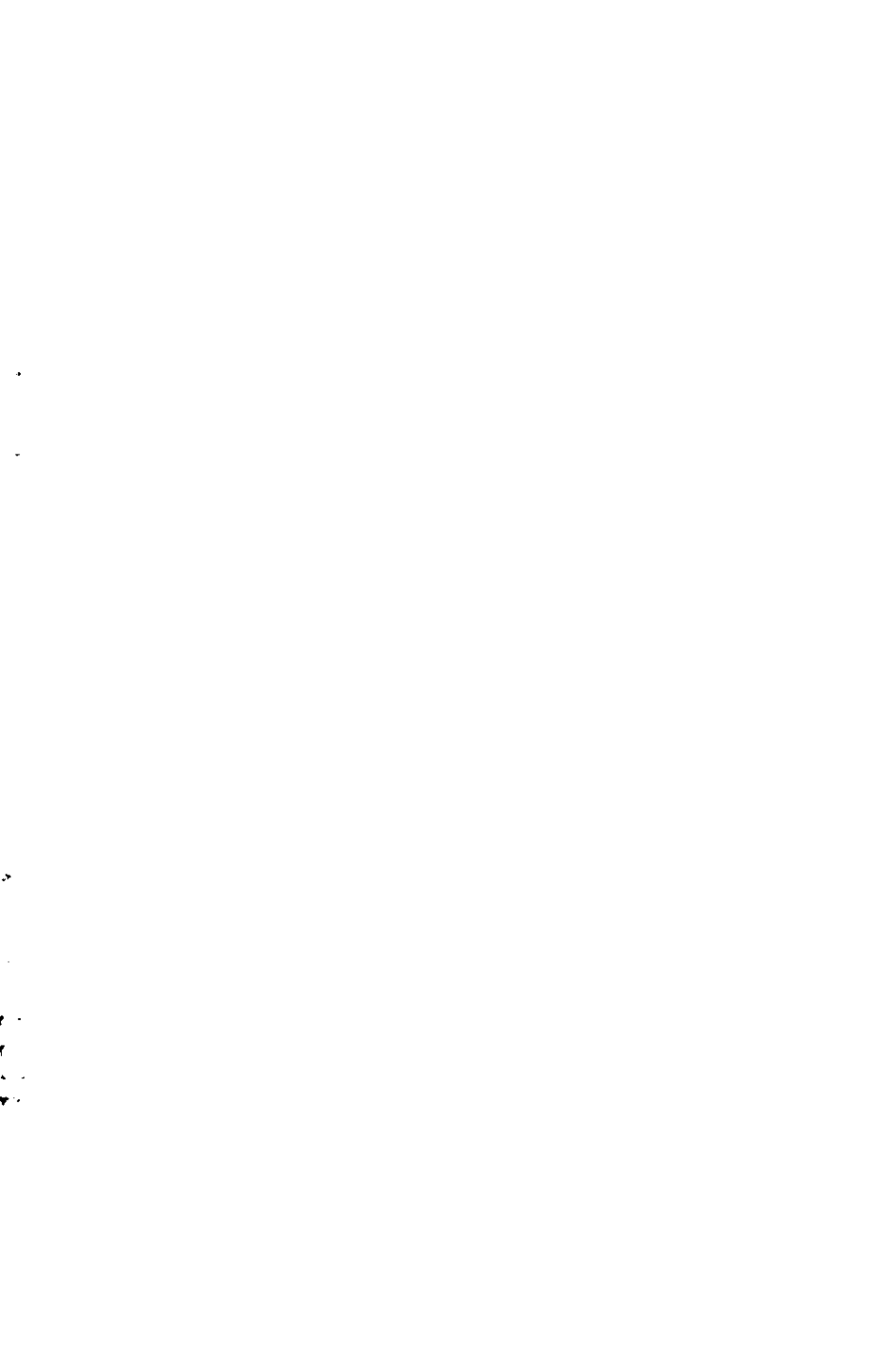
بهره‌مه چاپکراوه‌کانی نووسه‌ر

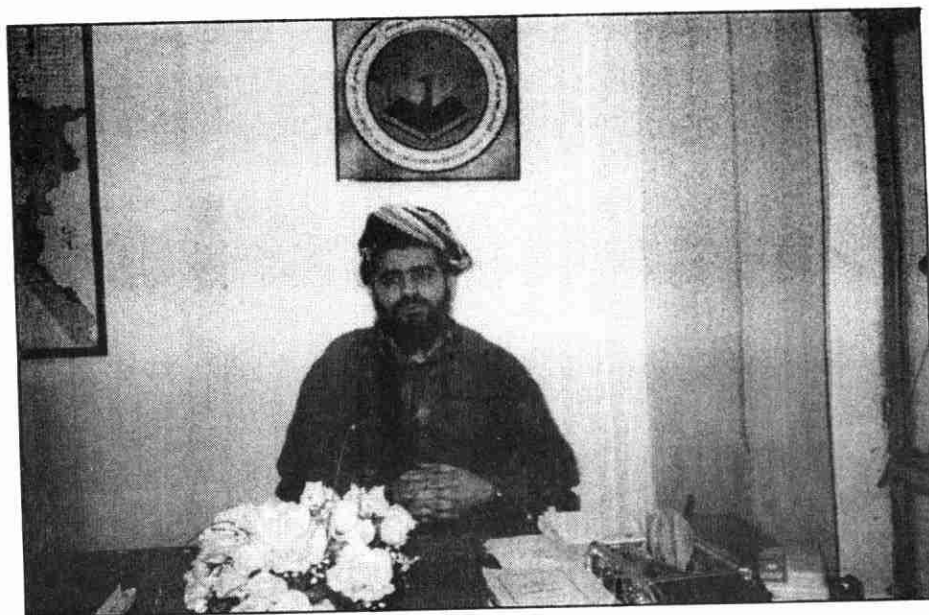
گوتار :

1. بهره‌نازادی، گ. رابوون، ژ. 2، سوید، 1991.
2. له پیتاوی راستیدا، بدریانگ، ژ. 87، سالی 12، سوید، 1993.
3. یه‌کیتی سوئیتی هه‌له‌شاهه له روانگی بهره‌وه‌ندیسه‌کانی نه‌ته‌وه‌ی کورده‌وه، گ. رابوون، ژ. 7-8، سوید، 1993.
4. دهریاری که‌سایه‌تی کورد، گ. رابوون، ژ. 10-11، سوید، 1994.
5. بهره‌و ستراتیژیکی یه‌کرتوی نه‌ته‌وه‌یی، هه‌نگاو، ژ. 13، له‌نده، 1995.
6. سایکۆلۆژییه‌تی مرۆفی ناواری کورد ...، گ. گزینگ، ژ. 8، سوید، 1995.
7. لیتۆلۆجیه‌یک دهریاری کۆمه‌لگه‌ی کورده‌واری، گ. گزینگ، ژ. 9، 1995.
8. کۆریه تا‌قانه ساواکه‌ی دهنگ و ره‌نگی نه‌ته‌وه‌که‌م (MedTV)، گ. گزینگ، ژ. 13، سوید، 1996.
9. هه‌نگاوی یه‌که‌م و ...، گ. بدریانگ، ژ. 102، سالی 14، سوید، 1996.
10. چه‌ند سه‌رنجی دهریاری سه‌ره‌خۆشی و پرسه‌دانان، گ. بدریانگ، ژ. 104، سوید، 1997.
11. دیکتا‌تۆره‌کان له بهره‌یک تاوتنه‌ قه‌می نه‌خسه و پلانه‌کانیان داده‌هین، گ. بدریانگ، ژ. 105، سوید، 1997. گ. دیمۆکراسی، ژ. 30، سلیمانی، 1997.
12. که‌ی هۆش به بهره‌خۆماندا ده‌هینینه‌وه؟ گ. بدریانگ، ژ. 106-107، سوید، 1998. گ. دیمۆکراسی، ژ. 31، سلیمانی، 1998.
13. با خۆمان چاک بناسین، گ. بدریانگ، ژ. 108، سوید، 1998.
14. سه‌ی سه‌رنجی زمانه‌وایی، مانگنامه‌ی په‌یام، ژ. 8، 1998.
15. مافی دیاریکردنی چاره‌نوس، گ. نالا، ژ. 30، 1998.
16. بۆره‌نیه‌ن، بازه‌یه‌ن، کلکی به نه‌ندازه‌یه‌ن، گ. بدریانگ، ژ. 109، 1998.
17. ناشتی به دهنگ نییه، به ره‌نگه، پ. کوردستان، ژ. 7، به‌رلین، 1998.
18. چه‌ن سه‌رنجی دهریاری ناسنامه‌ی نایینی ...، گ. نیستا، ژ. 20، سوله‌یانی، 1999.
19. زتۆره له نیوان کورده‌ایه‌تی و عیراق‌چیتیدا، گ. ناینده، ژ. 1، سوله‌یانی، 1999.
20. داری به‌زیی خوا، پ. کوردستانی نوێ، به‌شی یه‌که‌م، ژ. 1902، 1999/7/13، سوله‌یانی، 1999/7/14، 1903، سوله‌یانی.
21. دهریاری سه‌له‌فی که‌رکۆوک، پ. کوردستانی نوێ، ژ. 1921، 9990/8/01، سوله‌یانی. مانگنامه‌ی کوردستانی نوێ له دهرۆی ولات، ژ. 67، 1999/8/25.
22. شیتوازی خه‌بات و مافی چاره‌نوسی نه‌ته‌وه‌کان، پ. کوردستانی نوێ، ژ. 1928، 1999/8/18، سوله‌یانی.
23. دهریاری فریزۆلۆژی کوردیی، پ. نالای نازادی، ژ. 220، 1999/7/12، سوله‌یانی.

24. خرنوکیش له بیاباندا درهخته، گ. گزینگ، ژ. 28، سوید 2000. پ. نالای نازادی، ژ. 378، 2000/08/20، سوله یمانیی.
25. ژن له ناوینه‌ی تەلخی هیندی هۆنراوه‌ی کوردییدا، گ. گزینگ، ژ. 29، 2000. پ. کوردستانی نوێ، ژ. 2312، 2000/11/25، سوله یمانیی.
26. هیزی یه‌کیتی له سایه‌ی دیموکراسییدا، پ. کوردستانی نوێ، ژ. 2314، 11/27/2000، سوله یمانیی.
27. رۆژژمێری رووداوکانی مانگی نۆفه‌مبه‌ر له میژووی کورددا، کوردستانی نوێ، 2317، 2000/11/30، سوله یمانیی.
28. مەحووبی له نیتوان خواپه‌رستی و کوردایه‌تییدا، گ. ناینده، ژ. 15، سوله یمانیی، 2000.
29. دلزار دوینج و نه‌ورۆ، گ. شیع‌رستان، ژ. 6، سوله یمانیی، 2001.
30. نه‌ورۆزی کورد، گ. گزینگ، ژ. 31، 2001.
31. شه‌کره‌ شاره‌که‌م سوله یمانیی، گ. گزینگ، ژ. 32، 2001. گ. گه‌لاوێژی نوێ، ژ. 26، کوردستان - سوله یمانیی، 2001.
32. نابوری هاو‌به‌ش له نیتوان مارکسیزم و ناسیۆنالیزم هه‌ر له‌ کوته‌وه‌ هه‌تا نیتستان، گ. مه‌ده‌نیه‌ت، ژ. 11، کوردستان - سوله یمانیی، 2001.
33. سوله یمانیی ناوێ، پ. کوردستانی نوێ، ژ. 2855، رۆژی شه‌مه، 2002.09.07، سوله یمانیی.
34. مانگی خوین و هیوا، پ. کوردستانی نوێ، ژ. 2874، یه‌کشه‌مه، 2002.09.29، سوله یمانیی.
35. کـــــــــــــــــورته‌یه‌کی میژوویی پتوهندیی نیتوان هه‌ر دوو گه‌لی «عه‌ره‌ب و کورد» له «عیراق» دا، سایتی «Kurdistanpost»، 2004.02.20.
36. بیرۆکه‌ی عیراقچیتیی و کوردستانچیتیی، «Kurdistanpost»، 2004.
37. دۆستایه‌تیی راسته‌قینه، یا برایه‌تیی گالته‌قینه! «Kurdistanpost»، 2004.
38. شیوازی خه‌بات، دیالۆگ و گفتوگۆ، «Kurdistanpost»، 2004.
39. رێککه‌وتنه‌مه‌ی «11/مارســــــــــــــــــــی/1970» و چه‌ن په‌ندیکی میژوویی، سایتی «Kurdistanpost»، 2004.
40. زمان و نه‌ته‌وايه‌تیی، «Kurdistanpost»، 2004.
41. رساله‌ مفتوحه: الی الساده‌ امراء و ملوک و روساء العرب، «Kurdistanpost»، 2004.
42. الحقوق القوميیه بین الدین و السیاسه، «Kurdistanpost»، 2004.
- نامه‌یلکه و په‌رتوووک :**
1. ده‌رباره‌ی پرۆژه‌که‌ی یه‌کیتی نیشتمانی کوردستان، ج. 1، سوید، 1994.
2. دوا پرۆژه، ج. 1، سوید، 1994.

3. پیتنج ووتاری غه مگین، ج. 1، چاپ. باران، سوید، 1994.
4. دیوکرسی، نایدۆلۆژی و جهنگی نیتوخۆ، ج. 1، چاپ. باران، سوید، 1994.
5. ململانی نایدۆلۆژی له کوردستاندا، ج. 1، چاپ. ئەزمی، سوله یمانی 1993. ج. 2، چاپ. کیتاب ههزران، سوید، 1995.
6. پیتنج کاتمیتر له گەل برام ئەحمەددا، ج. 1، چاپ. باران، سوید، 1995. ج. 2، چاپ. ئەزمی، سوله یمانی 1996. ج. 3، چاپ. سیما، سوله یمانی، 2002.
7. نامەبەکی دیرتۆ بۆ ئەوشیروان مستەفا، ج. 1، چاپ. باران، سوید، 1995.
8. کورد و شۆرش و هەلی میژوویی، ج. 1، چاپ. کیتاب ههزران، سوید، 1996. ج. 2، چاپ. هه‌میشه، کوردستان، 2000.
9. فییدرالیزم و دەولەتی فییدرال، ج. 1، چاپ. باران، سوید، 1996. ج. 2، لێه بلاوکراره‌کانی دەزگە‌ی دیمۆکراسیی، سوله یمانی، 1996. ج. 3، چاپ. سیما، سوله یمانی، 2004.
10. بەلێن لیتکۆلێنه‌وه و پەرخه‌ نه‌ک شیتواندنی راستیی، ج. 1، چاپ. کیتاب ههزران، سوید، 1996.
11. خولانه‌وه له بازنده‌کی بۆشدا، ج. 1، چاپ. ناپیتک، سوید، 1997. ج. 2، چاپ. سیما، سوله یمانی، 2002.
12. رۆلی سیستیمی بنه‌ماله له بزافی بزگاریخواری نیشتمانی کوردستاندا، ج. 1، چاپ. میدیا، سوید، 1997. ج. 2، چاپ. ئەزمی، سوله یمانی، 2001.
13. گیروگرفته سه‌ره‌کییه‌کانی کورد، ج. 1، چاپ. کیتاب ههزران، سوید، 1998. ج. 2، چاپ. سیما، سوله یمانی، 2000.
14. ئۆجەلان ئەزموونیتکی نوی و پەندی میژوویی، ج. 1، چاپ. میدیا، سوید، 1999. ج. 2، سوله یمانی، 1999.
15. سه‌لیقه‌ی زمانه‌وانیی و گرفته‌کانی زمانی کوردیی، ج. 1، چاپ. هه‌وال، لێه بلاوکراره‌کانی ده‌زگای سه‌رده‌م، سوله یمانی، 1999.
16. خلتە‌ی بییرتکی ژارایی، ج. 1، چاپ. هه‌میشه، سوله یمانی، 2000.
17. مه‌سه‌وود مه‌حه‌مه‌د و دوو دیداری دۆستانه، ج. 1، چاپ. تیشک، کوردستان - سوله یمانی، 2002.
18. دید نه‌ته‌وه‌یی و نانه‌ته‌وه‌یی، ج. 1، چاپ. ئەزمی، سوله یمانی، 2002.
19. په‌یمانیتکی په‌ش و رۆژتکی سسور، ج. 1، چاپ. ئەزمی، کوردستان - سوله یمانی، 2003.
20. سنووره قه‌ده‌غه‌کان مه‌شکێن، ج. 1، چاپ. سیما، کوردستان - سوله یمانی، 2003.
21. یاقووت و زه‌رووتی کوردیی، به‌رگی 1، ج. 1، چاپخانه‌ی. وه‌زاره‌تی رۆژنبیری، کوردستان - سوله یمانی، 2003.
22. شه‌کره‌ شه‌ره‌که‌م «سوله یمانی»، له بلاوکراره‌کانی شه‌ره‌وانیی سلیمانی، چاپخانه‌ی شقان، کوردستان - سوله یمانی، 2003.

مامۆستا (عهلى باپير) له ژوورى کارکردنى خۆیدا

له گوندی (ئه حماوا)

2002.10.06

وینہی به پیژان (جهلال تالہ بانئی) و (عهلی باپیر)

وینہی به پیزان (مه سعود بارزانی) و (عه لی باپیر)

له هه موو به شه کانی ((کوردستان)) دا، سامانیکی ژۆرمان ههیه، که چیی، کورد سوائی پی دهشی! گهر به پی ی (شهریعت) ی ئیسلامی بی، دروست نییه ((زهکات)) ی نیوچهیه که بۆ نیوچهیه کی دیکه بچی، تا، هه ژاری ئه و نیوچهیه، پیوستیان پتی بی، گهر، یه که ده ولته تی ئیسلامی یه کگرتوش هه بی، ئه و گه له کورده ی، له و نیشتمانه دا ده ژی، تا خۆی، پیوستی به و سامانه بی، بۆ شوینیکی دیکه ته چی! گهر له خۆی زیادبوو، ئینجا، بۆ هه ژارانی شوینه کانی دیکه ی جیهان بچی!

له م چاوپیکه وتنه دا، گه ئی زانیاری ورد و گرنگ، ده باره ی کیشه و گرفته کانی ((نایین به گشتی و نایینی ئیسلام به تاییه تی، میژوی بزوتنه وه ی ئیسلامی رامیاری له کوردستاندا، خهباتی چه کرداری و "جیهاد"، ریکخراوه کانی "یه کگرتوو، بزوتنه وه، جوند-ئه نصار ئه لئیسلام"، ناس-یۆنالیزم، کۆمۆنیزم، دیکتاتۆری، دیموکراسی، جیهانگیری، سیکۆلاریزم، پلورالیزم، تیرۆر، جهنگی نیوخوا، پیوه ندییه کانی "کۆمهالی ئیسلامی، له گه ئی ریکخراوه کانی دیکه ی کوردستان و نیوچه که دا...)) ده خوینه وه.

DO NOT BREAK THE FORBIDDEN BORDERS

Dr. HUSSEIN M. AZIZ

2004/2704k